

Nya Psalmisten

FROM THE LIBRARY OF
REV. LOUIS FITZGERALD BENSON, D. D.

BEQUEATHED BY HIM TO
THE LIBRARY OF
PRINCETON THEOLOGICAL SEMINARY

300
5581

Division

Section

NYA

PSALMISTEN

Sånger för

Allmän och enskild uppbyggelse

Samlade och utgifna af Svenska Baptisternas
i Amerika Allmänna Konferens

Copyright Secured.

1903.

MINNEAPOLIS, MINN., CHICAGO, ILL.

FÖRORD.

Sångboken: "Nya Psalmisten", öfverlämnas härmed till allmänheten. Behovet af en sångbok för våra församlingar har varit kännbar under tider, som flytt. De gamla, kära "Pilgrimssångerna" gjorde sällskap med oss, då vi kommo till detta land. Tonerna af dessa sånger ljödo genom vår själ från barndomstiden. Man försökte andra sångsamlingar, de flesta öfversatta från engelska språket. Enskilda personer och sällskap utgafvo sångböcker, som användts under årens lopp. Alla dessa välkända sångsamlingar hafva varit den kristna församlingen och den andliga verksamheten till stor välsignelse. De svenska baptistförsamlingarna i Amerika stodo färdiga att planlägga för firandet af femtioårsdagen af sin tillvaro och ansågo, att vi nu voro mogna för att utarbete en egen sångbok. På konferensen i St. Paul, Minn., år 1900, erbjöd redaktör E. Wingren konferensen att fritt få öfvertaga hans sångbok: "Fridsbasunen", jämte stereotypplåtar till nämnda bok. Detta anbud antogs af konferensen och blef det, som förnämligast ledde till att konferensen tillsatte en kommittee, som fick i uppdrag att samla material till en sångbok. På konferensen i New York, år 1901, beslöts att anskaffa penningar för bokens utgifvande för att möjliggöra kommittéens arbete. Arbetet fortsattes i den mån tid och omständigheter medgafvo. Nu, då boken är färdig, äro vi tacksamma till Gud, som stått oss bi i arbetet.

Vid val af sånger har kommittéen ansett sig böra efterkomma den af allmänheten så kraftigt uttalade önskan, att återfå de gamla kärnsångerna på vårt eget språk. Därnäst har det varit oss angeläget att efter bästa förstånd utvälja de från andra språk öfversatta sånger, hvilka under mångårigt bruk tillvunnit sig vårt sångälskande folks kärlek. Dessutom ha vi från engelskan öfverfört många icke förr på vårt språk sjungna sånger, hvarjämte vi antagit icke så få nya originalsånger, som öfverlämnats till kommittéen kostnadsfritt. Musikkännare skola snart upptäcka att rörligheten i melodier och harmoni är mycket begränsad. Men vi ha trots oss därmed göra allmänheten en tjänst. Då en del önska det majestätiska och högtidliga, andra det mera hvardagliga och lätta, ha vi försökt att gå en medelväg.

De s. k. "copyrightsinnehafvare", hafva visat oss stort tillmötesgående. D. B. Towner, Mrs. Joseph F. Knapp, H. R. Palmer, Henry Date, F. H. Revell, Asa Hull och A. J. Gordon, m. fl., hafva låtit oss få begagna sina sånger fritt. The John Church Co., The Biglow & Main Co., W. H. Doane, E. S. Lorenz, A. L. Skoog, Wm. J. Kirkpatrick, Mrs. Jno. R. Sweny, Robert Lowry, Oliver Ditson och N. Frykman, m. fl., hafva låtit oss få använda sina sånger mot nöjaktig ersättning. De flesta öfversättningarna från engelska hafva utförts af författarinnan A—der. Öfverinseendet af musiken har utförts af A. L. Skoog.

Ehuru icke ur vanlig affärssynpunkt vinstgifvande, ha vi likväl ansett rätt vara, att trycka boken på särskildt godt papper och använda bästa bokbinderiarbete.

Under allvarlig bön till Gud uttala vi den önskan, att "Nya Psalmisten" måtte blifva till vederkvickelse och vägledning för Kristi församling, till väckelse för de i synden sofvande och framför allt till Guds namns ära.

E. Wingren.

O. P. Petersow.

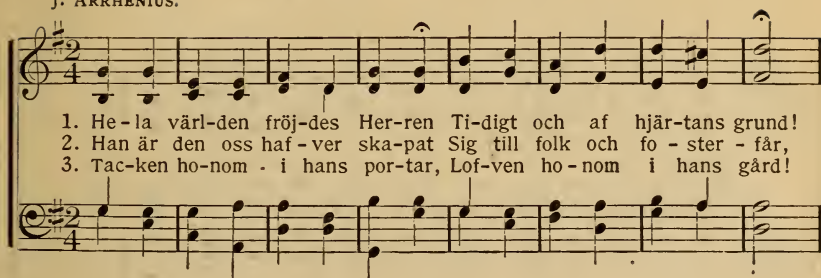
Petrus Swartz J. W. Hjertström

Olof Boelien

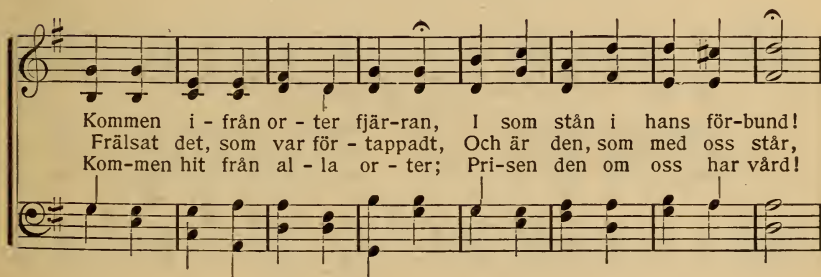
I. Guds tillbedjan.

1. Hela världen fröjdes Herren!

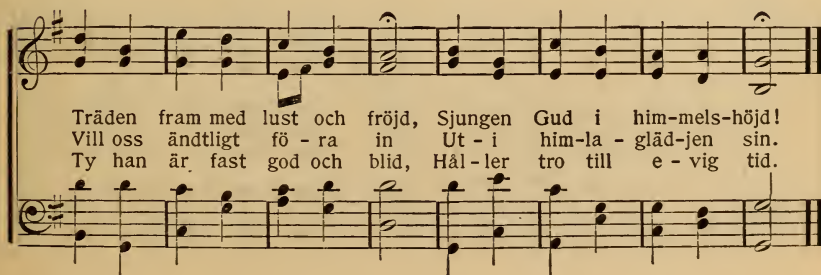
J. ARRHENIUS.

1. He-la värl-den fröj-des Her-ren Ti-digt och af hjär-tans grund!
2. Han är den oss haf-ver ska-pat Sig till folk och fo-ster-får,
3. Tac-ken ho-nom - i hans por-tar, Lof-ven ho-nom i hans gård!

Kommen i - från or - ter fjär-ran, I som stån i hans för-bund!
Frälsat det, som var för - tappadt, Och är den, som med oss står,
Kom-men hit från al - la or - ter; Pri-sen den om oss har vård!

Träden fram med lust och fröjd, Sjungen Gud i him-mels-höjd!
Vill oss ändtligt fö - ra in Ut - i him-la - gläd-jen sin.
Ty han är fast god och blid, Hål - ler tro till e - vig tid.

2. Helig, helig, helig!

REGINALD HEBER, D. D.

REV. J. B. DYKES.

1. He - lig, he - lig, he - lig, Her - re Gud alls - mäk - tig!
 2. He - lig, he - lig, he - lig! Dig till - bed - je al - la,
 3. He - lig, he - lig, he - lig, Her - re Gud alls - mäk - tig!

Här till dig i tro vi hö - ja hjärtats fröj - de - ljud.
 Ka - ste si - na kro - nor ned in - för din fo - ta - pall!
 Dig upp - stäm - mer he - la ska - pel - sen sitt fröj - de - ljud.

He - lig, he - lig, he - - lig, Mäk - tig och barm - här - tig
 Ke - ru - bim och se - ra - fim In - för dig ned - fal - la,
 He - lig, he - lig, he - - lig, Mäk - tig och barm - här - tig

Fa - der, Son och An - de, en tre - e - nig Gud!
 E - vig Gud, som var och är och va - ra skall!
 Fa - der, Son och An - de, en tre - e - nig Gud!

3. Guds pris.

THOS. A. ARNE.

1. Pris Gud, all god-hets käl - la vid, I him-mel och på jord!
2. Du he - li - ga tre - e - nig-het, Ack, snart på bätt - re vis

O, stämman in till e - vig tid: Pris Gud för nå - dens ord!
Från e - vighet till e - vighet Jag sjun - ga skall ditt pris.

4. Himlar, gifven Herren ära!

1. Himlar, gif-ven Her-ren ä - ra! Äng-lar, sjungen högt hans pris!
2. Stjärnor, tin-dran-de i lju - set, Världar, un - der af hans hand,
3. Pri-sen ho-nom för hans la - gar! Al - drig fe - lar hvad han sagt.
4. Himlar, jord och allt—hvad un - der! Det är vor-det på hans bud.

Sol och må-ne, mån I bä - ra Ho-nom lof hvar på ert vis!
Män-skor, I som bon i gru-set, Pri-sen Gud i al - la land!
Han är tro-fast al - la da - gar; Synd och död han ne - der-lagt.
Pri-sen honom al - la stunder—Kungars konung, världars Gud!

5. Höga majestät, vi alla.

S. J. HEDBORN.

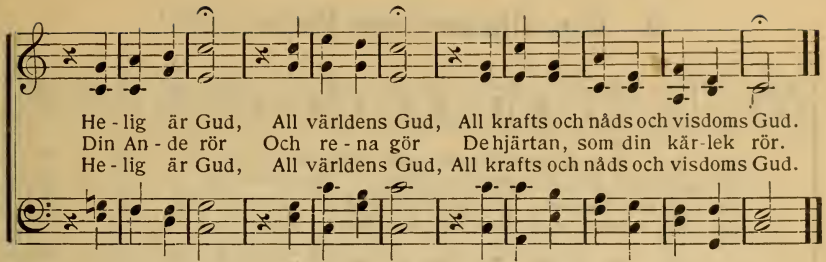
PH. NIKOLAI.

1. Hö-ga ma-je-stät, vi al-la För di-na föt-ter ne-der-fal-la,
 2. He-li-ge som bor i lju-set, Du vår-dar di-na verk i gru-set,
 3. Oss väl-sig-na och be-va-ra, Med nåd ditt an-sik-te för-kla-ra,

Ditt lof från vå-ra hjär-tan går. E-vig är din makt och ä-ra,
 Du di-na barn ej öf-ver-ger. Du, o Fa-der, dig för-bar-mar;
 Och vänd det till ditt folk med frid! Här ditt namn vi vil-ja sjun-ga

Dig jord och himmel vitt-ne bā-ra, Af allt ditt verk du of-fer får.
 Din e-gen-dom i di-na ar-mar, Ditt folk, barm-här-ti-ge, jag ser.
 Och se-dan med en he-lig tun-ga Dig lof-va, Gud, till e-vig tid

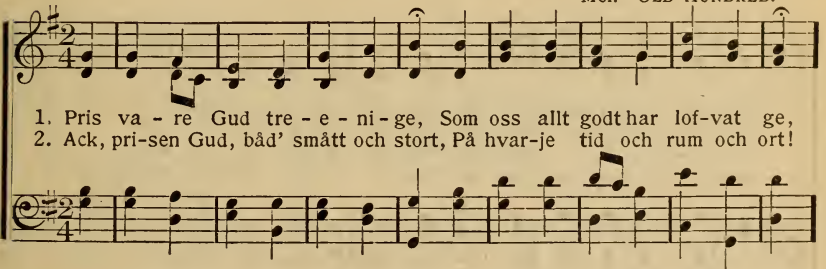
Dig lof-va ke-ru-bim, Dig sjunga se-ra-fim. Ho-si-an-na!
 Din Son du värl-den sändt; Vi dig i ho-nom känt Huld och nådig.
 Med di-na ke-ru-bim Och di-na se-ra-fim. Ho-si-an-na!

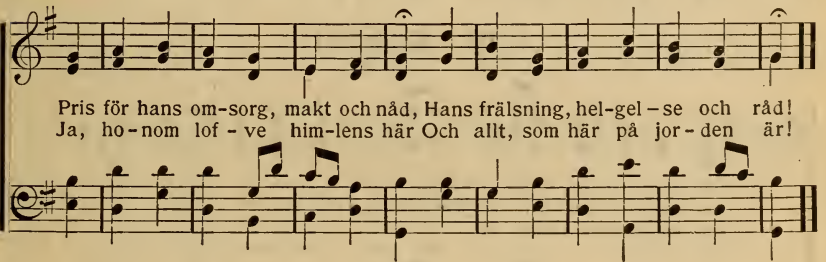
He - lig är Gud, All världens Gud, All krafts och nåds och visdoms Gud.
 Din An - de rör Och re - na gör De hjärtan, som din kär - lek rör.
 He - lig är Gud, All världens Gud, All krafts och nåds och visdoms Gud.

6. Lofsång.

Mel. "OLD HUNDRED."

1. Pris va - re Gud tre - e - ni - ge, Som oss allt godthar lof - vat ge,
 2. Ack, pri - sen Gud, båd' smått och stort, På hvar - je tid och rum och ort!

Pris för hans om - sorg, makt och nåd, Hans frälsning, hel - gel - se och råd!
 Ja, ho - nom lof - ve him - lens här Och allt, som här på jor - den är!

7. Pris Gud!

THOMAS KEN.

Pris Gud i makt och kärlek stor;
 Pris Gud bland alla änglars kor;
 Pris vare Gud i alla land;
 Pris Fader, Son och Helge And'!

8. Gud treenig.

1. Pris, ära, makt, halleluja! Lofsjungom alla Jehova, Allsmäktig Fader, skapare Och all tings uppehållare! 2. Lofsjungom Herren Jesus Krist, Som på sig tog vår skuld och brist!	Lofsjungom nådens Ande, som Till Gud vårt hjärta vände om! 3. Ja, änglar, helgon, på en gång Uppstämnen segerns tröjdesång! Lofsjungom i all evighet Den heliga treenighet!

9. Upp, alla verk som Herren gjort!

1. Upp, al - la verk som Herren gjort, Guds här - lig - het att pri - sa!
 2. Allt, som har an - de, lof - ve Gud i sö - dern och i nor - den!
 3. O, pri - som Gud i he - lig fröjd Med gär - ning, lif och tun - ga!
 4. Du folk, som up - på jor - den bor, Din lof - sångs ljud ej spa - re:

Det min - sta af hans verk är stort Och kan hans all - makt vi - - sa.
 Från berg och dal hans lofsångs ljud Må fyl - la he - la jor - - den!
 På jor - den och i him - lens höjd Må allt hans ä - ra sjun - ga!
 Hal - le - lu - ja, vår Gud är stor! Och a - men him - len sva - - re!

10. Guds lof.

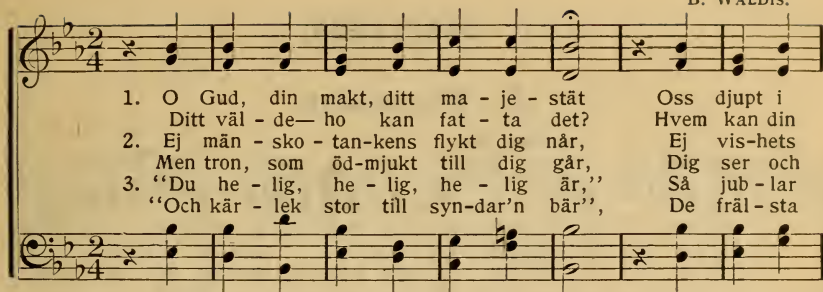
J. L. HATTON.

1. Till dig, o Gud, ditt Si - on här i di - na gårdar lof hem - bär.
 2. Du le - der med din all - maktshand, Vål - sig - nar allt på haf och land.
 3. Du ber - gen grun - dat har, o Gud, Och hafvet lugnas på ditt bud.
 4. Du krö - ner å - ret med allt godt Och föder allt, båd' stort och smått.

Allt skapatd hö - jer lof - sångsljud Till dig, vår Fräl - sa - re och Gud.
 Du fräl - sa kan i - från all nöd Och är oss när i lif och död.
 Dig morgon, af - ton hyll - ning ge, Allt pri - sar dig, sin ska - pa - re.
 Du gläder allt från pol till pol, Allt lifvas af din kär - leks - sol.

11. Guds makt.

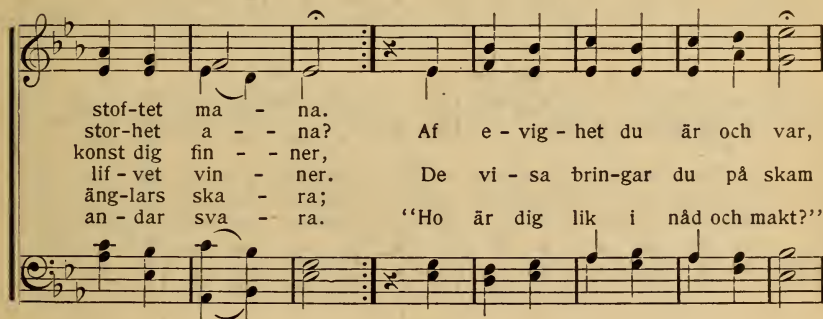
B. WALDIS.

1. O Gud, din makt, ditt ma - je - ståt Oss djupt i
 Ditt väl - de - ho kan fat - ta det? Hvem kan din

2. Ej män - sko - tan - kens flykt dig när, Ej vis - hets
 Men tron, som öd - mjukt till dig går, Dig ser och

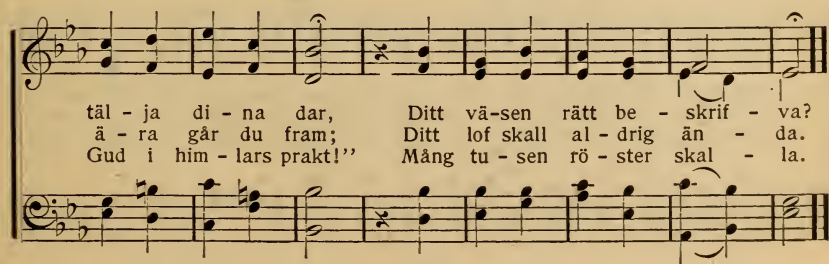
3. "Du he - lig, he - lig, he - lig är," Så jub - lar
 "Och kär - lek stor till syn - dar'n bär", De fräl - sta

stof - tet ma - na. Af e - vig - het du är och var,
 stor - het a - - na? De vi - sa brin - gar du på skam
 konst dig fin - - ner,
 lif - vet vin - ner. "Ho är dig lik i nåd och makt?"
 äng - lars ska - ra;
 an - dar sva - ra.

Och e - vigt skall du blif - va. Hvem kan väl
 Men hjäl - per de e - län - da. I nåd och
 In - stäm - ma värl - dar al - la. "Lof, pris ske

täl - ja di - na dar, Ditt vä - sen rätt be - skrif - va?
 ä - ra går du fram; Ditt lof skall al - drig än - da.
 Gud i him - lars prakt!" Mång tu - sen rö - ster skal - la.

II. Gud.

1. SKAPELSEN.

12. Morgonsång.

M. BAST.

1. Skogens tu - sen fåg - lar sjun - ga Her - rens lof hvar mor - gon - stund.
2. Fa - der, dig allt skapatd pri - sar Ut - i sam - fäld har - mo - ni:
3. Her - re, stor i nåd och god - het, Rik på kär - lek, frid och tröst,

So - len ut - i pur - pur må - lar Berg och dal och lum - mig lund.
Bäc - kens sorl och än - gens knoppar, Vin - dens sus i rym - den fri.
Hör det sva - ga lof vi hö - ja Den - na dag med fröjdfull röst!

Her - re, värm du vå - ra hjärtan, Stäm vår själ till lof - sångston,
Hafvets våg din ä - ra bru - sar, I den sva - la da - lens famn
Hjälp oss sö - ka dig med gläd - je, All - tid gö - ra ditt be - häg,

Då med tacksam - het vi trä - da Den - na mor - gon för din tron.
Di - na verk din makt för - kun - na, Auit bär vitt - ne om ditt namn.
Städ - se van - dra di - na vä - gar Nu och i vår fram - tids dag!

13. Dig allena vare ära!

S. ÖDMAN.

L. MASON.

1. Dig al-le - na va-re ä - ra, Världars ko-nung, hä-rars Gud!
 2. Vid din allmakts "varde!" blif-va Värld-dar, him-lar, haf och jord.
 3. Gif, o Gud, mig ljus och styr-ka Att i tron dig hål-la kär,

Från din tron, den himlar bä - ra, E-vigt klädd i lju-sets skrud,
 Då du gräns för dem vill skrif - va, Fordras blott ett en - da ord.
 Att med he - ligt hjär-ta dyr - ka Dig, som Gud och Fa - der är!

Du din allmakts spi-ra sträcker Till ett ri - ke u-tan gräns.
 Al - la va-rel-ser för - svinna Vid din vink, som allt för - mår.
 Låt mig nöjd din kär-lek skå-da, Lik din sol, hvar morgon ny,

I din hög - het, som förskräcker, Dock din mild-het ses och känns.
 Him-lar fly, och världar brin-na, Allt till sin upp-lös-ning går.
 Och i all min nöd och vå-da Till din makt med gläd-je fly!

14. Vår Gud är hög.

1. Må jord och al - la him - - lar - na.... Lof-
 2. Han ska - pat berg och haf.... och fält,... Han
 3. O kom, du dag, du söl - - la tid,... Då

sä - ga Her-ren Je - ho - va Och sjun - ga högt hans pris!
 re - ste sig det stjär-ne - tält, Där han i ä - ra bor.
 jor-dens släkten fun-nit frid Och säll - het i hans famn,

Till hvar - je rum hans ö - ga när, På allt hans namn, hans
 Där strå - lar han i ma - je-stät, I klar - het ly - ser
 Då vitt - na skall all mänsklighet Om nåd och frid och

stämpel står. Vår Gud är hög och vis, Vår Gud är hög och vis.
 hvar hans fjät. Hans bo-ning, ack, hur stor! Hans boning, ack, hur stor!
 sa - lig-het Ut - i hans dy-ra namn, Ut - i hans dy - ra namn.

15. Det finns en Gud.

J. HAYDEN.

1. Det finns en Gud, hvars all - makts - ord Har fram - bragt
 2. Jag ser hans spår, hvar - helst jag går, På allt hans
 3. Det finns en Gud, det sä - ger mig Allt hvad för

him - mel, haf och jord. Det vi - sar blom - ster - än - gens
 namn in - ri - stadt står. I må - nens sken, i stor - mens
 ö - gat vi - sar sig. Ja, äf - ven i mitt e - get

dräkt, Det hvi - skar af - ton - vin - dens fläkt, Det har mig
 sus, I få - geln's sång, i for - sens brus, I so - lens
 bröst Jag hvi - ska hör en sak - ta röst: Det finns en

å - skans dun - der sagt, Det vitt - nar stjär - ne - him - lens prakt.
 glans och ma - je - stät Jag hör hans röst och ser hans fjät.
 Gud, hvars all - makts - ord Har frambragt him - mel, haf och jord.

16. Allena Gud i himmelrik'.

NICOLAUS DECIUS.

1. Al - le - na Gud i him - mel - rik' Må lof och pris till-
 2. O Je - sus Krist, Guds en - de Son, Som såg vår sjä - la-
 3. O Hel - ge And', gör sjä - len from, För - nöjd och o - för-

hö - - ra För all den nåd han kär - leks - rik
 fa - - ra Och att oss fräl - sa där - i - från
 få - - rad! Gör hjär - tat till en hel - ge - dom,

Med oss har ve - lat gö - ra! Han jorden skänkt stor fröjd och frid.
 Dig själf ej vil - le spa - ra! Du med din kär - lek och din död
 Där Gud i allt blir ä - rad! Gif stöd, gif tröst i all vår brist;

Ack, mänskan må väl glädjas vid Guds e - vigt go - da vil - ja!
 För - lö - ser oss af syndens nöd, När vi på dig för - trö - sta.
 Hjälp, att vi tro på Je - sus Krist Båd' nu och all - tid! A - men.

17. Lofsång.

LÅRITZ.

1. Pris ske dig, Her - re och ko - nung för ko - nun - gar
 2. Oss har i en - föd - de So - nen till barn - du ock
 3. Her - re, så lär oss af hjär - tat dig pri - sa och

al - - la, Du, som al - le - na kan öf - ver allt
 ta - - git; Oss har med An - den och or - det så
 ä - - ra, Lär oss i tron på ditt namn att dig

skapadt be - fal - - la! Pris ske ditt namn, Pris ske din
 mäk-tigt du dra - - git, Och från vår skuld Har du, så
 lof - of - fer bä - - ra! Pris ske din nåd, Pris ske ditt

öpp - na - de famn! Högt må vår lof-sång nu skal - - la!
 nå - dig och huld, Re - na i blo-det oss tva - - git.
 sa - lig - hets - råd, Pris ske dig fjär-ran och nä - - ra!

18. O Fader, skapare och Gud!

A. A. AFZELIUS.

1. Dig skall min själ sitt of-fer bā-ra, O Fa-der, ska-pa-re och Gud.
 2. Du lif och va-rel-se har gif-vit Åt allt i him-mel och på jord.
 3. O Her-re, dig jag vill å - kal-la, När aftonstjärnan framgår skön;

Dig vill jag med mitt hjärta ä - ra Och dig med mi-na läppars ljud,
 Ditt sto-ra, mil-da namn du skrifvit Så i na - tu-ren som ditt ord.
 När morgondagens pär-lor fal-la, Till dig jag hö-ja skall min bön

Med vördnad tän-ka på din nåd, Din makt, ditt un-der-ful-la råd.
 I allt du dig för-kla - rat har, O ska-pa-re och Gud och Far.
 Och al-drig glömma di - na bud, O Fa-der, ska-pa-re och Gud.

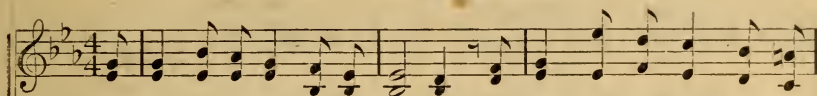
19. För dig, o Gud.

S. ÖDMAN.

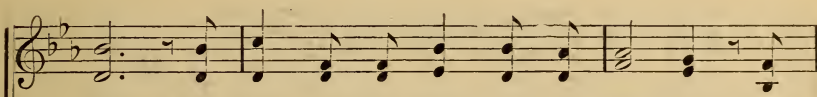
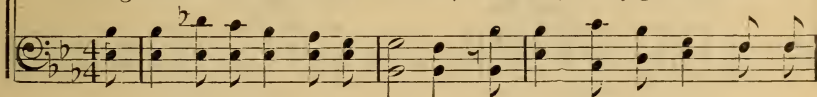
1. För dig, o Gud, mitt hjärta brinner
 Och älskar hvad du mig befallt.
 Jag saknar dig, och allt försvinner.
 Jag finner dig och äger allt.
 Jag glömmet dig, och ångren tär.
 Jag lyder dig och lycklig är.
2. Mitt öga skådar dina under
 I stormens våld och hafvets svall,
 Din allmakt uti åskans dunder,
 Din mildhet uti regnets fall.
 Och hjärtat, uti dygdens bud,
 Välsignar dig som vän, o Gud.
3. Så, milde Gud, i dig jag äger
 En Fader, som ledsagar mig.
 Din röst uti mitt hjärta säger,
 Att detta namn behagar dig.
 Allt vittnar, Herre, att du är:
 Mitt hjärta, att du är mig när.

2. FÖRSYNNEN.

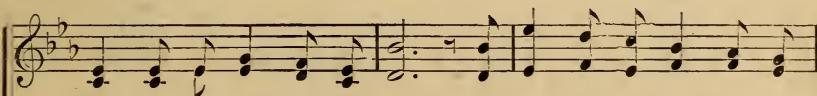
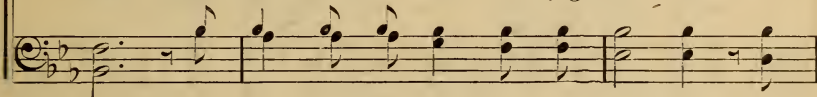
20. Guds godhet.

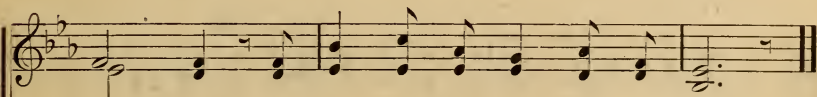
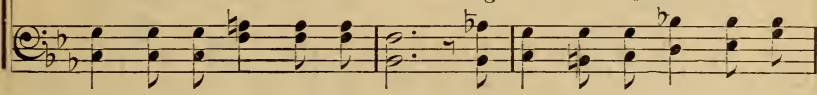
1. Jag kan ic-ke räk-na dem al-la, De prof på Guds god-het jag
2. Likt stjärnornas tal-lö-sa ska-ra De haf-va ej namn el-ler
3. Jag kan ic-ke räk-na dem al-la, Men ack, må jag tac-ka dess

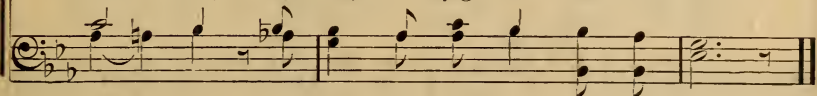
rönt: Likt mor-go-nens drop-par de fal-la Och
tal Men strå-la likt des-sa så kla-ra Jäm-
mer! Guds kär-leks be-vis må jag kal-la De

glim-ma likt des-sa så skönt. Jag kan ic-ke räk-na dem
väl i den mör-ka-ste dal. Likt stjär-nor-nas tal-lö-sa
un-der af nåd han be-ter. Jag kan ic-ke räk-na dem

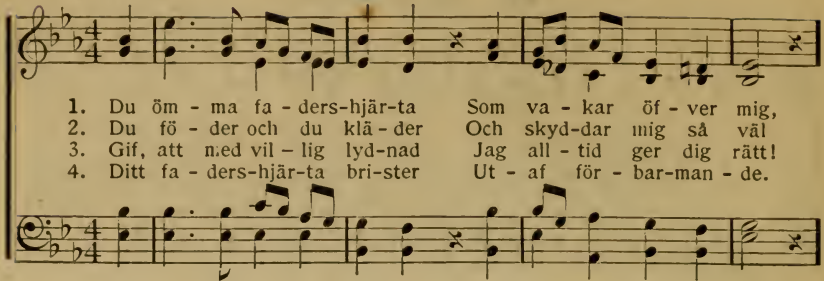

al-la, De prof på Guds god-het jag rönt.
ska-ra De haf-va ej namn el-ler tal.
al-la, Men ack, må jag tac-ka dess mer!

21. Du ömma fadershjärta.

LINA SANDELL.

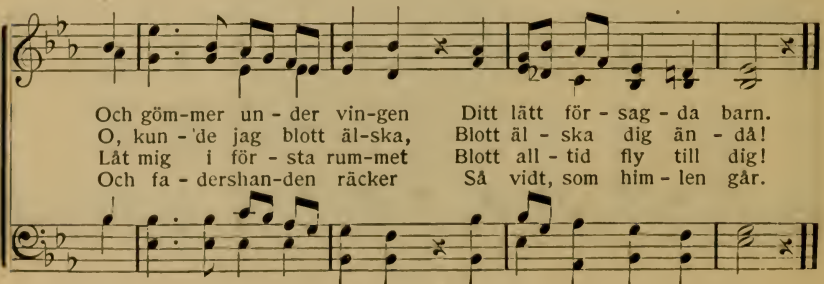
1. Du öm - ma fa - ders-hjär-ta Som va - kar öf - ver mig,
 2. Du fö - der och du klä - der Och skyd-dar mig så väl
 3. Gif, att med vil - lig lyd-nad Jag all - tid ger dig rätt!
 4. Ditt fa - ders-hjär-ta bri-ster Ut - af för - bar-man - de.

Hur skall jag kun-na äl - ska, Hur kun - na lof - va dig?
 Och sör - jer al - la da - gar För bå - de kropp och själ.
 Låt di - na bud bli kä - ra, Din bör - da ljuf och lätt!
 Du ser hvad helst mig fe - lar, Du kän - ner allt mitt ve.

Du var-nar mig så tro-get För al - la dol - da garn
 Jag vo - re snart för-gån-gen, Om du ej gjor-de så.
 Och när en fa - ra ho - tar, En nöd för-skräcker mig,
 Om nat-ten och om da-gen Ditt ö - ga öp - pet står,

Och göm-mer un - der vin-gen Ditt lätt för - sag - da barn.
 O, kun - de jag blott äl-ska, Blott äl - ska dig än - då!
 Låt mig i för - sta rum-met Blott all - tid fly till dig!
 Och fa - dershan-den räcker Så vidt, som him - len går.

22. Jag lyfter mina händer.

H. SPÉGEL.

1. Jag lyfter mina händer
Upp till Guds berg och hus.
Från dem han hjälpen sänder
Och skickar ut sitt ljus.
Till mig med hjälp han hastar,
Som jord och himmel gjort,
Min bön han ej förkastar
Men skyddar mig allt fort.

2. Han låter mina fötter
Ej slinta, ty han är
En väktare ej trötter
Och blir mig alltid när.

Han nådigt mig bevarar
Och skyddar mig från fall,
Mig dag och natt försvarar,
Välsignar och mitt kall.

3. Allt ondt han från mig vänder
Och frälsa skall min själ.
Ehvad som helst mig händer,
Så slutar det dock väl.
Min utgång han bevarar,
Min ingång likaså,
Sin nåd Gud aldrig sparar
För dem med honom stå.

23. I korpungar små.

L. ALMQVIST.

1. I korp - un - gar små, ej kun - nen I så, Ej
2. "Jo, ser du, vi bo i trygg - het och ro; Vår
3. I blom - mör så små, hur kun - nen I få En
4. "Jo, stil - la vi se mot him - len och le; Vår

sam - la i la - dan ett en - da - ste strå. Hur kun - nen I få hver
Fa - der oss fö - der. Vi gla - da det tro. O, gör du som vi: var
klädnad så präk - tig? O, sva - ren där - på! Ej spin - nen I så, Ej
Fa - der oss klä - der, förr'n där - om vi be. Var stil - la som vi: hur

mål - tid än - då? O, sä - gen mig, ty jag ej kan det för - stå!
sorg - lös och fri, Tro blott och var stil - la: hur glad skall du bli!"
söm - men där - på; Men kun - gar ej ä - ro så kläd - da än - då.
skön skall du bli, Om Her - ren dig klä - der sin man - tel ut - i!"

24. På underbara vägar.

COWPER.

ORTONVILLE.

1. På un - der - ba - ra vä - gar går Vår Her - re och vår Gud. I
 2. Med o - ut - tøm - lig starkhets makt Och vishets djup där - till Han
 3. Ej fruk - ten, hel - gon, fatten mod! Det moln er fruk - tan ger Är
 4. Döm Gud ej ef - ter mänsklig syn, Se på den nåd du fått! Bak -

hafvets djup där är hans spår, Och stormen bär hans bud, Och stormen bär hans bud.
 bringar fram ur dolda schakt, Allsmäktig, hvad han vill, Allsmäktig, hvad han vill.
 fyllt med nåd, och snart dess flod Nedströmmar öfver er, Nedströmmar öfver er.
 om en vredgad, sträng försyn Sig gömmer kärlek blott, Sig gömmer kärlek blott.

5. Hans afsikt snart blir uppenbar,
 Och nåd blott finns däri.
 Om knoppens smak än bitter var,
 Skall frukten ljuf dock bli.
6. Det irrar sig, det blindas folk,
 Som vill Guds verk förstå.
 Gud ensam är sin egen tolk,
 Och klart blir allting då.

25. Tröst af Guds närvaro.

JOHN NEWTON.

1. Om fa - ror för - få - ra och nöd trän - ger på, Om o - vän står
 2. Ej sparf - ven har la - da, dock räds han ej nöd; Som han må vi
 3. När allt må - ste fa - ra och död klappar på, Guds lög - te det

nå - ra och vän - ner - na gå; Dock ett oss hugsva - lar bland
 gla - da ej tvif - la om bröd. Guds barn skall bli gif - vet, e -
 kla - ra skall trö - sta oss då. I yt - ter - sta nö - den det

väx - lin - gar här: Guds ord till oss ta - lar, att Her - ren är när.
 hvad det be - går, Så visst det är skrif - vet, att Her - ren är när.
 visst för oss är, Oss fröj - dar i dö - den, att Her - ren är när.

26. Guds änglar.

JESPER SVEDBERG.

J. KLUG.

1. Gud lå - ter si - na trog - na här Allt godt af nåd er -
 Och bud - skap af hans kär - lek är Mång tu - sen äng - lars
 2. De läg - ra sig kring hvar och en, Som fruk - tar Her - ren
 Och de - ras hjälp är ic - ke sen Mot dem, som ondt oss

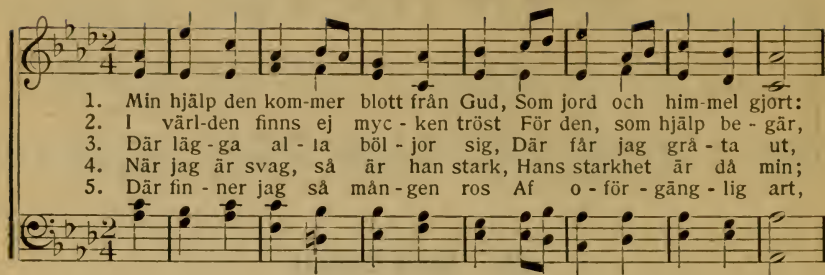
fa - ra,
 ska - ra; Ty sjun - ge vi med godt be - hag: Guds
 går - na,
 är - na; Ty sjun - ge vi med godt be - hag: Guds

äng - lar från vår barndomsdag Oss föl - ja och be - va - ra.
 äng - lar från vår ung - doms - dag För våld och list oss vär - na.

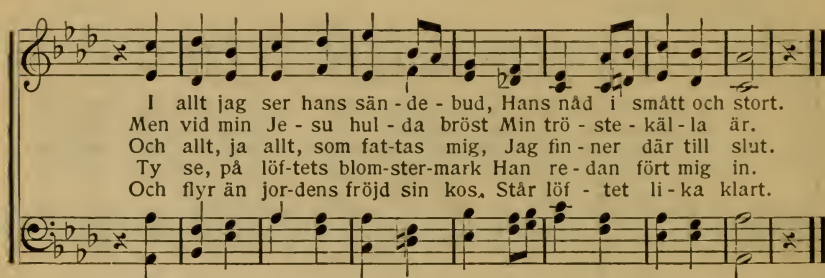
3. På vägen de oss föra så,
 Att vi vår fot ej stöta
 Men trygge och förnöjde gå,
 Fast nöd och sorger möta;
 Ty sjunge vi med godt behag:
 Guds änglar oss till ålderns dag
 På hulda armar sköta.

4. Med vänlig hand, fast icke sedd,
 De grafvens skräck följaga
 Och hålla tröstens kalk beredd,
 När ångsten gör oss svaga;
 Ty sjunge vi med godt behag:
 Guds änglar oss i dödens dag
 Till himmelen ledsaga.

27. All hjälp från Gud.

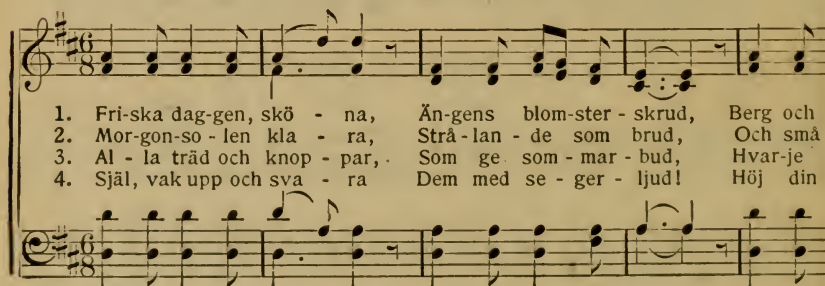

1. Min hjälp den kom-mer blott från Gud, Som jord och him-mel gjort:
 2. I vär-l-den finns ej myc - ken tröst För den, som hjälp be - gär,
 3. Där läg - ga al - la bö-l - jor sig, Där får jag grå - ta ut,
 4. När jag är svag, så är han stark, Hans starkhet är då min;
 5. Där fin - ner jag så mån-gen ros Af o - för - gäng - lig art,

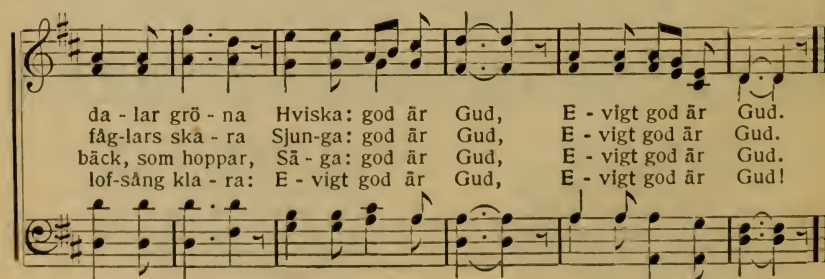

I allt jag ser hans sän - de - bud, Hans nåd i smått och stort.
 Men vid min Je - su hul - da bröst Min trö - ste - käl - la är.
 Och allt, ja allt, som fat - tas mig, Jag fin - ner där till slut.
 Ty se, på lög - tets blom - ster - mark Han re - dan fört mig in.
 Och flyr än jor - dens fröjd sin kos, Står lög - tet li - ka klart.

28. God är Gud.

1. Fri-ska dag-gen, skö - na, Ån-gens blom-ster - skrud, Berg och
 2. Mör-gon-so - len kla - ra, Strå-lan - de som brud, Och små
 3. Al - la träd och knop - par, Som ge som - mar - bud, Hvar-je
 4. Sjal, vak upp och sva - ra Dem med se - ger - ljud! Hög din

da - lar grö - na Hviska: god är Gud, E - vigt god är Gud.
 fåg-lars skå - ra Sjun-ga: god är Gud, E - vigt god är Gud.
 bäck, som hoppar, Sån - ga: god är Gud, E - vigt god är Gud.
 lof-sång kla - ra: E - vigt god är Gud, E - vigt god är Gud!

29. O Gud, till dig.

1. O Gud, till dig med hopp jag flyr; Jag
2. I mor - gon - stun - den tän - - ker jag:.... Vål-
3. När so - - len ned i vä - - ster går,.... Då

vet, du mi - na ö - den styr Och om - sorg om mig bär.
kommen, du, Guds ny - a dag! Hvad helst du än mig ger
mö - dor-na jag läm-na får Och sö - ka hvi - lans ro,

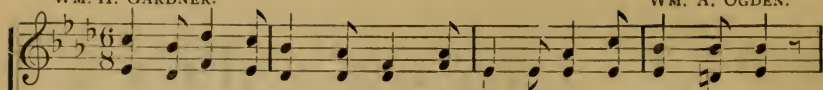
Du fö - der fåg - lar - na, du sagt, Du klä - der lil - jor-
Jag ta - ga vill med tå - la-mod; Allt kom-mer från en
I Guds be-skydd jag läm - nar mig; Jag vet, hans äng - lar

na i prakt, Och jag långt me-ra är, Och jag långt me - ra är.
Fa - der god, Som ser till bar-net ner, Som ser till bar - net ner.
lä - gra sig In - vid mitt stil-la bo, Invid mitt stil - la bo.

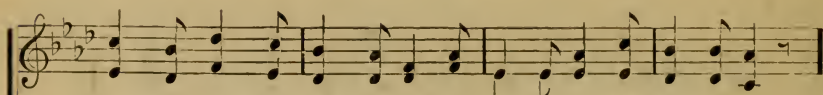
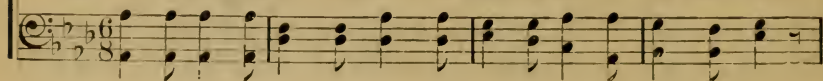
30. Se på liljan.

WM. H. GARDNER.

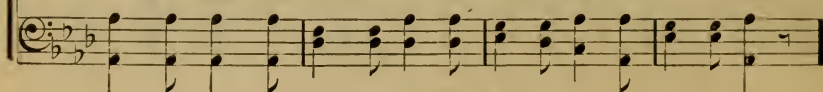
WM. A. OGDEN.

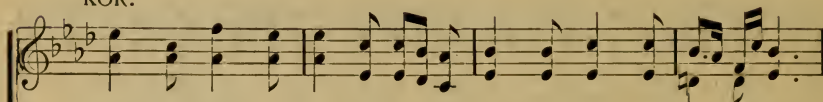
1. Vi så of - ta ha be - kymmer För - den dag, som vi ej fått;
2. Of - ta sam - la vi oss skat - ter, Tän - ka: själ, nu har du nog;
3. Världens vishet, jor - disk ä - ra Fyl - la of - ta vårt be - gär;
4. Må vi lef - va till Guds ä - ra, Läm - na allt i Her - rens hand

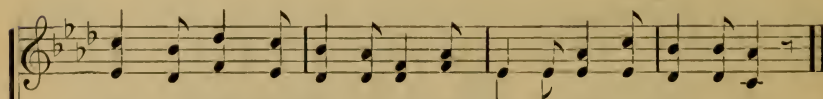
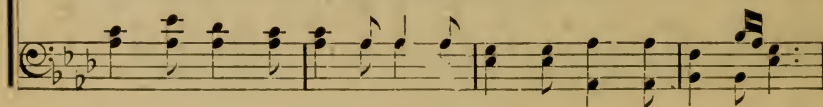
Men förr - än dess af - ton skymmer, Allt för - svun - nit och för - gått.
 Men ut - i sin vis - het Herren Skatten of - ta från oss tog.
 Men så kom - mer Her - rens tuk - tan, Och stor sorg vårt hjär - ta tär.
 Och för hvar - je dag på fär - den Da - nas för ett bätt - re land!

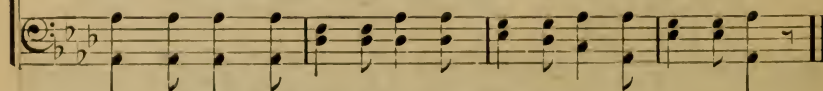
KÖR.

Se på lil - jan, Je - sus sä - ger, Hur hon väx - er i sin prakt!

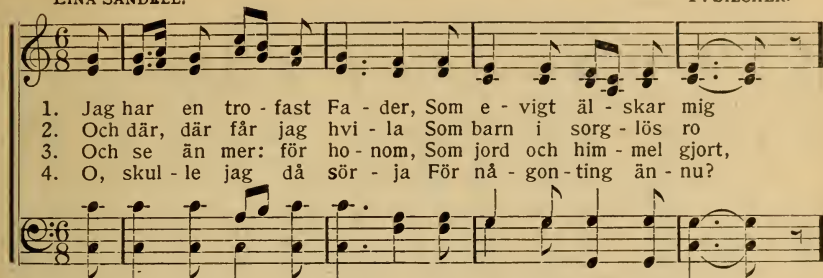
Så vill Her - ren skö - ta, le - da Och om dig städs' håll - la vakt.

31. Jag har en trofast Fader.

LINA SANDELL.

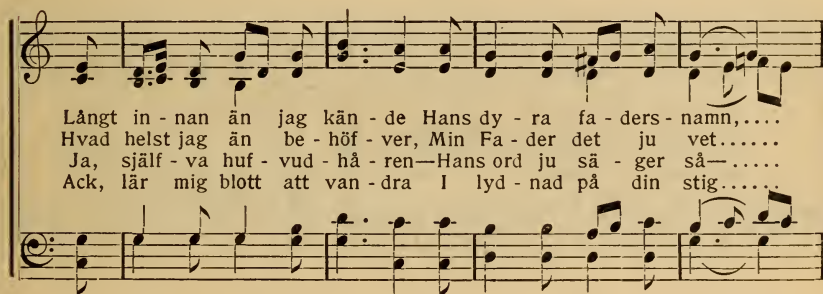
F. SILCHER.

1. Jag har en tro - fast Fa - der, Som e - vigt äl - skar mig
 2. Och där, där får jag hvi - la Som barn i sorg - lös ro
 3. Och se än mer: för ho - nom, Som jord och him - mel gjort,
 4. O, skul - le jag då sör - ja För nå - gon - ting än - nu?

Och i o - änd - lig kär - lek Här sta - kat ut min stig.
 Och trygg, hur än det stor - mar, Ut - i hans häg - nad bo.
 Är in - gen - ting för li - tet Och in - gen - ting för stort.
 Nej, Her - re, du al - le - na Min till - flykt är, blott du.

Långt in - nan än jag kän - de Hans dy - ra fa - ders - namn,....
 Hvad helst jag än be - höf - ver, Min Fa - der det ju vet.....
 Ja, själf - va huf - vud - hå - ren—Hans ord ju sä - ger så.....
 Ack, lär mig blott att van - dra I lyd - nad på din stig.....

Han såg mig i min ring - het Och slöt mig i sin famn.
 Och skall i rät - ta stun - den Helt visst mig gif - va det.
 Hur mån - ga än de ä - - ro, Han räk - nat dem än - då.
 Och som mln go - de Fa - der Af hjär - tat äl - ska dig!

32. Änglars vakt.

JESPER SVEDBERG.

W. C—x

1. Gud va - re tack och ä - ra För hel - ga äng - lars
 2. De go - da an - dar rök - ja Den väg jag van - dra
 3. Hos mig be - sök de gö - ra, Som förr hos Is - ra -
 4. Och när på jor - den hän - der, Att nå - gon syn - da -

vakt, Som han mig täcks be - skä - ra E-mot all ondskans makt!
 skall; De star - ka hjäl - tar stöd - ja Min gång i mödans kall.
 el; De mig ur fa - ran fö - ra, Som fordom Da - ni - el;
 träl Sig äng - rar och om - vän - der Och tänker på sin själ,

Han bju - der, och de fa - ra Som vä - dren, på hans bud.
 De hel - ga hä - rar skyd - da Min an - de och min kropp,
 De le - da mig vid han - den, Som Lot ur eld och glöd,
 Då hörs i him - lens ri - ke Guds äng - lars fröj - de - ljud:

Att häg - na och för - sva - ra En hvar, som fruk - tar Gud.
 Och kring min stil - la hyd - da De slå sitt lä - ger opp.
 Som Pet - rus ut - ur ban - den, Som Pa - u - lus ur nöd.
 "Vi haf - va fått en li - ke; Högt - lof - vad va - re Gud!"

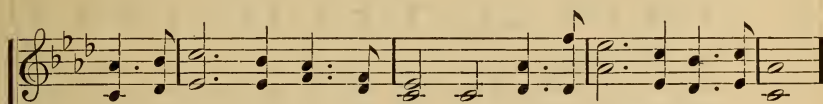
3. GUDS KÄRLEK.

33. Skåden, hvilken kärlek!

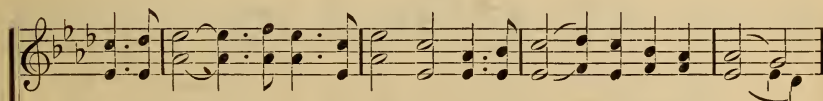
F. H. BARTHELEMON.

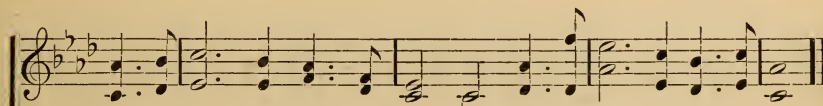
1. Skå-den, skå-den, hvilken kär - lek Fa-dren oss be - vi - sat har,
2. Skå-den, skå-den, hvilken kär - lek Her - ren Je - sus till oss bär,
3. Skå-den, skå-den, hvilken kär - lek Her - rens An - de oss be - ter,

Hur hans ö - ga på oss hvi - lar Med en öm - het un - der-bar!
Hu - ru allt för oss han li - der, Hur på kor-set hängd han är,
Hur han ock de dju - past sjunk-ne Lif och un - der-visning ger,

Sen, hur han det all - ra bä - sta Åt de all - ra sämsta ger,
Hur han där till si - sta droppen Gersitt blod, i dö - den böjd!
Hur med lär - dom, tröst, bestraffning Han de si - na le - der hem!

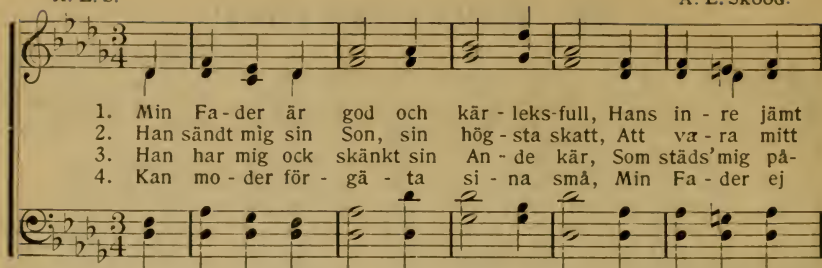

Ger sin Son för vå - ra syn - der! Skå - den, hur han har oss kär'!
O, är ic - ke det - ta kär - lek, Kär - lek i dess djup och höjd?
Tre-faldt sto - ra kär - leks - un - der—Hvem vill ej be - sin - na dem!

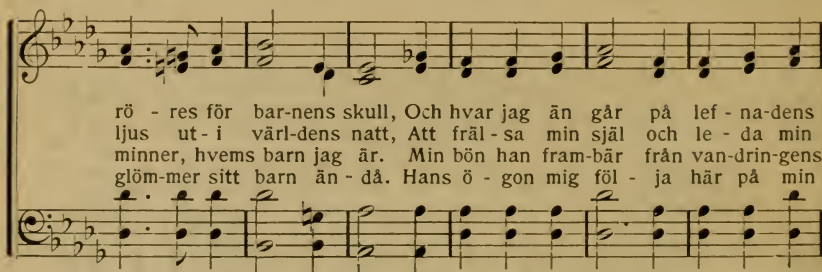
34. Hans älskande hjärta.

A. L. S.

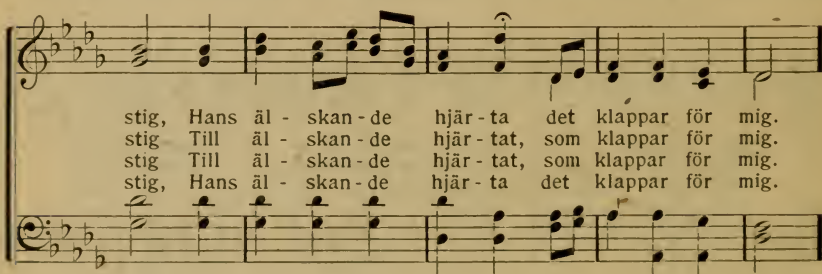
A. L. SKOOG.

1. Min Fa - der är god och kär - leks - full, Hans in - re jämt
 2. Han sändt mig sin Son, sin hög - sta skatt, Att vä - ra mitt
 3. Han har mig ock skänkt sin An - de kär, Som städs' mig på -
 4. Kan mo - der för - gå - ta si - na små, Min Fa - der ej

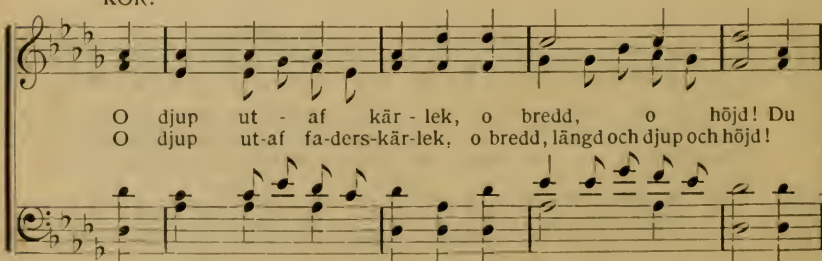

rö - res för bar - nens skull, Och hvar jag än går på lef - na - dens
 ljus ut - i världens natt, Att fräl - sa min själ och le - da min
 minner, hvems barn jag är. Min bön han fram - bär från van - drin - gens
 glöm - mer sitt barn än - då. Hans ö - gon mig föl - ja här på min

stig, Hans ä - l - skan - de hjär - ta det klappar för mig.
 stig, Till ä - l - skan - de hjär - tat, som klappar för mig.
 stig, Till ä - l - skan - de hjär - tat, som klappar för mig.
 stig, Hans ä - l - skan - de hjär - ta det klappar för mig.

KÖR.

O djup ut - af kär - lek, o bredd, o höjd! Du
 O djup ut - af fa - ders - kär - lek, o bredd, längd och djup och höjd!

män - ni - skors hopp och se - ra - fers fröjd! O, lär mig mer tro - get

lef - va för dig, Du - äl - skan - de hjär - ta, som klappar för mig!

35. Så älskade Gud världen.

BETTY EHRENBORG.

1. Så äl - ska - de Gud värl - den all, Att han ut - gaf sin en - de Son, - Att
2. Ty där - ut - i står kär - le - ken, Ej att vi haf - va äl - skat Gud, Men
3. Ja, där - på är Guds kär - lek stor Vorden klart uppen - bar till oss, Att
4. Han haf - ver oss sändt Je - sus Krist, Att på ho - nom vi sko - la tro, Att

hvar och en, som på ho - nom tror, Skall få ett e - vigt lif.
 där - ut - i att han äl - skat oss Och gif - vit oss sin Son.
 till för - so - ning för all vår synd Han haf - ver sändt sin Son.
 ge - nom ho - nom vi lef - va må Och äl - ska för hans skull.

36. Underbar kärlek.

J. M. DRIVER.

1. Un - der - bar kär - lek så stor, Lju - de det än en gång!
2. Un - der - bar kär - lek så stor! Fast - än du bor - ta går -
3. Un - der - bar kär - lek så stor! Sist ut - i him - lens höjd -

Un - der - bar kär - lek så stor, Äm - net för all min sång!
Un - der - bar kär - lek så stor! - Än her - dens röst dig när.
Un - der - bar kär - lek så stor! - Vän - tar mig e - vig fröjd.

Äng - lar för - kun - na de or - den: "Fräl - sa - ren född nu är vor - den.
Kom till deri lef - van - de käl - la, Som in - vid kor - set ses väl - la
Tänk, att hos Je - sus få va - ra, Sjun - ga bland äng - lar - nes ska - ra,

Ä - ra ske Gud! Frid på jor - den!" Un - der - bar kär - lek så stor!
Och kan en - hvar till - freds - stäl - la! Un - der - bar kär - lek så stor!
Frälst i - från synd och all fa - ra! Un - der - bar kär - lek så stor!"

KÖR.

Un - - - der - - - bar, Un - - der - - - bar,
Un - der - bar kär - lek så stor, Un - der - bar kär - lek så stor,

Un - - der - - bar, Underbar kärlek så stor,
Un - der - bar kär - lek så stor!

37. Guds faderskärlek.

SVENSK FOLKMELODI.

1. Dig, Her - re Gud, är in - gen I nåd och kär - lek lik;
Ty hög ut - öf - ver al - la Och öf - ver al - la rik;

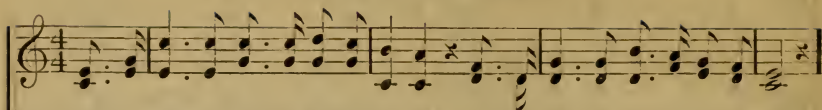
2. Din en - de Son du gaf oss, En Fräl - sa - re så huld,
Som gick för oss i dö - den Och tog på sig vår skuld

3. Så lär oss, kä - re Her - re, Att mer och mer för - stå
Hvad nåd, som där - i lig - ger, Att du oss äl - skat så!

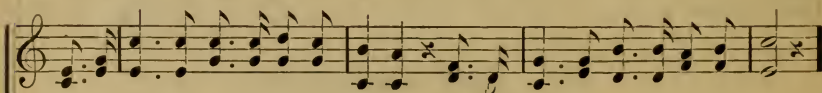
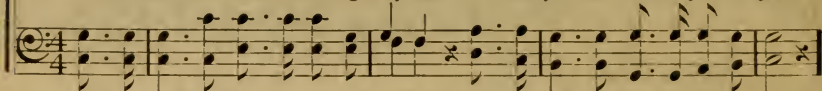
Du bju - der he - la värl - den Till öp - pen fa - ders - famn,
Och så åt oss för - värf - de Ett e - vigt lif med sig
Ja, låt din kär - lek blif - va Vårt hjär - tas fröjd och tröst

Och hvar och en, som kom - mer, Du kal - lar ömt vid namn!
Och rät - tig - het att vä - ra Med ho - nom barn af dig.
Och ma - na oss att hö - ja Till dig vår lofsängs röst!

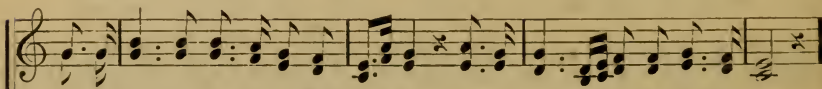
38. Gud är kärlek.

1. "Gud är kärlek"—tusen röster stämma I den sån-gen in med väldig kör.
2. "Gud är kärlek"—klarast dock framlyser Den-na sanning up-på bi-belns blad.
3. "Gud är kärlek"—ut - i Je-sus Kristus Tog dock kär-le-ken en full ge-stalt,
4. "Gud är kärlek"—må den sången ljuda Öf- ver jor-den i-från pol till pol!

Allt hvad mänskohjärtat djupast känner, Allt hvad ö - gat skådar, ö - rat hör;
 Un - der - ba - ra vittnesbörd om kär - lek Stå där teck - na - de, en väl - dig rad.
 Ty den kärlek, som ut - gif - vit So - nen, Gif - ver sä - kert ock med honom allt;
 Må den lju - da in i vå - ra hjärtan, Tills de små - ta för Guds kärleks sol!

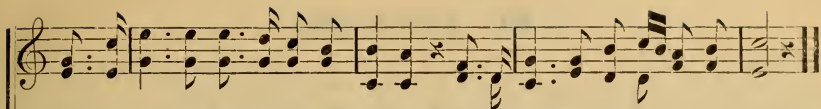

Tu - sen rö - ster ur na - tu - rens ri - ke, Tu - sen stjärnor up - på fästets rund,
 Som en fa - der vårdar sig om bar - nen, Så vår Gud om oss ock vårdar sig.
 Och den kärlek, som har glädt försä - kat Himlens säll - het för en fal - len värld,
 "Gud är kärlek"—o, han älskar e - vigt, Äl - skar tro - fast, älskas vill i - gen.

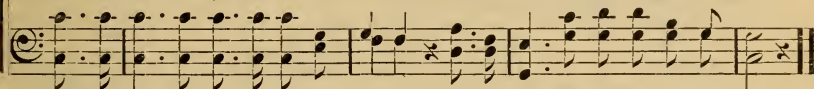

Allt blott vitt - nar om att Gud har älskat Från be - gyn - nel - sen till denna stund.
 Han har kal - lat fram oss ut - af in - tet Och oss hul - pit på vår lefnads stig.
 Ja, som gaf sitt lif för dö - dens fångar, Är i san - ning stor och undransvärd.
 Hvem kan slu - ta hjär - tat för hans kärlek? Hvem vill ic - ke älska den - ne vän?

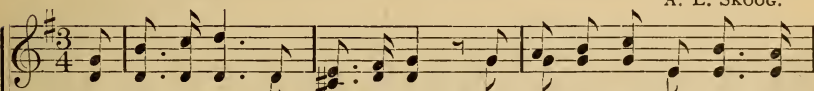

Allt blott vittnar om att Gud har älskat Från be-gyn-nel-sen till den-na stund.
 Han har kal-lat fram oss ut-af in-tet Och oss hul-pit på vår lefnads stig.
 Ja, som gaf sitt lif för dödens fån-gar, Är i sanning stor och undransvärd.
 Hvem kan slu-ta hjärtat för hans kärlek? Hvem vill ic-ke älska den-ne vän?

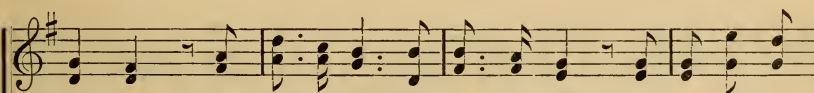
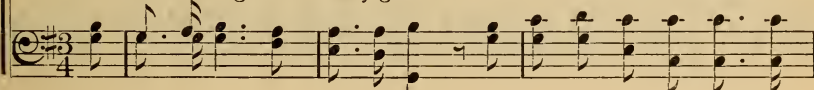

39. Gud älskar ej på mänskors vis.

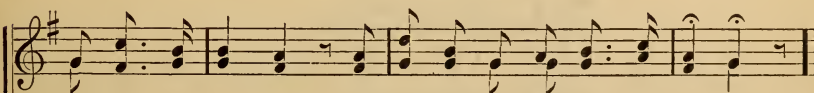
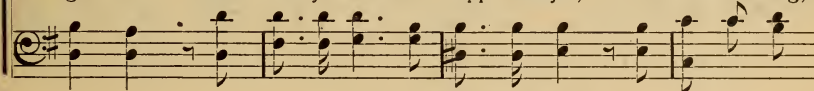
A. L. SKOOG.

1. Gud älskar ej på mänskors vis—Hvad tröst för mig! Men får jag -
2. Han älskar ic-ke så-som jag, Så matt, så svagt och skröp-ligt
3. Han älskar mig, fast-än han ser, Att jag är fat-tig och e-
4. Han älskar mig. Hvad kan jag väl Ut-af min Her-re mer be-

tro det? Ja, till hans e-get lof och pris Jag kan, jag vill,
 of-ta. Ack nej, hans fot-spår hvar-je dag Af sam-ma kär-
 län-dig. Han älskar mig allt-mer och mer, Ty se, hans kär-
 gä-ra? Han sör-jer för min kropp och själ; Han älskar mig,

jag må-ste tro det, Jag kan, jag vill, jag må-ste tro det.
 leks-full-het dof-ta, Af sam-ma kär-leks-full-het dof-ta.
 lek är be stän-dig, Ty se, hans kär-lek är be-stän-dig.
 han är mig nå-ra, Han älskar mig, han är mig nå-ra.

40. Guds kärlek.

O. B.

O. BODIEN. Arr. af A. L. S.

1. Jag vill sjun - ga om Guds kär - lek: Den är himmelsk, hög och rik,
Fanns förr'n världens grundval la des. Den är in - gen, in - gen lik.
2. Kär - lek stor ut - i Guds hjär - ta Går till he - la värld - en ut,
All - tid li - ka ren och mäk - tig, Har ej bör - jan el - ler slut.
3. Hvil ken kär - lek! Up - på kor - set En - de So - nen li - der, dör
För att fräl - sa oss från dö - den. Stan - na, själ, och se och hör!

O Guds kär - lek un - der - ba - ra, Som all kunskap öf - ver - går!

E - vigt du min sång skall va - ra, Då jag in - för tro - nen står.

4. Denna kärlek länge sökte
Mig på syndens breda stig,
Tills jag hörde fadersrösten:
"Kom, mitt barn, o, kom till mig!"
5. Ännu lika öm och trogen,
Varm och ren Guds kärlek är.
Som en sol dess strålar värma,
Fylla helt min själs begär.
6. Så jag sjunger om Guds kärlek,
Sjunger på mitt enkla vis.
Evgigt den mitt ämne blifver
Hemma i Guds paradiset.

41. Gud är kärlek.

PH. F. HILLER.

ALBERT LINDSTRÖM.

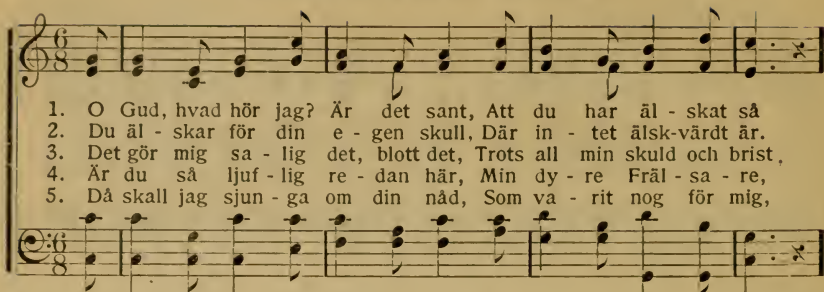
1. Gud är kär-lek och skall blif - va Kär - lek i all e - vig - het.
 2. Kär-lek, som för oss be - skrif-ven Ut - i nå - des - or - det står;
 3. Kär-lek, som min tro kan fat - ta, Men för-stån-det ej kan nå,

Må till pris dig An - den lif - va, Om du själf för - fa - rit det!
 Kär - lek, som åt oss blir gif - ven Men vår kunskap öf - ver - går,
 Hjälp, att dig jag högst må skat-ta Och dig al-drig mi-sta må!

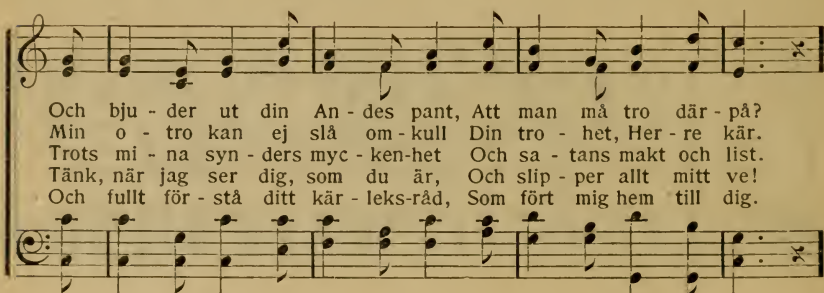
Her-rens vre-des lå - ga brin-ner Till den djup - sta af - grund ner,
 Vid du är: du fam - nar al - la; Va - rar långt: i e - vig - het;
 Kär-lek, hjälp mig dit att kom-ma, Där jag ser dig som du är

Men till al - la him - lar hin - ner Kär - leks - ni - tet myc-ke't mer.
 Djupt du går: till dem som fal - la; Högt du för: till här - lig - het.
 Och med tu - sen, tu - sen from-ma E - vig't lof och pris dig bär!

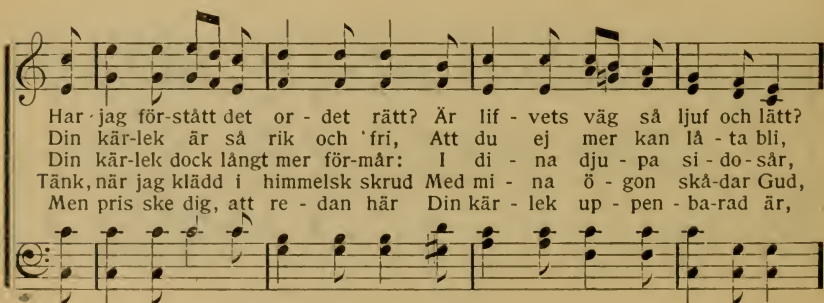
42. O Gud, hvad hör jag?

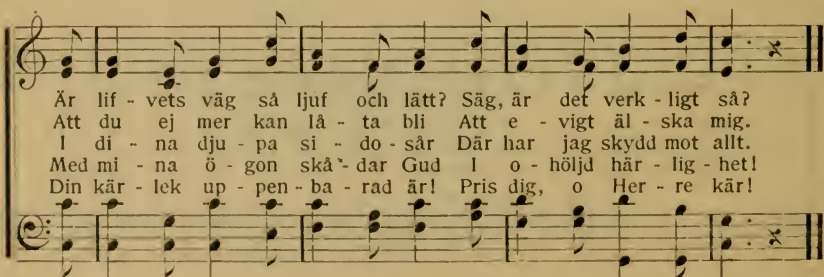
1. O Gud, hvad hör jag? Är det sant, Att du har älskat så
 2. Du älskar för din egen skull, Där in-tet älsk-värdt är.
 3. Det gör mig så-lig det, blott det, Trots all min skuld och brist,
 4. Är du så ljuf-lig re-dan här, Min dy-re Fräl-sa-re,
 5. Då skall jag sjun-ga om din nåd, Som va-rit nog för mig,

Och bju-der ut din An-des pant, Att man må tro där-på?
 Min o-tro kan ej slå om-kull Din tro-het, Her-re kär.
 Trots mi-na syn-ders myc-ken-het Och sa-tans makt och list.
 Tänk, när jag ser dig, som du är, Och slip-per allt mitt ve!
 Och fullt för-stå ditt kär-leks-råd, Som fört mig hem till dig.

Har jag för-stått det or-det rätt? Är lif-vets väg så ljuf och lätt?
 Din kär-lek är så rik och fri, Att du ej mer kan lå-ta bli,
 Din kär-lek dock långt mer för-mår: I di-na dju-pa si-do-sår,
 Tänk, när jag klädd i himmelsk skrud Med mi-na ö-gon skå-dar Gud,
 Men pris ske dig, att re-dan här Din kär-lek up-pen-ba-rad är,

Är lif-vets väg så ljuf och lätt? Säg, är det verk-ligt så?
 Att du ej mer kan lå-ta bli Att e-vigt älska mig.
 I di-na dju-pa si-do-sår Där har jag skydd mot allt.
 Med mi-na ö-gon skå-dar Gud I o-höjld här-lig-het!
 Din kär-lek up-pen-ba-rad är! Pris dig, o Her-re kär!

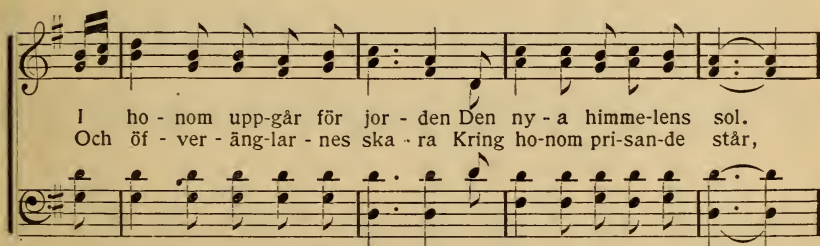
III. Kristus.

1. JESU FÖDELSE.

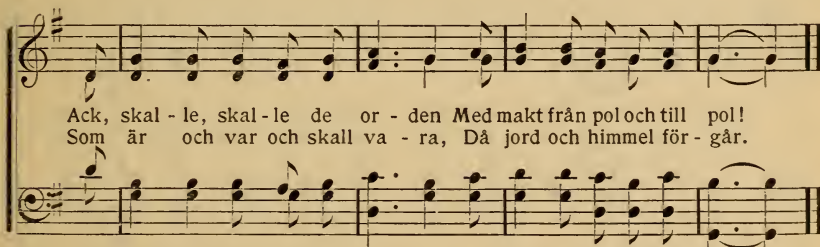
43. Ett barn i dag är oss gifvet.

1. Ett barn i dag är oss gif - vet, En Son oss född är i dag;
I ho - nom fin - ner du lif - vet, I ho - nom Gud har be - hag.
2. I värl - den kri - gen väl bull - ra, Och makt sig spänner mot makt,
Men på den spä - da - stes skul - dra Är her - ra - dö - met dock lagdt.

I ho - nom upp - går för jor - den Den ny - a himme - lens sol.
Och öf - ver - äng - lar - nes ska - ra Kring ho - nom pri - san - de står,

Ack, skal - le, skal - le de or - den Med makt från pol och till pol!
Som är och var och skall va - ra, Då jord och himmel för - går.

3. Han råd och underlig kallas.
Själ, må han råda för dig!
Han känner hjärtgrunden allas,
Han skådar doldaste stig.
Han heter kraft. O, var stilla,
Låt honom föra dig an!
Hvem kan nu göra dig illa,
Sen han för dig blifvit man?

4. Han, hjälten, stred för dig striden
Och dräpte mörkrets förbund.
Han, fridens furste, till friden
Har lagt ovanskelig grund.
Han evig Fader vill vara
Åt dig, så skall du ock tro,
Att den är trygg för all fara,
Som har i honom sin ro.

44. Var hälsad, sköna morgonstund.

J. O. WALLIN.

PH. NICOLAI.

1. Var hälsad, sköna morgonstund, Som af pro-
Du stora dag, du sälla dag, På hvilken
2. Guds väsens afbild och likväl En månsko-
Han kommer, följd af frid och hopp, De vil-la-

fe-ters hel-ga mun Är oss be-bådad vor-den!
him-lens väl-be-hag Än-nu be-söker jor-den!
son, på det hvar själ Må glad till Gud sig vån-da,
de att sö-ka opp Och hjäl-pa de e-lån-da,

Un-ga Sjun-ga Med de gam-la, Sig för-sam-la
Vär-ma, När-ma Till hvar-an-dra Dem, som van-dra

Jor-dens bö-ner Kring den stör-ste af dess sö-ner.
Kär-leks-lö-sa Och ur us-la brun-nar ö-sa.

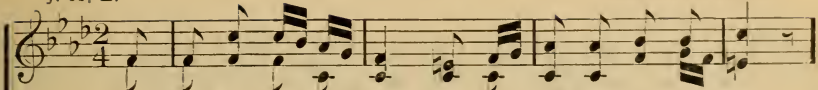
3. Han tårar fälla skall som vi,
Förstå vår nöd och stå oss bi
Med kraften af sin Andå,
Förkunna oss sin Faders råd
Och sötman af en evig nåd
I sorgekalken blanda,
Strida, Lida
Dödens smärta,
Att vårt hjärta
Frid må vinna
Och en öppnad himmel finna.

4. Han kommer, till vår frälsning sänd,
Och nådens sol, af honom tänd,
Skall sig ej mera dölja.
Han själf vår herde vara vill,
Att vi må honom höra till
Och honom efterfölja,
Nöjda, Höjda
Öfver tiden
Och i friden
Af hans rike
En gång vardå honom like.

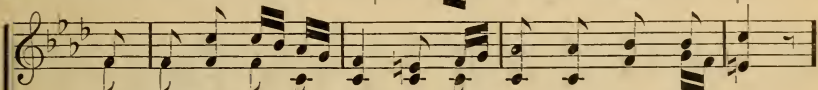
45. Till Betlehem.

J. M. L.

SVENSK FOLKMELODI.

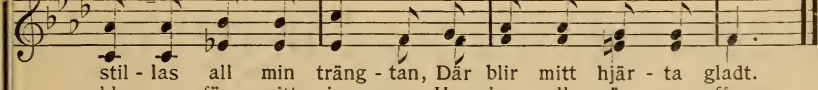
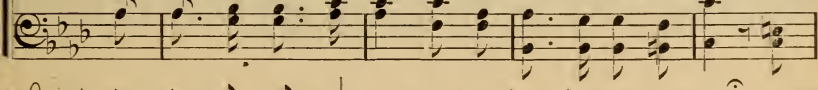
1. Till Bet - le - hem mitt hjär - ta stil - la pil - grims - färd
2. Du mör - ka stall, som hy - ser Guds Son, all världens ljus,
3. Men ack, hvi skall jag skå - da All världens Her - re här,
4. Att oss från nö - den fräl - sa Han kom att li - da nöd;
5. En få - gel har sitt nä - ste, Ett vild - djur har sitt bo.
6. O, kom, jag har upp - lå - tit Mitt hjär - tas dörr för dig,

Nu skyndar från den smär - ta, Som bor bland ti - dens flärd.
 I hög - re glans du ly - ser Än al - la kun - gars hus.
 Där hö och strå för - rå - da Blott ar - mod, nöd, be - svär?
 Att ge oss lif och hål - sa Han li - der kor - sets död.
 Han un - der him - lens fä - ste Ej fin - ner hem, ej ro.
 Du, som mig allt för - lå - tit, Med Gud för - so - nat mig!

Dit sträc - ker sig min läng - tan, Där har min tro sin skatt, Där
 När krubbans skatt där - in - ne Mig rätt till hjär - tat går, För -
 Hvi ser jag him - lens för - ste I mör - ka stal - let bo, Bland
 De rin - ga - ste på jor - den Han vil - le nal - kas huld Och
 Att trött sitt huf - vud lu - ta En bo - ning han ej fick Och
 Kom, Je - sus, all - tid gå - sta Ut - i mitt hjär - tas hus! Kom

stil - las all min träng - tan, Där blir mitt hjär - ta gladt.
 kla - ras för mitt sin - ne, Hvar jag all ä - ra får.
 ko - nun - gar den stör - ste I krub - ban sö - ra ro?
 sä - ga kär - leks - or - den Och skän - ka hop - pets guld.
 knappt en famn att slu - ta Sig till, då här han gick.
 att din brud dig få - sta I nåd, i tro, i ljus!

46. Du Betlehem.

LEWIS H. REDNER.

1. Du Bet - le - hem, du lil - la stad, Till hvi - la lagt dig ner,
 2. Se, Fräl - sa - ren är född i dag, Och trog-na äng-lars här
 3. Hur stil - la ned från him-me-len Guds stör-sta gåf - va kom!
 4. Du som vardt född i Bet - le - hem, Kom till oss med din frid!

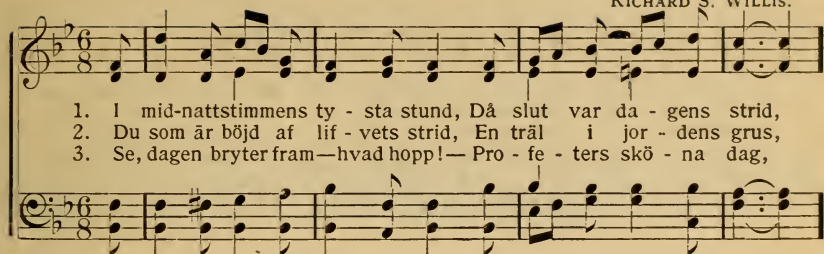
Och för vår syn i hö - ga skyn Mång stjär-na frid-fullt ler.
 I här - lig prakt Där står på vakt, Då allt in - slum-radt är.
 Så Gud i nåd Än i sitt råd Ger oss sin ri - ke - dom.
 Kom i vårt bröst Med lif och tröst, Bo där till e - vig tid!

Där ut - i mör - ka stal - let Ett e - vigt ljus går opp
 Sjung, mor-gon - stjär - na kla - ra: Nu född är Fräl - sa - ren!
 Ej sedd, ej hörd af värl - den, Han vän-ligt klap-par på:
 Och sist, när äng - lar sjun - ga Med fröjd om-kring Guds tron,

Med frid och tröst För kval-da bröst Och sa - lig - het och hopp.
 Och fri - dens bud Till oss från Gud Be - bå - dar mor - go - nen.
 I hjär - tats hus Med frid och ljus Han vill till dig in - gå.
 Vi stäm - ma opp Vid slu - tadt lopp En e - vig lof - sångs-ton.

47. Änglars sång.

RICHARD S. WILLIS.

1. I mid-nattstimmens ty - sta stund, Då slut var da - gens strid,
 2. Du som är böjd af lif - vets strid, En träl i jor - dens grus,
 3. Se, dagen bryter fram—hvad hopp!— Pro - fe - ters skö - na dag,

En äng - la kör så himmelskt skön Hörs öf - ver jor - den vid:
 Och of - ta trött och mod-fälld går Och spa - nar ef - ter ljus,
 Det e - vigt säl - la ju - bel - år, En tid med Guds be - hag,

“Gud ä - ra ske, på jor - den frid, Till män - skor godt be - hag!”
 Se upp! Snart strålar mor - gon-sol, Ej nat - ten blif - ver lång.
 Då e - vig frid på jor - dens rund Skall bo bland släk - ten mång.

Så har nu öf - ver jor - den grytt Guds sto - ra fräls - nings - dag.
 Sitt ned vid vä - gens kant, och hör: Lyss, det är äng - lars sång.
 Nu allt Gud ska - pat stäm - me in I gla - da äng - lars sång!

48. Herren af himlen.

Arr. af ABR. MANKELL.

1. Her - ren af him - len är kom - men till jor - den, Fa - drens en -
 2. Si - on, din bi - dan var lång i år - tu - sen. Nu är han
 3. Her - dar i mar - ken, som vak - ten på hjor - den, Lyssnen, o,

föd - de är män - ni - ska vor - den; Gud har full - bor - dat pro -
 kom - men. Se tin - dran - de lju - sen! Fröjd i pa - lat - sen och
 lyss - nen till him - mel - ska or - den; "Å - ra i höj - den och

fe - ti - ska or - den: Född är oss Fräl - sa - ren, Is - ra - els tröst.
 gläd - je i hu - sen, Frid och för - so - ning för lång - tan - de bröst!
 frid up - på jor - den, Män - skor god vil - ja!" är äng - lar - nes röst.

49. Kristus, morgonstjärnan.

L. PETRI.

1. För - loss - nin - gen är vun - nen; Guds Son från e - vig - het Af
 2. Han män - ni - ska är vor - den. En lof - vad nå - de - tid Har
 3. O Kri - stus, oss be - nå - da, Så att i tron vi må Ljus
 4. Din Fa - der dig al - le - na Har gif - vit allt i hand, Att
 5. Hvad Fadren dig har gif - vit Du ej bort - tap - pa vill; Du

Fa-dren är upp-run - nen Till världens sa - lig - het. Han är den
 upp-gått öf - ver jor - den Med ljus och hopp och frid. Nu dö - dens
 i din san-ning skå - da, Lif af din kär-lek få! Till dig vårt
 du må allt för - e - na Med trons och fri-dens band Och så åt
 för till rät - ta lif - vet Allt hvad dig hö - rer till. Dit vär-des

morgonstjärna, Som ly-sa kan och vär-na I mörker och i kval.
 makt är krossad, Och syndens bo - ja los - sad Och öppnad himlens port.
 hjärta längtar, Från världens flärd det trängtar Till din rätt-fär-dig-het.
 dig för-värf-va Ett folk, som sällt skall ärf-va Det ri - ke du be-redt.
 mig och fö - ra, Att jag må dig till - hö - ra I tid och e - vig-het!

50. Stå upp i fröjd!

1. Stå upp i fröjd! Han kommen är. O jord, tag mot din kung!
 2. Stå upp! Vår Gud re - ge - rar själf. O män-ska, pri - sa Gud!
 3. Må syn-den al - drig mer bli spord, Ej tör - nen mer här gro!
 4. Han styr oss med barm-här - tig - het I san-ning, nåd och frid.

Mitt hjär - ta, ho - nom lof hembär, Stå upp, min själ, och sjung!
 Hör, fält och berg och sjö och älf Upp - re - pa sam - ma ljud.
 Han kom-mer, och på all vår jord Rätt - fär - dig - het skall bo.
 Jag gläds åt hans rätt - fär - dig - het Och vet, han är mig blid.

51. O du saliga!

A. DELAFAGE.

1. O du sa-li-ga, O du he-li-ga, Jordens fröjdfulla högtidsdag!
 2. Född är Fräl-sa-ren Och för-los-saren, Kristus, Herren i Davids stad.
 3. Sto-ra, he-li-ga, O-ut-säg-li-ga Gåfvor få vi af Fadrens hand.

Ä-ra ske Her-ren! Nä-ra och fjärran Äng-lar förkunna Guds välbehag.
 Kommen är fri-den; Himmelska ti-den Nu är fullbordad. Min själ, var glad.
 En är ock An-den, Som oss vid handen Le-der till hemlandets säl-la strand.

52. Se, natten flyr.

J. O. WALLIN.

1. Se, nat-ten flyr för da-gens fröjd, Och änglars röst från himlens
 2. I stil-la glans han trä-der fram. Af spridda får och spä-da
 3. Sakt-mo-dig, mild och o-skulds-full, Han ej med silfver el-ler
 4. Likt som-mar-reg-nets ljuf-va fall Hans ord all världen gläd-ja
 5. Högt-lof-vad va-re Her-rens nåd, Hans makt, hans un-der-ful-la

höjd Det bud till fromma herdar bär, Att född den go-de her-den är.
 lamm Han sig en hjord församla vill, Den himmel-ri-ket hö-rer till.
 gull Men med sin lydnad och sin död Skall lö-sa oss från e-vig nöd.
 skall Och skaf-fa frukt till e-vig tid I sanning, hel-gel-se och frid.
 råd! Högt-lof-vad i all e-vig-het Den e-vi-ges barm-här-tig-het!

53. Jublen, I himlar!

LAYRITZ.

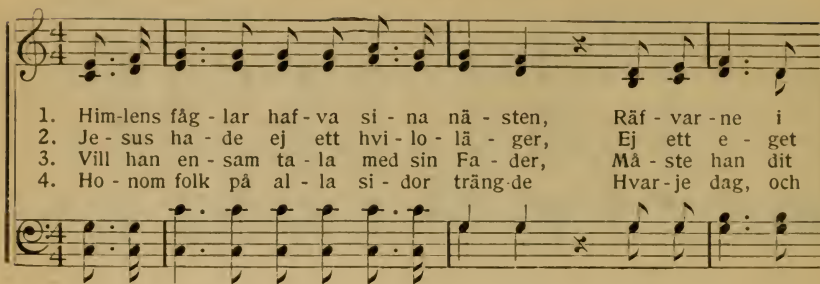
1. Jub - len, I him - lar, I äng - lar, lof - sjun - gen, I
 2. Jub - len, I him - lar, lof - sjun - gen, I släk - ten på
 3. O, hvil - ket un - der! Hur djupt sig den hög - ste vill
 4. Him - lar - nes ko - nung, nu män - ska för syn - da - re

kö - - - rer! Sjun - gen för Her - ren, som jor - den och
 jor - - - den! Kri - stus är kom - men och värl - dens för -
 bö - - - ja! O, hvil - ken kär - lek och nåd sig i
 vor - - - den, Dig vill jag föl - ja, dig ly - da och

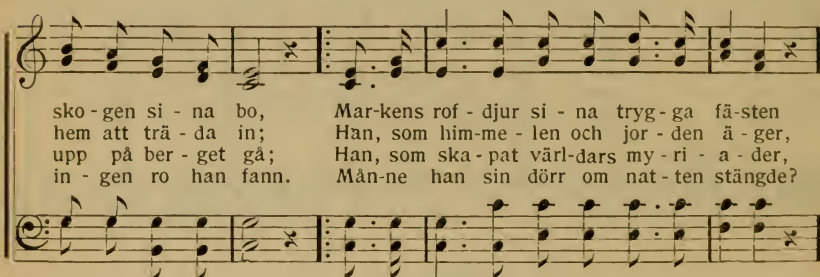
him - len till - hö - - - rer! Gud bland oss här Nu i sin
 los - sa - re vor - - - den. O, hvil - ken fröjd Här och i
 gu - do - men rö - - - ja! Gud blir ett barn Oss att ur
 tjä - na på jor - - - den, Tills jag med fröjd Pri - sar i

kär - lek är när, Syn - dar'n till frälsning han fö - - - rer.
 him - lar - nes höjd! Her - den sig off - rar för hjor - - - den.
 djäf - vu - lens garn Fräl - sa och till sig upp - hö - - - ja.
 him - me - lens höjd Dig bland den fri - köp - ta hjor - - - den.

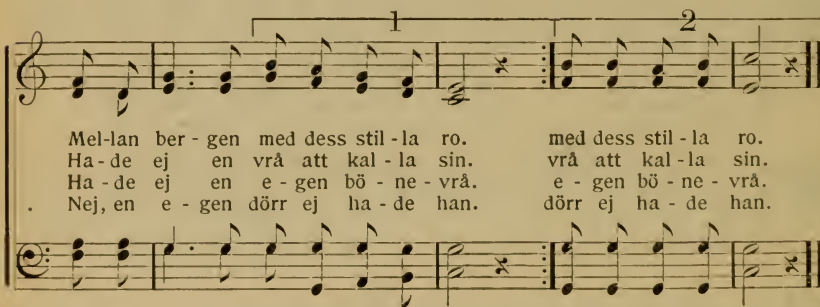
54. Jesu lif på jorden.

1. Him-lens fåg - lar haf - va si - na nã - sten, Rãf - var - ne i
 2. Je - sus ha - de ej ett hvi - lo - lå - ger, Ej ett e - get
 3. Vill han en - sam ta - la med sin Fa - der, Må - ste han dit
 4. Ho - nom folk på al - la si - dor trång - de Hvar - je dag, och

sko - gen si - na bo, Mar - kens rof - djur si - na tryg - ga fã - sten
 hem att trä - da in; Han, som him - me - len och jor - den ä - ger,
 upp på ber - get gå; Han, som ska - pat värld - ars my - ri - a - der,
 in - gen ro han fann. Mån - ne han sin dörr om nat - ten stängde?

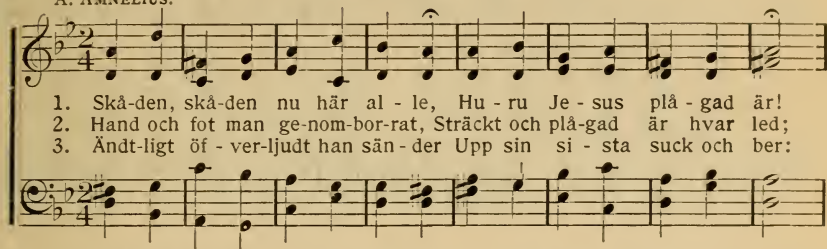
Mel - lan ber - gen med dess stil - la ro. med dess stil - la ro.
 Ha - de ej en vrã att kal - la sin. vrã att kal - la sin.
 Ha - de ej en e - gen bö - ne - vrã. e - gen bö - ne - vrã.
 Nej, en e - gen dörr ej ha - de han. dörr ej ha - de han.

5. O, hvad skam, att vi så ofta klaga
 Öfver Herrens visa handlingssätt!
 Borde vi ej hellre nöjd' antaga,
 Att i allt vår Fader delar rätt?
6. Ja, om du än har det trångt på jorden,
 Tänk då på hur Jesus hade det.
 Han vår föregångare är vorden—
 Låt oss ödmjukt vandra i hans fjät!

2. JESU LIDANDE OCH DÖD.

55. Skåden nu här alle!

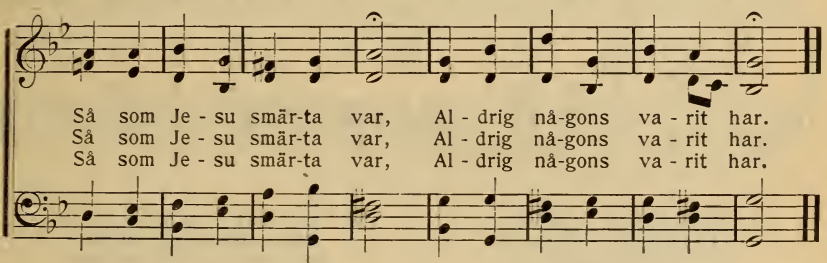
A. AMNELIUS.

1. Skå-den, skå-den nu här al - le, Hu - ru Je - sus plå - gad är!
2. Hand och fot man ge-nom-bor-rat, Sträckt och plå-gad är hvar led;
3. Ändt-ligt öf - ver-ljudt han sän - der Upp sin si - sta suck och ber:

Kla-gan lju - de, tå - rar fal - le, Då vår syn - da - skuld han bär!
Huf - vu - det af tör-nen så-radt Blekt och blo-digt sjun - ker ned.
"Fa-der, jag i di - na hän-der Nu min an - da å - ter - ger."

Så som Je - su smär-ta var, Al - drig nå-gons va - rit har.
Så som Je - su smär-ta var, Al - drig nå-gons va - rit har.
Så som Je - su smär-ta var, Al - drig nå-gons va - rit har.

4. Denna stund är Jesu sista;
Templets förlåt rifs i tu,
Solen mörknar, bergen brista:
Öga, hjärta, hvad gör du?
Så som Jesu smärta var,
Aldrig någons varit har.

5. Vakna upp och se, mitt hjärta,
Huru Jesus har dig kär!
Känn din syndaskuld med smärta,
Ty för den han korsfäst är!
Så som Jesu kärlek var,
Aldrig någons varit har.

56. Du går, Guds lamm.

J. QVIRSFELDS.

NIC. DECIUS.

1. Du går, Guds lamm, du mil - da, O - skyl - di - ga och re - na,
Att oss, från Gud så skil - da, Med Gud i - gen för - e - na.
2. Att kun - na oss väl - sig - na Du lå - ter dig för - ban - na.
De tyng - da skuldror dig - na, Blod droppar från din pan - na.

Ditt hjär - ta bär vår sve - - da Att vå - ra
Du tøm - mer vre - des - kal - - ken, Ned - bry - ter

hjär - tan fre - - da. Pris va - re dig, o Je - sus!
me - del - bal - ken. Pris va - re dig, o Je - sus!

3. Fast änglars legioner
Din bön kan nederkalla,
Fast öfver himlatroner
Din vink förmår befalla,
Du villig bojan tager
Och tålig bördan drager.
Pris vare dig, o, Jesus!

4. Men Gud, som dig ej skonat,
Min skuld mig nu förlåter.
Mitt brott du har försonat
Och skänkt mig lifvet åter.
Mitt hjärta jag dig gifver
Och din för evigt blifver.
Pris vare dig, o, Jesus!

57. Guds rena lamm.

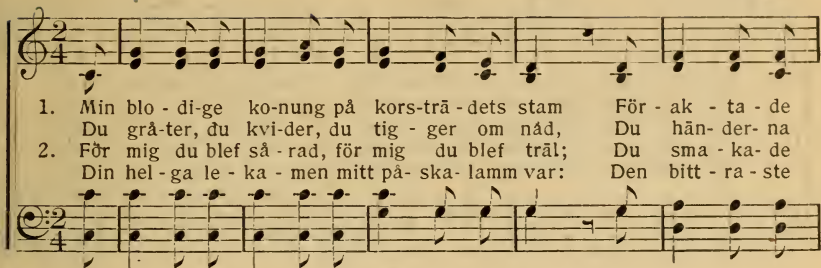
NIC. DECIUS.

Guds rena lamm, oskyldig,
På korset för oss slaktad,
Alltid befunnen tålig,
Ehur du var föraktad!
Vår synd du hafver dragit
Och dödens makt nedslagit.
Gif oss din frid, o, Jesus!

58. Min blodige konung.

A. K. R.

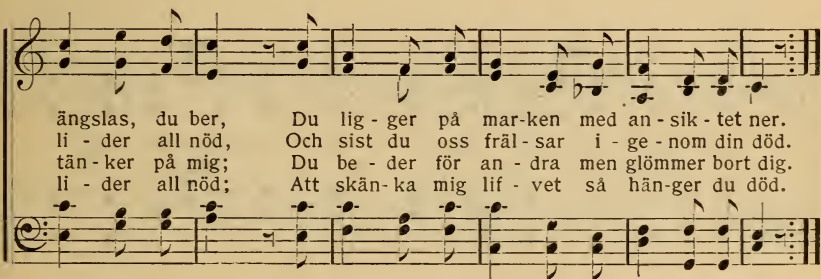
A. K. RUTSTRÖM.

1. Min blo - di - ge ko - nung på kors - trä - dets stam För - ak - ta - de
 Du grå - ter, du kvi - der, du tig - ger om nåd, Du hän - der - na
 2. För mig du blef så - rad, för mig du blef träl; Du sma - ka - de
 Din hel - ga le - ka - men mitt på - ska - lamm var: Den bitt - ra - ste

Her - re, o - skyl - di - ga lamm! Din kläd - nad är blo - dig, du
 vri - der och vet in - gen råd. I tret - ti' års träl - dom du
 dö - den att råd - da min själ. Du hän - ger för - ak - tad men
 gal - la för väl - lust du tar. Att gö - ra mig sa - lig du

ängslas, du ber, Du lig - ger på mar - ken med an - sik - tet ner.
 li - der all nöd, Och sist du oss fräl - sar i - ge - nom din död.
 tän - ker på mig; Du be - der för an - dra men glömmet bort dig.
 li - der all nöd; Att skän - ka mig lif - vet så hän - ger du död.

3. Så blef då fullkomnad Guds eviga råd,

Så lades grundvalen till styrka och nåd.
 Uppståndelsen följde och allt blef be - stäldt.

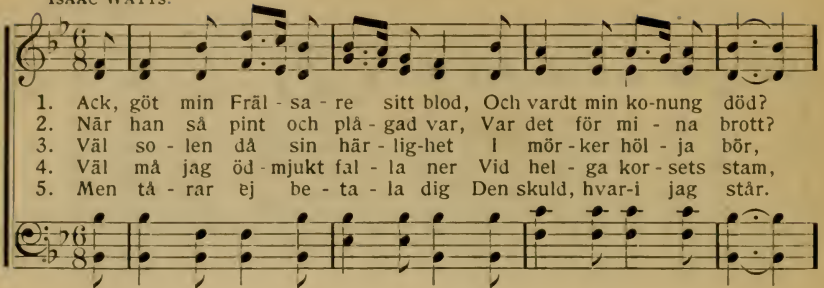
Vår skapare nöjdes, och släktet blef sällt,
 Så saligt som det uti skapelsen var,
 Och än mera lyckligt, ty medlaren har
 En evig rättfärdighet för oss tillreds.
 Kom, fattige syndare, gif er till freds!

4. Hvad är då att vara försonad med Gud?

Det är att han tystat förbannelsens ljud.
 Hvad är då att vara upprättad igen?
 Det är att ha rättighet vara Guds vän.
 Förto dig fördenskull, så usel du är,
 Med hela din börd och allt ditt besvär,
 I Frälsarens händer! Han vill och han
 kan
 För hela din salighet vara din man.

59. Jesus dog för mig.

ISAAC WATTS.

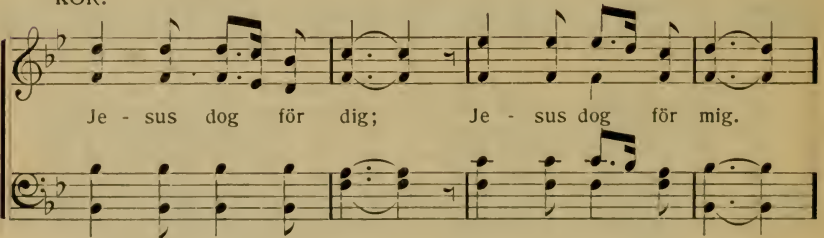

1. Ack, göt min Fräl - sa - re sitt blod, Och vardt min ko-nung död?
 2. När han så pint och plå - gad var, Var det för mi - na brott?
 3. Vål so - len då sin här - lig-het I mör - ker höl - ja bör,
 4. Vål må jag öd - mjukt fal - la ner Vid hel - ga kor - sets stam,
 5. Men tå - rar ej be - ta - la dig Den skuld, hvar-i jag står.

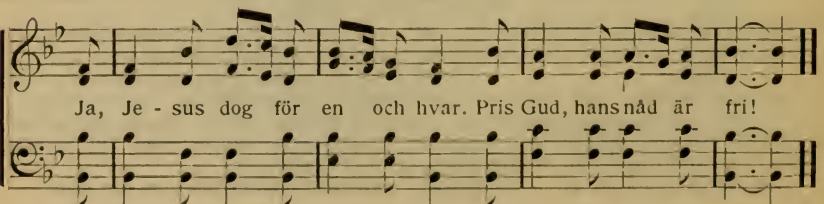

Gaf han sig ut, så ren och god, Att fräl - sa mig ur nöd?
 O nåd och god - het un - der - bar, O kär - lek u - tan mått!
 När ska - parn, stor i ma - je - ståt, För män - skans syn - der dör.
 Af hjär - tat grå - ta, när jag ser Det blö - dan - de Guds lamm.
 Jag helt dig, Her - re, gif - ver mig, Ej me - ra jag för - mår.

KÖR.

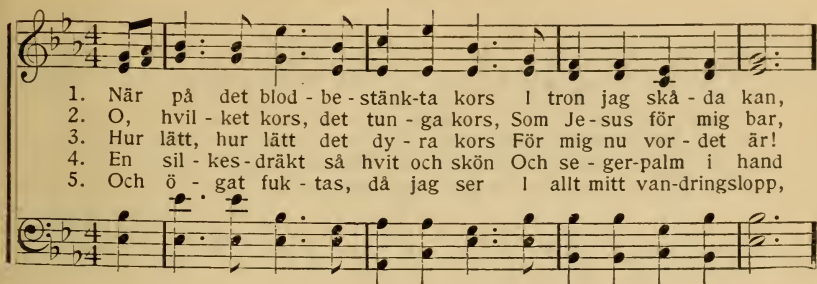

Je - sus dog för dig; Je - sus dog för mig.

Ja, Je - sus dog för en och hvar. Pris Gud, hans nåd är fri!

60. Det dyra blodet.

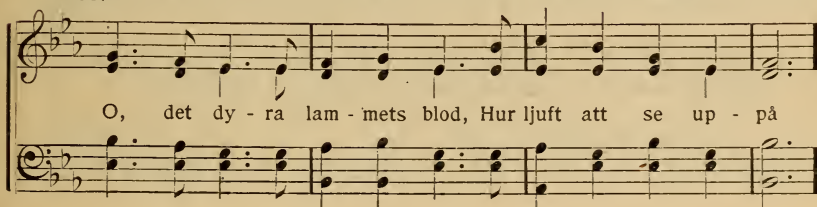

1. När på det blod - be - stänk - ta kors I tron jag skå - da kan,
 2. O, hvil - ket kors, det tun - ga kors, Som Je - sus för mig bar,
 3. Hur lätt, hur lätt det dy - ra kors För mig nu vor - det är!
 4. En sil - kes - dräkt så hvit och skön Och se - ger - palm i hand
 5. Och ö - gat fuk - tas, då jag ser I allt mitt van - dringslopp,

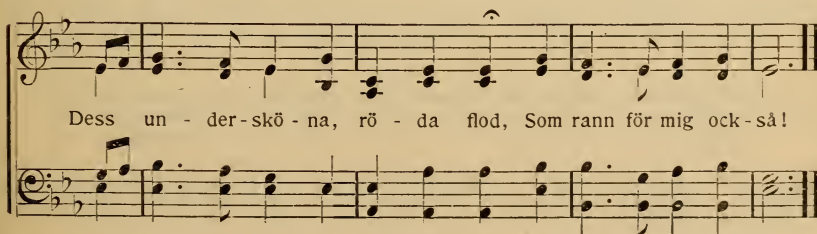

Jag minns med fröjd det dy - ra blod, Som en gång för mig rann.
 Då på det dy - stra Gol - ga - ta Han pint och sar - gad var!
 Då jag det bär i Je - su spår, Mig kro - nan vin - kar där.
 Och lif - vets kro - na, allt blir mitt Ut - i Im - ma - nuels land.
 Hur Her - rens nåd mig le - der städs' Och rik - tar blic - ken opp.

KÖR.

O, det dy - ra lam - mets blod, Hur ljuft att se up - på

Dess un - der - skö - na, rö - da flod, Som rann för mig ock - så!

61. Allt fullkomnadt.

F. H. BARTHELEMON.

1. Hör, dig ro - par nå - dens stäm - ma; I - från Gol - ga - ta den ljöd.
 2. "Allt fullkomnadt!" Hvilka fröj - der Des - sa or - den kal - la fram!
 3. Nu han å - ter - lös - ning vun - nit, Slut är dö - dens slaf - ve - ri.
 4. Må den å - ter - lö - sta hjor - den Stäm - ma in med äng - lar! Si,

Jor - den bäf - var, klip - por rem - na, Mör - ker göm - mer so - lens glöd.
 Nåd och frid från him - lens höj - der Skänkas oss vid korsets stam.
 Nu har nå - dens sol upp - run - nit; Allt är väl, ty hör och si:
 Allt i him - len och på jor - den Sjun - ger sam - ma me - lo - di:

"Allt full - kom - nadt, allt fullkomnadt," Ropar Je - sus i sin död.
 "Allt full - kom - nadt, allt fullkomnadt," Ropar dö - en - de Guds lamm.
 "Allt full - kom - nadt, allt fullkomnadt," Ljuda or - den - du är fri.
 "Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!" Frälsaren lof - sjunga vi.

"Allt full kom - nadt, allt full - kom - nadt," Ro - par Je - sus i sin död.
 "Allt full kom - nadt, allt full - kom - nadt," Ro - par dö - en - de Guds lamm.
 "Allt full - kom - nadt, allt full - kom - nadt," Lju - da or - den - du är fri.
 "Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!" Fräl - sa - ren lof - sjun - ga vi.

62. Se Guds lamm!

J. B.

J. BLOMQUIST.

1. Se Guds lamm, det hel - ga, re - na, Som all värl - dens syn - der bär,
 2. Se Guds lamm, som ängslas, kvi - der, Nedtryckt af vår synd och nöd!
 3. Se Guds lamm! O, blif ej bor - ta, Själ, från den - na nå - da - stol!

Je - sus Kri - stus, som al - le - na Fa - sta frälsningsklip - pan är!
 Se Guds lamm, som för oss li - der Kor - sets bitt - ra mar - ter - död!
 Känn din sök - nings - tid, den kor - ta, Än - nu strå - lar nå - dens sol!

Kom till ho - nom med - din smär - ta, Lyss - na till hans ljuf - va röst!
 En - de So - nen Gud ej sko - nar, Hvil - ken nåd! På Fa - drens bud
 Se Guds lamm, det hel - ga, re - na, Som all värl - dens syn - der bär!

Han ditt sju - ka, sorgsna hjär - ta Gif - ver häl - sa, brin - gar tröst.
 Blo - det gif - ves, som för - so - nar Ar - ma syn - da - re med Gud.
 Kom till Je - sus, han al - le - na Världens frälsnings - klip - pa är!

63. Vi tacka dig, o Jesus god.

J. SVEDBERG.

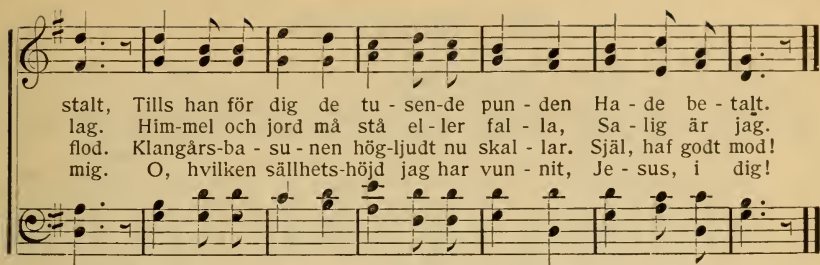
1. Vi tac - ka dig, o Je - sus god, Som rin - na lät ditt dy - ra blod.
 2. Vi bed - ja dig, sann Gud och man, Slit sönder vå - ra synders band,
 3. Be - va - ra oss för syn - da - men! När kor - set trycker, var ej sen
 4. O Je - sus, du vår bro - der kär, Du vill oss all - tid va - ra när.

Från satans makt och ar - ga list Har du oss löst, o Je - sus Krist.
 Fräls oss i - från en e - vig död, Och stå oss bi i all vår nöd!
 Att hjäl - pa, styrka, stöd - ja så, Att det för svårt ej va - ra må!
 I vårt e - län - de hos oss blif, Och hjälp oss till ett e - vigt lif!

64. Tänk, o min själ!

1. Tänk, o min själ, den dy - ra - ste stun - den, Då för dig gäll - de
 2. Al - la i en, den e - ne för al - la Dog för vår synd på
 3. Allt hvad man lif och sa - lig - het kal - lar, Allt det nu finns i
 4. Tör - sti - ga hjor - ten käl - lan nu fun - nit, Där han får lif och

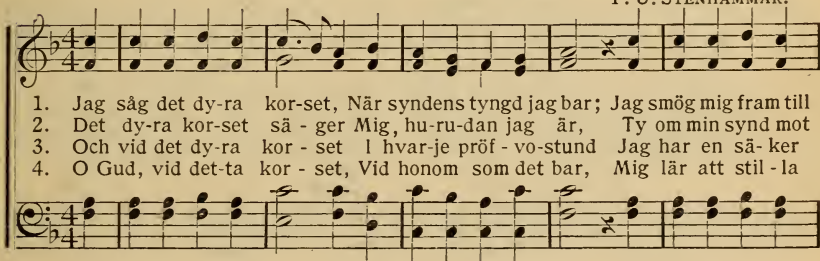
lif, död och allt! Med - la - ren ut - stod dö - den i grun - den i vår ge -
 li - dan - dets dag, Sma - ka - de dö - dens bitt - ra - ste gal - la En - ligt Guds
 med - la - rens blod. Frälsningens haf vår jord öf - ver - sval - lar Lik - som en
 sval - ka i sig. Je - sus ur nät, som sa - tan har spun - nit, Fri - a - de

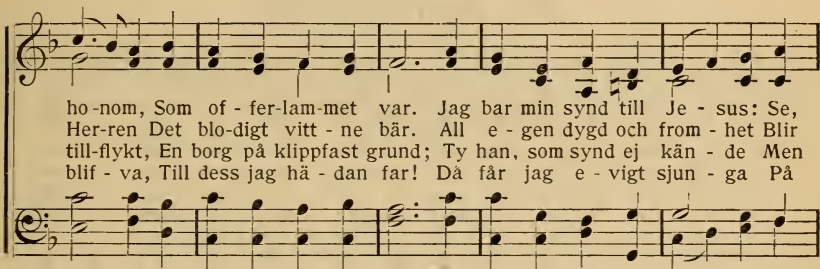
stalt, Tills han för dig de tu - sen-de pun - den Ha - de be - talt.
 lag. Him-mel och jord må stå el-ler fal - la, Sa - lig är jag.
 flod. Klangårs-ba - su - nen hög-ljudt nu skal - lar. Själ, haf godt mod!
 mig. O, hvilken sällhets-höjd jag har vun - nit, Je - sus, i dig!

65. Jag såg det dyra korset.

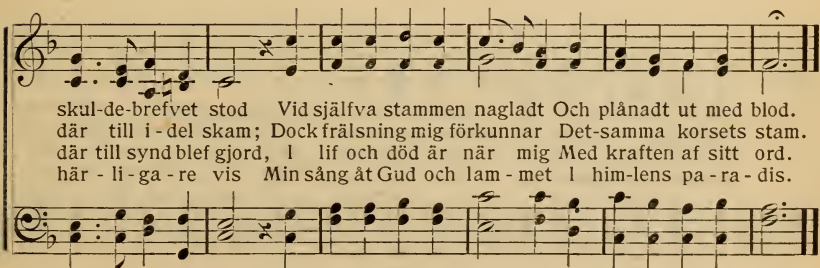
P. U. STENHAMMAR.

1. Jag såg det dy-ra kor-set, När syndens tyngd jag bar; Jag smög mig fram till
2. Det dy-ra kor-set sä - ger Mig, hu-ru-dan jag är, Ty om min synd mot
3. Och vid det dy-ra kor - set I hvar-je pröf - vo-stund Jag har en sä-ker
4. O Gud, vid det-ta kor - set, Vid honom som det bar, Mig lär att stil - la

ho-nom, Som of - fer-lam-met var. Jag bar min synd till Je - sus: Se,
 Her-ren Det blo-digt vitt - ne bär. All e - gen dygd och from - het Blir
 till-flykt, En borg på klippfast grund; Ty han, som synd ej kän - de Men
 blif - va, Till dess jag hä - dan far! Då får jag e - vigt sjun - ga På

skul-de-brevet stod Vid själfva stammen nagladt Och plånadt ut med blod.
 där till i - del skam; Dock frälsning mig förkunnar Det-samma korssets stam.
 där till synd blef gjord, I lif och död är när mig Med kraften af sitt ord.
 här - li - ga - re vis Min sång åt Gud och lam - met I him-lens pa - ra - dis.

66. Vid Jesu kors.

ISAAC WATTS.

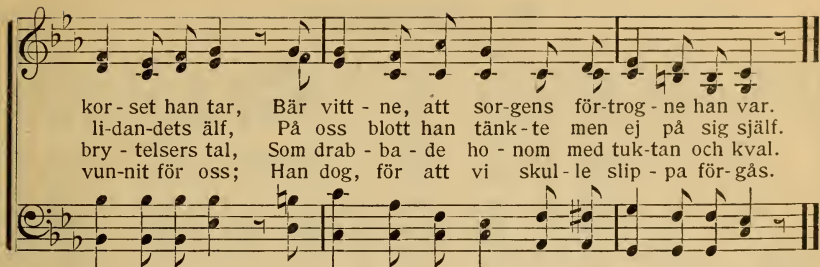
1. När jag be-trak-tar kor-sets stam Och ser det blö-dan-de Guds lamm,
 2. Min en-da ä-ra va-re den, Att död för mig är Fräl-sa-ren!
 3. Från hufvud, hand och fot jag ser, Hur sorg och kär-lek flö-da ner.
 4. Och äg-de jag den vi-da värld, Den vo-re dig en rin-ga gård.

Den största vinst, den högsta prakt Mig syns blott ar-mod och för-akt.
 Den flärd, som tjuste förr mitt mod, Jag off-rar gär-na för hans blod.
 Hvar såg man väl en tör-ne-krans, En sorg och kär-lek så-som hans?
 O, Je-sus, som mig älskat så, Lär mig att älska dig ock-så!

67. Smärtornas man.

1. Se smär-tor-nas man, hur be-tun-gad han går! Blott
 2. Dock al-la de plå-gor som brän-de hans själ, Dem
 3. Vi räk-na-de ho-nom af him-len för-dömd, Som
 4. Det he-li-ga blod, som från ho-nom här rann, Från

hån och för-akt af de si-na han får. Hvert steg, som från krubban till
 led han al-le-na för män-ni-skors väl. Då djupt han sjönk ned ut-i
 straf-fad af Gud och af nå-den förglömd, Men se, det var vå-ra för-
 syndens be-smit-tel-se re-na oss kan. Hans sår haf-va lä-ke-dom

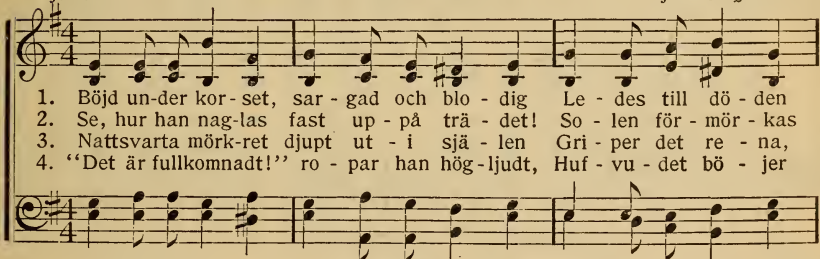

kor-set han tar, Bär vitt - ne, att sor-gens för-trog - ne han var.
li-dan-dets älf, På oss blott han tänk-te men ej på sig själf.
bry - telsers tal, Som drab - ba - de ho - nom med tuk-tan och kval.
vun-nit för oss; Han dog, för att vi skul-le slip - pa för-gås.

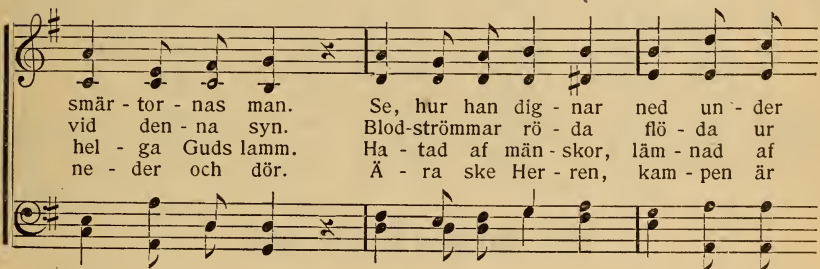
68. Böjd under korset.

J. B.

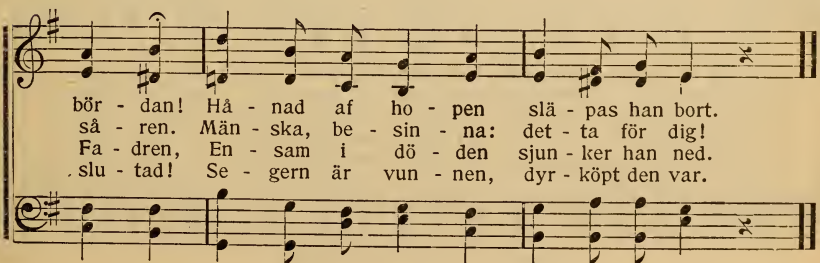
J. BLOMQVIST.

1. Böjd un-der kor-set, sar-gad och blo-dig Le-des till dö-den
2. Se, hur han nag-las fast up-på trä-det! So-len för-mör-kas
3. Nattsvarta mörk-ret djupt ut-i sjä-len Gri-per det re-na,
4. "Det är fullkomnad!" ro-par han hög-ljudt, Huf-vu-det bö-jer

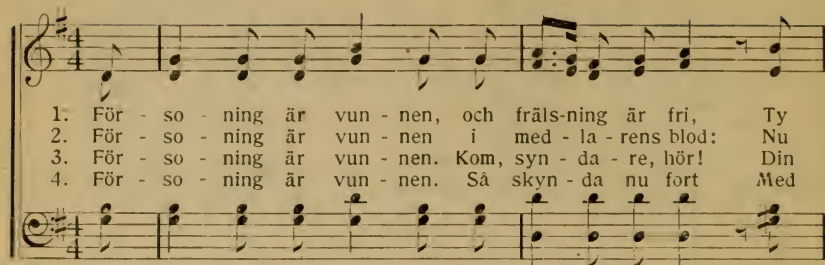

smär-tor-nas man. Se, hur han dig-nar ned un-der
vid den-na syn. Blod-strömmar rö-da flö-da ur
hel-ga Guds lamm. Ha-tad af män-skor, läm-nad af
ne-der och dör. Ä-ra ske Her-ren, kam-pen är

bör-dan! Hå-nad af ho-pen slå-pas han bort.
så-ren. Män-ska, be-sin-na: det-ta för dig!
Fa-dren, En-sam i dö-den sjun-ker han ned.
slu-tad! Se-gern är vun-nen, dyr-köpt den var.

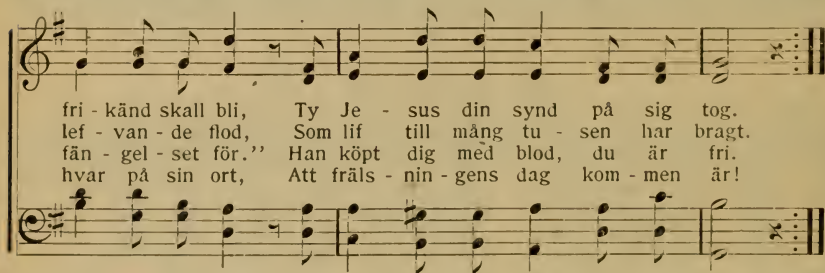
69. Försoningen.

1. För - so - ning är vun - nen, och fräls - ning är fri, Ty
 2. För - so - ning är vun - nen i med - la - rens blod: Nu
 3. För - so - ning är vun - nen. Kom, syn - da - re, hör! Din
 4. För - so - ning är vun - nen. Så skyn - da nu fort Med

Je - sus på kors - trä - det dog. Så fruk - ta då ic - ke! Du
 dö - den har mi - stat sin makt. Från Gol - ga - ta fly - ter den
 fri - het du und - får, ty si, Din Her - re i "fån - gen - skap
 bud - ska - pet fjär - ran och när! För - kun - na dess san - ning, en

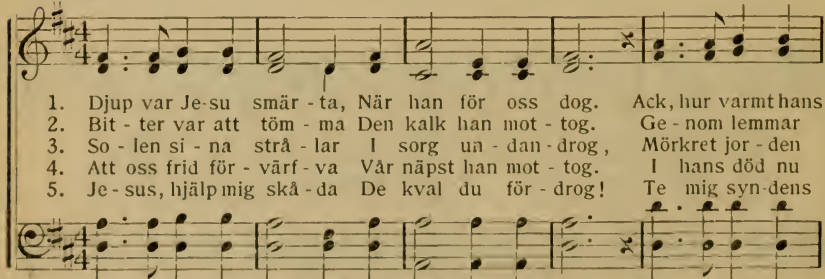

fri - känd skall bli, Ty Je - sus din synd på sig tog.
 lef - van - de flod, Som lif till mång tu - sen har bragt.
 fån - gel - set för." Han köpt dig med blod, du är fri.
 hvar på sin ort, Att fräls - nin - gens dag kom - men är!

70. När han för oss dog.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Djup var Je - su smär - ta, När han för oss dog. Ack, hur varmt hans
 2. Bit - ter var att töm - ma Den kalk han mot - tog. Ge - nom lemmar
 3. So - len si - na strå - lar I sorg un - dan - drog, Mörkret jor - den
 4. Att oss frid för - värf - va Vår näpst han mot - tog. I hans död nu
 5. Je - sus, hjälp mig skä - da De kval du för - drog! Te mig syn - dens

hjär - ta För syn - da - re slog! Tör - net hjäs - san så - rar,
 öm - ma Man spi - kar - na slog. Tänk, hur så - ren brän - de!
 må - lar, Och fi - en - den log. Gråt, du lär - jung' - ska - ra!
 ärf - va Vi lif öf - ver - nog. Se - ger han har vun - nit.
 vå - da - Hur grymt hon dig slog! Må din kär - lek öm - ma

Giss - let ryggen få - rar. Allt med svett och tå - rar Han tå - ligt för - drog.
 Syndens dom han kän - de - Tröst ej him - len sände, När han för oss dog.
 Tyst, se - ra - fer kla - ra, För det un - der - ba - ra, Att han för oss dog!
 Väg till Gud vi fun - nit I det blod som run - nit, När han för oss dog!
 Jag i hjär - tat göm - ma! Låt mig al - drig glömma, Att du för mig dog!

71. En timme i Getsemane.

ALBERT JOHANSON.

ASA HULL.

1. En tim - me i Get - se - ma - ne Jag al - drig glöm - ma kan;
 2. En tim - me i Get - se - ma - ne Ej Pe - trus ens för - mär
 3. En tim - me i Get - se - ma - ne Du stri - den en - sam stred.
 4. En tim - me i Get - se - ma - ne, Och så en än - gel kom
 5. En tim - me i Get - se - ma - ne, Och Je - sus vil - ligt går

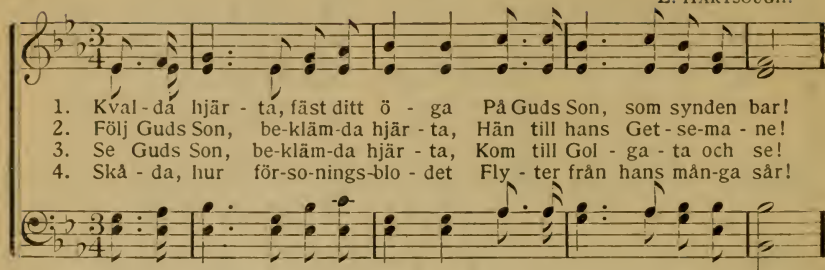
KÖR. Jag glöm - mer ej, o Je - sus god, Din blod - svett och ditt ve,
D. C.

Ty där din ån - gest jag fick se, Och hur din blödsveit rann.
 Att va - ka med sin må - sta - re; Ej e - gen kraft för - slår.
 Dig al - la syn - tes öf - ver - ge - Ja, Gud, din Fa - der, med.
 Med styr - ka för den he - li - ge Från him - lens hel - ge - dom.
 Att fräl - sa ar - ma syn - da - re, Att dö för si - na får.

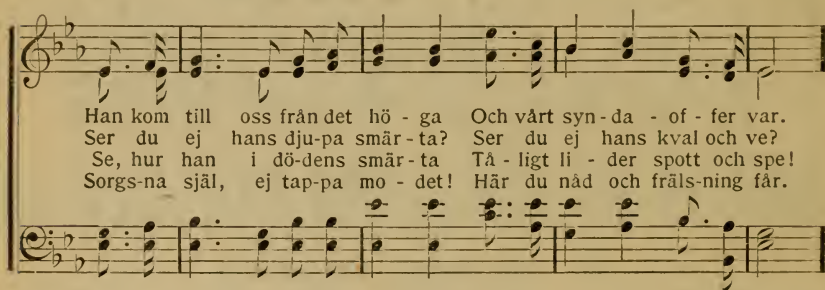
De kval, som du för mig ut - stod Ut - i Get - se - ma - ne.

72. Kvalda hjärta.

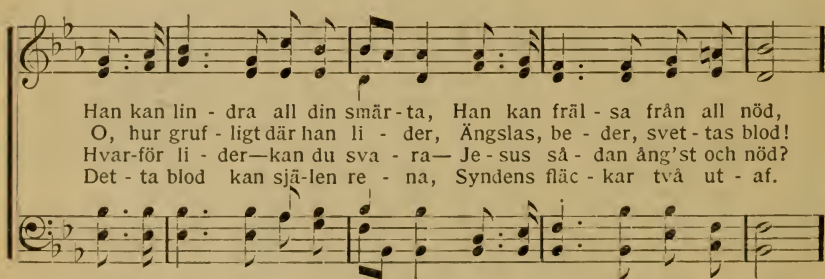
L. HARTSOUGH.

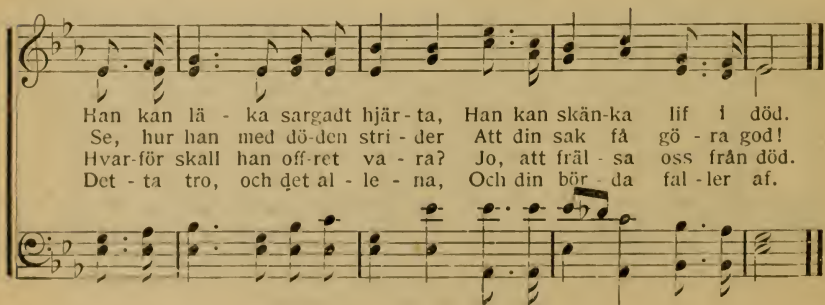
1. Kval - da hjär - ta, fäst ditt ö - ga På Guds Son, som synden bar!
 2. Följ Guds Son, be - kläm - da hjär - ta, Hän till hans Get - se - ma - ne!
 3. Se Guds Son, be - kläm - da hjär - ta, Kom till Gol - ga - ta och se!
 4. Skå - da, hur för - so - nings - blo - det Fly - ter från hans mån - ga sår!

Han kom till oss från det hö - ga Och vårt syn - da - of - fer var.
 Ser du ej hans dju - pa smär - ta? Ser du ej hans kval och ve?
 Se, hur han i dö - dens smär - ta Tå - ligt li - der spott och spe!
 Sorgs - na själ, ej tap - pa mo - det! Här du nåd och fräls - ning får.

Han kan lin - dra all din smär - ta, Han kan fräl - sa från all nöd,
 O, hur gruf - ligt där han li - der, Ängslas, be - der, svet - tas blod!
 Hvar - för li - der - kan du sva - ra - Je - sus så - dan äng - st och nöd?
 Det - ta blod kan sjä - len re - na, Syndens fläc - kar två ut - af.

Han kan lä - ka sargadt hjär - ta, Han kan skän - ka lif i död.
 Se, hur han med dö - den stri - der Att din sak få gö - ra god!
 Hvar - för skall han off - ret va - ra? Jo, att fräl - sa oss från död.
 Det - ta tro, och det al - le - na, Och din bö - da fal - ler af.

73. Kristi kors.

SIR JOHN BOWRING.

ITHAMAR CONKEY.

1. Kri - sti kors, mitt allt, min ä - ra, Än det står bland ti - dens grus.
 2. När mig nöd till jor - den bö - jer, Hop-pet flyr, och vän be - drar.
 3. Och när medgångs-so - len sän-der Ljus och gläd - je på min stig,
 4. Fröjd och gläd-je, sorg och smär-ta Hel - gas un - der kor - sets frid.

Å - ren so - lars glöd för - tä - ra, Kor-set sprid-er e - vigt ljus.
 Jag min blick till kor - set hö - jer. O, dess frid hur un - der-bar!
 Hög-re ljus dock kor - set tän-der I min själ och om-kring mig.
 Mildt det skän - ker åt hvart hjär-ta Lif och hopp för e - vig tid.

74. O, vandrade min Herre Gud?

ISAAC WATTS.

WM. H. HAVERGAL.

1. O, van-dra-de min Her - re Gud För mig på mar - ter - stig,
 2. Var det för mi - na syn-ders skull Han kor-sets pi - na led,
 3. Vål måt - te so - lens här - lig - het I natt sig höl - ja in,
 4. Mitt an-sikt' sky - ler jag med skam, För kor - set sjun - ker ned
 5. Men det-ta ej be - ta - la kan Den skuld, hvar-i jag står.

Och har han för en mask, som jag, Så djupt för - ne - drat sig?
 Att e - vigt lif för - värf - va mig Hans själ med dö - den stred?
 När Fräl - sa-ren i dö - den gick För världens synd och min.
 Och tac - kar ho - nom, som för mig På kor - set dö - den led.
 Att gif - va dig mig själf, o, Gud, Är allt hvad jag för - mär.

3. JESU UPPSTÅNDELSE.

75. Han lefver.

J. B.

J. BLOMQVIST.

1. Upp-stån-den är vår Her - re Krist Ur graf-ven så mörk och trång.
2. Upp-stån-den är han, pris ske Gud! Ljud högt ut - i al - la land,
3. Nu slip - per jag i ku - lan bli, Ty Kri-stus uppstånden är.
4. Pris va - re dig, Guds dy - ra lamm, Som dö-den be-seg - rat har

Hans se - ger här - lig blef till sist, Ej dö-dens tri-umf blef lång.
Du e - vigt ny - a fröj - dé-bud För trä-len i syn-dens band!
Nu for - na trä - len lös och fri Om se - ger får sjun - ga här.
Och brin - gat sa - tan up - på skam! O, klin - ge vår lof - sång klar!

KÖR.

Han lef - ver, han lefver, hal le - lu - ja! Pris, ä - ra och lof va re

Je - ho - va! Han lef - ver; vi sko - la ock lef - va.

76. Halleluja! Han lefver.

1. Hal - le - lu - ja! Upp - stån - den Vår Her - re Je - sus är,
 2. Hal - le - lu - ja! Be - skå - den Det rum, där lagd han var!
 3. Hal - le - lu - ja! Vi hö - ra Ren tu - sen rö - sters ljud,
 4. Hal - le - lu - ja! Jag sjun - ger, Som så - dant hopp har fått

Och än - geln lif - vets bud - skap Till sorgs - na hjär - tan bär:
 Nu graf - vens makt är kros - sad, Ty Je - sus seg - rat har,
 Som jub - la öf - ver fräls - ning Och fröj - da sig i Gud.
 Och har från död till lif - vet I - ge - nom Je - sus gått.

”Hvi sö - ken I bland dö - da Den lef - van - de i - gen?
 Och fän - gel - set är fån - gadt. Du bund - na själ, gå ut
 På nytt de blif - vit föd - da Till lif - vets säl - la hopp
 Jag ut - i blo - det re - nas, Att lik min Je - sus bli,

Ej död han är, han lef - ver,” Er Fräl - sa - re och vän.
 Och pri - sa glad din Je - sus! Din fån - gen - skap är slut.
 Och få en gång med Je - sus För - kla - ra - de stå opp.
 Ty jag från syn - dens träl - dom För - los - sad är och fri.

77. Pris och ära.

1. Pris och ä - ra! Se, upp-stån - den Är vår Je - sus ur sin
 2. Pris och ä - ra! Se, upp-stån - den Är vår Her - re och vår
 3. Pris och ä - ra! Je - sus lef - ver! Nu sin udd har dö - den

graf. Brut-na ä - ro dö - dens pi - lar. Klin - ge vidt kring land och
 Gud, Och sin An - de ren han sän - der Till be - seg - ling af sin
 mist, Ty upp-stån - del - sen och lif - vet Är vår Her - re Je - sus

haf: Je - sus lef - ver, Je - sus lef - ver, Han som
 brud. Je - sus lef - ver, och med ho - nom Få vi
 Krist. Pris och ä - ra, pris och ä - ra Va - re

lif - vet för oss gaf! lif - vet för oss gaf!
 lef - va på hans bud. lef - va på hans bud.
 ho - nom först och sist! ho - nom först och sist!

78. Församlingens triumf.

ARR.

1. Je - sus, sto - re frälsningshöf - ding, Vi ditt namn välsig - na må,
 2. Snart en gång i e - vig - he - ten Din församling, här - lig - gjord,
 3. I upp - stån - del - sen du skänk - te Din för - sam - ling kraft och lif.

Ty du har be - seg - rat dö - den, Hel - ve - tet ock li - ka - så.
 Tri - um - fe - ran - de skall sjun - ga Des - sa dy - ra ju - bel - ord:
 Först - född i - bland mån - ga brö - der, Här vårt huf - vud du för - blif,

Och hur sva - ga vi än ä - ro, När du dem har ne - der - lagt,
 "Hel - ve - te, hvar är din se - ger, Och hvar är din udd, du död?"
 Tills en dag i här - lig - he - ten, Högt väl - sig - nan - de ditt namn,

De ej läng - re sko - la haf - va Öf - ver din för - sam - ling makt.
 All vår synd och skam för - dränk - tes I den dy - ra flo - den röd.
 Din för - sam - ling, se - ger - fur - ste, Sluts för e - vigt i din famn!

79. Kristus är uppstånden.

AM. FOSTERLÄNDSK MEL.

1. Kri-stus är uppstån - den. Fröj - da dig, min själ! Kri-stus är uppstån - den,
 2. Nu må jag väl jub - la, hål - la på - ska-fröjd Al - la mi - na da - gar
 3. Sjung om den-ne vän - nen, som mot dig så huld Öpp-nat him-len å - ter,

nu är all-ting väl. Sla-gen blef nu dö - den— han har in - gen makt—
 glad, af hjär-tat nöjd. På-ska-lam-met Je - sus är min sa - lig - het.
 ga - tor - na af guld! Där i e - vig säll - het snart du får med fröjd

D. S. "Kri-stus är uppstån - den," ly - der häls - nin-gen.

Fine. KÖR.

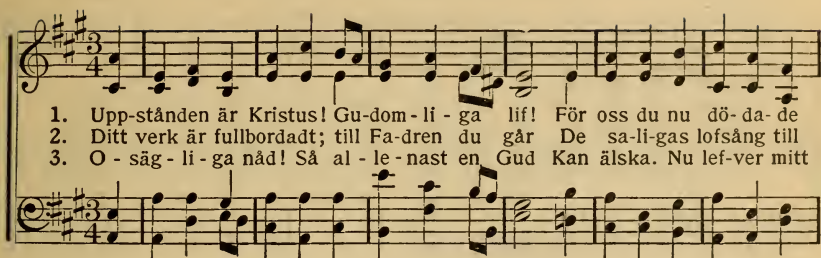
Ormens hufvud kros-sadt, så har Her-ren sagt. Sjung då, med-arf-vin - ge:
 Ä - ra, hal-le - lu - ja, pris i e - vig-het!
 Sjunga om hans kär - lek, sa - lig, glad och nöjd.

Dödad blef vår Je - sus, men stod upp i - gen.

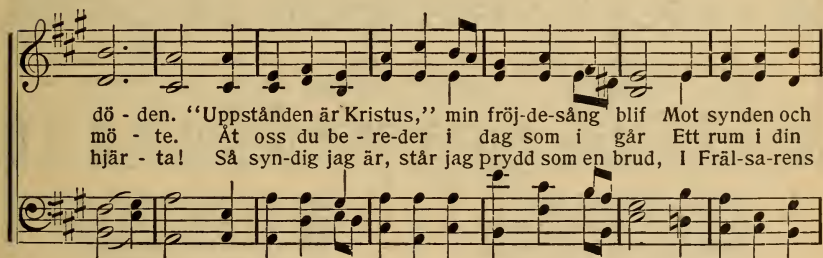
D. S.

"Kri-stus lef - ver än!" Han är nu din bro - der, Gud, din Far, din vän.

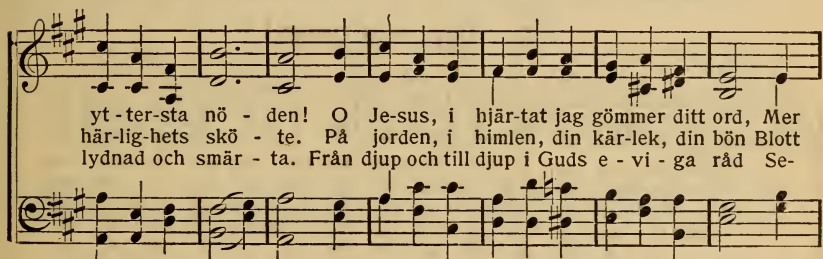
80. Allt i alla Kristus.

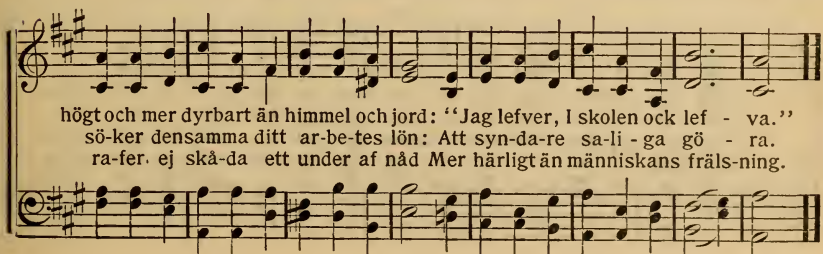
1. Upp-stånden är Kristus! Gu-dom-li-ga lif! För oss du nu dö-da-de
 2. Ditt verk är fullbordadt; till Fa-dren du går De sa-li-gas lofsång till
 3. O - säg - li - ga nåd! Så al - le - nast en Gud Kan älska. Nu lef-ver mitt

dö - den. "Uppstånden är Kristus," min fröj-de-sång blif Mot synden och
 mö - te. At oss du be - re - der i dag som i går Ett rum i din
 hjär - ta! Så syn-dig jag är, står jag prydd som en brud, I Fräl-sa-rens

yt - ter - sta nö - den! O Je - sus, i hjär - tat jag gömmer ditt ord, Mer
 här - lig - hets skö - te. På jorden, i himlen, din kär - lek, din bön Blott
 lydnad och smär - ta. Från djup och till djup i Guds e - vi - ga råd Se -

högt och mer dyrbart än himmel och jord: "Jag lefver, I skolen ock lef - va."
 sö - ker densamma ditt ar - be - tes lön: Att syn - da - re sa - li - ga gö - ra.
 ra - fer. ej skä - da ett under af nåd Mer härligt än människans fräls - ning.

81. Denna är den stora dagen.

F. OLLON.

J. NEANDER.

1. Den-na är den sto-ra da-gen, Som oss Kri-stus haf-ver gjort.
Mörkrets fur-ste nu är sla-gen, Ne-der-bru-ten dö-dens port.
2. Hvar är nu, o död, ditt väl-de? Hel-ve-te, hvar är din makt?
Or-men, som vår mo-der fäll-de, Haf-ver Kri-stus ne-der-lagt.

Grafvens mör-ker har för-svun-nit, Lif-vets sol har nu upp-run-nit.
Öf-ver allt hvad oss för-därf-vat Kri-stus se-ger oss för-värf-vat.

3. Hvässe döden sina tänder,
Ryte satan hämd och mord;
Bundna äro nu hans händer,
Dödens makt tillintetgjord.
Ho med Kristus blir begravnen,
Uppstår under Kristi glafven.

4. Upp, min själ, min mun och tunga!
Upp, mitt hjärta och min röst,
Till att prisa och lofsjunga
Jesus, som oss återlöst,
Jesus tacka och berömma,
Jesu godhet aldrig glömma!

82. Upp, min tunga!

F. OLLON.

1. Upp, min tun-ga, Att lof-sjun-ga Hjäl-ten, som på kor-sets stam
2. Han full-gjor-de Hvad vi bor-de Och blef vår rätt-fär-dig-het.
3. Vi för-los-sas, Ormen kros-sas, Af-grun-dens och dö-dens makt
4. Gam-la, un-ga Må lof-sjun-ga Fadrens makt och här-lig-het

För oss blöd-de, Led och död-de Som ett men-löst of-fer-lamm!
Han af-vän-de Vårt e-län-de För båd' tid och e-vig-het.
Nu är bun-den. Från den stunden Allt är So-nen un-der-lagd.
Och hem-bä-ra So-nen ä-ra För så stor barm-här-tig-het,

Han ur grif-ten Ef-ter skriften Nu i ä-ra trä-der fram.
 Han för-värf-de, Att vi ärf-de Ljus och frid och sa-lig-het.
 Nu är he-ladt Hvad vi fe-lat Och Guds nåd i lju-set bragt.
 Pri-sa An-den, Som vid han-den Fö-rer oss till sa-lig-het!

83. Herren är konung.

E. N.

1. Her-ren är konung, dess glädje sig världen! Ö-ar-ne al-la sig
2. Her-ren är konung, ty "sitt vid min si-da, Tills hvarje o-vän sin
3. Her-ren är konung. För det han sig sänk-te Ly-digt för oss i för-
4. Her-ren är konung. I nåd och i san-ning Bre-des hans ri-ke allt
5. Her-ren är konung. O, hö-ren, I al-la, Som än-nu ej gif-vit

fröj-de där-af! Fäld ut-af dö-den, han bröt dock dess
 hyll-ning dig gett;" Så har till So-nen den e-vi-ge
 ne-dring och kval, Fick han ett namn me-ra upp-höjdt än
 vi-da-re ut. Midt ut-i fi-en-de-land han re-
 san-nin-gen rätt! Bö-jen dock nu e-dra hjär-tan för

väl-de, Seg-ran-de gick han till slut ur sin graf.
 ta-lat. Löf-tet skall gäl-la; dess bör-jan vi sett.
 al-las, Pri-sadt af hed-nin-ga-folk u-tan tal.
 ge-rar, Hjär-tan han vin-ner, på syn-den gör slut.
 Je-sus! Ljuft är hans ok, och hans bör-da är lätt.

4. JESU HIMMELSFÄRD.

84. Till härlighetens land.

J. O. WALLIN.

J. H. SCHEIN.

1. Till här-lig-he-tens land i - gen Jag ser dig, Jesus, fa - ra;
2. Långt från min Faders hus jag går— Ack Her-re, hur-ru län - ge?
3. En skymt jag då i hop-pet ser Ut - af det go-da lan - det,
4. Där-up - pe är det in-gen natt Och in-gen gråt och smär - ta;

Men jag på jor-den må-ste än En gäst och främling va - ra.
Men dit mitt ö - ga ic - ke när Min öm - ma bön sig trän - ge!
Där du från mig ej skiljes mer, När, löst ur jor-de-ban - det,
Där - up-pe är min högsta skatt. Där va - re ock mitt hjär - ta!

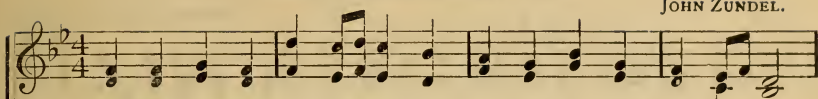
Långt från mitt hem jag vandrar här; Mitt sällskap sorg och mö-da är.
Min suck, o-säg-lig, in - ner-lig, Skall de - la skyn och hinna dig.
Bland hel-go-nen, jag fri och glad Får bo i lef-van-de Guds stad.
I him-len hos min Fräl-sa-re, Där va - re min um-gängel - se!

5. Och som du för, du komma skall,
O Jesus, hit tillbaka.
Jag akta vill uppå mitt kall,
Jag bedja vill och vaka.
Jag vet ej stund, jag vet ej dag;
Men dagligt dig förbidar jag.

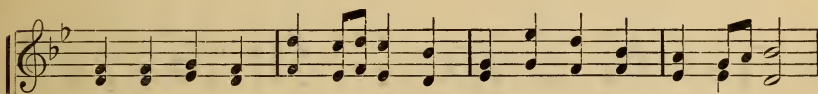
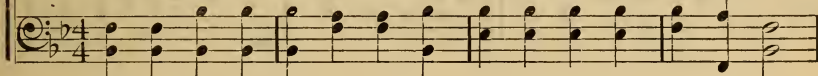
6. Och salig är den tjänaren,
Som du så finner göra.
När sist du komma skall igen;
Du honom lofvat föra
Till ära och oödlighet
Uti din Faders härlighet.

85. Efter slutadt värf.

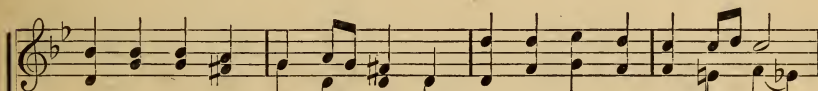
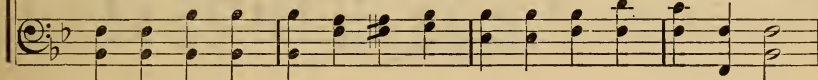
JOHN ZUNDEL.

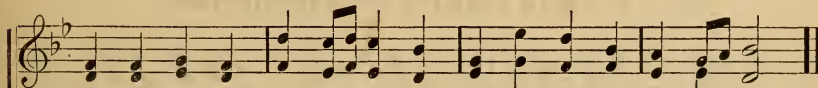
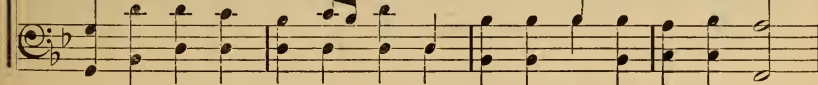
1. Ef - ter slu - tadt värf på jor - den Je - sus till sin Fa - der for,
2. Hö - ra vi till Je - su vän - ner, Den väl - sig - nel - sen är vår;
3. Och som Je - sus gick till him - len, Sko - la dit vi äf - ven gå
4. Men till dess, o, blif - ve or - det Lju - set på vår lef - nads - färd!
5. O, så låt oss blott för nat - ten Upp - slå vå - ra res - tält här!

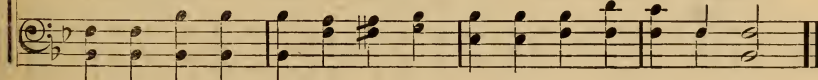
Där han nu med Gud för - e - nad Ut - i e - vig ä - ra bor.
 Och då skall den föl - ja tro - get Dag och natt i vå - ra spår.
 För att ta - ga af hans hän - der Hvad i tron vi vän - tat på.
 Må det ock där - jäm - te va - ra Oss ett fast, tve - eg - gadt svärd
 Mor - go - nen är snart för han - den, Je - sus, mä - sta - ren är när.

Att väl - sig - na si - na vän - ner Var hans si - sta verk, och se,
 Om den ock sig stun - dom klä - der Ut - i sor - gens mör - ka dräkt,
 Där vårt huf - vud är, där sko - la Lem - mar - ne ju va - ra med.
 I den all - var - sam - ma stri - den Mot all mörk - rets väl - dig - het!
 Hem - met vin - kar oss där - of - van. Va - re det väl - kom - met, ja,

Den väl - sig - nel - sen skall än - nu Se - ger - kraft och frid dem ge.
 Bär från Ol - jo - ber - gets lun - der Den lik - väl en himmelsk fläkt.
 O, hur ljuf - ligt att få van - dra Un - der skygd af lif - vets träd!
 Hu - ru allt än här för - än - dras, Så för - än - dras ic - ke det.
 Va - re det vårt mål, vår läng - tan, Gud till pris! Hal - le - lu - ja!

86. Han kommer igen.

L. S.

FINSK FOLKMELODI.

1. Je - sus, som fa - rit dit upp till Guds himmel, Är oss dock när midt i
 2. Må vi hans ankomst i tron då för - bi - da, Va - ka och bed - ja och
 3. Då skall han komma i makt och i ä - ra. O, må ock vi då få

jord - lif - vets vim - mel, Och som han lof - va - de, Ljuf - ligt hugsvalan - de,
 man - li - gen stri - da! Ty som han lof - va - de, Ljuf - ligt hugsvalan - de,
 stå ho - nom nä - ra! Ja, som han lof - va - de, Ljuf - ligt hugsvalan - de,

KÖR.

Kom - mer han i - gen, Kom - mer han i - gen.
 Kom - - - - mer han, visst

87. Vi hafva i himlen en öfverstepräst.

1. Vi haf - va i him - len en öf - ver - ste - präst, Som all - tid kan varkunna sig.
 2. Ack, skulle jag själf komma fram för min Gud, Si, e - vigt jag bor - ta då blef;
 3. Den lag, som han redan på Si - na - i gaf Och sän - de från himmelen ned
 4. Vår öf - ver - ste - prest, si, han tog sig up - på Att med - la - re blif - va hos Gud,

En så-dan han pas-sar för syn-da-re bäst, En så-dan han passar för mig.
 Ty jag hafver syn-dat och brutit hans bud, Den lag i vårt hjär-ta han skref.
 Att vi - sa oss al - la sin he-lighets kraf, Och att han på syn-den är vred.
 Att själf under la-gens för-ban-nel - se gå Och håll - la de brutna Guds bud.

5. Ett offer fullkomligt för oss han fram-
 O djup af Guds eviga råd! [bar.
 Fullkomligt för evigt det offret ju var,
 Så äro vi frälsta af nåd.
7. Själf frestad i allting just likasom vi
 Dock utan all synd i sin själ,
 Han nu uti frestelsen kan oss stå bi
 Och hjälpa oss alltid så väl.
6. Så är han den nya och lefvande väg
 Vi få genom förlåten gå.
 Är detta ej saligt, o syndare, säg?
 Till Herren vi komma nu få.
8. Så ha vi förvisso en öfverstepräst,
 Som alltid kan varkunna sig;
 En sådan ju passar för syndare bäst.
 Kan han då ej passa för dig?

88. Halleluja!

ENGELSK MELODI.

1. I dag till him - len Kri - stus for, Som bland se - ra - fers
 2. För oss han led, för oss han stred, Vår o - väns väl - de
 3. Han en - ligt e - van - ge - li - um For upp att oss be -
 4. Han är vårt huf - vud, vi hans kropp; Till sig skall han oss

lof nu bor. Må vi ock stäm-ma upp i kor: Hal-le-lu - ja!
 han slog ned Och vann åt oss en e - vig fred. Hal-le-lu - ja!
 re - da rum. Ty sjung hans lof, och var ej stum! Hal-le-lu - ja!
 ta - ga opp, Det är vårt vis - sa, gla - da hopp. Hal-le-lu - ja!

89. Lofva Gud, min själ!

1. Lof - va Gud, min själ, min tun - ga! Allt hvad i mitt hjär - ta är
 2. Nu vår frälsningshöf - ding vor - den, I sin hand han har all makt;
 3. Un - der dö - dens bitt - ra smär - ta Han mot värl - den sträckt sin famn
 4. Upp, min själ, att ef - ter - trak - ta En - dast det i him - len är!

Upp att Je - su se - ger sjun - ga, Som för oss han vun - nit här!
 Och i him len och på jor - den Allt är ho - nom un - der - lagdt.
 Och likt A - ron på sitt hjär - ta Bär de å - ter - lö - stas namn.
 Jordens lust för in - tet ak - ta! Ej din ro du fin - ner här.

Fi - en - den är ne - der - sla - gen, Och i här - ligt se - ger - lopp
 Till sin tron han å - ter - vän - der, Ge - nom kor - set här - lig - gjord,
 Hos sin Fa - der i det hö - ga För de si - na be - der han,
 Din um - gån - gel - se skall va - ra Där din Gud, din ko - nung bor,

Jesus, från de si - na ta - gen, Far till Fa - dren å - ter opp.
 Med de ge - nom - stungna hän - der Än väl - sig - nan - de sin hjord.
 Och för Fa drens hel - ga ö - ga Står han som vår löf - tes - man.
 Tills han med sin äng - la - ska - ra Kom - mer å - ter som han for.

90. Från jorden till himlen.

Arr. af A. L. S.

1. Från jor-den till him-len vår Je - sus upp-for, Till him - len vi
 I him - len, i him - len, där Her - ren själf bor, Vi sko - la ock
 2. Från jor-den till him-len, fast vä - gen är smal, Och tör - net här
 Snart sko - la vi där bland de sa - li - gas tal, Ej me - ra som
 3. Från jor-den till him-len att stå som hans brud, Mitt kors jag med
 Och vil - ligt mig klä - da i små - le - kens skrud, Ty där skall jag

ock sko-la fa - ra.
 med ho-nom va - ra. Där ä - ro vi hemma och fri - a från sorg— I
 pil - gri-men så - rar!
 här fäl-la tå - rar. Vi stri - da, vi seg - ra i gu - domens kraft, Och
 gläd - je vill bä - ra
 krö-nas med ä - ra. En kort, li - ten tid här att van - dra i tron, Sen

him - len skall fröjd öf-ver - sval - la. På ny - a Je - ru - sa - lems
 kro - nan vi så sko-la vin - na, Och blott för den mö - da vår
 får jag med ho - nom re - ge - ra Och ak - tas i hög - het som

här - li - ga borg Där ä - ro de sa - li - ga al - la.
 Go - el har haft Vi him - me - len sist sko - la hin - na.
 själf - va Guds Son. Hvad kan jag då ön - ska mig me - ra!

5. JESU NAMN.

91. Jesus är ett tröstrikt namn.

B. FÖRTSCH.

G. FRANC.

1. Si, Je - sus är ett tröst-rikt namn Och i all nöd vår sāk - ra hamn.
 2. Guds en - de Son, o, Je - sus huld, För - låt oss all vår synd och skuld!
 3. Af dig är all rätt - fär - dig - het, Af dig all frid och sa - lig - het.
 4. Dig va - re pris för lif - vets ord, För do - pets bad och nå - dens bord!

I - ge - nom Je - sus få vi nåd Och fin - na på det bā - sta råd.
 Vår nöd du ser och hjäl - pa kan, Du som är bā - de Gud och man.
 Ho sāt - ter till ditt namn sin tröst, Han var - der af allt ondt för - löst.
 Din frid oss här i ti - den gif Och ef - ter dö - den e - vigt lif!

92. Jag sjunga vill om Jesus.

L. L.

P. U. STENHAMMAR.

1. Jag sjunga vill om Je - sus Och om hans dy - ra namn, Om herden, som mig
 2. Jag sjunga vill om Je - sus, Som, fastän jäm - lik Gud, Var ly - dig in - till
 3. Jag sjunga vill om Je - sus, Som blifvit frestad här Och där - för nu kan
 4. Jag sjunga vill om Je - sus, Som ut - i ä - ra stor En gång skall komma

fun - nit Och bär mig i sin famn. Jag sjun - ga vill om ho - nom, Som
 dö - den i blo - dig of - fer - skrud; Som ut - i hel - ge - do - men Har
 hjäl - pa Den själ, som fre - stad är. Jag sjun - ga vill om ho - nom, Som
 å - ter, Som han i - från oss for. Då får jag pri - sa Je - sus Med

vor - den är min frid, Som dött för mig - men lef - ver För Gud till e - vig tid.
 in - gått med sitt blod Och står nu i Guds å - syn Vår lög - tesman så god.
 sig för - bar - ma kan Nu öf - ver all vår svag - het, Sen själf han blif - vit man.
 he - la him - lens här Och med förkla - radt ö - ga Se ho - nom som han är.

93. Guds namn.

A. G. L.

1. Guds namn är ett fä - ste i nö - - den, I
 2. Det sa - lig - het bär i sitt skö - - te; En
 3. Från syn - den och sa - tan och värl - - den Jag
 4. När o - - frid och storm kring mig ra - - sa, Och

stormen den tryg - ga - ste borg, Ett ljus som ej slock - nar i
 fri - stad det är för min själ. All lyc - ka det bär mig till
 i - lar till det - ta Guds namn. När fa - ror mig mö - ta på
 allt e - mot mig fö - rer strid, Och hjär - tat för dö - den vill

dö - - - den, En till - flykt i jäm - mer och sorg.
 mö - - - te; Ja, där, en - dast där mår jag väl.
 fär - - - den, Se, här är den storm - fri - a hamn.
 fa - - - sa, Så är än - dock Je - sus min frid.

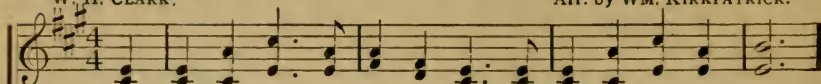
5. Hans namn är den säkraste brygga,
 Som går öfver dödsdalens flod.
 Där vandra de elända trygga,
 Där finna de modlösa mod.

6. Hans namn skall i evighet fröjda
 De frälsta, som stå kring hans tron.
 Med hjärtan af salighet nöjda
 Vi sjunga en fröjdefull ton.

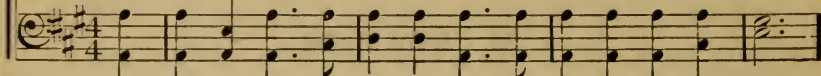
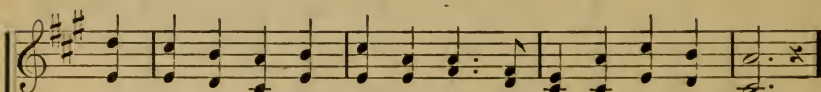
94. Lofva Herrens namn!

W. H. CLARK.

Arr. by Wm. KIRKPATRICK.

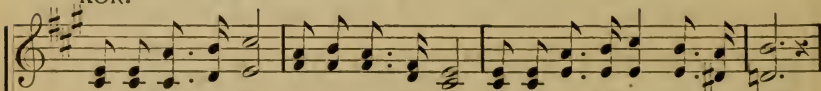
1. Pris va-re Je-su dy-ra namn, Hans sto-ra nåd och makt!
 2. Min Gud, min Fräl-sa-re och vän, Han syn-den på sig tog
 3. Hans namn det är Im-ma-nu-el, Frids-fur-ste, e-vig Gud.
 4. Ditt fräl-sta folk dig brin-ga skall Sin hyll-ning och sitt pris
 5. Och snart up-på ett bätt-re vis I e-vig-he-ten lång

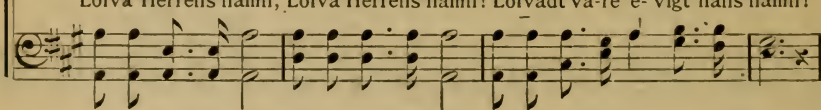

Han kom hit ned att dö för oss, Och fräls-ning han fram-bragt.
 Och fräl-ste mig från synd och död, Då han på kor-set dog.
 Han Her-re är och kungars kung, Och "frid" det är hans bud.
 Och vid din fot för-kun-na dig Al-le-na hög och vis.
 Om Je-su kär-lek un-der-bar Vi sjun-ga få en gång.

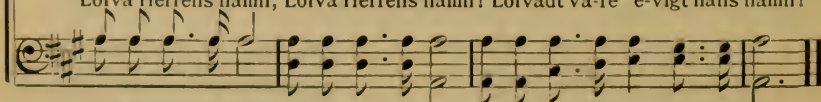
KÖR.

Lofva Herrens namn, Lofva Herrens namn! Lofvadt va-re e-vigt hans namn!

Lofva Herrens namn, Lofva Herrens namn! Lofvadt va-re e-vigt hans namn!

95. Den bäste vännen.

1. Vår bä - ste vän är Je - sus, Och ljuf - vast är hans namn Och
 2. Till grö - na be - tes - mar - ker Han för sin kle - na hjord Och
 3. O Je - sus, go - de her - de, Så tag oss i din vård, Och

in - gen fröjd att näm - na Mot hvi - lan i hans famn. Vår
 öpp - nar fri - ska käll - språng Ut - i sitt dy - ra ord; Och
 bär oss ge - nom ök - nen Hem till din Fa - ders gård! Din

go - de, trog - ne her - de Han e - vigt va - ra vill, Och
 när ett lamm far vil - se Bland tör - ne - snå - ren än, Han
 kär - leks gyll - ne ked - ja Oss bin - de hårdt vid dig, Tills

se, hvad helst oss fat - tas, För allt han räk - ker till.
 sö - ker, tills han fin - ner Sitt kä - ra lamm i - gen.
 snart vid pär - le - por - ten All fruk - tan läg - ger sig!

96. Hur ljufvligt klingar Jesu namn!

T. HAMBERG.

HUGH WILSON.

1. Hur ljuf - ligt klin - gar Je - su namn, Hur skön dess me - lo - di!
 2. Till sar - gad själ det bal - sam bär Och lug - nar ängsligt bröst.
 3. Det är mitt berg, min an - kar - grund, Min sköld och mitt för - svar,
 4. Min her - de, Fräl - sa - re, min vän, Min ko - nung och min Gud,
 5. Jag pri - sa vill din kär - lek rik Med hvar - je an - de - drag

I kval och nöd det är min hamn, Där är all sorg för - bi -
 Den hung - ri - ge får man - na där, Den tröt - te ro och tröst.
 Min fa - ta - bur, där hvar - je stund Jag nåd o - änd - lig har.
 Mitt ljus, mitt lif i dö - den än, Tag mot min lof - sångs ljud!
 Och som - na vid ditt namns mu - sik, När så är ditt be - hag.

97. Kröningssång.

E. PERRONET.

OLIVER HOLDEN.

1. Hell, Je - sus ut - af Bet - le - hem! Hans dy - ra namn be - sjung!
 2. Träd fram, du folk af Ju - da stam, Lägg ned din bör - da tung!
 3. Kom, hvarje folk på jor - dens klot, Hans pris och ä - ra sjung!
 4. Vi stäm - ma in med him - lars här, Med gam - mal och med ung;

Bär fram ett kung - ligt di - a - dem, Krön ho - nom kun - gars kung!
 Se här din kung, ditt of - fer - lamm, Krön ho - nom kun - gars kung!
 Din hyll - ning lägg vid Je - su fot, Krön ho - nom kun - gars kung!
 De sjun - ga där, vi sjun - ga här: Krön ho - nom kun - gars kung!

Bär fram ett kungligt di - a - dem, Krön ho - nom kun - gars kung!
 Se här din kung, ditt of - fer - lamm, Krön ho - nom kun - gars kung!
 Din hyll - ning lägg vid Je - su fot, Krön ho - nom kun - gars kung!
 De sjun - ga där, vi sjun - ga här: Krön ho - nom kun - gars kung!

98. O namn af fröjd!

WM. B. BRADBURY.

1. O namn af fröjd, o namn af tröst, Du fri - dens tryg - ga hamn! Du
 2. En fri - stad, där jag hvi - la får Och läg - ra mig i ro, Där
 3. En bal - sam för hvar - t sam - vets - sår Och tröst i hvar - je nöd, Min
 4. Du är en käl - la klar, där jag Får ve - der - kvic - ka mig Med
 5. Ty Je - sus, det är Fräl - sa - re - Väl oss, du kal - las så! Vi

läk' - dom för ett sar - gadt bröst, Du väg till Fa - drens famn:
 syn - dens dom ej mer mig när, Där jag får sä - ker bo:
 lug - na till - flykt är från år, Mitt en - da fa - sta stöd!
 lif - vets vat - ten hvar - je dag På ök - nens tor - ra stig.
 ar - ma och för - tap - pa - de Där - af oss fröj - da må.

6. Och Fadren själf har så befallt,
 Att detta namn du bär
 Till tecken, att han skänkt oss allt
 Med dig, vår Jesus kär.

7. Så lät oss sjunga då med fröjd
 Om Jesusnamnet här!
 Och ännu uti himlens höjd
 Vår salighet det är.

99. Det dyrbara namnet.

THOS. A. ARNE.

1. Nu vill jag sjun - ga om ett namn, Som är så dyrt för mig.
2. Ty in - tet an - nat namn jag vet I him - mel och på jord,
3. Och det - ta namn är Je - sus Krist, Min Fräl - sa - re så god,
4. Det namnet klin - gar för min själ Som skö - na - ste mu - sik.
5. Och när jag hun - nit fridens hamn, Och slut är ti - dens tvång,

Det är min borg, min säk-ra hamn Up - på min van-drings - stig.
 I hvil-ket fin - nes sa - lig-het— Så sä - ger mig Guds ord.
 Som he - lar från all synd och brist Och re - nar i sitt blod.
 I det - ta namn har jag mitt väl; Det nam-net gör mig rik.
 Jag sjun-ga vill om det - ta namn En än - nu bätt - re sång.

100. Jesu namn, min trygghet.

LINA SANDELL.

1. O Je - sus, ditt namn är ett fä - ste i nö - den, Min k äpp och min
2. Ditt namn är en ut - gju - ten salf - va som he - lar Och stil - lar och
3. Ditt namn är en klip - pa i pröf - nin - gens tim - ma, Ett torn, som ej
4. Ditt namn har be - vi - sat jäm - väl på mitt hjär - ta Den lifskraft, som

staf och mitt berg - fa - sta slott. Ditt namn är det säk - ra - ste
 lä - ker min sar - ga - de själ. Ditt namn är min stark - het, när
 nå - gon för - mår att slå ner, Ett ljus, som för - sking - rar den
 lig - ger för - bor - gad där - i, Och stil - lat min o - ro och

mot - gift mot dö - den. Ack, viss - te, ack, viss - te all världen det blott!
styr - ka mig, fe - lar, Ditt namn är min till - flykt i ve och i väl.
tjoc - ka - ste dim - ma, En käl - la, som lef - van - de vat - ten mig ger.
lin - drat min smär - ta Och gjort mig från dö - dens för - skräckel - se fri.

5. Så vill jag det härliga namnet besjunga,
O Jesus, så länge jag ännu är här.
Må sedan i evighet hjärta och tunga
Förkunna, hur stort och hur lofvärdt det är!
6. Det namnet skall ännu mig skydda och bära
Och resa mig upp, när jag ligger omkull.
Det namnet, det namnet allena gif ära,
O Gud, för din sannings och trofasthets skull!

101. Det bästa namnet.

1. Det finns ett namn, som ständigt här - ligt lju - der För tu - sen -
2. Det finns ett namn, som tor - kar bitt - ra tå - ren Ur mån - get
3. Det finns ett namn, som skönt och här - ligt klin - gar Trots tu - sen
4. I Je - su namn en räddnings - ark, vi fun - nit, Som öf - ver

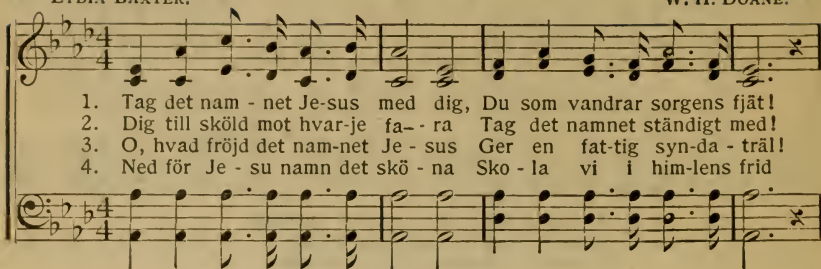
tal af tröt - ta vandringsmän. Det finns ett namn, som e - vig hvi - la
ö - ga, från mång färad kind. Det finns ett namn, som lä - ker hjär - te
väx - lin - gar i den - na tid. Det finns ett namn, som gif - ver sjä - len
vä - gor - na oss sä - kert för Till Kanaans strand, där han åt oss har

bju - der På jor - den ren och sist i him - me - len.
så - ren, Upp - fri - skar sin - net som en vår - lig vind.
vin - gar Att hö - ja sig upp öf - ver världens strid.
vun - nit En säll - het, som ej nå - gon - sin upp - hör.

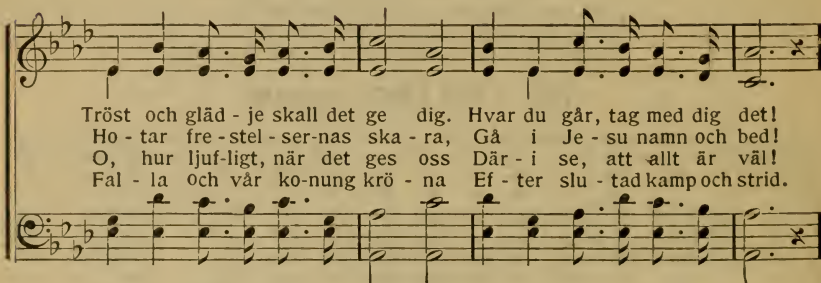
102. Det härliga namnet.

LYDIA BAXTER.

W. H. DOANE.

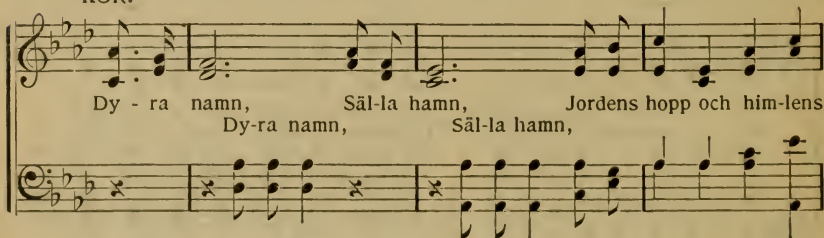

1. Tag det nam - net Je - sus med dig, Du som vandrar sorgens fjät!
 2. Dig till sköld mot hvar - je fa - ra Tag det namnet ständigt med!
 3. O, hvad fröjd det nam - net Je - sus Ger en fat - tig syn - da - träl!
 4. Ned för Je - su namn det skö - na Sko - la vi i him - lens frid

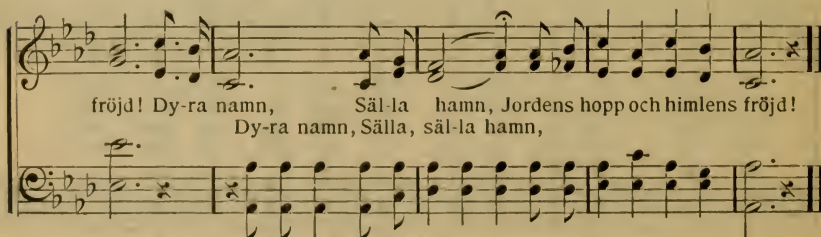

Tröst och gläd - je skall det ge dig. Hvar du går, tag med dig det!
 Ho - tar fre - stel - ser - nas ska - ra, Gå i Je - su namn och bed!
 O, hur ljuf - ligt, när det ges oss Där - i se, att allt är väl!
 Fal - la och vår ko - nung krö - na Ef - ter slu - tad kamp och strid.

KÖR.

Dy - ra namn, Säl - la hamn, Jordens hopp och him - lens
 Dy - ra namn, Säl - la hamn,

fröjd! Dy - ra namn, Säl - la hamn, Jordens hopp och himlens fröjd!
 Dy - ra namn, Sälla, säl - la hamn,

103. Jesus är mitt allt.

1. Je - sus är det namn, som brin - gar Åt mitt hjär - ta frid och fröjd,
 2. Je - sus ger mig kraft att stri - da, Mod att ut - i kam - pen stå.
 3. Je - sus är mitt lif och häl - sa, Je - sus he - lar från all brist.
 4. Je - sus är ett så - kert få - ste, Där så trygg jag kän - ner mig,

Och i tron på det sig svin - gar Sjä - len e - mot himlens höjd.
 Föl - le tu - sen vid min si - da, Ej det ska - dar mig än - då.
 Je - sus vill mig dag - ligt fräl - sa Från all synd och sa - tans list.
 Så - som få - geln i sitt nä - ste U - tan fruk - tan kän - ner sig.

Je - sus är mitt allt i al - la Och mitt hjär - tas en - da ro.
 Je - sus lär mig tå - ligt bä - ra Allt hvad här kan mö - ta mig.
 Je - sus är det ljus, som le - der Mig up - på min lef - nads - stig.
 Je - sus är min fröjd och lyc - ka, Han den bä - ste vän - nen är.

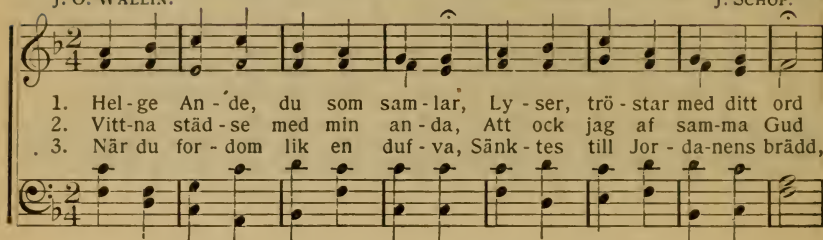
Till hans lof må sången skal - la Ut - i kär - lek, hopp och tro!
 Je - sus är mig städ - se nä - ra, Skyddar mig på far - lig stig.
 Je - sus gif - ver hvad jag be - der Mer än jag kan tän - ka mig.
 In - gen - ting skall kun - na ryc - ka Mig i - från min brud - gum kär.

IV. Den Helige Ande.

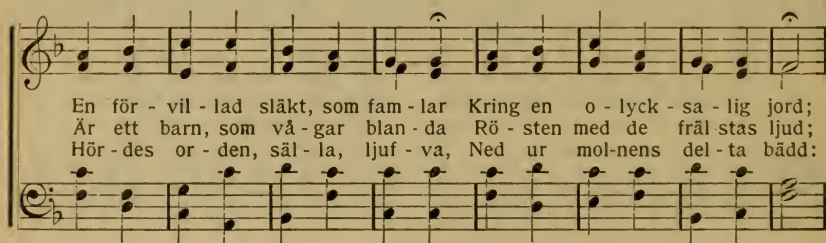
104. Enhetens Ande.

J. O. WALLIN.

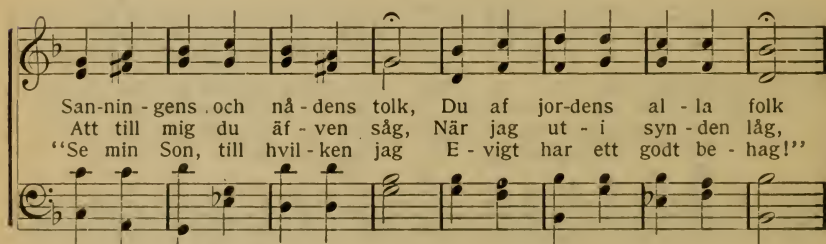
J. SCHOP.

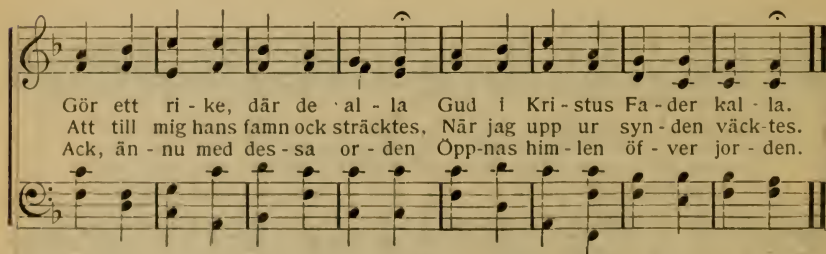
1. Hel-ge An-de, du som sam-lar, Ly-ser, trö-star med ditt ord
2. Vitt-na städ-se med min an-da, Att ock jag af sam-ma Gud
3. När du för-dom lik en duf-va, Sänk-tes till Jor-da-nens brädd,

En för-vil-lad släkt, som fam-lar Kring en o-lyck-sa-lig jord;
Är ett barn, som vå-gar blan-da Rö-sten med de fräl-stas ljud;
Hör-des or-den, säl-la, ljuf-va, Ned ur mol-nens del-ta bädd:

San-nin-gens och nå-dens tolk, Du af jor-dens al-la folk
Att till mig du äf-ven såg, När jag ut-i syn-den låg,
"Se min Son, till hvil-ken jag E-vigt har ett godt be-hag!"

Gör ett ri-ke, där de al-la Gud i Kri-stus Fa-der kal-la.
Att till mig hans famn ock sträcktes, När jag upp ur syn-den väck-tes.
Ack, än-nu med des-sa or-den Öpp-nas him-len öf-ver jor-den.

105. Herre, låt din Ande hvila!

O. P. P.

W. B. BRADBURY.

1. Her-re, låt din An-de hvi-la Öf-ver mig i kraft, ty du
En-sam skall mitt hjär-ta ä-ga; Fyll mig med din An-de nu!

2. Jag är svag och full af bri-ster, Men min kraft i dig jag har.
Du är kär-leks-full och he-lig, Och din nåd du al-drig spar.

3. Her-re, du som är miñ full-het, Fritt du gif-ver allt åt mig.
Jag be-höf-ver stån-digt fyl-las, För att äl-ska, tjä-na dig.

4. Je-sus, du mig, hel-gar, re-nar Från allt o-rent, som du ser.
Du mig trö-star och hug-sva-lar Och din An-des full-het ger.

KÖR.

Je-sus kär, din jag är; An-dens full-het mig be-skär!

106. Helge Ande, sänk dig neder!

GEO. C. STEBBINS.

1. Hel-ge An-de, sänk dig ne-der I mitt hjär-ta med ditt ljus!

2. Ska-pa i mig ett nytt hjär-ta! Du al-le-na det för-mår,
3. O, du nå-dens, kraf-tens An-de, Lär mig lef-va som sig bör!

Du som i all san-ning le-der, Led mig till min Fa-ders hus!
Må-ste det än ske med smär-ta Un-der sor-gens bit-tra tår.
Gif, att jag dig ä-ga mån-de, Om jag lef-ver el-ler dör!

107. O Helge And' af himlen sänd.

GEORGE FREDERICK HANDEL.

1. O Hel-ge And' af him-len sänd, Kom, bo ut - i oss här! Din
 2. Oss tun-gor ut - af eld nu gif Att vitt-na om ditt råd! Låt
 3. Hug - sva-la - re, Guds An - de god, Med tröst oss all - tid när, Be-
 4. För - blif hos oss till ti-dens slut, Och lys oss med ditt ljus, Tills

eld i vå-ra hjärtan tänd, Och oss din kraft beskär, Och oss din kraft beskär!
 strömmar flyta ut - af lif, Af sa-lig-het och nåd, Af sa - lig-het och nåd!
 kläd oss du med kraft och mod På vandringsstigen här, På vandringsstigen här!
 vi få e-vigt hvi-la ut Ut - i vår Faders hus, Ut - i vår Faders hus!

108. Helge Ande, låt ditt ljus.

L. M. GOTTSCHALK, arr. af H. P. MAIN.

1. Hel - ge An - de, låt ditt ljus Ly - sa i mitt hjär-tas hus!
 2. Göms där i den min-sta vrå Nå - gon synd, drif ut den då!
 3. An - de god, med himmelsk fröjd Gör min sorgs-na själ för - nöjd,
 4. Kom med kär - lek, hopp och tro, Och ut - i mitt hjär - ta bol!

Låt de mör-ka skug-gor fly Och den lju - sa mör - gon gry!
 Allt för lån - ge har min själ Un - der syn-den va - rit träl.
 Att med hel - gad håg jag må På den rät - ta vä - gen gå!
 Hvar - je af - gud helt för - drif; Du al - len min Her - re blif!

109. Helge Ande, dig utgjut!

AMERIKANSK MELODI.

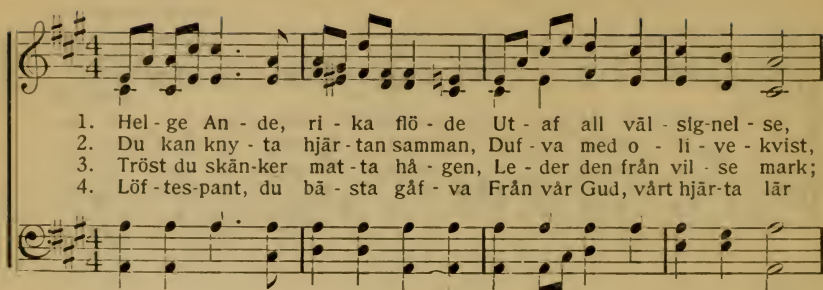
1. Kom, Hel - ge An - de, och ut - gjut Din lifs - kraft i vår bön,
2. O, gif oss håg att så din säd Och mod i stri - den het,

Att kär - lek rikt må ström - ma ut Från hjär - tan, varm och skön!
Men fram - för allt lik Je - sus kläd Oss i sann öd - mjuk - het!

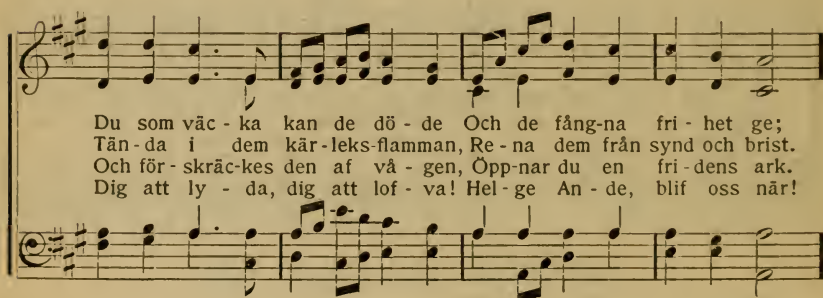
Må syn - da - re ut - af din glöd För - smäl - ta i sitt sinn'
Kom, Hel - ge An - de, dig ut - gjut Rikt öf - ver oss, att vi

Och ryc - kas ur sin sjä - la - nöd Af kraf - ten, som är din!
I Je - su sin - ne käm - pa ut Och seg - ra - re få bli!

110. Bön om Andens gåfva.

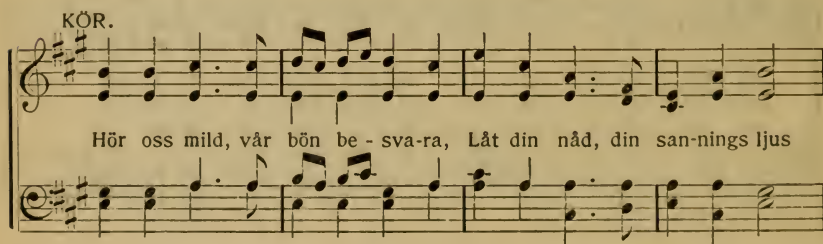

1. Hel - ge An - de, ri - ka flö - de Ut - af all väl - slg - nel - se,
 2. Du kan kny - ta hjär - tan samman, Duf - va med o - li - ve - kvist,
 3. Tröst du skän - ker mat - ta hå - gen, Le - der den från vil - se mark;
 4. Löf - tes - pant, du bā - sta gåf - va Från vår Gud, vårt hjär - ta lär

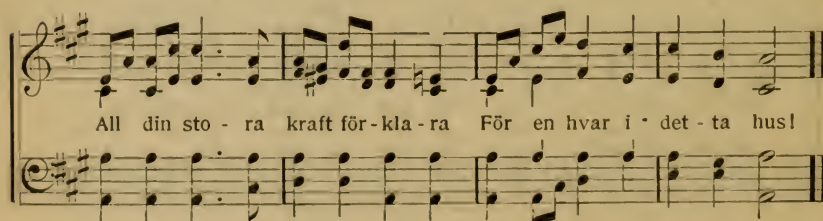

Du som vāc - ka kan de dö - de Och de fång - na fri - het ge;
 Tān - da i dem kār - leks - flaman, Re - na dem från synd och brist.
 Och för - skrāc - kes den af vå - gen, Öpp - nar du en fri - dens ark.
 Dig att ly - da, dig att lof - va! Hel - ge An - de, blif oss när!

KÖR.

Hör oss mild, vår bön be - sva - ra, Låt din nåd, din san - nings ljus

All din sto - ra kraft för - kla - ra För en hvar i - det - ta hus!

111. Kraft från höjden.

Arr. af WM. B. BRADBURY.

1. Hel - ge An - de, lju - sets käl - la, Lif - vets ursprung, sjä - lens tröst,
 2. Sprid ditt ljus i själ och sin - ne, Lif - va upp båd' håg och mod!
 3. Lust på Her - rens vä - gar van - dra, Nåd att bä - ra kors och hän,

Låt din kär - leksström upp - väl - la I hvar kallt och lik - nöjdt bröst!
 Blif i hjär - tat se - dan in - ne, Och til - läm - pa lam - mets blod!
 Kraft att äl - ska Gud och an - dra: Det - ta är ditt dy - ra - lån!

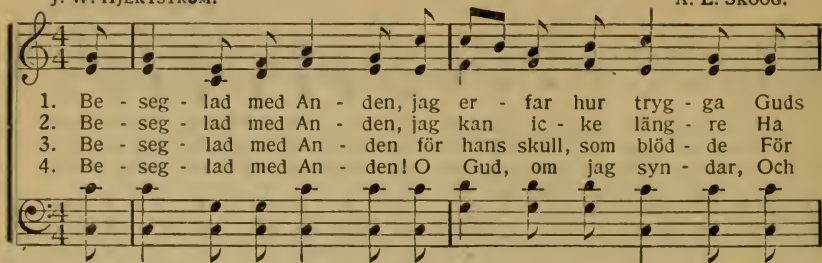
U - tan dig hur kallt vårt hjär - ta För vårt e - get san - na väl!
 Oss med Je - su nåd hug - sva - la På ditt e - get ljuf - va sätt,
 Him - la - duf - va, sträck då vin - gen Öf - ver oss med den - na makt!

U - tan dig blott synd och smär - ta Tryc - ka sam - ve - te och själ.
 Och i kär - lek till oss ta - la Om vår plikt och för - mänsrätt!
 Ut - om den kan in - gen, in - gen Van - dra så - som Gud har sagt.

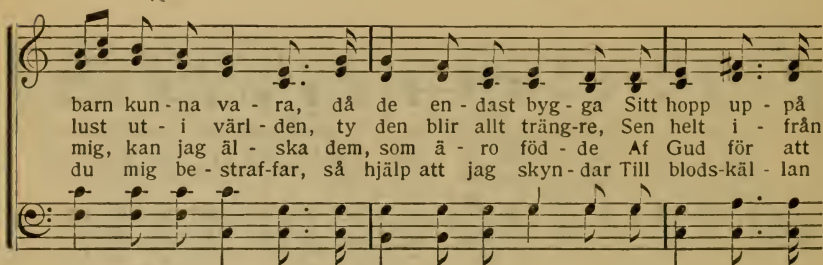
112. Beseglad med Anden.

J. W. HJERTSTRÖM.

A. L. SKOOG.

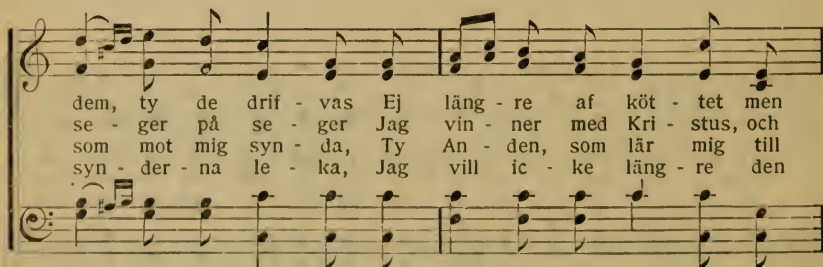
1. Be - seg - lad med An - den, jag er - far hur tryg - ga Guds
 2. Be - seg - lad med An - den, jag kan ic - ke läng - re Ha
 3. Be - seg - lad med An - den för hans skull, som blöd - de För
 4. Be - seg - lad med An - den! O Gud, om jag syn - dar, Och

barn kun - na va - ra, då de en - dast byg - ga Sitt hopp up - på
 lust ut - i värl - den, ty den blir allt träng - re, Sen helt i - från
 mig, kan jag äl - ska dem, som ä - ro föd - de Af Gud för att
 du mig be - straf - far, så hjälp att jag skyn - dar Till blods - käl - lan

Kri - stus, som allt har gjort väl. För - dö - mel - se finns ej för
 hen - ne han ta - git mig ut. Nu jub - lar mitt hjär - ta, ty
 lef - va till Je - su be - hag. Nu kan jag för - lå - ta dem,
 öpp - nad för al - la, för mig! Jag kan ic - ke läng - re med

dem, ty de drif - vas Ej läng - re af köt - tet men
 se - ger på se - ger Jag vin - ner med Kri - stus, och
 som mot mig syn - da, Ty An - den, som lär mig till
 syn - der - na le - ka, Jag vill ic - ke läng - re den

dag - li - gen trif - vas I ho - nom, som hel - gar vår kropp och vår själ.
in - tet mer ä - ger Af gam - la för - tjän - ster jag trott på för - ut.
kor - set att skyn - da, Mig sä - ger, att fe - lan - de är ock - så jag.
frid mig för - ne - ka, Som nju - tes, o Fa - der, i sällskap med dig.

5. Besegrad med Anden, jag räds ej för döden,
För domen, för satan, för eviga glöden.
Från allt är jag frälsad. O, under af nåd!
Sen jag börjat fatta, hvad Kristus vill blifva
För dem, som åt honom sig helt vilja gifva,
Jag dagligen sjunger om frälsningens råd.

6. Besegrad med Anden, till sist skall jag fara
Till hemmet därofvän att evigt få vara
I sällskap med dem, som här lefva af tro.
Men bäst utaf allt blir dock det att få skåda
Min Herre och konung, som evigt skall råda,
I landet, där intet kan störa min ro.

113. Bön om Andens ledning.

L. MASON.

1. O, kom, du nå - dens Hel - ge And', Med ljus och frid från himlens land!
2. Låt san - nings - el - den ly - sa klar Och vä - gen bli oss up - pen - bar!
3. Led oss på he - lig - hetens väg, Oss Herrens bud och rät - ter säg!
4. Led oss till Gud, vår si - sta ro, Att ut - i här - lig - het få bo

Oss skydda och led - sa - ga väl, Och lif - va upp vår tröt - ta själ!
En he - lig fruk - tan i oss när För allt hvad or - det ic - ke lär!
Led oss till Kri - stus, lifvets brunn, Stäm till hans lof vår själ och mun!
I him - me - len, där fröjd och frid Full - kom - lig är till e - vig tid!

114. Gud, låt din Ande!

L. MASON.

1. Gud, låt din An - de, full af kraft och råd Bo i vår själ med din
 2. Gåf - va från him - len, rik och god och sann, Han oss upp - lif - va och
 3. Tänd vå - ra hjär - tan med en himmelsk glöd, Lär oss, o Je - sus, att
 4. Gif oss, o Je - sus, med din An - des makt Se - ger och frid, som du
 5. O, må vi sjun - ga lof och pris till Gud, Med hel - gad tun - ga upp -

kär - lek, vis - dom, nåd! Må han oss skän - ka gläd - je, hjälp och
 oss hug - sva - la kan. Han kär - leks - el - den, lif - vets käl - la
 äl - ska som du bjöd! Fyll oss med tå - la - mod och tro och
 har i or - det sagt! Led oss allt - jämt på he - lig - he - tens
 stämma fröj - de - ljud! Gud ut - i So - nen oss för - so - ning

tröst, Lä - ra oss hö - ra och ly - da blott din röst!
 är. Gud, må han hvi - la i kraft up - på oss här!
 hopp, Hel - ga oss, Her - re, till an - de, själ och kropp!
 stig, Där lif och häl - sa städs' flö - da i - från dig!
 gett Och An - dens full - het af nåd åt oss be - redt.

115. Bönesång.

O. B.

1. Kom, Hel - ge An - de, kom Till hjär - tats hel - ge - dom! Låt
 2. Ett An - dens eld - dop nu Af höj - den sänd oss, du! Låt

oss din kraft för-nim-ma Vid den-na bö-ne-tim-ma! Vi
hvar-je hjär-ta rö-ras Och hvar-je tun-ga hö-ras! Må

bed-ja och vi läng-ta, Ja, ef-ter dig vi trång-ta.
al-la vitt-ne bā-ra Om, att du är oss nā-ra!

116. Den Helige Ande är när.

C. H. SPURGEON.

GEORGE FREDERICK HANDEL.

1. Den He-li-ge An-de är här, Då e-nigt till Gud vi fram-gå.
2. Han fyl-ler med fröjd vå-ra bröst, Oss var-nar och skyddar från fall.
3. Vi ä-ro hans tem-pel och hus, Där han nu för e-vigt vill bo.
4. Vi tå-ligt på lyd-na-dens stig, Nu kraf-ten för-vän-ta af nåd.

Från himmelen sänd, är han all-tid oss när Att hjälpa, e-hvad kommer på.
Han härskar in-om oss, det skänker oss tröst; I allt oss re-ge-ra han skall.
Han mildt oss hugsvalar och skänker oss ljus Och le-der till hvi-la och ro.
Uppfyll, Gud, vår längtan, oss afskilj för dig, Och led du oss städs' i ditt råd!

117. Himladufva.

J. B.

J. BLOMQUIST.

1. Him - la - duf - va, An - de ljuv - va, Sänk dig
 2. Hör, vi ro - pa Nu till - ho - pa: Kom, du
 3. Kom att vår - ma, Lif - va, när - ma Oss, som
 4. Un - der fär - den Ge - nom värld - den Led oss

till oss i vår nöd! Oss hug - sva - la, Ljuv - ligt
 kä - ra san - nings - tolk! Kom att spri - da El - den
 nu så kal - la gå Och hvar - an - dra Dö - ma,
 i din san - nings ljus! Ge - nom nö - den, Stri - den,

ta - la Om vår brud - gum hvit och röd!
 vi - da Ut bland al - la jor - dens folk!
 klan - dra, Kom och gör oss al - la "små"!
 dö - den För oss hem till Fa - drens hus!

118. O Gud, vår Fader kär.

O. P. P.

H. G. NAGELI.

1. O Gud, vår Fa - der kär, I den - na stil - la stund
 2. Med e - nigt hjär - ta vi Om - rin - ga nå - dens tron
 3. Upp - fyll oss, som du sagt, Med vis - dom, mod och nåd!
 4. Kom, Je - sus, nå - digt gif Åt oss din An - des dop!
 5. Ja, a - men; du är när Och gör långt mer än - då,

Ut - gjut din An - de bland oss här! Vi be på löf - tets grund.
 För att af An - den fyll - da bli; Vi vän - ta det i tron.
 Elds - tun - gor gif, att vi med makt För - kun - na må ditt råd!
 Låt fly - ta ström - mar ut - af lif Här bland din fräl - sta hop!
 Än hvad vi tän - ka, bed - ja här, Ty du oss lof - vat så.

119. Helge Ande, kom!

1. Kom, Hel - ge An - de, kom i - dag, Din bo - ning
 2. Ack, hjälp i dag mig ar - ma barn Att se och
 3. All köotts - lig lu - sta kväf och släck, Din kär - leks -
 4. Hjälp mig att un - der da - gens lopp Städs' blic - ka
 5. Då skall jag, trygg i råd och dåd Och styrkt ut -

i mitt hjär - ta tag! All köld, all trög - het
 und - fly sa - tans garn, Att hvar - je stund, hvar
 eld i hjär - tat väck! Ack, gör mig öd - mjuk,
 till min Fa - der opp Och sä - ga, hvad än
 af din hel - ga nåd, Full - än - da den - na

öf - ver - vinn! O, kom, o, kom i hjär - tat in!
 helst jag går, Städs' van - dra ut - - i Je - - su spår!
 sann och nöjd Och stil - la, un - der kor - set böjd!
 mö - ter mig, Mitt Ab - ba Fa - der in - ner - lig!
 da - gens lopp I barns - lig kär - lek, tro och hopp.

120. Hugsvalaren.

J. B.

A. L. SKOOG.

1. Kom, du He - li - ge An - de, hug-sva - la-re god, Och mitt hjär-ta tag
Med din him-mel-ska eld kom och lif - va mitt mod, Var min hjälp ut - i
2. Gud ske pris, att i dig jag en hjäl - pa-re fått, Som be-stån-digt vill
Och i allt ta-ga del, båd' i stort och i smått, Som mig mö - ter på
3. Kom i gläd - je och sorg, kom i lust och i nöd Till mitt hjär - ta med
Låt mig nju - ta till tröst det - ta him - mel-ska bröd, Som mig bju-des vid

in med din frid!
pröf-nin-gens tid! Blif om da - gen mig när ut - i moln-stoden sval!
blif - va mig när
van-drin-gen här! Kom och gör för min själ båd - e - vigt och sant,
san-nin-gens ord!
nå - de-nes bord! Och hvad helst som du ger, och hvad helst som du tar,

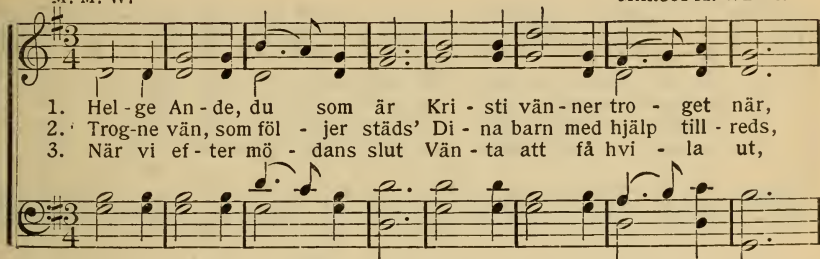
I din skugga helst dväljes min själ. När om nat - ten, jag går genom
Allt hvad Je-sus har sagt, och att jag Ut - af Gud har dig fått som in-
Låt det ske till mitt e - vi - ga väl! Håll i lif och i död mig på

döds-skug-gans dal, Låt då eld - sto - den skyd - da mig väl!
se - gel och pant Till för - loss - nin-gens här - li - ga dag!
blods-grun-den kvar, Göm i klip - pan den bryst-na min själ!

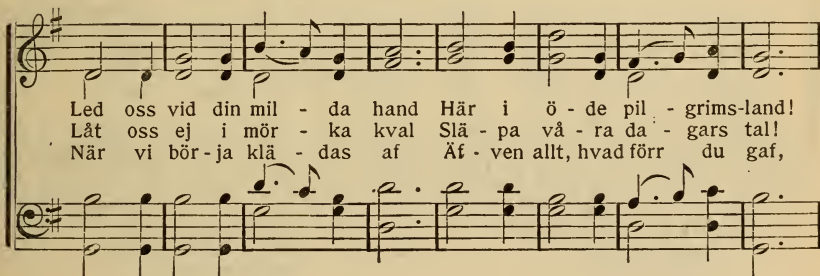
121. Den trofaste ledsagaren.

M. M. W.

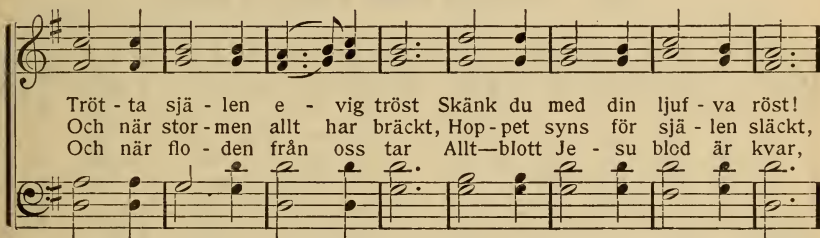
MARCUS M. WELLS.

1. Hel - ge An - de, du som är Kri - sti vän - ner tro - get när,
 2. Trog - ne vän, som föl - jer städs' Di - na barn med hjälp till - reds,
 3. När vi ef - ter mö - dans slut Vän - ta att få hvi - la ut,

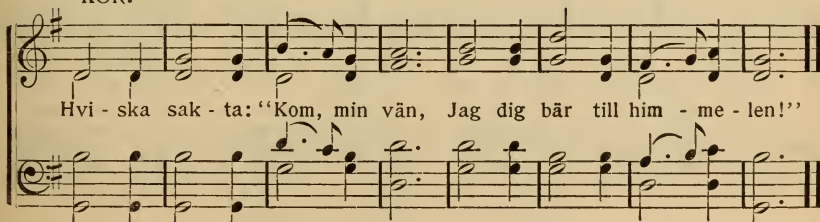

Led oss vid din mil - da hand Här i ö - de pil - grims - land!
 Låt oss ej i mör - ka kval Slä - pa vå - ra da - gars tal!
 När vi bör - ja klä - das af Äf - ven allt, hvad förr du gaf,

Tröt - ta sjä - len e - vig tröst Skänk du med din ljuf - va röst!
 Och när stor - men allt har bräckt, Hop - pet syns för sjä - len släckt,
 Och när flo - den från oss tar Allt - blott Je - su blod är kvar,

KÖR.

Hvi - ska sak - ta: "Kom, min vän, Jag dig bär till him - me - len!"

122. Helge Ande ljuftva.

G. PALMQVIST.

1. Hel - ge An - de ljuft - va, Du Guds mil - da duf - - va,
 2. Kom och i mig ver - ka, Så att jag må mär - - ka
 3. Sking-ra o - trons dim - ma, Och låt mig för - nim - - ma,
 4. Vitt - na i mitt hjär - ta, Att från syn - dens smär - ta

Kom ut - i mitt bröst, Gif mig nå - dens tröst!
 Frid och fröjd från dig, Städ - se ut - i mig!
 Att du är mig när Och städs' vitt - ne bär!
 Frälst jag vor - den är Ge - nom Je - sus kär!

5. Kom att jämt förklara
 Nåden underbara
 Uti Jesu blod!
 Lifva upp mitt mod!

6. Gör mig angelägen
 Om den enda vägen,
 Som den rätta är
 Och till himlen bär!

123. O Helge Ande, kom och tänd!

R. K. C.

R. KELSO CARTER.

1. O Hel - ge An - de, kom och tänd Din eld i vå - ra
 2. Be - seg - la oss, du An - de sann, I he - lig - het och
 3. Låt pingst - vind blå - sa än en gång I - bland de trog - nas

bröst! En ljuft - lig fläkt nu till oss sänd Af him - melsk frid och tröst!
 tro! Bränn bort allt ondt, så att du kan I vå - ra hjär - tan bo!
 här, Och lif och mod och se - ger - sång Oss al - la städs' be - skär!

124. Skurar af frälsning.

EL. NATHAN.

JAMES McGRANAHAN.

1. "Sku-rar af nåd vill jag sän-da," Så Her-ren lof - vat och sagt;
 2. "Sku-rar af nåd vill jag sän-da." Lif - vet skall spi - ra på nytt;
 3. "Sku-rar af nåd vill jag sän-da." O, så full-bor - da ditt ord!
 4. "Sku-rar af nåd vill jag sän-da." Gud, låt dem kom - ma i dag!

Ri - ka väl - sig - nel - sens ti - der, Un - der af Fräl - sa - rens makt.
 Da - lar och berg sko - la fröj - das Öf - ver att vin - tern har flytt.
 Sänd oss väl - sig - nel - se, Her - re, Och låt din makt blif - va spord!
 Låt oss er - fa - ra, o Her - re, Nu allt ditt go - da be - hag!

KÖR.

Sku - - rar från him - len, Sku - rar af An - de och lif!
 Sku - rar, sku-rar

Drop-par ej en - dast, o Her - re, Strömmar af nåd nu oss gif!

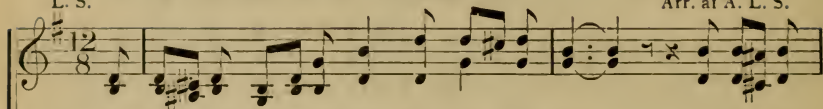
V. Frälsningen.

1. VÄCKELSE.

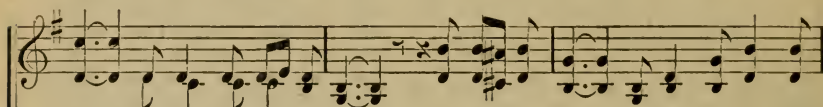
125. Vak upp!

L. S.

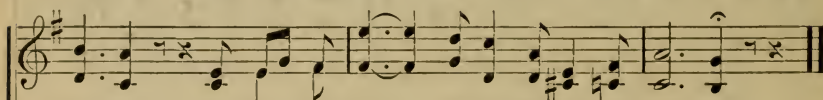
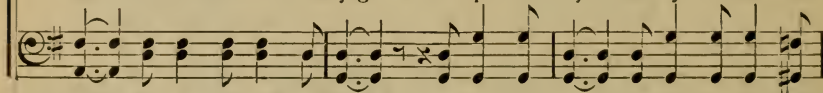
Arr. af A. L. S.

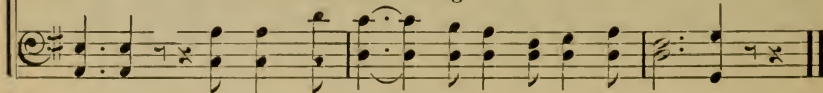
1. Vak upp, vak upp, hör på, ack, hör ett bud I - från din
2. Han sö - ker dig, och du slår dör - ren till; Han klap-par
3. Än är det tid men kan - ske blott i dag; Än står han

- ko - nung, från din Her-re Gud! Han som dock främst har rät - ten till ditt
än, och du ej öpp-na vill. Men tänk, om så du ho-nom bort-gå
där och hviskar: "Det är jag." För-spill då ej den dy - ra nå - da-

- hjär - ta, Han sö - ker dig må-hän-da än med smär-ta!
lå - ter, Att al - drig, al - drig mer han kommer å - ter!
ti - den! Den är så vik - tig men så snart för - li - den.

4. Si, nu är salighetens dag, si, nu
Står himlen dig till buds. Hvi dröjer du?
Tänk, om du snart inför din Herre träder,
Och han får se dig utan bröllopskläder!
5. Ack, fly i tid till Herren Jesus Krist!
Han ensam är din Frälsare förvisst;
Han ensam kan ditt onda hjärta rena,
Och reningsmedlet är hans blod allena.

126. Kom just nu!

IRA D. SANKEY.

1. Guds An - de kal - lar. Stan-na, själ, Och tänk up - på ditt san - na
 2. I mor - gon kan det bli för sent, Och då blir frälsning dig för-
 3. All världens fröjd är tom och kort, Vid min - sta fläkt den blå - ser
 4. Ej Je - sus ka - star nå - gon ut. O, kom, förrn nå-dens tid är

väl! O syn-da - re, för-här-da ej Ditt hjär-ta med att sä-ga nej!
 ment. "I dag"—så he - ter det än - nu— Du kan bli frälst, men kom just nu!
 bort; Men ut-i Je - sus fin-ner du Din skatt och fröjd, men kom just nu!
 slut! Nu än en gång så bju-des du: Kom och bli frälst, ja, kom just nu!

KÖR.

Kom och bli frälst! Hvi drö-ger du? Vill du bli frälst, hvar-för ej

nu? Kom och bli frälst, hvi drö-ger du? Vill du bli frälst, hvarför ej nu?

127. Hör, han klappar.

JOHN PARKER.

WM. J. KIRKPATRICK.

1. Her - ren Je - sus står vid hjär-tats slut - na dörr Och i kär - lek
 2. Låt ej ho - nom län - gre bi - da vid din dörr! Lyss-na, hör, han
 3. Än han vän-tar, klap-par på hos dig som förr! Tänk än - då, om

bi - dar än - nu lik - som förr. Hvarför skall han ut - e stå Och ej
 klap-par star - ka - re än förr! Bjud nu ho-nom att in - gå, Att han
 han går bort i - från din dörr! Vill du läm-nad bli al-len Med ditt

få till dig in-gå? Hör, han klappar; se, han väntar vid din dörr.
 gå - sta hos dig må; Vän - ta ej, nej, öpp-na nu ditt hjär-tas dörr!
 hjär - ta hårdt som sten? Nej, ack nej! O, skynda öpp-na då din dörr!

KÖR.

Se, han vän - - tar, och han klappar på din dörr, Se, han vän - -
 Väntar, o, han väntar, klappar på din dörr, Väntar, o, han

tar, och han klappar på din dörr, Se, han vän - - tar, och han väntar, klappar på din dörr, Väntar, o, han väntar,

klappar på din dörr, Se, han väntar, och han klappar på din dörr.
ja, han klappar på din dörr.

128. Hvad har du i himmelen?

J. BLOMQUIST.

1. Du som din skatt på jor - den ä - ger Och som har allt ditt go - da här,
Som trivdes bäst i mammons lä - ger Och tror, att lyc - kan fin - nes där,
2. Du sträfvat trä - get, hand - lat, spa - rat Och nu med tryggad framtid står,
Du mycket godt åt dig för - va - rat, Som räk - ka skall i mån - ga år,
3. Och om du vun - ne he - la - värl - den Men to - ge ska - da till din själ,
Hvad hjälpte det? Snart si - sta fär - den Du må - ste gå. Be - sin - na väl!

Jag frå - gar dig, min dy - re vän: Hvad har du ut - i him - me - len?
Jag frå - gar dig, min dy - re vän: Hvad har du ut - i him - me - len?
Jag frå - gar dig, min dy - re vän: Hvad har du ut - i him - me - len?

4. Och du som icke lyckats samla
På denna jord dig någon skatt
Men ännu dväljs bland dem, som famla
I otrosmärkets hemska natt,
Du dubbelt fattig är, min vän,
Som intet har i himmelen.

5. Men frågar du: "Hur skall jag blifva
För himlen rik?" så hör och lär:
Du måste Jesus hjärtat gifva
Och tro på honom som du är.
Sen kan du sjunga glädt, min vän:
"Min skatt jag har i himmelen."

129. Rum för Jesus.

C. C. WILLIAMS.

1. Har du in-tet rum för Je - sus, Han som gaf sitt lif för dig?
 2. Rum för nö-jen, rum för värl - den— Je - sus han står u - tan - för,
 3. Öpp-na nu för Her-ren Je - sus, Då han kal-lar, säg ej nej!
 4. Gif din bä-sta tid för Je - sus! Nå-dens dag så snart för - går.

Han nu klap-par på ditt hjär - ta, Hvsikar: "Själ, låt upp för mig!"
 Han som, för att vin - na sjä - len, Blö - dan - de på kor - set dör.
 Ack, i dag är bä - sta ti - den— Mor - gon - da - gen vet du ej.
 Snart ditt hjär - ta rörs ej me - ra, Och du läg - ges död på bår.

KÖR.

Rum för Je - sus, ä - rans ko - nung! O, låt upp, bjud ho - nom in!

Sa - lig - het han med sig fö - rer, Ja, hans här - llig - het blir din.

130. Tror du på Guds Son?

LINA SANDELL.

1. Jag frå - gar ej, om du är en Af värl - dens vi - se - nej,
 2. Jag frå - gar ej, om du är ren, Om du är from och 'god,
 3. Nej, det - ta allt det hjäl - per ej, Det har ej lif i sig,
 4. Jag frå - gar dig i Je - su namn, Det nam - net ger mig mod:
 5. Guds hjäl - per ej din ar - ma själ En gång på vre - dens dag,

Jag frå - gar ej, om du är känd Af män - skor el - ler ej;
 Jag frå - gar ej, om du är stark I hopp och tå - la - mod;
 Det är en an - nan sak, hvar - om Jag vil - le frå - ga dig.
 "Har du fått frid med Her - ren Gud I - ge - nom Je - su blod?"
 Och till få - fäng - lig kun - skap har Ej Her - ren Gud be - hag.

Jag frå - gar ej, om ryk - tet bär Ditt lof kring jor - dens rund,
 Jag frå - gar ej, om du är varm I bön och kär - lek - märk!
 Guds gåf - vor - må vi ak - ta dem Som dy - ra, kã - ra lån!
 Är han ditt hopp, din sa - lig - het, Din him - mel och ditt allt?
 Så bygg ej nå - got få - ste då Af us - la rör och strån,

Jag frå - gar ej, om du fått ett, Om du fått ti - o pund.
 Jag frå - gar ej, om du är rik På dygd och go - da verk.
 Men huf - vud - sa - ken blir dock den: "Säg, tror du på Guds Son?"
 Då först har lif - vet fått sin färg, Ditt verk sin äk - ta halt.
 Men sva - ra på min frå - ga! "Säg, Säg, tror du på Guds Son?"

131. Till den affällige.

CHR. SILENE.

GEO. C. STEBBINS.

1. Se, Herren står vid hjärtats dörr, Och klappar vän - ligt nu som förr.
 2. Be-sin - na dig! Du fal-len är Från vännen din så ren och skär.
 3. Han dig för - lå - ter synd och skuld, Hans kärlek är så stark och huld.
 4. Bjud honom in och det just nu! Ej skäl att drö - ja fin - ner du.

Han stått där län - ge-tänk, o själ! Han en-dast vill ditt san - na väl.
 Han vill dig hjäl - pa ur ditt fall. Var ic-ke lång-re död och kall!
 Ditt hjär-tas tem - pel re-nar han; Det in-gen an-nan gö - ra kan.
 Nu vän-nen vän - tar vid din dörr, Han vill dig hjäl-pa nu som förr.

KÖR.

Låt upp, låt upp, bjud ho - nom in, Och e - vig
 låt upp, ho - nom in,

frid och gläd - je finn! Han älskar dig, han vill dig
 älskar dig,

väl.
vill dig väl. Så öpp - na, öpp - na, kä - - ra själ!

132. O, öppna ditt hjärta för Herren!

FOLKMELODI.

1. O, öpp - na ditt hjär - ta för Her - ren, Säg synden och världen far - väl!
2. O yngling, du glä - des i vå - ren, I blomman af lif - vet du ler;
3. Hvi vill du din själ så in - snär - ja I syndens och lu - star - nes garn,

I främman de lan - det det fjär - ran Du el - jest för - lo - rar din själ.
Men vet, att dig föl - jer i spä - ren En dom, ty Guds ö - ga dig ser!
Då Her - ren dig gif - vit att ärf - va Ett hem bland sin' ut - val - da barn?

4. O, fly till den fristaden sköna,
Som heter försonarens sår!
Barmhärtighet skall du få röna,
Förlossning i blodet du får.

6. O, tveka ej längre i valet,
Kom genast till Frälsaren fram!
Just nu står han när dig och ropar:
"Kom hem, du förlorade barn!"

5. Den hvitklädda skaran i höjden
Nu sjunger en jublande sång.
Säg, vill du ej dela den fröjden
Bland änglar hos Jesus en gång?

7. I dag dig nu bjudes försoning,
Men snart sista budet dig när,
Och sen skall du ställas för tronen,
Där domen af Herren du får.

133. Innerligt Jesus dig kallar.

W. L. T.

WILL T. THOMPSON.

1. In - ner - ligt, kär - leks - fullt Je - sus dig kal - lar, Syn - da - re,
 2. Hvar - för då drö - ja, när Je - sus så ljuf - ligt Bju - der dig
 3. O, hu - ru fort vå - ra da - gar bort - i - la! Re - san är
 4. O, hvil - ken un - der - bar kär - lek han hy - ser, Kär - lek till

kal - lar just dig. Trofast han än på din hjärte dörr klappar,
 kom - ma till sig? Hvar - för gå frid - lös, när Her - ren i or - det
 kort ock för dig. Dödsstunden nal - kas. Skall Je - sus då nöd - gas
 dig och till mig! Fast du har syn - dat, han dock all - för - lå - ter,

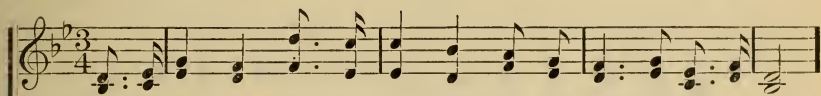
KÖR

Ro - pan - de: Öpp - na för mig! Kom hem, ... kom hem, ...
 Ta - lar om nåd ock för dig?
 Vi - sa dig bort i - från sig?
 Han fräl - sar dig lik - som mig. Kom hem, kom hem, kom hem,

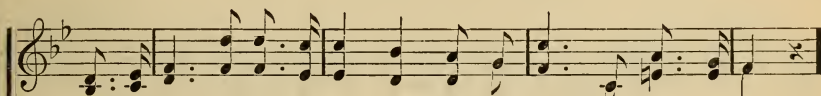
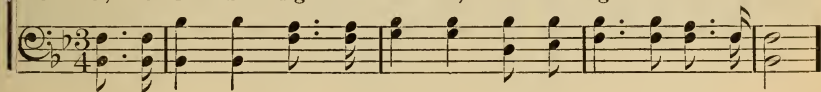
Ir - ran - de barn, o, kom hem! In - ner - ligt, kär - leks - fullt

Je - sus dig kal - lar: Ir - ran - de barn, o, kom hem!

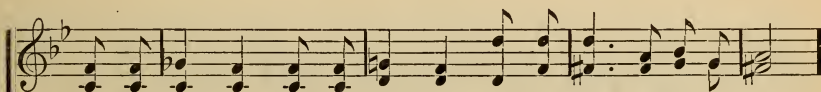
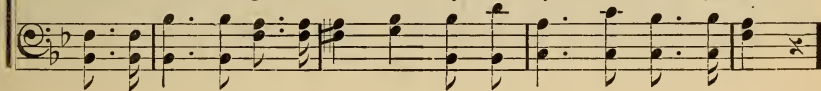
134. Har du mod att blifva borta?

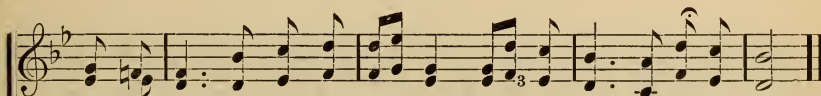
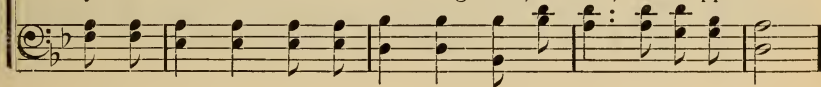
1. "Har du mod att föl - ja Je - sus?" Lju - der frå - gan mången gång.
2. Har du mod att väl - ja dö - den, När dig lif - vet bju - des än?
3. Har du mod att än - nu dröm - ma Om ett lif af lyc - ka här,
4. Har du mod att nal - kas graf - ven U - tan nå - got grundadt hopp;
5. O, be - sin - na dig! Han kal - lar, Kal - lar dig i nåd än - nu.

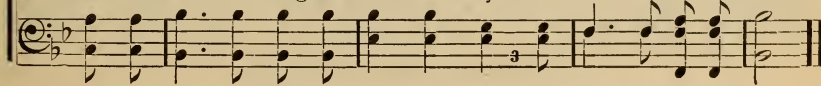
Se dock här en an - nan frå - ga Framställd i min enk - la sång:
 Har du mod att lå - ta Je - sus O - hörd vän - da om i - gen?
 Fast - än du så mån - ga gân - ger Sett, hur arm den lyc - kan är?
 Mod, när e - vig - he - tens por - tar Snart för dig ock sprin - ga opp?
 Skall han väl för - gäf - ves kal - la? Dy - ra själ, hvi drö - jer du?

Har du mod att blif - va bor - ta, När din ko - nung kallar dig,
 Har du mod att vän - da ryg - gen Till Guds ri - kes bröl - lops - sal
 Ri - ke - do - men tar ju vin - gar, Nö - jets ro - sor fal - la af,
 Har du mod att slå i vä - dret Her - rens ma - nin - gar och bud?
 Lyss - na till hans An - des ma - ning! Hör, ack hör, han klappar än!

Kal - lar dig till e - vig gläd - je, E - vig sa - lig - het hos sig?
 Och i stäl - let sorg - löst van - dra Mot ett djup af e - vigt kval?
 Och du ka - stas kring i värl - den Likt ett spån på stormigt haf?
 Har du mod att u - tan Je - sus Trä - da för all världens Gud?
 Har du mod att läng - re slu - ta Hjär - tats dörr för den - ne vän?

135. Den kostliga pärlan.

A. L. SKOOG.

1. Har du fun - nit den kost - li - ga pärlan, Är väl Je - sus dig
 2. Har du fun - nit en lef - van - de Je - sus, Som har lagt di - na
 3. Har väl Her - ren den he - li - ge, re - ne Ock lyst in med sitt

dyr - bar och kär? O, be - sin - na dig, in - nan du sva - rar, Ty af
 syn - der på sig Och dig tva - git helt hvit i det blo - det, Hvilket
 pröf - van - de ljus I de mör - ka, de hem - li - ga göms - len Af ditt

e - vig - hets - vikt det ju är! Har du sålt för den pärlan allt
 run - nit för dig och för mig? Har du le - gat som död vid hans
 hjär - tas för - bor - ga - de hus? O, be - sva - ra de vik - ti - ga

an - nat, Hu - ru kärt det ock va - rit dig än? Har all e - gen be -
 föt - ter Men fått lif vid ett ord af hans mun, Så att du ock med
 frå - gor In - för Gud, medan än - nu är tid! Har du fun - nit den

rit.

röm - mel - se blif - vit Dig till skam, ja, till in - tet mot den?
fröjd bör - jat ö - sa Ur en flö - dan - de sa - lig - hets - brunn?
kost - ii - ga pär - lan, Och är Je - sus, blott Je - sus, din frid?

136. Nästan en kristen.

P. P. B. P. P. BLISS.

1. "Nä-stan en kri-sten— Än har jag tid. Snart vill jag bör - ja
2. "Nä-stan en kri-sten"—Ti - den är kort! "Nä - stan en kristen"—
3. "Nä-stan en kri-sten"—Stan-na och lär! "Nä - stan en kristen"—

Sö - ka min frid." Män - gen i blind - het så Sä - ger till
Gå ic - ke bort! Je - sus dig ma - nar på, Äng - lar i
Dö - den är när. "Nä - stan" då ej för - slår. Trots hvar - je

Anden: "Gå! När det blir läg - ligt, då Ger jag dig bud."
vän-tan stå, Vän - ner i bön ock - så. Nu vänd dig om!
tvif-lans tår Rys - lig din dom du får: Dör - ren är stängd!

137. Hvert går du?

J. B.

J. BLOMQVIST.

1. Hvert går du? Hvert går du? O män-ska, hvert le - der din väg?
 2. Kan - hän - da, kan - hän - da Du van - drar en främ - ling för Gud
 3. Är jor - den, är jor - den Ditt allt, o, hur arm du då är!
 4. O, stan - na, o, stan - na För Her - ren, som sö - ker din själ!

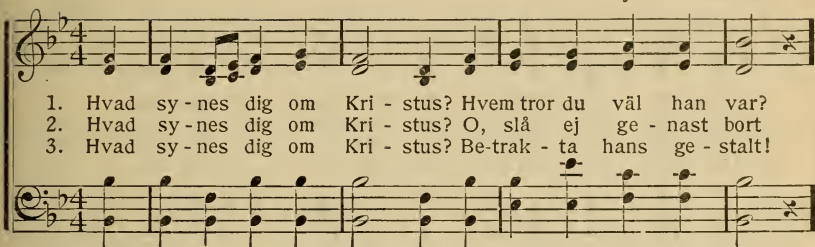
Hvar har du, hvar har du Din skatt, hvar ditt hjär - ta? O, säg!
 Och än - nu, och än - nu För - ak - tar hans rät - ter och bud.
 Dess skat - ter, dess skat - ter För - må ej för - nö - ja dig här.
 Han tän - ker, han tän - ker Allt - jämt på ditt e - vi - ga väl.

Ack, stan - na för frå - gan, min vän! Den trän - ger sig på dig i - gen.
 Und - kom - mer du män - ni - skors dom, Ja, räk - nas för redbar och from,
 Hur kan du för des - sa väl då Den him - mel - ska skatten för - små?
 Ja, han, som för dig gaf sitt lif, Än ro - par: "ditt hjärta mig gif!"

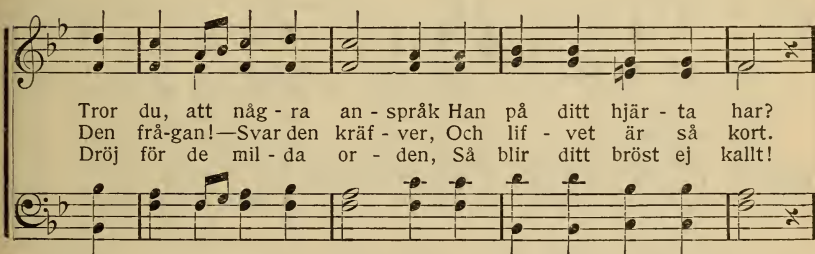
Hvert går du? Hvert går du? O män-ska, hvert le - der din väg?
 Kan - hän - da, kan - hän - da Du van - drar en främ - ling för Gud.
 Är jor - den, är jor - den Ditt allt, o, hur arm du då är!
 O, stan - na, o, stan - na För Her - ren! Han sö - ker din själ.

138. Hvad synes dig om Kristus?

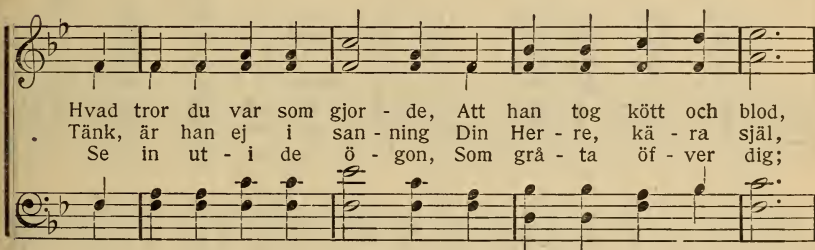
J. C. F. HÆFFNER.

1. Hvad sy-nes dig om Kri - stus? Hvem tror du väl han var?
 2. Hvad sy-nes dig om Kri - stus? O, slå ej ge - nast bort
 3. Hvad sy-nes dig om Kri - stus? Be-trak - ta hans ge - stalt!

Tror du, att någ - ra an - språk Han på ditt hjär - ta har?
 Den frå-gan!—Svar den kräf - ver, Och lif - vet är så kort.
 Dröj för de mil - da or - den, Så blir ditt bröst ej kallt!

Hvad tror du var som gjor - de, Att han tog kött och blod,
 Tänk, är han ej i san - ning Din Her - re, kä - ra själ,
 Se in ut - i de ö - gon, Som grå - ta öf - ver dig;

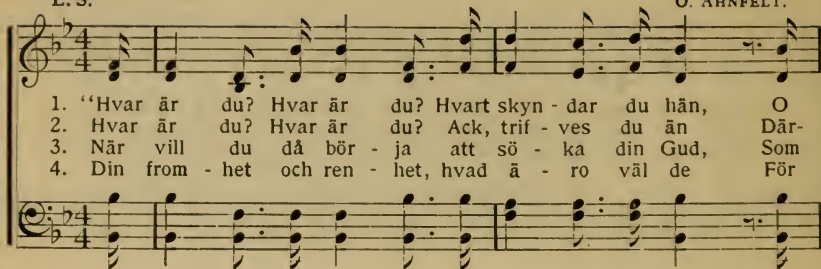

Att han vardt död på kor - set Och upp ur graf - ven stod?
 Då är det tid du vak - nar Och tän - ker på ditt väl.
 Be - gråt din synd och ro - pa: O Her - re, tänk på mig!

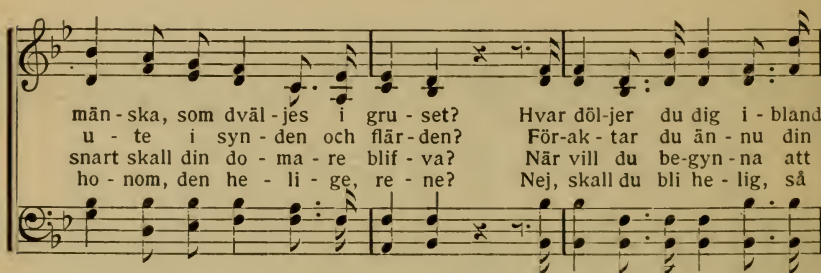
139. Hvar är du?

L. S.

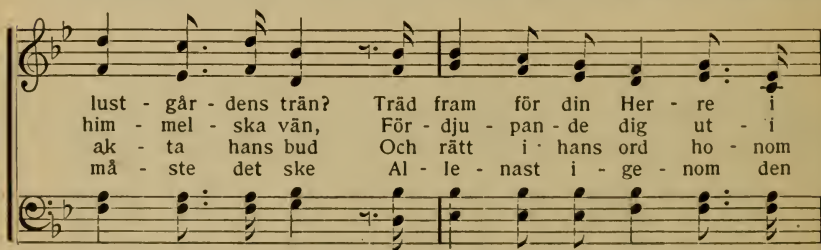
O. AHNFELT.

1. "Hvar är du? Hvar är du? Hvert skyn - dar du hån, O
2. Hvar är du? Hvar är du? Ack, trif - ves du än Där-
3. När vill du då bör - ja att sö - ka din Gud, Som
4. Din from - het och ren - het, hvad ä - ro väl de För

män - ska, som dväl - jes i gru - set? Hvar döl - jer du dig i - bland
u - te i syn - den och flär - den? För - ak - tar du än - nu din
snart skall din do - ma - re blif - va? När vill du be - gyn - na att
ho - nom, den he - li - ge, re - ne? Nej, skall du bli he - lig, så

lust - går - dens trän? Träd fram för din Her - re i
him - mel - ska vän, För - dju - pan - de dig ut - i
ak - ta hans bud Och rätt i hans ord ho - nom
må - ste det ske Al - le - nast i - ge - nom den

värld - den, Den värld som är fjär - ran från Her - ren?
gif - va? Nu är den be - hag - li - ga ti - den.
"e - ne," Som gjor - des till synd för oss al - la." data-bbox="111 687 970 856"/>

lju - set!" Så ro - par den him - mel - ska rö - sten.
värld - den, Den värld som är fjär - ran från Her - ren?
gif - va? Nu är den be - hag - li - ga ti - den.
"e - ne," Som gjor - des till synd för oss al - la."

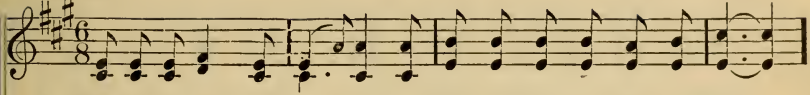
5. Hvar är du? Hvar är du? Ack har du
Att endast i Sonen är lifvet, [förstått,
Och därför så arm och eländig du gått
Åt honom på nåd dig ock givit
Och funnit förlösning i blodet?

6. Då först är du säker, då först kan så
Med glädje din Herre du svara: [här
"Här är jag, här är jag, min Frälsare
Och värdes du själf mig bevara, [kär;
Så är jag i trygghet för evigt."

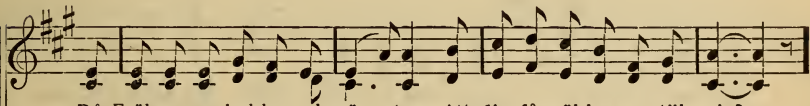
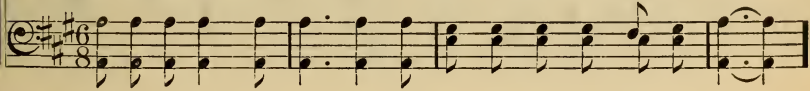
140. Hvarför vill du dröja?

G. F. R.

GEO. F. ROOT.

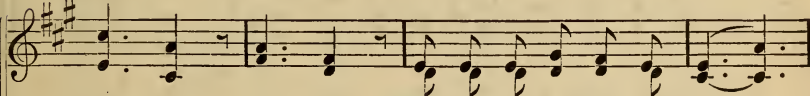
1. Hvarför vill du än drö - ja, O själ, up - på syn - da - res stig,
2. O, att du vil - le lyss - na, Då An - den till - ta - lar din själ,
3. Nu är den bä - sta ti - den, I mor - gon kan va - ra för sent.
4. Skynda dig, kom till Je - sus! O, dröj ej en en - da mi - nut!

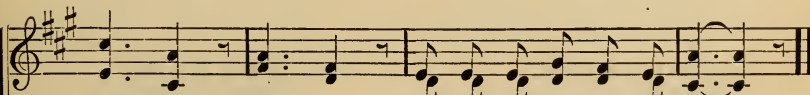
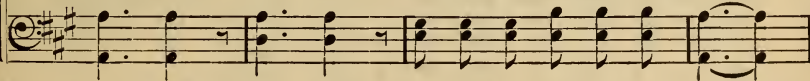
Då Fräl - sa - ren kal - lar och vän - tar Att dig få väl - komna till sig?
 Och ic - ke för - ka - sta din fräls - ning, Din frid och ditt e - vi - ga väl!
 Kan - hän - da dig Anden då läm - nat, Och frälsningen är dig för - ment.
 Fast syndfull du är och för - lo - rad, Han aldrig skall kasta dig ut.

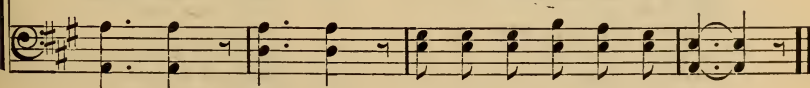
KÖR.

Hvar - för, hvar - för, Hvar - för ej kom - ma just nu?....

Hvar - för, hvar - för, Hvar - för ej kom - ma just nu?

141. Ofta i kvällens tystaste timma.

L. S.

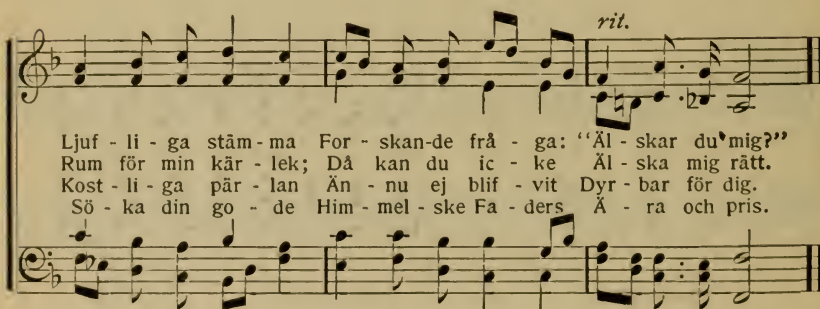
RENDAHL.

1. Of - ta i kväl - lens Ty - sta - ste tim - ma
 2. Äl - skar du värl - dens Y - ran - de nö - jen?
 3. Äl - skar du ti - dens Flyk - ti - ga vin - ning?
 4. Äl - skar du stun - dens Gläd - je och njut - ning?

Hör jag, hur Her - ren Nal - kas mitt tjäll, Hör jag hans mil - da,
 Äl - skar du jor - dens Glitt - ran - de flärd? Då har du ic - ke
 Sö - ker du gru - sets Skat - ter och guld? Då har den en - da,
 Sö - ker du män - skors Bi - fall och gunst? Då kan du ic - ke

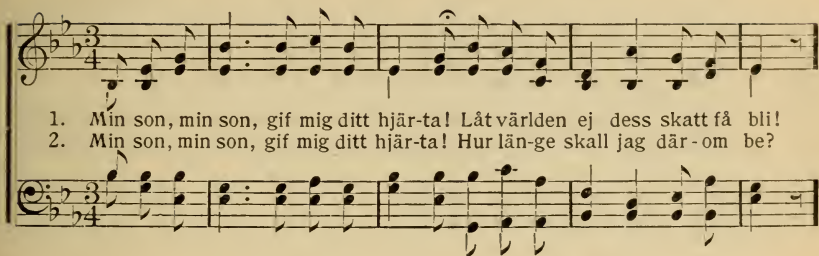

Ljuf - li - ga stäm - ma For - skan - de frå - ga: "Äl - skar du mig?"
 Rum för min kär - lek; Då kan du ic - ke Äl - ska mig rätt.
 Kost - li - ga pär - lan Än - nu ej blif - vit Dyr - bar för dig.
 Sö - ka din go - de Him - mel - ske Fa - ders, Ä - ra och pris.

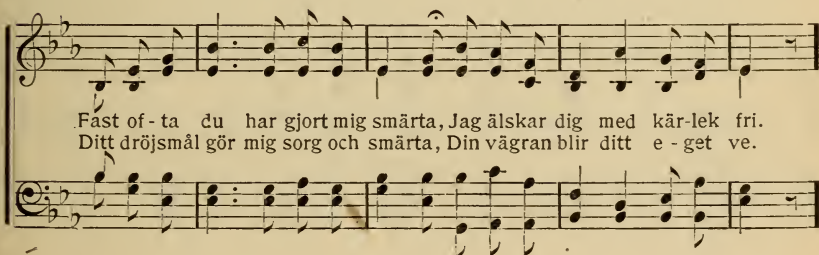
5. Se hvad min kärlek
 Gjort dig och gör dig!
 Minns hvad jag lidit
 Äfven för dig!
 Följ mig från krubbans
 Stråbädd till korset!
 Hela den vägen
 Gick jag för dig.

6. Älskar du ännu
 Blott mina gåfvor?
 Lär dig, ack, lär dig
 Älska mig själf!
 Gåfvorna äro
 Kära och dyra,
 Men vill du lefva,
 Vänd dig till mig!

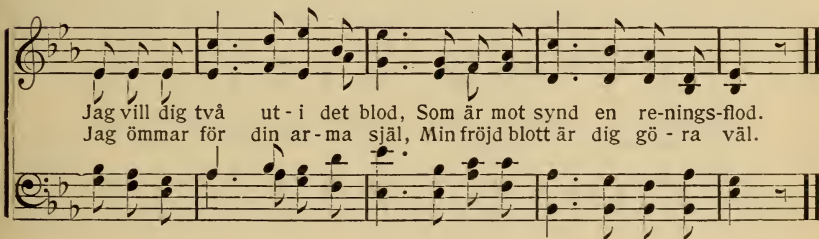
142. Min son, gif mig ditt hjärta!

1. Min son, min son, gif mig ditt hjär-ta! Låt världen ej dess skatt få bli!
2. Min son, min son, gif mig ditt hjär-ta! Hur län-ge skall jag där-om be?

Fast of-ta du har gjort mig smärta, Jag älskar dig med kär-lek fri.
Ditt dröjsmål gör mig sorg och smärta, Din vägran blir ditt e-get ve.

Jag vill dig två ut-i det blod, Som är mot synd en re-nings-flod.
Jag ömmar för din ar-ma själ, Min fröjd blott är dig gö-ra väl.

143. Bygg på säker grund!

1. Hvad hjälper dig att ordet höra,
Att mycket veta och förstå,
Om du Guds vilja ej vill göra
Och uppå Herrens vägar gå?
Du bygger då på lösan sand
Och hinner aldrig himlens land.
2. Du dig blott sorg och kval bereder
I dödens stund, på vredens dag.
Det hus du byggt då faller neder,

Dess fall blir stort—o, hårda slag!
Besinna dig i denna stund,
Och bygg på fast och säker grund!

3. Väl skola nödens floder komma
Och pröfningar af många slag,
Men Herren frälsar sina fromma,
Han har till dem ett godt behag.
De hafva byggt på säker grund;
Den sviktat ej i dödens stund.

144. Öppna nu!

P. P. BLISS.

1. Lyss - na, själ, hör, hur det klap - par På ditt hjär-tas stängda
2. Hvar - för drö - jer du att öpp - na? Lyss - na! Än han klappar

dörr!
på, Lyss - na till den röst, som ta - lar!
Men en gång skall han ock trött - na

Kan-ske har du hört den förr, Hört den ren vid barndoms-här - den,
Och med sorg i-från dig gå. Sen ej mer den rö - sten hö - res,

Hört den un - der ljuf - lig sång. Midt i lu - star - ne och
Tyst det blir vid hjär-tats dörr; Sjä - len ej i syn - den

flär - den Har det klap - pat mån - gen gång.
stö - res, Ty det klap - par ej som förr.

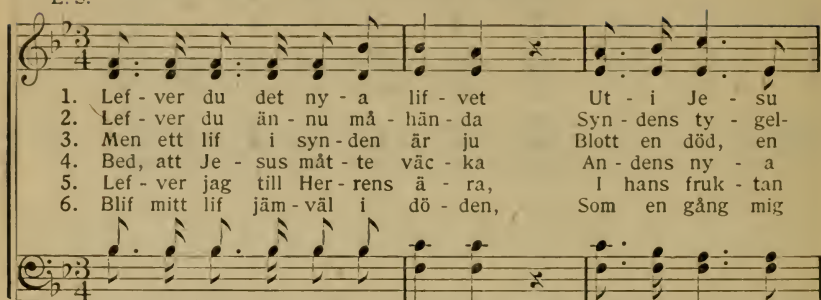
Än han klappar. Lyssna å - ter! Det är Je - sus, vännen
Än han dock så tå - ligt drö - jer, Än han vän - tar så - som

din. Al - la syn - der han för -
förr. Kär - leks - stämman än han
Det är Je - sus, vän - nen din.
Än han vän - tar så - som förr. Stämman än han

lå - - ter. Öpp - na nu, låt ho - nom in!
hö - - jer. Öpp - na nu ditt hjär - tas dörr!

145. Lefver du?

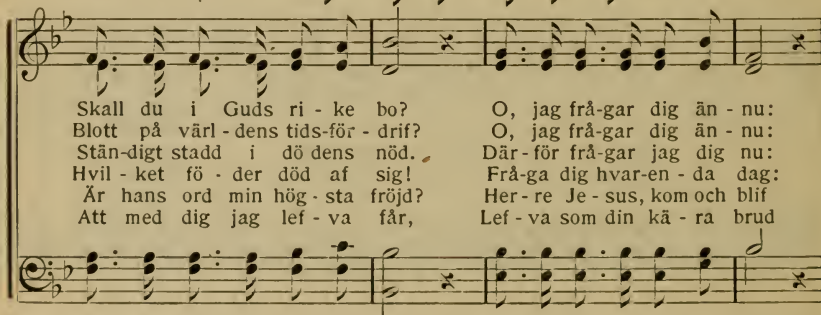
L. S.

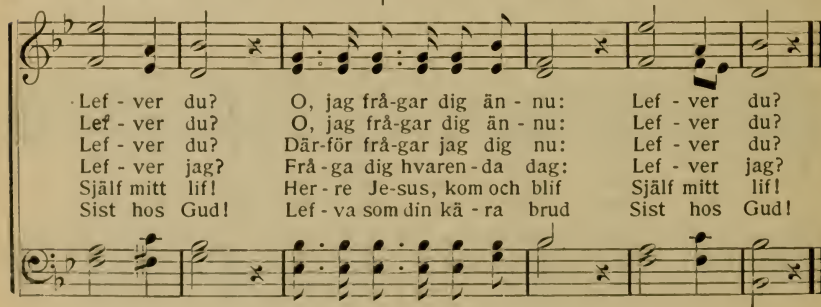
1. Lef - ver du det ny - a lif - vet Ut - i Je - su
 2. Lef - ver du än - nu må - hån - da Syn - dens ty - gel-
 3. Men ett lif i syn - den är ju Blott en död, en
 4. Bed, att Je - sus måt - te vác - ka An - dens ny - a
 5. Lef - ver jag till Her - rens ä - ra, I hans fruk - tan
 6. Blif mitt lif jäm - väl i dö - den, Som en gång mig

Kri - sti tro? Är ditt namn i him - len skrif - vet,
 lö - sa lif, Tän - ker ej på lif - vets än - da,
 sä - ker död. U - tan lif i Kri - stus är du
 lif hos dig Och det syn - da - lif - vet slác - ka,
 stil - la, nöjd? Är ock mig hans An - de nå - ra,
 fö - re - står! Hjälp mig i den si - sta nö - den,

Skall du i Guds ri - ke bo? O, jag frå - gar dig än - nu:
 Blott på vär - l - dens tids - för - drif? O, jag frå - gar dig än - nu:
 Stån - digt stadd i dö dens nöd. Där - för frå - gar jag dig nu:
 Hvil - ket fö - der död af sig! Frå - ga dig hvar - en - da dag:
 Är hans ord min hög - sta fröjd? Her - re Je - sus, kom och blif
 Att med dig jag lef - va får, Lef - va som din kå - ra brud

Lef - ver du? O, jag frå - gar dig än - nu: Lef - ver du?
 Lef - ver du? O, jag frå - gar dig än - nu: Lef - ver du?
 Lef - ver du? Där - för frå - gar jag dig nu: Lef - ver du?
 Lef - ver jag? Frå - ga dig hvar - en - da dag: Lef - ver jag?
 Själf mitt lif! Her - re Je - sus, kom och blif Själf mitt lif!
 Sist hos Gud! Lef - va som din kå - ra brud Sist hos Gud!

146. Hvar är min son i kväll?

R. L.

R. LOWRY.

1. Hvar är min vils-ne son i kväll, Den son som är mig så dyr? Den
 2. Han var så ren som mor-gon-dagg Som barn ut-i fam-nen min; Hans
 3. O, att få se dig än en gång Så skön som i for-na dar, Då
 4. Gå, sök min vilsne son i kväll! Gå, sök honom som en vän, Och

son som mig gjor-de förr så säll, Männ'han nu sin mo-der skyr?
 blick var så klar—ej ondskans tagg Fördärf-vat hans bar-na-sinn'.
 barns-ligt du sjöng din lil-la sång Och gläd-jen i hem-met var!
 för ho-nom till mitt lug-na tjäll, Till hjär-tat, som äl-skar än!

KÖR.

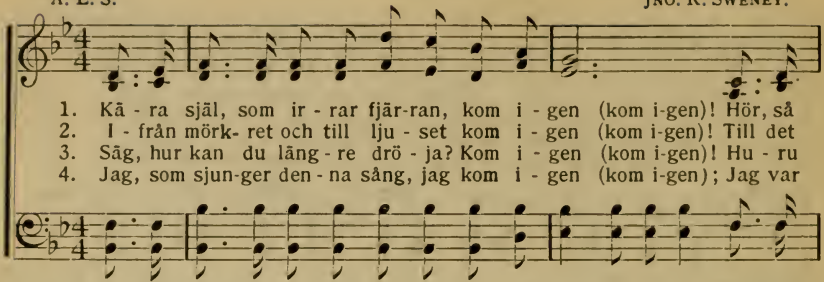
O, hvar är min son i kväll? O, hvar är min son i kväll?

rit. *a tempo.*
 Mitt hjär-ta ömt Honom än-nu ej glömt! O, hvar är min son i kväll?

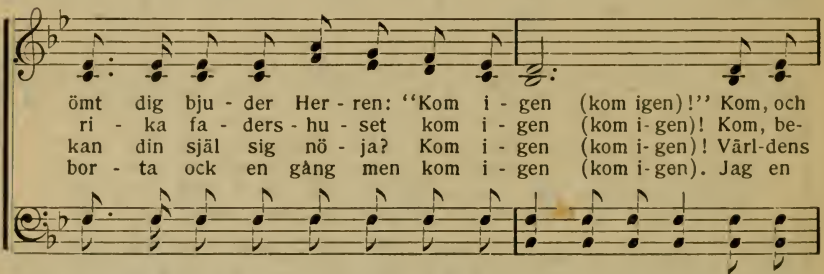
147. Kom igen!

A. L. S.

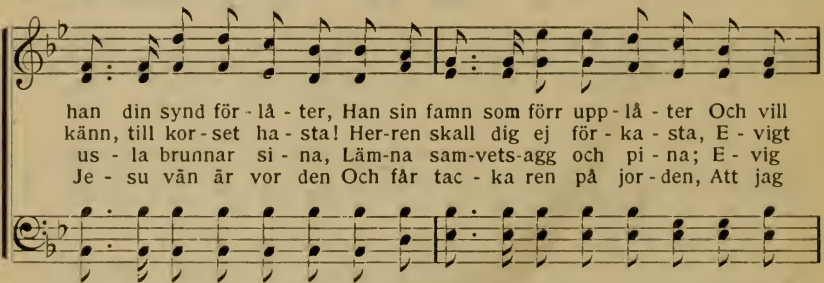
JNO. R. SWENEY.

1. Kå - ra själ, som ir - rar fjär - ran, kom i - gen (kom igen)! Hör, så
 2. I - från mörk - ret och till lju - set kom i - gen (kom igen)! Till det
 3. Säg, hur kan du läng - re drö - ja? Kom i - gen (kom igen)! Hu - ru
 4. Jag, som sjun - ger den - na sång, jag kom i - gen (kom igen); Jag var

ömt dig bju - der Her - ren: "Kom i - gen (kom igen)!" Kom, och
 ri - ka fa - ders - hu - set kom i - gen (kom igen)! Kom, be -
 kan din själ sig nö - ja? Kom i - gen (kom igen)! Världens
 bor - ta ock en gång men kom i - gen (kom igen). Jag en

han din synd för - lå - ter, Han sin famn som förr upp - lå - ter Och vill
 känn, till kor - set ha - stal Her - ren skall dig ej för - ka - sta, E - vigt
 us - la brunnar si - na, Läm - na sam - vets - agg och pi - na; E - vig
 Je - su vän är vor den Och får tac - ka ren på jor - den, Att jag

KÖR.

sam - la barnen å - ter. Kom i - gen (kom igen)! Kom, kom, kom i Herrens
 stå hans löften fasta. Kom i - gen (kom igen)!
 fröjd ger Gud de si - na. Kom i - gen (kom igen)!
 tog min Gud på orden - kom i - gen (kom igen). Kom, kom, kom, ja,

namn! Si, Je - sus är din vän.... Han står än med öppen
kom i Herrens namn! din vän.

famn— Så skyn - da nu och kom i - gen!
med öppen famn— kom i - gen!

148. Ungdom i världen.

SJÖGREN,

1. Ung - dom i värl - den, Lek ej din nå - da - tid bort!
2. Allt för dig le - ker, Allt sät - ter hjär - tat i brand;
3. Men hon be - dra - ger Dig med sin tju - san - de list,
4. Stan - na då, kã - ra, Stan - na i dag för en vän,
5. Han gif - ver lyc - ka, Han gif - ver verk - li - gen frid.

Gläd - jen i flär - den, Nö - je - nas rus är så kort.
Loc - kan - de sme - ker Värld - den med sil - kes - len hand.
Och, se, hon ta - ger All - ting i - från dig till sist.
Som vill dig lä - ra, Hu - ru han äls - skar dig än!
Han vill dig ryc - ka Un - dan för - dãrf - vet i tid.

6. Låt honom sluta
Dig till sitt frãlsarebröst,
Att du må njuta
Frid af hans ljufliga röst!

7. Ungdom i världen,
Vakna i tid, vakna opp!
Lef ej i flãrden;
Stanna för Jesus ditt lopp!

2. EVANGELII INBJUDNING.

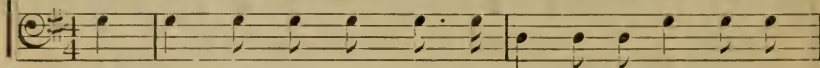

149. Se och lef!

AMELIA M. HULL.

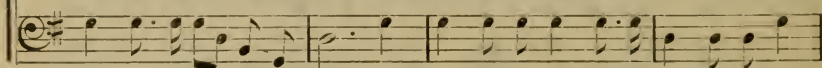
REV. E. G. TAYLOR.

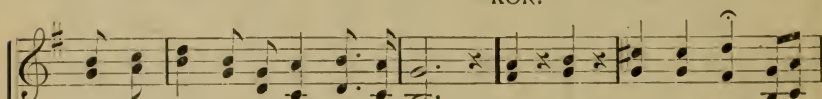
1. En blick på den kors - fä - ste lif - vet dig ger, Ja, just
 2. Hvi kom han väl hit för att bä - ra vår synd, Om din
 3. Ej med di - na tå - rar, din ån - ger och bön, Blott i
 4. Var viss, du får kom - ma, ty Gud har ju sagt Dig, att
 5. Så tag då med fröjd ut - af Je - sus med ens, Då han

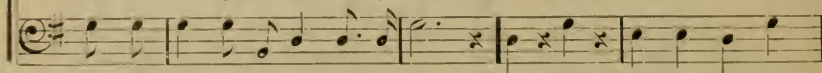

nu där är lif ock för dig. Så se, kä - ra själ, och så blif - ver du frälst;
 bör - da ej ock - så han tog? Hvi flöt från hans si - da det re - nan - de blod,
 blo - det för - so - ning du får. Ack, sa - lig du är, om du strax med din tyngd
 all - ting fullkomnad nu är; Ty en gång i yt - ter - sta ti - den han kom
 e - vi - ga lif - vet dig ger! Då han, din rätt - fär - dighet, lef - ver, så vet,

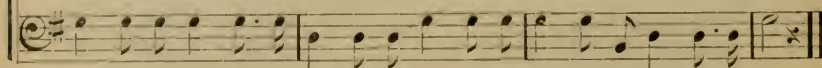
KÖR.

Se på Je - sus, som off - ra - de sig! Se, se, Se och lef! En
 Om din skuld han ej gäl - da - de nog?
 Ut - af syn - der till Fräl - sa - ren går.
 Och sin gär - ning full - bor - da - de här.
 Att i e - vig het dör du ej mer!

blick på den kors - fä - ste lif - vet dig ger; Ja, just nu där är lif ock för dig.

150. Än är det rum.

1. Än är det rum. För fullt hans hus ej är. Än räcker bordet
2. Nu är det tid. Hör, sa - lig - he - tens dag Och väl - behag - lig

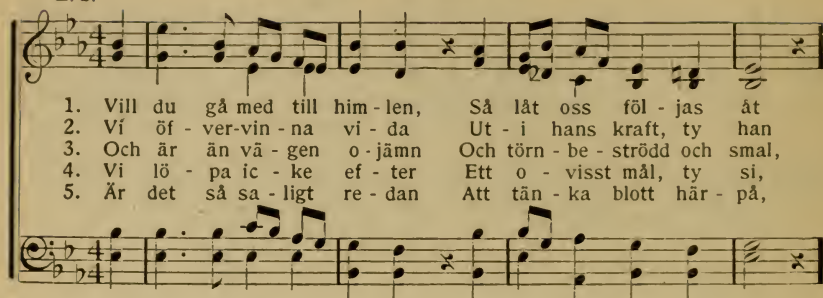
till. För syn - da - re Är rät - ta plat - sen här. O,
tid Är nu. O, kom! För in - tet kom och tag, Tag

kom-me hvem som vill! På ga - tor, gränder, vägar al - la Hörs
mot Guds nåd och frid! Din frälsningsdag är snart förflu - ten, Dock

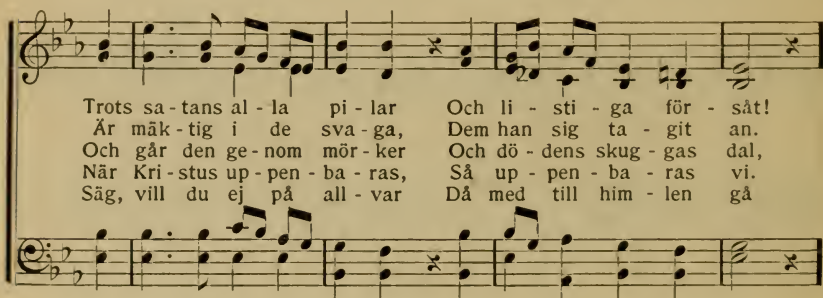
bjud - nings - ro - pet väl - digt skal - la: "Än är det rum."
än är nå - dens dörr ej slu - ten. Nu är det tid.

151. Vill du gå med till himlen?

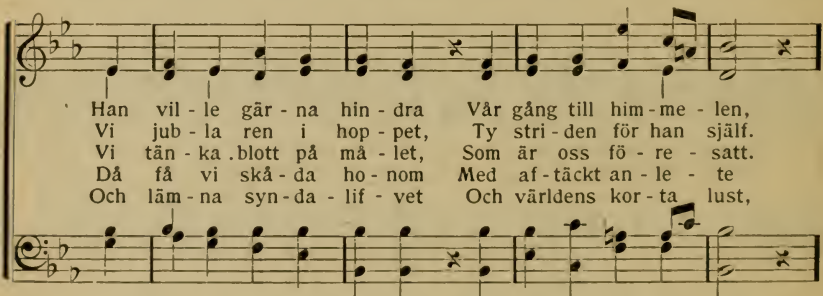
L. S.

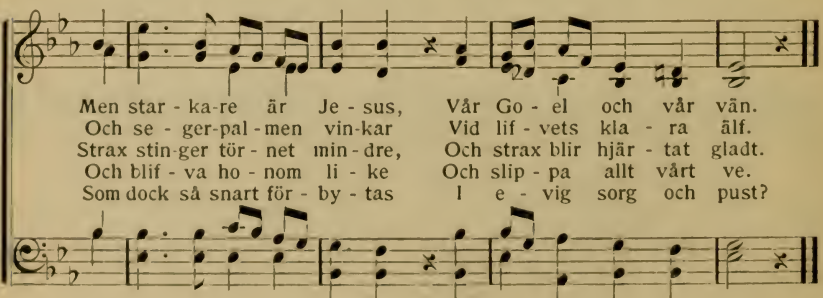
1. Vill du gå med till him - len, Så låt oss föl - jas åt
2. Vi öf - ver - vin - na vi - da Ut - i hans kraft, ty han
3. Och är än vä - gen o - jämn Och törn - be - strödd och smal,
4. Vi lö - pa ic - ke ef - ter Ett o - visst mål, ty si,
5. Är det så sa - ligt re - dan Att tän - ka blott här - på,

Trots sa - tans al - la pi - lar Och li - sti - ga för - sät!
Är mäk - tig i de sva - ga, Dem han sig ta - git an.
Och går den ge - nom mör - ker Och dö - dens skug - gas dal,
När Kri - stus up - pen - ba - ras, Så up - pen - ba - ras vi.
Säg, vill du ej på all - var Då med till him - len gå

Han vil - le gär - na hin - dra Vår gång till him - me - len,
Vi jub - la ren i hop - pet, Ty stri - den för han själf.
Vi tän - ka blott på må - let, Som är oss fö - re - satt.
Då få vi skå - da ho - nom Med af - täckt an - le - te
Och läm - na syn - da - lif - vet Och världens kor - ta lust,

Men star - ka - re är Je - sus, Vår Go - el och vår vän.
Och se - ger - pal - men vin - kar Vid lif - vets kla - ra älf.
Strax stin - ger tör - net min - dre, Och strax blir hjär - tat gladt.
Och blif - va ho - nom li - ke Och slip - pa allt vårt ve.
Som dock så snart för - by - tas I e - vig sorg och pust?

152. Jag lyssnar stilla.

W. S. M.

W. S. MARSHALL.

1. Hör, hur Je - su stämma lju - der, Hör, han hviskar: "Det är jag!"
 2. Ge-nom An-den han så stil - la Sö - ker dra - ga oss till sig.
 3. I sitt sannings-ord han ta - lar, Sö - ker än de vils-na får.
 4. I de skic-kel-ser han sän - der Sö - ker han vår frälsning blott,

Lif och fräls-ning han dig bju - der. O, så gör ditt val i dag!
 Räds då så - dan nåd för - spil - la! Dag och natt han sö - ker dig,
 Lyss-na! Rö - sten, som hug-sva - lar, Ge - nom sjä - lens still - het när.
 Sträc-ker mot oss si - na hän - der, Ta - lar ge - nom stort och smått.

KÖR.

Ja, jag lyss - nar, stil - la lyss - nar Ef - ter Je - su mil-da röst!

Omtag sakta.

Ja, jag lyss - nar, o, jag lyss - nar Ef - ter fräls-nings - or - dets tröst!

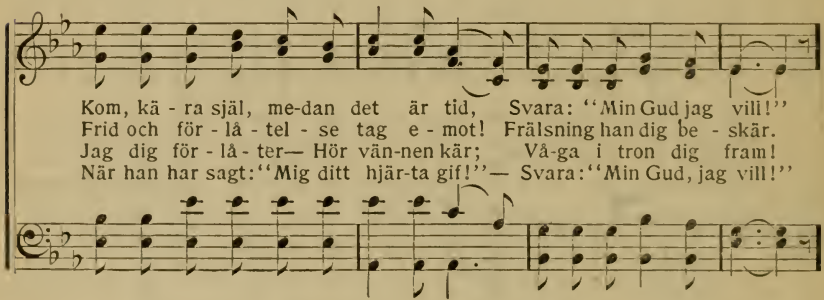
153. Min Gud, jag vill.

JENNIE WILSON.

E. S. LORENZ.

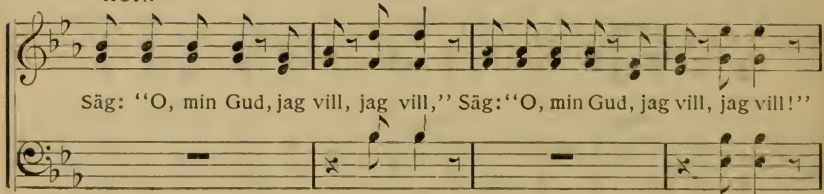

1. Je - sus dig kal - lar till ljus och frid; Syn - da - re, lyss - na till!
 2. Je - sus dig bju - der till kor - sets fot. Läg - g al - la syn - der där,
 3. Je - sus dig kal - lar: Kom som du är, Nedtyngd af synd och skam!
 4. Tvfif - vel och fruk - tan i - från dig drif, Tro blott och lyssna till!

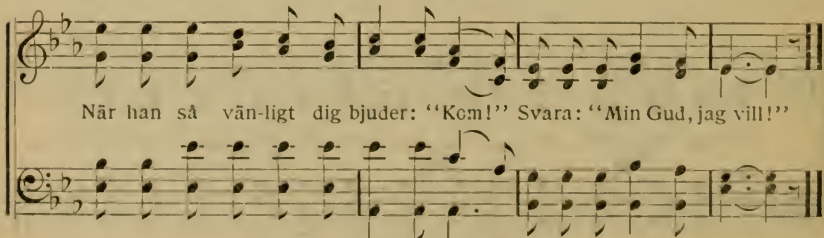

Kom, kä - ra själ, me - dan det är tid, Svara: "Min Gud jag vill!"
 Frid och för - lå - tel - se tag e - mot! Frälsning han dig be - skär.
 Jag dig för - lå - ter— Hör vän - nen kär; Vå - ga i tron dig fram!
 När han har sagt: "Mig ditt hjär - ta gif!"— Svara: "Min Gud, jag vill!"

KÖR.

Säg: "O, min Gud, jag vill, jag vill," Säg: "O, min Gud, jag vill, jag vill!"

När han så vän - ligt dig bju - der: "Kom!" Svara: "Min Gud, jag vill!"

154. Hvar och en som vill.

P. P. B.

P. P. BLISS.

1. "Hvar och en som hör," o, ljuf - li - ga ord! Klin - ge det för hvar - je
 2. "Hvar och en som vill," nu skyn - de man sig! Nu är dörren öp - pen,
 3. "Hvar och en som vill," det löf - tet be - står, "Hvar och en som vill" Guds

mänska kring vår jord! Hvar och en nu bju - des fram till nå - dens bord:
 nu är vä - gen fri. Je - sus skänker lif vet; o, gå ej för - bi!
 nåd för in - tet får, "Hvar och en som vill" från död till lif - vet går.

KÖR.

"Hvar och en som vill," o, kom! "Hvar och en som vill, hvar och en som vill!"

Lju - de öf - ver berg och dal: "En - hvar som vill!" Vils - na bar - nen

Fa - dren ropar mildt: "Vänd om! Hvar och en som vill, o, kom!"

155. Kom, vilsna själ!

1. Kom, vils - na själ, som ir - rar här Så fjär-ran från ditt hem!
 2. Du själ som nu be - tun - gad är, Du bjuds till lam-mets fest.
 3. O, du för - lo - ra - de, vänd om! Din Fa - der kal - lar dig.
 4. Den göd - da calf - ven tillredd står, Och fe-sten får - dig är.
 5. Då Fa - dren ser dig fjärran från, Han öpp-nar ren sin famn.

I him - len fe - sten till-redd är, Dit bju-des hvar och en.
 Hvar - en, som suc - kar, li - der här, Är där en vän tad gäst.
 Han ro - par kärleksfullt: "Blott kom, Du vils na barn, till mig!"
 Bed blott att in-släppt bli! - du får Ej bed - ja få-fängt där.
 Han kys - ser dig som e - gen son Och för dig in i hamn.

KÖR.

"Jag vill ej här i brist och nöd För-gås i fjär-ran land.

I Fa - drens hus är öf - ver-flöd, Och rik är Fa-drens hand."

156. Den öppna porten.

LYDIA BAXTER.

S. T. VAIL.

1. Jag vet en port, som öp - pen står, Där från de gyl - ne sa - lar
 2. Den öp - pen står för hvar - je själ, Som nå - dens ord a - nam - mar,
 3. Så skyn - da fram trots o - väns hot, Förr'n por - ten slu - ten blif - ver,
 4. Då vi - på an - dra stran - den stå, Läggs kor - set af, det tun - ga,

En klar - het, som från kor - set går, Om Kri - sti kär - lek ta - lar.
 För rik och fat - tig, kung och träl, För al - la folk och stam - mar.
 Och kors och kro - na tag e - mot, Som Fräl - sa - ren dig gif - ver!
 Och lif - vets kro - na vi då få Och Je - su kär - lek sjun - ga.

KÖR.

O, djup af nåd, min Gud, hos dig, Att den står öp - pen ock för mig,

För mig,..... för mig,.... Står öp - pen ock för mig!
 För mig, för mig,

157. Jesus förmår.

E. R. LATTA.

J. H. TENNEY.

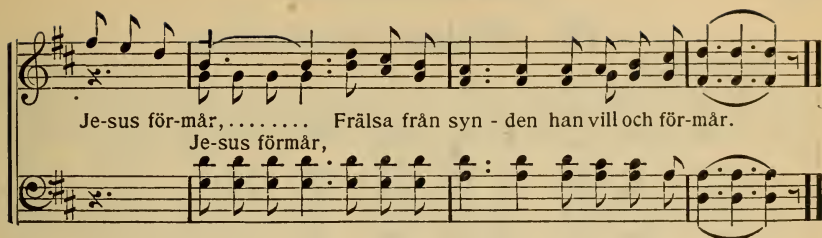
1. Frälsning i Je - sus al - le - na Nu hvar-je syn-da-re får;
 2. Han mi - na syn-der till - gif - vit, Sa - lig och lyc-klig jag står.
 3. Gif nu åt ho - nom ditt hjär - ta! Je - sus din ställning för-står.
 4. Dig nu sin frid vill han gif - va, Gömma dig i si - na sår.

Mänskan med Fadren för - e - na Je - sus al - le - na för - mår.....
 Re-nad i blodet jag blif - vit. Je - sus al - le - na för - mår.....
 Frälsa från kval och från smär-ta Je - sus al - le - na för - mår.....
 Där skall din visa städs' blif - va: Je - sus al - le - na för - mår.....
 han för-mår.

KÖR.

Je - sus för-mår,..... Je - sus för - mår,..... Frälsa från
 Je - sus för-mår, Je - sus förmår, Frälsa från

syn - den han vill och för - mår..... Je - sus för-mår,.....
 syn - den han vill, ja han vill och förmår. Je - sus förmår,

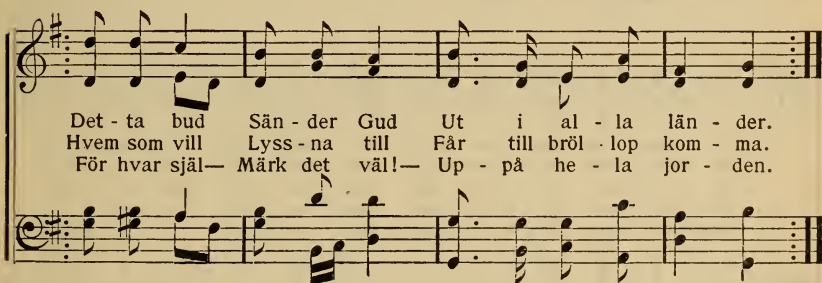

Je-sus för-mår, Frälsa från syn - den han vill och för-mår.
Je-sus förmår,

158. Ho som helst.

1. Ho som helst Kan bli frälst, Blott till Gud han vän - der.
2. Röv - va - re, Fa - ri - se, Syn - da - re och from - ma,
3. Här är rum, Mån - ga rum, Du - ka - de stå bor - den

Det - ta bud Sän - der Gud Ut i al - la län - der.
Hvem som vill Lyss - na till Får till bröl - lop kom - ma.
För hvar själ— Märk det väl!— Up - på he - la jor - den.

4. Se, Guds Lamm Går här fram För att lif oss gifva. Arma barn, Syndens garn Vill han sönderrifva.	6. O, vänd om, Skynda, kom Till din Fader åter! Fatta mod Gud är god, Synden han förlåter.
5. Hör, än mer, Ömt han ber: "Gif mig nu ditt hjärta!" Dig han vill Höra till Uti lust och smärta.	7. Herren Gud Sänder bud Uti alla länder; "Hvem som helst Kan bli frälst, Blott han hemåt vänder."

159. Bröllopet tillredt står.

HENRY BURTON.

P. P. BLISS.

1. Bröl - lo - pet till - redt står. Kom, här är rum!
 2. Lef - van - de vat - ten här Råc - kes dig än.
 3. Kom, kom till nå - dens tron! Vä - gen är fri.
 4. Jor - den är ej det land, Där du skall bo.
 5. Je - sus, vi kom - ma då Nu på ditt ord.

Bjud - nin - gen vi - da går: Kom, här är rum!
 Kom, du som tör - stig är, Kom, kom i - gen!
 Ta - la med Gud i tron! Vä - gen är fri.
 Ljuf - ligt en an - nan strand Vin - kar till ro.
 Låt oss ett rum ock få Där vid ditt bord!

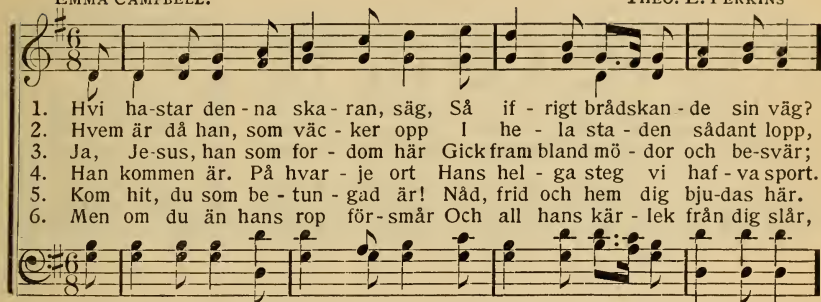
Bör - dan du skall bli kvitt, Fa - dren dig hä - sar fritt:
 Tu - sen och tu - sen visst Här druc - kit lif, men brist
 Du ock är fri, ej träl. Gå då till Gud, o själ,
 Gam - mal och ung skall där Fin - na hvad lof - vadt är
 Fräls oss från syn - dens nöd, Gif oss det rät - ta bröd!

“Barn, se, allt mitt är ditt!” Kom, här är rum!
 Al - drig dock blir till sist. Kom, kom i - gen!
 Tro - get i ve och väl! Vä - gen är fri.
 Hem - ma hos Her - ren där. Sa - li - ga ro!
 Hjälp oss i lif och död Ef - ter ditt ord!

160. Jesus af Nasaret går här fram.

EMMA CAMPBELL.

THEO. E. PERKINS

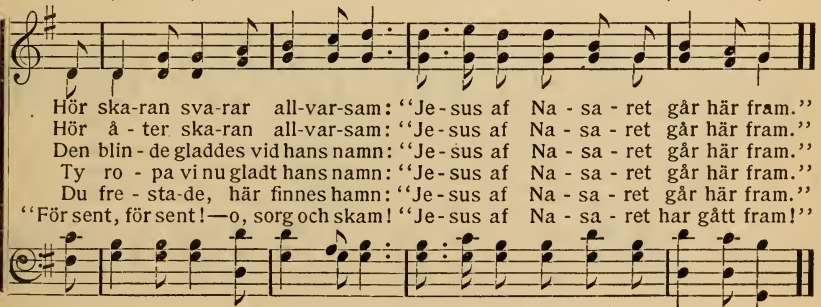
1. Hvi ha-star den-na ska-ran, säg, Så if - rigt brådskan - de sin väg?
 2. Hvem är då han, som väc - ker opp I he - la sta - den sådant lopp,
 3. Ja, Je - sus, han som for - dom här Gick fram bland mö - dor och be - svär;
 4. Han kommen är. På hvar - je ort Hans hel - ga steg vi haf - va sport.
 5. Kom hit, du som be - tun - gad är! Nåd, frid och hem dig bju - das här.
 6. Men om du än hans rop för - smår Och all hans kär - lek från dig slår,

Hvad är som fångslar ho - pen så Att dag - li - gen med un - dran stå?
 Den främ - lin - gen, som på sin stig Drar mas - sor - na att föl - ja sig?
 Och lä - kedom, hvar helst han gick, Den sju - ke, döf - ve, la - me fick.
 Han stannar vid vår trö - skel, ja, Går in och vill här bo - ning ta.
 Du, som från Fa - dren fjär - ran går, Vänd om, tag mot den nåd du får!
 Han snart från dig be - dröf - vad far, Och sjä - lens rop får in - tet svar.

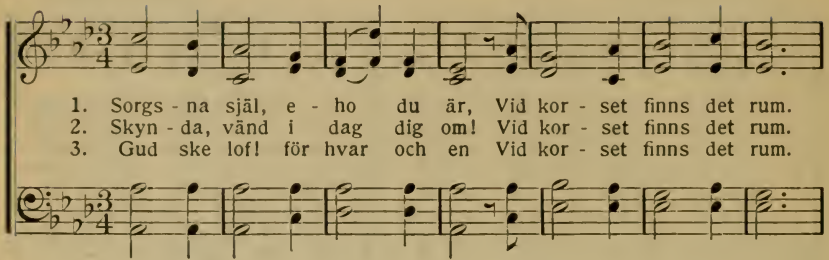

Hör, ska-ran sva-rar all-var-sam: "Je - sus af Na - sa - ret går här fram."
 Hör, å - ter ska-ran all-var-sam: "Je - sus af Na - sa - ret går här fram."
 Den blin - de gladdes vid hans namn: "Je - sus af Na - sa - ret går här fram."
 Ty ro - pa vi nu glädt hans namn: "Je - sus af Na - sa - ret går här fram."
 Du fre - sta - de, här finnes hamn: "Je - sus af Na - sa - ret går här fram."
 "För sent, för sent! — o, sorg och skam! "Je - sus af Na - sa - ret har gått fram!"

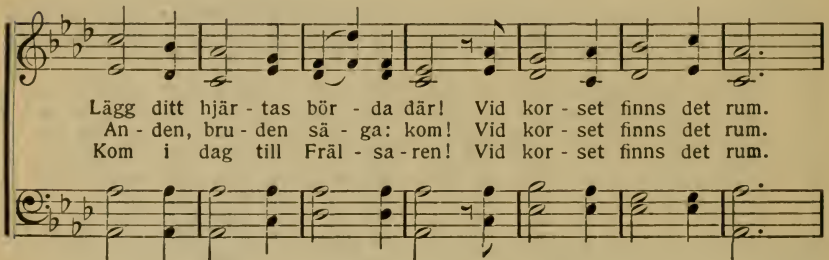

Hör ska-ran sva-rar all-var-sam: "Je - sus af Na - sa - ret går här fram."
 Hör å - ter ska-ran all-var-sam: "Je - sus af Na - sa - ret går här fram."
 Den blin - de gladdes vid hans namn: "Je - sus af Na - sa - ret går här fram."
 Ty ro - pa vi nu glädt hans namn: "Je - sus af Na - sa - ret går här fram."
 Du fre - sta - de, här finnes hamn: "Je - sus af Na - sa - ret går här fram."
 "För sent, för sent! — o, sorg och skam! "Je - sus af Na - sa - ret har gått fram!"

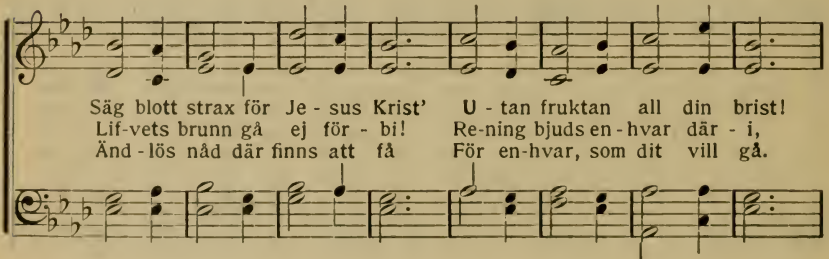
161. Vid korset finns det rum.

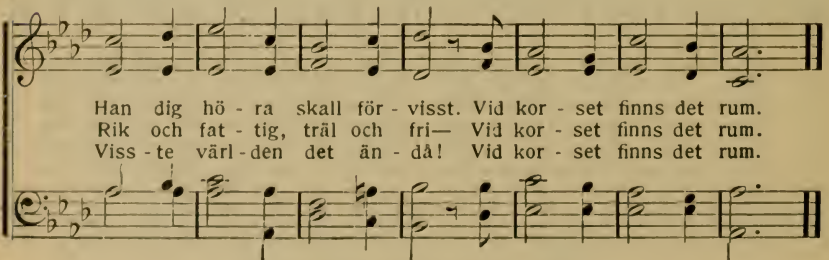
1. Sorgs - na själ, e - ho du är, Vid kor - set finns det rum.
 2. Skyn - da, vänd i dag dig om! Vid kor - set finns det rum.
 3. Gud ske lof! för hvar och en Vid kor - set finns det rum.

Lägg ditt hjär - tas bör - da där! Vid kor - set finns det rum.
 An - den, bru - den sä - ga: kom! Vid kor - set finns det rum.
 Kom i dag till Fräl - sa - ren! Vid kor - set finns det rum.

Säg blott strax för Je - sus Krist' U - tan fruktan all din brist!
 Lif - vets brunn gå ej för - bi! Re - ning bjuds en - hvar där - i,
 Änd - lös nåd där finns att få För en - hvar, som dit vill gå.

Han dig hö - ra skall för - visst. Vid kor - set finns det rum.
 Rik och fat - tig, träl och fri - Vid kor - set finns det rum.
 Viss - te värld - en det än - då! Vid kor - set finns det rum.

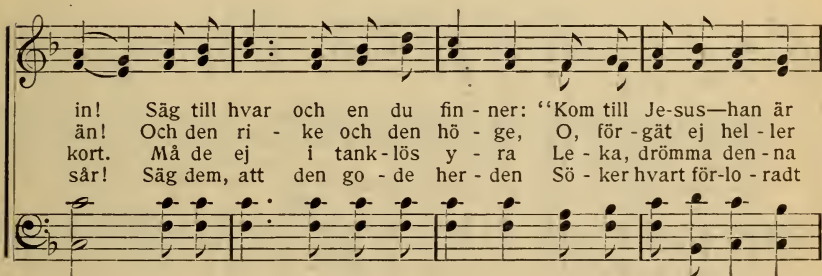
162. Nödga dem att komma in!

MISS ANNA SHIPTON.

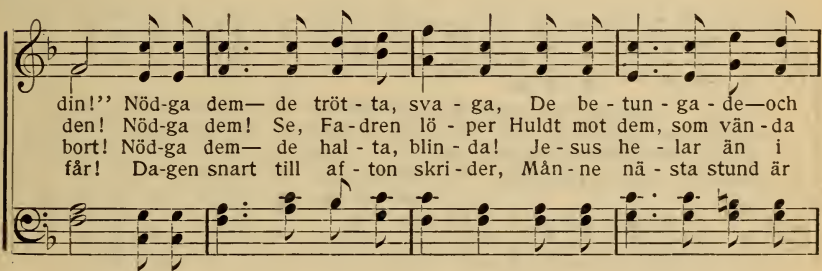
IRA D. SANKEY.

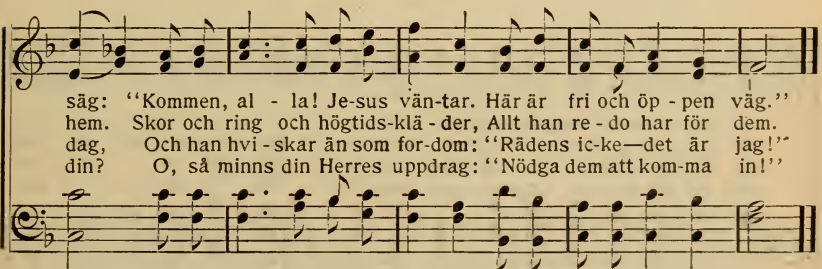
1. Nöd-ga dem— de dju-past fall-na, Nöd-ga dem att kom-ma
 2. Nöd-ga dem— ja, al-la, al-la, Hed-nin-gar och ju-dar
 3. Nöd-ga dem— de un-ga, gla-da! Lif-vets vår-dag är så
 4. Nöd-ga dem— de ar-ma, kval-da, Blö-dan-de af syn-dens

in! Säg till hvar och en du fin-ner: "Kom till Je-sus—han är
 än! Och den ri-ke och den hö-ge, O, för-gät ej hel-ler
 kort. Må de ej i tank-lös y-ra Le-ka, drömma den-na
 sår! Säg dem, att den go-de her-den Sö-ker hvart för-lo-radt

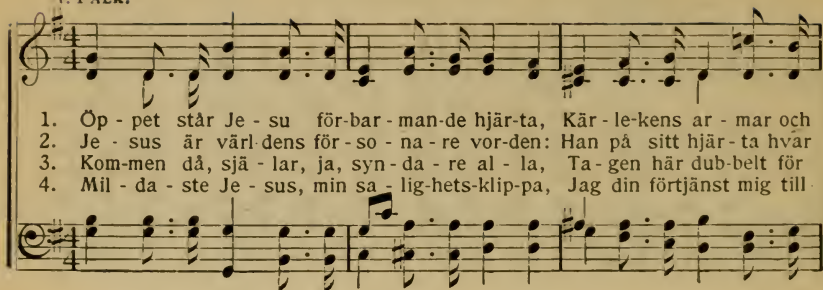
din!" Nöd-ga dem— de tröt-ta, sva-ga, De be-tun-ga-de—och
 den! Nöd-ga dem! Se, Fa-dren lö-per Hultdt mot dem, som vän-da
 bort! Nöd-ga dem— de hal-ta, blin-da! Je-sus he-lar än i
 får! Da-gen snart till af-ton skri-der, Mån-ne nä-sta stund är

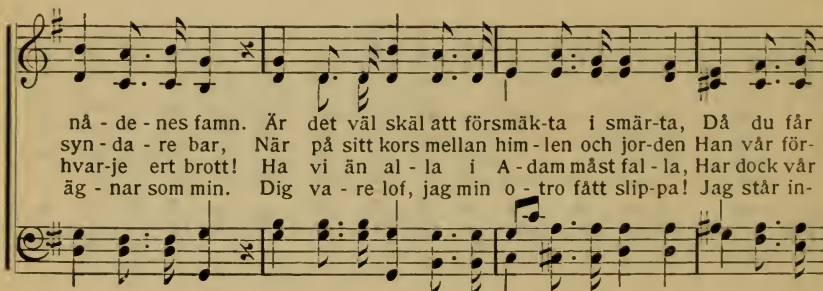
säg: "Kommen, al-la! Je-sus vän-tar. Här är fri och öp-pen väg."
 hem. Skor och ring och högtids-klä-der, Allt han re-do har för dem.
 dag, Och han hvi-skar än som för-dom: "Rädens ic-ke—det är jag!"
 din? O, så minns din Herres uppdrag: "Nödga dem att kom-ma in!"

163. Allt är redo.

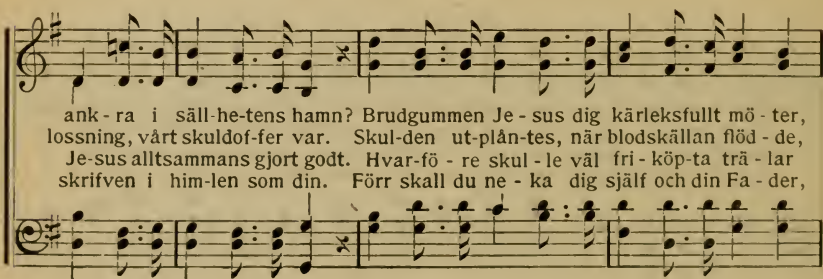
A. FALK.

1. Öp - pet står Je - su för - bar - man - de hjär - ta, Kär - le - kens ar - mar och
 2. Je - sus är vär - l - dens för - so - na - re vor - den: Han på sitt hjär - ta hvar
 3. Kom - men då, sjä - lar, ja, syn - da - re al - la, Ta - gen här dub - belt för
 4. Mil - da - ste Je - sus, min sa - lig - hets - klip - pa, Jag din förtjänst mig till

nå - de - nes famn. Är det väl skäl att försmäk - ta i smär - ta, Då du får
 syn - da - re bar, När på sitt kors mellan him - len och jor - den Han vår för -
 hvar - je ert brott! Ha vi än al - la i A - dam måst fal - la, Har dock vår
 äg - nar som min. Dig va - re lof, jag min o - tro fått slip - pa! Jag står in -

ank - ra i säll - he - tens hamn? Brudgummen Je - sus dig kärleksfullt mö - ter,
 lossning, vårt skuldof - fer var. Skul - den ut - plån - tes, när blodskällan flöd - de,
 Je - sus alltsammans gjort godt. Hvar - fö - re skul - le väl fri - köp - ta trä - lar
 skrifven i him - len som din. Förr skall du ne - ka dig själf och din Fa - der,

Ro - par: "O brud, mig ditt hjär - ta helt gif!" Är det väl rätt, att din
 Syn - da - re - gi - stret vid kor - set han slog. Do - ma - ren själf för döds -
 Hål - la sig själf - va i trä - do - men kvar? Nej, må vi hell - re som
 Förr än jag nån - sin ut - stru - ken skall bli. Där - för jag sjun - ger för -

vän du bort-stö - ter, Som till din lö - sen har gif - vit sitt lif?
 fån - gar - na död - de, Gud är för - so - nad, och vi haf - va nog.
 fri - gjör - da sjä - lar Lof - va i fri - het vår Gud och vår Far!
 nöj - der och gla - der: "Sna-ran är sön - der, och få - geln är fri."

164. Jag hörde Jesu röst.

H. BONAR.

WM. H. HAVERGAL.

1. Jag hör - de Je - su röst så ljuf: "Kom, och hos mig haf tröst!
 2. Jag kom till Je - sus som jag var, Be - tryckt och sjuk och arm,
 3. Jag hör - de Je - su röst så ljuf: "Jag lif - vets vat - ten ger
 4. Jag kom till Je - sus, och jag drack Af lif - vets ström så klar;

Lägg ned din tun - ga bör - da här, Och hvi - la vid mitt bröst!"
 Och fick så lä - ke - dom och hopp In - vid hans lug - na barm.
 Åt hvar och en, som tör - stig är. Kom, själ, ej tör - sta mer!"
 Min törst blef släckt, min själ fick kraft, Och nu jag säll - het har.

5 Jag hörde Jesu röst så ljuf:
 "Se, jag är världens ljus.
 O, blicka upp! Se, morgon gryr
 Högt öfver jordens grus!"

6. Jag kom till Jesus, och jag såg
 I honom sol och ljus,
 Och nu jag vandrar i hans sken
 På väg till Fadrens hus.

165. Synda icke mer!

MAGGIE NICOLSON.

W. H. DOANE.

1. Hör, o, själ, ett frälsnings-bud - skap, Som i nåd dig Her - ren ger,
 2. Om du kän - ner dig för - lo - rad Och ej nå - gon räddning ser,
 3. Dröj ej län - gre, kom till Je - sus, Lägg för ho - nom bör - dan ner!
 4. O, så skå - da upp till Je - sus, Där han vän - tar dig och ber

Då dig Je - sus mildt till - sä - ger: "Gå, och syn - da ic - ke mer!"
 Än - nu ta - lar Je - sus or - den: "Gå, och syn - da ic - ke mer!"
 Skynda dig! Än - nu han bju - der: "Gå, och syn - da ic - ke mer!"
 Att få sä - ga dig i kär - lek: "Gå, och syn - da ic - ke mer!"

KÖR.

Gå i frid, gå i frid, gå i frid, gå i frid, Gå, och syn - da ic - ke mer!
 Gå i frid, gå i frid, gå i frid, gå i frid, ic - ke mer!

Gå i frid, gå i frid, gå i frid, gå i frid, Gå, och syn - da ic - ke mer!
 Gå i frid, gå i frid, gå i frid, gå i frid,

166. Det fasta ordet.

J. B.

J. BLOMQVIST.

1. Det är ett fast ord och i all måt - to Vål värdt, att
 2. Bland syn - da - re är ock jag den stör - ste, Dock sjun - ger
 3. Vår Her - re Je - sus är själf oss nä - ra, Han ver - kar—

man det a - nam - ma - de, Att Je - sus Kri - stus kom hit i
 jag up - på bar - na - vis: Barm - här - tig - het är mig ve - der-
 hvem kan för - hin - dra det? Den eld på jor - den han kom att

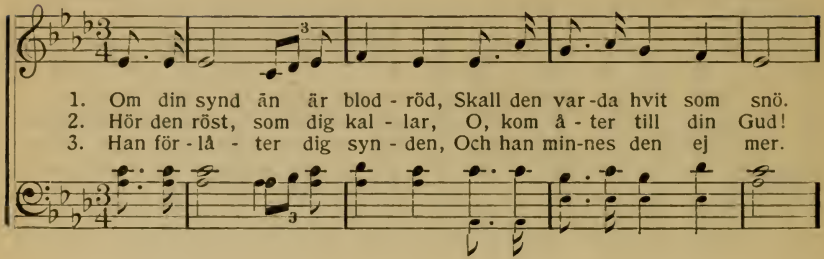
vär - den; Han kom att fräl - sa just syn - da - re.
 fa - ren I ge - nom Je - sus - Gud va - re pris!
 tän - da Skall här - ligt brin - na i e - vig - het.

4. Nu se de blinda, nu gå de halta,
 Spetälska blifva sin sjukdom kvitt.
 De döfva höra, upp stå de döda,
 Guds evangelium förkunnas fritt.
5. O, Herre Jesus, kom med din Ande,
 Blås lif i benen, som ligga här
 På marken spridda och äro torra!
 Kom, gif dem lifvet, o Jesus kär!
6. Låt himlen remna, och kom hit neder
 Med regn på jorden, så torr och hård!
 Låt ödemarken snart härligt blomstra
 Och gör af öknen en örtagård!
7. Läg stora skaror till dina fötter,
 Och lär dem känna Gud Jehova!
 Ja, amen, amen, ditt namn ske ära!
 Dig tillhör riket. Halleluja!

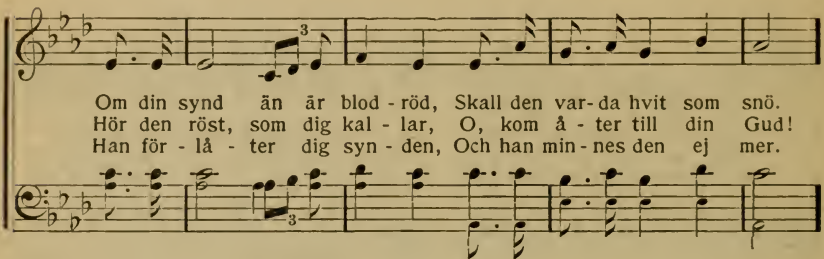
167. Om din synd än är blodröd.

F. J. CROSBY.
DUETT.

W. H. DOANE.

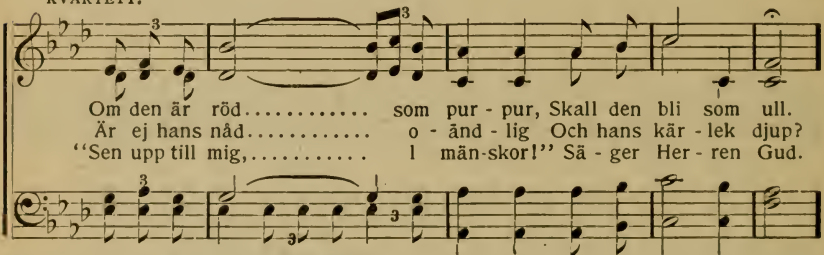

1. Om din synd än är blod - röd, Skall den var - da vit som snö.
2. Hör den röst, som dig kal - lar, O, kom å - ter till din Gud!
3. Han för - lå - ter dig syn - den, Och han min - nes den ej mer.

Om din synd än är blod - röd, Skall den var - da vit som snö.
Hör den röst, som dig kal - lar, O, kom å - ter till din Gud!
Han för - lå - ter dig syn - den, Och han min - nes den ej mer.

KVARTETT.

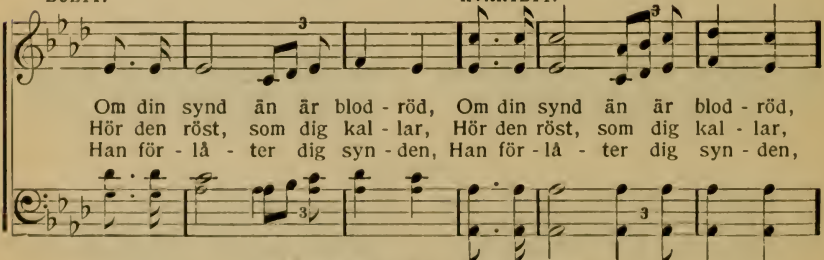

Om den är röd..... som pur - pur, Skall den bli som ull.
Är ej hans nåd..... o - änd - lig Och hans kär - lek djup?
"Sen upp till mig,..... I män - skor!" Så - ger Her - ren Gud.

Om den är röd
Är ej hans nåd
Sen upp till mig,

DUETT.

KVARTETT.

Om din synd än är blod - röd, Om din synd än är blod - röd,
Hör den röst, som dig kal - lar, Hör den röst, som dig kal - lar,
Han för - lå - ter dig syn - den, Han för - lå - ter dig syn - den,

rit.

Skall den var - da hvit som snö, Skall den var - da hvit som snö,
Och kom å - ter till din Gud! Och kom å - ter till din Gud!
Och han min - nes den ej mer. Och han min - nes den ej mer.

168. O, låt med kraftigt ljud!

CHARLES WESLEY.

LEWIS EDSON.

1. O, låt med kraf-tigt ljud Ba - su-nen fö - ra ut Hög - tid-ligt fröjde
2. Se, Je - sus med sitt blod Dig köp-te e-vigt fri. Du sorgsna själ, haf
3. Du ar - me syn - da - träl, Du kan ock fri-het få, Ty för din dy-ra
4. Och du, som har för - satt Din sköna arf-ve - del, Kan å - ter - få din
5. Lofsjungnen högt Guds lamm, Som syn-da-off-ret var! Kun - gö-ren för hvar

KÖR.

bud Till al - la värld - ars slut! Nu ju - bel - å - ret har gått in, Nu
mod, Och se Guds nåd här - i!
själ Har Je - sus dött ock - så.
skatt Än - nu full - kom - ligt hel.
man Vår frälsning un - der - bar!

ju - bel - å - ret har gått in. Fri - köp - te syn - da - re, vänd om!

169. Det glada budskapet.

S. W. M.

S. W. MARTIN.

1. Hör, nå-dens budskap lju - der Vi - da kring i al - la land! Det för-
 2. Stor natt-ward Her-ren till - redt För allt folk båd' fjär-ran, när. Allt är
 3. O själ, i dag be - sin - na Hvad som nu till - hör din frid! Himlens
 4. Du sorgs-na själ, som kvi - der Un-der syn - da - bör-dan svår, Kom till

kun - nar nåd och fräls - ning, Fri - het i - från syndens band. "Gud
 re - do; kom - men al - la! Of - fer - lam - met slak - tadt är. "Se,
 sa - lig - het dig bju - des. O, för - spill ej nå - dens tid! "För -
 kor - set, till blods - käl - lan, Där för - lossning, frid du får! "Stor

äl - skat värld - en så, Att sin en - de Son han gaf, På det
 jag är lif - vets bröd, Ät af mig, hvar hung - rig själ! Om din
 va - ra nu din själ! Dröj ej kvar i den - na ängd, Men på
 gläd - je bå - dar jag För allt folk på jor - dens rund, Ty i

KÖR.

hvar och en, som tror, Skall få haf - va e - vigt lif." Säl - la
 synd än blod - röd är, Skall den var - da hvit som snö."
 ber - get und - sätt dig, Att du ic - ke må för - gås!"
 dag är Fräl-sar'n född, Her - ren ut - i Da - vids stad."

bud Säl-la bud Ifrån Gud! Frälsning bjuds hvar syn-da - re. O, vänd Ifrån Gud!

om, Skynda, kom! E-vigt lif han vill dig ge. O, vänd om, Skynda, kom!

170. Ännu rum för dig.

1. Den port är trång och smal den stig, Som till Guds ri - ke bär; Dock är där
2. Se, him - len är ej än - nu full, Än är där rum för dig. I Je - su
3. Fast tu - sen gån - ger tu - sen stå I hvi - ta klä - der där, Af Her - rens
4. I Je - su hjär - ta är det rum Och i hans pa - ra - dis, Så lär hans
5. Gud va - re pris, att äf - ven jag Får i den sta - den bo Den lån - ga
6. I o - störd frid och ro - lig - het — Hur ljuft att tän - ka blott! — Säll hvar och

än - nu rum för dig, För dig, e - ho du är, För dig, e - ho du är.
 namn, för Je - su skull Dess por - tar öpp - na sig, Dess portar öpp - na sig.
 nåd åt dig ock - så Ett rum för - va - radt är, Ett rum för - va - radt är.
 e - van - ge - li - um. Gud va - re där - för pris! Gud va - re där - för pris!
 e - vig - he - tens dag I o - störd frid och ro! I o - störd frid och ro!
 en i e - vig - het, Som borgerskap där fått! Som bor - ger - skap där fått!

171. Hvar och en.

P. P. B.

P. P. BLISS.

1. Skul-den är gäl - dad, seg - ren är vun - nen, Kri - stus har
 2. Fri - a vi ä - ro, dom kan ej nå oss, Gud för vår
 3. O, hu - ru stort Guds barn att få va - ra! Visst skall hans

dött, för - so - ning är fun - nen. La - gen för - dö - mer, synden gör
 synd vill ej fö - re - brå oss. "Kommen till mig!" så bju - der vår
 kraft från fall oss be - va - ra. Finns nå - gon nåd så rik så - som

KÖR.

men; Kri - stus oss fräl - sar hvar och en. "Hvar och en," o syn - da - re,
 vän. Kom, han vill fräl - sa hvar och en!
 den: Frälsning af nåd för hvar och en?

tro det! "Hvar och en," o bro - der, tag mot det! Skyn - da till

kor - set, kom och blif ren! Kristus har köpt oss hvar och en!

172. Kom, du bedröfvade!

THOS. MOORE.

SAMUEL WEBBE.

1. Kom, du be - dröf - va - de, Smäk - tan - de hjär - ta, Kom till Guds
 2. Tröst för be - kym - ra - de, Fri - het för trä - len, Ljus för den
 3. Här fin - nes lif - vets bröd, Him - me - lens man - na, Här ock en

nå - da - tron! Hjälp där du får. Fram - lägg din ängs - lan där,
 ir - ran - de bland syndens snår! Ljuf - ligt hug - sva - la - ren
 lif - vets brunn öp - pen nu står. Kom då - för - trö - stans - fullt,

Kla - ga din smär - ta! Her - ren kan lä - ka hvar - t svi - dan - de sår.
 Hvi - skar till sjä - len: "Her - ren kan lä - ka hvar - t svi - dan - de sår."
 Kom och be - san - na: Her - ren kan lä - ka hvar - t svi - dan - de sår.

173. Herren kallar dig.

REV. S. W. COPE.
DUETT.

J. HOWARD ENTWISLE.

1. Her-ren kal - lar dig i dag. Hör och kal - lel-sen mot- tag! Varmt hans
 2. Her-ren kal - lar dig i dag, Fast du syn-dig är och svag. I-från
 3. Her-ren kal - lar än i dag Syn-da-re af al - la slag. Kom, o

KÖR. Ja, min Gud,....

hjär - ta för dig slår; Nådens dörr nu öp-pen står. Ja, min Gud,
 all din synd vänd om! Hör, han kallar: Själ, o, kom!
 själ! Han gör dig fri I-från syndens slaf-ve - ri. Ja, min Gud, min Gud,

Ja, min Gud,

jag kommer nu,

kom-mer nu, I din famn mig slu - ter du. Frälst af
 jag kommer, kom-mer nu,
 kom-mer nu,

nåd,..... nu din jag är,.....

Frälst af nåd, din jag är, Ja, ditt barn, o Fa - der kär.
 nåd, af nåd nu din jag är, jag är,
 Frälst af nåd, din jag är.

174. Herren står och väntar.

P. U. STENHAMMAR.

1. Se, Her - ren står och vän - tar Vid hjär-tats stängda dörr.
 2. Se, Her - ren står och klap - par Med ge - nom-stun-gen hand.
 3. Än - nu han hö - res kal - la—Hans mil-da röst, o, hör!

Han klap - par och han läng - tar Och bi - dar än som förr.
 Hans hår af nat - tens drop - par Är vått, men, ack! i brand
 Skall han, som dog för al - la, Allt jämt stå u - tan - för?

Du bär ju nam - net kri - sten Och or - det går och hör,
 Är än det var - ma hjär - ta, Som världens syn-der bar.
 O, säg, om än med blyg - sel: "Jag öpp - na vill för dig

Men Fräl - sa - ren, din ko - nung, Se, han står u - tan - för.
 Som Her - rens Je - su kär - lek Ej nå - gons va - rit har.
 Och bju - da dig, min Je - sus, Att all - tid bo hos mig!"

175. Uti Jesu blod allena.

J. HAYDN.

1. Ut - i Je - su blod al - le - na Fin - nes re - ning för hvar själ.
 2. Du som, tryckt af syn - dens bör - da, Kän - ner fär - den tung och svår,
 3. Vet du ej, hans blod har run - nit Till för - so - ning ock för dig,
 4. Se, i him - len står en ska - ra Re - nad ut - i Je - su blod.

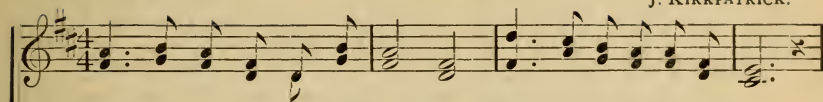
Je - su blod kan sjä - len re - na, Re - na så, att allt blir väl.
 Låt ej syn - den dig få mör - da! Kom! Hos Je - sus hjälp du får.
 Och att män - gen frid - lös fun - nit Ut - i blo - det frid för sig?
 Ack, hur sällt att där få va - ra, Pri - sa Gud, som är så god!

Kom till Je - sus, kom till Je - sus! Je - sus re - na kan din själ.
 Blott hos Je - sus, blott hos Je - sus, Blott hos Je - sus hjälp du får.
 Kom till Je - sus, kom till Je - sus! Han kan äf - ven re - na dig.
 Kom till Je - sus, kom till Je - sus! Han kan gö - ra sa - ken god.

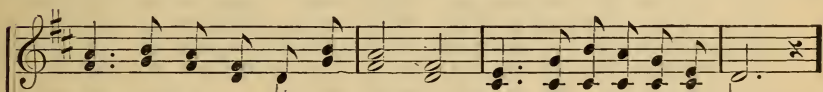
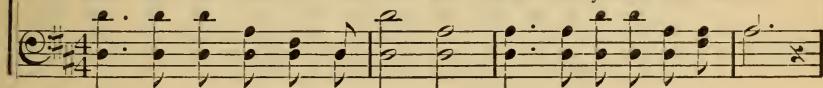
Kom till Je - sus, kom till Je - sus! Je - sus re - na kan din själ.
 Blott hos Je - sus, blott hos Je - sus, Blott hos Je - sus hjälp du får.
 Kom till Je - sus, kom till Je - sus! Han kan äf - ven re - na dig.
 Kom till Je - sus, kom till Je - sus! Han kan gö - ra sa - ken god.

176. Hälsokällan.

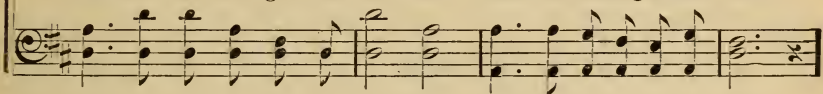
J. KIRKPATRICK.

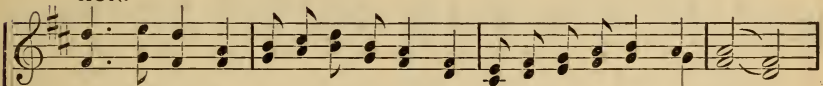
1. Kom till lif - vets fri - ska käl - la! Bjud - ning gifves hvar och en.
 2. Kom till nå - dens ri - ka käl - la Med din synd och stora nöd!
 3. Kom till den - na hä - so - käl - la Med din synd så röd som blod!

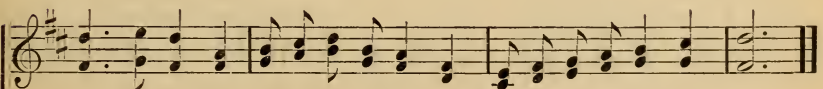
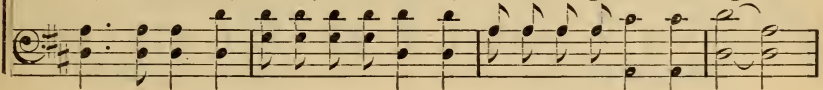
In - vid kor - set ses hon väl - la Fri för al - la, klar och ren.
 Hon kan fullt dig till - fred - stäl - la, Fräl - sa dig från e - vig död.
 Hen - nes vat - ten gör oss säl - la. Kom och två dig i dess flod!

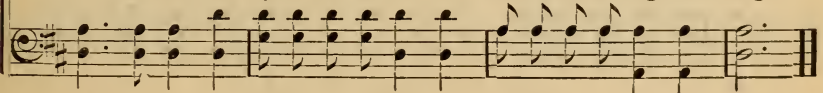
KÖR.

O, den käl - lan, re - na, klara käl - lan, Hon har e - vigt lif i sig.

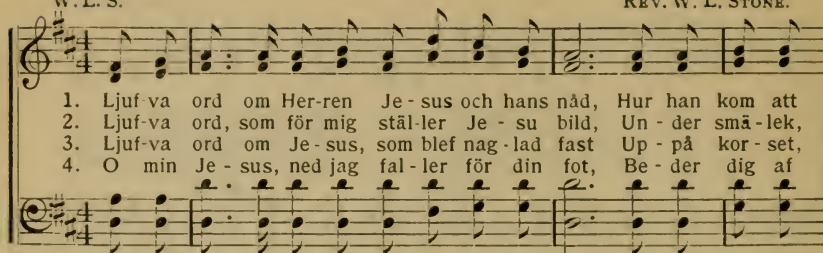
O, den käl - lan, dy - ra hä - so - käl - lan Flödar fritt för dig och mig.

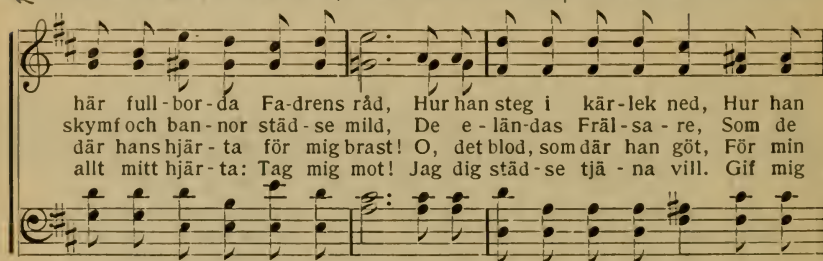
177. Just honom likt.

W. L. S.

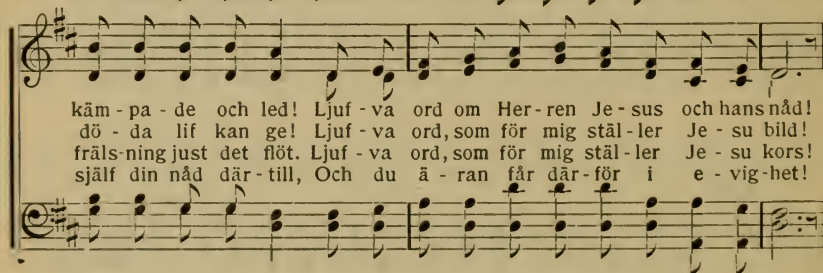
REV. W. L. STONE.

1. Ljuf-va ord om Her-ren Je-sus och hans nåd, Hur han kom att
 2. Ljuf-va ord, som för mig stäl-ler Je-su bild, Un-der små-lek,
 3. Ljuf-va ord om Je-sus, som blef nag-lad fast Up-på kor-set,
 4. O min Je-sus, ned jag fal-ler för din fot, Be-der dig af

här full-bor-da Fa-drens råd, Hur han steg i kär-lek ned, Hur han
 skymf och ban-nor städ-se mild, De e-län-das Fräl-sa-re, Som de
 där hans hjär-ta för mig brast! O, det blod, som där han göt, För min
 allt mitt hjär-ta: Tag mig mot! Jag dig städ-se tjä-na vill. Gif mig

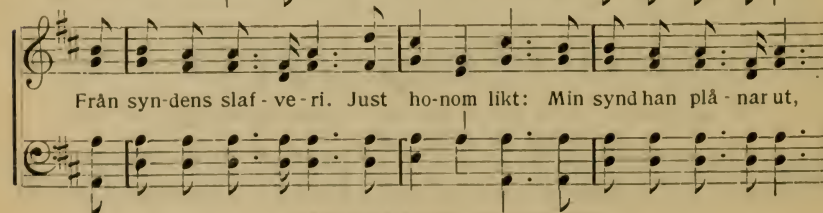

käm-pa-de och led! Ljuf-va ord om Her-ren Je-sus och hans nåd!
 dö-da lif kan ge! Ljuf-va ord, som för mig stäl-ler Je-su bild!
 fräls-ning just det flöt. Ljuf-va ord, som för mig stäl-ler Je-su kors!
 själf din nåd där-till, Och du ä-ran får där-för i e-vig-het!

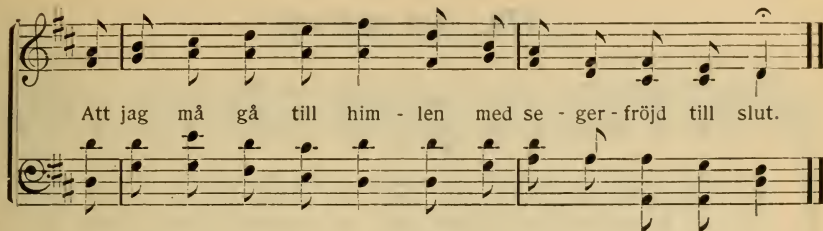
KÖR.

Just ho-nom likt: min synd han plå-nar ut Och gör mig rätts-ligt fri

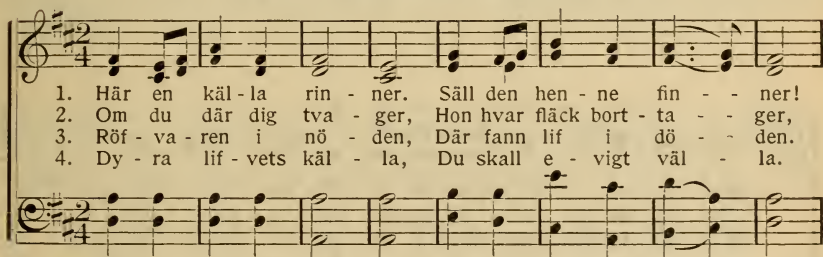

Från syn-dens slaf-ve-ri. Just ho-nom likt: Min synd han plå-nar ut,

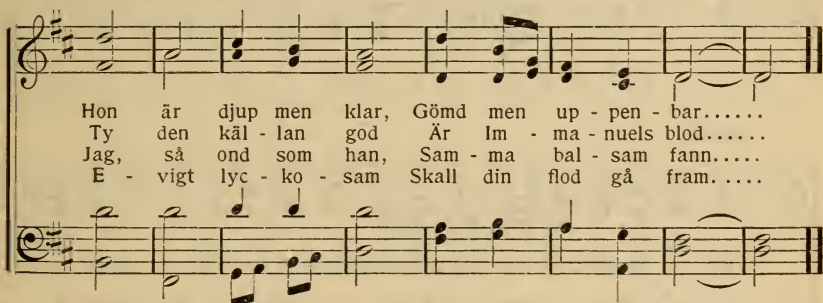

Att jag må gå till him - len med se - ger - fröjd till slut.

178. Här en källa rinner.

1. Här en käl - la rin - ner. Säll den hen - ne fin - - ner!
 2. Om du där dig tva - ger, Hon hvar fläck bort - ta - - ger,
 3. Röf - va - ren i nö - den, Där fann lif i dö - - den.
 4. Dy - ra lif - vets käl - la, Du skall e - vigt väl - la.

Hon är djup men klar, Gömd men up - pen - bar.....
 Ty den käl - lan god Är Im - ma - nuels blod.....
 Jag, så ond som han, Sam - ma bal - sam fann.....
 E - vigt lyc - ko - sam Skall din flod gå fram.....

5. Kranka skall du bada, Göra sorgsna glada, Tills du lammets brud Klädt i strålers skrud.	8. Ty mig, sämsta, ringa, Du dock lön vill bringa. Du åt mig ock har Köpt en harpa klar,
6. Sen jag döda, kalla, Såg i tron dig svalla, Rör min tunga sig, Sjunger helst om dig.	9. Som du skänkt den gåfva Att dig evigt lofva. Du för himmelen Stämt och strängt den.
7. Jesus, dig lofsjunga Skall jag, tills min tunga Göms i graf, och jag Skåda får din dag.	10. Där skall Fadrens öra Fröjda sig att höra Mig uti din famn Sjunga blott ditt namn.

179. Tro på Jesus!

MRS. ELLA LAUDER.

D. B. TOWNER.

1. Hör, hvilken ny - het förr ej spord Je - sus för - kun - na - de på jord:
 2. Lyss - na till An - dens ljuf - va röst! Sak - ta han hviskar i ditt bröst:
 3. Låt in - ga tvif - vel hos dig bo! Je - sus vill bli ditt "A och O."

"Den som blott hör och tror mitt ord, Han har nu e - vigt lif."
 Tro up - på Je - sus, fat - ta tröst, Och du har e - vigt lif!
 Kom, kä - ra själ, och hör och tro, Så har du e - vigt lif!

KÖR.

Tro up - på Je - sus, så blir du frälst! Vänligt han bjuder hvem som helst.

Den som blott tror på Je - sus Krist, Han har nu e - vigt lif.

180. Rum invid korset.

Arr.

1. Rum in - vid kor-set för hvar-je själ—Rum in-vid korset för dig!
 2. Kom nu till kor-set, du sorgsna själ! Rum in-vid korset för dig!
 3. Kom nu till kor-set, du tröt - ta själ! Rum in-vid korset för dig!
 4. An - den och bru - den de sä - ga: Kom! Rum in-vid korset för dig!
 5. Kom, här finns hvi-la, ja, frid och tröst! Rum in-vid korset för dig!

Kom där - för, skynda och sök ditt väl! Rum in-vid korset för dig!
 Välj likt Ma - ri - a den bä - sta del! Rum in-vid korset för dig!
 Lägg där dig ne - der, så går dig väl! Rum in-vid korset för dig!
 Skyn-da dig, dröj ej, i dag vänd om! Rum in-vid korset för dig!
 Kom och dig lu - ta till Je - su bröst! Rum in-vid korset för dig!

KÖR.

Rum, rum, kom, här är rum, Rum in - vid kor - set för dig!.....
 för dig!

Rum, rum, kom, här är rum, Rum in - vid kor - set för dig!

181. Kom!

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Ack, säg mig, hvad gäl - ler den - na bjud - ning, Som
 2. Jo, det är en him - melsk bröl - lops - bjud - ning Från
 3. O, kom - men, båd' fat - ti - ga och ri - ka, O,
 4. A - nam - men i dag Guds kär - leks - bjud - ning, Som

hörs så of - ta här och där? Ty hvarhelst man kommer, högt det
 Her - ren Gud till syn - da - re. Vid sitt nå - des - bord, det e - vigt
 "kom - men, I be - tun - ga - de!" Kommen, o - gud - ak - ti - ga och
 räk - kes fritt till en och hvar! Se, i mor - gon kanske dör - ren

lju - der: "Kom, ty allt nu re - do är!"
 ri - ka, Hvar - je män - ska vill han se.
 från - ma, Ta - gen mot för - lå - tel - sel
 stän - ges— Hvem vill då bli läm - nad kvar?

KÖR.

"Hör, An - den och bru - den sä - ga: Kom! Och den, som
 "Hör, An - den sä - ger: Kom! Och bruden säger: Kom! Och den, som

hör det, sä - ger: Kom!" Dig
 hör det, sä-ger: Kom! Den, som hör det, sä - ger: Kom!"

tör - sti - ge vi bju - da: Kom,..... Och drick till e - vigt lif!
 Kom, kom, kom,

182. Hör Fadrens röst i dag!

L. MASON.

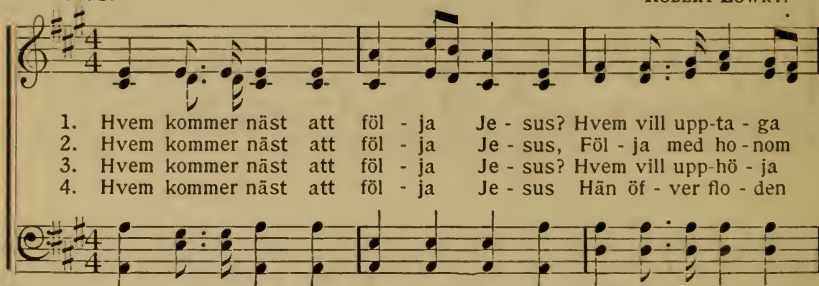
1. Hör Fa - drens röst i dag, Du vils - na lamm!
 2. Hör Je - su röst i dag! Han klap - par ju
 3. Hör Je - su röst i dag! Fly för ditt lif!
 4. Hör An - dens röst i dag! Drif den ej bort!
 5. Hör Her - rens röst och kom! Dig har han kär.

Far - väl af syn - den tag, Till Gud gå fram!
 På hjär - tat tä - ta slag. Låt upp just nu!
 Till nåd han har be - hag. Dig ho - nom gif!
 Än Her - ren har för - drag - Din tid är kort.
 Kom u - tan "men och om", Kom som du är!

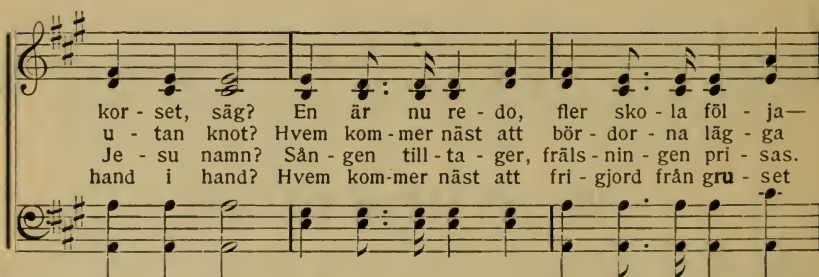
183. Hvem kommer näst?

D. S. S.

ROBERT LOWRY.

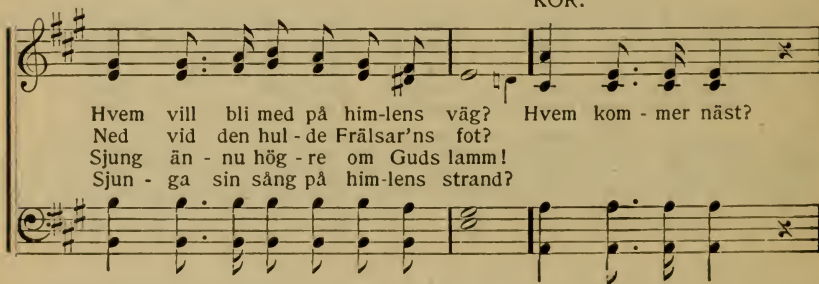

1. Hvem kommer näst att föl - ja Je - sus? Hvem vill upp-ta - ga
 2. Hvem kommer näst att föl - ja Je - sus, Föl - ja med ho - nom
 3. Hvem kommer näst att föl - ja Je - sus? Hvem vill upp-hö - ja
 4. Hvem kommer näst att föl - ja Je - sus Hån öf - ver flo - den

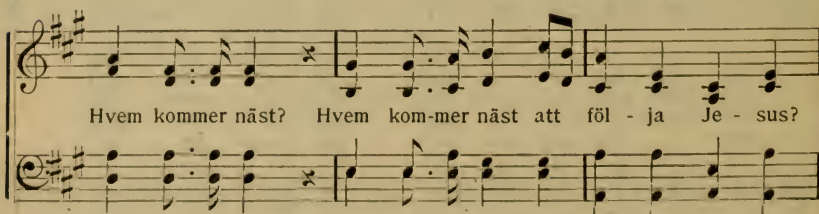

kor - set, säg? En är nu re - do, fler sko - la föl - ja -
 u - tan knot? Hvem kom - mer näst att bör - dor - na läg - ga
 Je - su namn? Sån - gen till - ta - ger, fräls - nin - gen pri - sas.
 hand i hand? Hvem kom - mer näst att fri - gjord från gru - set

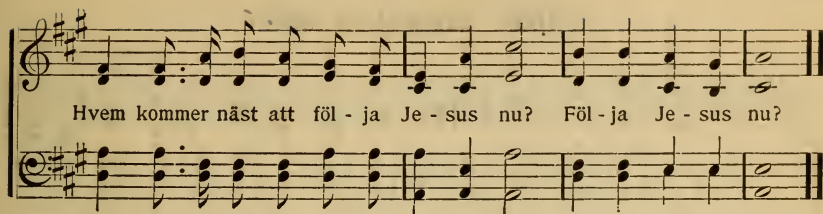
KÖR.

Hvem vill bli med på him-lens väg? Hvem kom - mer näst?
 Ned vid den hul - de Frälsar'ns fot?
 Sjung än - nu hög - re om Guds lamm!
 Sjun - ga sin sång på him-lens strand?

Hvem kommer näst? Hvem kom - mer näst att föl - ja Je - sus?

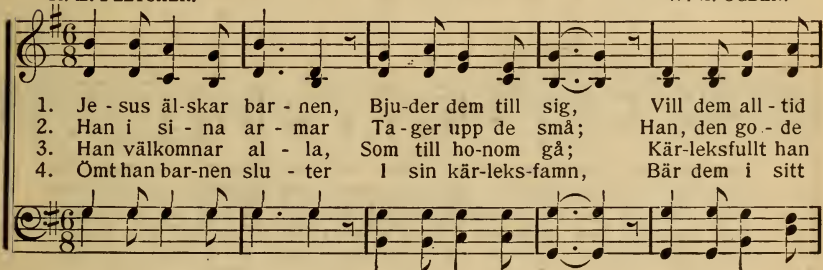

Hvem kommer näst att föl - ja Je - sus nu? Föl - ja Je - sus nu?

184. Jesus älskar barnen.

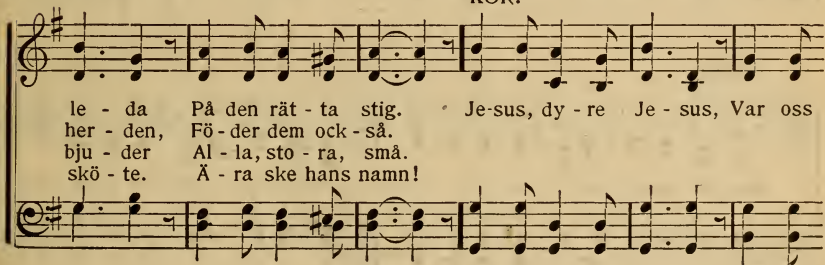
R. L. FLETCHER.

W. A. OGDEN.

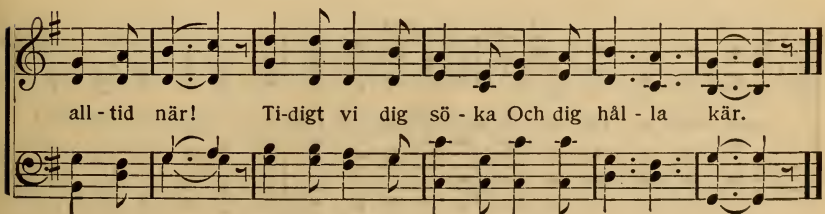

1. Je - sus älskar bar - nen, Bju - der dem till sig, Vill dem all - tid
 2. Han i si - na ar - mar Ta - ger upp de små; Han, den go - de
 3. Han välkomnar al - la, Som till ho - nom gå; Kär - leksfullt han
 4. Ömt han bar - nen slu - ter I sin kär - leks - famn, Bär dem i sitt

KÖR.

le - da På den rät - ta stig. Je - sus, dy - re Je - sus, Var oss
 her - den, Fö - der dem ock - så.
 bju - der Al - la, sto - ra, små.
 skö - te. Ä - ra ske hans namn!

all - tid när! Ti - digt vi dig sö - ka Och dig hål - la kär.

185. Jag vet en källa.

J. B.

J. BLOMQVIST.

1. Jag vet en käl - la, som djup och klar I ök - nen flö - dar fram.
 2. Guds käl - la vat - ten till - fyl - lest har, Den si - nar al - drig ut.
 3. Ur den - na käl - lan drack A - bra - ham, Dit gick han sist som först.
 4. Hvem kan väl näm - na de ska - rors tal Af syn - da - trä - lar, som
 5. Vid käl - lan än - nu i den - na dag En sam - ling stor man ser

Den skö - na käl - lan, så un - der - bar, Rann upp på kor - sets stam.
 Den flö - dar än som i for - na dar Allt - jämt till ti - dens slut.
 Där haf - va al - la Guds får och lamm Allt se - dan släckt sin törst.
 Till käl - lan kom - mit med nöd och kval Men vändt helt fri - a om?
 Af syn - da - re ut - af al - la slag. Dock än är rum för fler.

KÖR.

Kom, du som går där en suc - kande trä! Kom, du försmäktande, tör - sti - ga själ!

Kom, drick ur käl - lan, ja, drick och må väl För in - tet, fritt, för in - tet!

186. Den store läkaren.

1. Den sto - re lä - ka - ren är här, Den kär - leks - ful - le Je - sus.
 2. För - lå - tel - se för allt du får. O, lyss - na då till Je - sus,
 3. Han är det he - li - ga Guds lamm, Den o - skuldsful - le Je - sus,
 4. Och tvif - vel, kval, be - kym - mer fly Blott för det nam - net Je - sus.
 5. Och då till sist kring lam - mets tron Vi sam - las hos vår Je - sus,

Det kval - da bröst han hjälp be - skär. O, lyss - na nu till Je - sus!
 Och gå till him - len i hans spår, Och kro - nan vinn hos Je - sus!
 Som bar vår synd på kor - sets stam. O, sjung om namnet Je - sus!
 Hvar dag den fröj - den är oss ny Att hö - ra nam - net Je - sus.
 Vi sjun - ga i en hög - re ton Det dy - ra nam - net Je - sus.

KÖR.

Ljuf - va - ste ton i äng - lars mu - sik, Ljuf - va - ste namn på jor - de - rik',

Ljuf - va - ste sång, den in - gen är lik: Sången om Her - ren Je - sus!

187. Jesus undfår syndare.

J. McG.

JAMES MCGRANAHAN.

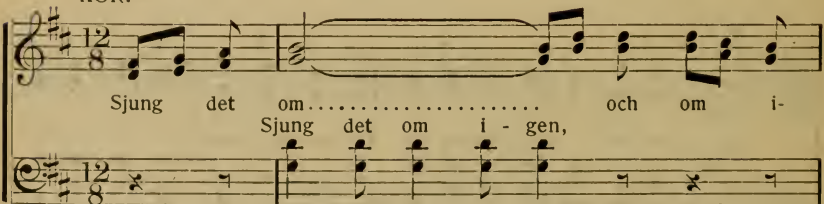

1. "Je - sus und - får syn - da - re"—Ljuf - va, trö - ste - ful - la ord!
 2. Je - sus fräl - sar syn - da - re. Se, han står med öp - pen famn,
 3. Nu är sa - lig - he - tens dag, Frälsnings - käl - lan öp - pen står.
 4. Syn - da - re, vänd om, vänd om! Gif dig helt åt Je - sus nu!

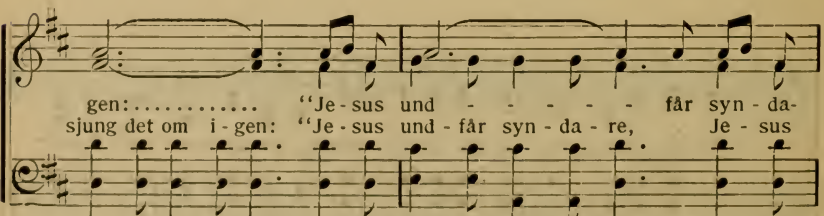

Just där - för som Fräl - sa - re Kom han hit till den - na jord.
 Ger dig frid, för - lå - tel - se, Blott du tror up - på hans namn.
 Ös och drick i ful - la drag! E - vigt lif du där - af får.
 Al - la fräl - sta ro - pa: "Kom!" Skynda dig! Hvi drö - jer du?

KÖR.

Sjung det om..... och om i -
 Sjung det om i - gen,

gen:..... "Je - sus und - får syn - da - re, får syn - da -
 sjung det om i - gen: "Je - sus und - får syn - da - re, Je - sus

re!"..... Li - ta på..... den san-nin-
und - får syn - da - re!" Li - ta helt på den

gen:..... "Je-sus und - får syn - da - re!"....
dy - ra san-nin-gen:

188. Reningsbrunnen.

E. P.

1. Det ges en brunn, som öp-pen, fri Är för hvar o - ren själ,
2. Ja, e - vigt lif har Gud be-redt I dö - dens ängd för oss.
3. Och brunnen's namn är Je-sus Krist. Hans blod oss re - nar väl,
4. O, un - der - ful - la Her-rens råd, Att allt blef ord-nadt så

Och hvar och en, som där - ut - i Sig två, blir re - nad väl.
Den, som den brun-nen en gång sett, Be - höf - ver ej för - gås.
Ja, re - nar från all synd och brist Samt fröj-da kropp och själ.
För syn - da - ren, att blott af nåd Han skul-le frälsning få!

189. Låt nu upp!

J. B. ARCHISON.

E. O. EXCELL.

1. Se en främ-ling vid din dörr! O, låt upp!
 2. Lyssna, hör, han klappar på! O, låt upp!
 3. För din vän och him-la-gäst, O, låt upp!
 O, låt upp, låt upp, o, låt upp, låt upp!

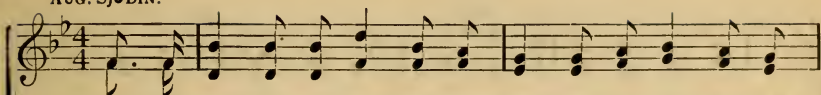
Han har stått där of-ta förr. O, låt upp!
 Låt ej ho-nom u-te stå! O, låt upp!
 Han för dig be-re-der fest. O, låt upp!
 O, låt upp, låt upp, o, låt upp, låt upp!

Det är Fräl-sa-rens be-hag Gäs-ta få hos dig i dag. Ho-nom
 Det är Je-sus, vän-nen kär, Som vid hjär-te-dör-ren är Och dig
 Och när al-la jor-dens band Sli-tas af vid flo-dens strand, För han

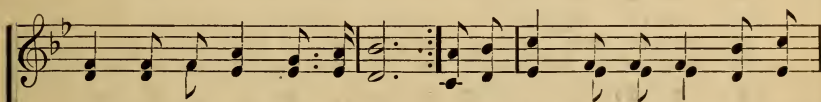
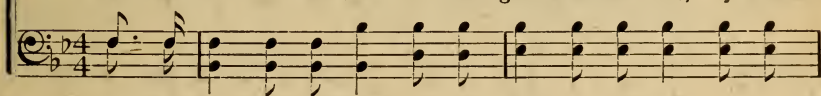
nu med fröjd mot-tag! O, låt upp!
 gläd-je-bud-skap bär. O, låt upp!
 dig till him-lens land. O, låt upp!
 O, låt upp, låt upp, o, låt upp, låt upp!

190. Skynda, skynda!

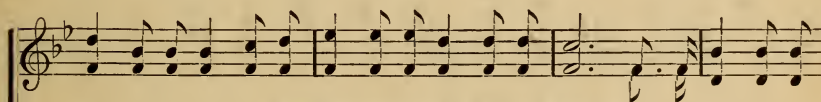
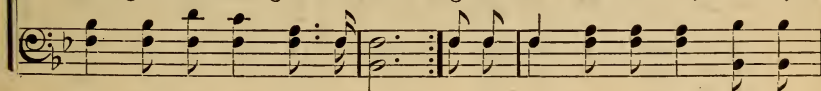
AUG. SJÖDIN.

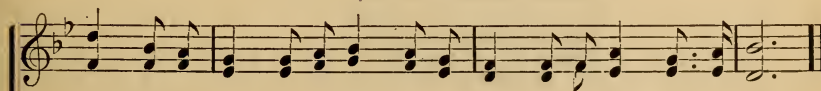
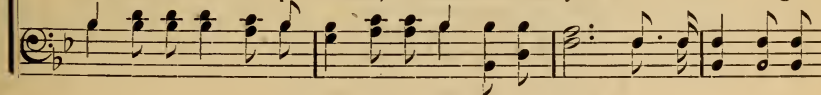
1. Skyn-da, skyn-da och tag, Tag Guds ri - ke i dag! Se, det Di - na syn - der vill Her - ren för - lå - ta i dag Och all
2. Är väl lif - vet så kärt, Är väl säll - ska - pet värdt, Att du När Guds äl - ska - de Son har dig him - len be - skärt, Och hans
3. Med för - här - li - gad kropp Se - ger - hjäl - ten stod opp Ur sin Ät de af - fall - na bar - nen han gåf - vor und - fått, Ty vårt

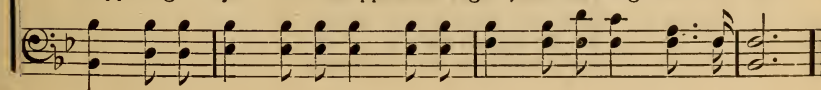
vän - tar, det vän - tar på dig.
 sa - lig - het skän - ka åt dig. I sin blo - di - ga skrud Köp - te
 skul - le Guds ri - ke för - små,
 död är en bor - gen där - på? Se där lam - mets ba - ner Up - på
 graf, fast be - seg - lad hon var.
 fän - gel - se fän - gat han har. Säg då värl - den far - väl, Var ej

han dig till brud. Hör, ack, hör nu hans ljuf - li - ga bud! Skyn - da, skynda och
 Gol - ga - ta berg, Hur det vin - kar i pur - pur - röd färg! Är väl lif - vet så
 lu - starnas träl! Tropå Je - sus, och frälst är din själ! Med för - här - li - gad

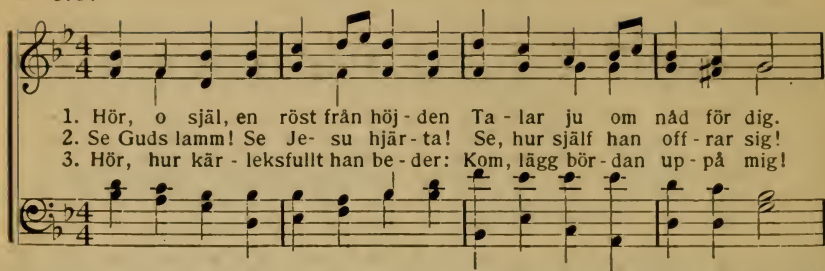

tag, Tag Guds ri - ke i dag! Se, det vän - tar, det vän - tar på dig.
 kärt, Är väl säll - skapet värdt, Att du skul - le Guds ri - ke för - små?
 kropp Se - ger - hjäl - ten stod opp Ur sin graf, fast för - seg - lad den var.

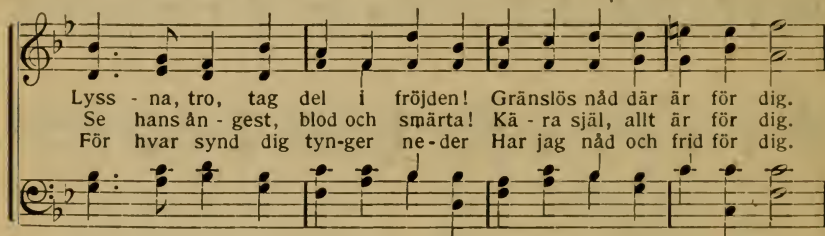

191. Nåd för dig.

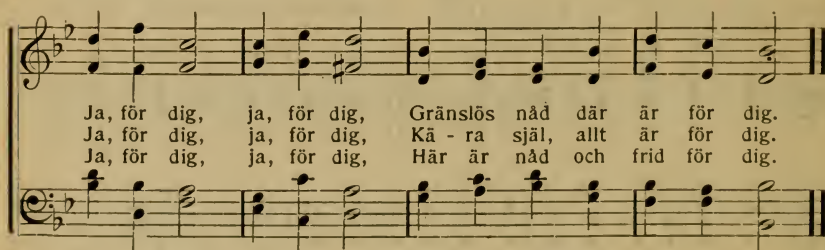
G. P.

1. Hör, o själ, en röst från höj - den Ta - lar ju om nåd för dig.
2. Se Guds lamm! Se Je - su hjär - ta! Se, hur själf han off - rar sig!
3. Hör, hur kär - leksfullt han be - der: Kom, lägg bör - dan up - på mig!

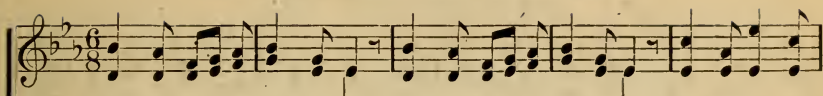
Lyss - na, tro, tag del i fröjden! Gränslös nåd där är för dig.
Se hans än - gest, blod och smärta! Kå - ra själ, allt är för dig.
För hvar synd dig tyn - ger ne - der Har jag nåd och frid för dig.

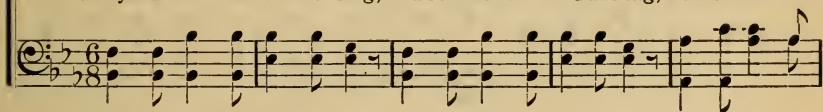
Ja, för dig, ja, för dig, Gränslös nåd där är för dig.
Ja, för dig, ja, för dig, Kå - ra själ, allt är för dig.
Ja, för dig, ja, för dig, Här är nåd och frid för dig.

4. Kom just nu — till Jesus skynda
Med den skuld, som plågar dig!
Genom otro ej mer synda,
Då det gifves nåd för dig!
Ja, för dig, ja, för dig,
Då det gifves nåd för dig!
5. Kristus frambragt full försoning,
Frälsat både dig och mig.
Du i himlen har en boning,
Där all sällhet väntar dig.
Väntar dig, väntar dig,
Där all sällhet väntar dig.
6. Vi därofvän skola prisa
Jesus vår, som offrat sig.
Där skall han i klarhet visa,
Hvad han gjort för dig och mig;
Ja, för dig och för mig,
Hvad han gjort för dig och mig.

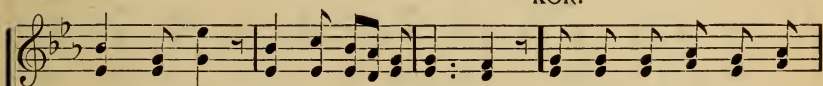
192. Syndare, som borta går.

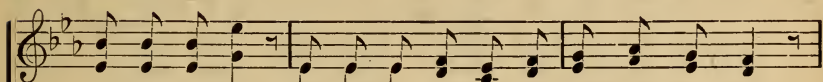
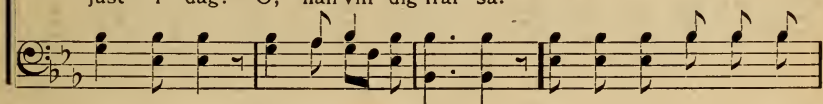
1. Syn-da-re, som bor-ta går Full af o-ro år från år, Ön-skar frid men
2. Hör, din Fa-der kal-lar dig: "Gå ej lång-re o-trons stig, Syn-da-re, o,
3. Un-ge syn-da-re, ack, se Je-sus i Get-se-ma-ne Käm-pa, li-da,
4. Syn-da-re af vår-sta slag, Du som bäf-var för Guds lag, Kom till Je-sus

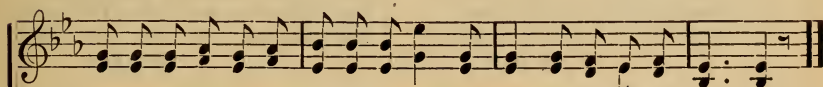
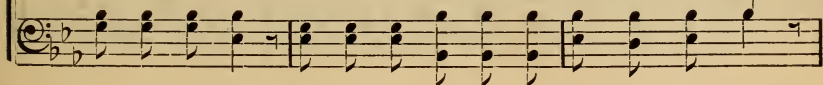
KÖR.

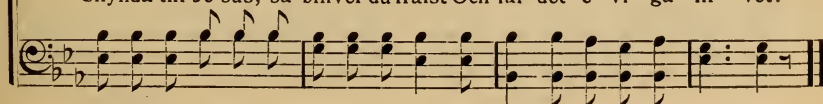
ej för-står, Hur du skall den fin-na: Skyn-da till Je-sus, så
 kom till mig, Gif mig nu ditt hjär-ta!"
 ro-pa, be, Allt för syn-der di-na!
 just i dag! O, han vill dig fräl-sa.

blif-ver, du frälst, Skyn-da till Je-sus, så blif-ver du frälst,

Skyn-da till Je-sus, så blif-ver du frälst Och får det e-vi-ga lif-vet!

193. Förlorade son, kom hem!

J. B.

J. BLOMQVIST.

1. För - lo - ra - de son, kom hem! Din Fa - der vän - tat Jäg
2. För - lo - ra - de son, kom hem! Hvi vill du läng - re bland
3. För - lo - ra - de son, kom hem! Hvi vill du läng - re än

är från år, Och än - nu vid öp - pen dör - ren står. För -
svi - nen gå, Där ej ens draf - ven du mer kan få? För -
li - da nöd? I fa - ders - hu - set det fin - nes bröd. För -

lo - ra - de son, kom hem, kom hem, kom hem!....
lo - ra - de son, kom hem, kom hem, kom hem!....
lo - ra - de son, kom hem, kom hem, kom hem!....

4. Förlorade son, kom hem!
Din faders hjärta—ack, hör och se!
Det brustit har af förbarmande.
Förlorade son, kom hem, kom hem,
kom hem!
5. Han ser dig än långt ifrån. [fram
Och långt, långt innan du hinner
Han löper mot dig med öppen famn.
Förlorade son, kom hem, kom hem,
kom hem!
6. Du hinner ej stamma fram
Ditt: "käre Fader, jag syndat har,"
Förr'n faderskyssen du får till svar.
Förlorade son, kom hem, kom hem,
kom hem!
7. Hit, tjänare, bären fram
Den bästa klädningen, ring och skor,
Och slakten kalvfen! Vår fröjd är stor,
Ty denne min son var död, men har
fått lif.

3. SINNESÄNDRING OCH TRO.

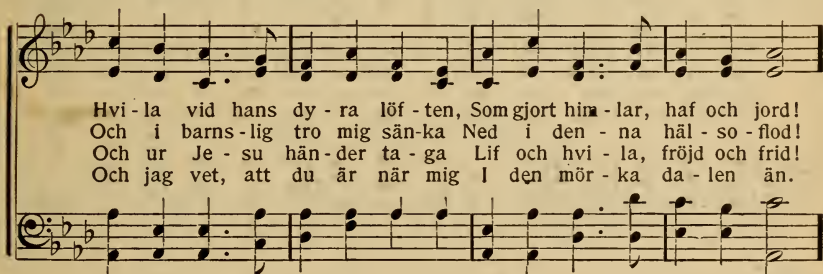
194. Hur ljuft att tro!

MRS. L. M. R. STEAD.

W. J. KIRKPATRICK.

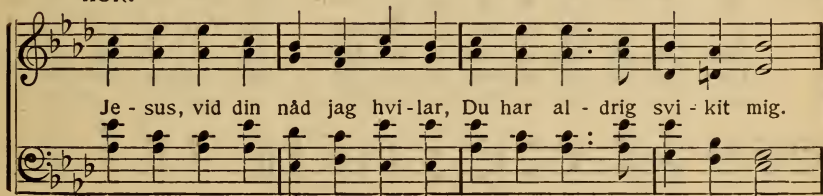

1. O, hur ljuft att tro på Je - sus, Sta-digt li - ta på hans ord,
2. O, hur ljuft att tro på Je - sus, Trö-sta på hans dy - ra blod,
3. Ja, hur ljuft att tro på Je - sus, Slu-ta med all e - gen strid
4. O, hvad fröjd, att dig jag fun-nit, Je - sus, Fräl-sa-re och vän!

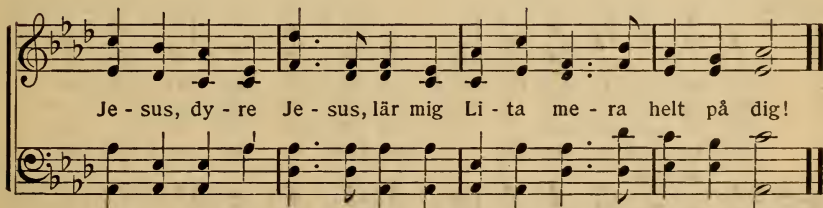

Hvi-la vid hans dy - ra löf-ten, Somgjort him-lar, haf och jord!
Och i barns-lig tro mig sän-ka Ned i den - na häl - so - flod!
Och ur Je - su hän-der ta - ga Lif och hvi - la, fröjd och frid!
Och jag vet, att du är när mig I den mör-ka da - len än.

KÖR.

Je - sus, vid din nåd jag hvi-lar, Du har al - drig svi - kit mig.

Je - sus, dy - re Je - sus, lär mig Li - ta me - ra helt på dig!

Used by per. W. J. Kirkpatrick, owner of copyright.

195. Välsignad den dagen.

1. Vål-sig-nad den da-gen, när jag här fick se, Hur nå-de-nes
 2. På kor-set framströmma-de nå-de-nes flod, Som vre-de-nes
 3. Må sa-tan fritt ry-ta och stö-ra min ro— Si, Je-sus mig
 4. Sant är det, när stor-mar på stor-mar upp-gå, Och sky-ar-na

haf öf-ver-sval-lat! Vål-sig-nad den stun-den, som Gud mig täckts
 lå-gor ut-släck-te. Allt o-rent af-två-des i Fräl-sa-rens
 skyd-dar och häg-nar. Må jor-den om-stör-ta, be-pröf-vas min
 mörk-na och tjock-na, När böl-jor-na bru-sa kring sjä-len och

ge, När han mig till nå-den har kal-lat, Mig ny-födt och
 blod, Och syn-der-na blef-vo be-täck-te. Si, det-ta i
 tro—Guds An-de hug-sva-lar och fäg-nar. Fast syn-der-na
 slå, Och el-den i lam-pan tycks slock-na, Vill mo-det väl

re-nat, upp-ta-git till barn! Då lö-stes jag ar-me ur
 tron mig Guds An-de har lärt, I hjär-tat mig säll-het och
 vo-ro som san-den i haf, Som tvin-ga och föl-ja mig
 fal-la, dock hål-ler jag i, Min synd är för-lå-ten, där-

o - tro - nes garn, Ty Je - sus har dött i mitt stäl - le.
fri - den be - skärt, Ty Je - sus har dött i mitt stäl - le.
jämt till min graf, Har Je - sus dock dött i mitt stäl - le.
för är jag fri, Ty Je - sus har dött i mitt stäl - le.

5. Jag slipper väl en gång i svallena ro; 6. Tack, helig'ste Fader, min skapare huld,
Jag ser för mig himmelska stranden. Som Sonen i hjärtat förklarar!
Där får jag intaga hvad här jag fått tro, Tack, mildaste Jesus, som borttog min
Med fröjd i de lefvande landen, Och mödan för mig icke sparat! [skuld
Får evigt åtnjuta försoningens nåd, Tack, Helige Ande, hugsvalare god,
Får inse och prisa Guds heliga råd, Som lärt mig hvad värde det är i hans
Att Jesus har dött i mitt ställe. Som nådigt har dött i mitt ställe! [blod,

196. Jag tror det nu.

CHARLES WESLEY.

Okänd.

1. Jag sträc-ker ut min hand till dig. O Fa - der, hjälp be - skär!
2. Hvad har din Son ej li - da fått Af mö - da, kval och nöd?
3. O Je - sus, kun - de jag blott tro, Att du gjort allt för mig,
4. Du trons be - gyn - na - re, till dig Mitt tröt - ta ö - ga ser.

KÖR. Jag nu det tror, Så visst det tror, Att Je - sus för mig dog;

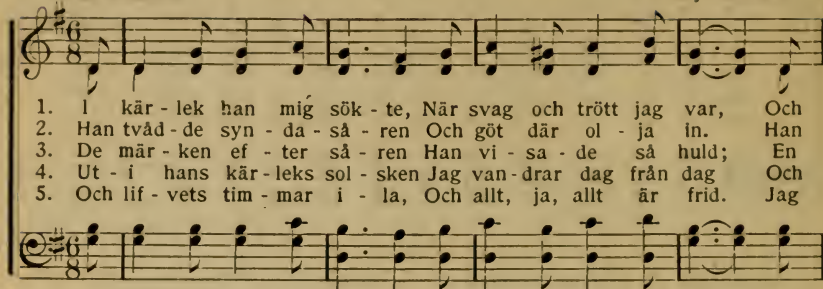
Hvart skall jag ar - ma vän - da mig, Om du ej nå - dig är?
Han fräl - sat - ut - af kär - lek blott - Min själ från e - vig död.
Din An - des kraft, din ljuf - va ro i hjär - tat sänk - te sig.
Du kän - ner hvad som fat - tas mig, Och du mig fräls - ning ger.

Och i hans blod jag re - ning har - Ja, nog och öf - ver - nog.

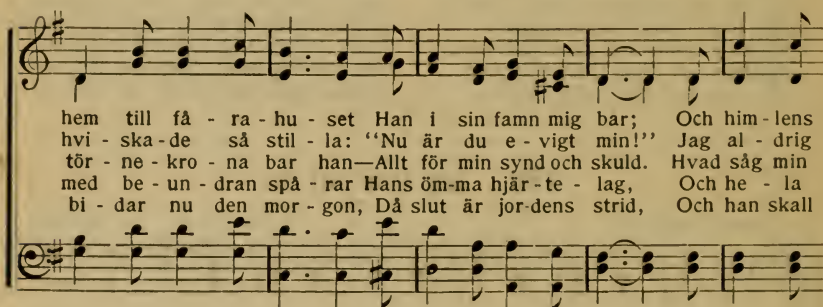
197. I kärlek han mig sökte.

W. S. WALTON.

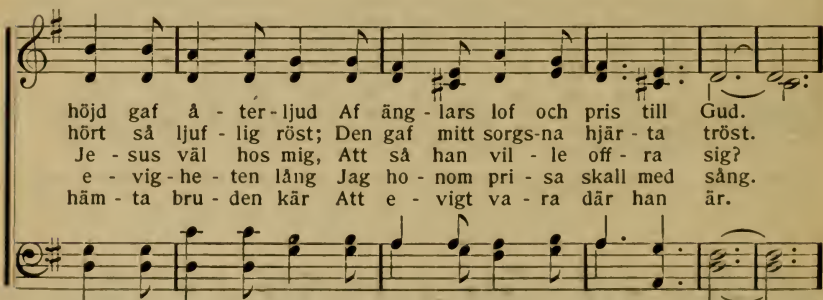
A. J. GORDON.

1. I kär - lek han mig sök - te, När svag och trött jag var, Och
 2. Han tvåd - de syn - da - så - ren Och göt där ol - ja in. Han
 3. De mär - ken ef - ter så - ren Han vi - sa - de så huld; En
 4. Ut - i hans kär - leks sol - sken Jag van - drar dag från dag Och
 5. Och lif - vets tim - mar i - la, Och allt, ja, allt är frid. Jag

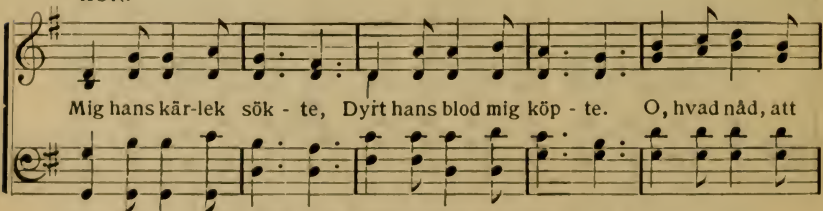

hem till få - ra - hu - set Han i sin famn mig bar; Och him - lens
 hvi - ska - de så stil - la: "Nu är du e - vigt min!" Jag al - drig
 tör - ne - kro - na bar han - Allt för min synd och skuld. Hvad såg min
 med be - un - dran spä - rar Hans öm - ma hjär - te - lag, Och he - la
 bi - dar nu den mor - gon, Då slut är jor - dens strid, Och han skall

höjd gaf å - ter - ljud Af äng - lars lof och pris till Gud.
 hört så ljuv - lig röst; Den gaf mitt sorgs - na hjär - ta tröst.
 Je - sus väl hos mig, Att så han vil - le off - ra sig?
 e - vig - he - ten lång Jag ho - nom pri - sa skall med sång.
 häm - ta bru - den kär Att e - vigt va - ra där han är.

KÖR.

Mig hans kär - lek sök - te, Dyrt hans blod mig köp - te. O, hvad nåd, att

han mig drog till sig? Un-der-ba - ra nåd, som fräl-sat mig!

198. Just som jag är.

CHARLOTTE ELLIOTT.

WM. B. BRADBURY.

1. Just som jag är, ej med ett strå Af e - gengrund att byg-ga på,
 2. Just som jag är, så arm och svag, Med syn - der ut - af al - la slag,
 3. Just som jag är, så full af strid, Så full af tvif - vel all min tid;

Jag li - tar på din död, och så Jag kommer nu till dig, Guds lamm!
 Blott på din nåd för - trö - star jag. Jag kommer nu till dig, Guds lamm!
 Kring världen ja - gad, u - tan frid, Jag kommer nu till dig, Guds lamm!

4. Just som jag är jag tror ändå,
 Att du från synden skall mig två.
 Ditt ord, din nåd jag litat på
 Och kommer nu till dig, Guds lamm!

5. Just som jag är jag tror och vet,
 Att du uti din trofasthet
 Mig älskat har af evighet.
 Jag kommer nu till dig, Guds lamm!

199. I måsten födas på nytt.

W. T. SLEEPER.

GEO. C. STEBBINS.

1. En man kom till Je - sus vid mid - nat - tens tid Att
 2. I män - ni - skors barn, gif - ven akt, gif - ven akt På
 3. Och I som å - stun - den Guds hvi - la en gång, E-
 4. Och läng - tar ditt hjär - ta att mö - ta hos Gud De

frå - ga om vä - gen till frälsning och frid, Och mä - sta - ren svarar, så
 ho - nom, den Her - ren som ta - lar med makt! Låt det ej för - gäfvets till
 vin - ner - ligt lif ef - ter jord - lif - vets tvång, Och längten att sjunga de
 kä - ra, som vun - nit den snö - hvi - ta skrud— O, lyssna till det - ta hög -

hög och så blid: "I må - sten fö - das på nytt."....
 er blif - va sagdt: "I må - sten fö - das på nytt!"....
 sa - li - gas sång, "I må - sten fö - das på nytt."....
 tid - li - ga bud: "I må - sten fö - das på nytt!"....
 på nytt.

KÖR.

"I må - sten fö - das på nytt, I må - sten fö - das på nytt." I
 på nytt, på nytt."

sanning, i sanning det säger jag dig: "I måsten fö-das på nytt."
-på nytt."

200. Emedan blodet räcker till.

FR. ENKELKE.

1. E - me - dan blo - det räk - ker till Och run - nit har för al - la,
2. För den - na bä - sta del väl må Vår sång på jor - den lju - da.
3. Den käl - lan he - ter Je - sus Krist, Hans blod är vatt - net skö - na.
4. Ja, dub - belt, dub - belt ha vi fått: Si, gåf - van ren är gif - ven.
5. Hal - le - lu - ja, Gud Fa - der, Son Och Hel - ge And' till - li - ka!

Jag om det - sam - ma sjun - ga vill; Dess vär - de kan ej fal - la.
Ur käl - lan al - la dric - ka få Och hvar den an - dre bju - da.
Be - tun - ga - de här bör - dan mist, Här tor - ra träd bli grö - na.
Den, som nu här blott tar sin lott, Är re - dan sa - lig blif - ven.
Om syn - da - re du va - rit mån Och gjort dem här - ligt ri - ka.

Jag om det - sam - má sjun - ga vill; Dess vär - de kan ej fal - la.
Ur käl - lan al - la dric - ka få Och hvar den an - dre bju - da.
Be - tun - ga - de här bör - dan mist, Här tor - ra träd bli grö - na.
Den, som nu här blott tar sin lott, Är re - dan sa - lig blif - ven.
Om syn - da - re du va - rit mån Och gjort dem här - ligt ri - ka.

201. Hvad vill jag då mer?

O. P. P-N.

A. L. SKOOG.

1. Från syn - den för - lös - sad och re - nad, min själ Hos
 2. När syn - den och köt - tet nu fre - sta min själ, Och
 3. När fruk - tan och tvif - vel här stö - ra min ro, Hur
 4. Hos Je - sus, som en gång för syn - da - re dog, Finns

Je - sus nu hvi - lar och mår där så väl. Hvar stund får jag
 värl - den mig å - ter vill gö - ra till träl, Då flyr jag i
 godt att få skyn - da till Je - sus i tro Och skå - da hans
 hål - sa och re - ning och he - lig - het nog. I ho - nom nu

ä - ga och sma - ka hans nåd, Och städ - se han le - der mig
 tron till min Je - sus, hvars blod För mig blif - vit gju - tet; det
 kär - lek, hans makt och hans nåd Och fritt ta - ga mot af hans
 lef - ver och fröj - das min själ - Med ho - nom jag van - drar, och

KÖR.

ef - ter sitt råd. Hvad vill jag då mer? Sin nåd han mig
 lif - var mitt mod.
 ri - ka för - råd!
 allt gör han väl.

ger, Och allt hvad mig fat - tas han kän - ner och ser.

202. Jesus är min sång.

J. G.

DANSK FOLKMELODI.

1. Je - sus är min sång Un - der ti - dens tvång, Ty för
 2. Han, min bä - ste vän, Är den - sam - me än, Kär - leks-
 3. An - dra vän - ner gå, Je - sus gör ej så - Han är
 4. Han i sorg och strid Är min ro och frid, Är min

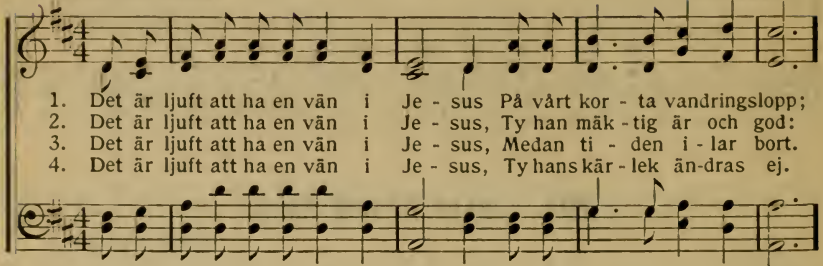
mig han led och dog. I hans dy - ra sår Lif och
 full och rik i nåd. Han är ljus och sol, Är min
 tro - gen, han står fast. Han mig städs' är när, Med sitt
 fröjd i allt mitt ve. Så jag sjun - ga må, Tills jag

frid jag får, All min synd på sig han tog.
 nå - da - stol, Hjal - per mig och ger mig råd.
 ord mig bär. Al - drig än hans löf - te brast.
 hem får gå För att ho - nom e - vigt se.

203. Det är ljuft att ha en vän.

IDA SCOTT TAYLOR.

E. S. LORENZ.

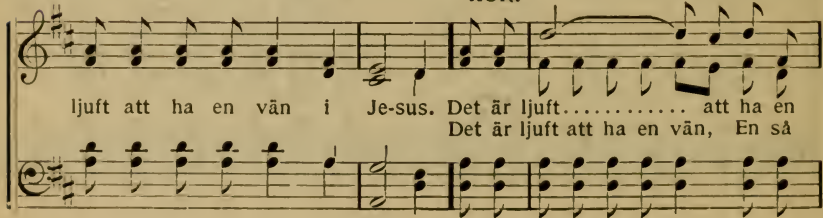

1. Det är ljuft att ha en vän i Je - sus På vårt kor - ta vandringslopp;
 2. Det är ljuft att ha en vän i Je - sus, Ty han mäk - tig är och god:
 3. Det är ljuft att ha en vän i Je - sus, Medan ti - den i - lar bort.
 4. Det är ljuft att ha en vän i Je - sus, Ty hans kär - lek än - dras ej.

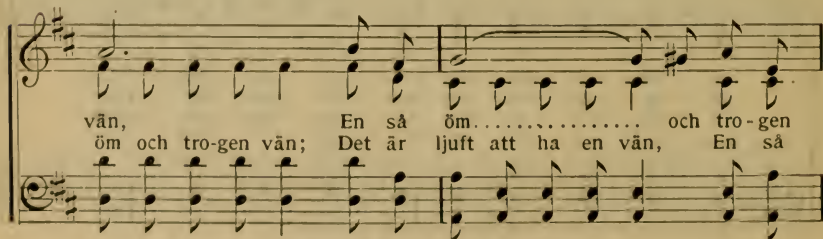

Ty hvad som än mö - ter här, Han mig städ - se hjälp be - skär. Det är
 Vå - ra bör - dor själf han bär, All - tid tröst och hjälp be - skär. Det är
 I hans kraft vi hål - la ut, Tills vår kamp och strid är slut. Det är
 Fa - ror här oss mö - ta må, Han oss le - der hem än - då. Det är

KÖR.

ljuft att ha en vän i Je - sus. Det är ljuft..... att ha en
 Det är ljuft att ha en vän, En så

vän, En så öm..... och tro - gen
 öm och tro - gen vän; Det är ljuft att ha en vän, En så

vän;
öm och tro-gen vän; Ty hvad som än mö - ter här, Han oss

ståd - se hjälp be-skär. Det är ljuft att ha en vän i Je - sus.

204. Den kostliga pärlan.

T. HAMBERG.

HUGH WILSON.

1. Jag nu den pärlan fun - nit har, Som är min själs be-gär.
2. Upp där - för nu, min själ, och sjung, Lofsjung din Fräl - sa - re!
3. Han lä - rer mig sin san - nings bud, Sitt ord, i Andens kraft;
4. Han al - la her - rars Her - re är Och al - la kungars kung;

Du frå - gar: hvad? Hör då mitt svar: Min Fräl - sa - re det är.
Han, din pro - fet, din präst och kung, Åt ho - nom hyll - ning gel!
Han med - lar mel - lan mig och Gud, Han här - skar med all makt.
Hans ok är ljuf - ligt, a - gan kär, Hans bör - da är ej tung.

5. Fast fattig i mig själf och svag,
Fast syndig, kall och död,
Dock uti honom hafver jag
Båd' hälsa, lif och stöd.

6. Se, han är min rättfärdighet,
Min frid, min sällhets höjd,
Ja, han är all min salighet,
Min krona och min fröjd;

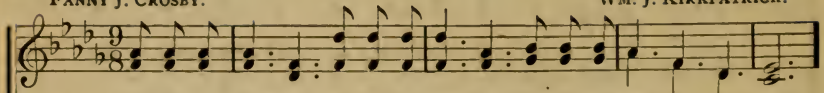
7. Min rikedom, min starkhets Gud,
Min sköld, min fasta borg,
Om dagen skugga, natten ljus,
Min glädje i all sorg.

8. Han är min bror, min bäste vän,
Min Herre och min Gud,
Och jag, jag är ock hans igen,
Hans dyrt förvärfda brud.

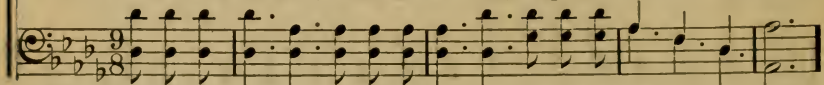
205. Lycklig i Jesus.

FANNY J. CROSBY.

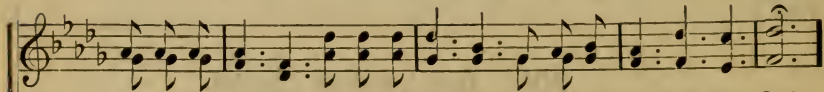
WM. J. KIRKPATRICK.

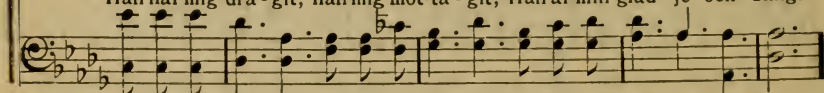
1. Lyck-lig i Je - sus, lycklig i Je - sus! Spriden det här-li - ga bud!
2. Ledd ut - af Je - sus, endast af Je - sus, Lycklig jag är som hans brud.
3. Fram-åt med Je - sus, endast med Je - sus, Vägen ej då blir mig lång.

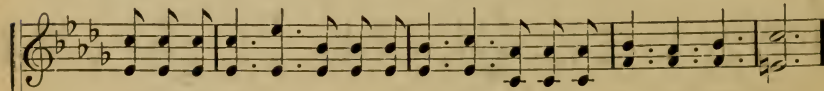
KÖR. Lycklig i Je - sus, lycklig i Je - sus! Spriden det här-li - ga bud!

Fine.

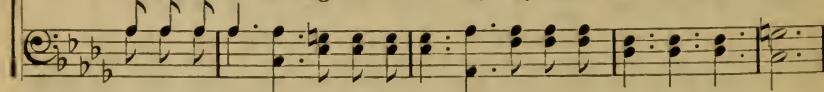
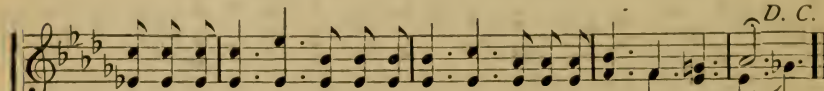
I hans för - so-ning, dy - rå för-so-ning Har jag fått frid med min Gud.
 Jag vill lof-sjun - ga, e - vigt lof-sjun - ga Honom, min Her-re och Gud.
 Han har mig dra - git, han mig mot-ta - git, Han är min gläd - je och sång.

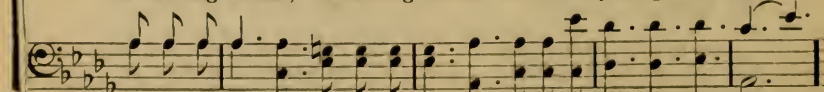
I hans för - so-ning, dy - ra för-so-ning, Har jag fått frid med min Gud.

Troget han sökt mig, fun-nit och löst mig Från al-la fi - en-dens garn.
 Under hans ledning, tro-fa - sta ledning, Är jag så trygg och så nöjd.
 Han vill be-va - ra mig från all fa - ra, Skydda och le - da hvar dag.

D. C.

Jesus har frälst mig, Jesus har frälst mig, Jag är Guds lyckli - ga barn.
 Änglar frambä - ra lof, pris och ä - ra, Glädjas med mig, o, hvad fröjd!
 Så han mig frälsar, Så han mig frälsar. Ho är så lyck - lig som jag?

206. Saliga visshet.

FANNY J. CROSBY.

MRS. J. F. KNAPP.

1. Sa - li - ga viss - het, Je - sus är min! Ren i Guds här - lig - het
 2. Sa - li - ga lyd - nad, full - het af fröjd! Skym - tar jag ser af den
 3. Sa - li - ga trygg - het! Slut är all strid, Jag i min Je - sus har

skå - dar jag in. Viss om min arfs - lott, till - hör jag Gud,
 him - mel - ska höjd. Äng - lar mig bå - da djup af Guds råd,
 säll - het och frid. Vän - tan - de ho - nom, upp - åt jag ser,

KÖR.

Född af hans An - de, klädd i hans skrud. Je - sus jag fun - nit.
 Hvi - ska om kär - lek, hvi - ska om nåd.
 Kär - le - kens full - het ren han mig ger.

Fri från allt tvång, Honom jag pri - sa vill med min sång. Je - sus jag

fun - nit. Fri från allt tvång, Honom jag pri - sa vill med min sång.

207. Jesus är min.

P. P. B.

P. P. BLISS.

1. Jag är så glad, att mig Gud hål-ler kär; Bo-ken han gaf mig mitt
 2. Fast jag i glöm-ska hans kär-lek försmått, Dock han mig älskat, där
 3. Skul-le ej jag ho-nom älska ock-så, Han som i dö-den för
 4. Frå-gar man, hur jag är viss up-på det? Pris va-re Je-sus, jag
 5. Den-na för-viss-ning mig fyl-ler med fröjd: Jag i min Je-sus är

hjär-ta det lär. Här-li-ga ting ut-i bi-beln jag ser;
 vil-se jag gått; Och när jag min-nes hans kär-lek så varm,
 mig vil-le gå: O, när på kor-set min Je-sus jag ser,
 sä-kert det vet: Ty med min an-de hans An-de ju bär
 sa-lig och nöjd. Djäf-vu-len vi-ker, förskräckt i sitt sinn',

KÖR.

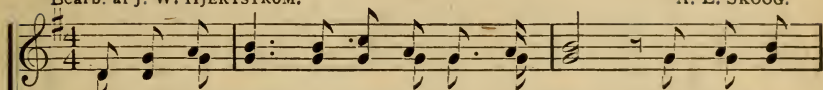
Störst är dock det, att sin nåd han mig ger. Jag är så glad, att
 Strax vill jag fly till hans älskan-de barm.
 Jub-lar mitt hjär-ta och tvif-lar ej mer.
 Vitt-ne där-om, att han hål-ler mig kär.
 När han får hö-ra, att Je-sus är min.

Je-sus är min, Je-sus är min, Jesus är min. äf-ven min.

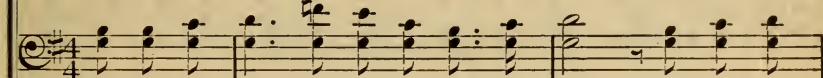
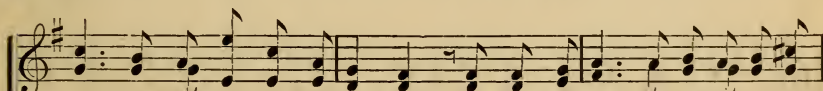
208. Förtviflan och hopp.

Bearb. af J. W. HJERTSTRÖM.

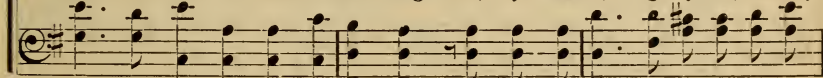
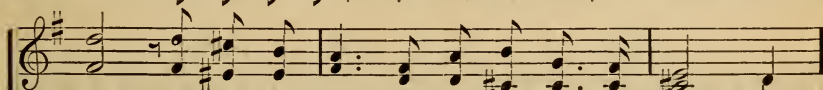
A. L. SKOOG.

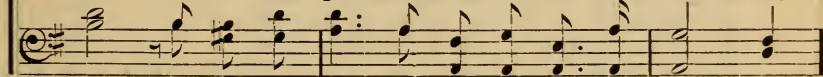
1. Hur mörkt och tomt i världen utan Gud! Hvar finns en
 2. Min ungdomskraft i synen uttömd är, Jag lefvat
 3. Jag of-ta hört om himlens salighet Men ej för-
 4. Ja, det finns hjälp, ty ännu Fadren står Och väntar
 5. Finns hjälp för mig så usel som jag är, Då går jag

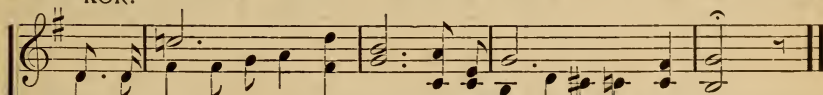
plats, där jag kan finna friheten? Jag trampat har Guds helga sanning-
 blott för lustarna och flåden. Jag har ej trott Guds dyra ord, som
 stått, att jag den borde söka. Ack, finns det ej hos Gud barmhärtig-
 dig med brustet fadershjärta. Om du nu blott till honom genast
 strax och ber om försköning. Ja, syndare, dig skynda, kom, ty

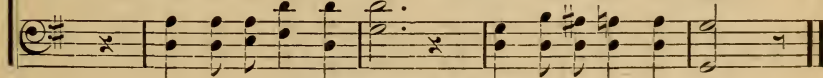
bud Och fruktar, nådens dag ren är förlieden.
 lär, Att ingen glädje finnes uti världen.
 het? Skall afgrundsöcker mina kval föröka?
 går, Skall du bli kvitt din synd och all din smärta.
 här Du finner genombeslutet fullförsoning.

KÖR.

Finns det hjälp för mig? Finns det hjälp för mig?
 hjälp, finns det hjälp för mig? hjälp, finns det hjälp för mig?
 4, 5. Det finns hjälp för dig, Det finns hjälp för dig.
 hjälp, det finns hjälp för dig. hjälp, det finns hjälp för dig.

209. Jag ankrat min själ.

H. L. GILMOUR.

GEO. D. MOORE.

1. Min själ drefs om - kring som på stor - man - de haf, Be -
 2. Jag följ - de den mil - da och ma - nan - de röst, Och
 3. Och nu jag mig fröj - dar. och sjun - ger så glad Lof,
 4. Hur skönt att nu lik - som Jo - han - nes en gång Få
 5. O själ, kom till Je - sus! Han vän - tar dig än Att

tun - gad af o - ro och strid. Jag hör - de en stäm - ma: "O
 så fick jag nåd till att tro På Je - sus, som he - la min
 ä - ra och pris till hans namn, Som lot - sa - de mig från det
 hvi - la i Fräl - sa - rens famn Och fin - na min ro och min
 gif - va dig gläd - je och tröst. Kom, ank - ra din själ i hans

KÖR.

själ, kom till mig!" Jag kom och fann hvi - la och frid. Jag ankrat min själ i den
 skuld plånat ut Och skänkt mig all trygghet och ro.
 stor - man - de haf Och för - de mig lyck - ligt i hamn.
 säll - het all - tid I fri - dens och kär - lekens hamn!
 sa - li - ga frid, Och hvi - la vid Frälsarens bröst!

hamn, som är frid, Och drif - ves på haf - vet ej ut. Må

stor-mar-ne ja - ga dess böljor till strid—Hos Je-sus jag hvi-lar till slut.

210. Jesus dog för mig.

MRS. F. J. V. A.

JOHN T. GRAPE.

1. Guds Son på kor-sets stam För mi - na syn - der dog, Ett
 2. Jag bi - dar vid Guds tron Och väd - jar till hans nåd, Som
 3. Ja, Je - sus för mig dog— Pris Gud e - vin - ner - lig! Han

KÖR.

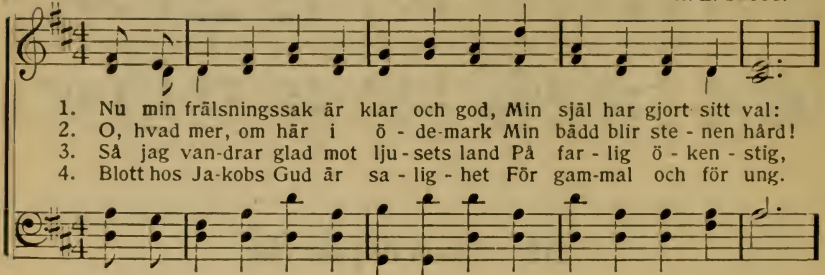
men - löst of-fer-lamm, Och all min skuld bort-tog. Je - sus dog för mig;
 gif - vit mig sin Son Ut - i sitt frälsningsråd.
 mi - na syn-der tog; Af nåd han frälste mig.

Jag skall ic-ke dö. All min skuld han plånat ut Och gjort mig hvit som snö.

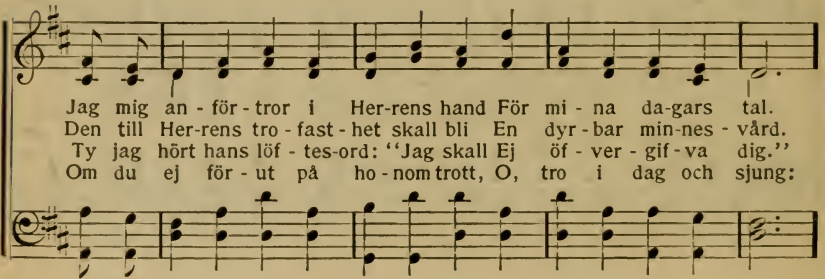
211. På Jakobs Gud.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

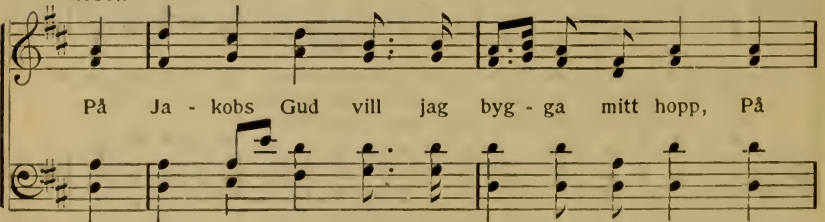

1. Nu min frälsningssak är klar och god, Min själ har gjort sitt val:
 2. O, hvad mer, om här i ö - de - mark Min bädd blir ste - nen hård!
 3. Så jag van - drar glad mot lju - sets land På far - lig ö - ken - stig,
 4. Blott hos Ja - kobs Gud är sa - lig - het För gam - mal och för ung.

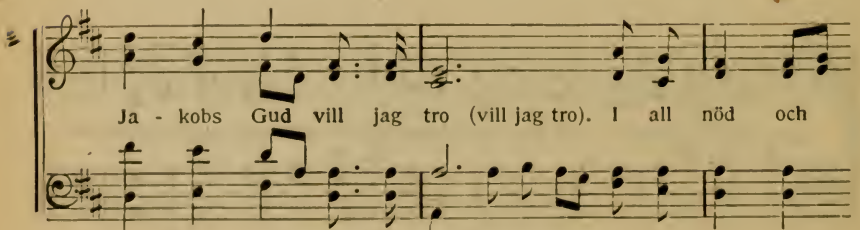

Jag mig an - för - tror i Her - rens hand För mi - na da - gars tal.
 Den till Her - rens tro - fast - het skall bli En dyr - bar min - nes - vård.
 Ty jag hört hans löf - tes - ord: "Jag skall Ej öf - ver - gif - va dig."
 Om du ej för - ut på ho - nom trott, O, tro i dag och sjung:

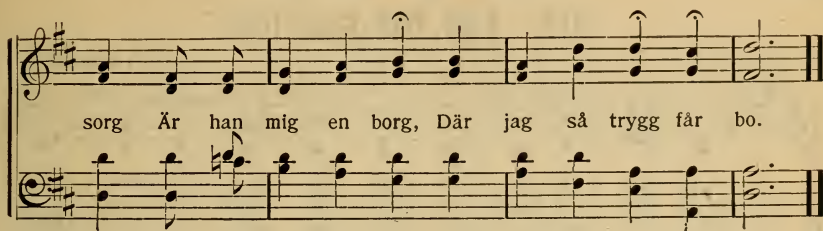
KÖR.

På Ja - kobs Gud vill jag byg - ga mitt hopp, På

Ja - kobs Gud vill jag tro (vill jag tro). I all nöd och

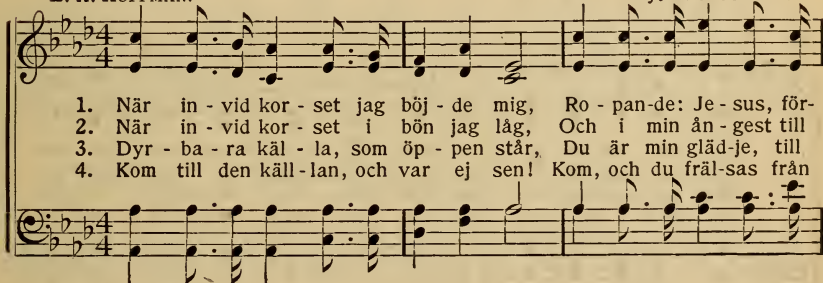

sorg Är han mig en borg, Där jag så trygg får bo.

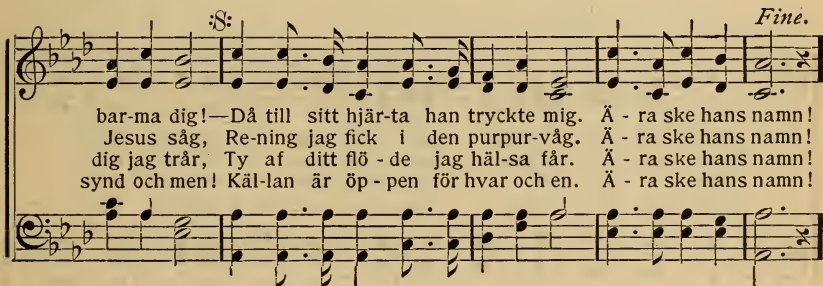
212. Ära ske hans namn!

E. A. HOFFMAN.

J. H. STOCKTON.

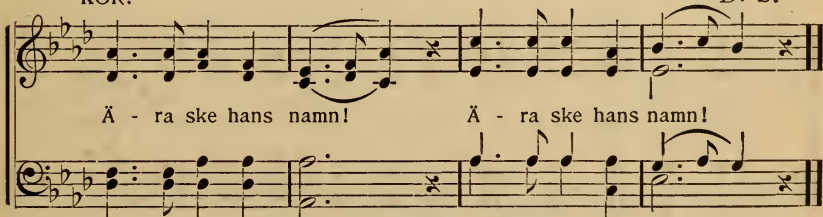
1. När in - vid kor - set jag böj - de mig, Ro - pan - de: Je - sus, för-
 2. När in - vid kor - set i bön jag låg, Och i min än - gest till
 3. Dyr - ba - ra käl - la, som öp - pen står, Du är min gläd - je, till
 4. Kom till den käll - lan, och var ej sen! Kom, och du fräl - sas från

bar-ma dig!—Då till sitt hjär-ta han tryckte mig. Ä - ra ske hans namn!
 Jesus såg, Re-ning jag fick i den purpur-våg. Ä - ra ske hans namn!
 dig jag trår, Ty af ditt flö - de jag hål-sa får. Ä - ra ske hans namn!
 synd och men! Käl-lan är öp - pen för hvar och en. Ä - ra ske hans namn!

KÖR.

D. S.

Ä - ra ske hans namn! Ä - ra ske hans namn!

213. Frid, frid, Guds frid.

P. P. B.

P. P. BILHORN.

1. Mitt hjär - ta har lärt sig en sång (en sång) Så
 2. Från kor - set Guds frid väll - de fram (flöt fram) I
 3. När Je - sus jag kän - de som min (som min), Och
 4. Till Je - sus jag flyr ur all strid (all strid); Hos

ljuf - lig, om ic - ke så lång (så lång). Den kväl - ler som
 blo - det, som flöt från Guds lamm (Guds lamm): Al - le - nast vid
 han mig upp - tog så - som sin (som sin), Då frid i mitt
 ho - nöm i väx - lin - gens tid (all - tid) Jag fin - ner be -

skogs - käl - lans språng: Guds frid, som Je - sus mig ger.....
 kors - trä - dets stam - Guds frid, som Je - sus mig ger.....
 hjär - ta kom in, Guds frid, som Je - sus mig ger.....
 stån - digt min frid, Guds frid, som Je - sus mig ger.....

KÖR.

Frid, frid, Guds frid, Him - mel - ska gåf - va så stor (så stor)! O

rit.

här - li - ga, här - li - ga frid, Som nu i mitt hjär - ta bor!

214. Hvad är att tro?

Arr.

1. Hvad är att tro? Ho kan det väl för - kla - ra? Det är att
 2. Märk, tro är ic - ke kån - na el - ler skå - da, Men att du
 3. Tron är ett An - dens verk ut - i ditt hjär - ta; Ej fö - des
 4. För tron är bu - det lust och ic - ke plå - ga, Ty tron i
 5. På mu - len him - mel tron en stjär - na skå - dar, Som ge - nom

lå - ta Kri - stus all - ting va - ra Och lig - ga öd - mjuk in - vid kor - sets
 lå - ter Kri - stus i dig rå - da. Tron blickar sta - digt öf - ver ti - dens
 den, ej när den u - tan smär - ta. En gåf - va dyr - bar är den från din
 hjär - tat tän - der kär - leks - lå - ga, Som värmer sjä - len, att hon lö - per
 mol - nen ljus och frid oss bå - dar. Den stjärnan Je - sus är, och up - pen -

fot Och allt af nåd för in - tet ta - ga mot.
 ve Och vet ej an - nat än på Je - sus se.
 Gud, Som ver - kar kraft att gö - ra Her - rens bud.
 glad Sin dy - re Her - res ä - ren - den å - stad.
 bar Jag ho - nom snart får se i him - mel klar.

215. Ett saligt hopp.

E. E. HEWITT.

HOWARD E. SMITH.

1. Det är ny - födt hopp i min själ i dag, Och min väg är
 2. Det är ljuft att gå på hans vil - jas stig Och få gö - ra
 3. Det är sa - ligt hopp i min själ i dag: Vid min Je - su

ljus af Guds väl - be - hag, Ty jag fun - nit Je - sus, och själf han är
 det, som han bju - der mig, Vitt - na om hans kär - lek så un - der - bar,
 si - da nu van - drar jag. Han i fre - stel - sen lof - vat stöd - ja mig,

KÖR.

Med sin kär - leks sol - sken mig ständigt när. Ett ljuf - ligt hopp och en
 Vi - sa på den fyr - båk, som ly - ser klar.
 Och mig fö - ra hem - åt till fröjd med sig.

himmelsk frid, Ty Je - sus mig sökt och fun - nit; Ja, en sa - lig

fröjd, vidt öf - ver jor - den höjd—Han mig bär, tills hem jag hun - nit.

216. Jesus har mig liten kär.

WM B. BRADBURY.

1. Je-sus har mig li - ten kär, Så i bi-beln skrivfet är. Ä - ro barnen
2. Han som allt fullkomnad gjort Och mig öppnat himlens port, Han vill ock från
3. Je-sus har mig kär, och mig Föl - jer han på all min stig. Sist, om jag har

KÖR.

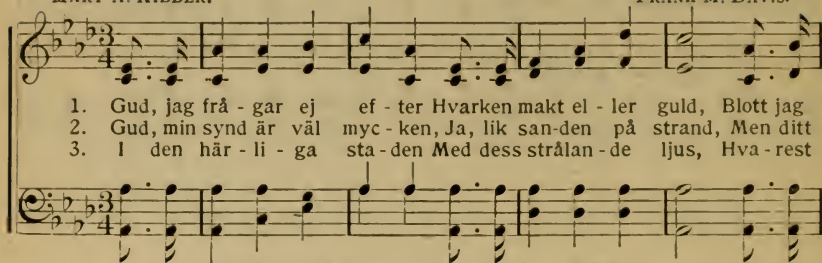
sva - ga, små, Han rör om dem han än - då. Ja, Je-sus har mig kär,
synd mig två, Att hans barn där - in må gå.
ho - nom kär, Upp till Gud han själf mig bär.

Ja, Je-sus har mig kär, Ja, Je-sus har mig kär, Af bibeln jag det lär.

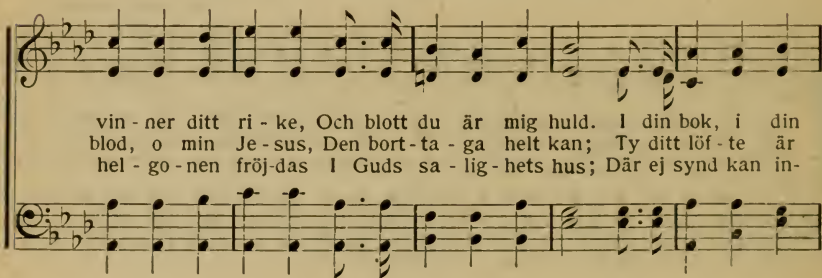
217. Är mitt namn skrifvet där?

MARY A. KIDDER.

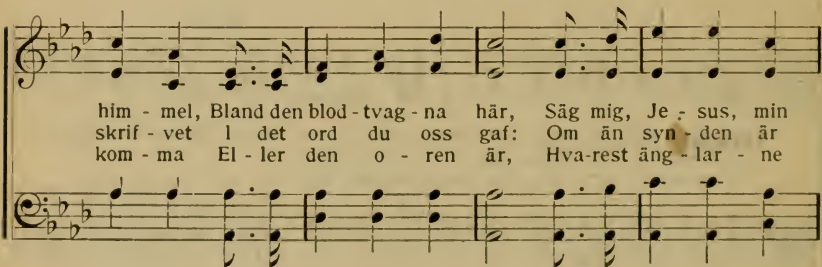
FRANK M. DAVIS.

1. Gud, jag frå - gar ej ef - ter Hvarken makt el - ler guld, Blott jag
 2. Gud, min synd är väl myc - ken, Ja, lik san - den på strand, Men ditt
 3. I den här - li - ga sta - den Med dess strålan - de ljus, Hva - rest

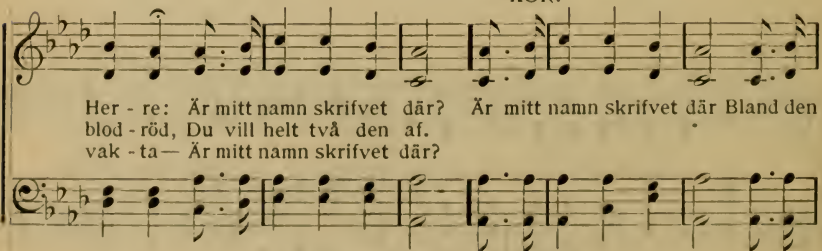

vin - ner ditt ri - ke, Och blott du är mig huld. I din bok, i din
 blod, o min Je - sus, Den bort - ta - ga helt kan; Ty ditt lög - te är
 hel - go - nen fröj - das I Guds sa - lig - hets hus; Där ej synd kan in -

hím - mel, Bland den blod - tvag - na här, Säg mig, Je - sus, min
 skrif - vet I det ord du oss gaf: Om än syn - den är
 kom - ma El - ler den o - ren är, Hva - rest äng - lar - ne

KÖR.

Her - re: Är mitt namn skrifvet där? Är mitt namn skrifvet där Bland den
 blod - röd, Du vill helt två den af.
 vak - ta — Är mitt namn skrifvet där?

blodtvagna här? I din bok, i din him-mel, Är mitt namn skrifvet där?

218. Min tro ser upp till dig.

RAY PALMER.

MEL. OLIVET.

1. Min tro ser upp till dig, Guds lamm, som dog för mig,
2. Din ri - ka nåd mig gif! Med tro och kraft och lif
3. I lif - vets mör - ka dal, Bland sor - ger u - tan tal
4. Snart slu - tar lif - vets dröm, Och dö - dens kal - la ström

O Je - sus min. Hör mig, fast arm och svag, Min synd i -
 Be - krön mig väl! Du som har dött för mig, Lär mig att
 Och stor - mens brus Bort - tor - ka du hvar tår, Läk smär - tans
 Om - sve - per mig. O Her - re Je - sus kär, Var mig då

från mig tag, Att jag från den - na dag Må helt bli din!
 äl - ska dig Med kär - lek in - ner - lig Af all min själ!
 dju - pa sår, Led mig i di - na spår, Och var mitt ljus!
 ljuf - ligt när, Och mig i fam - nen bär Sist hem till dig!

219. Fullkommen i Kristus.

NORSK MELODI.*

1. Rätt-fär - dig och he - lig i Kri - stus är jag, I ho - nom upp-
 2. O, trod - de nu al - la, att nå - den är fri, De skul - le till
 3. Hör, syn - da - re! Fräl - sa - ren kal - lar dig än, Han kal - lar från

fyll - de jag la - gen. Gud haf - ver till mig allt sitt
 Fräl - sa - ren skyn - da. De skul - le ej lef - va och
 o - tron och nō - den. O kom!—så han ro - par—jag

go - da be - hag, Ty syn - den i - från mig är ta - gen. Min
 blif - va ut - i Sin o - tro; de skul - le ej syn - da Och
 är ju din vän, Som äl - skat dig in ut - i dö - den Och

Je - sus han tog den och off - ra - de sig; Det off - ret det gäl - ler full-
 dö, då det fin - nes för-loss-ning i-från Allt ondt ut - i blo - det, som
 äl - skar dig än; och ej an - nat jag kan Än äl - ska så varmt, som när

* Kan ock sjungas som n:o 80.

kom - ligt för mig Till stund - lig och e - vig för - so - ning.
flöt från Guds Son Till re - ning för syn - da - re al - la.
blo - det det rann Till din och all värl - dens för - so - ning.

220. Min själ, ack, fatta mod!

LEWIS EDSON.

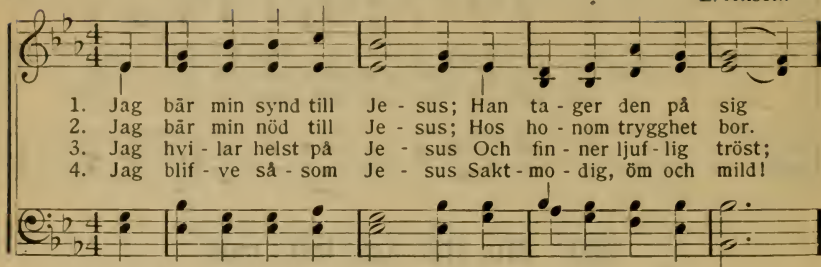
1. Min själ, ack, fat - ta mod! Guds Son är död för dig. Han gaf sitt dy-ra
2. Han i Guds å - syn står Och manar godt för mig. Hans blod, hans dyra
3. Fem dju-pa sår han bär Från Gol-ga-ta för mig. Hur sa-ligt dock det
4. Då lyss-nar Fa-dren till Så huld och kärleks-full. Han allt för-lå-ta
5. Gud mot mig nå - dig är, Han mig i Kri-stus ser. Han är min Fa-der

blod Att å - ter - lö - sa mig. Min löf - tes - man hos Gud han är, Min
sår De ta - la kraf-te - lig. Det blo-det har för - so-nat allt, Det
är Att där få göm-ma sig! "För-låt! för-låt!" är deras bön, "För-
vill För en - de So-nens skull. Jag är hans barn— att det är sant, Jag
kär. Hvad skall jag fruk - ta mer? Ack, nåd och bar - na-skap jag fått, Ack,

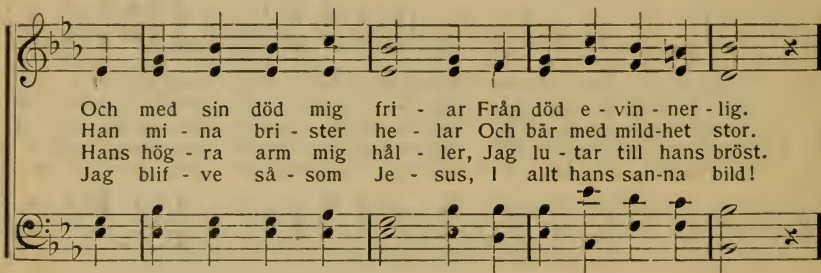
löf - tes-man hos Gud han är, På hän - der - na mitt namn han bär.
blo - det har för - so - nat allt Och ger åt lif - vet ny ge - stalt.
låt! för-låt!" är de - ras bön; För-ka - sta ej hans ar - bet - s - lön!
är hans barn—att det är sant, Han gif - vit mig sin An - des pant.
nåd och bar - na - skap jag fått Och ro - par: "Ab-ba Fa - der!" blott.

221. Den nådefulle Jesus.

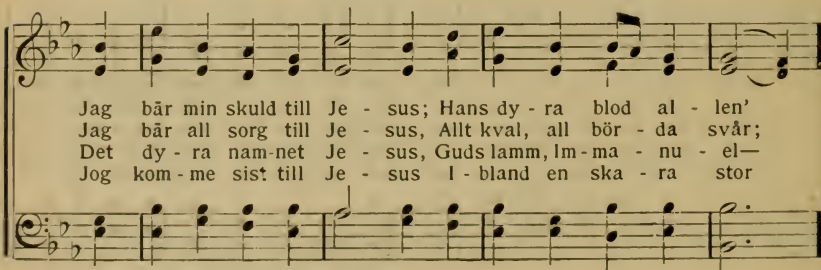
L. MASON.

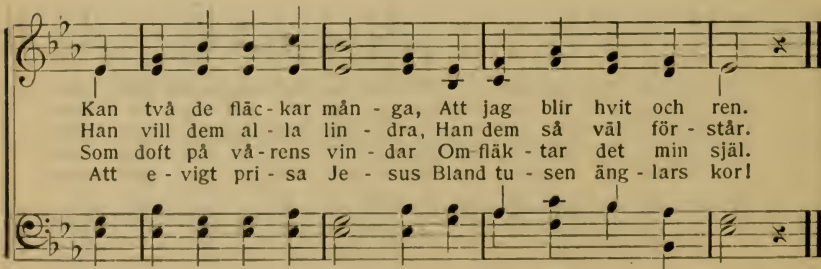
1. Jag bär min synd till Je - sus; Han ta - ger den på sig
 2. Jag bär min nöd till Je - sus; Hos ho - nom trygghet bor.
 3. Jag hvi - lar helst på Je - sus Och fin - ner ljuf - lig tröst;
 4. Jag blif - ve så - som Je - sus Sakt - mo - dig, öm och mild!

Och med sin död mig fri - ar Från död e - vin - ner - lig.
 Han mi - na bri - ster he - lar Och bär med mild - het stor.
 Hans hög - ra arm mig håll - ler, Jag lu - tar till hans bröst.
 Jag blif - ve så - som Je - sus, I allt hans san - na bild!

Jag bär min skuld till Je - sus; Hans dy - ra blod al - len'
 Jag bär all sorg till Je - sus, Allt kval, all bör - da svår;
 Det dy - ra nam - net Je - sus, Guds lamm, Im - ma - nu - el -
 Jog kom - me sist till Je - sus I - bland en ska - ra stor

Kan två de fläck - kar mån - ga, Att jag blir hvit och ren.
 Han vill dem al - la lin - dra, Han dem så väl för - står.
 Som doft på vå - rens vin - dar Om - fläck - tar det min själ.
 Att e - vigt pri - sa Je - sus Bland tu - sen äng - lars kor!

222. Det är väl.

H. G. SPAFFORD.

P. P. BLISS.

1. När frid jag åt - nju - ter så rik som en flod, När sorg öf - ver -
 2. Fast värl - den än plå - gar med hot och med tvång Och sar - gar min
 3. Och när jag har slu - tat min jor - di - ska strid Och sä - ger till

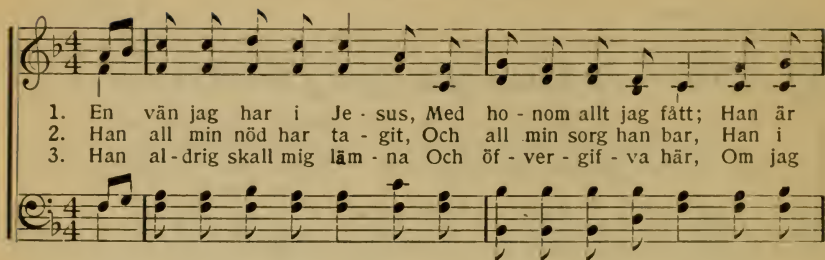
sval - lar min själ, Blott all - tid jag hvi - lar hos Fräl - sa - ren
 fat - ti - ga själ, Med Je - sus jag seg - rar och sjun - ger min
 värl - den far - väl, Då får jag till him - len gå hem ut - i

KÖR.

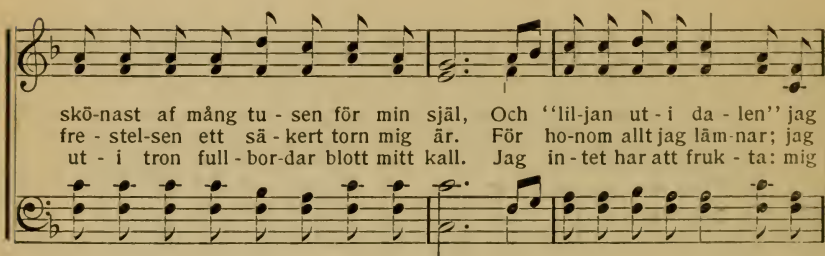
god, Är allt väl med min själ, allt är väl. Allt är väl.....
 sång: Allt är väl med min själ, allt är väl,
 frid, Då skall allt blif - va väl med min själ. Allt är väl

med min själ,..... Det är väl, allt är väl med min själ.
 med min själ,

223. Liljan i dalen.

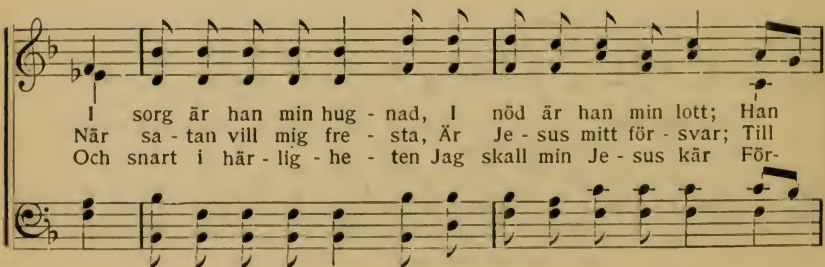
1. En vän jag har i Je - sus, Med ho - nom allt jag fått; Han är
 2. Han all min nöd har ta - git, Och all min sorg han bar, Han i
 3. Han al - drig skall mig läm - na Och öf - ver - gif - va här, Om jag

skö - nast af mång tu - sen för min själ, Och "lil - jan ut - i da - len" jag
 fre - stel - sen ett sä - kert torn mig är. För ho - nom allt jag läm - nar; jag
 ut - i tron full - bor - dar blott mitt kall. Jag in - tet har att fruk - ta: mig

ser i ho - nom blott; Mig han re - na kan från syn - der, bri - ster, fel.
 in - tet vill ha kvar. Städs' hans starka kraft mig up - pe - hål - ler här.
 han en elds - mur är. Han min själ med himmelskt man - na mät - ta skall,

I sorg är han min hug - nad, I nöd är han min lott; Han
 När sa - tan vill mig fre - sta, Är Je - sus mitt för - svar; Till
 Och snart i här - lig - he - ten Jag skall min Je - sus kär För -

KÖR.

är min sköld, min borg, min fröjd, min del. Han är "lil-jan ut-i da-len," en
säk - ra ham-nen han mig ljuf - ligt bär.
kla - rad se vid hel - ga flo - dens svall.

mor-gon-stjär - na klar, Han är skö-nast af mång tu - sen för min själ.

224. Allt af nåd.

PHILIP DODDRIDGE.

L. MASON.

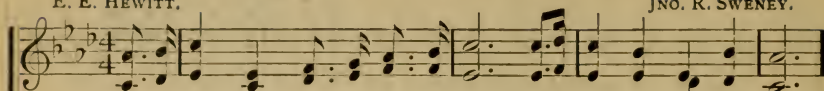
1. Nåd är ett här - ligt ord. Vål den det rätt för - står!
2. Det nå - den var al - len, Som upp - fann fräls - nings - råd.
3. Det nå - den var och är, Som för mig på den stig,
4. Af i - del nåd jag får Den kro - na Gud be - skär.

I - ge - nom him - lar, öf - ver jord Dess star-ka e - ko går.
Och al - la steg, som to - gos sen För det - ta mål, var nåd.
Som upp till him - lens säll - het bär, Och städs' den föl - jer mig.
Af nåd jag in i him - len går. Ack, pris - värd nå - den är!

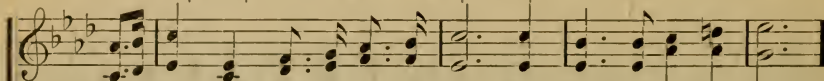
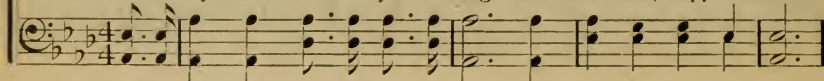
225. Det är solsken i min själ.

E. E. HEWITT.

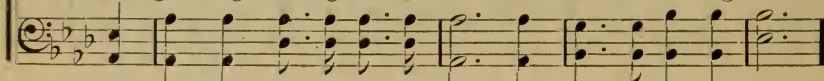
JNO. R. SWENEY.

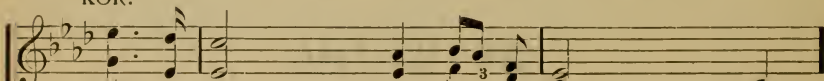
1. Det är sol - sken i min själ i dag, Mer strå - lan - de och klart
2. Det är sol - sken i min själ i dag: Jag lof och pris till Gud
3. Det är vår ut - i min själ i dag: Då Her - ren är min ro,
4. Det är fröjd ut - i min själ i dag Och kär - lek, hopp och tro.

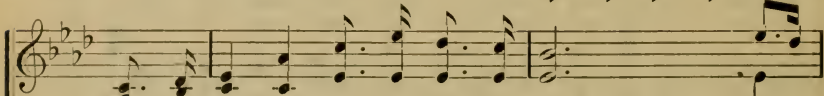
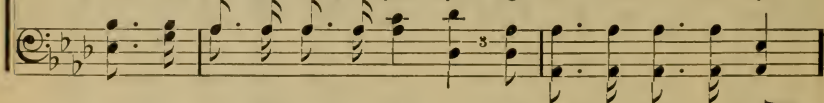
Än det, som ler ur mor - gon - sky, Mer skönt och un - der - bart.
 Hem - bä - ra vill in - för hans tron I sän - gens fröj - de - ljud.
 Mig hål - sa fri - dens sän - de - bud, Och gläd - jens blom - ster gro.
 Gud ger mig sa - lig - het ren här Och sist en e - vig ro.

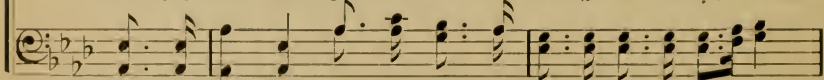
KÖR.

O, hvad sol - - sken, ljuf - ligt sol - - - sken!
 O, hvad sol - sken i min själ, ljuf - ligt sol - sken i min själ!

Glad jag van - drar ge - nom ve och väl (ja ve och väl). När

jag på Je - su kär - lek ser, O, hvad sol - sken i min själ!

226. Fröjdebud.

PRISCILLA J. OWENS.

WM. J. KIRKPATRICK.

1. Fröj - de - bu - det har dig nått: Je - sus nu fräl - sa kan.
 2. Låt det bu - det vi - da gå: Je - sus nu fräl - sa kan,
 3. Säg till hvar - je frid - lös själ: Je - sus nu fräl - sa kan,
 4. Vin - dar, bā - ren kring hans ord: Je - sus nu fräl - sa kan!

Frid du i det or - det fått: Je - sus nu fräl - sa kan.
 Att all värl - den hö - ra må: Je - sus nu fräl - sa kan!
 Han för dig gjort all - ting väl: Je - sus nu fräl - sa kan!
 Fröj - dens, al - la folk på jord: Je - sus nu fräl - sa kan!

Bär då ut det gla - da bud Om den kär - lek, som dig fann,
 Haf - vets ö - ar sjun - ge gladt: Han kan fräl - sa, en - dast han!
 För din skuld sitt lif han gaf, I hans död din synd för - svann.
 Sjung om fräls - ning, full och fri, Själ, som lösts ur syn - dens bann!

Gå med häls - ning från din Gud: Je - sus nu fräl - sa kan!
 Jor - den jub - le dag och natt: Je - sus nu fräl - sa kan!
 Jub - la in - för död och graf: Je - sus nu fräl - sa kan!
 E - vigt det vår sång skall bli: Je - sus nu fräl - sa kan!

227. Ej silfver, ej guld.

JAMES M. GRAY, D. D.

D. B. TOWNER.

1. Ej silf - ver, ej guld har för - skaf - fat mig frälsning, Ej jor - di - ska
 2. Ej silf - ver, ej guld har mitt skuld - bref ut - plå - nat, Nej, där - till min
 3. Ej silf - ver, ej guld kun - de, då jag var fjär - ran, Mig till - trå - de
 4. Ej silf - ver, ej guld kan för - skaf - fa mig in - gång Till himlen, som

skat - ter ha fri - köpt min själ. Nej, blo - det på kor - set är
 skuld var för stor och för svår. Blott blo - det på kor - set den
 vin - na till Gud och hans nåd; Men blo - det på kor - set, det
 syn - den mig ut' - stängt i - från. I blo - det på kor - set för -

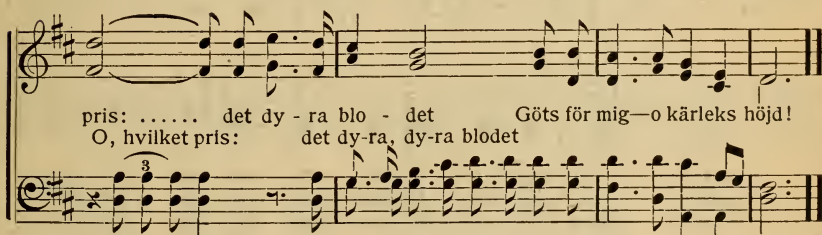
pri - set jag ko - stat, Den en - föd - de So - nen gafs ut för mitt väl.
 kun - de bort - ta - ga, Blott där - i för - loss - ning från syn - den jag får.
 för - de mig nå - ra. Hvad djup och hvad höjd i den e - vi - ges råd!
 so - ning dock vin - nes, Och hem kom - mer å - ter den ir - ran - de son.

KÖR.

Fri - köpt jag är..... men ej med silf - ver,
 Friköpt jag är, friköpt jag är men ej med silf ver,

Å - ter - löst men ej med guld. O, hvil-ket
 Å - ter-löst, å - ter-löst men ej med guld.

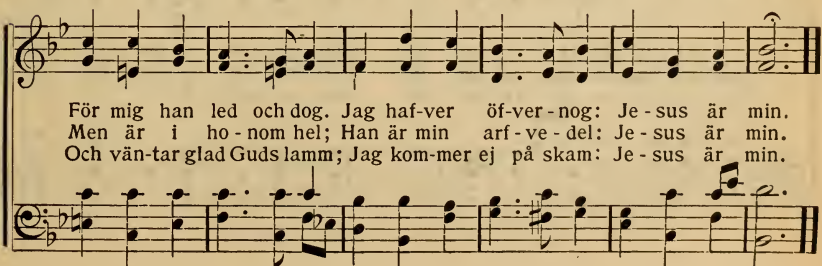

pris: det dy - ra blo - det Göts för mig—o kärleks höjd!
 O, hvilket pris: det dy-ra, dy-ra blodet

228. Jesus är min.

1. Nu är jag säll och nöjd: Je-sus är min.
 Nu har jag frid och fröjd: Je sus är min. Ty all min synd han tog,
 2. Nu har jag frid med Gud: Je-sus är min.
 Nu är jag Kri - sti brud: Je-sus är min. Väl har jag mån - ga fel,
 3. Jag fruk-tar in - gen strid: Je-sus är min.
 Nu kan jag dö i frid: Je-sus är min. Jag ser med läng-tan fram

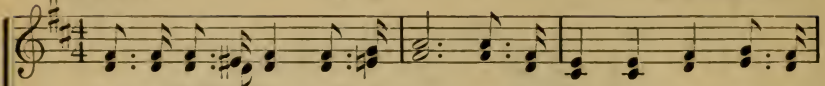

För mig han led och dog. Jag haf-ver öf-ver-nog: Je - sus är min.
 Men är i ho - nom hel; Han är min arf - ve - del: Je - sus är min.
 Och vän-tar glad Guds lamm; Jag kom-mer ej på skam: Je - sus är min.

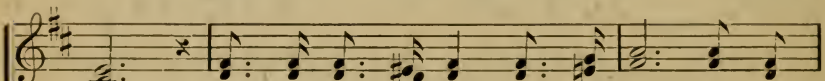
229. Hvitare än snö.

E. R. LATTÄ.

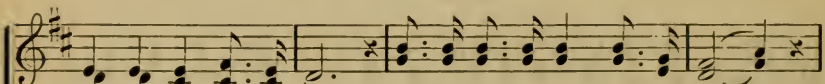
H. S. PERKINS.

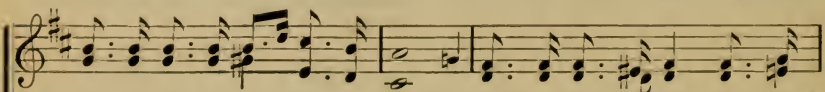
1. Pris ske Gud för blods-käl-lans flod, För en syn - dig värld up - pen-
 2. Tör-nig var den kro - na han bar, Kor-set tryck - te djupt ho - nom
 3. Län - ge var jag bor - ta från dig, Je - sus kär, i o - tro och

bar! Pri - sad va - re Fräl - sa - ren god, Ty för
 ned. Li - dan - dets för-trog - ne han var, Då för
 flärd. Blod - röd syn - den stod fram - för mig, Ned till

syn-den dö - dad han var! Fast jag ej hans kär- lek för - stätt,
 syn-den tå - ligt han led. Han på kor-set gju - tit sitt blod,
 dö - den led - de min färd; Men jag kom till blods-käl-lans flod,

Ir - rat bor - ta nä - ra att dö, Han mig ren i blo - det har
 Frälst mig, som var nä - ra att dö, Tvätt mig ren i blods-käl-lans
 Just som jag var nä - ra att dö, Och du tvåd - de mig i ditt

KÖR.

tvått Och hvi-ta - regjort mig än snö. Hvi - - - ta-re än
 flod Och hvi-ta - regjort mig än snö. Hvi-ta-re än snö,
 blod, Och hvi-ta - re blef jag än snö.

snö, Hvi - - - ta-re än
 hvi - ta - re än snö, Hvi - ta - re än snö,

snö; Han har tvått mig ren i sitt
 hvi - ta - re än snö, än snö;

blod (i sitt blod) Och hvi - ta - re gjort mig än snö (än snö).

230. Gud ske lof!

1. I Je - sus ha vi e - vig nåd— Gud ske lof! Gud ske lof!
 2. Snart dö - dens kropp vi läg - ga af— Gud ske lof! Gud ske lof!
 3. Vi sjun - ga un - der ti - den här: Gud ske lof! Gud ske lof!
 4. I äng - lar, sjun - gen of - van där: Gud ske lof! Gud ske lof!

Mot syn - den vet han städ - se råd— Gud ske lof! Gud ske lof!
 Snart få vi skru - den Je - sus gaf— Gud ske lof! Gud ske lof!
 Vår väg allt - jämt till hem - met bär— Gud ske lof! Gud ske lof!
 I hel - gon, sjun - gen af - ven här: Gud ske lof! Gud ske lof!

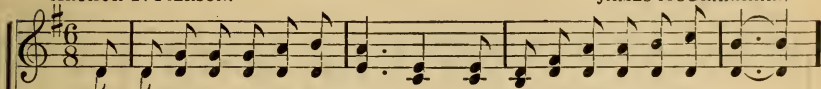
För - lå - tel - se och fröjd och frid Samtkraft och se - ger i all strid
 Snart ä - ro vi med al - la dem, Som sjun - ga i vårt säl - la hem
 Vi gå fram - åt med fröjd - fullt mod, Ty Je - sus köpt oss med sitt blod
 O, sjun - gen högt: hal - le - lu - ja Vår Her - re Je - sus, Je - ho - val

Vi ha i ho - nom all vår tid. Gud ske lof! Gud ske lof!
 Ut - i Guds stad, Je - ru - sa - lem. Gud ske lof! Gud ske lof!
 Och är oss städ - se huld och god. Gud ske lof! Gud ske lof!
 Ja, sjun - ge nu hvar män - ni - ska: Gud ske lof! Gud ske lof!

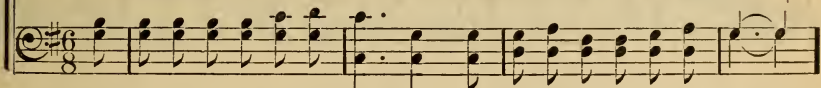
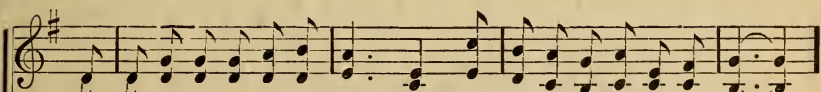
231. O, jag är så lycklig i Jesus.

ARTHUR T. PIERSON.

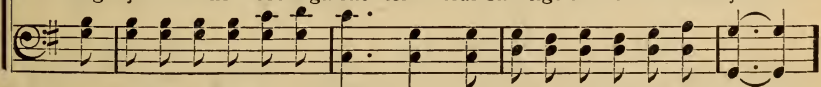
JAMES McGRANAHAN.

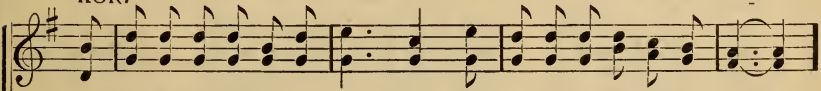
1. O, jag är så lyck-lig i Je - sus; Ty han har för-lossat min själ,
 2. O, jag är så lyck-lig i Je - sus; Vid kor - set min själ fun-nit frid,
 3. O, jag är så lyck-lig i Je - sus; Allsynd han med blo-det strök ut
 4. O, jag är så lyck-lig i Je - sus; Fast vä - gen är o-jämn och svår,
 5. O, jag är så lyck-lig i Je - sus; Vid nådens och lög-te-nas bord

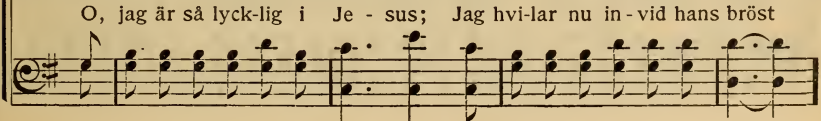
Mig ta - git ur ån-ge-st och smär - ta, Ja, all-ting han har nu gjort väl.
 Där har jag mitt bo och mitt fä - ste, Min till-flykt i nöd och i strid.
 Och gaf mig sin An-de som bor - gen På arf-vet och kro-nan till slut.
 Min Je-sus dock stån digt mig le-der, Bort-tor-kar så ömt hvar-je tår.
 Jag nju-ter hans kost-li-ga rät-ter— Hur sa - ligt till-hö-ra hans hjord!

KÖR.

O, jag är så lyck-lig i Je - sus; Jag hvi-lar nu in-vid hans bröst

Och nju-ter beständigt hans kär-lek, Hans vänskap, hugsvalelse, tröst.

232. Sökande mig.

A. N.

E. E. HASTY.

1. Je - sus, min Fräl - sa - re, kom till vår värld, Kom att oss fräl - sa från
 2. Je - sus, min Fräl - sa - re, off - ra - de sig För att mig le - da på
 3. Je - sus med kär - lek be - ständig och varm, Då jag var fjär - ran, för -
 4. Löf - tet, att Je - sus skall kom - ma i skyn, Fröj - dar mig re - dan. Ack,

synd och från flärd; Lofsång och ä - ra han e - vigt är värd—Sö - kan - de mig, ja,
 frälsningens stig. O, hvilken kärlek!—han tänkte på mig, Tänkte på mig, ja,
 lo - rad och arm, Ma - na - de mig till sin huldri - ka barm, Kal - lan - de mig, ja,
 tänk, hvilken syn, När han skall stråla vid himmelens bryn, Kommen för mig, ja,

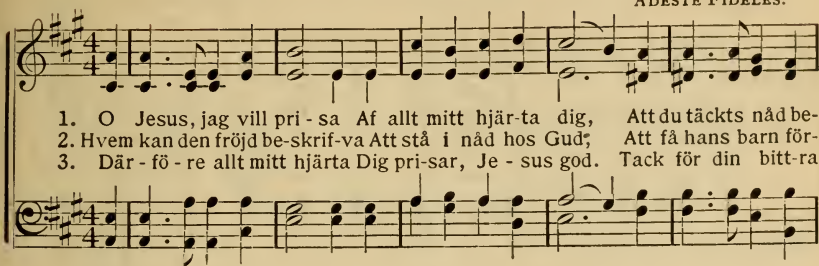
KÖR. ja, mig,..... ja, mig,.....

mig. Sö - kan - de mig, sö - kan - de mig, Sö - kan - de mig, sö - kan - de mig.
 mig. Tänkte på mig, tänkte på mig, Tänkte på mig, tänkte på mig.
 mig. Kal - lande mig, kal - lan - de mig, Kal - lande mig, kal - lan - de mig;
 mig. Kommen för mig, kommen för mig, Kommen för mig, kommen för mig;

Lof - sång och ä - ra han e - vigt är värd—Sö - kan - de mig, ja, mig.
 O, hvilken kär - lek!—han tänkte på mig, Tänkte på mig, ja, mig.
 Ma - na - de mig till sin huld - ri - ka barm, Kal - lan - de mig, ja, mig.
 När han skall strå - la vid him - me - lens bryn, Kommen för mig, ja, mig.

233. Den benådades tackoffer.

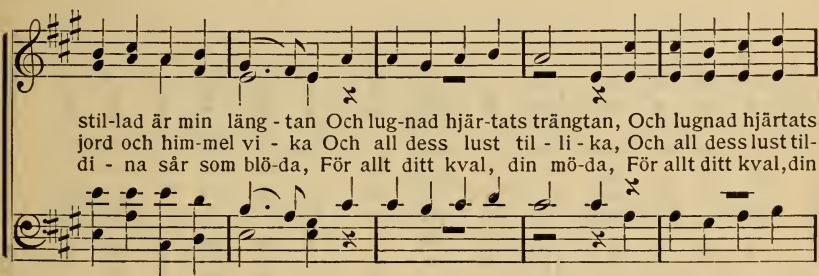
ADESTE FIDELES.

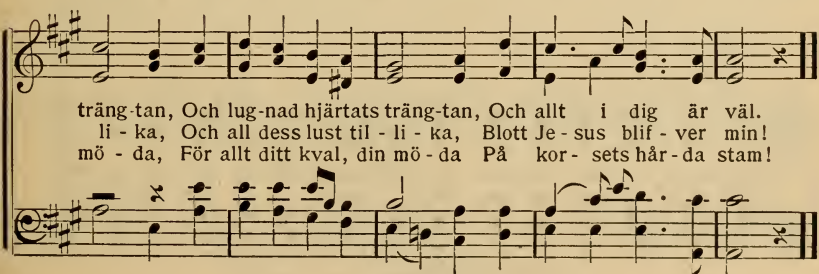
1. O Jesus, jag vill pri - sa Af allt mitt hjär-ta dig, Att du täckts nåd be-
 2. Hvem kan den fröjd be-skrif-va Att stå i nåd hos Gud; Att få hans barn för-
 3. Där - fö - re allt mitt hjärta Dig pri-sar, Je - sus god. Tack för din bitt-ra

vi - sa, Att du har trö-stat mig. Nu gläds min fräl - sta själ, Ty
 blif-va, Att va - ra Je - su brud! O fröjd, i hjär - tat brinn! Må
 smär-ta, För ditt ut-gjut-na blod! Haf tack, Guds re-na lamm, För

stil-lad är min läng - tan Och lug-nad hjär-tats trängtan, Och lugnad hjärtats
 jord och him-mel vi - ka Och all dess lust til - li - ka, Och all dess lust til-
 di - na sår som blö-da, För allt ditt kval, din mö-da, För allt ditt kval, din

träng-tan, Och lug-nad hjärtats träng-tan, Och allt i dig är väl.
 li - ka, Och all dess lust til - li - ka, Blott Je - sus blif - ver min!
 mö - da, För allt ditt kval, din mö - da På kor - sets hår - da stam!

234. Fullkomlig frälsning.

W. J. K.

WM. J. KIRKPATRICK.

1. Fräl-sad full - kom - ligt, min Her - res jag är; Han mig för-
 2. Fräl-sad full - kom - ligt - min Je - sus är när; Trygg i hans
 3. Fräl-sad full - kom - ligt, nu sä - ger jag gladt: Strå - lan - de
 4. Fräl-sad full - kom - ligt, min an - de, nu sjung Pris, lof och

lå - tit och hål - ler mig kär. Vitt - nes - börd ger mig hans
 sällskap, ej fruk - tan jag bär. O, hvil - ken lyc - ka hans
 ljus har nu sking - rat min natt, Här - lig - hets - glim - tar sig
 ä - ra åt Je - sus, min kung! Re - nad i blo - det och

An - de så god; Se - ger mot syn - den jag har i hans blod.
 löf - ten få tro, Ut - i hans skö - te hur ljuf - lig min ro!
 te för min syn, Je - sus för - kla - rad jag ser of - van skyn.
 klädd i hans skrud Jub - lar jag lyck - lig - gjord: ä - ra ske Gud!

KÖR.

Frälst, frälst, fräl - sad full - kom - li - gen, Frälst, frälst af nåd un - der - bar!

Frälst, frälst, fräl-sad full-kom - li-gen, Frälsning, i Je - sus jag har.

235. Nu är jag frälst och salig.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. Nu är jag frälst och sa - lig, Nu kan jag an - das ut; Nu
 2. Jag för - dom gick och tänk - te På bätt - ring, bön och tro, Men
 3. Nu Je - sus hos mig blif - ver Med nåd så rik och fri. Hans
 4. Så glad jag hem - åt i - lar I Je - su dy - ra namn, Och

har jag fröjd o - ta - lig, Min trälldomstid är slut, Sen han mig lär - de
 det ej hjär - tat skänkte Hug - sva - lel - se och ro. Nu tän - ker jag på
 nåd mig städs' om - gif - ver, Jag lef - ver helt där - i. Och nu jag slip - per
 snart jag sa - ligt hvi - lar I fri - dens säl - la hamn. Men un - der pilgrims -

kän - na Sitt e - vi - ga för - bund I or - det, den klippfa - sta grund.
 Je - sus, Hur ömt han älskat mig: Af kär - lek han off - ra - de sig.
 sör - ja, Ty Her - ren skö - ter allt. Åt ho - nom min sak jag be - fallt.
 fär - den Så här på bar - na - vis Jag sjunger min Fräl - sa - res pris.

236. Lofva vill jag Herren.

G. OLLON.

J. NEANDER.

1. Lof - va vill jag Her - ren, Her - ren, Ty han haf - ver hört min röst.
 Han är, då all hjälp syns fjärran, Dock min starkhet, sköld och tröst.
 2. På min Gud i lif och dö - den Har jag min för - trö - stan satt.
 Han har hul - pit mig i nö - den, Och mitt hjär - ta är nu gladt.
 3. Her - re, var de trog - nas häl - sa, Och din smor - de hjälp be - skär!
 Vår - des din för - sam - ling fräl - sa, Som din brud och e - gen är!

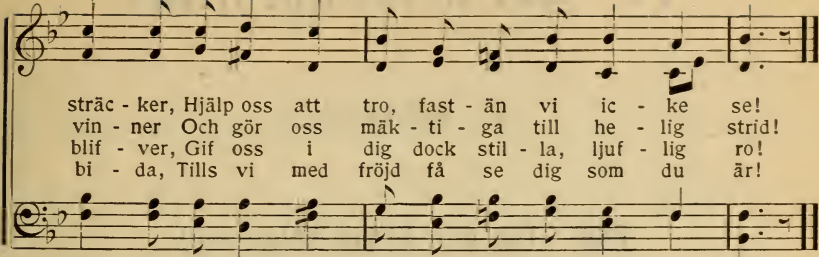
Han de on - das kraft för - ta - ger Och sitt barn ur fa - ran dra - ger.
 Där - för vill jag ho - nom pri - sa, Ho - nom e - vig ä - ra vi - sa.
 Låt ditt folk i dig för - nö - jas Och till e - vig tid upp - hö - jas!

237. Den ljufva tanken.

L. L.

1. O Je - sus, du som tro i hjär - tat väc - ker, Du kan ock
 2. Gif oss den tro, som lif - vets pär - la fin - ner, Den tro, som
 3. Hvad helst du här af sorg och fröjd oss gif - ver, På dig, o
 4. Låt ej vår tro i stormen skeppsbrott li - da, Var med ditt

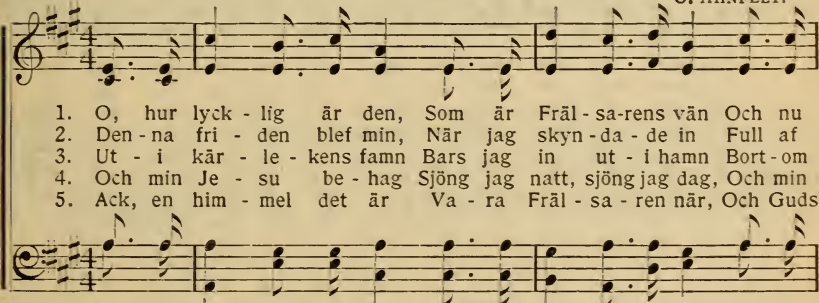
trons full - bor - dan åt oss ge. Gif, att mot dig vår längtan städs' sig
 ver - kar sa - lig - het och frid! Gif oss den tro, som världen öfver -
 Je - sus, lär oss sta - digt tro! Och om vår stig af törnen tecknad
 ljus, din An - de städs' oss när! Lär oss i tron en li - ten tid att

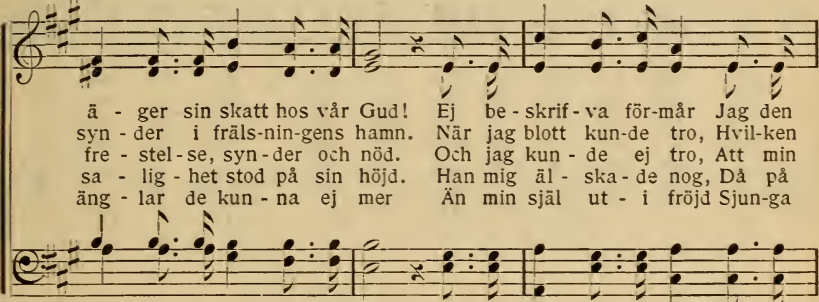
strä - ker, Hjälp oss att tro, fast - än vi ic - ke se!
 vin - ner Och gör oss mäk - ti - ga till he - lig strid!
 blif - ver, Gif oss i dig dock stil - la, ljuf - lig ro!
 bi - da, Tills vi med fröjd få se dig som du är!

238. Den frälstes lycka.

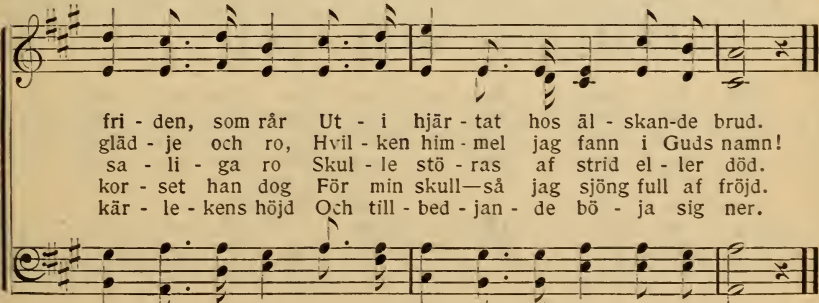
O. AHNFELT.

1. O, hur lyck - lig är den, Som är Fräl - sa - rens vän Och nu
 2. Den - na fri - den blef min, När jag skyn - da - de in Full af
 3. Ut - i kär - le - kens famn Bars jag in ut - i hamn Bort - om
 4. Och min Je - su be - hag Sjöng jag natt, sjöng jag dag, Och min
 5. Ack, en him - mel det är Va - ra Fräl - sa - ren när, Och Guds

ä - ger sin skatt hos vår Gud! Ej be - skrif - va för - mår Jag den
 syn - der i fräls - nin - gens hamn. När jag blott kun - de tro, Hvil - ken
 fre - stel - se, syn - der och nöd. Och jag kun - de ej tro, Att min
 sa - lig - het stod på sin höjd. Han mig äl - ska - de nog, Då på
 äng - lar de kun - na ej mer Än min själ ut - i fröjd Sjun - ga

fri - den, som rår Ut - i hjär - tat hos äl - skan - de brud.
 gläd - je och ro, Hvil - ken him - mel jag fann i Guds namn!
 sa - li - ga ro Skul - le stö - ras af strid el - ler död.
 kor - set han dog För min skull - så jag sjöng full af fröjd.
 kär - le - kens höjd Och till - bed - jan - de bö - ja sig ner.

VI. Det kristliga lifvet.

1. HELGELSE.

239. Tag mitt lif och helga mig!

F. R. HAVERGAL.

C. H. A. MALAN.

1. Tag mitt lif, och hel - ga mig, Her - re, helt och fullt åt
2. Tag min fot, och låt den så Ä - ren - den åt dig få
3. Tag ock mi - na läp - par, Gud; Fyll dem med din kär - leks
4. Tag min tid, hvar kort se - kund— Dig jag pri - se hvar - je

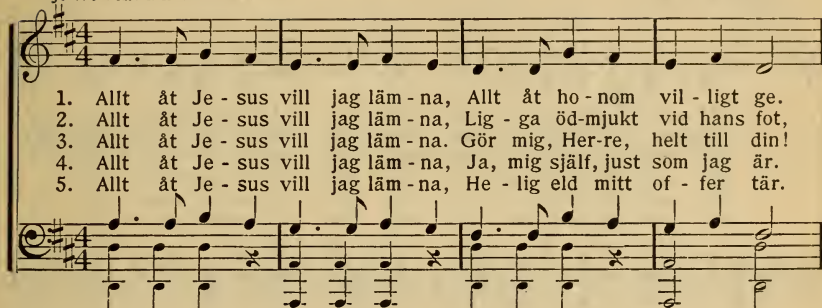
dig! Mi - na hän - der, Her - re, tag, Bru - ka dem till
gå! Låt den röst af dig jag fått Hö - jas till din
bud! Tag mitt silf - ver och mitt guld! Allt är ditt, o
stund! Gåf - vor, som du skänkt åt mig, Bru - ka som det

ditt be - hag, Bru - ka dem till ditt be - hag!
ä - ra blott, Hö - jas till din ä - ra blott!
Je - sus huld, Allt är ditt, o Je - sus huld.
täc - kes dig, Bru - ka som det täc - kes dig!

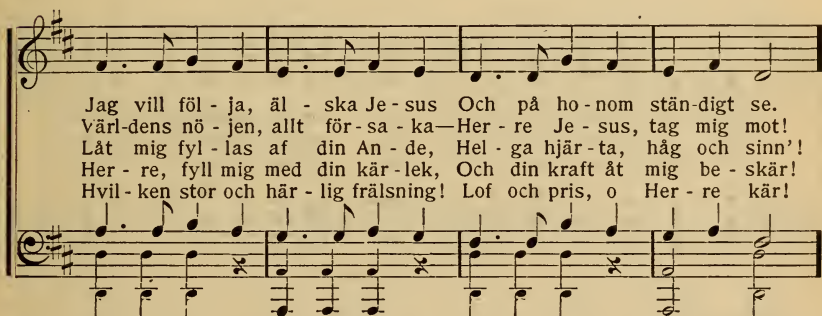
240. Allt åt Jesus.

J. W. VAN DE VENTER.

W. S. WERDEN.

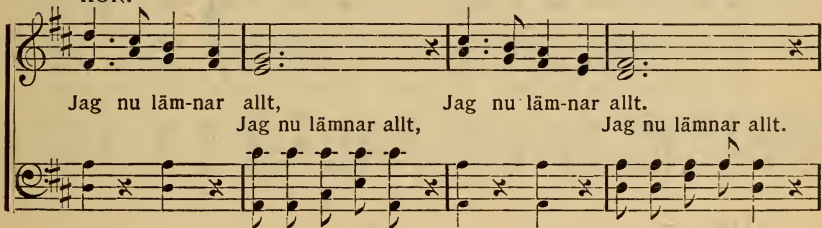

1. Allt åt Je - sus vill jag läm - na, Allt åt ho - nom vil - ligt ge.
 2. Allt åt Je - sus vill jag läm - na, Lig - ga öd - mjukt vid hans fot,
 3. Allt åt Je - sus vill jag läm - na. Gör mig, Her - re, helt till din!
 4. Allt åt Je - sus vill jag läm - na, Ja, mig själf, just som jag är.
 5. Allt åt Je - sus vill jag läm - na, He - lig eld mitt of - fer tår.

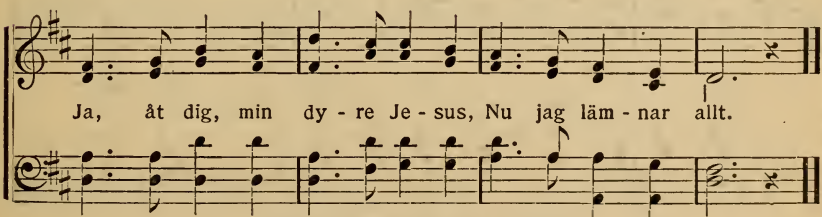

Jag vill föl - ja, äl - ska Je - sus Och på ho - nom stän - digt se.
 Världens nö - jen, allt för - sa - ka - Her - re Je - sus, tag mig mot!
 Låt mig fyl - las af din An - de, Hel - ga hjär - ta, håg och sinn'!
 Her - re, fyll mig med din kär - lek, Och din kraft åt mig be - skär!
 Hvil - ken stor och här - lig frälsning! Lof och pris, o Her - re kär!

KÖR.

Jag nu läm - nar allt, Jag nu läm - nar allt.
 Jag nu läm - nar allt, Jag nu läm - nar allt.

Ja, åt dig, min dy - re Je - sus, Nu jag läm - nar allt.

241. Afskild för min Herres räkning.

E. G-N & F. R. H.

E. G-N.

1. Af - skild för min Herres räk - ning Och i blodets purpur - älf
Tva - gen ren från al - la syn - der För att lef - va ej mig själf,
2. Af - skild för min Herres räk - ning Till att fat - ta mer och mer
Höj - den, djupet af den kär - lek, Som han si - na barn be - ter—
3. Af - skild för min Herres räk - ning, Mer och mer jag känna får
Höj - den, djupet af den kär - lek, Som all kunskap öf - ver - går.

Va - re det min hög - sta ä - ra Att på korssets hel - ga stig
Må ej jor - dens kor - ta lyc - ka, Jordens skatter då - ra mig!
Och dess me - ra jag ut - gif - ver Af hans kärlek in - ner - lig,

Föl - ja mä - star'n al - la da - gar: Af - skild, Her - re, helt för dig!
Nej, mitt mål står mycket hög - re: Af - skild, Her - re, helt för dig.
De - sto me - ra kan jag äls - ska: Af - skild, Her - re, helt för dig.

KÖR.

Dy - re mä - - - - sta - re, be - va - - ra Mig så
Dy - re mä - - sta - re, be - va - ra

varm, så varm i dig, Att jag
Mig så varm, så varm i dig, Att jag

öf - - - ver-allt må spri - da Kri-sti vällukt om-kring mig!
öf - ver-allt må spri - da Kri-sti vällukt om-kring mig!

242. Säll hos Jesus.

O. B.

HUGH WILSON.

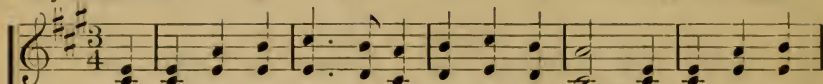
1. O Je - sus Krist, Guds dy - ra lamm, Du som har ä - skat mig
2. Visst är jag arm och stapp - lan - de, Visst är min tro helt svag;
3. Jag in - tet har att gif - va dig, Som nå - got vär - de bär.
4. Så hvi - lar jag så säll och nöjd Och vet, att allt är väl.

Och dog för mig på kor - sets stam, Jag vill till - hö - ra dig.
Men du har stort för - bar - man - de Med sva - ga - så - som jag.
Men, Her - re, jag vill gif - va mig Åt dig, just som jag är.
Då Je - sus är och blir min fröjd, Brist ut och sjung, min själ!

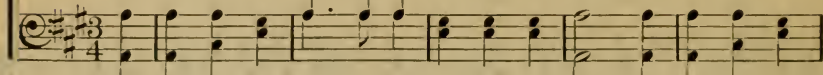
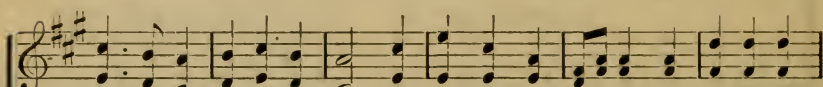
243. Hvit såsom snö.

J. NICHOLSON.

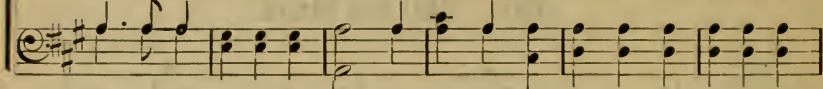
WM. G. FISCHER.

1. Ack Je - sus, jag läng - tar att helt blif - va din— Så kom och för
 2. Låt ej nå - got syn - digt i mig blif - va kvar, Ut - plå - na med
 3. O Je - sus, se ned från din him - mel - ska höjd, Och hjälp mig att
 4. O Je - sus, så trä - der jag bed - jan - de fram Och läg - ger mig
 5. Och al - drig från bed - jan - de vän - de du dig— Så kom och för

e - vigt mitt hjärta tag in, Att in - tet i värld - en må mer mig för -
 blodet hvar fläck, som jag har! All gläd - je i värld - en ju vissnar som
 off - ra mig helt och med fröjd! För - lä - na din kraft åt den vacklande
 ned in - vid korsträdets stam. Där tack - tes för mig du ju blö - da och
 ny - a mitt hjärta i mig! Ryck bort hvar - je o - rent upp - spi - ran - de

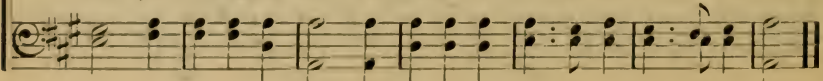
KÖR.

strö! Ja, två mig, att hvit jag må blif - va som snö! Hvit så - som
 hö— Så två mig, att hvit jag må blif - va som snö!
 rö! Ja, två mig, att hvit jag må blif - va som snö!
 dö— Så två mig, att hvit jag må blif - va som snö!
 frö, Och två mig, att hvit jag må blif - va som snö!

snö, ja, hvit såsom snö; Ja, två mig, att hvit jag må blif - va som snö!

244. Allt för Jesus!

1. Allt för Jesus, allt för Je - sus, Allt i mig till lif-vets slut:
 2. Hand, gör du hans vil-ja går - na, Fot, dig skynda på hans bud!
 3. Värld - en si - na skat-ter pri - sar, Är med gyllne glit-ter nöjd,
 4. Sen jag fick min blick på Je - sus, An - nat allt för mig för-svann.
 5. O, hvad sällhet, o, hvad un - der! Han som herrars Her-re är,

Hvar - je tan-ke, ord och gär - ning, Hvar - je dag och hvar mi - nut!
 Ö - ga, se på Je - sus en - dast, Tun - ga, upp att lof - va Gud!
 Fi - kar ef - ter lust och ä - ra - En - dast Je - sus är min fröjd.
 Han, som led för mig på kor - set, Med sin kär-lek helt mig vann.
 Je - sus själf sin vän mig kal - lar Och ut - i sin famn mig bär.

Allt för Jesus, allt för Je - sus, Hvar - je dag och hvar mi - nut!
 Allt för Jesus, allt för Je - sus! Tun - ga, upp att lof - va Gud!
 En - dast Jesus, en - dast Je - sus, En - dast Je - sus är min fröjd.
 Allt för Jesus, allt för Je - sus! Med sin kär-lek han mig vann.
 Allt för Jesus, allt för Je - sus! Han ut - i sin famn mig bär.

Allt för Jesus, allt för Je - sus, Hvar - je dag och hvar mi - nut!
 Allt för Jesus, allt för Je - sus! Tun - ga, upp att lof - va Gud!
 En - dast Jesus, en - dast Je - sus, En - dast Je - sus är min fröjd.
 Allt för Jesus, allt för Je - sus! Med sin kär-lek han mig vann.
 Allt för Jesus, allt för Je - sus! Han ut - i sin famn mig bär.

245. Närmare korset.

F. J. CROSBY.

MRS. J. F. KNAPP.

1. "När - ma-re kor - set," sjun - ger jag, När - ma - re jag kom - mer.
 2. När - ma-re nå - dens tron - hur väl! När - ma - re jag kom - mer.
 3. När - ma-re må - let för mitt hopp, När - ma - re jag kom - mer.

När - ma-re kor - set dag för dag, När - ma-re jag kom - mer.
 Ljuf - li - gen mät - tas där min själ, När - ma-re jag kom - mer.
 Re - dan med fröjd jag ser dit opp - När - ma-re jag kom - mer.

När - ma-re Fräl - sa - ren så god, När - ma-re käl - lan
 Stärkt till min tro, mer klart jag ser Je - sus, som kom för
 När - ma-re hvi - lans ljuf - va rön, När - ma-re ock min

fyllt med blod, När - ma-re så - rens pur - pur - flod,
 mig hit ner, Ho - nom jag vill ock lik - na mer,
 se - ger - lön, När - ma-re kro - nan e - vigt skön,

När - ma - re jag kom - mer, När - ma - re jag kom - mer.

246. Hvad har du gjort för mig?

FRANCES R. HAVERGAL.

P. P. BLISS.

1. Jag gaf mitt lif i dö - den Att å - ter - lö - sa dig
 2. Från hö - ga fa - ders - hu - set, Från him - lens lju - sa borg
 3. I dy - stra ens - lig - he - ten Jag gick här å - ra - tal,
 4. Jag klap - par på ditt hjär - ta. Ack, låt mig bo där - i

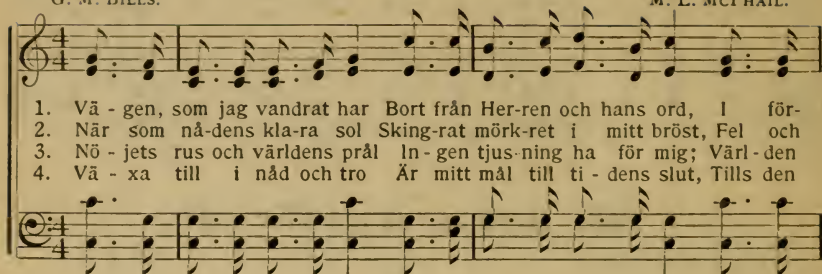
Ur dju - pa syn - da - nö - den Till fröjd e - vin - ner - lig.
 Jag kom till jor - de - gru - set, Till fat - tig - dom och sorg.
 Att du för e - vig - he - ten Må bo i him - lens sal.
 Och i - från synd och smär - ta Dig gö - ra e - vigt fri!

Jag göt mitt blod för dig, för dig—Hvad har du gjort för mig?
 Jag gick från allt för dig, för dig—Hvad läm - nar du för mig?
 Mång steg jag gick för dig, för dig—Har du gått ett för mig?
 Jag ett be - gär af dig, af dig—Ack, gif dig helt åt mig!

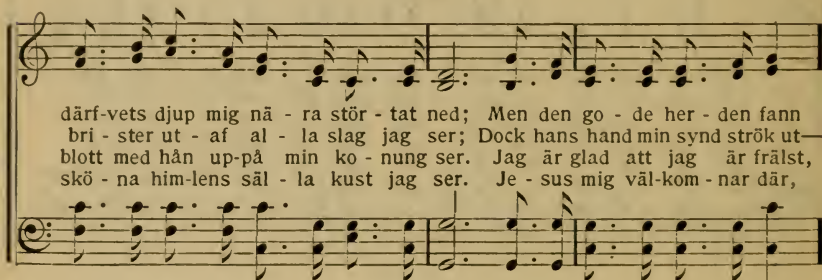
247. Mer och mer.

G. M. BILLS.

M. L. MCPHAIL.

1. Vä - gen, som jag vandrat har Bort från Her-ren och hans ord, I för-
 2. När som nå-dens kla-ra sol Sking-rat mörk-ret i mitt bröst, Fel och
 3. Nö - jets rus och världens prål In-gen tjus-ning ha för mig; Värld-en
 4. Vä - xa till i nåd och tro Är mitt mål till ti - dens slut, Tills den

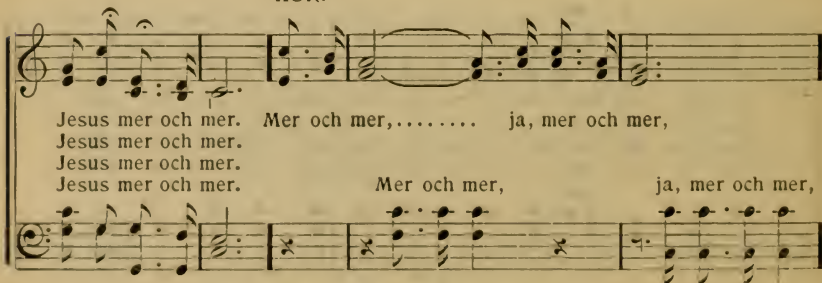

därf-vets djup mig nä - ra stör - tat ned; Men den go - de her - den fann
 bri - ster ut - af al - la slag jag ser; Dock hans hand min synd strök ut—
 blott med hån up-på min ko - nung ser. Jag är glad att jag är frälst,
 skö - na him-lens säl - la kust jag ser. Je - sus mig väl-kom - nar där,

Mig och bar mig till sin hjord, Och jag lärt mig äl - ska
 Det mitt hjär - ta gif - ver tröst, Och jag äl - skar Her - ren
 Förd från mörk och slipp - rig stig, Och jag pri - sa vill min
 Han mig rum be - redt för - ut— Där jag e - vigt äl - skar

KÖR.

Jesus mer och mer. Mer och mer,..... ja, mer och mer,
 Jesus mer och mer.
 Jesus mer och mer.
 Jesus mer och mer. Mer och mer, ja, mer och mer,

Jag vill älska Herren Jesus mer och mer (ja, mer och mer).

Mer och mer,..... ja, mer och mer,
 Mer och mer, ja, mer och mer,

Jag vill älska Herren Jesus mer och mer (mer och mer). *rit.*

248. O Herre, må du städse bli!

S. WEBBE.

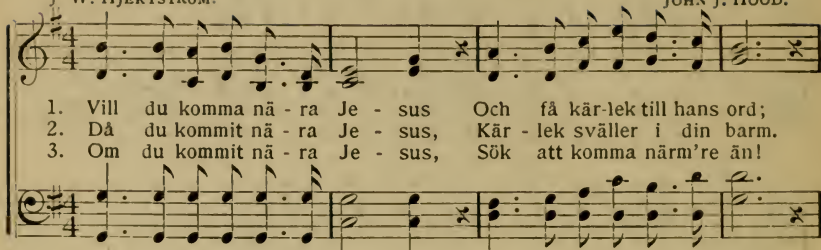
1. O Herre, må du städse bli Allt mera kär för mig!
2. Bär du mig på din starka arm! Jag är så arm och svag.
3. Ja, ut-rannsa-ka mig, och tag Allt ö-rent bort från mig!
4. Gif nåd, o Herre, att för-nöjd Jag följa må ditt bud!

Och gif, att jag från syn-den fri Må lef-va helt för dig!
 O, må din kär-leks-sol så varm Mig ly-sa dag för dag!
 Blif du mitt allt, och gif att jag i allt må tåk-ka dig!
 Var all-tid du min del, min fröjd, Min Her-re och min Gud!

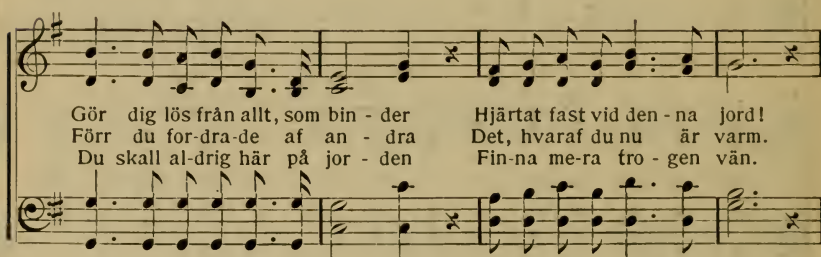
249. Nära Jesus.

J. W. HJERTSTRÖM.

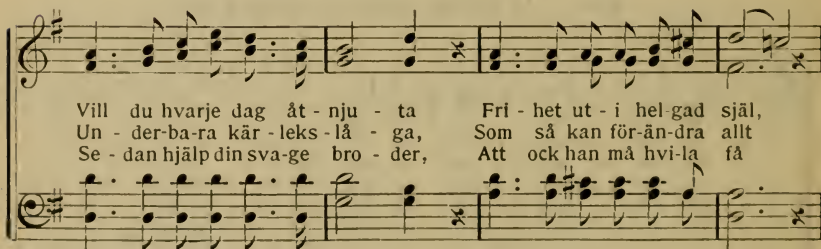
JOHN J. HOOD.

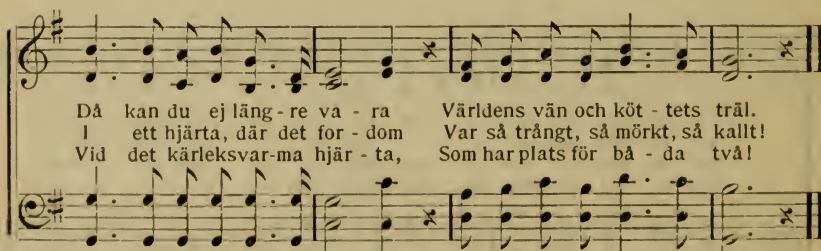
1. Vill du komma nä - ra Je - sus Och få kär-lek till hans ord;
 2. Då du kommit nä - ra Je - sus, Kär - lek sväller i din barm.
 3. Om du kommit nä - ra Je - sus, Sök att komma närm're än!

Gör dig lös från allt, som bin - der Hjärtat fast vid den - na jord!
 Förr du för-dra-de af an - dra Det, hvaraf du nu är varm.
 Du skall al-drig här på jor - den Fin-na me-ra tro - gen vän.

Vill du hvarje dag åt - nju - ta Fri - het ut - i hel-gad själ,
 Un - der-ba-ra kär - leks - lå - ga, Som så kan för-än-dra allt
 Se - dan hjälp din sva-ge bro - der, Att ock han må hvi-la få

Då kan du ej läng - re va - ra Världens vän och köt - tets träl.
 I ett hjärta, där det for - dom Var så trångt, så mörkt, så kallt!
 Vid det kärleksvar-ma hjär - ta, Som har plats för bå - da två!

250. O, sök att bli helig!

W. D. LONGSTAFF.

GEO. C. STEBBINS.

1. O, sök att bli he - lig, Um - gås med din Gud!
 2. O, sök att bli he - lig! Trots världs - lif - vets larm
 3. O, sök att bli he - lig! Gud va - re ditt ljus,
 4. O, sök att bli he - lig! Guds dyr - ba - ra frid

Af ho - nom få styr - ka Att håll - la hans bud!
 Sök stund - er i still - het Vid Fräl - sa - rens barm
 Som ständigt dig le - der Från jord - lif - vets brus!
 För - va - re ditt hjär - ta I ar - bet' och strid!

Var vän med Guds vän - ner, Hjälp den, som är svag!
 Se städ - se på Je - sus, Din Fräl - sa - re mild,
 I gläd - je och smär - ta Följ tätt i hans spår,
 Ledd här af hans An - de I kär - lek och fröjd,

Sök städ - se din gläd - je I Her - rens be - hag!
 Och i - från din van - del Skall strå - la hans bild.
 Blott ho - nom för - bi - da, Tills kro - nan du får!
 Skall snart du få va - ra Hos ho - nom i höjd.

251. Mer af Jesu sinne.

ALPMELODI.

1. Her - re Je - sus, gif mig me - ra Af ditt sin - ne, så att jag
 2. Drag mig när - ma - re, o Je - sus, Till ditt hul - da kärleks-bröst!
 3. Dlg jag be - der, Her - re Je - sus, Al - la syn - der från mig tag!
 4. Je - sus, bär mig i ditt skö - te! Där är jag så trygg och nöjd.

Tro - get dig må ly - da, tjä - na Hvar - je stund och hvarje dag!
 Gif mig me - ra af din kär - lek, Me - ra tro och kraft och tröst!
 Re - na mig i nå - dens käl - la Hvar - je stund och hvarje dag!
 Helt jag vill hos dig för - blif - va, Ty då har jag frid och fröjd.

252. Här offrar jag mig själf, o Gud.

O. P. P.

WM. B. BRADBURY.

1. Här off - rar jag mig själf, o Gud, Och läg - ger mig in - för din fot.
 2. Från syn - dens skuld du gjort mig fri, I blo - det ren jag tva - gen är.
 3. För - löst från dö - dens star - ka makt, I Kri - stus nu mitt lif jag har.
 4. Jag ej min e - gen läng - re är: Han köp - te mig med blod och sår.

Jag kommer på ditt e - get bud Och vet, att du mig tar e - mot.
 Att ge - nom An - den hel - gad bli Är nu, o Gud, min själs be - gär.
 Han om mig håll - ler tro - gen vakt Och är be - stän - digt mitt för - svar.
 Att va - ra hans är mitt be - gär Och ho - nom föl - ja hvarthän går.

5. Och nu jag vandra får i tro;
 Guds närhet skänker ljuvlig frid.
 I hjärtat Jesus städs' vill bo,
 Och jag är hans till evig tid.

6. Nu fridens Gud själf helga vill
 Mig till min ande, själ och kropp.
 Ja, allt skall höra honom till,
 Och fylld jag är af saligt hopp.

7. En dag jag skåda får min Gud
I ohöjld klarhet för hans tron,
Då jag står klädd i snöhvit skrud
Och höjer glad min lofsångs ton.

8. Guds trofasthet det göra skall,
Ty han är mäktig, god och vis.
Han mig bevarar ifrån fall.
Och säll jag sjunger nu hans pris.

253. Jesus allena.

1. Je - sus al - le - na mitt hjär - ta skall ä - ga, Je - sus al -
2. Je - sus al - le - na mitt lif skall till - hö - ra; Han är min
3. Je - sus al - le - na från synd mig för - los - sat, Je - sus al -
4. Je - sus al - le - na skall mig ve - der - kvic - ka, När un - der
5. Je - sus al - le - na skall sist ef - ter stri - den Fö - ra mig

Kör. D. C. Ej bör jag sör - ja, ej bör jag kla - ga; Je - sus, min

le - na där - in - ne skall bo. In - gen - ting här kan hans
brud - gum, och jag är hans brud. Allt hvad han lof - vat han
le - na min själ har gjort fri. Hans sto - ra kär - lek mitt
stri - den jag kän - ner mig svag. Jag ut - ur lifs - käl - lan
in - i den him - mel - ska hamn. Där skall jag o - störd få

Her - re, är ali - tid mig när. Han har ock lof - vat att

D. C.

kär - lek upp - vä - ga, En - dast i ho - nom min själ haf - ver ro.
ock skall full - gö - ra, Tills jag står klädd i den snö - hvi - ta skrud.
hjär - ta för - kros - sat, Sen göt han he - lan - de bal - sam där - i.
stån - digt får dric - ka; Rik - ligt hon flö - dar, ja, dag i - från dag.
nju - ta af fri - den, Hvi - lan - de trygg i min brud - gum - mes famn.

hand om mig ta - ga; Trots al - la stor - mar mot hem - met det bär.

254. Lämna dig helt åt Jesus!

J. B.

J. BLOMQUIST.

1. Läm - na dig helt åt Je - sus! Själ - f vill han helt bli din.
 2. Läm - na dig helt åt Je - sus! Han så - som in - gen ann'
 3. Läm - na dig helt åt Je - sus Nu, nu i den - na stund!

Se, med sin nå - des full - het Vill han till dig gå in.
 Hjal - pa, upp - lyf - ta, bär - ra, Trö - sta, hug - sva - la kan.
 Han skall dig al - drig svi - ka: E - vigt är hans för - bund.

Läm - na dig helt åt Je - sus! Förr blir dock allt ej väl.
 Läm - na dig helt åt Je - sus, Stil - la för ho - nom blif!
 Läm - na dig helt åt Je - sus! Själ - f vill han helt bli din.

Vil - ligt din Gud och Her - re Gif bå - de kropp och själ!
 He - la ditt hjär - tas kär - lek Ho - nom, din brud - gum, gif!
 Se, med sin nå - des full - het Vill han till dig gå in.

255. Min kropp, min själ och ande.

MARY D. JAMES,

MRS. JOSEPH F. KNAPP.

1. Min kropp, min själ och an - de Jag off - rar helt - åt dig
 2. Min Fräl - sa - re, min Je - sus, Jag trö - star på ditt namn.
 3. Be - sök mig, Her - re Je - sus! Låt him - melsk eld från dig
 4. Din är jag, Her - re Je - sus, I blo - det ren och skär.

Och till din tjänst, o Je - sus, Jag e - vigt hel - gar mig.
 I di - na fräls - nings - löf - ten Jag har min tryg - ga hamn.
 För - tä - ra allt mitt e - get, Och re - na, hel - ga mig!
 Be - seg - la med din An - de Min själ, o Her - re kär!

KÖR.

Jag på ditt al - tar gif - ver Mig helt i of - fer - död

Och vän - tar, vän - tar, vän - tar På he - lig of - fer - glöd.

2. KRISTI EFTERFÖLJELSE.

256. Hvar som helst med Jesus.

JESSIE H. BROWN.

D. B. TOWNER.

1. Hvar som helst med Je-sus kan jag så - ker gå, Hur än värld-en
2. Hvar som helst med Je-sus—han mig föl - jer här; Om än vän-ner
3. När som helst med Je-sus ge-nom dö - dens dal, Där de mör - ka

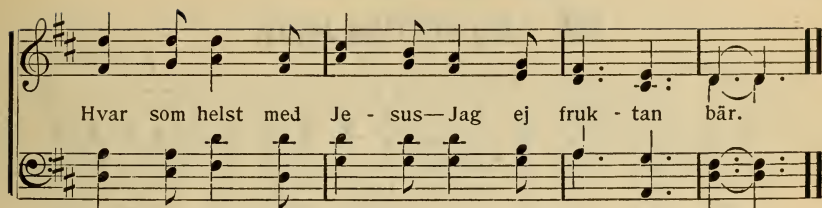
loc - kar, stormar ho - ta må. All - ting an - nat än - dras och be -
svi - ka, han dock tro - fast - är. Af hans hand jag le - des ge - nom
skug - gor ho - pas u - tan tal! Då skall jag in - som - na för att

svi - ker mig, Men med Je - sus går jag trygg min van - drings - stig,
fa - ror mång, Trygg ut - i hans när - het sjun - ger jag min sång.
vak - na opp Hem - ma hos min Je - sus ef - ter slu - tadt lopp.

KÖR.

Hvar som helst, när som helst Han min trygg - het är.

Used by per. D. B. Towner, owner of copyright.

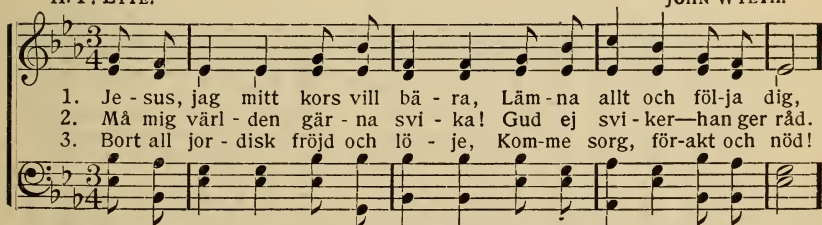

Hvar som helst med Je - sus—Jag ej fruk - tan bär.

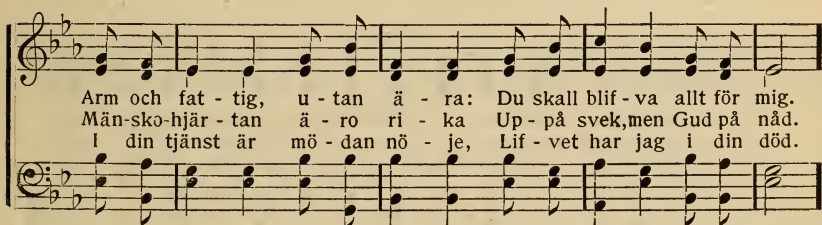
257. Jag vill bära korset.

H. F. LYTE.

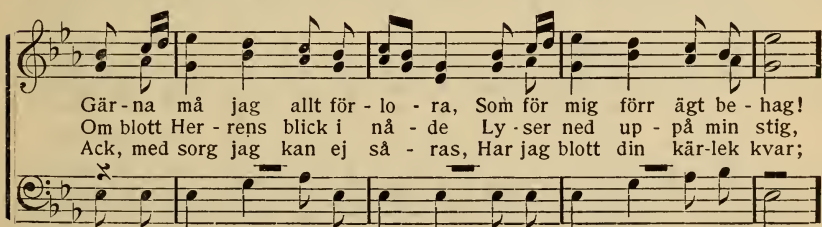
JOHN WYETH.

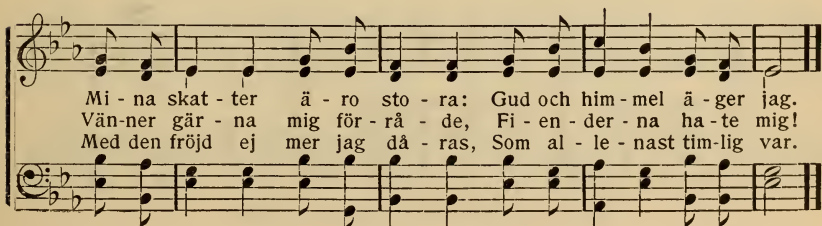
1. Je - sus, jag mitt kors vill bä - ra, Läm-na allt och föl-ja dig,
2. Må mig värl - den gär - na svi - ka! Gud ej svi - ker—han ger råd.
3. Bort all jor - disk fröjd och lö - je, Kom-me sorg, för-akt och nöd!

Arm och fat - tig, u - tan ä - ra: Du skall blif - va allt för mig.
Män-sko-hjär - tan ä - ro ri - ka Up - på svek, men Gud på nåd.
I din tjänst är mö - dan nö - je, Lif - vet har jag i din död.

Gär-na må jag allt för - lo - ra, Som för mig förr ägt be - hag!
Om blott Her - rens blick i nå - de Ly - ser ned up - på min stig,
Ack, med sorg jag kan ej så - ras, Har jag blott din kär-lek kvar;

Mi - na skat - ter ä - ro sto - ra: Gud och him - mel ä - ger jag.
Vän - ner gär - na mig för - rå - de, Fi - en - der - na ha - te mig!
Med den fröjd ej mer jag då - ras, Som al - le - nast tim - lig var.

258. Jag vill följa Jesus.

W. O. CUSHING.

R. LOWRY.

1. Ned ut - i da - len med min Je - sus vill jag gå; Lockar mig än
 2. Ned ut - i da - len med min Je - sus vill jag gå, Hur än flo - den
 3. Ned ut - i da - len el - ler upp mot bergets höjd Vid min Je - su

världen, ho - nom föl - jer jag än - då. På den väg han drager fram jag
 bru - sar och de vre - da böl - jor slå. Skulle jag väl frukta, när han
 si - da skall jag gå så trygg och nöjd. Han vill själf mig leda på den

ödmjukt följer med, Jag ut - i hans fot - spår glad och trygg går ned.
 ständigt le - der mig? Trygg jag går trots fa - ror - na, som ho - pa sig.
 väg han gått för - ut Upp till him - len, där vi mö - tas få till slut.

KÖR.

Föl - ja, föl - ja, Jag vill föl - ja Je - sus, När som helst,

hvar som helst, blott han med mig går. Föl - ja, föl - ja,

jag vill föl - ja Je - sus; Hvert han leder vill jag föl - ja i hans spår.

259. Följ icke Demas!

1. Hvad gag - nar dig att ä - ga he - la värld - en, Om du tar
 2. Ack, ri - ke - do - mens svek har loc - kat män - gen Att säl - ja
 3. Den ri - ke yng - lin - gen gick bort be - dröf - vad, När Je - sus
 4. Ja, pröf - va oss, o Her - re, om vi ä - ga i hjär - tat
 5. Är du vår skatt, hvad rör oss he - la jor - den Med allt hvad

ska - da till din dy - ra själ? Har du satt fo - ten up - på pilgrims -
 him - me - len för stoft och mull. Hur män - gen De - mas ut - af världen
 ho - nom bjöd för - sa - ka allt. Hur män - gens tro har ej, då hon blef
 tro - nes äk - ta, dy - ra guld; Och gif, att vi med sanning kunna
 hon ut - i sitt skö - te bär! Är Je - sus själf vår själs brudgumme

fär - den, O, låt då in - tet hin - dra få ditt väl!
 fän - gen Har vi - kit af för jor - disk vin - nings skull!
 pröf - vad, Sig vi - sat va - ra ut - af sam - ma halt!
 sä - ga, Att du för - lå - tit all vår synd och skuld!
 vor - den, Hon ä - ger nog, och me - ra ej be - gär.

260. Jesus jag följer.

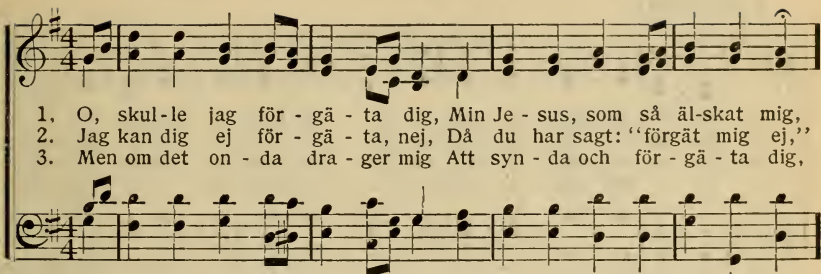
1. Je - sus jag föl - jer, hur värld - den må hå - na, Ho - nom jag
 2. Skul - le på jor - den för - ak - tad jag va - ra, Skul - le ock
 3. Je - sus jag föl - jer i mot - gån - gens tim - ma; Här - ligt han

tjä - nar i ung - do - mens vår. Än - nu i hö - sten, då
 nå - got jag små - das - hvad mer? - Je - sus jag föl - jer, jag
 för mig till sa - lig - het ut. Je - sus jag föl - jer i

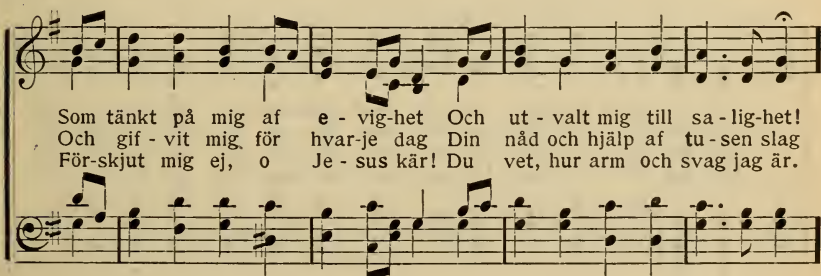
hjä - san skall grå - na, Vill jag ock van - dra i mä - sta - rens spår.
 föl - jer hans ska - ra, Som up - på jor - den för - små - dad man ser.
 sol - sken och dim - ma; Väx - lin - gar ta - ga hos ho - nom ett slut.

4. Reser sig satan att helt mig förstöra,
 Läger han hinder i vägen för mig,
 Jesus jag följer, och intet kan föra
 Den ifrån honom, han tagit på sig.
5. Jesus jag följer—den väg han har banat,
 Leder ju hemåt till himmelens stad.
 Sällhet han ger mig, långt mer än jag anat—
 Gråt jag på jorden, där blir jag då glad.
6. Jesus jag följer, hur världen må småda;
 Ingen mig smådar i himmelen mer.
 Jesus jag följer, och in får jag träda
 Där jag för evigt min Frälsare ser.

261. O, skulle jag förgäta dig!

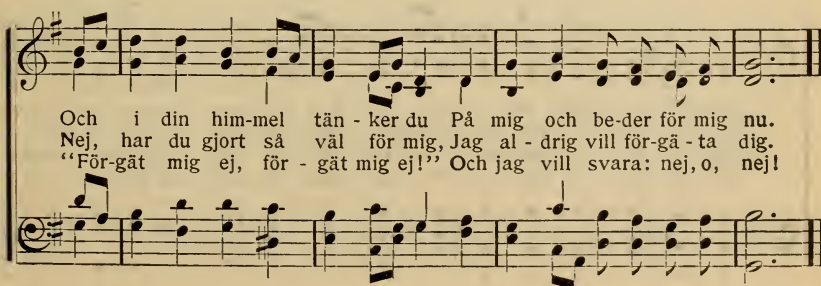
1. O, skul-le jag för-gä-ta dig, Min Je-sus, som så äl-skat mig,
 2. Jag kan dig ej för-gä-ta, nej, Då du har sagt: "förgät mig ej,"
 3. Men om det on-da dra-ger mig Att syn-da och för-gä-ta dig,

Som tänkt på mig af e-vig-het Och ut-valt mig till sa-lig-het!
 Och gif-vit mig, för hvar-je dag Din nåd och hjälp af tu-sen slag
 För-skjut mig ej, o Je-sus kär! Du vet, hur arm och svag jag är.

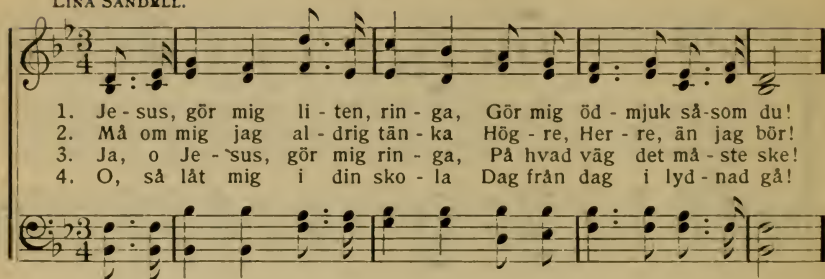
Du göt för mig ditt dy-ra blod, För mig du dö-dens kval ut-stod,
 Och mig din Hel-ge An-de sändt Och lif-vets ljus i mig upptändt.
 Uppsök mig på min vil-lo-väg, Och å-ter till mitt hjär-ta såg:

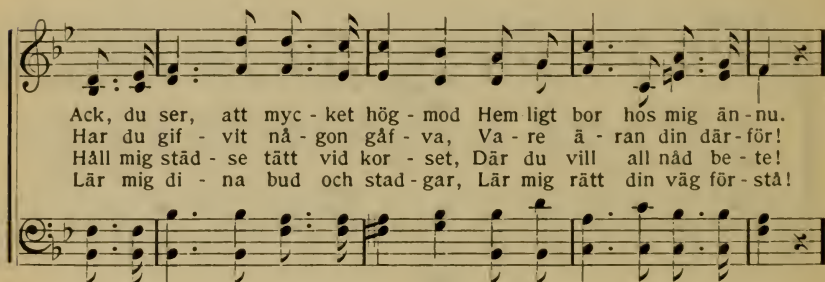
Och i din him-mel tän-ker du På mig och be-der för mig nu.
 Nej, har du gjort så väl för mig, Jag al-drig vill för-gä-ta dig.
 "För-gät mig ej, för-gät mig ej!" Och jag vill svara: nej, o, nej!

262. Jesus, gör mig liten, ringa!

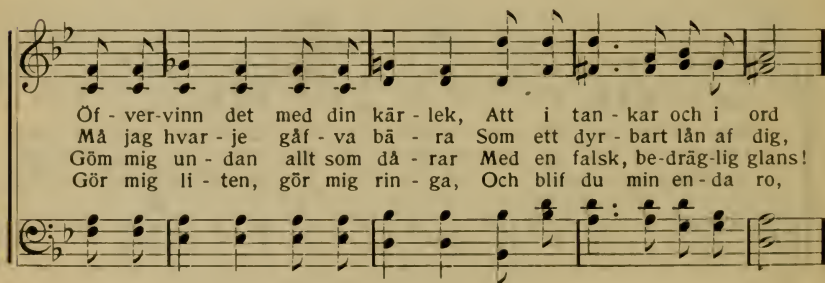
LINA SANDELL.

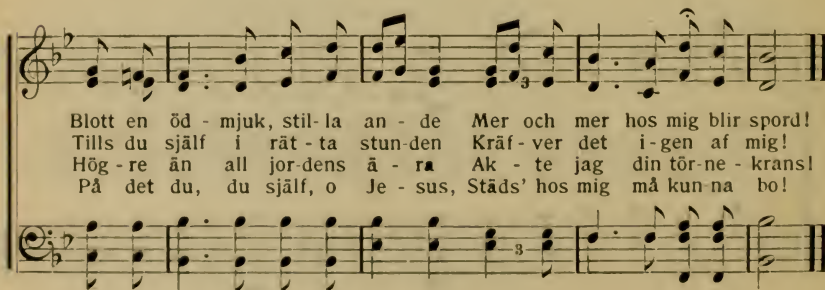
1. Je - sus, gör mig li - ten, rin - ga, Gör mig öd - mjuk så - som du!
 2. Må om mig jag al - drig tän - ka Hög - re, Her - re, än jag bör!
 3. Ja, o Je - sus, gör mig rin - ga, På hvad väg det må - ste ske!
 4. O, så låt mig i din sko - la Dag från dag i lyd - nad gå!

Ack, du ser, att myc - ket hög - mod Hem ligt bor hos mig än - nu.
 Har du gif - vit nå - gon gåf - va, Va - re ä - ran din där - för!
 Håll mig städ - se tätt vid kor - set, Där du vill all nåd be - te!
 Lär mig di - na bud och stad - gar, Lär mig rätt din väg för - stå!

Öf - ver - vinn det med din kär - lek, Att i tan - kar och i ord
 Må jag hvar - je gåf - va bä - ra Som ett dyr - bart lån af dig,
 Göm mig un - dan allt som då - rar Med en falsk, be - dråg - lig glans!
 Gör mig li - ten, gör mig rin - ga, Och blif du min en - da ro,

Blott en öd - mjuk, stil - la an - de Mer och mer hos mig blir spord!
 Tills du själf i rät - ta stun - den Kräf - ver det i - gen af mig!
 Hög - re än all jor - dens ä - ra Ak - te jag din tör - ne - krans!
 På det du, du själf, o Je - sus, Städs' hos mig må kun na bo!

263. Blyges du för Jesus?

H. WETTERLING.

1. Bly - ges du för Her - ren Je - sus, För hans kors och mar - ter -
 2. Råds du för en li - ten små - lek, När dock det kan bli din
 3. Blygs du för hans ar - ma vän - ner, Kan blott fel hos dem du
 4. Hör, ack hör, hvad själf han sä - ger: Den som bly - ges vid mitt
 5. Den ej vå - gar kan ej vin - na, Den är mot, som ej är

stig? Se, han blyg - des lik - väl ic - ke Att af kär - lek dö för
 död? Se, han råd - des ej för hå - net, När han tog på sig din
 se? O, då blygs du ock för ho - nom, Hvil - ken und - får syn - da -
 ord, Se, för ho - nom skall jag bly - gas In - för him - mel och för
 med. Är du rådd att off - ra nå - got, Träd då strax ur stri - dens

dig. Vå - gar du ej lå - ta mär - ka, Att du hål - ler kärt hans
 nöd. Vill din själ sig un - dan - dra - ga För att blott ha o - störd
 re. Men be - sin - na dock på all - var: Hvem är han, och hvad är
 jord; Men e - ho mitt namn be - kån - ner In - för mänskor - märk här -
 led! Har du hit - tills kun - nat bly - gas För en Fräl - sa - re så

namn? Han på kor - set vå - gat me - ra, När han öpp - nat dig sin famn.
 frid? Ack, han drog sig ic - ke un - dan, När det gäll - de kamp och strid.
 du? Han är Her - ren Gud alls - mäk - tig, Du ett rin - ga stoftgrand ju.
 till! - För min Fa - der och hans äng - lar Jag hans namn be - kånna vill.
 god, Blygs då ej att å - ter - vän - da Och bli sa - lig i hans blod!

264. Jag blyges ej vid Jesus.

L. MASON.

1. Jag bly-ges ej vid Je - sus Och vid hans dy - ra ord
 2. Jag bly-ges ej vid Je - sus: Jag var en syn-dens träl,
 3. Jag bly-ges ej vid Je - sus. Ack, nej, hvi skul-le jag?

Men vill hans namn be - kån - na På den - na on - da jord.
 Han kom och i - gen - lö - ste På kor - sets träd min själ.
 Han vill ju ic - ke bly - gas Vid mig på do - mens dag.

Hans kors jag på mig ta - ger Och all den små - lek stor,
 Jag ho - nom öf - ver - gif - vit, Han sök - te mig i - gen.
 Han skall mig då be - kån - na: Se, Fa - der, här är jag

Som kor - set med sig haf - ver För den på Je - sus tror.
 Nu kal - lar han mig bro - der Och är min bā - ste vän.
 Och bar - nen du mig gif - vit; Till dem har jag be - hag.

265. Jesus, gör mig så till sinnes!

J. HJERTEN.

1. Je - sus, gör mig så till sin - nes, Så - som du till sin - nes var!
 2. Je - sus, låt din hel - ga van - del All - tid för mitt ö - ga stå,
 3. Je - sus, lär mig så i nö - den Som i gläd - jen tro på Gud,
 4. Je - sus, vär - des mig ut - ru - sta Med din Hel - ge An - des nåd,

I all nöd mig för till min - nes, Hur ditt kors du tå - ligt bar!
 Så att jag i all min han - del Dig blott ef - ter - föl - ja må!
 Så i lif - vet som i dö - den Tröst - ligt hö - ja bö - nens ljud,
 Att ej vär - lden och dess lu - sta Skil - jer mig från di - na råd!

Och om män - skor ha - ta mig, Je - sus, lär mig lik - na dig: De - ras
 Du, som vil - ligt gjor - de allt, Hvad din Fa - der dig be - fallt, Hjälp mig
 Va - ra med Guds vil - ja nöjd, Haf - va i hans ord min fröjd Och in -
 Se, jag vil - lig är men svag, Je - sus, i ditt hägn mig tag, Du som,

brott och nöd be - grå - ta, De - ras o - för - rätt för - lå - ta!
 så min van - del fö - ra, Att jag städs' må dig till - hö - ra!
 till min lef - nads än - da Sö - ka att hans verk full - än - da!
 mäk - tig i de sva - ga, Bäst kan hjäl - pa och led - sa - ga!

266. Helt för Jesus.

N. J. RUSSELL.

1. Helt för Je - sus, helt från värl - den Är vårt fält-tågs rop.
 2. Ut - i Je - sus har jag se - ger, Lif och kraft och mod.
 3. Nu med skäl så kan man frå - ga: Hvar din udd, o död?

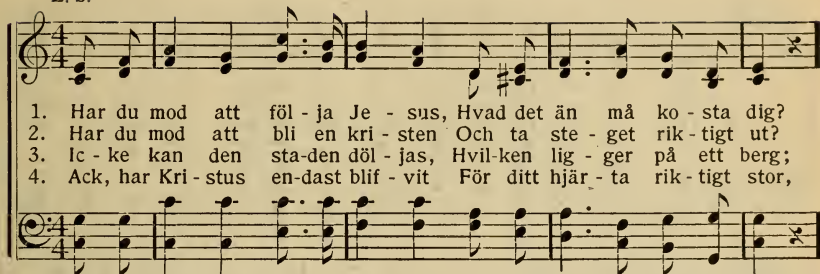
Ge - nom strid och frid går fär - den För hans lil - la hop.
 I det nam - net allt jag ä - ger, Her - re, him - mel, jord.
 Synd och djäf - vul må väl plå - ga, Nu är in - gen nöd;

Hjäl - ten är dock all - tid nä - ra, Skyd - dar själf sin hjord,
 Hvad kan jag då ön - ska me - ra, När jag ä - ger allt?
 Ty du, Je - sus, är min stark - het Och mitt en - da lif.

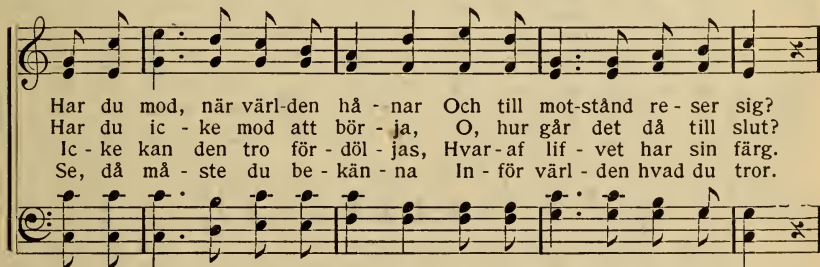
Han har lof - vat: "Jag skall bä - ra"—Tack, min her - de god!
 Då är tid att tri - um - fe - ra, Gud det ock be - fallt.
 Ut - i bo - ken står så skrif - vet, Och jag blir där - vid.

267. Har du mod att följa Jesus?

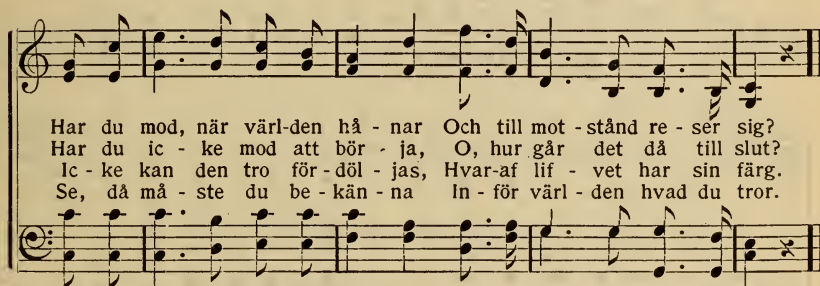
L. S.

1. Har du mod att föl - ja Je - sus, Hvad det än må ko - sta dig?
 2. Har du mod att bli en kri - sten Och ta ste - get rik - tigt ut?
 3. Ic - ke kan den sta - den dö - jas, Hvil - ken lig - ger på ett berg;
 4. Ack, har Kri - stus en - dast blif - vit För ditt hjär - ta rik - tigt stor,

Har du mod, när värld - en hå - nar Och till mot - stånd re - ser sig?
 Har du ic - ke mod att bör - ja, O, hur går det då till slut?
 Ic - ke kan den tro för - dö - jas, Hvar - af lif - vet har sin färg.
 Se, då må - ste du be - kän - na In - för värld - en hvad du tror.

Har du mod, när värld - en hå - nar Och till mot - stånd re - ser sig?
 Har du ic - ke mod att bör - ja, O, hur går det då till slut?
 Ic - ke kan den tro för - dö - jas, Hvar - af lif - vet har sin färg.
 Se, då må - ste du be - kän - na In - för värld - en hvad du tror.

5. Världens ogunst eller bifall Gäller sedan intet mer; Kristi ära blir det enda, Hvarpå tron i allting ser.	7. Bed om tillgift, bed om rening Uti Jesu Kristi blod! Bed om nåd att följa honom, Bed om heligt hjältemod!
6. Pröfva dig! Det gäller lifvet: Den, som ej är med, är mot. Har du hittills motstått Herren, Fall i dag till korssets fot!	8. O, besinna hvad det kostar, Öfverväg din sak i tid! Korset först och kronan sedan, Strid och sedan evig frid.

268. Dit han går följer jag.

W. A. O.

W. A. OGDEN.

1. Dyr - ba - ra lög - ten - ack! Sa - li - ga ord, Ljuf - va - re än
 2. Ljuf - lig hans kär - lek är, Tro - fast och rik; In - gen jor - disk
 3. Lyss - na till Je - su ord: "Kom - men till mig!" Du som är be -

nå - got bud - skap hört på vår jord! Kri - stus var u - tan synd,
 kär - lek är min Fräl - sa - res lik. Om de för - lo - ra - de
 tun - gad, här är hvi - la för dig. Tro på hans lög - tes - ord!

Fläck - fri hans stig, Och ett he - ligt fö - re - dö - me är han för mig.
 Vår - dar han sig, Och ett he - ligt fö - re - dö - me är han för mig.
 Klipp - fast det är. Hvi - la vid din Fräl - sa - re - han trygg - het be - skär!

KÖR.

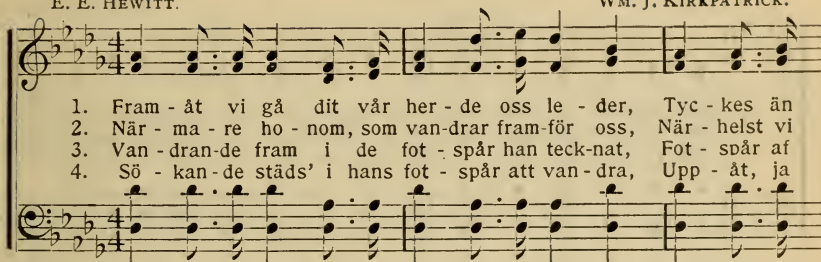
Dit..... han går jag föl - - - jer,
 Dit han går jag föl - jer, Dit han går jag föl - jer,

Föl - - - jer hans behag. Följer Jesus dag från dag.
 Följer hans behag, ja, följer hans behag.

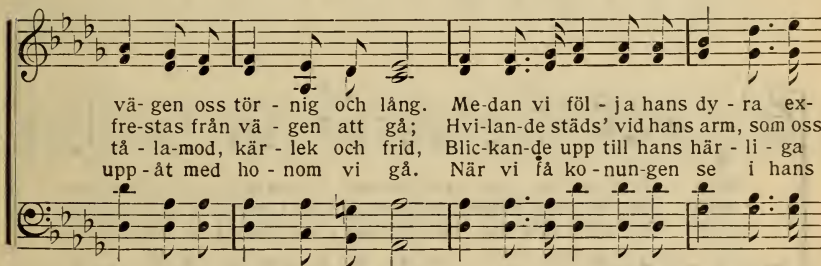
269. I Frälsarens fotspår.

E. E. HEWITT.

WM. J. KIRKPATRICK.

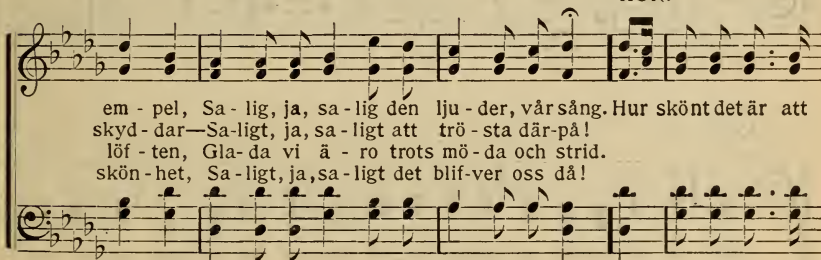

1. Fram - åt vi gå dit vår her - de oss le - der, Tyc - kes än
 2. När - ma - re ho - nom, som van - drar fram - för oss, När - helst vi
 3. Van - dran - de fram i de fot - spår han teck - nat, Fot - spår af
 4. Sö - kan - de städs' i hans fot - spår att van - dra, Upp - åt, ja

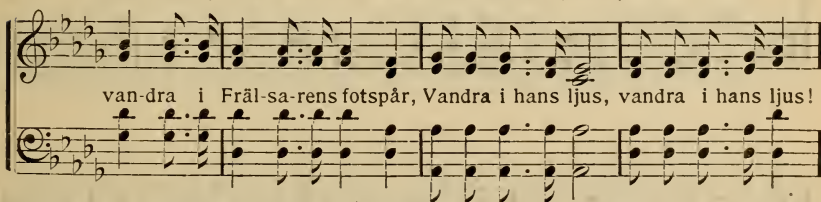

vä - gen oss tör - nig och lång. Me - dan vi föl - ja hans dy - ra ex -
 fre - stas från vä - gen att gå; Hvi - lan - de städs' vid hans arm, som oss
 tå - la - mod, kär - lek och frid, Blic - kan - de upp till hans här - li - ga
 upp - åt med ho - nom vi gå. När vi få ko - nun - gen se i hans

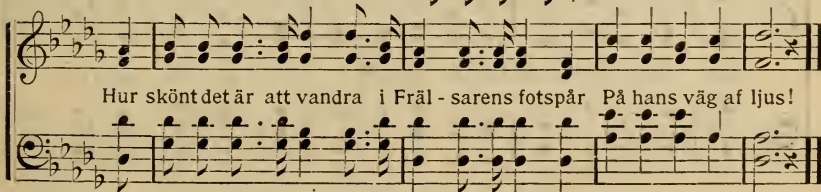
KÖR.

em - pel, Sa - lig, ja, sa - lig den lju - der, vår sång. Hur skönt det är att
 skyd - dar - Sa - ligt, ja, sa - ligt att trö - sta där - på!
 löf - ten, Gla - da vi ä - ro trots mö - da och strid.
 skön - het, Sa - ligt, ja, sa - ligt det blif - ver oss då!

van - dra i Fräl - sa - rens fotspår, Vandra i hans ljus, vandra i hans ljus!

Hur skönt det är att vandra i Fräl - sa - rens fotspår På hans väg af ljus!

270. Hans ok är ljufligt.

R. E. HUDSON.

1. Min her - de är Her - ren, och han mig ro På grönskande än - gar
 2. Han fröj - dar min själ och gif - ver mig kraft Och för mig den rät - ta
 3. Och vandrar jag än i dödsskuggans dal, Hvi skul - le jag fruk - ta

ger; Till lug - na vat - ten han mig för—Hvad kan mig fattas mer?
 stig; Ja, för sitt namns skull han är när Och ve - der - kvic - ker mig.
 där? Din käpp och staf de trö - sta mig, Och du är själf mig när.

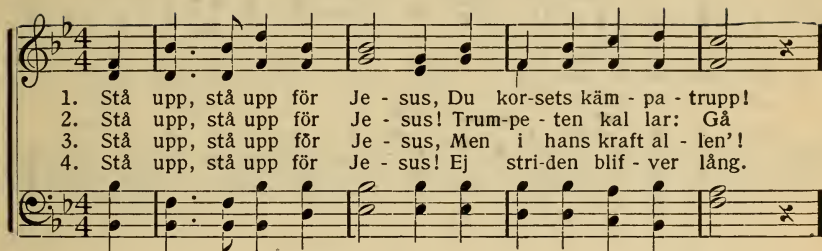
KÖR.

Hans ok är ljufligt, hans börda är lätt, Jag nu det vet, jag nu det vet.

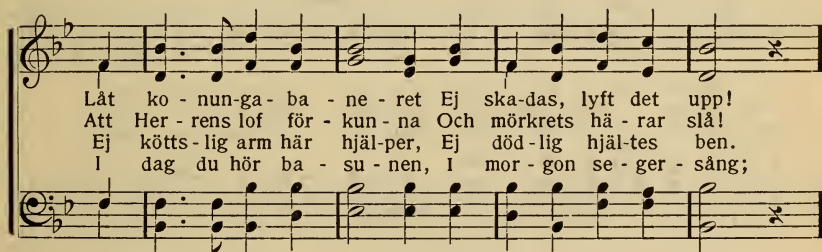
Hur vä - gen går, nog för han mig rätt i e - vig tro - fast - het.

3. STRID OCH PRÖFNING.

271. Stå upp, stå upp för Jesus!

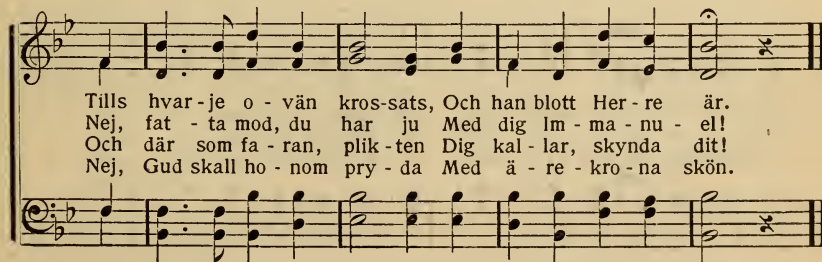
1. Stå upp, stå upp för Je - sus, Du kor-sets käm - pa - trupp!
2. Stå upp, stå upp för Je - sus! Trum-pe - ten kal lar: Gå
3. Stå upp, stå upp för Je - sus, Men i hans kraft al - len'!
4. Stå upp, stå upp för Je - sus! Ej stri-den blif - ver lång.

Låt ko - nun-ga - ba - ne - ret Ej ska-das, lyft det upp!
Att Her - rens lof för - kun - na Och mörkrets hä - rar slå!
Ej kötts - lig arm här hjäl-per, Ej död - lig hjäl-tes ben.
I dag du hör ba - su - nen, I mor - gon se - ger - sång;

Från se - ger och till se - ger Fram-ryc - ka skall hans här,
Om fi - en-der - na ra - sa, Råds ej, du trog - na själ!
Tag nå - des-or - dets rust-ning, Och va - ka, bed med flit,
Och den, som öf - ver - vin - ner, Skall ej bli u - tan lön.

Tills hvar - je o - vän kros-sats, Och han blott Her - re är.
Nej, fat - ta mod, du har ju Med dig Im - ma - nu - el!
Och där som fa - ran, plik - ten Dig kal - lar, skynda dit!
Nej, Gud skall ho - nom pry - da Med ä - re - kro - na skön.

272. Aldrig allen.

EBEN E. REXFORD.

Arr. af M. L. McPHAIL.

1. Hur of - ta un - der fär - - den Vi allt för - tvif - ladt se;
 2. O själ, har du för - gå - - tit De dy - ra lön - tes - ord,
 3. Haf mod, du tröt - te pil - - grim, Om än det mörknar här!

Vi sjun - ka ned i mör - ker Och vå - ga knappt att be!
 Som Je - sus ef - ter - läm - nat Åt oss på den - na jord?
 Hans blick dig all - tid föl - jer, Han är så när, så när.

Då hörs ur dju - pa dim - - man En röst så mild och len:
 "Jag dig ej öf - ver - gif - - ver," Fast du är arm och klen;
 Räck ut din hand mot Je - - sus! Se, dim - man vi - kit ren -

Mitt barn, se, jag är med dig, Läm - nar dig al - drig al - len.
 Glöm ej, att jag har lof - vat Al - drig dig läm - na al - len!
 Hur mildt till dig han hvi - skar: "Al - drig dig läm - nar al - len."

KÖR.

Nej, al - drig al - len, Nej, al - drig al - len. . . Han

lof - vat all - tid gå med mig, Al - drig mig läm - na al - len.

273. Vaka, själ, och bed!

J. O. WALLIN.

A. DRÆSE.

1. Va-ka, själ, och bed, Och till strids dig red! Råds, att frestarn lägger snaran
2. Ut - i lustans spår Smygande han går. Vännens röst han ef-ter - a - par,
3. Un-der världens larm Vägen till din barm Som en li-stig orm han hit-tar
4. Se det go - da land På den an-dra strand, Dit Guds folk i-ge-nom stri-der

Där du minst för-mo-dar faran; Sådan är hans sed. Va-ka, själ, och bed!
 Sig till lju-sets än-gel skapar, Tills dig snärd han får Ut - i lustans spår.
 Och med flärd och o - tro smittar Hjärtat i din barm Under världens larm.
 Genom haf och ök-nar skrider Vid sin Josuas hand. Sök det go - da land!

5. Arfvet ej förspill,
 Som dig hörer till,
 Endast du vill bedja, vaka,
 Världen och dig själf försaka,
 Jesus följa vill!
 Arfvet ej förspill!

6. Vaka, bed och strid
 Än en liten tid!
 Snart ditt Kanaan skall hinnas,
 Kronan räckas, palmen vinnas
 I en evig frid.
 Vaka, bed och strid!

274. Stund efter stund.

D. W. WHITTLE.

MARY WHITTLE.

1. Kors-fäst med Kristus, ej mer lef - ver jag Nu för mig själf, men till
 2. Ut - i hvar pröfning är Her - ren mig när, Och mi - na bördor, deni
 3. Fram trån - ga suc - kar ur svi - dan - de bröst, Tå - ras mitt ö - ga och
 4. I hvar - je svaghet han huld står mig bi, Från hvarje krankhet kan

Her -rens be - hag. Stund ef - ter stund ho nom föl - ja jag vill;
 al - la han bär. Mildt han hug - sva - lar i sor - gen min själ,
 kvi - der min röst, Ho - ta mig fa - ror; ett al - drig slår fel:
 han gö - ra fri. Stund ef - ter stund, så i ve som i väl,

KÖR.

Nu och för e - vigt jag hör ho - nom till. Stund ef - ter stund i hans
 Stund - li - gen vår - dar sig om mig så väl.
 Stund - li - gen Her - ren i allt ta - ger del.
 Je - sus mig vår - dar och trö - star min själ.

kär - lek jag står, Stund efter stund kraft af höj - den jag får. Led mig, min

Jesus, hvar stund, som du vill! Nu och för e-vigt blott dig hör jag till.

275. Jesu kära brud.

N. FRYKMAN.

P. N. H.

1. Je - su kä - ra brud, Vill du må - let hin - na,
 2. Vet, du ej skall bo Här i jäm - mer - da - len;
 3. Van - dra rakt fram-åt, Se dig ej till - ba - ka;
 4. Vär - den skall nog än Läg - ga ut sin sna - ra.

Vill du skå - da Gud Och din kro - na vin - na?
 Vän - ta in - gen ro Förr'n i fröj - de - sa - len!
 Vär - dens fröjd och ståt, Det - ta allt - för - sa - ka!
 Ak - ta dig för den, Må du va - ken va - ra!

Red dig då till strid Här en li - ten tid, Här en li - ten tid!
 Kamp och mö - da här, Frid och hvi - la där, Frid och hvi - la där!
 Jor - disk lyc - ka - hör! - Dig blott hin - der gör, Dig blott hinder gör!
 Blif i Je - su nåd, Följ hans hul - da råd, Följ hans hul - da råd!

5. Därför, kämpatrupp,
 Tröttna ej i loppet;
 Se mot himlen upp,
 Fröjda dig i hoppet!
 Du får härlig lön,
 Segerkronan skön.

6. O min Jesus god,
 Hjälpa mig och alla;
 Gif oss kraft och mod,
 Låt oss icke falla!
 Du vår starkhet är,
 Du ditt rike bär.

276. När ökenvandringen dig synes lång.

CARL BOHLIN.

1. När ö - ken - van - drin - gen dig sy - nes lång, Och
2. Nog hän - der det i lif - vet mån - gen gång, Att

lif - vet sorg och smär - ta brin - gar, Stäm upp som få - geln på sin
ti - dens töc - ken so - len skymmer; Men tå - gar du fram - åt med

gren en sång, Ty sän - gen ger åt sjä - len vin - gar! Och
bön och sång, Så sking - ras jör - dens små be - kym - mer. På

vill du lä - ra, Hur högt de bä - ra, Så lyft ditt hjärta från gru - set, Och
lef - nads - fär - den I - ge - nom världen Du har att vän - ta dig pröfning; Men

med din vi - sa Hans god - het pri - sa, Som vill dig fö - ra till lju - set!
Herren sän - der Blott det, som länder För tron och hoppet till öf - ning.

277. Svag och hjälplös.

P. V.

H. BEIJER.

1. Svag och hjälp-lös jag är, Men se, Je - sus mig bär, Han mig
 2. Un - der sor - ger och strid Jag i ho - nom har frid, I min
 3. Nu på ho - nom jag tror, Och hos ho - nom jag bor, I hans
 4. Är mitt hjär - ta beklämdt Och för kla - gan blott stämdt, Då jag

skyd-dar, min Fräl - sa - re god. Mi - na syn - der han tog, Och min
 nöd jag hos ho - nom får bo. Kommer synd el-ler död, Dock det
 skö - te jag hvi - lar så godt. Jag är hans, han är min, Han mig
 ha - star till Je - sus, min vän. Vid hans tro - fa-stabrost Får jag

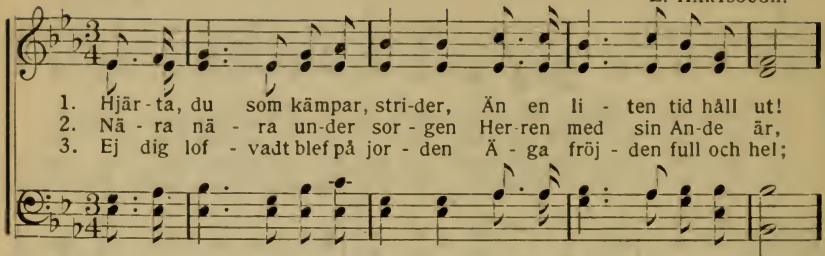
o - vän han slog, Jag är sa - lig och frälst i hans blod.
 har in - gen nöd, Ty i Je - sus mitt hjär - ta har ro.
 ta - git till sin, Ut - i ho - nom all säll - het jag fått.
 hug - nad och tröst. Hvarför skall jag då kväl-ja mig än?

5. Är jag fröjdfull och glad,
 Strax jag skyndar åstad
 Fram till honom, som delar min fröjd.
 Han förstår mig så väl,
 Han välsignar min själ,
 Jag i honom är lycklig och nöjd.

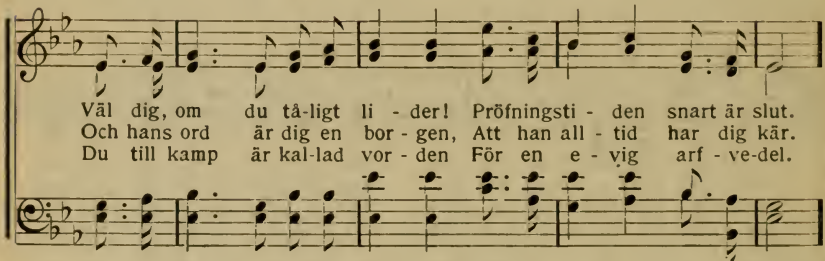
6. Så jag tågar framåt
 Uppå himmelens stråt,
 Tills jag hamnar i Frälsarens famn.
 Under tiden jag här
 Uti alla besvär
 Har mitt lif och min frid i hans namn.

278. Hjärta, du som kämpar.

L. HARTSOUGH.

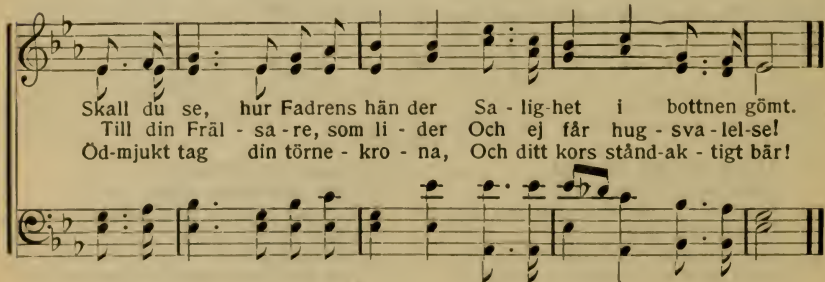
1. Hjär - ta, du som kämpar, stri - der, Än en li - ten tid håll ut!
 2. Nå - ra nå - ra un - der sor - gen Her - ren med sin An - de är,
 3. Ej dig lof - vadt blef på jor - den Ä - ga fröj - den full och hel;

Väl dig, om du tå - ligt li - der! Pröfningsti - den snart är slut.
 Och hans ord är dig en bor - gen, Att han all - tid har dig kär.
 Du till kamp är kal - lad vor - den För en e - vig arf - ve - del.

Tag den kalk dig Her - ren sän - der! När du si - sta droppen tömt,
 Skå - da hån från di - na stri - der, I - från ditt Get - se - ma - ne,
 Ej din se - gersång skall to - na, Ej din frids - palm grön - ska här.

Skall du se, hur Fadrens hän der Sa - lig - het i botten gömt.
 Till din Fräl - sa - re, som li - der Och ej får hug - sva - lel - sel!
 Öd - mjukt tag din törne - kro - na, Och ditt kors stånd - ak - tigt bär!

279. Jag vet på hvem jag tror.

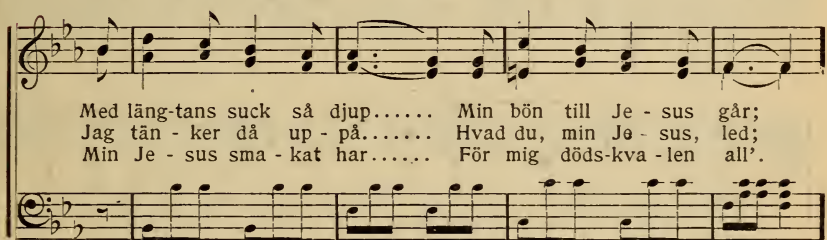
A. L. SKOOG.

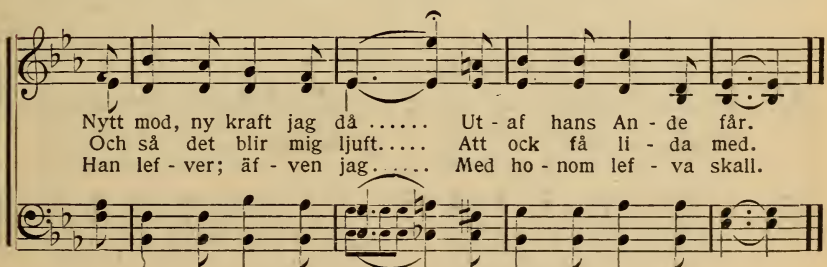
1. Jag vet på hvem jag tror,.... När kraft och mod mig try - ter
 2. Jag vet på hvem jag tror,.... När lif - vets fröjd för-svin - ner,
 3. Jag vet på hvem jag tror Ut - i den hög - sta nö - den,

Att kām - pa lif - vets strid,.... Och fröjd i sorg sig by - ter.
 När hjär - tat bri - sta vill..... Och bitt - ra tå - ren rin - ner.
 Då in - gen hjäl - pa kan— Ut - i den bitt - ra dö - den.

Med läng-tans suck så djup..... Min bön till Je - sus går;
 Jag tän - ker då up - på..... Hvad du, min Jø - sus, led;
 Min Je - sus sma - kat har..... För mig döds-kva - len all'.

Nytt mod, ny kraft jag då Ut - af hans An - de får.
 Och så det blir mig ljuft.... Att ock få li - da med.
 Han lef - ver; äf - ven jag. Med ho - nom lef - va skall.

280. Som törstig hjort.

H. F. LYTE.

J. R. SWENEY.

1. Som tör - stig hjort till käl - lan trår, Så läng - tar, Gud, min själ
 2. När skall jag där-till kom-ma, Gud, Att jag ditt an - le - te,
 3. Jag minns, hur jag i flyd - da dar Gick glad till Her - rens hus,
 4. O Gud, min klip-pa och min borg, Hvi läm - nar du mig så,
 5. Hvi ängs-las du så svårt, min själ? Haf hopp till Her - ren Gud!

I - från ett land, där tom - het rå, Till dig, mitt en - da väl.
 I o - för-gång-lig klar-hets skrud, I e - vig fröjd får se?
 Hur säll och ljuf den ti - den var: Då allt var frid och ljus.
 Mig lå - ter i min nöd och sorg Min o - vän trän - ga få?
 Han är din vän och vill ditt väl— Haf tröst, du Je - su brud!

KÖR.

Som tör-stig hjort..... till käl-lan trår.....
 Som tör-stig hjort till käl-lan trår

I - från ett land,..... där tom-het rå,.....
 I - från ett land, där tom-het rå,

Så läng-tar nu..... min tröt-ta själ.....
 Så läng-tar nu min tröt-ta själ

Till dig, o Gud,..... mitt en-da väl.
 Till dig, o Gud,

281. Jag har en Jesus.

1. Jag har en Je - sus, som i allt Var fre-stad lik - som jag.
2. Nu vet han hvil - ket verk jag är, Nu kän-ner han min nöd,
3. Han bär mig med sitt star-ka ord Och med sitt dy - ra namn.
4. Han äl-skar mig af hjärtans grund Och tän-ker städs' på mig,
5. Jag är hans å - ter - lö - sta brud, Hans hjär-tas lust jag är.

Han tog en tjä - na - re - ge - stalt, Och blef mig lik en dag.
 Och när jag tror mig hjälplös här, Då är han själf mitt stöd.
 Han du - kar mig sitt ri - ka bord Och öpp-nar mig sin famn.
 Och fast står e - vigt hans för - bund, Hur allt för - än-drar sig.
 Han är min löf - tes-man hos Gud, Och all min synd han bär.

6. Nog aktar han sin ögonsten,
Den trogne Frälsaren.
Nog sköter han sin lilla gren,
Som det är bäst för den.
7. Och bär det äfven stundom ned
I nödens mörka dal,
Han är dock med mig, han som led
På korset dödens kval.
8. Han vet hvad nöd och ångest är,
Han pint och plågad var.
Han vet hvad döden innebär,
Som själf den smakat har.
9. Så är jag ej bedröfvad mer
Men glad, min Gud, i dig
Och tänker, hvad som än mig sker:
"Min Fader sköter mig."

282. Visshet om frälsning.

ISAAC WATTS.

WM. B. BRADBURY.

1. När jag min rätt till Fa-drenshus Af hjär-tat fullt för-står, Far-
 2. Om hel - ve - te och värld ock-så För - e - na - des till krig Och
 3. Ty hjä - len ut - i ls - ra - el Är själf min sköld och borg. Hvad
 4. Så håll mig, Her-re, fast därvid: Att fruk - ta städs' ditt namn Och

väl jag ger åt fruk - tan, kval Och tor - kar sor - gens tår.
 hväss - te vap - nen mot min själ, Jag fruk - ta - de ej mig.
 gör mig då be - kym - rens flod, All smär - ta och all sorg?
 lö - pa gladt din väg, till dess Jag får gå in i hamn!

283. Du stridshop, vaksam stå!

JOHN FAWCETT.

1. Du stridshop, vaksam stå, Ej trött, ej lik-nöjd blif; Och
 2. Kring korset ställ dig opp Till strid mot kött och värld; Till
 3. O - öf-ver-vin - ne - lig Du fi - en - den slår ner. De
 4. Din arm du sä - kert för Med godt och mun-tert mod. Till

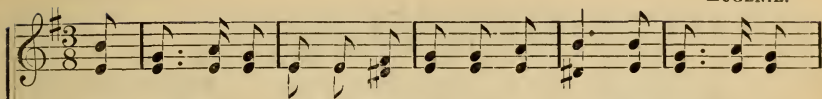
tro - nes rust-ning tag up - på Till strid för e - vigt lif!
 Je - sus ställ ditt he - la hopp, För mo - digt An - dens svärd!
 star - ka dö - dens por - tar dig Ej öf - ver - vin - na mer.
 va - pen upp och dem för - gör, Som vil - le se ditt blod!

5. Ert vapen himmelskt är,
 Gör väg till himlens land,
 Och gyllne kronor fån I där
 Och segerpalm i hand.

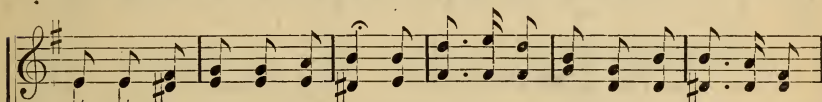
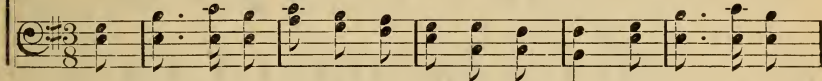
6. Friskt mod, blodtvagna hop!
 Gud själf ju för er an.
 Snart höjen I ert segerrop,
 Ty Sonen stred och vann.

284. Hur underligt, Herre, du förer din brud!

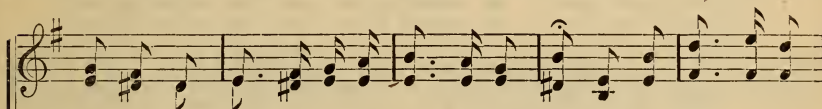
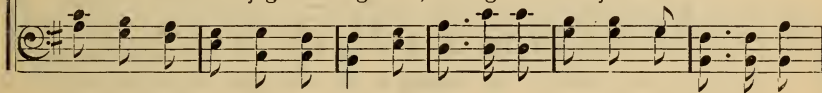
EUGENIE.

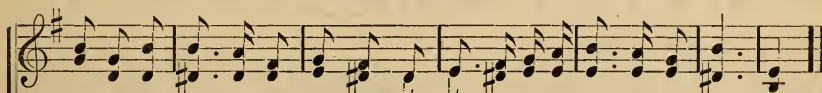
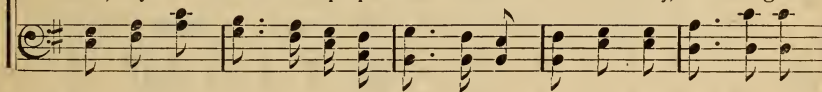
1. Hur un - der-ligt, Her - re, du fö - rer din brud! Du klär hen-ne
2. O Je - sus, ditt kors är min ä - ra, min frid; Ditt blod, som där
3. Din brud må väl gläd-jas, ty där är stor fröjd. Hos brud-gum-men
4. E - hvad du nu ta - ger, e - hvad du mig ger, Allt blir till mitt
5. Du öf - ver-vann syn-den och dö - den för mig; Ja, Her - re, upp-

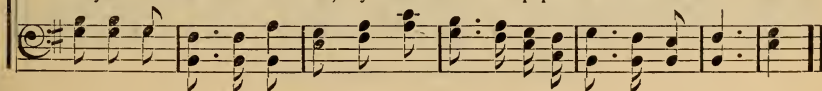
of - ta i li-dan-dets skrud; Men al-drig min smär-ta dock va - rit som
rann, är min starkhet i strid; Men al - drig jag blir dock så tro-gen som
vo - re jag e - vigt för-nöjd; Ty al - drig har nå-gon så äl-skat som
bä - sta, blott din vil - ja sker; Ty al - drig fanns öm-ma - re hjär-ta än
stån-del - sen har jag med dig. Ack, al-drig vi skil-jas i lif el - ler

din, Då du blöd - de up - på kor - set för al - la. Nej, al - drig min
du, Då du blöd - de up - på kor - set för al - la. Nej, al - drig jag
du, Då du blöd - de up - på kor - set för al - la. Nej, al - drig har
ditt, Då du blöd - de up - på kor - set för al - la. Nej, al - drig fanns
död, Ty du blöd - de up - på kor - set för al - la. Nej, al - drig vi

smärta dock va - rit som din, Då du blöd-de up-på kor-set för al - la.
blir dock så tro-gen som du, Då du blöd-de up-på kor-set för al - la.
nå-gon så äl-skat som du, Då du blöd-de up-på kor-set för al - la.
öm-ma-re hjär-ta än ditt, Då du blöd-de up-på kor-set för al - la.
skiljas i lif el - ler död, Ty du blöd-de up-på kor-set för al - la.

285. Låt synden ej råda.

H. R. P.

H. R. PALMER.

1. Låt synden ej rå - da, För fre-stel-sen fly! Hvar se - ger dig
 2. Fly on - da kam - ra - ter, Mot skämt var på vakt, Guds namn håll i
 3. Och honom, som vin - ner, Är kro - nan be - skärd; I tron skall du

hjal - per Att vin - na en ny. Mot lu - star - ne va - ka,
 vörd - nad! Han där - på ger akt. Gör all - ting med all - var,
 vin - na, Fast mörk är din färd. Dig Gud kan be - va - ra,

Och strid som en man; Se stadigt på Je - sus! Dig se - ger ger han.
 Var vän - lig och sann; Se stadigt på Je - sus! Dig se - ger ger han.
 Dig stärka han kan. Se stadigt på Je - sus! Dig se - ger ger han.

KÖR.

Han i stri - den går för dig, Stark och o - förskräckt gör dig;

När du be - der, han hör dig, Och dig se - ger ger han.

286. I hafvet Gud gör väg.

EMMA PITT.

D. B. TOWNER.

1. I for-dom tid, då Is-ra-el I dy-ster träl-dom var,
 2. I syn-dens dju-pa vå-gor sänkt, Hvad än-gest i min själ!
 3. Och kom-mer tvif-lets mör-ka våg, Mot Gol-ga-ta jag ser.
 4. O Je-sus, i min si-sta stund, Vid dö-dens mör-ka flod,

Guds sto-ra makt och här-lik-het För dem blef up-pen-bar.
 Men Her-ren tal-te till mig frid, Och då blef all-ting väl.
 Där skå-dar jag hans kär-lek stor Och kan ej tvif-la mer.
 Var själf mig när och gif i nåd Mig då det rät-ta mod!

KÖR.

I haf-vet Gud gör väg,.... I haf-vet Gud gör väg. Med

Je-sus all-tid när, I nö-den han mig bär; I haf-vet Gud gör väg.

4. TRYGGHET OCH FRID.

287. Sittande vid Jesu fötter.

1. Sit - tan - de vid Je - su föt - ter, Hvil - ka ljuf - va ord jag hör!
 2. Sit - tan - de vid Je - su föt - ter, Hvil - ken fristad för min tro!
 3. Fräl - sa - re, mig nu väl - sig - na, Då jag sit - ter vid din fot;

Lyck - lig plats—så när min Je - sus! Där jag all - tid vistas bör.
 Mi - na syn - der, sorg och smär - ta Där jag lägger och får ro.
 Se i nåd och kär - lek till mig, Tag i - från mig klagan, knot!

Sit - tan - de vid Je - su föt - ter, Ser jag hän mot flydda där,
 Sit - tan - de vid Je - su föt - ter, Grå - ter jag och längtar, ber,
 Gif mig af ditt mil - da sin - ne, Gör mig helig, from och skär,

Ty hans kär - lek stor mig föl - de, Den mitt hjärta vunnit har.
 Och till svar Guds full - het skän - kes Hvar - je dag jag vi - stas där.
 Att det syns, hos dig jag va - rit, Som mitt allt i al - la är!

288. Jag är trygg.

ARR.

1. Un - der di - na vin - gars skug - ga Är jag trygg för jägarns hot.
 2. Jag är trygg, ty Her - ren, Her - ren Hjal - per ur all nöd till slut,
 3. Bär den ge - nom grö - na än - gar El - ler ge - nom ök - nens sand,
 4. Han är tro - fast, han al - le - na: E - vigt håll - ler han sin tro.

Hur han måt - tar si - na pi - lar, Stud - sa de till - ba - ka mot
 Li - ka - som han män - ga gån - ger Mig så nå - digt hjälpt för - ut.
 Det är allt det - sam - ma, en - dast Jag ej släp - per Her - rens hand.
 O, att all - tid den - na viss - het Kun - de i mitt hjär - ta bo!

Her - rens sköld, som mig be - tär - ker, Så att jag ej fruk - tar mig,
 Öf - ver höjd och djup han för mig Upp - åt till Je - ru - sa - lem.
 Men om jag än släp - per ho - nom, Släpper han dock ic - ke mig,
 Se, då skul - le jag ock kun - na Sjun - ga på ett hög - re vis,

Om än al - la mörk - rets mak - ter Mot mitt hjär - ta re - sa sig,
 Hvad be - kym - ras jag om vä - gen, Blott jag vet, att den bär hem?
 Fast det hän - der, att han stun - dom För mitt ö - ga döl - jer sig.
 Sjun - ga, sjun - ga, all - tid sjun - ga Gladt min Her - res lof och pris.

289. Saligt här, saligt där.

R. LOWRY.

1. Sa - ligt det är att va - ra Barn af vår Her - re Gud.
 2. Sa - ligt det är att le - das Ståd - se af Her - rens hand,
 3. Sa - ligt, när stun - den kom - mer, Va - ra be - redd att gå,
 4. Sa - ligt, för e - vigt sa - ligt, När vi ha må - let nått,

Höj då, du bar - na - ska - ra, Tack - samt ditt fröj - de - ljud!
 Sa - ligt, att vä - gen le - der Hem - åt till Ka - naans land;
 Sa - ligt att va - ra re - do Att för hans å - syn stå;
 Sa - ligt att - e - vigt nju - ta Ut - af den nåd vi fått.

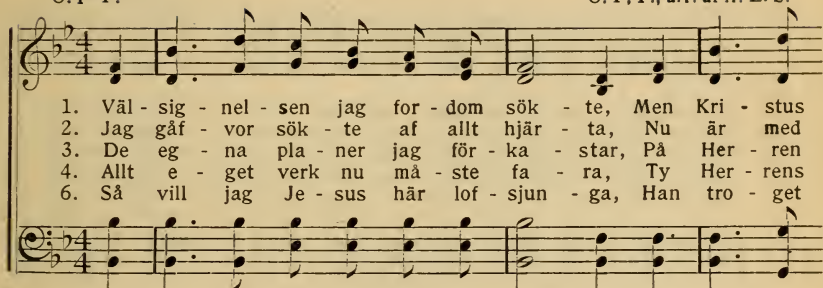
Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja! Lof och pris Guds lamm!
 Sa - ligt, sa - ligt att få va - ra Her - rens Je - su vän.
 Sa - ligt, sa - ligt att få mö - ta Her - ren ut - i skyn.
 E - vigt hal - le - lu - ja sjunges Af de fräl - stas kor.

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja! Du oss le - der fram.
 Sa - ligt är det ren på jor - den, Sen i him - me - len.
 Lång - tan - de min blick jag vän - der Upp mot him - lens bryn.
 Lam - met det är ä - ran vår - digt, Som i - bland oss bor.

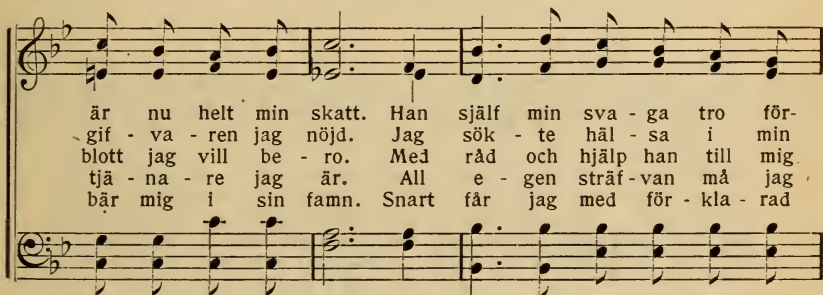
290. Fordom och nu.

O. P. P.

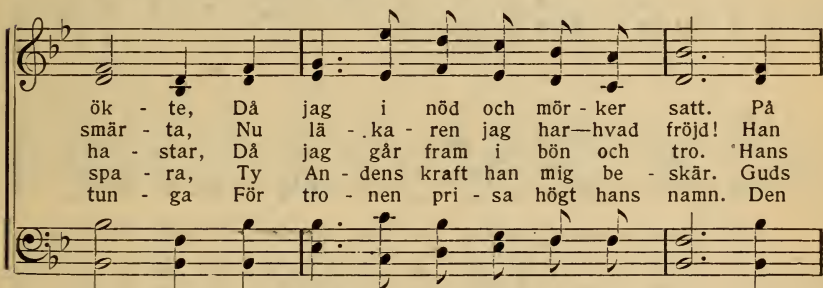
O. P. P., arr. af A. L. S.

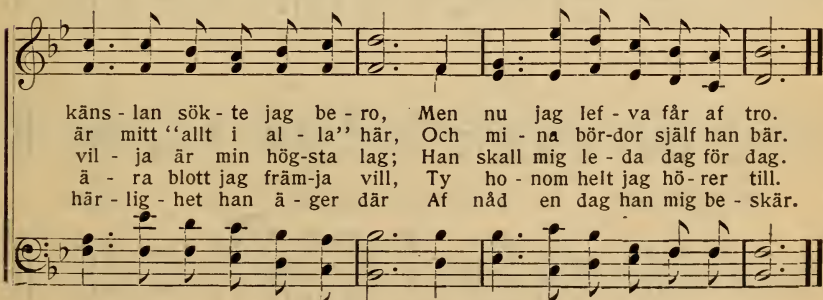
1. Vål - sig - nel - sen jag for - dom sök - te, Men Kri - stus
 2. Jag gåf - vor sök - te af allt hjär - ta, Nu är med
 3. De eg - na pla - ner jag för - ka - star, På Her - ren
 4. Allt e - get verk nu må - ste fa - ra, Ty Her - rens
 6. Så vill jag Je - sus här lof - sjun - ga, Han tro - get

är nu helt min skatt. Han själf min sva - ga tro för -
 gif - va - ren jag nöjd. Jag sök - te hål - sa i min
 blott jag vill be - ro. Med råd och hjälp han till mig
 tjä - na - re jag är. All e - gen sträf - van må jag
 bär mig i sin famn. Snart får jag med för - kla - rad

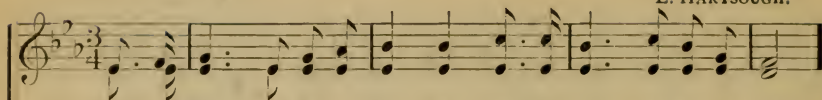
ök - te, Då jag i nöd och mör - ker satt. På
 smär - ta, Nu lä - ka - ren jag har - hvad fröjd! Han
 ha - star, Då jag går fram i bön och tro. Hans
 spa - ra, Ty An - dens kraft han mig be - skär. Guds
 tun - ga För tro - nen pri - sa högt hans namn. Den

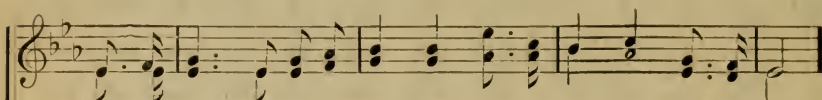
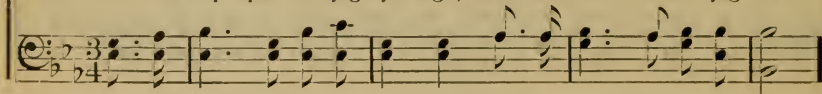
käns - lan sök - te jag be - ro, Men nu jag lef - va får af tro.
 är mitt "allt i al - la" här, Och mi - na bör - dor själf han bär.
 vil - ja är min hög - sta lag; Han skall mig le - da dag för dag.
 ä - ra blott jag främ - ja vill, Ty ho - nom helt jag hö - rer till.
 här - lig - het han ä - ger där Af nåd en dag han mig be - skär.

291. Den säkra klippan.

L. HARTSOUGH.

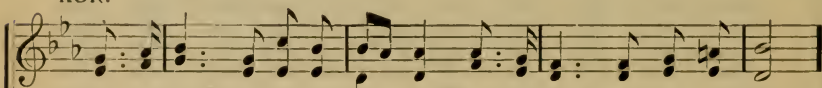
1. För mig till den fa-sta klip-pan, Som i al-la stormar står;
2. Jag är trygg, hur haf-vet sval-lar; Här dess vå-gor läg-ga sig.
3. Ur den fa-sta klippan flö-dar Lif-vets flod så djup och klar,
4. Jord och him-mel må för-svin-na, Om jag blott den klippan har!
5. Om den klip-pan vill jag sjun-ga, Hvar-af lif och allt jag får.

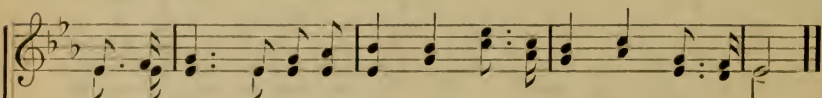
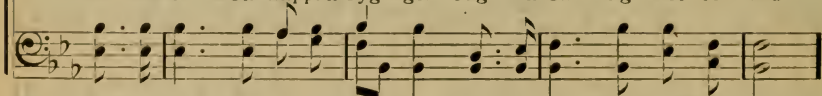
För mig till den bor-gen hö-ga, Där min o-vän mig ej når!
 In-gen-ting kan mig för-få-ra; Her-ren själf be-skyd-dar mig.
 Och hon flö-da skall, tills ök-nen Hon till äng för-vand-lät har.
 När all världens glans för-svun-nit, Står dock den-na klip-pan kvar.
 På den klip-pan vill jag hvi-la, Tills i him-len jag in-går.

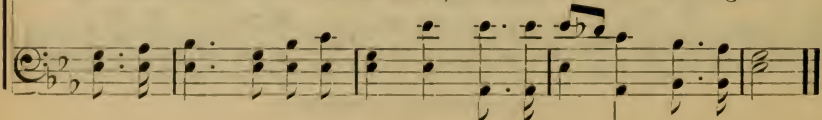
KÖR.

På den fa-sta klippan byg-ger Jag min sa-lig-het och frid.

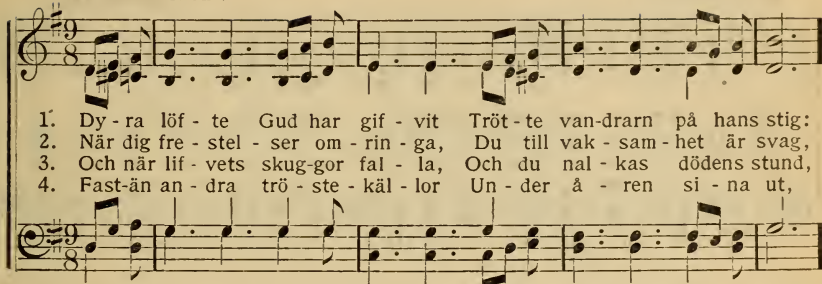
Hon står fast i al-la stor-mar, Hon står fast till e-vig tid.

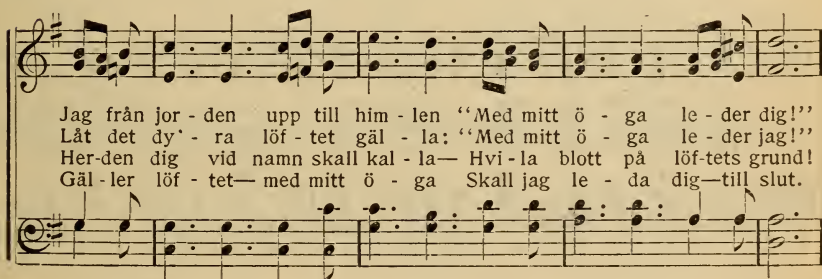
292. Dyra löfte!

NATHANIEL NILES.

P. P. BLISS.

1. Dy - ra lög - te Gud har gif - vit Tröt - te van - drarn på hans stig:
 2. När dig fre - stel - ser om - rin - ga, Du till vak - sam - het är svag,
 3. Och när lif - vets skug - gor fal - la, Och du nal - kas dödens stund,
 4. Fast - än an - dra trö - ste - käl - lor Un - der å - ren si - na ut,

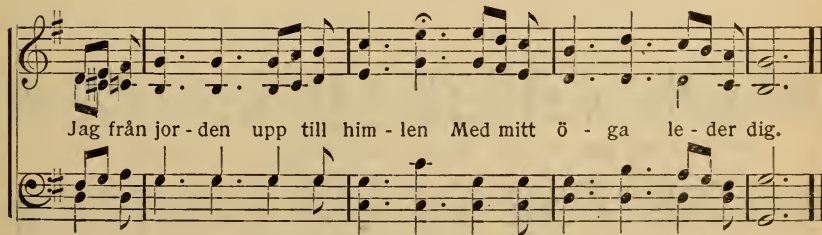

Jag från jor - den upp till him - len "Med mitt ö - ga le - der dig!"
 Låt det dy - ra löf - tet gäl - la: "Med mitt ö - ga le - der jag!"
 Her - den dig vid namn skall kal - la— Hvi - la blott på löf - tets grund!
 Gäl - ler löf - tet— med mitt ö - ga Skall jag le - da dig— till slut.

KÖR.

Jag dig le - der, jag dig le - der, Med mitt ö - ga le - der dig.

Jag från jor - den upp till him - len Med mitt ö - ga le - der dig.

293. O Herre, min klippa.

W. O. CUSHING.

IRA D. SANKEY.

1. O Her - re, min klip - pa, min sa - lig-hets borg, Till dig vill jag
 2. Du e - vi - ga klip - pa, som fast skall be - stå, Då ök - nen mig
 3. Hur of - ta, o Her - re, min jäm - mer tog slut, Då du vid din

fly un-dan fa - ror och sorg; Fast o - ren och arm, jag dock
 brän - ner, då stor - mar - na slå, Då fre - stel - sen ra - sar, då
 fot lät mig helt grå - ta ut! Ja, e - vigt, min Gud, vill jag

KÖR.

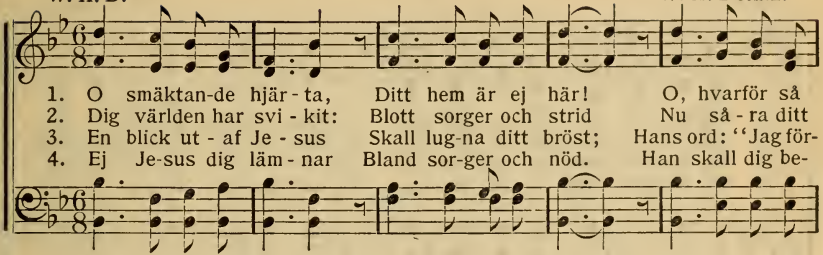
läng - tar till dig. Min tillflykt i nö-den, be-skyd-da du mig! Göm mig i
 vå - gor-na gny, Till dig, till din frid-säl-la hamn vill jag fly.
 sjun - ga ditt namn, Min salighets klippa, min fridsälla hamn.

dig, Göm mig i dig, Min sa - lighets-klip - pa, o, göm mig i dig!

294. Skynda till Jesus!

W. H. D.

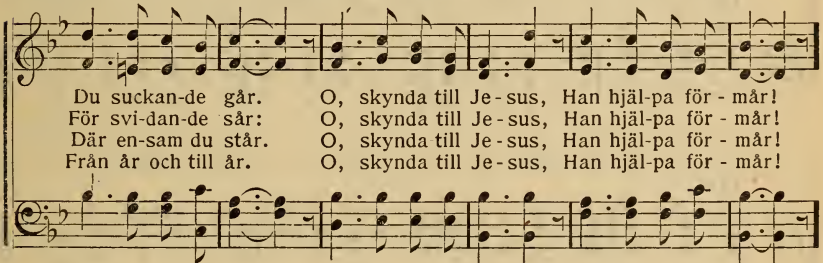
W. H. DOANE.

1. O smäk-tan-de hjär-ta, Ditt hem är ej här! O, hvarför så
 2. Dig världen har svi-kit: Blott sorger och strid Nu så-ra ditt
 3. En blick ut - af Je - sus Skall lug-na ditt bröst; Hans ord: "Jag för-
 4. Ej Je-sus dig läm-nar Bland sor-ger och nöd. Han skall dig be-

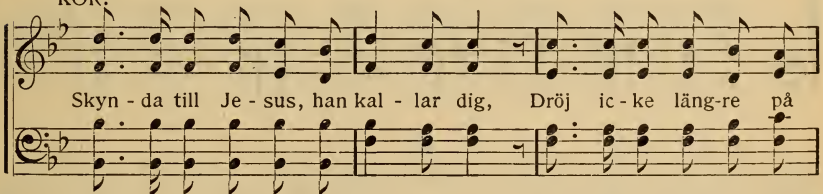

kla - ga, Då Je - sus är när! Du ön-skar dig hvi - la,
 hjär - ta Och stö - ra din frid. Det fin - nes ett bal - sam
 lå - ter," Skall skän-ka dig tröst. Han ser di - na tå - rar,
 va - ra i lif och i död. Han är ju den - sam - me

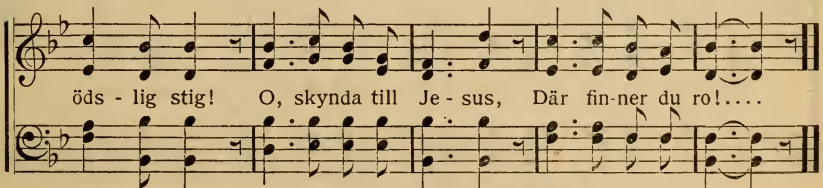

Du suckan-de går. O, skynda till Je - sus, Han hjäl-pa för - mår!
 För svi-dan-de sår: O, skynda till Je - sus, Han hjäl-pa för - mår!
 Där en-sam du står. O, skynda till Je - sus, Han hjäl-pa för - mår!
 Från år och till år. O, skynda till Je - sus, Han hjäl-pa för - mår!

KÖR.

Skyn - da till Je - sus, han kal - lar dig, Dröj ic - ke läng-re på

öds - lig stig! O, skynda till Je - sus, Där fin-ner du ro!....

295. Jag har en vän.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. Jag har en vän, som älskar mig Så högt, att han lät off - ra sig
 2. Min Je - su kär - lek in - ner - lig Är lju - set på min vandringsstig,
 3. Jag har en vän, en mäk - tig vän, Som tro - nar ut - i him - me - len
 4. O bro - der, stäm i sän - gen in, Ty den - ne vän är ock - så din!

I kor - sets död på Gol - ga - ta - Mitt hjär - ta sjung: Hal - le - lu - ja!
 Den skatt, som gör mig rik och säll Och drif - ver sor - gen från mitt tjäll.
 Och rå - der öf - ver al - la land, På höjd, i dal, på sjö och strand.
 Om du ej är så from du vill, Hans nåd för dig dock räk - ker till.

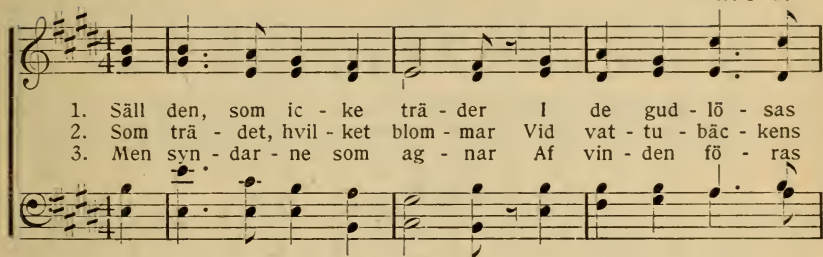
KÖR.

Hal - le - lu - ja! Jag har en vän, Som fö - rer mig till him - me - len.

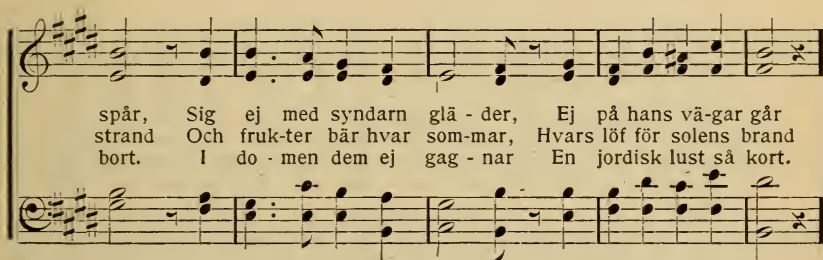
Han he - la vä - gen med mig går, Och af hans hand jag kronan får.

296. Den rättfärdiges sällhet.

W. C-N.

1. Säll den, som ic - ke trä - der I de gud - lö - sas
 2. Som trä - det, hvil - ket blom - mar Vid vat - tu - bäck - kens
 3. Men syn - dar - ne som ag - nar Af vin - den fö - ras

spår, Sig ej med syndarn glä - der, Ej på hans vä - gar går
 strand Och fruk - ter bär hvar som - mar, Hvars löf för solens brand
 bort. I do - men dem ej gag - nar En jordisk lust så kort.

Men städ - se vi - ker fjär - ran Från hå - na - re - nas lag
 Ej viss - na och för - fal - la, Så ock den from - me är;
 Men Her - ren si - na kän - ner Och de - ras dol - da stigt.

Och tän - ker up - på Her - ren Med lust båd' natt och dag.
 Ty till hans pla - ner al - la Stor framgång Gud be - skär.
 Han näm - ner dem som vän - ner Och för dem hem till sig.

297. Säg det för Jesus!

J. E. RANKIN.

E. S. LORENZ.

1. Är du tryckt och trött af lif-vets stri - der? Säg det för Je - sus,
 2. Fuk - tas kin - den ut - af bitt - ra tå - rar? Säg det för Je - sus,
 3. Fruk - tar du, när stor - men so - len skymmer? Säg det för Je - sus,
 4. Ry - ser du vid tan - ken up - på dö - den? Säg det för Je - sus,

säg det för Je - sus! Är du sorg - sen öf - ver flyd - da ti - der?
 säg det för Je - sus! Har du synd, som än ditt hjär - ta så - rar?
 säg det för Je - sus! Ängs - las du af mor - gon - dags - be - kym - mer?
 säg det för Je - sus! Fruk - tar du att svi - ka i den nö - den?

KÖR.

Säg det för Je - sus al - len'! Säg det för Je - sus,
 Säg det för Je - sus al - len'!
 Säg det för Je - sus al - len'!
 Säg det för Je - sus al - len'!

säg det för Je - sus! Han är din tro - fa - ste vän. Det finns

ej nå-gon, som dig älskar hög-re—Säg det för Je - sus al - len'!

298. Dufvans hvilostad.

LINA SANDELL.

ARR.

1. Je-sus, låt din räd-da duf - va Å - ter, hvi - la ut hos dig!
 2. Färden är så full af fa - ror, Vä - gen, ack, den är så smal,
 3. Up-pe - håll och stärk då mo - det, Så - som du det en - sam kan!
 4. Låt din An - de städ - se le - da Al - la mi - na fö - re - tag!

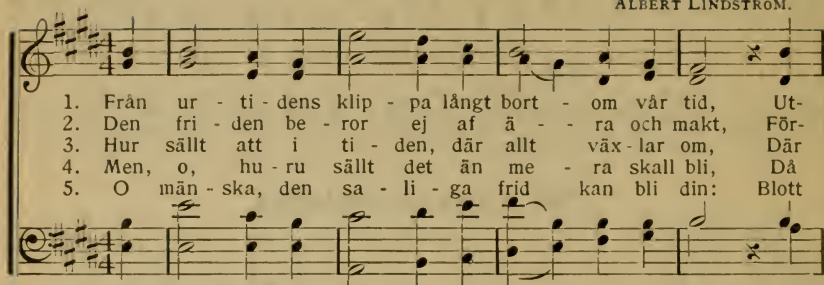
Den - na jord har in - gen tuf - va, Där hon trygg kan hvi - la sig;
 Och på sa - tans mån - ga sna - ror Är det al - drig nå - got tal;
 Lär mig stän - digt se på blo - det, Som för mi - na syn - der rann!
 Ack, jag kan ej själf mig fre - da För mitt kött en en - da dag.

Och hon läng - tar, och hon läng - tar Hem från ök - nens mör - ka stig.
 Och så bär det, och så bär det Slut - ligt ge - nom dödens dal.
 Ack, det blo - det, ack, det blo - det, Hvar - i lif och frid jag fann!
 Kom, o Je - sus, kom, o Je - sus, Var min kraft, ty jag är svag!

5. Låt ej synden, låt ej flärden
 Söfva och bedåra mig!
 Ack, för hela, vida världen
 Vill jag icke mista dig.
 Du allena, du allena
 Leder mig den rätta stig.
6. Gör mig stilla, gör mig stilla,
 Göm mig djupt i dina sår!
 Där kan det ej gå mig illa,
 Hur det än i världen går.
 I det nästet, i det nästet
 Ack, hur väl din dufva mår!

299. Urtidens klippa.

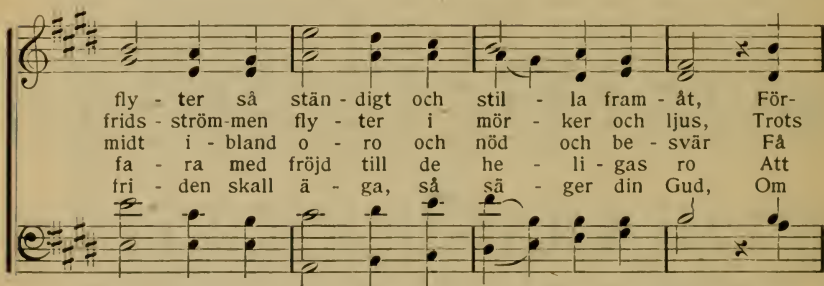
ALBERT LINDSTRÖM.

1. Från ur - ti - dens klip - pa långt bort - om vår tid, Ut-
 2. Den fri - den be - rer ej af ä - - ra och makt, För-
 3. Hur sällt att i ti - den, där allt väx - lar om, Där
 4. Men, o, hu - ru sällt det än me - ra skall bli, Då
 5. O män - ska, den sa - li - ga frid kan bli din: Blott

ström - ma - de flo - den, som gif - ver oss frid. Den
 min - skas ej hel - ler i nöd och för - akt; Ty
 värl - den oss svi - ker med fri - den så tom, Att
 an - den, för - los - sad från krop - pen och fri, Skall
 öpp - na ditt hjär - ta, och den kom - mer in. Du

fly - ter så stän - digt och stil - la fram - åt, För-
 frids - ström - men fly - ter i mör - ker och ljus, Trots
 midt i - bland o - ro och nöd och be - svär Få
 fa - ra med fröjd till de he - li - gas ro Att
 fri - den skall ä - ga, så sä - ger din Gud, Om

KÖR.

ta - ger vår smär - ta och stil - lar vår gråt. Frid, frid,
 å - skor - nas dun - der och stor - mar - nas brus,
 nju - ta den fri - den oss Her - ren be - skär!
 där bland Guds sa - li - ga äng - lar få bo!
 blott du vill lyss - na till kär - le - kens bud.

o, Guds frid: Det ljuf - va - ste ord här bland sor - ger och strid!

300. Klippa, du som brast för mig!

A. M. TOPLADY.

THOMAS HASTINGS.

1. Klip - pa, du som brast för mig, Låt mig göm - ma mig i dig!
 2. Med min svett och mö - da jag Al - drig fyl - ler upp din lag.
 3. In - tet kan jag gif - va dig. Till ditt kors jag slu - ter mig,
 4. Vid hvart flyk - tigt an - de - drag, Och när jag skall dö en dag,

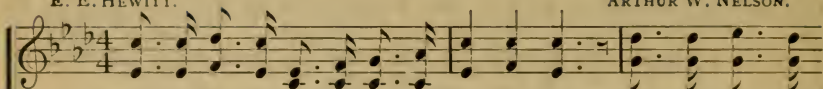
Vatt - net, blo - det, hvil - ket går Från din stung - na si - das sår,
 Om mitt nit blef' al - drig matt, Om jag grät' båd' dag och natt,
 Na - ken, dig om klä - der ber, Hjälp - lös, upp till nå - den ser.
 När till o - känt land jag går, När in - för din tron jag står, —

Tva - ge i sin him - la - saft Mig från syn - dens skuld och kraft!
 Syn - dens fläc - kar stå dock kvar; Blott i dig jag fräls - ning har.
 I din lifs - väg låt mig tvås, Her - re, an - nars jag för - gås!
 Klip - pa, du som brast för mig, Låt mig göm - ma mig i dig!

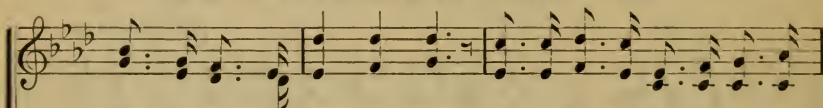
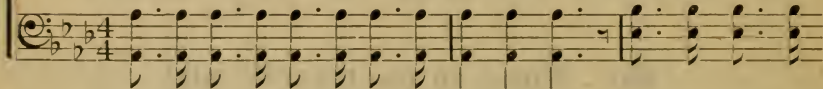
301. Jesus, endast Jesus.

E. E. HEWITT.

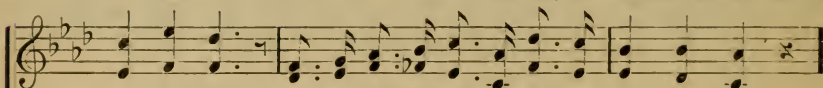
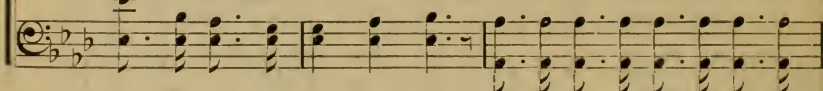
ARTHUR W. NELSON.

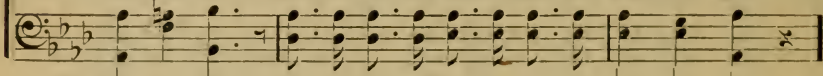
1. Je-sus, en-dast Je-sus är min frälsningsgrund, Hans för-so-ning
2. Je-sus, en-dast Je-sus vill jag lik-na mer, Lef-va så-som
3. Je-sus, en-dast Je-sus är min frid jäm-väl, Stil-lar storm och

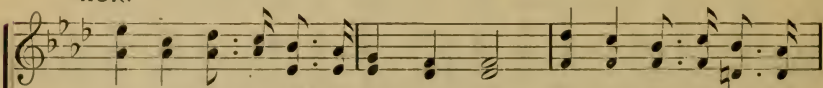
ger mig trygg-het hvar-je stund. Jag ser upp till kor-set i hans
han, det är min själs be-gär: Re-do till att hjäl-pa, öd-mjuk,
o-rons vå-gor i min själ. Bi-dan-de hans ri-kes an-komst

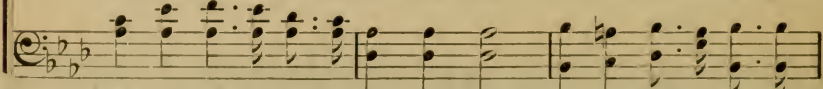
dy-ra namn, Je-sus slu-ter vils-na få-ret i sin famn.
mild och sann— Må jag sam-ma kär-leks-sin-ne få som han!
vill jag se Upp mot skyn, där han i klar-het skall sig te.

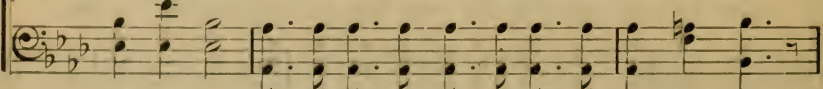
KÖR.

En-dast Je-sus! Vid hans kors jag står. En-dast Je-sus hjär-tats

hyll-ning får. Ä-ra ske min Fräl-sa-res barm-här-tig-het,

Och han är den - sam - me än i e - vig - het!

302. Aldrig Herren skall de sina glömma.

O. P. P.

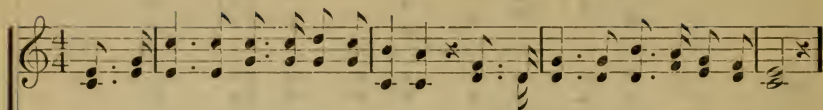
O. P. P., arr. af A. L. S.

1 Al - drig Her - ren skall de si - na glöm - ma, Om ock
 2. Ondskans hä - rar stän - digt oss om - gif - va; Med sin
 3. Ut - i ö - ster sy - nes da - gen ran - das — Där - för
 4. Där - för tro och käm - pa, bed och va - ka! Ver - ka
 5. Se - dan få vi ut - i fröjd och ä - ra Se och

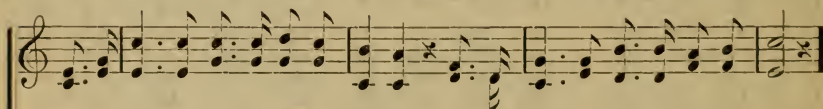
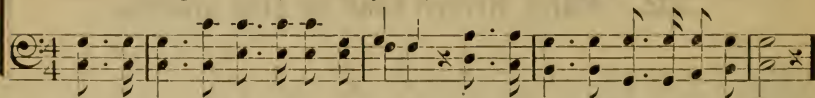
sor - gens natt dem trän - ger på. I sitt tjäll han lof - vat att dem
 makt han oss be - va - ra skall. I sin nåd hos oss han skall för -
 lju - de högt vår se - ger - sång! Snart för tro - nen vå - ra rö - ster
 tro - get, me - dan da - gen är! Je - sus snart skall kom - ma hit till -
 lik - na helt vår Fräl - sa - re, Om hans nåd och kär - lek vitt - ne

göm - ma Och sin star - ka arm om - kring dem slå.
 blif - va, Oss be - va - ra, skyd - da i - från fall.
 blan - das Till Guds lof och pris bland hel - gön mång.
 ba - ka För att häm - ta oss till hem - met där.
 bä - ra, Som här led och dog för syn - da - re.

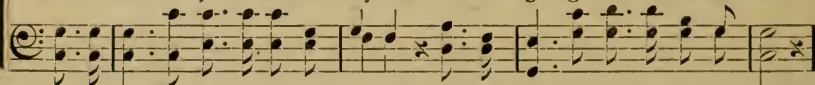
303. Den gode herden.

1. Hvar jag går i skogar, berg och dalar Föl-jer mig en vän, jag hör hans röst.
2. Allt hvad vi till e-vig tid be-höf-va, Allt i al-la har jag i min vän;
3. När på To-mas se-ger-fursten tänker, Att han full af sorg och otro går,
4. Skänk ock mig, o Jesus, den-na lyc-ka, Som för-drif-ver o-trons mörka kval!

Väl o-syn-lig är han, men han talar, Talar stundom varning, stundom tröst.
 Allt hvad som mitt hjärta kan bedröfva Känner han och hjälper det i - gen.
 Skyndar han och honom nåden skänker Att få se och rö-ra vid hans sår.
 Sårens bild i hjär-tat värdes tryc-ka Till be-seg-ling af mitt nå-da-val!

Det är her-den god. Väl var han döder, Men han lef-ver i all e-vig-het
 Väl för-svin-ner of-ta vännen kã-ra, Men han sa-de: blott en liten tid,
 Tomas, rörd af Je-su hul-da hjär-ta Och in-ta-gen af hans marterskrud,
 Låt mig blekna vid ditt hulda skö-te, Låt mig upp-stå klädd uti din skrud,

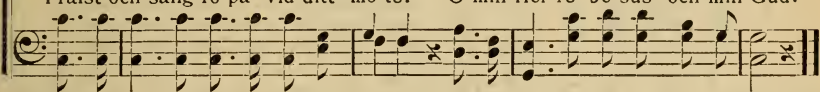

Följer, vår-dar kärligt si-na brö-der Med o-säg-lig nåd och trofasthet.
 Sen en tid igen, och jag är nå-ra, Då blir å-ter glädje, fröjd och frid.
 Ropar, full af tröjd och kärlekssmärta: O min Her-re Je-sus och min Gud!
 Frälst och salig ro-pa vid ditt mö-te: O min Her-re Je-sus och min Gud!

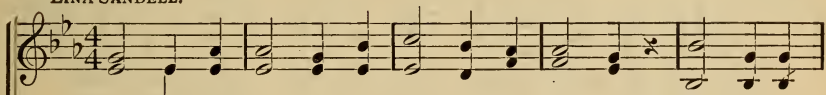

Följer, vår-dar kär-ligt si-na brö-der Med o-säg - lig nåd och tro-fast-het.
 Sen en tid i-gen, och jag är nä-ra, Då blir å - ter gläd-je, fröjd och frid.
 Ropar, full af fröjd och kärlekssmärta: O min Her-re Je-sus och min Gud!
 Frälst och salig ro pa vid ditt mö-te: O min Her-re Je-sus och min Gud!

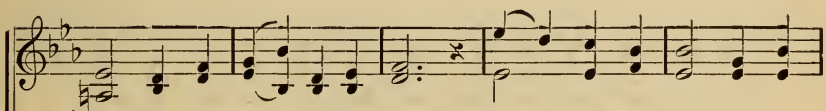
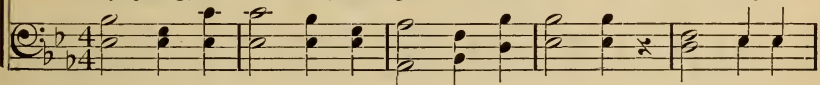

304. Bergen må vika.

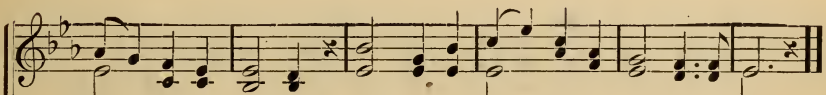
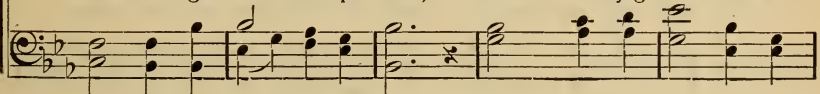
LINA SANDELL.

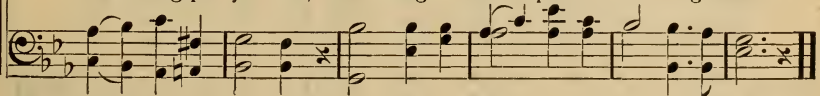
1. "Ber - gen må vi - ka och hö - gar - ne fal - la, E - vig min
 2. Hjälp mig, o Je - sus, att göm - ma de or - den, Lär mig att

nåd och min tro - fast-het är; Al - drig för - bun-det af
 rätt ta - ga fa - sta på dem; Och när jag slu - tat min

frid skall för - fal-la," Så sä-ger Her - ren, din Fräl-sa-re kär.
 van-dring på jor-den, Låt mig i tron på det löf-tet gå hem!

305. Hur sällt att äga Jesus!

O. B.

1. Hur sällt att ä - ga Je - sus, Ja, ren i un - ga år,
 2. Hur sällt att ä - ga Je - sus! Då lif - vet gör mig sorg,
 3. Hur sällt att ä - ga Je - sus, När fre - starn loc - kar mig,
 4. Hur sällt att ä - ga Je - sus, När dö - den ger mig bud,

Då lif - vets säll - het häg - rar, Och allt i blom - ning står;
 Och hjär - tat of - ta så - ras, Han är och blir min borg.
 Och syn - der, fel och bri - ster Kring hjär - tat läg - ra sig!
 Och jag i e - vig - he - ten Skall stå in - för min Gud!

Då in - ga små be - kym - mer Mitt sin - ne tryc - ka ner,
 Dit flyr jag, tyngd af smär - ta, Där fin - ner jag min ro.
 Jag till min Je - sus i - lar, Allt läg - ger vid hans fot.
 Ej fruk - tar jag för dö - den, Då Je - sus, som är min,

Och tå - ren al - drig skym - mer Mitt ö - ga - all - ting ler!
 Vid Je - su hul - da hjär - ta, Där är så godt att bo.
 Hos ho - nom städs' jag hvi - lar Trots fi - en - der - nas hot.
 Har frälst min själ ur nö - den Och öpp - nar him - len sin.

306. Min herde.

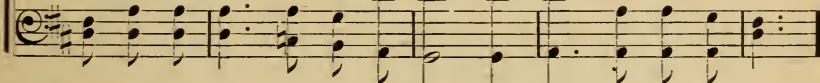
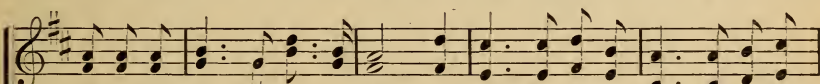
A. F.

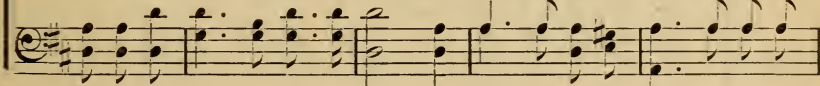
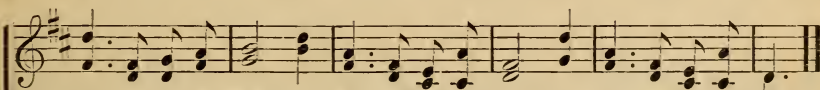
1. Min her-de kär Nu Her-ren är; Ej nå - got fat-tas mig.
 2. Han ro-par: kom! Han vän-der om Min ar - ma själ till sig.
 3. Om jag ock - så Snart må - ste gå I dö - dens skuggas dal,
 4. Åt mig ett bord Du i ditt ord Har lof - vat re - da till,
 5. Blott god-het, nåd Du i ditt råd Be - ha - gat mig be - te.

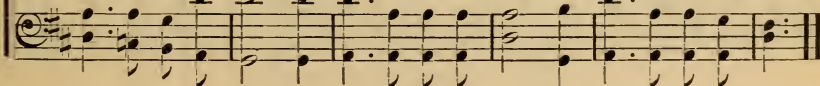

På än - gen grön En hvi - la skön Han re - der till åt mig.
 Han fö - rer så Mig in up - på Rätt - fär - dig - he - tens stig.
 Jag rå - des ej Det on - da, nej, Du fräl - sar mig från kval.
 Och du det gör, Där jag in - för Min o - vän mät - tas vill.
 Du ma - nat mig Där-med till dig, Så skall ock all - tid ske

En tröstens flod, Hans dy-ra blod Mig ve - der-kvicker där. För ök-nens
 Han detta gör, Till sig mig för Blott för sitt e-get namn. Han är min
 Ty äf-ven där Är du mig när; Din spi - ra och din staf De trö - sta
 Mitt hufvud smordt Af dig allt - fort Med gläd-jens ol - ja är, Och, som du
 För hvarje dag, Till dess att jag I Fadrens hus i ro Får se dig

glöd, För syndens nöd Hos honom gömd jag är, Hos ho-nom gömd jag är.
 Far, Jag har för-svar Ut - i hans hul-da famn, Ut - i hans hulda famn.
 mig, Och hem till dig Jag går ut - ur min graf, Jag går ut - ur min graf.
 bjöd, Af öf - ver-flöd Min kalk nu uppfylld är, Min kalk nu uppfylld är.
 klart Och uppen-bart För e - vigt hos dig bo, För e - vigt hos dig bo.

307. Hos Jesus.

N. L. R.

N. L. RIDDERHOF.

1. Hvar fin - ner man ro un - der mö - da och strid? Hos Je - sus, endast hos
 2. Hvar ly - ser ett sken, som gör mörker till ljus? Hos Je - sus, endast hos
 3. Hvar fin - nes det vat - ten, som själen ger lif? Hos Je - sus, endast hos
 4. Hvar sam - las de blod - tvag - na ska - ror engång? Hos Je - sus, endast hos

Je - sus. Hvar fin - nes för hjär - tat den ljuf - va - ste frid? Hos
 Je - sus. Hvar sit - ter man lugn un - der stor - mar - nes brus? Hos
 Je - sus. O hjär - ta, som ej mer vill tör - sta, för - blif Hos
 Je - sus. Då sko - la de sjun - ga sin jub - lan - de sång Hos

KÖR.

Je - sus, en - dast hos Je - sus. Hos Je - sus, hos Je - sus, Där
 Je - sus, en - dast hos Je - sus.
 Je - sus, en - dast hos Je - sus!
 Je - sus, en - dast hos Je - sus.

trif - ves vår själ så o - säg - ligt väl. Det kan ej för - kla - ras, det

kan blott er - fa - ras, Hur sa - ligt det är hos Je - sus.

308. Jesus kär, min farkost styr!

E. HOPPER.

J. E. GOULD.

1. Je - sus kär, min far-kost styr Öf - ver haf, där stor-men gnyr!
 2. Som en mor så kär-leks - varm Stil - lar bar - net vid sin barm,
 3. Och när sist jag stran-den ser, Och jag nal - kas mer och mer

Dol - da skär där ho - ta mig, Vil - da vå - gor re - sa sig;
 O, så stil - lar vå - gen sig För ett här - skar'ord från dig.
 Brän - nin - gar - nas vil - da brus, Je - sus, var min frid, mitt ljus!

Du vet bäst hur vå - gen bär. Styr min far - kost, Je - sus kär!
 Stor - men för din vil - ja flyr - Je - sus kär, min far - kost styr!
 Säg mig, hur än stor - men gnyr: "Räds ej! Jag din far - kost styr."

309. Han är när.

A. L. S.

A. L. Skoog.

1. O, jag har en vän, som äl - skar mig, Är mig al - la da - gar när.
 2. Fast mitt ö - ga ej kan se min vän, Han är al - la da - gar när;
 3. Det gör lyc - kans tim - mar gla - da - re, Han är al - la da - gar när;
 4. Vid hans lög - te hvi - lar jag så säll, Han är al - la da - gar när;

Han mig tro - get föl - jer på min stig, Han är al - la da - gar när.
 Och i tron jag hör hans hvískning än: "Jag är al - la da - gar när."
 Och i nö - dens stund hur godt att se, Han är al - la da - gar när!
 Och jag nal - kas trygg min lef - nadskväll, Han är al - la da - gar när.

KÖR.

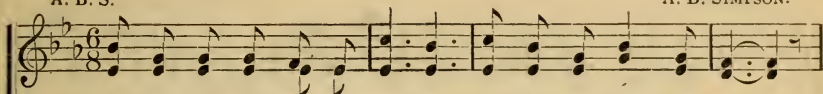
Han är när, all - tid när Si - na sva - ga vän - ner här.
 han är när, alltid när

Al - la da - gar in - till världens slut Her - ren Je - sus är oss när.

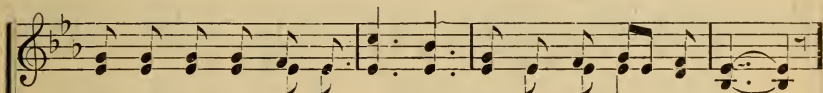
310. Kristus i mig.

A. B. S.

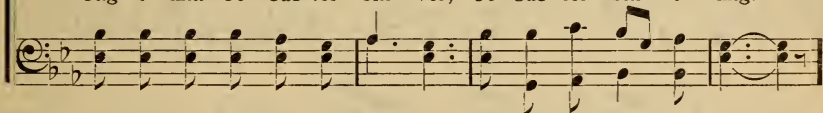
A. B. SIMPSON.

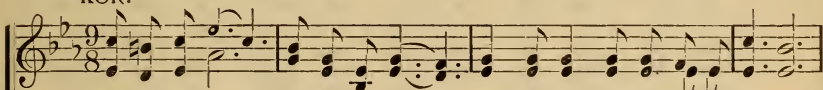
1. Kri-stus min ko-nung är vor-den— San-ning o - säg - ligt stor!
2. Fanns det en kär - le-kens smär-ta Lik den han li - dit har?
3. Sa - li - ga dag, när du, Her - re, Drog i mitt hjär - ta in!
4. Nu är jag al - drig al - le - na Här på min van-drings - stig;
2. Nu vid sitt bröst han mig gif - ver Trygghet e - vin - ner - lig.

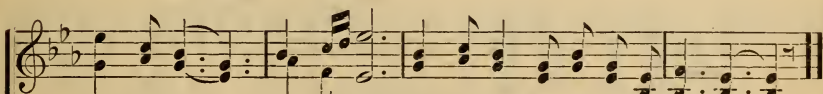
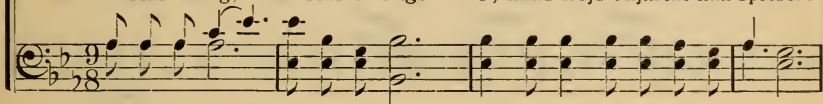
Han, som mig köpt i-från jor-den, Själf i mitt hjär-ta bor.
 Fanns det ett äl - skan-de hjär - ta Så-dant hans hjär - ta var?
 Förr jag så of - ta, dess - vär - re, Stred e - mot nå - den din.
 Det är mig nog, det - ta e - na: Kri-stus är allt för mig.
 Jag i min Je - sus för - blir - ver, Je - sus för - blir i mig.

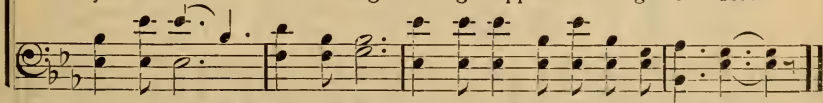
KÖR.

Kristus i mig, Kristus i mig! O, hvad fröjd i hjärtat han sprider!

Själf han är... ut - i mig—Här-ligt hopp för e - vi - ga ti - der!

311. Min gode herde.

J. ADDISON.

Arr. efter JOSEPH HAYDN.

1. Min go - de her - de Her - ren är, Och tro - fast
 2. För - smäk - tar jag af so - lens brand, Och går min
 3. Om in - gen vän är nä - ra mig Och svår och
 4. Och van - drar jag i dö - dens dal Bland nat - tens

vård han mig be - skär. Hans ö - ga ser mig, hvar jag går,
 väg i tör - stigt land, Till löf - tets e - vigt kla - ra flod,
 ens - lig är min stigt, Din god - het föl - jer mi - na spår,
 fa - ror u - tan tal, Mitt hjär - ta skall ej fruk - ta sig,

Och allt ut - af hans hand jag får. I sol - ljus
 Han le - der mig, den her - den god; Till or - dets
 Och ök - nen snart i blom - string står; Jag ser en
 Ty, Her - re, du är nä - ra mig. Din her - de

är han nog för mig Och mitt för - svar på natt - lig stigt.
 grö - na än - gar, där Han frid och hvi - la mig be - skär.
 käl - las fri - ska våg Där nyss jag sor - gens tör - nen såg.
 staf den är mitt stöd I lif - vets och i dö - dens nöd.

312. Min sång skall bli om Jesus.

MRS. VAN ALSTYNE.

W. H. DOANE.

1. Min sång skall bli om Je - sus, Den en - da tröst jag vet; Han
 2. Min sång skall bli om Je - sus, Det blö - dan - de Guds lamm, Som
 3. Min sång skall bli om Je - sus, Som än be - va - rar mig Och
 4. Min sång skall bli om Je - sus På vå - gen hem, tills jag Står

krö - ner mi - na da - gar Med nåd och tro - fast - het.
 gått för mig i dö - den Och hängt på kor - sets stam.
 med sin nåd och tuk - tan Mig hål - ler kvar hos sig.
 frälst och glad och sa - lig För ho - nom själf en dag.

Han lär mitt hjär - ta sjun - ga, Han är ock själf min
 Min sång skall bli om Je - sus, När jag i stil - la
 Att jag ej blif - ver bor - ta Det gör hans tro - fast -
 Och där i E - dens lun - der Vid lif - vets kla - ra

frid. Min sång skall bli om Je - sus I klar och mu - len tid.
 ro Be - sin - nar hvad han gjort mig Och i hans frid får do.
 het. O, skul - le jag ej tac - ka I e - vig - het för det!
 flod Min sång skall bli om Je - sus, Som löst mig med sitt blod.

313. Han mig gömmer.

M. G. SERVOS.

JAMES McGRANAHAN.

1. Hur än lif - vets stor-mar ra - sa, Bru - sa vildt på haf och land,
 2. När mig nöd han stun-dom sän-der, Blir blott hvi - lan kär än mer,
 3. Fi - en - der må gär - na ho - ta, Sa - tan bru - ka all sin list;
 4. Där - för vill jag kor - set bä - ra Trots den on - des nät och garn.

Fin - ner jag en sä - ker till - flykt Ut - i skug - gan af Gudshand.
 Ty när Her - ren bar - net a - gar, Det af i - del kär - lek sker.
 Her - ren skall det on - da vän - da Mig till go - do, det är visst.
 Je - sus vår - dar mig, att in - tet Ska - da må hans Fa - ders barn.

KÖR.

Han mig göm - mer, han mig göm - mer Där all
 Han mig göm - mer, han mig göm - mer

sorg..... och nöd jag glöm-mer. Han mig göm - mer, sä - kert
 Där all sorg och nöd jag glöm-mer. Han mig göm-mer,

göm - mer Ut - i skug - - gan af sin hand.
 sä - kert göm - mer Ut - i skug - gan af sin hand.

314. Alltid salig.

LINA SANDELL.

L. MASON.

1. All - tid sa - lig om ej all - tid glad, Vandrar jag till Si-ons ny - a
 2. All - tid sa - lig på min Je - su ord, All - tid får jag spisa vid hans
 3. All - tid sa - lig. Fast-än sorg och strid Nedslå mo-det och be-dröf-va

stad. Ut - i Je-sus har jag godt behag; Han har gjort mig sa - lig.
 bord. O, det är en lyc-ka på vår jord Att få va-ra sa - lig!
 mig, Att jag mången gång ej ser min stig, O, jag är dock sa - lig.

4. Alltid salig, fastän fienden
 Därpå vredgas—Gud är dock min vän.
 Blott jag känner vännen min igen,
 Är jag likväl salig.

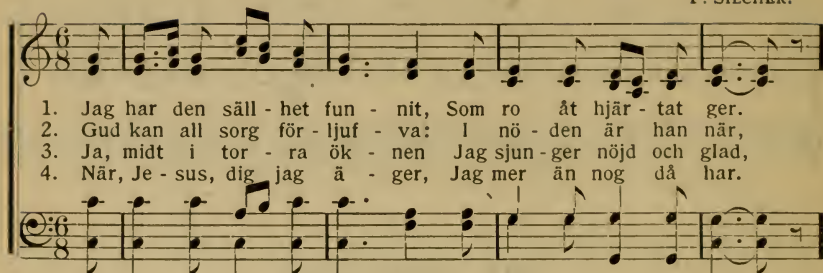
6. Alltid salig. Fast jag mången gång
 Fäller modet här bland jordens tvång
 Och ej sjunga kan min nya sång,
 Jag är likväl salig.

5. Alltid salig, vill jag icke mer
 Synda bort den tid mig Herren ger.
 Gode Gud, om blott din vilja sker,
 Är jag alltid salig.

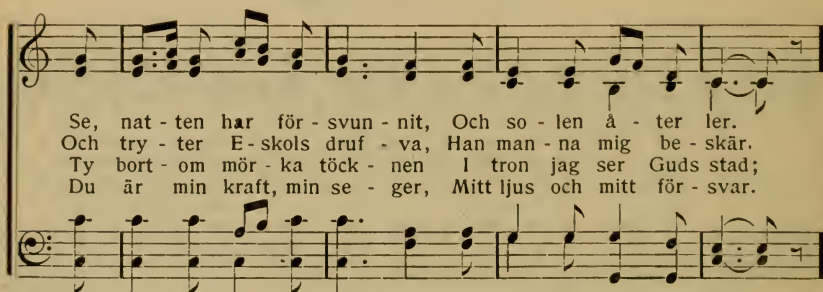
7. Alltid salig, ty jag hafver fått
 Saligheten till min arfvelott,
 Allt af nåd från Gud, som ger allt godt.
 Han har gjort mig salig.

315. Jag har den sällhet funnit.

F. SILCHER.

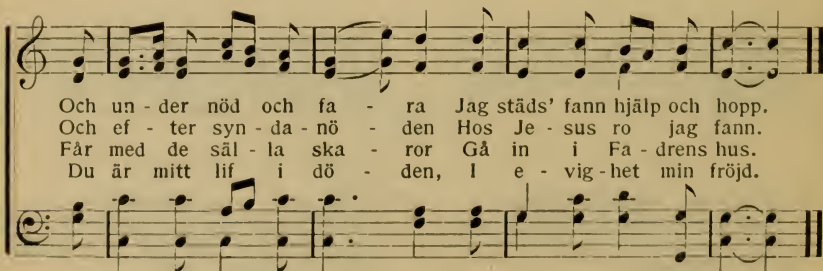
1. Jag har den säll - het fun - nit, Som ro åt hjär - tat ger.
 2. Gud kan all sorg för - ljuf - va; I nö - den är han när,
 3. Ja, midt i tor - ra ök - nen Jag sjun - ger nöjd och glad,
 4. När, Je - sus, dig jag ä - ger, Jag mer än nog då har.

Se, nat - ten har för - svun - nit, Och so - len å - ter ler.
 Och try - ter E - skols druf - va, Han man - na mig be - skär.
 Ty bort - om mör - ka töck - nen I tron jag ser Guds stad;
 Du är min kraft, min se - ger, Mitt ljus och mitt för - svar.

Vid hvar - je bit - tert Ma - ra Ett hä - so - träd sprang opp,.....
 I ök - nen lif - vets flö - den Ur klip - pan sän - der han,.....
 Och snart jag frälst från fa - ror Och ök - nens he - ta grus.....
 Du är min tröst i nö - den Och all min säll - hets höjd;.....

Och un - der nöd och fa - ra Jag städs' fann hjälp och hopp.
 Och ef - ter syn - da - nö - den Hos Je - sus ro jag fann.
 Får med de säl - la ska - ror Gå in i Fa - drens hus.
 Du är mitt lif i dö - den, I e - vig - het min fröjd.

316. Jag har en vän.

G. PALMQVIST.

1. Jag har en vän så huld, så mild, så tå - lig; Af al - la
 2. Han är min frän - de, ja, min e - gen bro - der, Och Je - sus
 3. Han har min ar - ma själ så dyrt för - los - sat I - från för -
 4. Fast A - dams fall i hvar - je lem jag kän - ner, Det allt är

vän - ner han mig älskar mest Och li - ka varmt, fast jag är kall och
 Kri - stus är hans ljufva namn. Han älskar me - ra ömt än nå-gon
 ban - nel-se och synd och död. Den gam - le or - mens hufvud har han
 bo - tadt ut-af kvinnans säd. Fast syn-dens gift mitt sam-ve-te ock

då - lig. Af al - la vän - ner den - ne vän är bäst.
 mo - der. Hur ljuft det är att hvi - la i hans famn!
 kros - sat. O själ, var glad, nu har det in - gen nöd!
 brän - ner, Mitt skul-de-bref är fäst vid kor - sets träd.

5. Så är jag friköpt. Ingen dom mig fäller,
 Ty min förlössare är Herren Krist.
 Hans dyra blod långt mer än synden gäller,
 Hans skänkta oskuld skyler all min brist.
6. Halleluja! Jag därför nu må sjunga:
 Lof, ära, pris ske dig, o Jesus Krist,
 Till dess i himlen med förklarad tunga
 Jag lofvar dig med alla helgon sist!

317. Jesus, du är allt för mig.

FANNY J. CROSBY.

W. H. DOANE.

1. Je-sus, du är allt för mig. Slut mig än-nu när-ma-re till dig!
 2. Här bland väx-lin-gar och strid Låt mig all-tid å-ga få din frid!
 3. Lär mig äl-ska dig allt mer, Tills jag dig, blott dig för e-vigt ser,

Låt mig hvi-la vid ditt bröst, Ty där fin-ner jag min ro och tröst!
 Trygg jag van-dra kan min stig, Blott du, Je-sus, all-tid föl-jer mig.
 Då jag ut-i o-störd ro Får för e-vigt sa-lig hos dig bo!

KÖR.

Hvar-je stund, hvar-je dag Gif mig kraft, ty jag är svag!
 Hvarje stund och dag, hvarje stund och dag

Må din kär-lek in-ner-lig Dra-ga mig allt när-ma-re till dig.

318. Frukta ej, det är jag.

Från 5:e århundradet.

Öfvers. af J. A. EDGREN, D. D.

A. B. ÖRGREN.

1. Vild var den y - ran - de våg, Mörk var den stor - mi - ga natt,
 2. Våg, som har sky - ar - na kysst, Ned med din skum - man - de höjd!
 3. Je - sus, min Fräl - sa - re kär, Kom du och stan - na hos mig!

Svik - tan - de å - ra och tåg, Skumdränkt den ro - en - de, matt.
 Stor - mig ev - ro - klydon,* tyst! Hvi - la i lugn, du är böjd!
 Lätt blir då re - sans be - svär, Ljuf - ligt att fär - das med dig.

Stor - mens för - få - ran - de ljud Bå - da för - gån - gel - sens lag.
 Fa - ran flyr bort u - tan krus, Fruk - tan ock släp - per sitt tag
 Säg mig, när dödsstormen kall Slut - li - gen än - dar min dag,

Då sä - ger han, som är Gud: "Frukta ej! Frid! Det är jag."
 Up - på hans ord, som är ljus: "Frukta ej! Frid! Det är jag."
 Du, som är san - nin - gen all: "Frukta ej! Frid! Det är jag."

319. En dag i sänder.

LINA SANDELL.

O. AHNFELT.

1. Blott en dag, ett ögonblick i sänder— O, hvad tröst, ehvad som kommer
 2. Själff han är mig al-la da-gar nä-ra, För hvar särskild tid med särskild
 3. Hjälp mig då att hvi-la tryggt och stil-la Blott vid di-na löf-ten, Herre

på Allt ju hvi-lar i min Fa-ders hän-der. Skul-le
 nåd. Hvar-je dags be-kym-mer vill han bā-ra, Han som
 kär, Och ej tro-nes dy-ra tröst för-spil-la, Som i

jag som barn väl ängslas då! Han som bär för mig ett fa-ders-
 he-ter bå-de kraft och råd. Att sin dy-ra e-gen-dom be-
 or-det mig för-va-rad är! Hjälp mig, Her-re, att, ehvad mig

hjär-ta, O, han gif-ver ju åt hvar-je dag Huld't dess
 va-ra, Den-na om-sorg har han lagt på sig. Som din
 hän-der, Ta-ga af din trog-na fa-ders-hand Blott en

lil - la del af fröjd och smärta, Så af mö - da som be - hag.
 dag så skall din kraft ock va - ra, Det - ta löf - te gaf han mig.
 dag, ett ö - gon - blick i sän - der, Tills jag nått ditt go - da land!

320. Under öfver under!

LINA SANDELL.

O. AHN FELT.

1. Är det sant, att Je - sus är min bro - der, Är det
 2. Han min bro - der! Un - der öf - ver un - der! Stör - re
 3. Fast jag al - drig tror det som jag vil - le, Är dock
 4. Han har sagt: "Min Fa - der, e - der Fa - der," Han har

sant, att arf - vet hör mig till? O, så bort med al - la tå - re -
 nåd väl al - drig tän - kas må. Fast jag ej kan tro det al - la
 sa - ken all - tid li - ka sann. Ej i tve - kan jag min frid för -
 sagt: "Min Gud och e - der Gud." O min ar - ma själ, är du ej

flo - der, Bort med allt, som än mig ängs - la vill!
 stun - der, Är jag sa - lig på hans ord än - då.
 spil - le, Då min Je - sus al - drig lju - ga kan!
 gla - der, Att ock du har fått ett så - dant bud?

5. O, det broderskapet, se, det gäller
 Mer än allt hvad här man nämna kan,
 Ty i bredd med Jesus det mig ställer:
 Rätt jag fått till samma arf som han.

6. Samma arf där vpe i det höga,
 Samma himmel, samme Gud och Far!
 Herre, Herre, öppna blott mitt öga
 För de skatter jag dock verkligt har!

321. Bevarad genom ditt behag.

1. Be - va - rad ge - nom ditt be - hag, Vår ska - pa - re, vår Gud och kung,
 2. Din tro - het all - tid följt oss huld, Till kropp och själ be - vist oss nåd.
 3. Vi tac - ka dig för nå - dens bud, För fräls - nin - gen i Je - su blod.
 4. När nedgått har vår si - sta sol, Gif, Her - re, vi då må en gång

Be - hål - len in - till den - na dag - Stå upp, min själ, stå upp och sjung!
 O Her - re, se ej till vår skuld, Men tänk up - på ditt kärleks - råd!
 Böj, Hel - ge An - de, oss till Gud, Och däm - pa ned vårt stol ta mod!
 Instämna få om - kring din tron I Mo - ses och i lammets sång!

KÖR.

Säl - la dar, säl - la dar! I Her - rens går - dar bli vi kvar.

Där strålar nå - dens sol så klar, Och Gud vår synd i - från oss tar.

Säl - la dar, säl - la dar! Ty Kri - stus all vår synd bort - tar.

322. Hvila hos Jesus.

ELISHA A. HOFFMAN.

A. J. SHOWALTER.

1. Trygg ge-men-skap här, hvil-ken gläd-je stor Stöd-jas af Guds e-vigt
 2. På min pilgrims-färd, o, hur ljuft att få Stöd-jas af Guds e vigt
 3. Fruk-tan, sorg och nöd vi - ka bort, ty jag Stöd-jes af Guds e-vigt

star - ka arm! Hvil - ken sa - lig - het för den själ, som tror,
 star - ka arm! Lju - sa - re hvar dag blir min stig att gå,
 star - ka arm! Vid hans si - da nöjd går jag dag för dag,

KÖR.

Stöd - jas af Guds e - vigt star - ka arm! Hvi - - - la,
 Ty jag stöd-jes af hans star - ka arm.
 Stöd - jes af Guds e - vigt star - ka arm. Hvi - la hos Je - sus,

hvi - - la, Sä - ker och fri från allt a - larm! Hvi - la,
 hvi - la hos Je - sus, Hvi - la hos Jesus.

hvi - - - la— Stöd - jas af Guds säk-ra fa - ders - arm!
 hvi - la hos Je - sus—

323. Välsignelsens dal.

MRS. ANNIE WITTENMYER.

ARR.

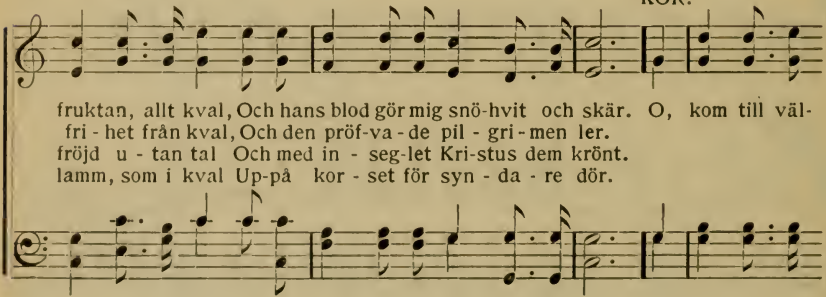

1. Jag har hun - nit väl - sig - nel - sens ljuf - li - ga dal, Där min
 2. Det finns frid i väl - sig - nel - sens ljuf - li - ga dal, Och hug -
 3. Det finns kär - lek så ren i väl - sig - nel - sens dal, Så - dan
 4. Ljuf - lig sång to - nar mildt i väl - sig - nel - sens dal, Be - led -

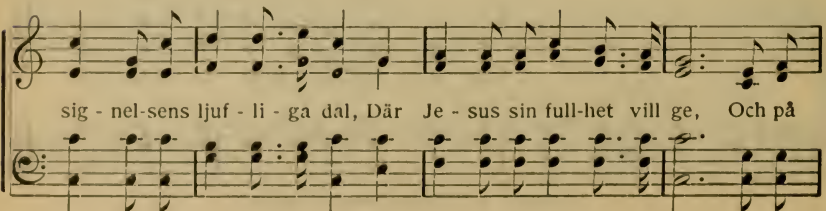

Je - sus mig stän - digt är när; Och hans kär - lek för - drif - ver all
 sva - lel - se här flö - dar ner. Här finns ro för de tröt - ta och
 en - dast de fräl - sta ha rönt, När de hæl - sats från him - len med
 sa - gad af äng - lar - nas kör; Och vår hyll - ning vi brin - ga det

KÖR.

fruktan, allt kval, Och hans blod gör mig snö - hvi - t och skär. O, kom till väl -
 fri - het från kval, Och den pröf - va - de pil - gri - men ler.
 fröjd u - tan tal Och med in - seg - let Kri - stus dem krönt.
 lamm, som i kval Up - på kor - set för syn - da - re dör.

sig - nel - sens ljuf - li - ga dal, Där Je - sus sin full - het vill ge, Och på

nytt ho-nom mottag och upphöj hans namn, Att enhvar nu hans frälsning må se!

324. Den bästa vännen.

J. ARRHENIUS.

G. DYBEN.

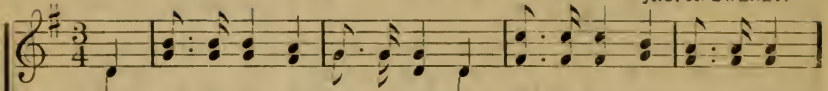
1. Je - sus är min vän den bä - ste, Hvilkens li - ke al - drig är.
Skall då jag så med de fle - ste, Öf - ver gif - va ho - nom här?
2. Han har dö - den för mig li - dit, In - gen skall för - dö - ma mig;
Hos sin Fa - der för mig be - dit, Det mig gag - nar e - vig - lig.
3. Jag är viss och där - på li - ter: Hvarken lif, ej hel - ler död,
Mig i - från min Je - sus sli - ter; Hvarken hög - het el - ler nöd,

In - gen skall mig kun - na skil - ja I - från den mig har så kär.
Ho är då, som vill för - kla - ga Den han själf ut - ko - rat har?
Djuphet el - ler an - nat me - ra, Va - re kom - mand' el - ler när,

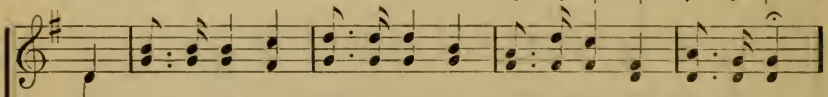
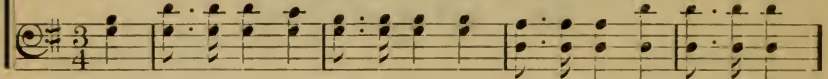
En skall va - ra bæg - ges vil - ja All - tid här och e - vigt där.
Ho vill i - från ho - nom dra - ga Den han har i sitt för - svar?
Skall mig från Guds kär - lek fö - ra, Som i Je - sus Kri - stus är.

325. Min vän är min.

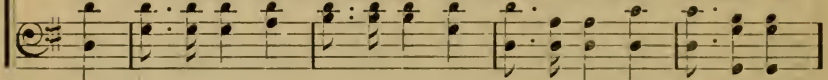
JNO. R. SWENEY.

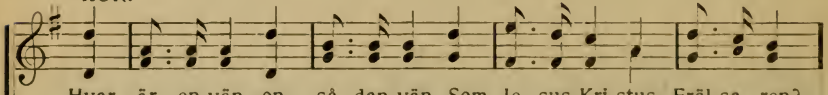
1. "Min vän är min, och jag är hans." En hög-re säll-het al-drig fanns
2. Hans kär-lek var så in-ner-lig, Att han sig själf gaf ut för mig,
3. Han älskar än och älska skall, Fast jag mig stundom kände kall.
4. I själf-va dö-den är han när Och ge-nom mörk-rets dal mig bär
5. Hvi skul-le jag ej sjun-ga här Om ho-nom, som är mig så kär!

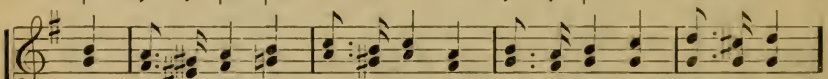
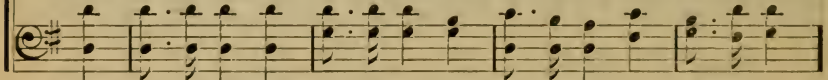
Än ä-ga Je-sus, Fräl-sa-ren, Som dog på kor-set, till sin vän.
 Gaf ut sitt lif i kor-sets död Och fräl-ste mig ur dö-dens nöd.
 Hans kär-lek vår-mer hjär-tat opp Och lif-var så mitt sva-ga hopp.
 Och för mig upp till himlens höjd Att nju-ta här-lig-he-tens fröjd.
 Jo, jag vill sjun-ga om min vän Först här och sen i him-me-len.

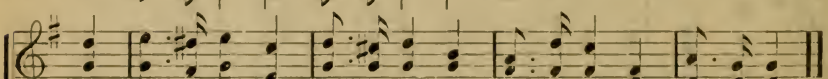
KÖR.

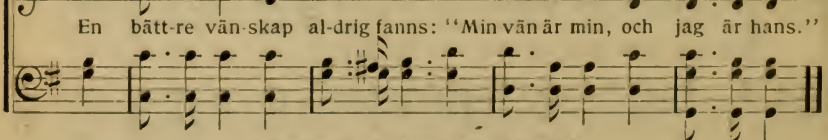
Hvar är en vän, en så-dan vän Som Je-sus Kri-stus, Fräl-sa-ren?

En bätt-re vänskap al-drig fanns: "Min vän är min, och jag är hans."

En bätt-re vän-skap al-drig fanns: "Min vän är min, och jag är hans."

326. Han leder mig.

J. H. GILMORE.

WM. B. BRADBURY.

1. Han le - der mig—hvad himmelsk tröst Den ljuf - va tan - ken ger mitt bröst!
 2. Än ge - nom sorgens mör - ka dal, Än ge - nom gläd - jens blomstersal,
 3. Lär mig, o Gud, att slu - ta in Min hand för - u - tan knot i din,
 4. Och när mitt vandrings-lopp är slut Och med din nåd jag kämpat ut,

Hvar helst jag är, hvad helst jag gör, Mig Gud vid han - den stän - digt för.
 Vid stil - la bäck, på öknens sand—Städs' håller mig hans säk - ra hand.
 För-nöjd, hur helst min lott jag får, Då jag har dig, som med mig går!
 Jag räds ej ens för dö - dens svall, Ty du ock där mig le - da skall.

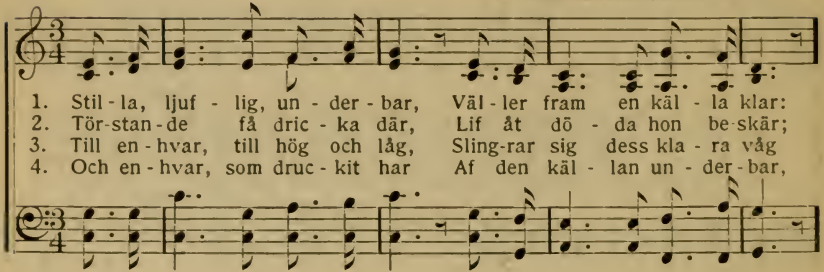
KÖR.

Han le - der mig, han le - der mig; Ja, med sin hand han le - der mig.

Ack, att jag tro - get följ - de då Den hand, som huld mig le - der så!

327. Den underbara källan.

W. LAGERKRANTZ, arr. af A. L. S.

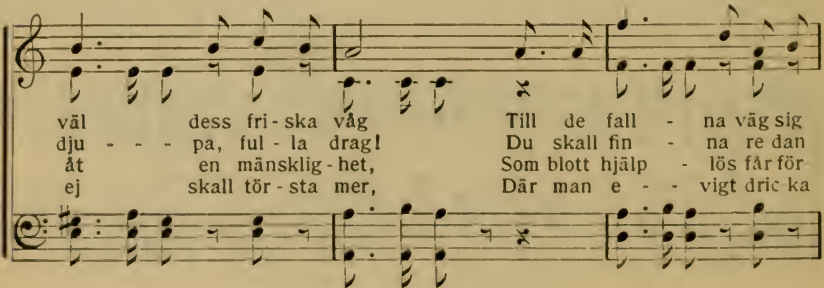
1. Stil - la, ljuf - lig, un - der - bar, Vål - ler fram en käl - la klar;
 2. Tör - stan - de få dric - ka där, Lif åt dö - da hon be - skär;
 3. Till en - hvar, till hög och låg, Sling - rar sig dess kla - ra våg
 4. Och en - hvar, som druc - kit har Af den käl - lan un - der - bar,

Fa - ders - hjär - tats var - ma slag Drif - ver å - dran dag från dag.
 Sval ka, lä - ke - dom och tröst Ger hon åt ett kros - sadt bröst.
 För att äf - ven på sin färd Hin - na hed - nin - gar - nes värld.
 Skall i här - lig - he - tens land Bo vid själf - va flo - dens strand,

Fjär - ran dold den käl - lan låg, Men lik -
 Tör - star du, så kom i dag, Drick i
 Så hon lif och sa - lig - het Bju - der
 Där man in - - - ga tå - rar ser, Där man

vål dess fri - ska våg Till de fall - na våg sig
 dju - - - pa, ful - la drag! Du skall fin - na re dan
 åt en mänsklig - het, Som blott hjälp - lös får för -
 ej skall tör - sta mer, Där man e - - vigt dric ka

bröt, Frid i de - - - ras hjär-tan göt. Till de
här, Hu - ru ljuf - - - lig Her-ren är. Du skall
gås, Om hon af dess våg ej nås. Som blott
skall Af den käl - - - lans ri - ka svall. Där man

fall - na väg sig bröt, Frid i de - - - ras hjär-tan göt.
fin - na re - dan här, Hu - ru ljuf - - - lig Her-ren är.
hjälp - lös får för - gås, Om hon af dess våg ej nås.
e - vigt dric - ka skall Af den käl - - - lans ri - ka svall.

Frid, ja frid i de - ras hjär-tan göt.
Hu - ru god och ljuf - lig Her-ren är.
Om ej af dess bäl - so - våg hon nås.
Af den re - na käl - lans ri - ka svall.

328. Tryggheten hos Jesus.

LINA SANDELL.

1. Tryg - ga - re kan in - gen va - ra Än Guds lil - la bar - na - ska - ra,
2. Her - ren själf de si - na vår - dar Ut - i Si - ons hel - ga går - dar.
3. In - gen nöd och in - gen lyc - ka Skall ut - ur hans hand dem ryc - ka.
4. Se, han räk - nar hå - ren al - la, Som från de - ras huf - vud fal - la.

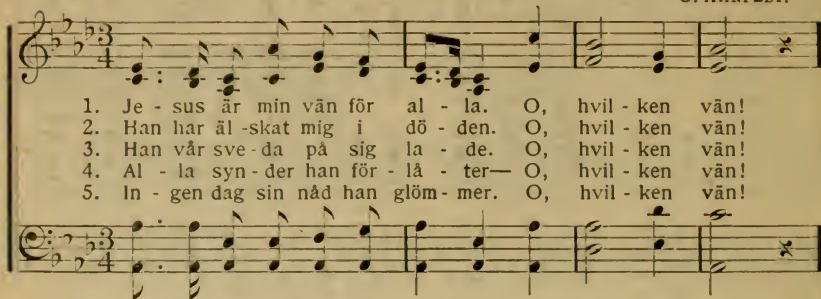
Stjärnan ej på him - la - fä - stet, Fågeln ej i kän - da nä - stet.
Öf - ver dem han sig för - bar - mar, Bär dem up - på fa - ders - ar - mar.
Han, vår vän för an - dra vän - ner, Si - na barns be - kym - mer kän - ner.
Han oss fö - der och oss klä - der; Un - der sor - gen han oss glä - der.

5. Gläd dig då, du lilla skara!
Jakobs Gud skall dig bevara.
För hans vilja måste alla
Fiender till jorder falla.

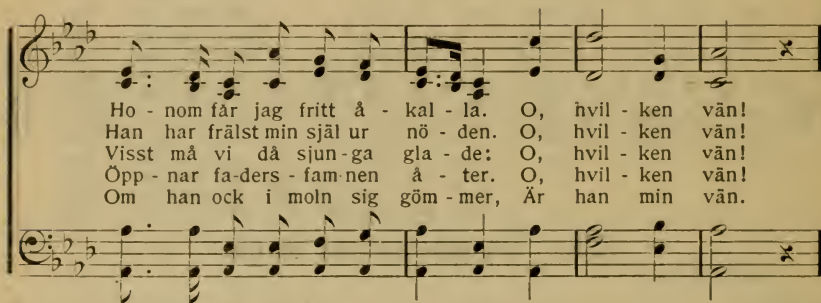
6. Hvad han tar, och hvad han gifver,
Samme Fader han förblifver;
Och hans mål är blott det ena:
Barnets sanna väl allena.

329. Jesus är min vän för alla.

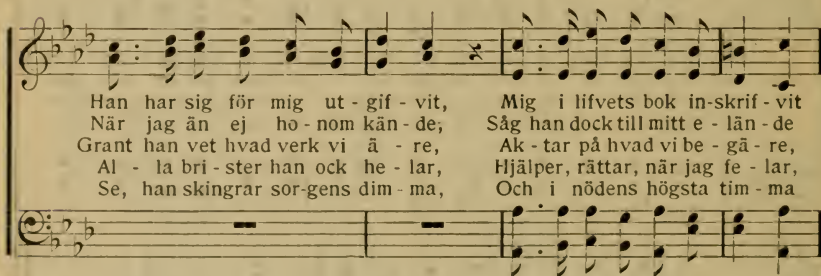
O. AHNFELT.

1. Je - sus är min vän för al - la. O, hvil - ken vän!
 2. Han har älskat mig i dö - den. O, hvil - ken vän!
 3. Han vår sve - da på sig la - de. O, hvil - ken vän!
 4. Al - la syn - der han för - lå - ter— O, hvil - ken vän!
 5. In - gen dag sin nåd han glöm - mer. O, hvil - ken vän!

Ho - nom får jag fritt å - kal - la. O, hvil - ken vän!
 Han har frälst min själ ur nö - den. O, hvil - ken vän!
 Visst må vi då sjun - ga gla - de: O, hvil - ken vän!
 Öpp - nar fa - ders - fam - nen å - ter. O, hvil - ken vän!
 Om han ock i moln sig göm - mer, Är han min vän.

Han har sig för mig ut - gif - vit, Mig i lifvets bok in - skrif - vit
 När jag än ej hö - nom kän - de; Såg han dock till mitt e - lån - de
 Grant han vet hvad verk vi ä - re, Ak - tar på hvad vi be - gå - re,
 Al - la bri - ster han ock he - lar, Hjälp, rättar, när jag fe - lar,
 Se, han skingrar sor - gens dim - ma, Och i nödens högsta tim - ma

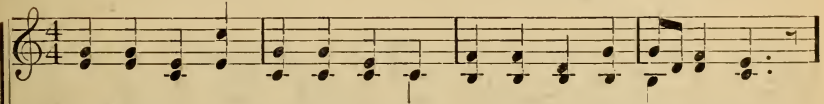
Och mitt allt i al - la blif - vit. O, hvil - ken vän!
 Och mig hjälp af höj - den sän - de. O, hvil - ken vän!
 Håll - ler oss så hjär - tans käre. O, hvil - ken vän!
 Nåd och a - ga ömt han de - lar. O, hvil - ken vän!
 Får jag städs' hans kraft för - nim - ma. O, hvil - ken vän!

6. Inga bördor bli mig tunga,
Har jag min vän.
O, så vill jag evigt sjunga
Blott om min vän.
Han är värdig, han allena.
Må jag blifva vid det ena,
Att af hjärtat älska, tjäna
Blott denne vän!

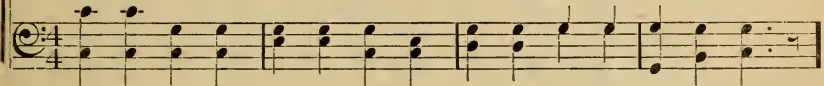
7. Jesus, du är lifvet, ljuset,
Du är min vän.
Lef i hjärtat, lys i huset,
Förblif min vän!
Var mig alla dagar nära,
Hjälp mig lefva till din ära!
Då skall döden ock mig bära
Hem till min vän.

330. Frukta ej!

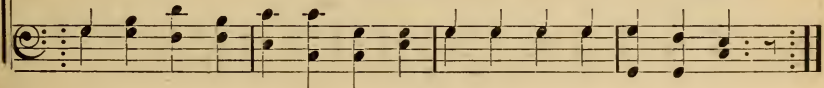
Arr. af A. L. S.

1. "Frukta ej, se, jag är med dig!" Ta - lar Her - ren huld och god.
2. När dig syn - den så för - skräc - ker, Att du ej kan tro min nåd,
3. Står du hjälp - lös och för - lä - gen, U - tan kraft till he - lig strid,

Ar - ma barn, mig helt för - tro dig! Jag dig gif - ver tröst och mod.
Ser jag blo - det, som be - tär - ker All din skuld, ditt öf - ver - dåd.
Se på mig, ty jag är vä - gen Så till hel - gel - se som frid!

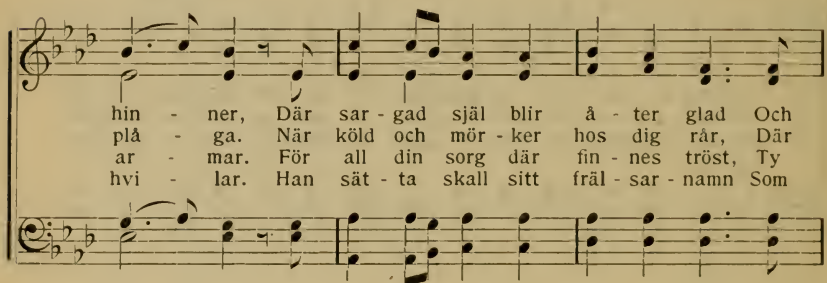

1. Är dig mörkt och trångt på jorden,
Skåda till min himmel opp!
Här är du ej bosatt vorden;
Där är målet för ditt hopp.
2. Huru fienden ock larmar,
Frukta ej, allenast tro!
Som ett barn i modrens armar
Hvila du hos mig i ro!
3. Hur dig vänner öfvergifva,
Jag skall ej förgäta dig.
Jag ditt hjärtas tröst skall blifva—
Ho kan skilja dig från mig?
4. Efter stormen kommer friden;
Snart har striden rasat ut.
Snart är mödans dag förliden,
Och du vinner ro till slut.

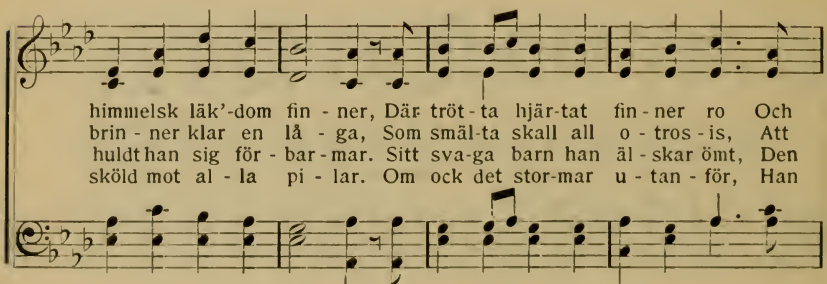
331. Hvila i Jesus.

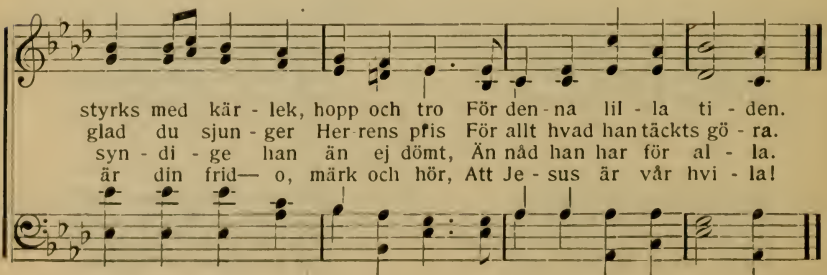
1. Det finns en ljuf - lig hvi - lo - stad, Dit jor - dens larm ej
 2. Dit hvar - je dag du skyn - da får, När synd och brist dig
 3. Den plat - sen är vid Je - su bröst, Ut - i hans kär - leks
 4. Blif stil - la då i Je - su famn! Allt i hans kär - lek

hin - ner, Där sar - gad själ blir å - ter glad Och
 plå - ga. När köld och mör - ker hos dig rår, Där
 ar - mar. För all din sorg där fin - nes tröst, Ty
 hvi - lar. Han sät - ta skall sitt fräl - sar - namn Som

himmelsk läk' - dom fin - ner, Där tröt - ta hjär - tat fin - ner ro Och
 brin - ner klar en lå - ga, Som smäl - ta skall all o - tros - is, Att
 huldthan sig för - bar - mar. Sitt sva - ga barn han äl - skar ömt, Den
 sköld mot al - la pi - lar. Om ock det stor - mar u - tan - för, Han

styrks med kär - lek, hopp och tro För den - na lil - la ti - den.
 glad du sjun - ger Her - rens pfis För allt hvad han täckts gö - ra.
 syn - di - ge han än ej dömt, Än nåd han har för al - la.
 är din frid - o, märk och hör, Att Je - sus är vår hvi - la!

332. Det går igenom.

1. Framåt det går i - ge-nom Båd' ljus och mörker än. Jag lef-verej för
 2. Hvad kan mig nu för-därf - va? Guds ö-gon-sten jag är. Han mig beredt ett
 3. Men ack, jag syndigt kla - gar Mot Gud så mången gång Ut - i de mör-ka
 4. Och så det går i - ge-nom, Fast trångt det är ibland. Det blir ej trångt där-

je - ren, Mitt mål är him-me - len. Den väg jag här skall van - dra Har
 ri - ke, Och dit han själf mig bär. Hur sa - tan sig nu vän - der, Hvad
 stun - der, Då ti - den blir mig lång; Och sen mitt hjär-ta grå - ter Och
 hem - ma Ut - i det skö - na land. Där i-bland vän-ner kä - ra, Som

Je-sus stakat ut, Och han är med på re-san Från början och till slut.
 världen tar sig till— Allt mig till go - do tjä - nar, Ty så min Fader vill.
 nåd för allt be - gär, Och Her-ren allt för - lå - ter, Ty god och from han är.
 tå-gat hem för - ut, Skall äf-ven jag få de - la Den fröjd, som ej tar slut.

5. Hvad är all jordens möda
 Emot den sabbatsro,
 Som väntar Jesu vänner
 I fridens sälla bo!
 Blott några dagar bära
 Sitt kors i Jesu spår
 Och sen en evig ära,
 Ett evigt jubelår!

6. Så sjunger jag om seger
 I hoppet redan här,
 Då striden ännu vankar,
 Då den som hetast är.
 Hvar tagg, som här mig sårar,
 Jag skall bli kvitt en gång
 Och till Guds lof uppstämma
 En bättre segersång.

333. Jag hoppas på dig.

W. C-N.

1. Her - re, min Gud, jag hop - pas på dig. Du är min hjälp - för -
 2. In - gen, nej, in - gen kom - mer på skam, Som ut - i tro på
 3. Vo - re af stor - mar värl - den så full, Att för de vre - da

los - sa ock mig! Led mig du själf på san - nin - gens stig!
 or - det går fram Nu och allt fort till dig, o Guds lamm.
 vå - gor - nas skull Ber - gen de hö - ga föl - lo om - kull,

KÖR.

Dig, dig för - bi - dar jag. Sa - lig, sa - lig trots allt
 Dig, dig för - bi - dar jag.
 Trygg dock för - blif - ver jag.

ti - dens tvång, Re - dan sjun - ger jag mitt hem - lands sång.

Hög - re den skall dock klin - ga en gång På min för - loss - nings dag.

334. Frukta icke!

ALBERT LINDSTRÖM,

1. Frukta ic - ke, sva - ga skara, Blott på Je - sus tro! Han skall all - tid
 2. Se, han kämpar, lider, blö - der. Se hans öppna sår! Blo - det ned i
 3. Se, han vann i he - ta striden Och vår o - vän slog, Köp - te oss att
 4. Han har vunnit, du skall vinna. Målet skall du nå, Him - lens por - tar

KÖR.

dig be - va - ra. På hans hjälp be - ro! Följ hans blod - be - stänk - ta
 strömmar flö - der, Där han sar - gad går.
 ärf - va fri - den, Då för oss han dog.
 öpp - na fin - na, Se - ger - kro - nan få.

fa - - na, Fat - ta An - dens svärd!..... Je - sus

Genom synd och värld.
 skall dig vä - gen ba - na Genom synd och värld.
 Genom synd och värld.

335. Gräf djupt!

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Jag vet en skön och he - lig mark, Hvars stigar ä - ro frid.... Den
 2. Gräf djupt, och se Guds hjär - te - lag Och omsorg om sitt verk! Hans
 3. Gräf djupt ut - i Guds sannings-ord, Tills klart du där-ut - i..... Ser
 4. Gräf djupt, gräf djupt, och pröf-va på Guds ri - ka löf-ten all! Din

hvi - lar up - på klippan stark, Som står till e - vig tid. Och
 ord tag mot för hvar - je dag, Hvarstund hans vil - ja märk! Till
 ho - nom, som till synd blef gjord Att oss till rädd-ning bli! Be -
 kal - lel - se gör fast, och så Be - tryg - ga dig för fall. Var

det - ta ljuf - va till - håll är Guds dy - ra sannings - ord: För
 vil - lig lyd - nad dig in - vig, I nå - dens älf dig två, Att
 trak - ta smär-tans man så mild I gär-ning, ord och bön, Tills
 re - do sva - ra en och hvar, Som skäl af dig be - gär Till

hvar och en finns trygg - het där Trots stor-mar - ne på jord.
 in - tet o - rent mel - lan dig Och Her - ren fin - nas mål
 du om - da - nas till hans bild Och blir hans mö - das lönl
 den för - viss-ning som du har, Det hopp som i dig är!

KÖR.

Gräf djupt, tills du häl - le - ber - get när! Gräf djupt, att du

sä - ker grund - val får! När stor - men bry - ter fram, Ej

kom - mer den på skam, Hvilkens hus på fa - sta klip - pan står.

336. O, hvad fröjd!

Arr. af A. L. S.

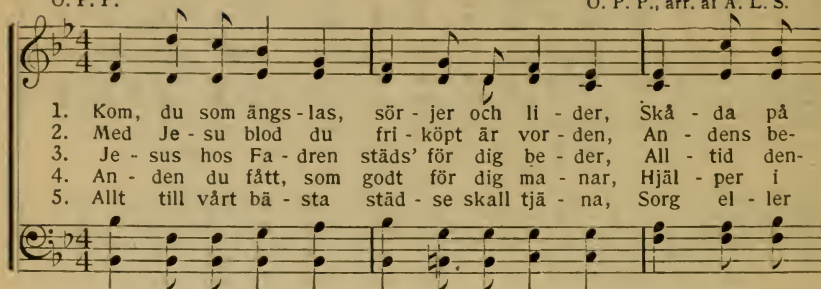
1. O, hvad fröjd: Gud har för - lå - tit Mig min synd, och jag kan tro!
2. Han har väckt mig ur min dö - la Och för - sking - rat mörkrets natt,
3. Kan en mo - der bar - net glöm - ma, Brud - gum - men för - små sin brud,
4. Jag vill ä - ska dig till - ba - ka, Dig, be - kän - na hvar - je dag;

Jag som förr i tvif - vel grå - tit, Har nu frid och fröjd och ro.
 An - den sändt att mig hug - sva - la. Gud nu är min hög - sta skatt.
 Skall dock du, o Fa - der, öm - ma För mitt väl, ty du är Gud.
 Allt för dig jag vill för - sa - ka. Men, ack, hjälp, ty jag är svag!

337. Saliga förmåner.

O. P. P.

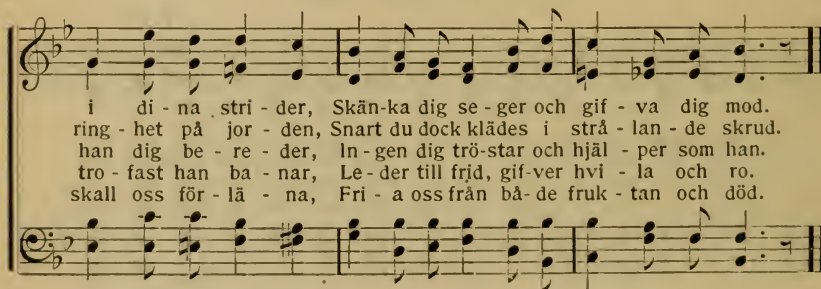
O. P. P., arr. af A. L. S.

1. Kom, du som ängs-las, sör- jer och li- der, Skå- da på
 2. Med Je- su blod du fri- köpt är vor- den, An- dens be-
 3. Je- sus hos Fa- dren städs' för dig be- der, All- tid den-
 4. An- den du fått, som godt för dig ma- nar, Hjä- per i
 5. Allt till vårt bä- sta städ- se skall tjä- na, Sorg el- ler

Je- sus, din Fräl- sa- re god! Han skall dig hjäl- pa
 seg- ling, du fått ut- af Gud. Dvä- jes du än i
 sam- me så mäk- tig och sann. Rum ut- i him- len
 svag- het och stär- ker din tro. Väg ut- ur nö- den
 gläd- je, ja, li- dan- de, nöd. Allt ut- i nåd han

i di- na, stri- der, Skän-ka dig se- ger och gif- va dig mod.
 ring- het på jor- den, Snart du dock klädes i strå- lan- de skrud.
 han dig be- re- der, In- gen dig trö- star och hjäl- per som han.
 tro- fast han ba- nar, Le- der till frjd, gif- ver hvi- la och ro.
 skall oss för- lä- na, Fri- a oss från bå- de fruk- tan och död.

6. Intet från Jesus här skall oss skilja,
 Ingen från honom oss rycka förmår.
 Så är Guds goda, nådiga vilja.
 Han i sin kärlek alltjämt med oss går.
7. Upp därför, bröder, fröjdens i Herren,
 Sjungnen i korus om frälsning och nåd!
 Tvifvel och oro vike nu fjärran!
 Härligt vi segra, ty så är Guds råd.

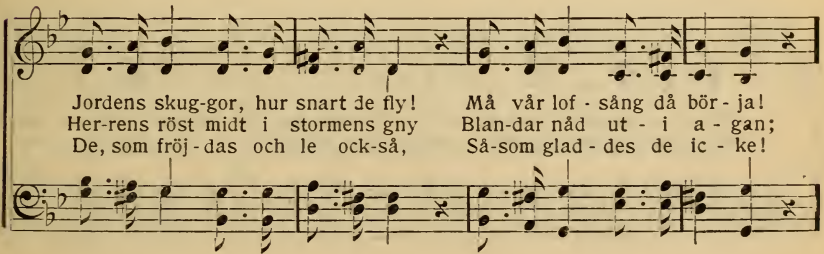
338. Nåden, hvar morgon ny.

LINA SANDELL.

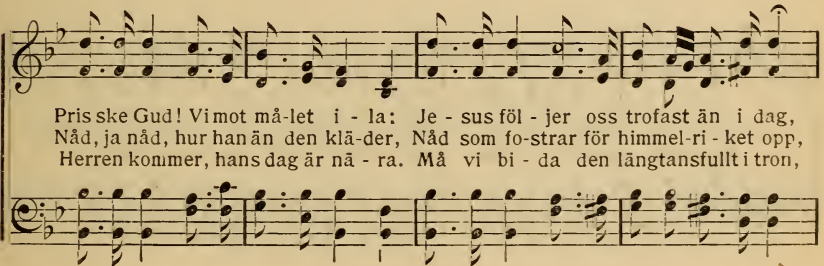
O. AHNFELT.

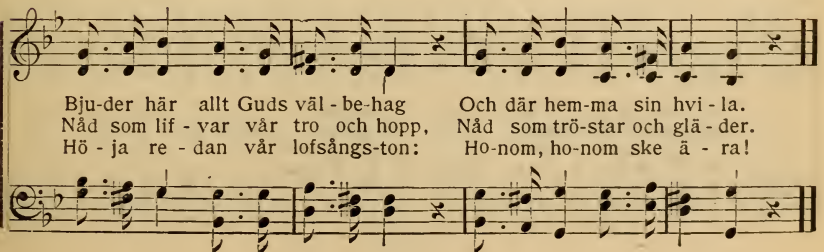
1. Herrens nåd är hvar mor-gon ny. Hvar-för skul-le vi sör - ja?
 2. Herrens nåd är hvar mor-gon ny. Bort med tve-kan och kla - gan!
 3. De som grå - ta, de va - re då Så-som grä - to de ic - ke;

Jordens skug-gor, hur snart de fly! Må vår lof - säng då bör - ja!
 Her-rens röst midt i stormens gny Blan-dar nåd ut - i a - gan;
 De, som fröj - das och le ock-så, Så-som glad - des de ic - ke!

Pris ske Gud! Vimot må-let i - la: Je - sus föl - jer oss trofast än i dag,
 Nåd, ja nåd, hur han än den klä-der, Nåd som fo-strar för himmel-ri - ket opp,
 Herren kommer, hans dag är nä - ra. Må vi bi - da den långtansfullt i tron,

Bju-der här allt Guds väl - be-hag Och där hem-ma sin hvi - la.
 Nåd som lif - var vår tro och hopp, Nåd som trö-star och glä - der.
 Hö - ja re - dan vår lofsängs-ton: Hö-nom, ho-nom ske ä - ra!

339. Herren är när.

1. Skul-le än haf-vet stor-ma och sval-la, Fruk-ta dig ic-ke!
2. Hvi-la på ho-nom! Han skall dig bā-ra, Sva-ra på sjä-lens

Her-ren är när. Vred-ga-de vå-gen skall han be-fal-la: "Tig och var
träng-tan och bön. Snart skall han komma, komma i ä-ra Lik-som en

stil-la!" Sā-ker du är. Blott du Je-sus har på vå-gen med också,
mor-gon-rod-nad så skön. Snart du honom skā-da får i här-lig-het,

Kan du trygg i nö-den, trygg i dö-den stå. Ut-i hans hån-der
Och hans namn lofsjunga i all e-vig-het. Håll dig i tron vid

läm - na din själ, Låt ho - nom rå - da! Allt gör han väl.
 ho - nom blott här! Han skall dig hjäl - pa, tro - fast han är.

340. Frid och tröst.

J. H. SCHEIN.

1. O, hvilken höjd af frid och tröst I Je - sus va - ra fun - nen,
 2. O, hvilken nåd att kun - na tro, Att synden är bort - ta - gen;
 3. Jag pri - sar dig så godt jag kan; Ty du min själ för - los - sat,

Att släc - ka få sin sjä - la - törst I den - na häl - so - brun - nen;
 Att ut - i Je - sus fin - na ro, När jag är dömd af la - gen;
 Min Her - re Gud och frälsa - man, Som ormens huf - vud kros - sat.

Att ta - la få med Frälsa - ren Lik - som man ta - lar med en vän!
 Att li - ta blott på Je - su död Och därmed seg - ra i all nöd!
 Haf tack, att du ock mig gjort fri Från syndens svä - ra slaf - ve - ri!

341. Hela vägen.

F. J. CROSBY.

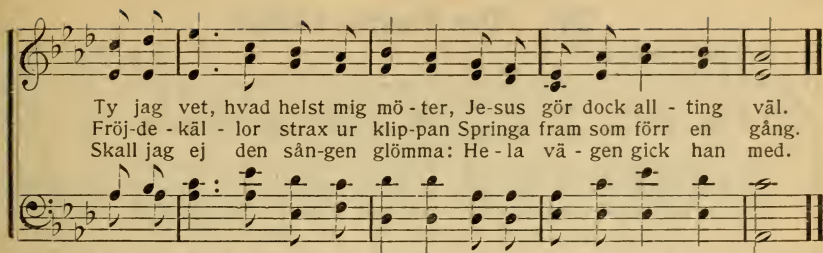
R. LOWRY.

1. He - la vä - gen går han med mig—O, hvad kan jag ön - ska mer?
 2. He - la vä - gen går han med mig, Är på bran - ter - na mitt stöd,
 3. He - la vä - gen går han med mig—Hvilken kär - lek hög och rik!

Kan jag tvif - la på hans god - het, När jag på hans led - ning ser?
 Ger mig nåd för hvar - je pröfning, Styrker mig med lif - vets bröd;
 Och till sist en e - vig hvi - la Skänkes mig i him - mel - rik'.

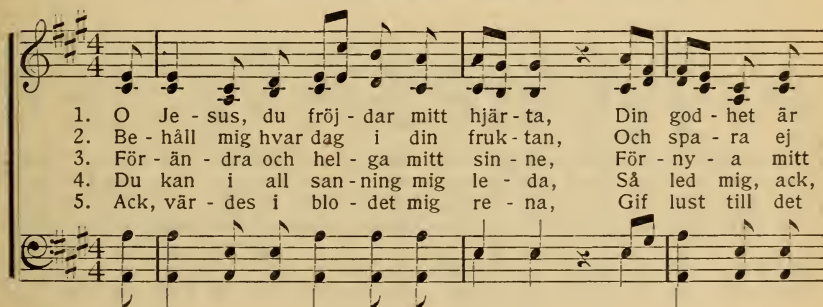
Himmelsk frid, gu - dom - lig trygghet Ut - i ho - nom har min själ,
 Och om hjär - tat vil - le tör - sta, Vägen kän - nes tung och lång,
 När jag där får fri, för - kla - rad Ka - sta mig för tro - nen ned,

Ty jag vet, hvad helst mig mö - ter, Je - sus gör dock all - ting väl;
 Fröjde - käl - lor strax ur klip - pan Springa fram som förr en gång;
 Skall jag ej den sän - gen glöm - ma: He - la vä - gen gick han med;

Ty jag vet, hvad helst mig mö - ter, Je - sus gör dock all - ting väl.
Fröj - de - käl - lor strax ur klip - pan Springa fram som förr en gång.
Skall jag ej den sän - gen glömma: He - la vä - gen gick han med.

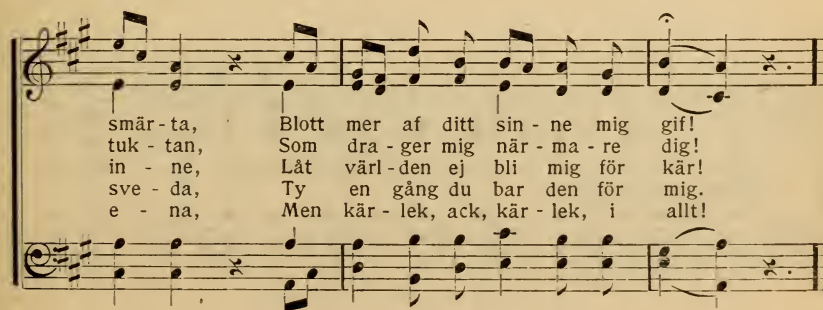
342. Du fröjdar mitt hjärta.

1. O Je - sus, du fröj - dar mitt hjär - ta, Din god - het är
2. Be - håll mig hvar dag i din fruk - tan, Och spa - ra ej
3. För - än - dra och hel - ga mitt sin - ne, För - ny - a mitt
4. Du kan i all san - ning mig le - da, Så led mig, ack,
5. Ack, vär - des i blo - det mig re - na, Gif lust till det

bätt - re än lif! E - hvad du ger lust el - ler
hel - ler på mig, O He - li - ge An - de, den
hjär - tas be - gär! Låt syn - den ej rå - da där -
led mig till dig! Du kän - ner min krankhet, min
du har be - fallt! Gif en - het, o Gud, i det

smär - ta, Blott mer af ditt sin - ne mig gif!
tuk - tan, Som dra - ger mig när - ma - re dig!
in - ne, Låt värld - en ej bli mig för kär!
sve - da, Ty en gång du bar den för mig,
e - na, Men kär - lek, ack, kär - lek, i allt!

343. Den brustna klippan.

MRS. W. J. KENNEDY.

D. B. TOWNER.

1. I den rem - na - de sek - ler - nas klip - pa, O, där fin - na vi
 2. Från den rem - na - de sek - ler - nas klip - pa, O, där ström - mar den
 3. I den rem - na - de sek - ler - nas klip - pa Där är tryg - het, när
 4. Kom till klip - pan, som bru - stit i dö - den; Kom till Je - sus, din

trygg - het och frid; Al - drig mer någ - ra tryc - kan - de bör - dor, Al - drig -
 här - li - ga flod, Som kan re - na de syn - di - ga hjär - tan Och kan
 stor - mar - ne gny. När omkring oss gå sky - hö - ga vå - gor, Till den
 tro - fa - ste vän! Bär till ho - nom din synd och din smär - ta! Han dig

KÖR.

ne - der - lag, ån - gest och strid. Från den he - li - ga klip - pan, som
 gif - va de mod - lö - sa mod.
 skyd - dan - de klip - pan vi fly.
 fräl - sar - hvi drö - jer du än? från

bru - - stit, — Ar - me syn - da - re, bru - stit för dig — Flö - da
 klippan, som brustit, —

e - vi - ga strömmar af fräls - ning, Och de flö - da för dig och för mig.
ja, strömmar af frälsning,

344. Dig, Jesus, jag älskar.

A. J. GORDON.

1. Dig, Je - sus, jag äls - skar, jag vet du är min. På syn - da - res
2. Jag äls - skar dig, ty du har först äls - kat mig, Att nåd mig för -
3. I lif och i död är du he - la min skatt, Jag pri - sar dig
4. Bland äng - lar och hel - gon i him - me - lens höjd Jag dig skall lof -

våg jag ej mer trä - der in. Min bor - ges - man god, du min
värf - va du off - ra - de dig. En kro - na af tör - ne du
än - nu i döds - da - lens natt, När döds - svet - ten kall på min
sjun - ga med jub - lan - de fröjd, När kro - nan af guld på mitt

Fräl - sa - re är— O Je - sus, min Je - sus, jag haf - ver dig kär.
bar för mig här— O Je - sus, min Je - sus, jag haf - ver dig kär.
pan - na jag bär— O Je - sus, min Je - sus, jag haf - ver dig kär.
huf - vud jag bär— O Je - sus, min Je - sus, jag haf - ver dig kär.

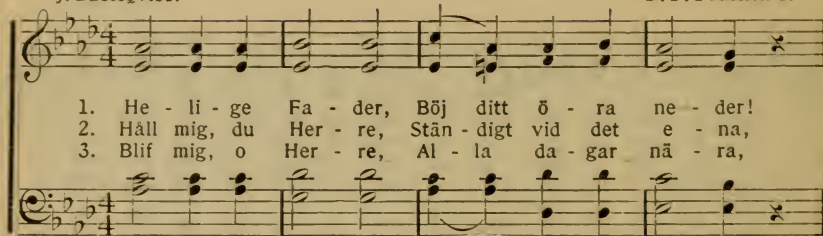
VII. Böne- och lofsånger.

1. BÖNESÅNGER.

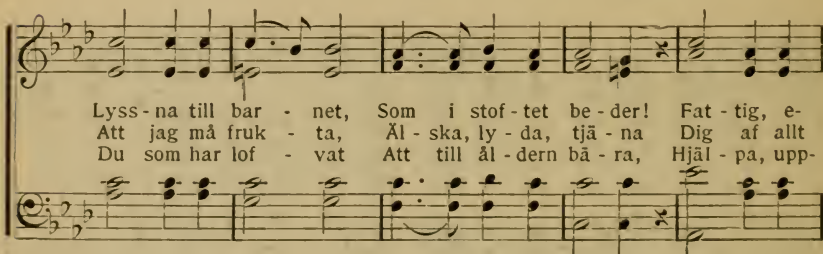
345. Helige Fader.

J. BLOMQVIST.

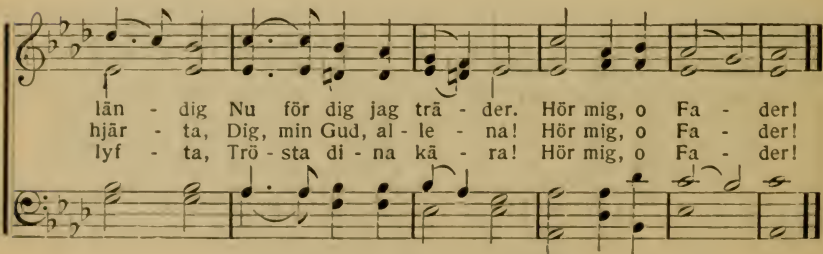
F. F. FLEMMING.

1. He - li - ge Fa - der, Bøj ditt ö - ra ne - der!
2. Håll mig, du Her - re, Stån - digt vid det e - na,
3. Blif mig, o Her - re, Al - la da - gar nã - ra,

Lyss - na till bar - net, Som i stof - tet be - der! Fat - tig, e -
Att jag må fruk - ta, Äl - ska, ly - da, tjä - na Dig af allt
Du som har lof - vat Att till ål - dern bã - ra, Hjä - pa, upp -

lån - dig Nu för dig jag trä - der. Hör mig, o Fa - der!
hjär - ta, Dig, min Gud, al - le - na! Hör mig, o Fa - der!
lyf - ta, Trö - sta di - na kã - ra! Hör mig, o Fa - der!

346. Kom, Herre Jesus!

B. E.

1. Kom till mitt kalla, Domnade sinne!* Afgudar alla För dig försvinne! Kom att befalla Ensam därinne! Kom, o min Jesus!	3. Kom, när jag glädes, Kom ock i nöden! Kom, när jag rädes Eviga glöden! Kom, var tillstädes Nu och i döden! Fräls mig, o Jesus!
2. Kom, du min kära, Mig att besöka! Tron värdes nära, Kraften föröka! Värdes mig lära Allt hos dig söka! Kom, o min Jesus!	4. Vål oss! du komma Skall uti ära. Vål dina fromma, Vål dina kära! Snart värdes komma! Vare du nära! Komme du, Jesus!

347. Fram en suck sig smyger.

B.

1. Fram en suck sig smy - ger,	Hörd af in - gen vän,
2. Ut - i nō - dens tim - ma	Sjä - len ser dit opp,
3. Gud i or - det å - ter	Lå - ter hō - ra sig,
4. Häl - sar dem för sāl - la,	Som från jor - dens grus

Dock likt duf - van fly - ger	Den mot him - me - len. len.
Lång - tar att för - nim - ma	Gud, sin hjälp, sitt hopp, hopp.
Bju - der den som grå - ter:	Kom, ack, kom till mig! mig!
Ko - san hem - åt stäl - la	Upp till Fa - drens hus. hus.

5. Kraft mig Jesus gifve I hvar pröfningsstund! Ståse jag förblifve Fast i hans förbund!	6. Allt han mig förlåter, Som jag brutit har, Mig förklarar åter, Att han är min Far.	7. Därför är jag salig Uti Jesu namn Och får fröjd otalig Sist i himlens hamn.

* I melodien på föregående sida måste för denna sång vissa noter sammanbindas, hvilket antydes af bindetågar.

348. O bönestund för mig så kär.

W. W. WALFORD.

WM. B. BRADBURY.

1. O bö - ne-stund för mig så kär, Då från en värld af tungt be - svär
 2. O bö - ne-stund för mig så kär, För-visst din vin-ge bö - nen bär
 3. O bö - ne-stund för mig så kär, Din tröst jag nju - te stån - digt här,

Jag till min Fa-ders famn får fly Med hvad som helst mig här kan bry!
 Till ho-nom, som ej lju - ga kan Och där - för ta - ger bö - nen an.
 Tills jag får se från Pis-gas höjd Mitt hem och svin - ga upp med fröjd!

I ti - der ut - af sorg och nöd Jag of - ta fun - nit hjälp och stöd,
 "O, sö - ken mig," så har han sagt, "Och tron mitt ord, min nåd, min makt!"
 Då jag får släp-pa köt-tets skrud För att för - kla - rad bo hos Gud;

Då du mig för - de Her-ren när, Du bö - ne-stund för mig så kär.
 Så lägg för ho-nom allt be-svär, Du bö - ne-stund för mig så kär!
 Då ro - par jag i flyk-ten där: Far-väl, du bö - ne - stund så kär!

349. Gå ej mig förbi!

FANNY J. CROSET.

W. H. DOANE.

1. Je - sus kär, gå ej för - bi mig, Låt mig bön - hörd bli!
 2. Låt ock mig vid må - da - tro - nen Fin - na himmelsk ro!
 3. Blott på din för - tjänst jag kom - mer Och om nåd be - går.
 4. Du är all min gläd - je - käl - la, Mer än lif för mig.

Då åt an - dra måd du skän - ker, Gå ej mig för - bi!
 Då jag sjun - ker med för - kros - sad, Her - re, lär mig tro!
 He - la mitt be - kläm - da hjär - ta, Fräls mig som jag är!
 Hvad i him - len, hvad på jor - den Har jag ut - om dig?

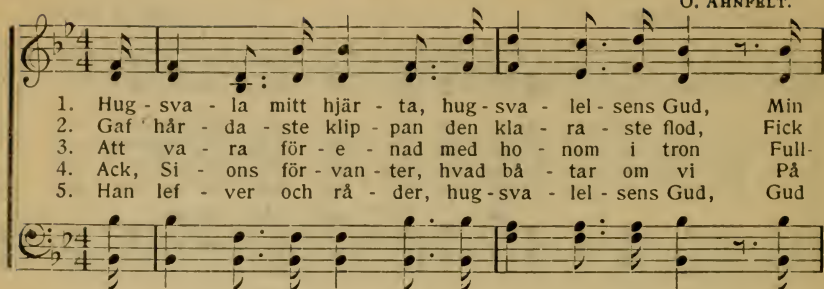
KÖR.

Je - sus, Je - - sus, Låt mig bön - hörd bli;

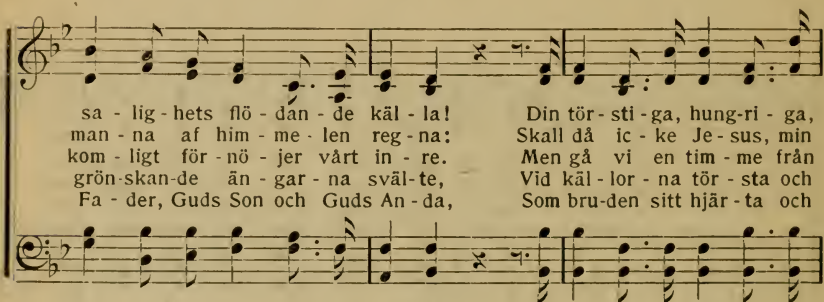
Och då an - dra du upp - väc - ker, Gå ej mig för - bi!

350. Hugsvala mitt hjärta!

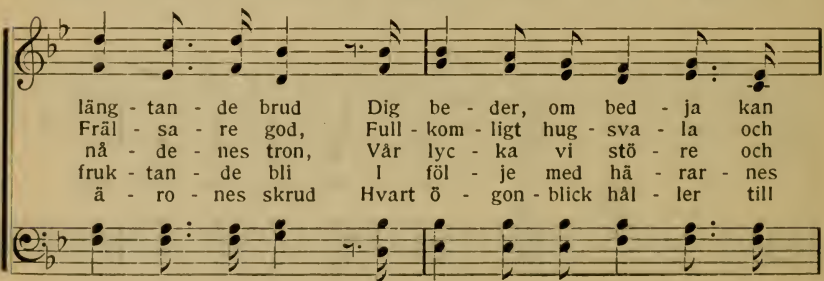
O. AHNPFELT.

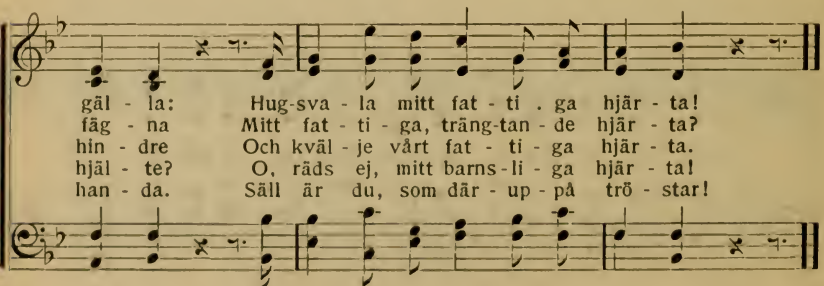
1. Hug - sva - la mitt hjär - ta, hug - sva - lel - sens Gud, Min
 2. Gaf här - da - ste klip - pan den kla - ra - ste flod, Fick
 3. Att va - ra för - e - nad med ho - nom i tron Full-
 4. Ack, Si - ons för - van - ter, hvad bå - tar om vi På
 5. Han lef - ver och rå - der, hug - sva - lel - sens Gud, Gud

sa - lig - hets flö - dan - de käl - la! Din tör - sti - ga, hung - ri - ga,
 man - na af him - me - len reg - na: Skall då ic - ke Je - sus, min
 kom - ligt för - nö - jer vårt in - re. Men gå vi en tim - me från
 grön - skan - de än - gar - na sväl - te, Vid käl - lor - na tör - sta och
 Fa - der, Guds Son och Guds An - da, Som bru - den sitt hjär - ta och

lång - tan - de brud Dig be - der, om bed - ja kan
 Fräl - sa - re god, Full - kom - ligt hug - sva - la och
 nå - de - nes tron, Vår lyc - ka vi stö - re och
 fruk - tan - de bli I föl - je med hä - rar - nes
 ä - ro - nes skrud Hvert ö - gon - blick håll - ler till

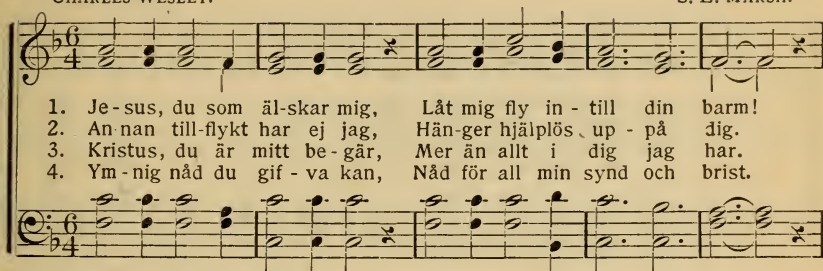

gäl - la: Hug - sva - la mitt fat - ti - ga hjär - ta!
 fäg - na Mitt fat - ti - ga, trång - tan - de hjär - ta?
 hin - dre Och kväl - je vårt fat - ti - ga hjär - ta.
 hjä - te? O, räds ej, mitt barns - li - ga hjär - tal
 han - da. Säll är du, som där - up - på trö - star!

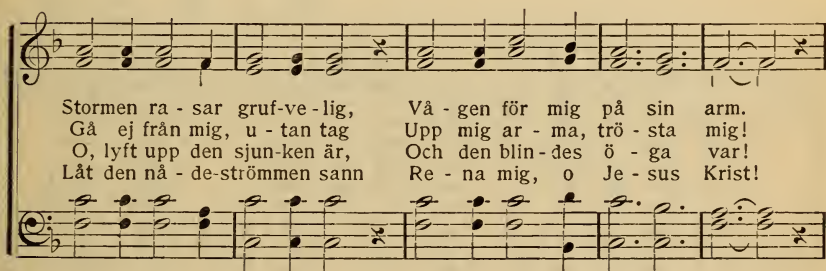
351. Den enda tillflykten.

CHARLES WESLEY.

S. E. MARSH.

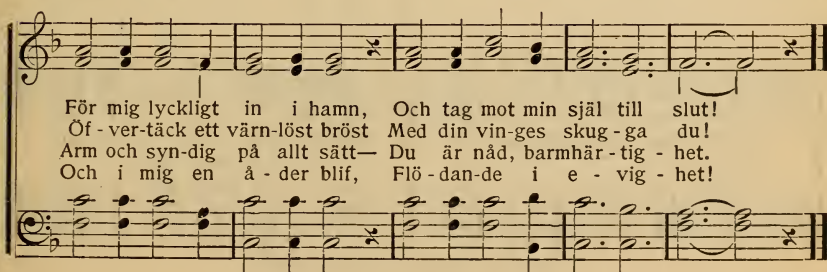
1. Je - sus, du som älskar mig, Låt mig fly in - till din barm!
 2. An nan till - flykt har ej jag, Hän - ger hjälplös, up - på dig.
 3. Kristus, du är mitt be - går, Mer än allt i dig jag har.
 4. Ym - nig nåd du gif - va kan, Nåd för all min synd och brist.

Stormen ra - sar gruf - ve - lig, Vå - gen för mig på sin arm.
 Gå ej från mig, u - tan tag Upp mig ar - ma, trö - sta mig!
 O, lyft upp den sju - ken är, Och den blin - des ö - ga var!
 Låt den nå - de - strömmen sann Re - na mig, o Je - sus Krist!

Göm mig, Je - sus, i din famn, Till dess stormen ra - sat ut;
 Du som är min en - da tröst, En - da hopp i det - ta nu,
 He - ligt är ditt namn och rätt. Jag är i - del skröp - lig - het,
 Du som käl - lan är till lif, Låt mig dric - ka sa - lig - het,

För mig lyckligt in i hamn, Och tag mot min själ till slut!
 Öf - ver - täck ett värn - löst bröst Med din vin - ges skug - ga du!
 Arm och syn - dig på allt sätt— Du är nåd, barmhär - tig - het.
 Och i mig en å - der blif, Flö - dan - de i e - vig - het!

352. Ständig bön.

J. H. TENNEY.

1. Ut - i mor-gon - stun - den Be - der jag till dig:
 2. När jag da-gens tun - ga Tröt tad bä - - - - ra får,
 3. När som kväl-lens skug - gor Döl - ja sjö och land,
 4. Ut - i lif - vets mor - gon, Vid dess mid - - - - dags - höjd,

Be - der jag till dig:
 Tröt - tad bä - ra får,
 Döl - ja sjö och land,
 Vid dess mid - dags - höjd,

Led med fa - ders - ö - gon Mig i dag din stig!
 Her - re, dig jag be - der: Följ mig hvar jag går!
 Fa - der, jag dig be - der: Håll mig vid din hand!
 I dess se - na af - ton Blif - ve du min fröjd!

Mig i dag din stig!
 Följ mig hvar jag går!
 Håll mig vid din hand!
 Blif - ve du min fröjd!

KÖR.

Fa - der, hör, Fa - der, hör, Fa - der, bön - hör
 Fa - der, hör, Fa - der, hör, Fader, bön - hör

mig! Mor - gon, mid - dag, af - ton Går min bön till dig.
 Går min bön

353. Drag mig närmare!

F. J. CROSBY.

W. H. DOANE.

1. Jag är din, o Gud, jag har hört din röst, Hört ditt kärleks-bud till mig.
 2. Hel-ga, af - skilj mig till din tjänst, att jag Pri-sa må i allt din nåd!
 3. O, hvad sa - lig fröjd att på jor - den-ren Hafva sällskap med sin Gud!
 4. Ack, din kärleks djup och din kär-leks höjd Kan jag dock ej fat-ta fullt,

O, men drag mig dock med din Andes nåd Städs' allt närmare till dig!
 Låt min vil - ja så helt gå upp i din, Att jag älskar blott ditt råd!
 Att som vän till vän, i hvad nöd som helst Fritt få skicka ho-nom bud!
 Förrän där hos dig du ock slu - ter mig I din öpp-na famn så huldt.

KÖR.

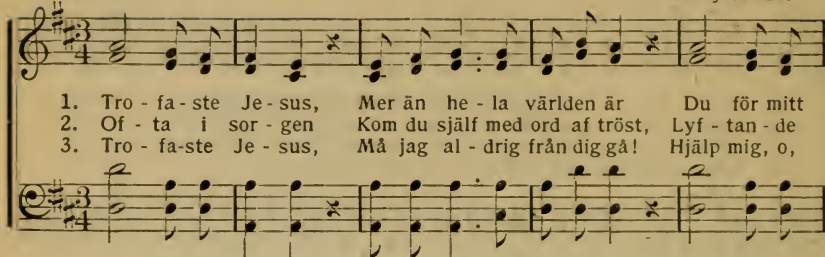
Drag mig, drag mig när - ma-re alltjämt Till ditt kors, o Herre kär!
 drag mig, drag mig

Drag mig, drag mig, drag mig närmare alltjämt, Tills jag ser dig, som du är!

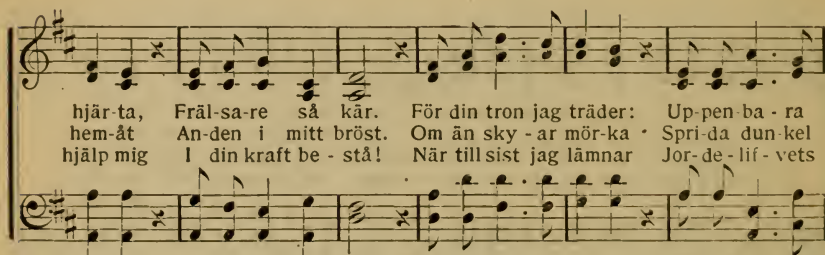
354. Trofaste Jesus.

O. H.

Mel. JUANITA.

1. Tro - fa - ste Je - sus, Mer än he - la världen är Du för mitt
 2. Of - ta i sor - gen Kom du själf med ord af tröst, Lyf - tan - de
 3. Tro - fa - ste Je - sus, Må jag al - drig från dig gå! Hjälp mig, o,

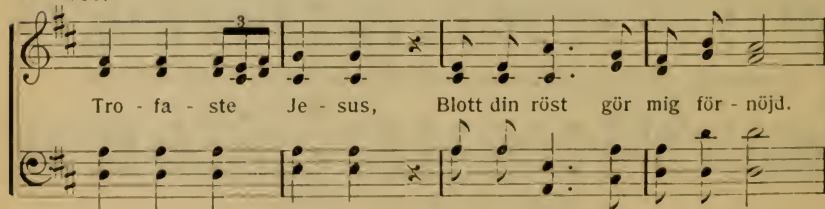

hjär-ta, Fräl-sa-re så kär. För din tron jag träder: Up-pen-ba - ra
 hem-åt An-den i mitt bröst. Om än sky - ar mör-ka · Spri-da dun-ke
 hjälp mig I din kraft be - stå! När till sist jag lämnar Jor-de - lif - vets

dig för mig! I din kär - lek drag mig När - ma - re till dig!
 på min stig, Af din arm om - hæg-nad Trygg jag kän - ner mig.
 tör-ne - stig, Låt mig bo för e - vigt, Fräl - sa - re, hos dig!

KÖR.

Tro - fa - ste Je - sus, Blott din röst gör mig för - nöjd.

Tro - fa - ste Je - sus, Du är all min fröjd.

355. I ditt namn.

O. B.

O. BODIEN, arr. af A. L. S.

1. O Her - re, vi å - ter för - sam - las I
 2. "Hvar två el - ler tre må för - sam - las I
 3. Vår smäk - tan - de sjä - l till dig lång - tar Från
 4. Sänd ri - ka väl - sig - nel - sens sku - rar, Som
 5. Vår bön du har lof - vat be - sva - ra Och

bön kring ditt he - li - ga ord. Var själf med din An - de oss
 mitt namn, där är jag dem när," Du sagt, och vi nu på ditt
 jord - lif - vets mö - da och strid. Låt oss nu din när - het för -
 du har oss sagt i ditt råd, Att fräls - ning och lif må för -
 gö - ra långt me - ra än - då, Och där - för vi tröst - ligt fram -

nä - ra, Och du - ka oss rik - ligt ditt bord!
 löf - te För - li - ta, vår Fräl - sa - re kär.
 nim - ma, Gif sa - lig - het, gläd - je och frid!
 spör - jas, Och mät - ta oss rik - ligt med nåd!
 trä - da; Ty e - vigt ditt ord skall be - stå.

356. Mitt hjärta längtar.

LINA SANDELL.

SJÖGREN.

1. Her - re, mitt hjär - ta Läng - tar i still - het till dig.
 2. Sa - lig i hop - pet, Låt mig, o Je - sus, blott ej
 3. Håll mig vid han - den, Gif mig allt stapp - lan - de till,
 4. Göm mig för flär - den, Göm mig, ack, göm mig i dig!
 5. Her - re, be - va - ra, Her - re, väl - sig - na mig du!

Lin - dra min smär - ta, Lif - va och ve - der - kvick mig!
 Trött - na i lop - pet Och bli till - ba - ka, ack, nej!
 Och gör blott - an - den Vil - lig att gå dit du vill!
 Gläd - jen i vär - len Är ju ej gläd - je för mig.
 Ly - se ditt kla - ra Vän - li - ga an - let' mig nu!

357. Närmare, Gud, till dig!

SARAH F. ADAMS.

L. MASON.

1. När - ma - re, Gud, till dig, När - ma - re dig! Om än det
 2. När på min pil - grimsfärd So - len går ner, Mör - ker om -
 3. Öpp - na för mig din väg Till fri - dens land! Lär mig att
 4. När äng - lar bär - ra mig Till him - lens fröjd, Jag har till -

blir ett kors, Som drif - ver mig, Lik - väl min sång skall bli,
 gif - ver mig, Jag en - sam är; Fa - der, till dig jag skall
 ta - ga allt Blott från din hand! Låt äng - lar hvi - ska tröst,
 ryg - ga - lagt Fär - den för - nöjd, Skall det dock bli min sång,

Sen Je-sus gjort mig fri: När-ma-re, Gud, till dig, När - ma - re dig!
 Ro - pa i nat-ten kall: När-ma-re, Gud, till dig, När - ma - re dig!
 Slut du mig till ditt bröst, När-ma-re, Gud, till dig, När - ma - re dig!
 Evigt bland helgon mång: När-ma-re, Gud, till dig, När - ma - re dig!

358. Herre Jesus, när du sade.

LINA SANDELL.

1. Her - re Je - sus, när du sa - de: "Bedjen, och I sko - len få!"
 2. Löf - tes - or - det kan ej fal - la, Där - på grun - dar sig vårt hopp.
 3. Du är tro - fast, och du hål - ler Hvad med ed du lof - vat - men,
 4. O, be - sök oss lik - väl å - ter Med din Andes pingstvind! Säg,

Hvilken dyr - bar skatt du la - de Ut - i vå - ra händer då!
 För den nyckeln sprin - ga al - la Herrens lås och rig - lar opp.
 Ack, vår o - tro! se, den vål - ler, Att du må - ste drö - ja än.
 Att du all vår skuld för - lå - ter Och vill lä - ra oss din väg!

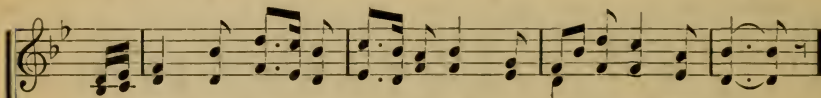
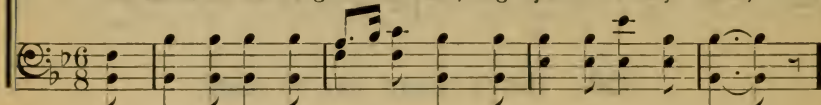
5. Värdes med din Ande gifva Tjänare, som så din säd! Och låt "senapskornet" blifva Till ett stort och skuggrikt träd!	8. O, du ser hvad vi behöfva. Gif oss det i rättan tid! Måste du oss än bedröfva, Var vår tröstare därvid!
6. Tänk på dina barn i världen, Hvar de än befinna sig! Styrk dem under pilgrimsfärden, Och förvara dem åt dig!	9. Jesus, Jesus, du allena Är vår frid, vår säkra hamn. Håll oss fasta vid det ena, Att vi frukta rätt ditt namn!
7. Låt ej split och tvedräkt skilja Dem du dig till arf beredt, Ty det är din goda vilja, Att de alla äro ett!	10. Oss till fortsatt kärlek lifva, Själff din boning bland oss tag! Låt ett kraftigt "amen" blifva Svaret på vår bön i dag!

359. Min bönevrå.

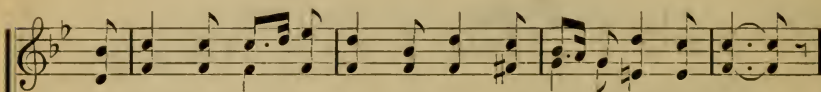
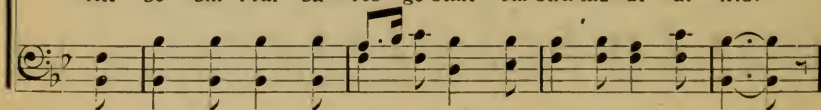
A. L. SKOOG.

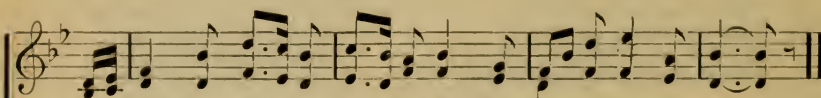
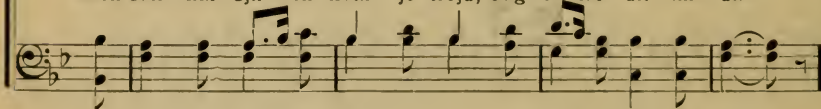
1. Jag vet en li - ten af - skild vrå, Där mig är godt att bo,
2. Hvad in - gen a - nar har jag där I säk - ra - ste för - var.
3. En för - smak där mitt hjär - ta får Af ro och e - vig tröst.
4. Hur skönt att där för - glöm - ma allt, Sig själf och hvar - je strid,

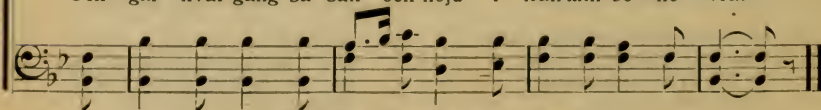
Dit värl - dens stor - mar al - drig nå Och grum - la hjär - tats ro.
 Det är den tröst mig Gud be - skär I nå - de - ful - la svar.
 Helt nå - ra där mig Je - sus står, Han lä - ker sar - gadt bröst.
 Att se sin Fräl - sa - res ge - stalt Om - strå - lad ut - af frid!

Väl flyr jag dit med nöd och sorg Och hvad som tränger på,
 Likt skräm - da duf - van dit jag flyr Och gömmer mig - O, då
 Ack, mån - gen gång så trött och arm Jag hjälp - lös dit får gå;
 Men sak - nar sjä - len hvar - je fröjd, Jag i - lar dit än - då

Men lät - tad går jag från min borg, Min kã - ra bö - ne - vrå.
 Ser jag, hur o - ut - säg - ligtdyr Hon är, min bö - ne - vrå.
 Men allt blir godt vid vän - nens barm Ut - i min bö - ne - vrå.
 Och går hvar gång så säll och nöjd I - från min bö - ne - vrå.

360. Hvar stund jag dig behöfver.

MRS. ANNIE S. HAWKS.

R. LOWRY.

1. Hvar stund jag dig be - höf - ver, O Je - - sus min.
 2. Hvar stund jag dig be - höf - ver. Blif mitt för - svar!
 3. Hvar stund jag dig be - höf - ver, I lust och nöd;
 4. Hvar stund jag dig be - höf - ver. Mig lär din stig,
 5. Hvar stund jag dig be - höf - ver. Mig styrk i strid,
 6. Hvar stund jag dig be - höf - ver; Blif du mig när,

Ej finns en röst, som trö - star Så ljuft som din.
 Ty fre - stel - ser - na vi - ka, När dig jag har.
 Ty går du bort, är lif - vet För mig blott död.
 Och di - na ri - ka löf - ten Upp - fyll på mig!
 Och när min af - ton skym - mer, Gif an - den frid!
 Och låt mig e - vigt blif - va Där själf du är!

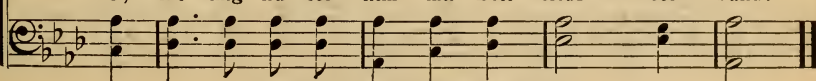
KÖR.

Ja, Her - re, jag be - höf - ver Din nåd för hvar-je stund.

O, låt mig nu för - nim - ma Ditt frids - för - bund!

361. Led mig, led mig!

F. M. D.

FRANK M. DAVIS.

1. Je - sus, led mig hvar-je dag! An - nars
 2. Du är till - flykt för min själ, Som i
 3. Je - sus, då jag käm-pat ut, Och den
 Je - - sus, led mig hvar-je dag! An - - -
 Du är till - flykt för min själ, Som
 Je - - sus, då jag käm-pat ut, Och

vil - se ir - rar jag. Vid din si - da trygg jag
 stormen skyddar väl. Blott till dig min själ ser
 si - sta storm är slut, Led mig till det land af
 nars vil - se ir - rar jag. Vid din
 i stormen skyddar väl. Blott till
 den si - sta storm är slut, Led mig

är— Låt din kär - lek bli mig när!
 opp, Och till dig står allt mitt hopp.
 ljus, Där du mig be - redt ett hus!
 si - da trygg jag är— Låt din..... kärlek bli mig när!
 dig min själ ser opp, Och till..... dig står allt mitt hopp.
 till det land af ljus, Där du..... mig beredt ett hus!

KÖR.

Led mig, led mig! Je - sus, led mig på min

stig (på min stig)! Ge - - nom ti - dens vil - lor

här (vil-lor här) He - la vä - gen led du mig (led du mig)!

362. Föröka mig tron!

WM. H. HAVERGAL.

1. Gud, gif mig nåd att stå i tron Trots hvar-je o - väns hot
 2. Gif mig en tro, som bö - jer sig Tyst un - der a - gans lag
 3. En tro, som ut - i nö - dens natt Än kla - ra - re sig ter
 4. För - ö - ka, Her - re, så vår tro! Sen kom-me hvad som helst!

Och att med mo - ðigt hjär-ta gå Hvert li - dan - de e - mot!
 Och hvi-lar nöjd, o Gud, hos dig Ut - i den mör - ka dag;
 Än bå-gen, som i skyn du satt, Och ge-nom stor-men ser!
 Ren här vi nju - ta e - vig ro Hos dig, som oss har frälst.

363. Jesus skall höra min bön.

E. E. HEWITT.

CHAS. K. LANGLEY.

1. När med min synd jag till kor-set går fram, Je - sus skall hö - ra min
 2. Ber jag att An-den må själf hos mig bo, Je - sus skall hö - ra min
 3. Stundom på vä-gar, som ej jag för - står, Je - sus skall hö - ra min
 4. Trygg nu åt honom jag läm - nar min stig, Je - sus skall hö - ra min

bön. Trygg-het jag har i det slak - ta - de lamm, Je - sus skall
 bön. Ber jag om led-ning och fa - sta - re tro, Je - sus skall
 bön. Vis - dom af höj - den hos ho - nom jag får, Je - sus skall
 bön. Nog skall han gif - va hvad bäst är för mig. Je - sus skall

KÖR.

hö - ra min bön. E - vi - ga skat-ter han ger,.....
 hö - ra min bön.
 hö - ra min bön.
 hö - ra min bön. E - vi - ga, e - vi - ga skatter han ger,

Trons bön skall häm-ta dem ner..... He - la Guds full-het mig
 hämta dem ner.

vin - kar så skön, Je - sus skall hö - ra min bön.....
 skall hö - ra min bön.

364. Min bön.

P. P. B.

P. P. BLISS.

1. Mer he - lig - het gif mig, Mer kär - lek och flit,.....
 2. Mer tack - sam - het gif mig, Mer tröst af ditt bord,....
 3. Mer öd - mjuk - het gif mig, Mer bi - dan och hopp,....

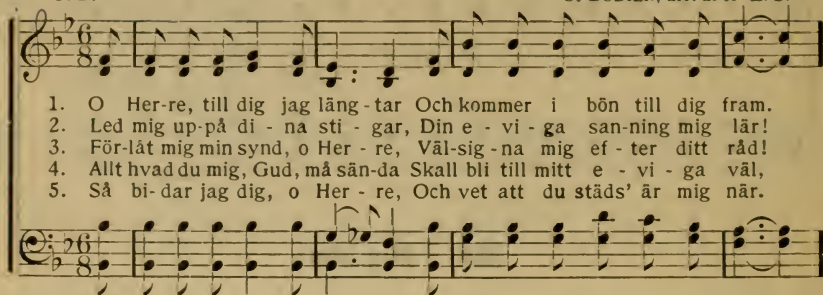
Mer sorg öf-ver syn-den, Mer all-var och nit; Mer tro på min Je - sus,
 Mer mod för din ä - ra, Mer ljus i ditt ord; Mer nåd till att stri-da
 Mer tvagning från synden, Mer längtan dit opp; Mer nyttig ock gör mig,

Mer frid i hans famn, Mer saktmod i sin - net, Mer bön i hans namn!
 Mer troget med fröjd, Mer tå - ligt att li - da, Mer stil - la, för-nöjd!
 Mer fast på din stig, Mer fär-dig för himlen, Mer, Je - sus, lik dig!

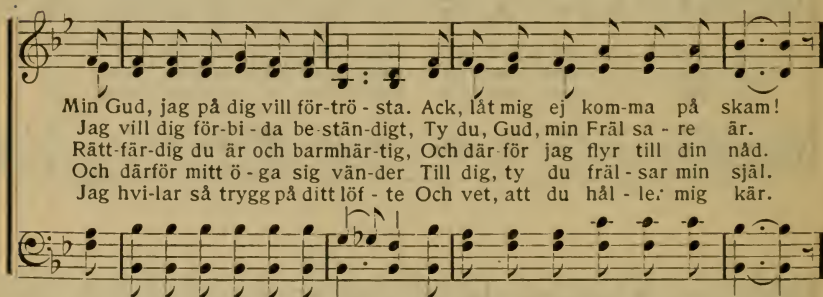
365. Bönesuckar.

J. B.

O. BODIEN, arr. af A. L. S.

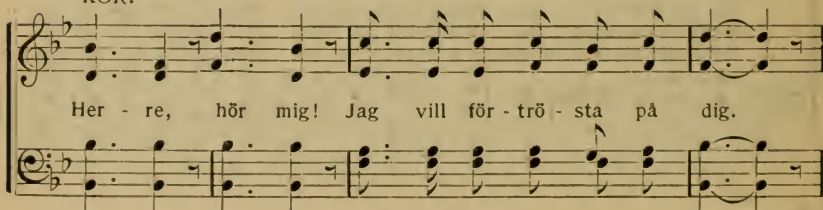

1. O Her-re, till dig jag läng-tar Och kommer i bön till dig fram.
 2. Led mig up-på di - na sti - gar, Din e - vi - ga san-ning mig lär!
 3. För-låt mig min synd, o Her - re, Vål-sig - na mig ef - ter ditt råd!
 4. Allt hvad du mig, Gud, må sän-da Skall bli till mitt e - vi - ga väl,
 5. Så bi-dar jag dig, o Her - re, Och vet att du städs' är mig när.

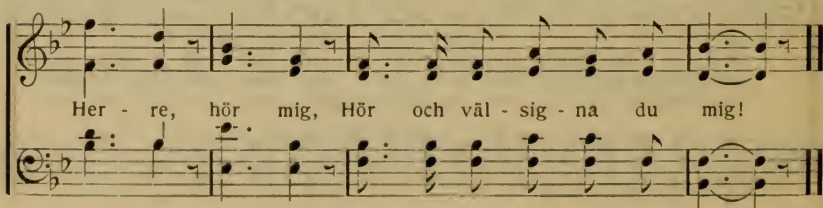

Min Gud, jag på dig vill för-trö - sta. Ack, låt mig ej kom-ma på skam!
 Jag vill dig för-bi - da be-stån-digt, Ty du, Gud, min Fräl sa - re är.
 Rätt-fär-dig du är och barmhär-tig, Och där-för jag flyr till din nåd.
 Och därför mitt ö - ga sig vän-der Till dig, ty du fräl - sar min själ.
 Jag hvi-lar så trygg på ditt löf - te Och vet, att du håll - le: mig kär.

KÖR.

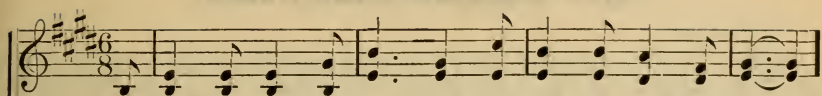

Her - re, hör mig! Jag vill för - trö - sta på dig.

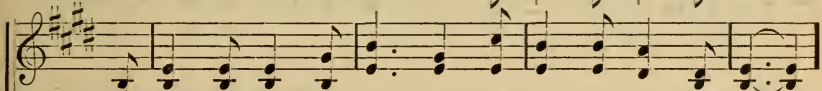
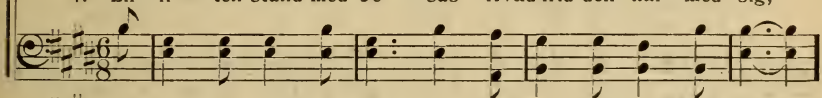

Her - re, hör mig, Hör och vål - sig - na du mig!

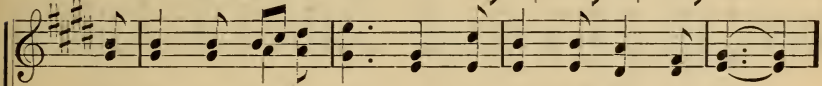
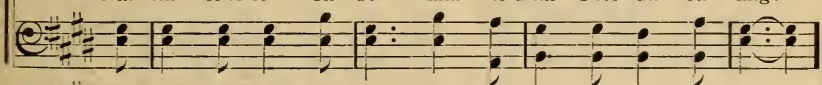
366. En liten stund med Jesus.

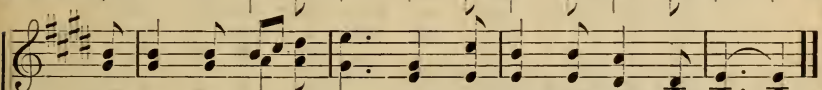
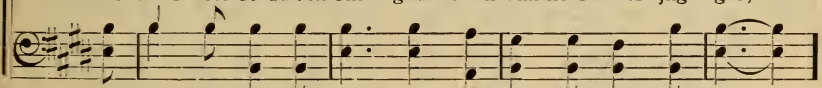
1. En li - ten stund med Je - sus—O, hvad den jäm - nar allt
 2. En li - ten stund med Je - sus, När syn - den gör mig ve,
 3. En li - ten stund med Je - sus, Och hjär - tats o - ro flyr,
 4. En li - ten stund med Je - sus—Hvad frid den har med sig,

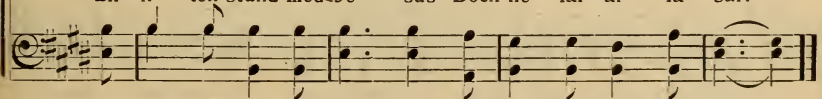
Och ger åt he - la lif - vet En ny och ljus ge - stalt!
 Och o - tron vill mig hiñ - dra Att blott på or - det se;
 Och blic - ken vän - des å - ter Från jor - dens små be - styr
 När kär - leks-lö - sa do - mar Af män - skor så - ra mig!

När jag är trött af vä - gen Och allt, som mö - ter mig,
 En li - ten stund med Je - sus, Och bör - dan lyf - tes af
 Till lif - vets verk - lig - he - ter, De ting som ej för - gås,
 När miss - för - stådd och sar - gad Från vän - ners krets jag går,

En li - ten stund med Je - sus, Och allt för - än - drar sig.
 Och fal - ler från min skul - dra I Kri - sti öpp - na graf.
 När him - lar - na och jor - den Af sin för - vand - ling nås.
 En li - ten stund med Je - sus Dock he - lar al - la sår.

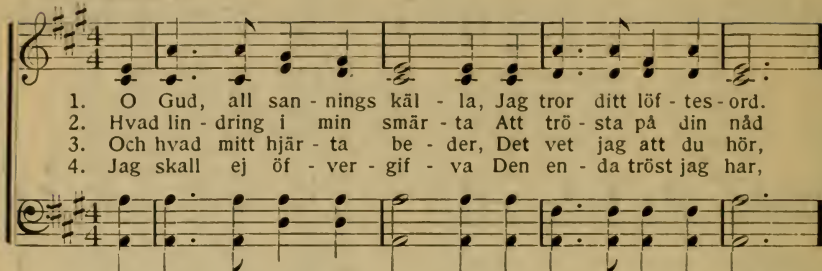

5. En liten stund med Jesus,
 Hvad kraft den har med sig,
 Hvad lust den ger att vandra
 På Herrens viljas stig!
 Hvad mod den ger att leva
 Och lida för hans namn
 I ljuflig försmak redan
 Af hvilan i hans famn!

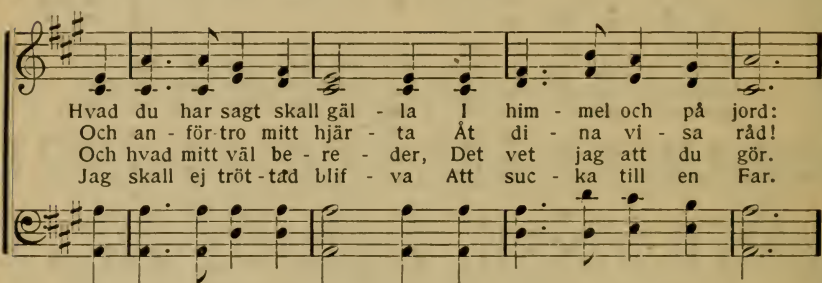
6. Så gif mig, käre Herre,
 Ja, gif mig ofta då
 En liten stund med Jesus
 I hemmets tysta vrå!
 Mitt hjärtas djupa längtan
 Är denna enda blott:
 En evighet med Jesus,
 Och allt, ja, allt är godt.

367. O Gud, all sannings källa!

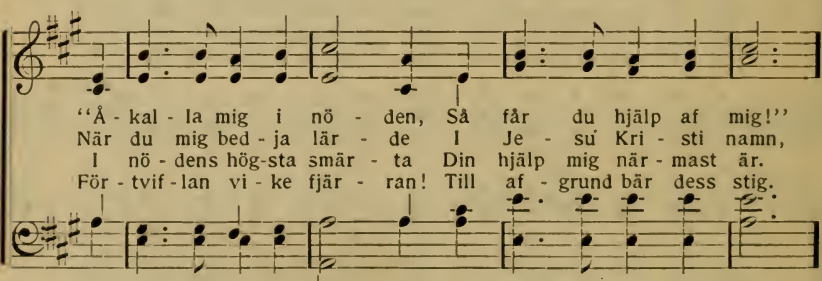
P. O. NYSTRÖM.

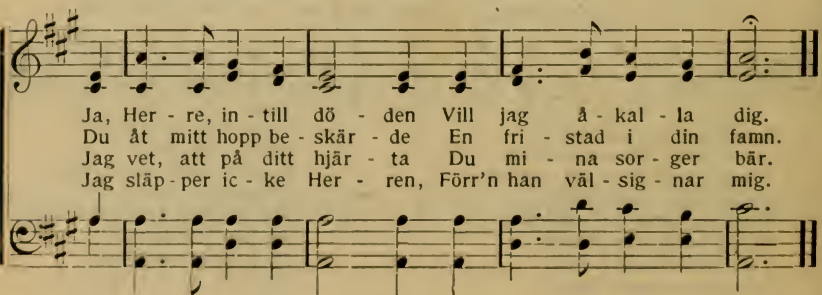
1. O Gud, all san - nings käl - la, Jag tror ditt löf - tes - ord.
 2. Hvad lin - dring i min smär - ta Att trö - sta på din nåd
 3. Och hvad mitt hjär - ta be - der, Det vet jag att du hör,
 4. Jag skall ej öf - ver - gif - va Den en - da tröst jag har,

Hvad du har sagt skall gäl - la I him - mel och på jord:
 Och an - för - tro mitt hjär - ta Åt di - na vi - sa råd!
 Och hvad mitt väl be - re - der, Det vet jag att du gör.
 Jag skall ej tröt - tåd blif - va Att suc - ka till en Far.

“Å - kal - la mig i nö - den, Så får du hjälp af mig!”
 När du mig bed - ja lär - de I Je - sú Kri - sti namn,
 I nö - dens hög - sta smär - ta Din hjälp mig när - mast är.
 För - tvif - lan vi - ke fjär - ran! Till af - grund bär dess stig.

Ja, Her - re, in - till dö - den Vill jag å - kal - la dig.
 Du åt mitt hopp be - skär - de En fri - stad i din famn.
 Jag vet, att på ditt hjär - ta Du mi - na sor - ger bär.
 Jag släp - per ic - ke Her - ren, Förr'n han väl - sig - nar mig.

368. Hvilken vän vi ha i Jesus!

C. C. CONVERSE.

1. Hvilken vän vi ha i Je - sus! All vår synd och sorg han bär.
 2. Har du fre-stel-se och pröf - ning, Har du o - ro och be - svär,
 3. Om du ut - af sor-ger tyn - ges, Af be - kym-mer plå - gad är,

O, hvad fröjd att vi få ka - sta All vår nöd på ho - nom här!
 Bör du al - drig fäl - la mo - det— Allt i bön till Her - ren bär!
 Je - sus är din bä - sta till - flykt— Allt i bön till ho - nom bär!

Tänk, hvad frid som vi för - lo - ra, Tänk, hvad sorg som hjär - tat tär
 Finns det någon, som så tro - fast De - lar allt hvad bit - tert är?
 Om dig vänner sky och små - da, Allt i bön till Her - ren bär!

Blott för det, vi ej i bö - nen Ka - sta allt på Je - sus kär!
 Han så väl vår svaghet kän - ner— Allt i bön till ho - nom bär!
 Han dig slu - ter i sitt skö - te, Du skall fin - na hvi - la där!

369. Mer kärlek, Jesus kär!

MRS. ELIZABETH PRENTISS.

W. H. DOANE.

1. Mer kär - lek, Je - sus kär, Kär - lek till dig!
 2. Förr jor - disk fröjd jag sökt, Ro som för - svann.
 3. Sänd sor - gens lutt - rings - eld, När du ser. bäst!
 4. Då skall min si - sta suck Hvi - ska ditt pris,

Du som min läng - tan ser, Bön - hör du mig!
 Nu sö - ker jag blott dig, Fröj - da du kan.
 Bud - skap från dig, min Gud, Äl - skar jag mest,
 Och när min an - de flyr Till pa - ra - dis,

Gif mig på tör - ne - stig Mer kär - lek blott till dig,
 Fräl - sa - re, gif du mig Mer kär - lek blott till dig,
 Blott att du gif - ver mig Mer kär - lek blott till dig,
 Hö - jer den bö - nen sig: Mer kär - lek blott till dig,

Kär - lek till dig, Kär - lek till dig!
 Kär - lek till dig, Kär - lek till dig!
 Kär - lek till dig, Kär - lek till dig!
 Kär - lek till dig, Kär - lek till dig!

370. Håll mig nära dig!

LAURA E. NEWELL.

W. A. OGDEN.

1. Helt på Je - sus vill jag trö - sta, Äf - ven om han tuk - tar mig.
 2. Låt ditt an - sik - te gå med mig, Med din kär - lek lys min stig!
 3. Om mitt hopp här - ne - re bleknar Och all jor - disk fröjd för - går,
 4. Öf - ver dö - dens mör - ka vå - gor Trygg jag bä - ras skall af dig

När han kal - lar, vill jag sva - ra: "Ja, jag kom - mer, Gud, till dig."
 Stärk min tro, tills jag i him - len För din tron får pri - sa dig!
 Du är när mig, tills jag ser dig Där ej nå - gon sorg mig när.
 Hem till bo - nin - gar - na mån - ga, Där du rum be - redt åt mig.

KÖR.

Håll mig, Fräl - sa - re, dig nä - ra, Till dess hem du häm - tar mig!
 Håll mig, håll mig,

Städs' din kär - lek skall mig bä - ra. Håll mig, Je - sus, tätt till dig!
 Städs' din trogna

371. Tätt vid korset.

FANNY J. CROSBY.

W. H. DOANE.

1. Tätt vid kor - set, Je - sus kär, Hjälp mig städs att blif - va,
 2. Tätt vid kor - set först mig fann Nå - den un - der - ba - ra;
 3. Tätt vid kor - set! O Guds lamm, Ställ dess bild fram - för mig,
 4. Tätt vid kor - set städs jag vill Hop - pas, bi - da, va - ka,

Vid den häl - so - flod, som där Lif en - hvar vill gif - va!
 Tätt vid kor - set först jag såg Mor - gon - stjär - nan kla - ra.
 Och att i dess skug - ga gå Stän - digt vil - lig gör mig!
 Tills jag frälst på an - dra strand Him - lens fröjd får sma - ka.

KÖR.

Kor - set blott. kor - set blott. Va - re städs min ä - ra,

Tills dig täcks på an - dra strand Hvi - la mig be - skä - ra!

2. LOFSÅNGER.

372. O, ägde blott min tunga ljud!

Mel. ARIEL.

1. O, äg - de blott min tun - ga ljud Att
 2. Ditt namn jag skul - - le sjun - ga där, Det
 3. Ack, snart den da - - gen gryr för mig, Då

rätt lof-sjun-ga Her-ren Gud, Min Gud, Im-ma - nu - el! O,
 un - der - ba - ra namn du bär, Där du på tro - nen bor. O,
 Her - ren för mig hem till sig, Till him-lens lju - sa höjd. Då

kun - de upp jag svin - ga mig, Jag skul - le täf - la
 fin - ge jag till e - vig tid Upp - stäm - ma Her - rens
 med min Her - re, bro - der, vän, En e - vig - het mig

då för dig i sång med Gabri - el, I sång med Ga - bri - el.
 lof i frid, Hans makt och ä - ra stor, Hans makt och ä - ra stor!
 står i - gen i här - lig - het och fröjd, I här - lig - het och fröjd.

373. Kom, låtom oss på barnavis!

1. Kom, låt-om oss på bar-na-vis Upp-stäm-ma Her-rens Je-su pris!
 2. Kung ut-i al-la him-lars hus, Hans mantel är af him-melskt ljus,
 3. Up-på till-bed-jans vin-ge höjd Besjung hans ma-je-stät med fröjd!

Men säg, hvem är be-kväm där-till? Ack, in-ga ord här räk-ka till.
 Som ti-o tu-sen so-lars sken Ha sam-man-väft så hög och ren.
 Hans pris skall bo på tun-gan min, Tills al-la värld-ar stäm-ma in:

KÖR.

Pris och ä-ra sjun-ga vi Her-ren Je-sus, som köpt oss fri.

Ho-si-an-na, Ho-si-an-na, Ho-si-an-na sjunga vi Guds lamm.

Pris och ä - ra sjun - ga vi Her - ren Je - sus, som köpt oss fri.

Ho - si - an - na, Ho - si - an - na, Ho - si - an - na sjunga vi Guds lamm.

374. Gud vår tillflykt.*

CHAS. WESLEY.

WM. H. HAVERGAL.

1. O, att med tu - sen tun-gors ljud På äng - la - ska - rors vis
2. Gif oss, o Gud, din An - des nåd Att fö - ra ut ditt pris,
3. Hur ljuft, o Je - sus, är ditt namn! Det skän-ker sjä - len frid.
4. Du kros-sar syn - dens hemska makt, Och fån-gen gör du fri.

Vi kun-de lof - va Her - ren Gud Och sjun - ga Je - su pris!
 För - kun - na högt ditt kär-leks - råd Hvar en up - på sitt vis!
 I nöd det är vår säk - ra hamn; Vår sköld, vårt svärd i strid.
 En sä - ker frälsnings-grund du lagt; På dig för - trö - sta vi.

* Kan ock sjungas som n:o 97.

375. O min själ, stäm in i sången!

J. FAWCETT.

L. MASON.

1. O min själ, stäm in i sån - gen, Som från al - la världar går!
2. Pri - sa ho - nom ren på jor - den, Tills det i - bland änglar sker,

Syn-da - ren, i bo-jor fån - gen, Nu sin fri - het å - ter - får.
Då för-smält i kär-lek vor - den Jag vid tro - nen sjunker ner!

Fa - der, du all nå-dens käl - la! Hell dig, du vår frälsnings Gud!
Pri - sen Gud, som oss har ska - pat, Fa - der, Son och Hel-ge And',

Ar - me syn - da - re nu säl - la Hö - ja si - na lofsångsljud.
Fräl-sar det som var för - tap - padt—Du, min själ, ock där - i-bland!

376. Hör, hur himlens harpor klinga!

1. Hör, hur himlens harpor klinga
Med mång tusen strängars ljud!
Frälsta skaror hyllning bringa
Jesus, fridens kung och Gud.
Han allena konung är,
Spiran öfver världen bär.
Halleluja, halleluja,
Halleluja! Amen.
2. Änglaskaror nederfalla
För hans tron tillbedjande,
Medan tusen röster skalla,
Lammet städs' lofsjungande.
Genom himlar, öfver jord
Lammets ära vare spord!
Halleluja, halleluja,
Halleluja! Amen.
3. Hell dig, Jesus! Du är ljuset,
Som upplyser jordens dal.
Lifvets furste, du ur gruset
Väcka skall de dinas tal.
Sen i evig frid och fröjd
Sjunga vi din kärlekshöjd.
Halleluja, halleluja,
Halleluja! Amen.
4. Ärans konung utan like,
Evig är din nåd och makt.
Du skall föra till ditt rike
Alla dina, som du sagt.
Snart hos dig i härlighet
Sjunga vi i evighet:
Halleluja, halleluja,
Halleluja! Amen.

377. Brudens lofsång.

LINA SANDELL.

1. Upp, min själ, att Herren lof - va För hans sto-ra nåd, För hans ord och
2. Kri-stus har min synd afplanat, Skänkt mig frid och ljus. Genom synd och
3. Ren och fri jag nu är vor-den, Bar-naskap jag fått. Sa - lig re-dan
4. In - gen-ting kan mig för-dö-ma, Kri-sti brud jag är. Vid sitt bröst han

dy - ra gåf - va, För dess tröst och råd, För dess tröst och råd!
död han ba - nat Väg till Fadrens hus, Väg till Fa-drens hus.
här på jor - den, Hvilken här-lig lott, Hvilken här - lig lott!
vill mig göm-ma, Jag är ho - nom kär, Jag är ho - nom kär.

5. Om han än sig stundom döljer,
Är han dock mig när;
Om i moln han nåden höljer,
Det blott kärlek är.
6. Här med vapen uti handen—
Vapnet är Guds ord—
Vill jag emot himlastranden
Draga från vår jord.
7. Gläd dig därför nu, mitt hjärta,
Uppstäm fröjdeljud!
Gläd dig under all din smärta!
Du är Kristi brud.
8. Snart din brudgumme skall komma
Uti härlighet
Och dig gifva med de fromma
Evig salighet.

378. Jesu kärleks pris.

1. Lof-sjun-gom Her-rens Je - su kär-lek, Som trofast in i kor - sets
 2. Ej finns i him-len, ej på jor den En vän så huld, som Je - sus
 3. Hur sa - ligt att vid Je - su hjär-ta Få hvi-la trygg i nå - dens
 4. Här är den san - na lif - vets käl-la, Som flö-dar rikt i e - vig-
 5. Nu din, min Je - sus, vill jag blif-va, I lif och död al - le - nast

död För oss har ut-stått hån och små-lek, Ja, af-grunds-
 är. Vår sjä - la - brud-gum är han vor - den, Som e - vig
 famn! Att un - der lif - vets storm och smär-ta Hug - sva-las
 het, Som gör oss o - ut - säg - ligt säl - la, Upp-fyll-da
 din. Ack, låt din Hel - ge An - de skrif-va Din kär-lek

kva - lens dju - pa nöd! O Je - sus, hjär - tans Je - sus
 kär - lek till oss bär. O Je - sus, hjär - tans Je - sus
 i så frid - full hamn! Hur ljuft att al - la sor - ger
 med Guds sa - lig - het. Så låt oss där - af ym - nigt
 djupt i hjär - tat in! Så skall jag dig, min Je - sus

kä - re, Lof, pris och tack vi dig hem - bä - - - re!
 kä - re, Lof, pris och tack vi dig hem - bä - - - re!
 glöm - ma Och i Guds kär - leks sköt' sig göm - - - ma!
 nju - ta, Ej Her-rens ri - ka nåd för - skju - - - ta!
 kä - ra, Ett e - vigt lof och pris hem - bä - - - ra!

379. Gif Jesus ära!

W. J. KIRKPATRICK.

1. Från berg och dal, omkring vår jord, I fjär-ran land och
 2. När da-gen gryr, till nat-ten sen Sänd ut Guds fräls- nings
 3. Där hemma i Guds pa- ra- dis Hans äng-lar lof.... hem-
 4. O syn-da-re, snart dö-dens flod Skall dig ur ti - - den

nä-ra, Sprid ut Guds frälsnings dy-ra ord, Och gif åt Je - sus
 lä - ra! Bjud ut den om och om i - gen, Och gif åt Je - sus
 bä - ra. De sjunga Her - rens lof och pris Och gif-va Je - sus
 bä - ra. Sök re-ning ut - i Je - su blod, Och gif åt Je - sus

KÖR.

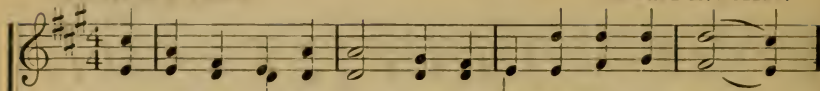
ä - ra! Gif åt Je-sus ä - ra, Gif åt Je-sus ä-ra! Sprid ut Guds
 ä - ra!
 ä - ra.
 ä - ra!

fräls-nings dy - ra ord, Och gif åt Je - - sus ä - ra!

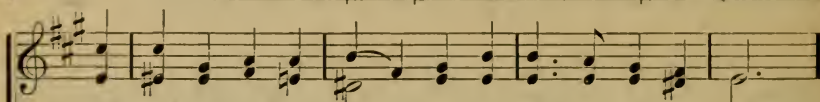
380. Hyllningssång.

FRANCES R. HAVERGAL.

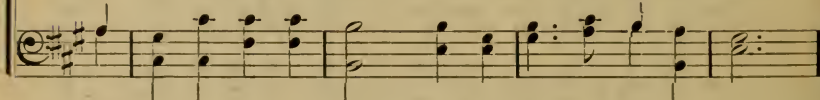
EDWARD M. FULLER.

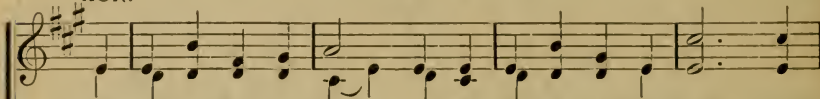
1. Vår Fräl - sa - re, vår Je - sus, Fördold men oss så kär!
 2. Du sa - lig - het oss brin - gar, O frälsnings-käl - la klar.
 3. All nåd och makt du' ä - ger, I dig all full - het bor;
 4. O, låt vårt lof full - än - das Hos dig, vår Gud, en gång

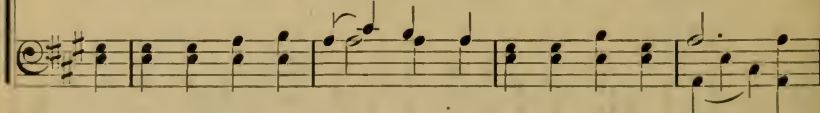
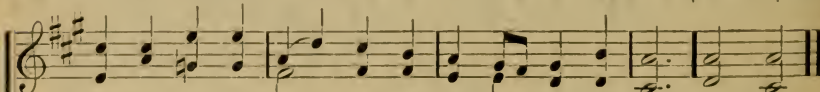
Det nam-net fram-för an - dra Vår fröj - de - käl - la är.
 Du bju - der he - la värld - den Din kär - lek un - der - bar.
 Din här - lig - het, o Je - sus, Är öf - ver all - ting stor.
 I e - vig kär-leks - hyll - ning Och e - vig ju - bel - sång!

KÖR.

Ditt namn ske pris och ä - ra! Med hel - ga sån-gers ljud Vi
 Ditt namn ske pris och ä - ra! Med hel - ga sån-gers ljud Vi
 Ditt namn ske pris och ä - ra! Med hel - ga sån-gers ljud Vi
 Då få vi sjun - ga ä - ra Vid him - la - har-pors ljud Och

dig vår hyllning bā - ra, Vår ko - nung och vår Gud!
 dig vår hyllning bā - ra, Vår nå - de - ri - ke Gud!
 pris och hyllning bā - ra Din här - lig - het, vår Gud!
 e - vig hyllning bā - ra Vår Fräl - sa - re och Gud. A - men.

381. Lammets pris.

G. PALMQVIST.

1. Kom, lå - tom oss för - e - nas här Med äng - lar - ne i höjd
 2. Vårt lamm är vär - digt ä - ran ha Och makt och här - lig - het
 3. Si, det lät slak - ta sig för oss Och gju - ta ut sitt blod,
 4. Ack sjä - lar, hö - ren, al - le I Som kän - nen syn - dens skuld!
 5. Må jord och haf och him - lar - na För - e - nas på en gång

Samt tu - sen, tu - sen hel - gon där, Och sjun - ga med stor fröjd:
 På jor - den och i him - lar - na I tid och e - vig - het.
 Att den, som tror, ej skall för - gås— O, tänk, hvad Gud var god!
 Nu kan en - hvar bli bör - dan fri; Gud är oss al - la huld.
 Att pri - sa Her - ren Je - ho - va Och sjun - ga lam - mets sång!

KÖR.

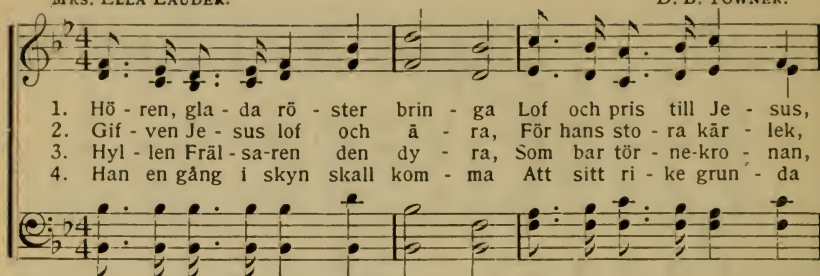
Hal - le - lu - ja, pris Guds lamm, Som blef dödadt på Gol - ga - ta!

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja! A - men.

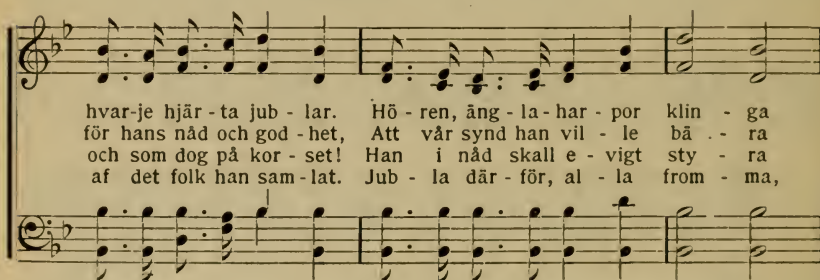
382. Krönen ärans konung!

Mrs. ELLA LAUDER.

D. B. TOWNER.

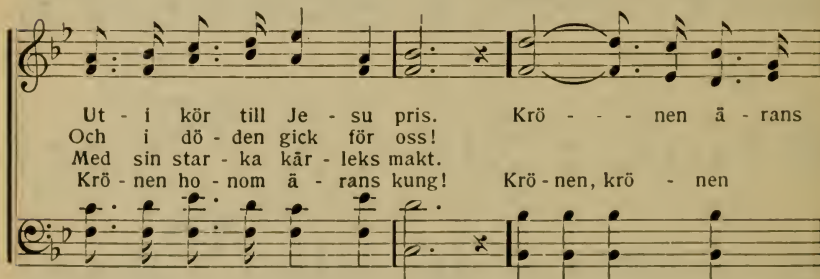

1. Hö - ren, gla - da rö - ster brin - ga Lof och pris till Je - sus,
 2. Gif - ven Je - sus lof och ä - ra, För hans sto - ra kär - lek,
 3. Hyl - len Fräl - sa - ren den dy - ra, Som bar tör - ne - kro - nan,
 4. Han en gång i skyn skall kom - ma Att sitt ri - ke grun - da

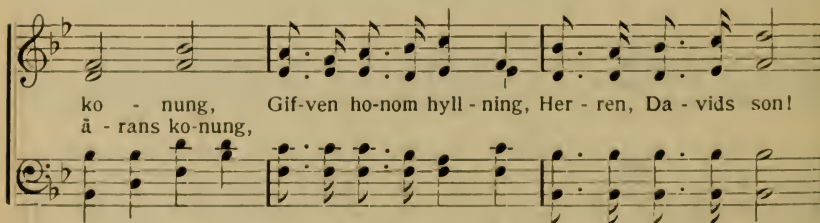

hvar - je hjär - ta jub - lar. Hö - ren, äng - la - har - por klin - ga
 för hans nåd och god - het, Att vår synd han vil - le bā - ra
 och som dog på kor - set! Han i nåd skall e - vigt sty - ra
 af det folk han sam - lat. Jub - la där - för, al - la from - ma,

KÖR.

Ut - i kör till Je - su pris. Krö - - - nen ä - rans
 Och i dö - den gick för oss!
 Med sin star - ka kär - leks makt.
 Krö - nen ho - nom ä - rans kung! Krö - nen, krö - nen

ko - nung, Gif - ven ho - nom hyll - ning, Her - ren, Da - vids son!
 ä - rans ko - nung,

Krö - - nen ä - rans ko - nung, Hyl-len Je-sus, Fräl - sa - ren!
 Krö-nen, krö - nen ärans konung,

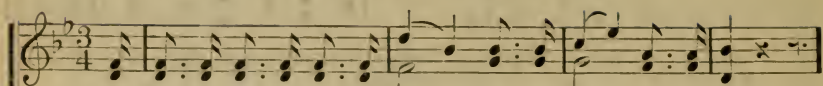
383. Stäm in i änglars kor.

1. Stäm in i äng - lars kor, Och sjung hans kär - lek stor,
 2. En små - lek stor han bar: Den kal - ken bit - ter var
 3. Hans nåd är rik och varm; Vår sång är svag och arm
 4. Dock om än svagt, än - då Hans pris vi sjun - ga må

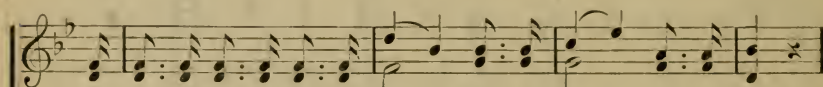
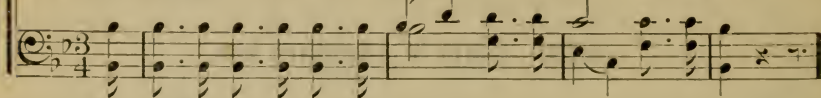
Hans ä - ra sjung! Han som re - ge - rar där, Äng - lars be -
 För oss han tog. Guds äng - lar så - go ned Med häp - nad,
 I stof - tet här. Men, ack! i ljus en gång I e - vig -
 På bar - na - vis! Hans mak - ten, ä - ran är, Han kun - ga -

un - dran är, Och nåd han till oss bär, Vår Gud och kung.
 hur han led. Min själ, fall ned och bed! För dig han dog.
 he - ten lång Vi sjun - ga bätt - re sång Åt ho - nom där.
 spi - ran bär. I hel - gon, sjun - gen där Och här hans pris!

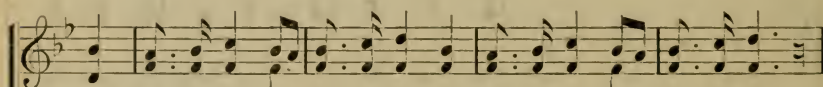
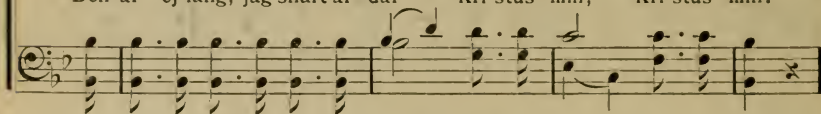
384. Kristus min.

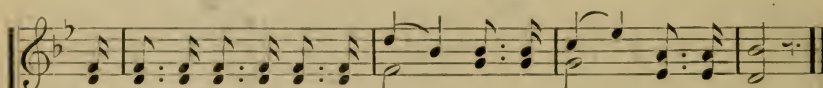
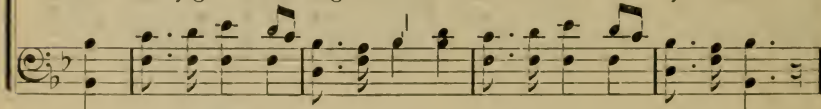
1.	O Gud, min Gud, jag pri-sar dig,	Pri-sar dig,	pri-sar dig,
2.	Han är mitt hjärtas bä-ste vän,	Kri-stus min,	Kri-stus min.
3.	Hvarhelst jag är, så natt som dag,	Kri-stus min,	Kri-stus min!
4.	Den väg jag går till him-len bär—	Kri-stus min,	Kri-stus min!

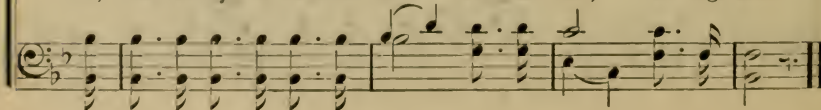
Att du din Son ut-gaf för mig,	Gaf för mig,	gaf för mig.
Han äl-skat har och äl-skar än,	Kri-stus min,	Kri-stus min.
Om jag mig tyc-ker än så svag,	Kri-stus min,	Kri-stus min!
Den är ej lång, jag snart är där—	Kri-stus min,	Kri-stus min!

Han är min präst, profet och kung. O själ, var glad, som ör-nen ung,
 I går, i dag han lik sig är, Han sam-ma om-sorg om mig bär;
 I sjukdom, ar-mod och all nöd, I ljus och mör-ker, lif och död
 Snart står jag i - bland änglars kor Och skådar Gud och ej blott tror.

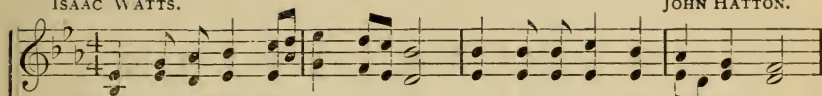
Och lyft dig upp i ljus och sjung:	Kri-stus min,	Kri-stus min!
Hug-sva-la-ren mig själf det lär—	Kri-stus min,	Kri-stus min!
Han är mitt allt till öf-ver-flöd—	Kri-stus min,	Kri-stus min!
O, him-la-fröjd och säll-het stor!	Kri-stus min,	E-vigt min!

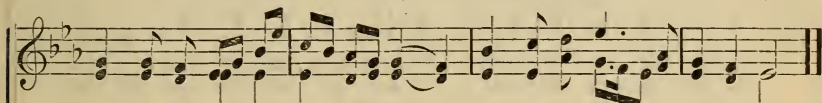
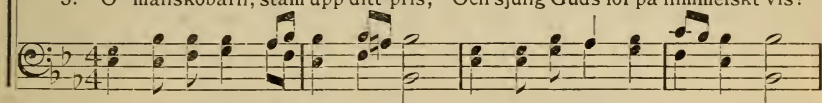
385. Guds lof.

ISAAC WATTS.

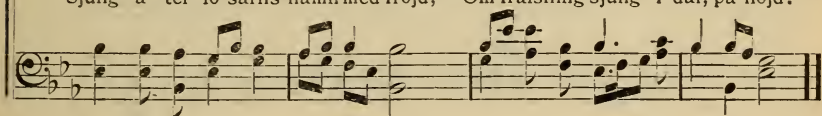
JOHN HATTON.

1. Enhvar, som un-der him - len bor, Lof-sjun-ge Gud i ä - ra stor!
2. Ja, e-vig är din nåd, o Gud, Och e-vigt sant din vil - jas bud.
3. O mänskobarn, stäm upp ditt pris, Och sjung Guds lof på himmelskt vis!

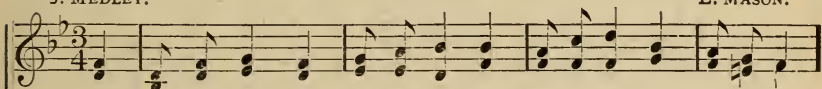
Sjung Je-su namn från strand till strand, På hvarje språk, i al - la land!
 Dig he-la världen hyll - ning ger, Tills so-len al - drig mer går ner.
 Sjung å - ter-lö-sarns namn med fröjd, Om frälsning sjung i dal, på höjd!

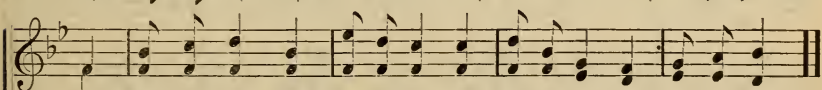
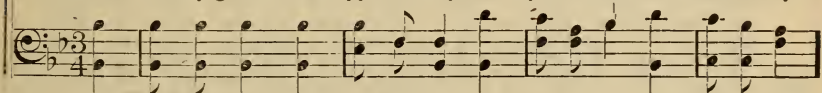
386. Hans ömma kärlek.

S. MEDLEY.

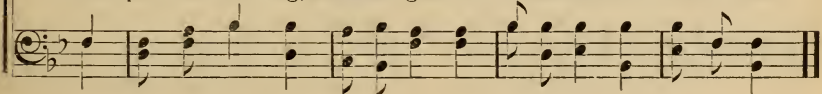
L. MASON.

1. Vak upp, min själ, vak upp och sjung Din å - ter-lö - sa - re och kung!
2. Han såg mitt af - fall, såg min nöd, Och frälste mig från e - vig död,
3. Trots star-ka hä - rars larm och hot, Fast värld och satan stå mig mot,
4. När sor-ger likt den mör-ka skyn Här sam-las tätt fram-för min syn,
5. Snart skall jag fa - ra upp med fröjd Till lju-sets land i himlens höjd

Må äm - net för den sån-gen bli: Hans ömma kär-lek, ack, hur fri!
 Och än i nåd hos mig han bor. Hans ömma kär-lek, ack, hur stor!
 Han för mig dock på säker mark. Hans ömma kär-lek, ack, hur stark!
 Han all - tid vid min si-da står, Och jag hans kär-lek nju - ta får.
 Och pri - sa sa - lig, frälst och glad Hans ömma kär - lek i Guds stad.

387. Tröst.

L. VON BEETHOVEN.

1. O, hur mån ga skö-na stun-der Som oss Her-ren de-lat har,
 2. Tänk, att där få hem-ma va-ra, Klädd i o-för-gång-lik-het,
 3. Drab-bar dig ock nöd den stör-sta Till ditt bä-sta allt det är.

Och hur of-ta nå-dens un-der Bal-sam för vårt hjär-ta var!
 Fri från re-sans nöd och fa-ra, Vitt-ne till hans här-lik-het!
 Så-kert är du ej den för-sta, Som för kor-set tac-kar där.

Hu-ru mildt han skug-ga sänkte Un-der mid-dags-so-lens brand
 Skall ej det ditt hjär-ta lif-va Att med tå-la-mod och fröjd
 Stundom går den sma-la vä-gen Öf-ver vil-da bran-ter fram,

Och med lif-vets dagg be-stänk-te Van-dra-ren på ök-nens sand!
 Åt hans vil-ja helt dig gif-va Med hans led-ning helt för-nöjd?
 Där du ir-rar kring för-lä-gen. Her-den bär då själf sitt lamm.

Li-tet till, och den är nä-ra, Hem-för-lof-nin-gen, då Gud
 Allt ju till ditt bä-sta län-der, När du gif-vit Gud din själ.
 O, så skyn-da glad på fär-den Tro-gen i din Her-res spår,

Häm - tar hem till fröjd och ä - ra Ut - af nåd sin kä - ra brud.
 Bi - da blott, se Gud i hän - der, Och till slut han allt gör väl.
 Att det sy - nas må för värl - den, Att till him - me - len du går!

388. Om Jesus vill jag sjunga.

1. Det är så godt att om Je - sus sjun - ga, Hans god - het
 2. Jag har för - loss - ning i - ge - nom blo - det, Guds löf te
 3. Hvad skul - le jag då nu mer be - gå - ra? Hans brud jag

pri - sa, hans nåd för - kun - na, I sän - gen
 har jag be - stämmt i or - det, Att Je - sus
 är ju, den tåc - ka, kä - ra. När blo - det

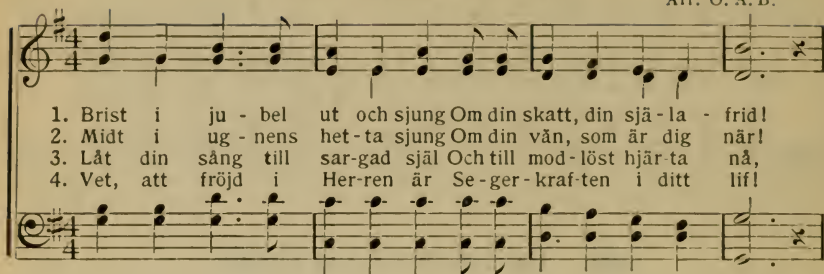
sä - ga hvad han är god, Som oss har köpt med sitt dy - ra blod,
 köpt mig så - dan jag är, Att e - vig kär - lek han till mig bär.
 ned - flöt från korssets stam, All dom blef upp - häfd, all synd försvann.

4. Ej under då, om jag nu vill sjunga
 Om vännen Jesus med lossad tunga
 Och börja litet att sjunga här,
 Tills jag för evigt får sjunga där.

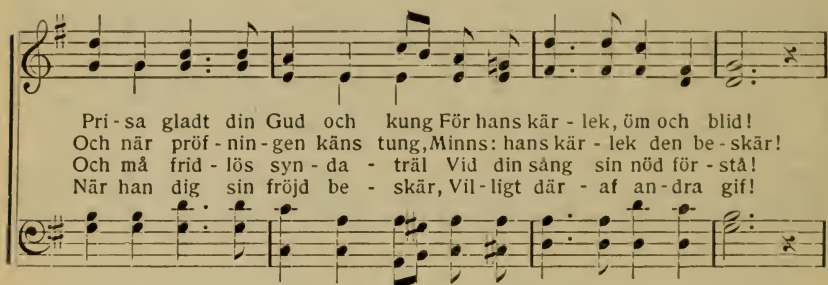
5. Han ger här nere hvad jag behöfver,
 Och himlaarfvet blir ändå öfver,
 Tills ofvan molnen jag snart får gå
 Att saligheten tillträda få.

389. Sjung af fröjd!

Arr. O. A. B.

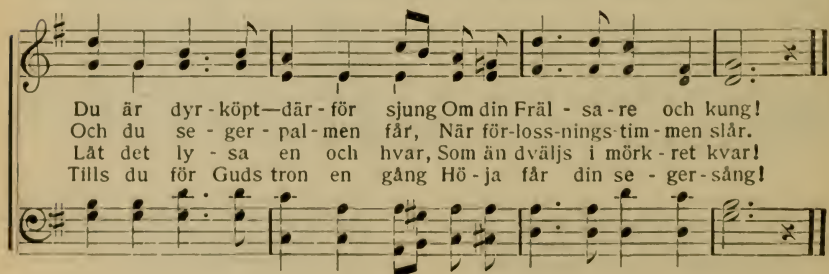
1. Brist i ju - bel ut och sjung Om din skatt, din sjä - la - frid!
 2. Midt i ug - nens het - ta sjung Om din vän, som är dig när!
 3. Låt din sång till sar - gad själ Och till mod - löst hjär - ta nå,
 4. Vet, att fröjd i Her - ren är Se - ger - kraf - ten i ditt lif!

Pri - sa gladt din Gud och kung För hans kär - lek, öm och blid!
 Och när pröf - nin - gen käns tung, Minns: hans kär - lek den be - skär!
 Och må frid - lös syn - da - träl Vid din sång sin nöd för - stå!
 När han dig sin fröjd be - skär, Vil - ligt där - af an - dra gif!

Låt ej mod - lös - he - tens natt Ut - i van - makt slu - ta dig!
 Här - da där - för tro - get ut, Stil - la böjd vid kor - sets fot,
 Ack, gräf ic - ke ner ditt pund, Dölj ej lju - set, som du fått!
 Ja, låt tack - sam - he - tens sång Klin - ga högt i Ke - dars tält,

Du är dyr - köpt - där - för sjung Om din Fräl - sa - re och kung!
 Och du se - ger - pal - men får, När för - loss - nings - tim - men slår.
 Låt det ly - sa en och hvar, Som än dväljs i mörk - ret kvar!
 Tills du för Guds tron en gång Hö - ja får din se - ger - sång!

390. Segersång.

L. MASON.

1. Stäm upp din se - ger - sång På him - melsk me - lo - di!
 2. Be - sjung vår Her - re Gud Och So - nen, som blef död,
 3. På tro - nen nå - den satt, Och vre - den stil - la stöd,
 4. Af - tor - ka smär - tans tår! Ej hopp - lös än - gest när,

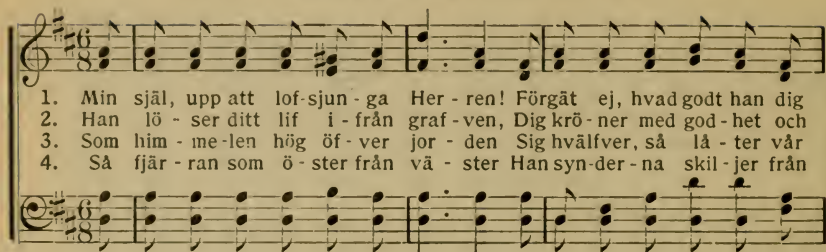
Låt värld - en där - af e - ko ge, Att nå - den den är fri!
 Att fräl - sa ar - ma syn - da - re Från e - vig pi - nas nöd!
 När en - de So - nen sän - des ned, Att lö - sa oss med blod,
 Men nå - dens spi - ra fat - ta om, Den frid dig bju - des här!

391. Jesu namn, min fröjd.

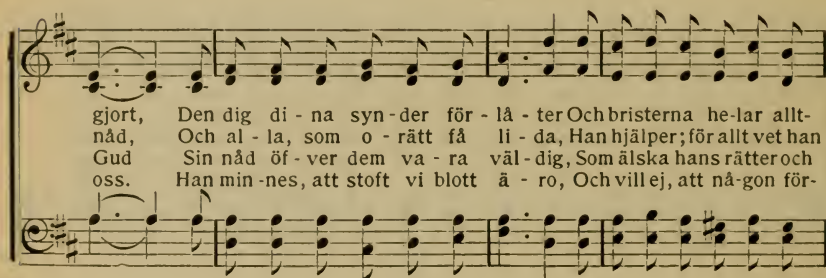
1. O Je - sus, i ditt namn jag hör Mu - sik så ljuf, så skön. Ditt hel - ga
 2. Det äd - la - ste jag ön - ska må I dig så rikt jag har. Ej själf - va
 3. Din nåd den hvi - lar öf - ver mig I rik - ligt öf - ver - flöd; För hjärtats
 4. Med si - sta lju - det af min röst Jag pri - sa vill ditt namn, Och sen helt

namn jag äg - na vill Min lof - sång och min bön, Min lof - sång och min bön.
 lju - set är mig mer, Ej vän - skap nå 'nsin var, Ej vänskap nå 'nsin var.
 sår den balsam är Och tröst i kval och nöd, Och tröst i kval och nöd.
 mål - lös ut - af fröjd Dig slu - ta i min famn, Dig slu - ta i min famn.

392. Min själ, upp att lofsjunga!

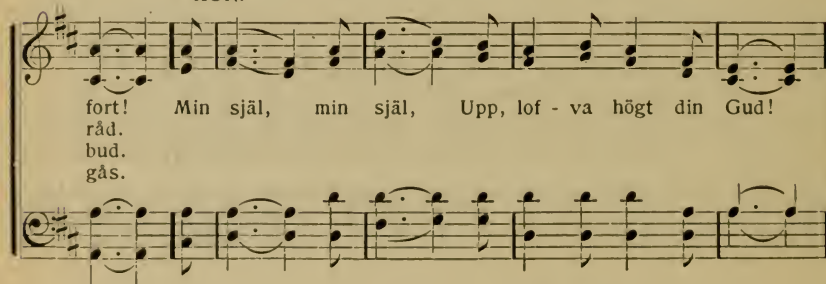

1. Min själ, upp att lof-sjun-ga Her-ren! Förgät ej, hvad godt han dig
 2. Han lö-ser ditt lif i-från graf-ven, Dig krö-ner med god-het och
 3. Som him-me-len hög öf-ver jor-den Sig hvälfver, så lå-ter vår
 4. Så fjär-ran som ö-ster från vä-ster Han syn-der-na skil-jer från

gjort, Den dig di-na syn-der för-lå-ter Och bristerna he-lar allt-
 nåd, Och al-la, som o-rätt få li-da, Han hjälper; för allt vet han
 Gud Sin nåd öf-ver dem va-ra väl-dig, Som älska hans rätter och
 oss. Han min-nes, att stoft vi blott ä-ro, Och vill ej, att nå-gon för-

KÖR.

fort! Min själ, min själ, Upp, lof-va högt din Gud!
 råd.
 bud.
 gås.

Stäm upp, stäm upp Med fröjd din lof-sångs ljud!

5. Som fadren förbarmar sig öfver
Sitt barn och det sluter i famn,
Så Gud öfver dem sig förbarmar,
Som sätta sin lit till hans namn.
6. Lofsjungen vår Gud, I hans änglar,
I hjältar, som lyden hans bud,
Och som hans befallningar gören,
Upp, prisen vår Herre och Gud!

393. Lofven nu Herren!

L. MASON.

1. Lof - ven nu Her - ren med har - por och psal - mer! Ho - nom att
2. Han den i hjär - tat för - kros - sa - de he - lar, Svi - dan - de
3. Skå - den med un - dran, hur Her - ren re - ge - rar: Vål - di - ga
4. Him - me - lens hvalf han med sky - ar be - tär - ker, Tör - stan - de
5. Han har ej lust till de stol - ta och star - ka, Men de e -
6. Pri - sa, Je - ru - sa - lem, Her - ren, din ko - nung! Upp att lof -

lof - va är här - ligt och stort. Her - ren Je - ru - sa - lem
så - ren för - bin - der hans hand. Stjär - nor - na täl - jer och
käm - par han ned - slår till jord, Men de e - län - da han
jor - den han sval - kar med regn. Gräs han för bo - ska - pen
län - da han gif - ver sin nåd. Dem ho - nom fruk - ta och
sjun - ga, o Si - on, din Gud! Han dig be - fä - star med

byg - ger och sam - lar Dit sitt för - sking - ra - de folk, Is - ra - el.
näm - ner han al - la. Stor är vår Her - re, och stor är hans makt.
nå - digt upp - rät - tar. Sjun - gen vid har - por - nas to - ner hans lof!
lå - ter upp - vå - xa, Kor - par - ne mät - tar, som ro - pa om bröd.
hop - pas på ho - nom, Dem han upp - fyl - ler med säll - het och frid.
e - vi - ga mu - rar, Och di - na barn han väl - sig - nar i dig.

394. Uppmaning till lof.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Lof-ven Gud med gläd-je - sång Ut - i hans hel - ge - dom,
 2. Lof-ven för hans gär - nin - gar, Hans sto - ra här - lig - het!
 3. Lof-ven med ba - su - ners ton Och citt - rans, har - pans ljud!
 4. Lof-ven med cym - ba - lers klang Vål - lju - dan - de och klar!

Och i fä - stet af hans makt Lof - sjun - gen Her - ra - nom!
 Hyl - len med en vär - dig sång Hans hö - ga ma - je - ståt!
 Ja, till pu - ka, stränga - spel Och flöjt lof - sjun - gen Gud!
 Allt lof - sjun - ge Je - ho - va, Allt, allt hvad an - da har!

KÖR.

Lof - va honom, allt hvad an - da har! Gif åt Gud din lofsång ren och klar!

För hans kärlek allom up - pen - bar Sjung hans pris! Halle - lu - ja!

Denna sång kan sjungas som kanon, då en del börjar första versen, när en annan del hunnit till kören, och så tu - ra de om utan afbrott till sångens slut.

Used by per. A. L. Skoog, owner of copyright.

395. O, du nådens helga källa.

R. ROBINSON.

JOHN WYETH.

1. O, du nå - dens hel - ga käl - la, I - från him - lens pa - ra - dis
 2. Här jag hjäl - po - ste - nen re - ser, Glad och frälst från synd och fall,
 3. O, hvad nåd, som jag får nju - ta! "Nåd för nåd" du skänker mig.

Di - na ri - ka ström - mar väl - la, Ma - na mig till lof och pris.
 Kal - lar ho - nom E - be - ne - ser: Her - ren hjälpt och hjäl - pa skall.
 Må din kär - lek, Je - sus, slu - ta Mig allt när - ma - re till dig!

Må en himmelsk sång jag lä - ra, Sjun - gen i - bland änglars här,
 Je - sus sök - te mig i värld - en, Då jag än - nu fjär - ran var
 Böjd till o - tro, ack, med smär - ta, Her - re, jag nu kän - ner det -

Där - med dig min tack hem - bä - ra, Som all kär - leks käl - la är!
 Sä - kert är, att un - der fär - den Hem, han vår - den om mig tar.
 Men be - seg - la dock mitt hjär - ta För din him - mels här - lig - het!

VIII. Församlingssånger.

1. GUDS ORD.

396. Se, Herrens ord är rent och klart.

1. Se, Herrens ord är rent och klart Som guld, i de - geln
I nåd och san - ning up - pen - bart, Det blif - vit oss för -
2. Oss ly - sa skall hans nå - des sken, När vi hans ord för -
Hans lä - ra bi - be - hål - la ren Bland ett för - dārf - vadt

skā - radt.
ā - - radt; Ty är ock bland be - tryck och brist Vårt
fāk - te,
slāk - te. I ho - nom un - der all vår strid Vi

hopp till Her - ren fast och visst, Vårt hjär - ta o - för - fā - radt.
fin - na se - ger, vän - ta frid; Med ho - nom allt vi māk - te.

397. Härliga lifvets ord!

P. P. B.

P. P. BLISS.

1. Sjung, o sjung dem i - gen för mig, Här - li - ga lif - vets ord,
 2. Je - sus Kri - stus vår bör - da bar - Här - li - ga lif - vets ord!
 3. Hör, hur ljuf - ligt han kal - lar dig: Här - li - ga lif - vets ord!

Att min Je - sus har äls - kat mig! Här - li - ga lif - vets ord!
 Je - sus Kri - stus oss fri - köpt har - Här - li - ga lif - vets ord!
 Kom, o syn - da - re, kom till mig! Här - li - ga lif - vets ord!

KÖR.

Lif - vets ord, min pryd - nad, Lär mig tro och lyd - nad! Här - li - ga ord,
 Se - ger har han vun - nit, Full för - loss - ning fun - nit.
 Je - su blod al - le - na Kan ditt hjär - ta re - na.

här - li - ga ord, Här - li - ga lif - vets ord!..... 1 2
 ord!

398. Guds ord kan aldrig dö.

1. Guds ord kan aldrig dö—O, hvil-ken tröst! Det är ett e - vigt frö
2. Vår själ kan aldrig dö, Fast krop-pen skall Bli hölj-d med jord och snö

Sådt i vårt bröst. Det är vårt san-na ljus, Som oss från jordens grus
I graf-ven kall. Då skall vår fräl - sta själ I gläd-jen ta - ga del;

Ly - ser till Fa-drens hus, Till - fri - dens land. Guds ord kan aldrig dö,
Där allt blir e - vigt väl Hos Her-ren Gud. Vår själ kan aldrig dö,

Al - drig dö, al - drig dö. Guds ord kan aldrig dö, Nej, al - drig dö.
Al - drig dö, al - drig dö. Vår själ kan aldrig dö, Nej, al - drig dö.

399. Guds ord i vårt bo.

C. O. ROSENIUS.

O. AHNFELT.

1. Hvad helst här i värl-den bedröf-var min själ, Med Je-sus och or-det det
 2. När syn-den förskräcker och ängslar min själ, Jag trö-star på or-det och
 3. När fre-stelsens stormar för mäk-ti-ga bli, Visst fäl-ler jag mo-det men
 4. När lif-vet blir mörkt och jag ängslig och svag, Jag skyndar till or-det, och

all - tid blir väl. Och om jag ej kän - ner min
 Je - sus lik - väl. Min synd är mot Je - sus som
 hål - ler dock i. Du, Gud, är min ful - la rätt-
 där blir det dag. När an - dra bli ri - ka och

lyc - ka all - tid, I tron up - på or - det jag dock haf-ver frid.
 gni - sta mot haf, Hon slock-nar, för-svin-ner i dju - pa-ste graf.
 fär - dig-het än, Och du all min styr - ka. Jag sä - ger i - gen:
 jag dem ej lik, Jag skå - dar i or - det, och där är jag rik.

KÖR.

Ack, sa - li - ga ro, På Je - sus få tro Och haf-va Guds ord i sitt bo!

400. Mitt ljus.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

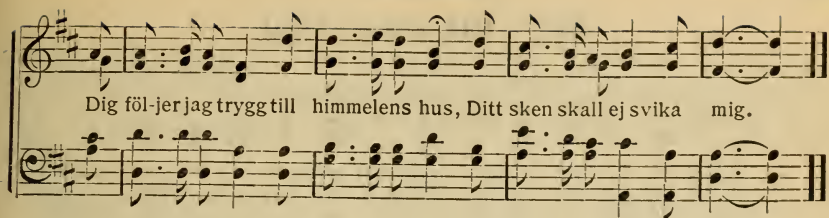
1. Jag van - drar i - ge - nom skug - gor - nas land, Och mör - ker om -
 2. Det lju - set det är Guds tro - fa - sta ord, En strå - le från
 3. Af ål - der det lyst på pil - grimers stråt, Ej nå - gon det
 4. Så van - drar jag säll mot him - me - lens strand, Och ljus är min

gif - ver mig, Men min Fa - der har satt ett ljus i min hand Att
 lju - sens Far, Hur än stor - mar - ne ra - sat kring det på jord, Det
 fört på skam, Och jag li - tar där - på, trots oväns för - såt Det
 lef - nads - stig, Därför pri - sar jag Gud och sjunger så glad: "Min

KÖR.

ly - sa mig på min stig..... Sto - ra ljus,..... skö - na
 än - nu ej slock - nat har.....
 mig ock skall fö - ra fram.....
 bi - bel, jag ål - skar dig."..... Här - li - ga ljus,

ljus,..... Kla - ra ljus på min van - drings stig!.....
 him - mel - ska ljus, Kla - ra ljus på min stig, kla - ra ljus på min stig!

Dig föl-jer jag trygg till himmelens hus, Ditt sken skall ej svika mig.

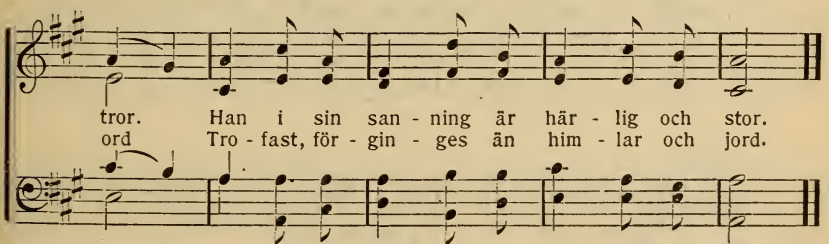
401. Herren i Israel kan icke svika.

1. Her - ren i Is - ra - el kan ic - ke svi - ka, Allt hvad han
Han från sitt löf - te och ord ej kan vi - ka, Al - drig han
2. Allt hvad han ta - lat han all - tid be - san - nat; Han ut - i
Ta - lar ej ett och dock tän - ker ett an - nat. Her - ren är

lof - var det hål - ler han visst.
um - gås med svek el - ler list. Sä - ker den bor, Som ho-nom
nö - den städs' hjäl-pen be - skär,
Gud, han ej män-ni - ska är. Städs' han blir spord Så-som sitt

tror. Han i sin san - ning är här - lig och stor.
ord Tro - fast, för - gin - ges än him - lar och jord.

3. Syndare alla, nu veten, betänken:
Helig, rättfärdig, sannfärdig är Gud!
I uti eviga döden er sänken,
Om I förakten hans nåd och hans bud.
Ännu i dag
Har han fördrag;
Snarligt er träffar dock hämnarens slag.

4. Alle I trogne, er trösten och fröjden!
Hjälpen, förlösningen, kommer en gång.
Arfvet och kronan er väntar i höjden.
Liden då tåligt!—snart slutas ert tvång.
Snart fån I gå
Kronan att få
Och inför tronen för evigt att stå.

402. Min moders bibel.

CHARLIE D. TILLMAN.

1. In-gen bok är mig så kär, Som min mo-ders bi-bel är. Nött och
 2. O, så väl jag min-nes än, Hur hon lä-ste om Guds vän, Jo-sefs
 3. Vål jag minns, hon lä-ste där Om vår Je-sus dyr och kär, Hur han
 4. Den-na tid har fjär-ran flytt, Men jag min-nes den på nytt Hvarje

bleknad, ger den all-tid sam-ma tröst. O, dess anblick för mig hän
 pröf-nin-gar och Da-ni-el i nöd, Hur en her-de-gos-se ung,
 gick till kor-set smär-te-ful - la steg, Hur hans bördas tyngd var svår—
 gång, som jag den kä-ra bo-ken ser. Och jag sö-ker hvarje dag

Såsom barn till moders knän, Och jag hör min öm-ma mo-ders mil-da röst.
 David, vardt en mäktig kung, Samt hur fi-en-den blef skuld till synd och död.
 Och hon tor-ka-de mintår, Då hon sa-de, att han det ta gjort för mig.
 Ver-ka Herren till be-hag, Föl-ja bu-den, som i bi-bel-n han mig ger.

KÖR.

O, hur kär du mig är! Från de tå-re-stänk-ta
 O, hur kär du mig är!

bladen än jag lär..... Kä - ra - re från år till år Du mig
än jag lär.

blif - ver, då jag går På den sma - la väg, som upp till him - len bär.

403. Ordet vår tröst.

SELNECCERUS.

1. Ditt ord är i vår nöd och sorg Vår säk - ra tröst och fa - sta borg.
2. Gif, att ditt ord oss ly - ser så, Att vi i mör - ker ic - ke gå

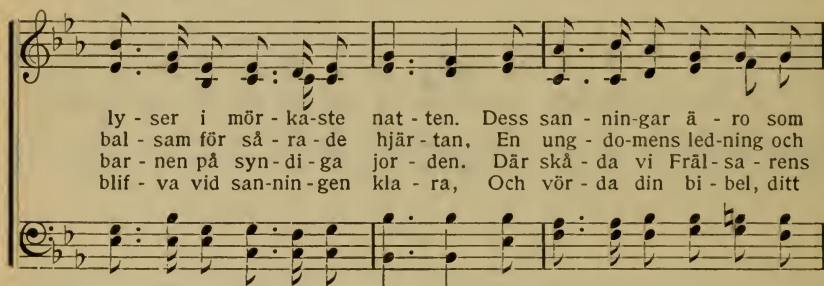
Där - vid håll din för - sam - ling ren Och fri - a hen - ne från allt men!
Men genom den - na jäm - mer - dal Må vandra till din himmelsal!

404. Vår dyrbara bibel.

P. U. STENHAMMAR.

1. Vår dyr - ba - ra bi - bel, som Her - ren oss gaf, Oss
 2. För hung - ri - ga är den ett lef - van - de bröd, Ett
 3. Där ta - lar vår Fa - der så vän - lig och mild Till
 4. O, må jag ej lyss - na till män - ni - sko - bud Men

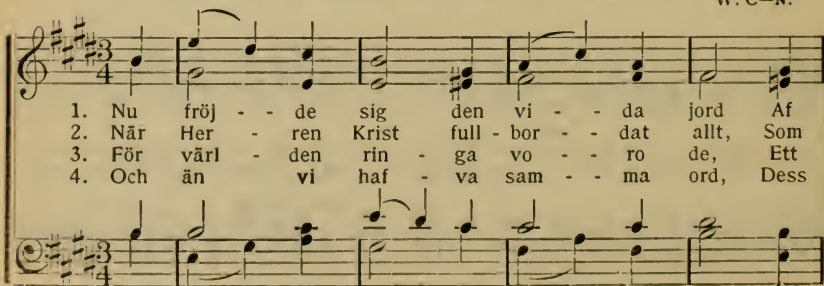
ly - ser i mör - ka - ste nat - ten. Dess san - nin - gar ä - ro som
 bal - sam för så - ra - de hjär - tan, En ung - do - mens led - ning och
 bar - nen på syn - di - ga jor - den. Där skå - da vi Fräl - sa - rens
 blif - va vid san - nin - gen kla - ra, Och vör - da din bi - bel, ditt

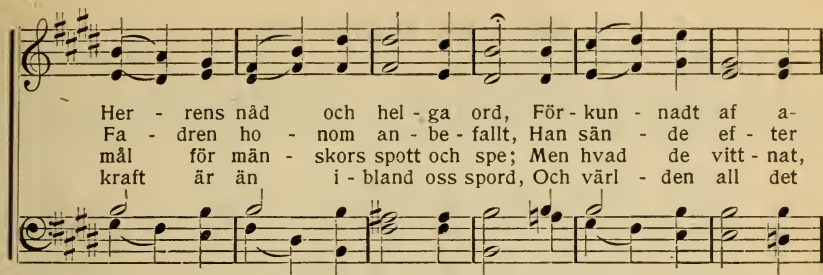
dju - pa - ste haf Med pär - lor och he - lan - de vat - ten.
 Ål - drin - gens stöd, En tröst e - mot bitt - ra - ste smär - tan.
 älsk - li - ga bild, Där be - tar den dyr - köp - ta hjor - den.
 ord, Her - re Gud, Och det i mitt hjär - ta be - va - ra!

405. Nu fröjde sig den vida jord!

W. C.-N.

1. Nu fröj - - de sig den vi - - da jord Af
 2. När Her - ren Krist full - bor - - dat allt, Som
 3. För värl - den rin - ga vo - - ro de, Ett
 4. Och än vi haf - va sam - - ma ord, Dess

Her - rens nåd och hel - ga ord, För - kun - nadt af a -
 Fa - dren ho - nom an - be - fallt, Han sän - de ef - ter
 mål för män - skors spott och spe; Men hvad de vitt - nat,
 kraft är än i - bland oss spord, Och värl - den all det

post - lars röst Oss syn - da - re till e - vig tröst!
 Guds be - slut Kring värl - den sī - na vitt - nen ut.
 hvad de sagt Gått fram trots mörk - rets våld och makt.
 fö - - ra skall Till Her - rens Je - su fo - ta - pall.

406. Gud, ditt ord, det dyra.

1. Gud, ditt ord, det dy - ra, kä - ra, Vil - ja vi be - håll - la städs'; }
 Ty ut - i din hel - ga lä - ra Själ och hjär - ta all - tid gläds. }
 2. Or - det ut - af Her - ren gif - vet Är ett ord till e - vig tid }
 Och en väg för oss till lif - vet: Ge - nom or - det ha vi frid. }

{ Skul - le ej ditt ord få gäl - la, Hvar - på hvi - la - de vår tro?
 { Värl - den kan ej till - freds - stäl - la, Men ditt ord ger tröst och ro.
 { "Den som be - der var - der gif - vet;" Det - ta löf - te skall be - stå.
 { Den som har i So - nen lif - vet, Han skall lif - vets kro - na få.

407. Det är Guds ord.

LINA SANDELL.

I. A. P. SCHULZ.

1. Hvad är den kraft, hvad är den makt, Den krist - na rid - dar -
 2. Hvad är som ett tve - eg - gadt stål, Som al - drig nå - got
 3. Hvad bru - sar så med stor - mens ljud Och öf - ver - rö - star
 4. Hvad su - sar som en vå - stan - fläkt Och klä - der allt i

ska - rans prakt, Den skärm, den sköld, den borg för hä - ren, De
 mot - stånd tål Och in - tet pan - sar u - te - stän - ger Men
 å - skans bud? Hvad dun - drar ut - i syn - darns ö - ra, Som
 sommarns dräkt? Hvad fri - skar upp de slag - na hjär - tan, Hvad

blan - ka sli - pa - de ge - vä - - ren, Som al - drig föl - lo
 ge - nom själ och an - da trän - ger Och e - gen van - makt
 do - mens röst han skul - le hö - - ra, Och straf - fet ho - nom
 ro - par tröst i syn - da - smär - tan, Hvad drif - ver sor - gen

ned till jord? Det är Guds ord, det är Guds ord.
 kän - na lär? Det är Guds ord, Guds ord det är.
 fruk - ta lär? Det är Guds ord, Guds ord det är.
 fjär - ran här? Det är Guds ord, Guds ord det är.

5. O kraftens ord, du lifvets ord!
Till salighet uppå vår jord
Af Herren Gud du är oss gifvet:
I dig är sannningen och lifvet,
Och vägen du till himlen lär,
Ty Herrens, Herrens ord du är.

6. O, kom med kraft, o, kom med lif,
Vårt hjärtas riddarrustning blif;
Den lilla skaran för ur striden!
Dess kämpar längta efter friden—
Till himlen från en stridfull jord,
Kom, för oss, du, Guds helga ord!

408. O, det sköna bibelordet!

L. HARTSOUGH.

1. O, det skö - na bi-bel - or - det, Her-rens e - get dy-ra ord!
2. O, det skö - na bi-bel - or - det! Det kan he - la al-la sår,

Lyck-lig är den själ som tror det, Sa - lig re - dan på vår jord.
Le - da hem till fa-ders-bor - det Den, som ut - i syn-den går.

Ut - i nö - den kan hon sjun - ga, Un - der sor - gen kän - na fröjd,
Un-dan världens tu - sen sna - ror, Sa - tans dol - da garn och list,

Pri - sa Gud med he - lig tun - ga, Om ej glad dock all - tid nöjd.
Un-dan syn-dens män-ga fa - ror Le - der or - det oss för-visst.

409. Bibeln.

1. Jag vet ett ord med eld af him-len skrif-vet, Ett regn af
 2. Man kan det ty - da falskt, kan det för-vrån-ga, Man kan det
 3. Du fri-dens ord, hvars ljus oss än - nu glä-der, Bred di - na
 4. Vår tro på bi - beln är ej än för - kol - nad, Än har den
 5. Den ny - a jord, de ny - a him-lar vän - ta Vi glädt, vi

strå - lar till för - mör - kad jord. Det ka - star ljus på dö - den som på
 hä - da på en syn - dig jord, Men in - gen kan det in - ommu - rar
 strå - lar ut till kla - ra bloss! Du var den bä - sta skatt för vå - ra
 väg till ko - ja som till slott. Vål syns oss him - len här alltmer bli
 hop - pas sta - digt där - up - på, Och ef - ter hemmets frid vi ständigt

lif - vet, Det är vår Guds, det är vår Her - res ord.
 stän - ga, Det e - vigt fri - a, he - li - ga Guds ord.
 få - der. O, hör ej upp att va - ra det för oss!
 mol - nad, Men or - det skall för - drif - va sorg och brott.
 läng - ta, Ett o - för - gång - ligt arf vi sko - la få.

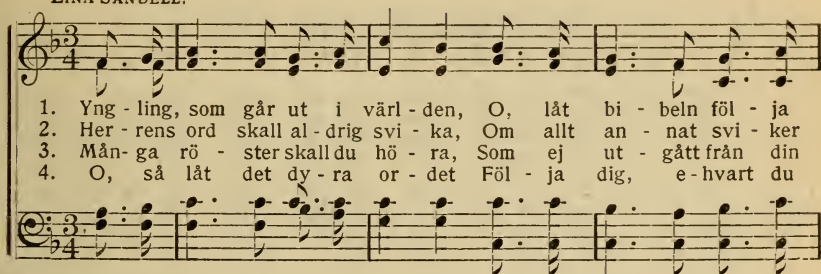
410. Ditt ord, o Gud.

O. B.

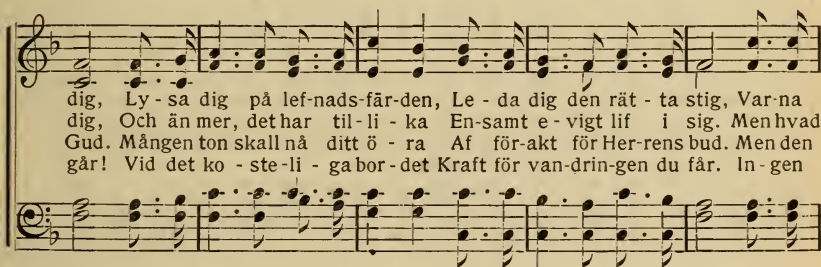
1. Ditt ord, o Gud, som dagg sig sänker neder
 Uti min själ och verkar Andens frukt.
 Det stillar själens törst och frid bereder,
 Och blifver städs' för mig en lifvets lukt.
2. Ditt ord, o Gud, är österns klara stjärna,
 Som leder mig till Frälsaren alltid.
 Dess ljus ännu den vise följer gärna
 Och finner liksom fordom själens frid.
3. Ditt ord, o Gud, skall stå, ja, evigt vara,
 Då alla andra grunder falla må.
 Ditt ord skall bli min tröst, tills jag får fara
 Dit upp och frälst inför ditt anlet' stå.

411. Hvad som varar.

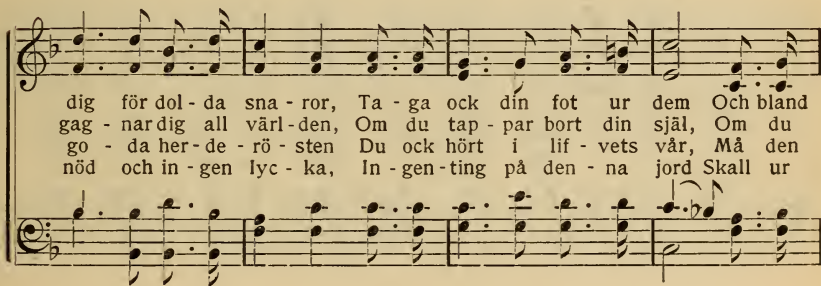
LINA SANDELL.

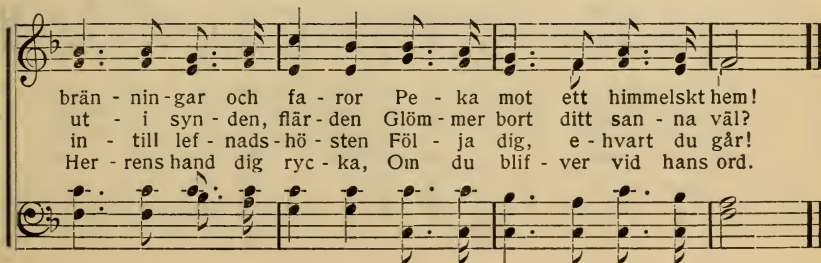
1. Yng - ling, som går ut i värl - den, O, låt bi - beln föl - ja
 2. Her - rens ord skall al - drig svi - ka, Om allt an - nat svi - ker
 3. Mån - ga rö - ster skall du hö - ra, Som ej ut - gått från din
 4. O, så låt det dy - ra or - det Föl - ja dig, e - hvart du

dig, Ly - sa dig på lef - nads - fär - den, Le - da dig den rät - ta stig, Var - na
 dig, Och än mer, det har til - li - ka En - samt e - vigt lif i sig. Men hvad
 Gud. Mången ton skall nå ditt ö - ra Af för - akt för Her - rens bud. Men den
 går! Vid det ko - ste - li - ga bor - det Kraft för van - drin - gen du får. In - gen

dig för dol - da sna - ror, Ta - ga ock din fot ur dem Och bland
 gag - nar dig all värl - den, Om du tap - par bort din själ, Om du
 go - da her - de - rö - sten Du ock hört i lif - vets vår, Må den
 nöd och in - gen lyc - ka, In - gen - ting på den - na jord Skall ur

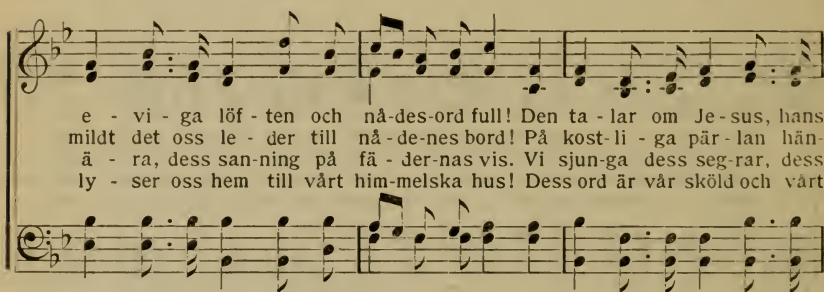

brän - nin - gar och fa - ror Pe - ka mot ett himmelskt hem!
 ut - i syn - den, flår - den Glöm - mer bort ditt san - na väl?
 in - till lef - nads - hö - sten Föl - ja dig, e - hvart du går!
 Her - rens hand dig ryc - ka, Om du blif - ver vid hans ord.

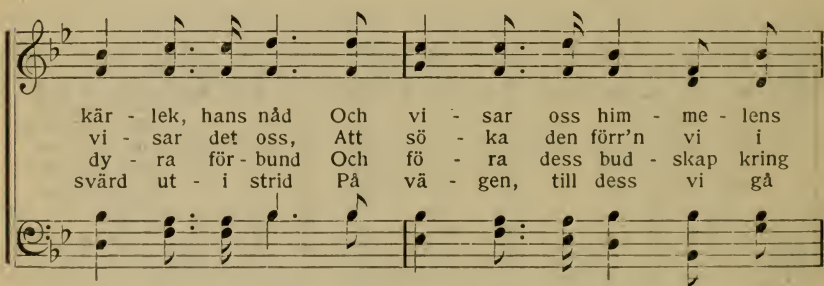
412. Vår bibel.

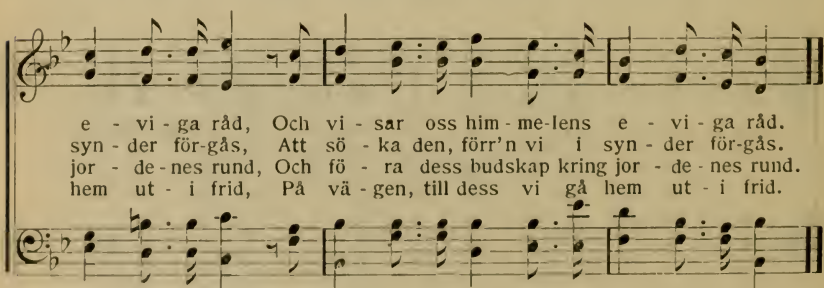
1. Vår bi - bel, vår bi - bel mer dyr - bar än gull, Af
 2. Vår bi - bel, vår bi - bel, det san - nin - gens ord! Hur
 3. Vår bi - bel, vår bi - bel! Vi sjun - ga dess pris, Dess
 4. Vår bi - bel, vår bi - bel, vårt stöd och vårt ljus, Som

e - vi - ga löf - ten och nå-des-ord full! Den ta - lar om Je - sus, hans
 mildt det oss le - der till nå - de-nes bord! På kost - li - ga pär - lan hän -
 ä - ra, dess san - ning på få - der-nas vis. Vi sjun - ga dess seg - rar, dess
 ly - ser oss hem till vårt him - melska hus! Dess ord är vår sköld och vårt

kär - lek, hans nåd Och vi - sar oss him - me - lens
 vi - sar det oss, Att sö - ka den förr'n vi i
 dy - ra för - bund Och fö - ra dess bud - skap kring
 svärd ut - i strid På vä - gen, till dess vi gå

e - vi - ga råd, Och vi - sar oss him - me - lens e - vi - ga råd.
 syn - der för - gås, Att sö - ka den, förr'n vi i syn - der för - gås.
 jor - de - nes rund, Och fö - ra dess budskap kring jor - de - nes rund.
 hem ut - i frid, På vä - gen, till dess vi gå hem ut - i frid.

2. FÖRE OCH EFTER ORDETS PREDIKAN.

413. Hit, o Jesus samlas vi.

T. CLAUSNITZER.

W. C. BRIEGEL.

1. Hit, o Je - sus, sam - las vi Att ditt hel - ga ord få hö - ra.
 2. Vårt för - nuft för - blin - dadt är, Mör - ker all vår själ be - tär - ker,
 3. O, du här - lig - he - tens sken, Ljus af Fadrens ljus ut - gån - get,

Vär - des själf du oss stå bi Och vår håg till an - dakt rö - ra,
 Om din An - de ej är när, Som nytt ljus i hen - ne väc - ker.
 Gör vår håg från mörk - ret ren, Som vårt hjär - ta håll - ler fån - get!

Att han i - från jor - den ta - gen Till dig all - tid var - der dra - gen,
 Je - sus, vär - des oss nu stjär - ka Och nytt hjär - ta i oss ver - ka!
 Styr vår tun - ga, håg och ö - ra Till att rätt vår gudstjänst gö - ra!

Att han i - från jor - den ta - gen Till dig all - tid var - der dra - gen!
 Je - sus, vär - des oss nu stjär - ka Och nytt hjär - ta i oss ver - ka!
 Styr vår tun - ga, håg och ö - ra Till att rätt vår gudstjänst gö - ra?

414. Fader, du som från din himmel.

MICHAEL HAYDEN.

1. Fa - der, du som från din himmel Skå - dar mildt på
Upp till dig från värl - dens vim-mel Til - lits - fullt vårt

2. Låt din An - de i oss ver-ka Rät - ta lif - vet
Att vår själ må kun - na mär-ka All den nåd, som

bar - nen ner,
ö - ga ser, Fram in - för din tron vi trä - da -
mer och mer,
du be - ter! Låt oss nu din kraft för - nim - ma,

Tag oss upp ut - i din famn! Fram in - för din
Tag din bo - ning i vårt bröst! Låt oss nu din

2:a gången *ff.*

tron vi trä - da - Bön - hör oss i Je - su namn!
kraft för - nim - ma, Fyll vårt hjär - ta med din tröst!

415. Ack, saliga stunder!

C. O. ROSENIUS.

O. AHNFELT.

1. Ack, sa - li - ga stun - der, som Je - sus oss ger, Då han si - na
 2. Då värl - den städs' sö - ker i lu - star - na frid Och skul - den för -
 3. Ack, vänd du vårt sin - ne från jord - lif - vets strid! Gif att vi nu
 4. Dig där - för för - bar - ma och tänk på vår nöd, Ack, gör oss nu

un - der af nåd oss be - ter, Då or - det för - kun - nar vårt
 ö - kar, bort - slö - sar sin tid, Då sam - las vi å - ter till
 fin - ne för kom - man - de tid Vårt lif och vår nä - ring ut -
 var - ma, upp - väck oss ur död! Låt la - gen få väc - ka, låt

e - vi - ga väl, Då Je - sus är nä - ra, Då Je - sus är
 bön och till sång Och or - det att hö - ra, Och or - det att
 i di - na sår! Vi ä - ro ju di - na, Vi ä - ro ju
 nå - den bli stor! Låt An - den få ver - ka, Låt An - den få

nå - ra Att väc - ka och lä - ra och trö - sta vår själ!
 hö - ra; Då or - det vi hö - ra, ej ti - den blir lång.
 di - na Med blod, sår och pi - na så dyrt köp - ta får.
 ver - ka, Så att vi må mär - ka, att du bland oss bor!

416. Herrens tempelgård.

K. A.

SVENSK FOLKMELODI.

1. I tron mitt hjär-tä läng - tar Till Her-rens tem-pel - gård,
 2. Gud ar - la - regn ned - sän - der, Som vatt-nar tör - stig jord,
 3. Men, Her - re, dig jag be - der, Du som är sköld och sol:
 4. Ack Je - sus, hjälp mig van - dra Fram - åt min lef-nads - stig

Där skrämnda sparf-ven vän - tar Att fin - na hem och vård;
 Vål - sig - nar tor - ra län - der Med kraf - ten af sitt ord.
 Ack, blic - ka till mig ne - der I - från din nå - da - stol!
 I red - lig - het och hand - la, Som or - det sä - ger mig!

Där sva - lan lugn får hvi - la, Ej störd af världens brus, Dit
 Han mig med nåd be - klä - der, Gör hed till käll - rik ort, Tills
 Ty jag vill hell - re va - ra Bland di - na barn en dag Än
 Ty mån - ga djupt för - ak - ta Din san - ning nu som förr; Men

tröt - ta sjä - lar i - la Och fin - na frid och ljus.
 fräl - sad jag in - trä - der I - ge - nom him - lens port.
 tu - sen med den ska - ra, Som skym - far städs' din lag.
 jag vill gär - na vak - ta In - vid ditt tem - pels dörr.

417. Kom, huldaste förbarmare!

J. KLUG.

1. Kom, hul-da - ste för - bar - ma - re, Som her - de in bland
Och led oss, ar - ma syn - da - re, Till käl - lor - na och
2. O kär - leks - haf, ut - gjut din flod Ut - öf - ver al - las
Låt kraf - ten af ditt hel - ga blod För - drif - va o - tros-

få - ren,
så - ren, Till Si - ons berg och Sa - rons bet', Där
hjär - tan!
smär - tan! Du he - la världens nå - da - stol, För-

i en sa - lig e - nig - het Hvar tro - gen själ har tref - nad!
vand - la med din ljuf - va sol Vår köld i e - vig vär - ma!

418. Före ordets förkunnande.

O. B.

1. Låt oss, o Gud, ditt helga ord
I denna stund få höra!
Som barn vi samlats kring ditt bord—
Låt ingenting oss störa!
Upplåt vårt öra, håg och sinn',
Och låt din sanning tränga in,
Gif salighet af höjden!
2. Låt kraft af höjden, Ande god,
Budbäras'ns tunga röra,
Att han med tro och heligt mod
Guds råd till oss må föra!
Gör ordets sanning uppenbar,
Och låt oss Jesus se enhvar,
Gif salighet af höjden!

419. Herre, samla oss nu alla!

LINA SANDELL.

W. B. BRADBURY.

1. Herre, sam - la oss nu al - la Kring ditt dy - ra nå - des - ord!
 2. Lär oss tro - get ta - ga va - ra På det ord oss gif - vet är!
 3. Må vi ak - ta på den ti - den, Då du sö - ker oss, o Gud!

Likt ett vår - regn låt det fal - la På vårt hjär - tas tor - ra jord!
 Led oss i ditt ljus det kla - ra På den väg, som till dig bär!
 Snart är nå - dens dag för - li - den, Och vi få ej fle - ra bud.

Vår - des oss din An - de sän - da Och din eld ibland oss tän - da,
 Håll vårt hjär - ta för dig stil - la, Låt ej o - tron oss för - vil - la,
 O, så hjälp oss nu att hö - ra Hvad vår själ kan sa - lig - gö - ra,

Mät - ta ljuf - ligt de e - län - da, Her - re, vid ditt ri - ka bord!
 Her - re, låt oss ej för - spil - la Nå - de - stun - den du be - skär!
 Upp - låt du vårt hjär - tas ö - ra, Och för - nim vårt bö - ne - ljud!

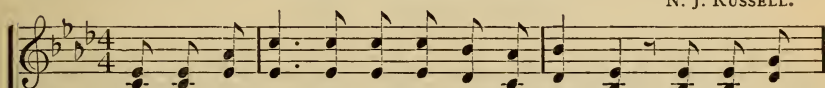

Mät-ta ljuf - ligt de e - län - da, Her - re, vid ditt ri - ka bord!
 Her - re, låt oss ej för - spil - la Nå - de - stun - den du be - skär!
 Upp-låt du vårt hjär-tas ö - ra, Och för-nim vårt bö - ne - ljud!

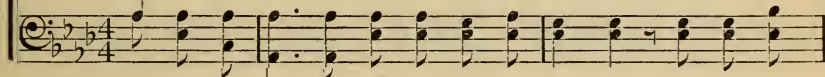
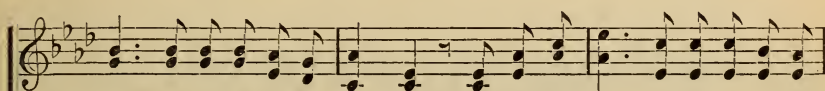

420. Hjälp, Herre!

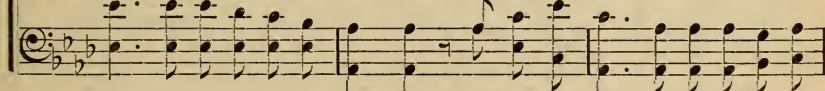
N. J. RUSSELL.

1. När, Her - re, du ditt ord mig lå - ter hö - ra, Låt sa - tan
 2. När jag i en - sam - he - ten vill be - trak - ta Din sto - ra
 3. Och när helt trött jag läng-tar att mig göm - ma I bö - ne -
 4. När jag skall gå den si - sta, mör - ka vä - gen, Låt mig ej
 5. Där får jag bli hvad här jag ön - skat va - ra Och slip - per

mig ej nå-got hin-der gö - ra! Gör hjär-tat öp - pet för din sanning
 kär-lek, hjälp mig all-tid ak - ta På hjär-tat, att det blifver städs' vid
 vrån, lär mig allt annat glöm - ma, Så att jag trygg in-vid ditt hul-da
 bli för dö-dens dal för - lä - gen! Led mig i - ge - nom du med trofast
 från all synd och från all fa - ra; Där får jag tac - ka blott och pri-sa

då, Att jag din hel - ga vil - ja må för - stå!
 dig; Hjälp, Her - re, att det ej be - dra - ger mig!
 bröst Blott lyss-nar till din ljuf - va her - de - röst!
 hand Till Ka - na - an, till him - lens säl - la land!
 Gud, Som kläd-de mig i här - lig - he - tens skrud.

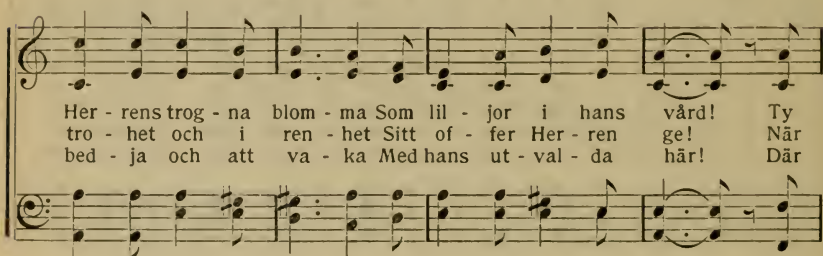

421. Hur ljuft det är att komma!

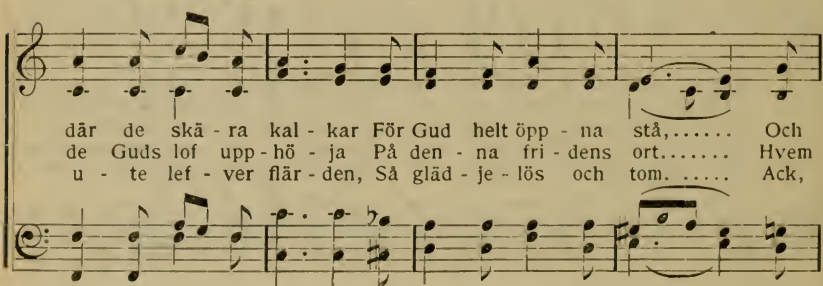
ISIDOR DANSTRÖM.

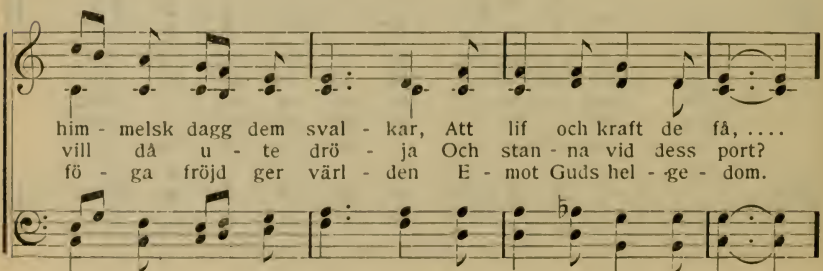
1. Hur ljuft det är att kom - ma Till Her - rens tem - pel - - gård, Där
 2. Hur ljuft i an - dens en - het Att dem till - sam - man se I
 3. Träd in att se och sma - ka, Hur ljuft - lig Her - ren är, Att

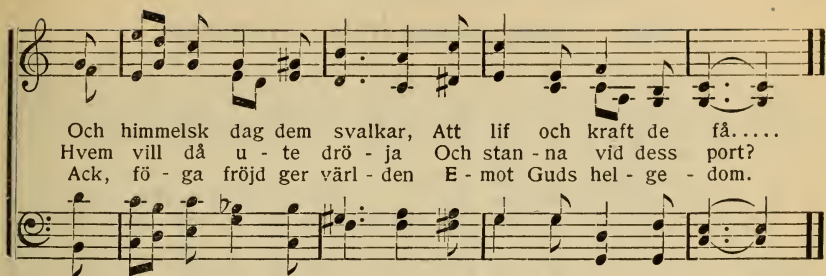
Her - rens trog - na blom - ma Som lil - jor i hans vård! Ty
 tro - het och i ren - het Sitt of - fer Her - ren ge! När
 bed - ja och att va - ka Med hans ut - val - da här! Där

där de skå - ra kal - kar För Gud helt öpp - na stå, Och
 de Guds lof upp - hö - ja På den - na fri - dens ort, Hvem
 u - te lef - ver flär - den, Så gläd - je - lös och tom, Ack,

him - melsk dagg dem sval - kar, Att lif och kraft de få,
 vill då u - te drö - ja Och stan - na vid dess port?
 fö - ga fröjd ger värld - den E - mot Guds hel - ge - dom.

Och himmelsk dag dem svalkar, Att lif och kraft de få....
 Hvem vill då u - te drö - ja Och stan - na vid dess port?
 Ack, fö - ga fröjd ger värl - den E - mot Guds hel - ge - dom.

422. Helige Fader.

F. F. HENNING.

1. He - li - ge Fa - der, Kom och var oss nä - ra,
 2. Je - sus, var när oss, Du som dog för al - la!
 3. He - li - ge An - de, Som i san - ning le - der,

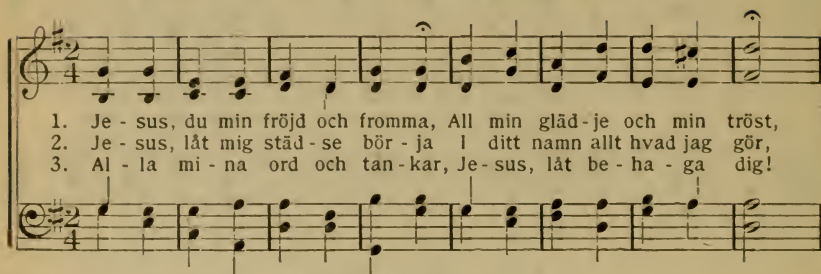

Låt oss för - nim - ma Kraf - ten af din lä - ra! Du, som kan
 Fräls - ning be - skär oss, Hör, vi dig å - kal - la! Led oss och
 Him - mel - ska duf - va, Sänk i dag dig ne - der; Hel - ga, väl -

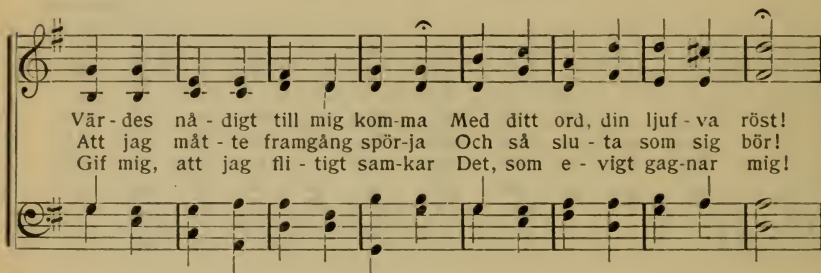

gif - va Mer, än vi be - gä - ra, Hör oss, o Fa - der!
 bär oss, Att vi ej må fal - la! Du är vår stark - het.
 sig - na Hvar - je själ, som be - der! A - men, ja, a - - men.

423. Jesus, du min fröjd och fromma.

1. Je - sus, du min fröjd och fromma, All min gläd - je och min tröst,
 2. Je - sus, låt mig städ - se bör - ja i ditt namn allt hvad jag gör,
 3. Al - la mi - na ord och tan - kar, Je - sus, låt be - ha - ga dig!

Vär - des nå - digt till mig kom - ma Med ditt ord, din ljuf - va röst!
 Att jag måt - te framgång spör - ja Och så slu - ta som sig bör!
 Gif mig, att jag flitigt sam - kar Det, som e - vigt gag - nar mig!

Kom, o Je - sus, blif mig när, Låt mig blif - va där du är!

424. Bön om Herrens närvaro.

O. B.

1. O Her re Gud, Må di - na bud i
 2. O Je - sus Krist, Låt oss för - visst i
 3. Kom, Hel - ge And', Och tänd din brand i

den-na stund vi lä - - ra, Att or - det så Vi
 dag din fräls - ning hö - - ra! Gif frid och fröjd Af
 al - las vå - ra hjär - tan! Rör or - dets tolk, Och

rätt för - stå Och ri - ka fruk - ter bä - - ra!
 him - lens höjd, Lär oss din vil - ja gö - - ra!
 fräls Guds folk I - från all o - tros - smär - tan!

425. Stilla, Herre, våra hjärtan!

1. Stil - la, Her - re, vå - ra hjär - tan För ditt ord! Låt som barn oss
 2. Hjälp ock oss i tron att ta - ga Hvad du ger, Ta - ga mot ut -

al - la sit - ta Kring ditt bord! Själf åt hvar och en du skif - te
 af din full - het Mer och mer! Un - der - vis - ning, tröst och tuk - tan

Sen hans del; Men åt hvar och en, o Her - re, Gif dig hel!
 Ät oss gif, Att ditt dy - ra ord må blif - va Oss till lif!

426. Amen, pris och ära!

JOHN WYETH.

1. A - men, a - men, pris och ä - ra Va-re dig, o Her-re Gud!
 A - men är din hel - ga lä - ra, Nåd och löf - ten, tröst och bud.
 2. A - men lju - de när och fjär-ran! Bort med suckan, synd och sorg!
 Sjung, min själ, var glad i Her-ren! Han är nu vår tröst och borg.

Vi med äng-lar oss för - e - na, Sjun ga gladt på bar-na - vis:
 Hvar-je hjär-ta, mun och tun - ga Sä - ge: a - men, lof och pris,

Du är vär-dig, du al - le - na, Att upp - bā - ra lof och pris.
 Tills vi a - men sko-la sjun - ga Ut - i him - lens pa - ra - dis!

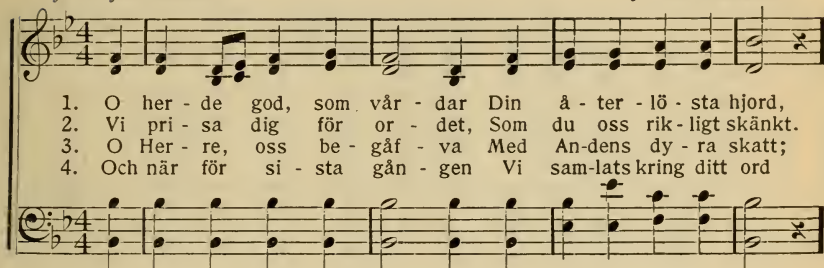
427. Tack, o Jesus, för ordet!

1. Tack, o Jesus, för det dyra Nådens ord vi fått af dig! Värdes våra fötter styra In på salighetens stig! Öppna öga, hjärta, öra, Gif din nåd och kraft därtill, Att vi ock må villigt göra Hvad af oss du hafva vill!	2. Värdes för oss uppenbara Ordets sanning mer och mer, Och den bild i oss förklara, Som med välbehag du ser! Låt det dyra ordet skaffa Någon frukt hos oss jämväl, Undervisa, trösta, straffa, Helga ande, kropp och själ!

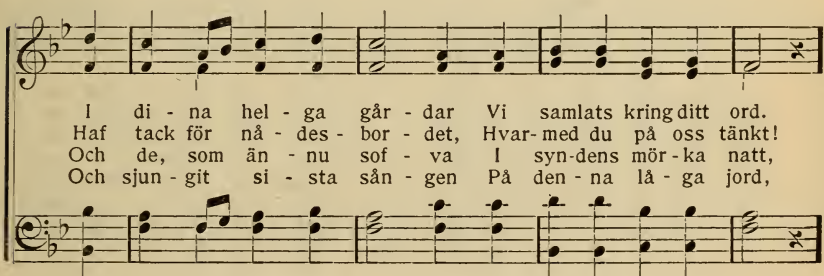
428. O herde god, som vårdar.

J. TH. JACOBSSON.

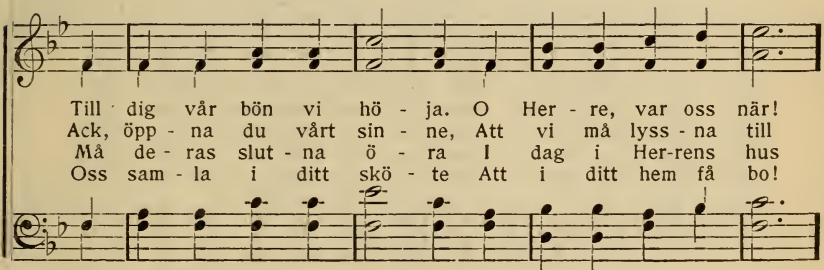
J. C. F. HÆFFNER.

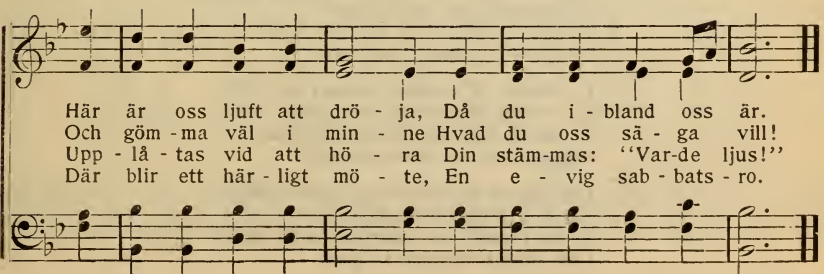
1. O her - de god, som vår - dar Din å - ter - lö - sta hjord,
 2. Vi pri - sa dig för or - det, Som du oss rik - ligt skänkt.
 3. O Her - re, oss be - gåf - va Med An - dens dy - ra skatt;
 4. Och när för si - sta gån - gen Vi sam - lats kring ditt ord

I di - na hel - ga går - dar Vi samlats kring ditt ord.
 Haf tack för nå - des - bor - det, Hvar - med du på oss tänkt!
 Och de, som än - nu söf - va I syn - dens mör - ka natt,
 Och sjun - git si - sta sån - gen På den - na lå - ga jord,

Till dig vår bön vi hö - ja. O Her - re, var oss när!
 Ack, öpp - na du vårt sin - ne, Att vi må lyss - na till
 Må de - ras slut - na ö - ra I dag i Her - rens hus
 Oss sam - la i ditt skö - te Att i ditt hem få bo!

Här är oss ljuft att drö - ja, Då du i - bland oss är.
 Och göm - ma väl i min - ne Hvad du oss sä - ga vill!
 Upp - lå - tas vid att hö - ra Din stäm - mas: "Var - de ljus!"
 Där blir ett här - ligt mö - te, En e - vig sab - bats - ro.

429. Haf tack, käre Jesus!

FR. ENGELKE.

SVENSK FOLKMELODI.

1. Haf tack, kä - re Je - sus, för or - det vi fått, Som
 2. Så tag oss nu, Je - sus, och led du oss fram, Och
 3. En gång när du kom - mer att häm - ta din brud l -
 4. Och se - dan hon e - vigt får sjun - ga så glad Ditt
 5. O, tänk, hvil - ket brus ut - af har - por och sång Där

sä - ger, att allt nu är väl, Att lö - sen är gil - lad och
 sköt oss och bär oss ock - så! Upp - sök och för - sam - la de
 från det - ta främ - lin - ge - land, Då blif - ver hon klädd i din
 lof med all him - me - lens här. Hvad jub - let blir stort i den
 hem - ma i him - me - len är! Där skall ej bli tyst om vår

allt är nu godt, Och köpt är hvar män - ni - sko - själ!
 mån - ga små lamm, Som än - nu för - sking - ra - de gå!
 snö - hvi - ta skrud Med kro - na och palm i sin hand.
 him - mel - ska stad, Hvad lust och hvad sa - lig - het där!
 Je - sus en gång. Hal - le - lu - ja, vo - re vi där!

6. Det närmar sig målet med hvarje minut,
 Och framåt det ilar så fort.
 Baneret vi segrande höja till slut,
 Då äro vi hemma—hur stort!
7. För blodet få syndare komma nu fritt.
 Du vill ju bli med oss, ack säg?
 O, må du besinna att valet är ditt!
 Följ med på den lefvande väg!
8. Och vägen är Jesus, den enda som går
 Till nya Jerusalems stad.
 Så ila framåt, och snart hvila du får
 Och sjunga däruppe så glad.

430. Högtidssång.

CAROLINE KEPPEL.

1. Hög - tid för han - den är, Ljuf - lig och blid.
 2. Drag oss allt mer till dig, Blif du vår skatt!
 3. Läk du de dju - pa sår, Fräl - sa - re kär,
 4. Tack för ditt nå - des - ord, Ljus på min stig!

Je - sus, blif själf oss när, Hel - ga dess frid!
 Lär oss på tör - ne - stig Pri - sa dig gladt,
 Dem oss din kär - lek slår, Och var oss när!
 Tack för ditt ri - ka bord, Du - kadt för mig!

Du, som är värl - dens ljus, Lys i vårt hjär - tas hus,
 Pri - sa din sto - ra nåd, Pri - sa ditt kär - leks - råd,
 Oss är du född, hvad tröst! Lif - va vårt kal - la bröst,
 Tack för ditt dy - ra blod, Tack för din An - de god,

Drag oss från jor - dens grus! Nu är det tid.
 Som i vårt öf - ver - dåd Ta - git oss fatt!
 Och låt vårt hjär - tas röst Pri - sa dig här!
 Tack för ditt tå - la - mod, Her - re, med mig!

431. Lof, pris och tack!

O. B.

GEO. KINGSLEY.

1. Lof, pris och tack, o Gud, För den - na nå - de-stund! Du
 2. Lär oss att göm - ma så Ditt ord i tack-samt bröst, Att
 3. Ack, led oss dag för dag På lif - vets sma - la stig, Så
 4. När mö - dans dag är slut, Vår kor - ta lef - nads-tid, Du

tol - kat oss din san - nings bud, Ditt dy - ra frids - för - bund.
 i dess ljus vi van - dra må Och fin - na nåd och tröst!
 att vi föl - ja ditt be - hag Och tro - get tjä - na dig!
 lof - vat oss få hvi - la ut I e - vig sab - bats - frid.

432. Ditt ord, o Herre.

HUGH WILSON.

1. Ditt ord, o Her - re, är min skatt, Mitt arf, som räk - ker till.
 2. Där skå - dar jag ditt kär - leks - råd Och ser din hel - ga lag
 3. Det skän - ker tröst i sorg och nöd, Det skän - ker sa - lig - het;

Med hjär - tans lust båd' dag och natt Jag det be - trak - ta vill.
 Och löf - te - na ut - af din nåd Med stän - digt nytt be - hag.
 Det är vårt hopp i lif och död - Pris, Gud i e - vig - het!

433. Dagar komma.

J. O. WALLIN.

J. SCHOP.

1. Da - gar kom - ma, da - gar flyk - ta. Håll dig vid Guds ord och säg:
 2. Krist - ne, me - dan vi här van - dra, Lå - tom oss på fä - drens vis
 3. Her - re, sig - ne du och rå - de Och be - va - re nu oss väl!

Det är mi - na föt - ters lyk - ta Och ett ljus på all min väg!
 From - me bed - ja med hvar - an - dra, Gla - de sjun - ga Her - rens pris!
 Her - re, ditt an - sikt' i nå - de Ly - se all - tid för vår själ!

Haf din lust i det - ta ord, Som af ål - der på vår jord Män - skors
 Bar - nens - lik - som fä - drens ljud Sti - ge upp till sam - me Gud Att hans
 Her - re Gud, dig till oss vänd, Och din frid oss al - la sänd! O Gud

tröst och frid be - red - de Och till him - me - len dem led - de!
 god - het ne - der - kal - la Öf - ver oss och öf - ver al - la!
 Fa - der, Son och An - de, Dig ske pris i al - lo lan - de!

3. DOP OCH NATTVARD.

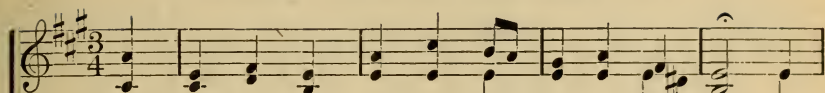
434. Hvi töfvar du?

1. Har du mod att Je-sus föl - ja, Hvad det än må ko - sta dig,
2. Se, hur ödmjukt Je-sus blif - vit Oss till fö - re - syn i allt:
3. Den där tror, som skriften sä - ger, Och blir döpt skall var - da frälst.
4. Hvem är du, som då vill klan - dra Hvad vi ut - af Her - ren fått?

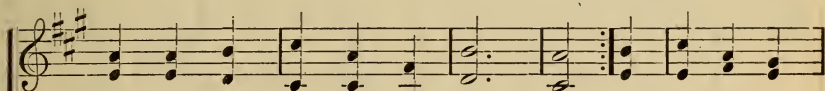
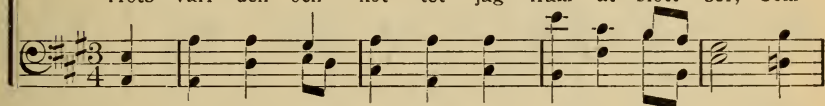
Räds då ej för do-pets bö - ja! Äf-ven där du ser hans stig.
Själ f han döptes—klart han gif-vit Ljus i det han oss be - fallt.
Kri - sti lä - ra här du ä - ger, Full med nåd för hvem som helst.
Hvem är du, som ej vill van - dra Vå - gen, som vår Je - sus gått?

5. Frälsning först och dopet sedan—
Se, så lærer klart Guds ord.
På den vägen samlats redan
Tusenden till Herrens hjord.
6. Är med Kristus död du vorden,
Stig då ned i dopets graf
För att uppstå här på jorden
Till det nya lif han gaf.
7. Du i dopet dig inviger
Till ett heligt lif för Gud
Och likt Jesus gärna stiger
Upp i lydnad för hans bud.
8. Hvarför vill du längre töfva?
O, stå upp, låt döpa dig!
Vill Guds Ande du bedröfva
Med att gå din egen stig?
9. Har du mod att korset bära
Under mängdens smäderop,
Var då trogen Kristi lära
Äfven när det gäller dop!
10. Lämna alla mänskofunder,
Lämna allt—följ Kristus blott!
Bygg ej mer på lösa grunder,
Då en klippfast grund vi fått!

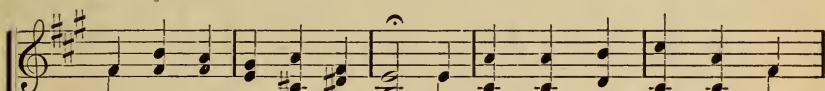
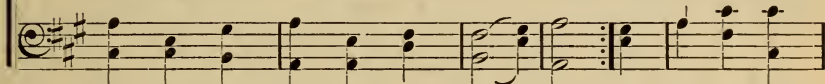
435. Jag vandrar till Jordanens flod.

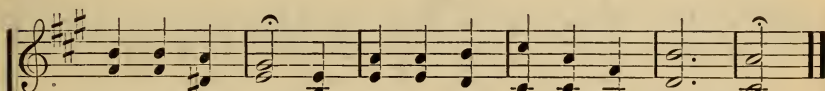
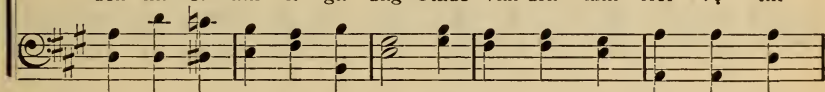
1. Så glad - ligt jag van - drar till Jor - da - nens flod Med
 Min re - ning jag fun - nit i Fräl - sa - rens blod, Och
 2. Jag pri - sar dig, Je - sus, min Her - re och Gud, Som
 Och skänk - te mig kraft till att föl - ja ditt bud. Jag
 3. Jag glad i Jor - da - nen med dig sti - ger ner, O
 Trots värl - den och köt - tet jag fram - åt blott ser, Som

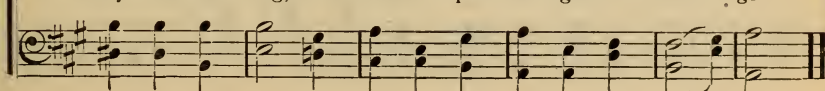
Je - sus och sy - sko - nen kä - - ra.
 nu vill jag föl - ja hans lä - - ra. Det höf - ves, att
 fann mig i fi - en - de - lan - det
 kny - ter det he - li - ga ban - det Med Fräl - sa - rens
 Je - sus, att blif - va be - graf - ven.
 pil - grim jag fat - tar nu staf - ven. Nu vill jag från

her - den är följd af sitt får, Att lär - jun - gen föl - jer sin
 lil - la, för - ak - ta - de hop, Som haf - ver en Her - re, en
 den - na så här - li - ga dag Städs' van - dra min Her - re till

mä - sta - res spår Och lå - ter sig dö - pas till Her - ren.
 tro och ett dop, Och lå - ter mig dö - pas till Her - ren.
 fröjd och be - hag, Till hem - met på hel - gel - se - vä - gen.

436. Gån ut i hela världen!

J. P. S.

J. P. SjöBERG.

1. Gån ut i he - la vÄrl - den och lä - ren al - la folk,
Och lä - ren dem att hål - la det Kri - stus har befallt!

2. O, hvil - ket nå - dens un - der, o, hvil - ket frids - för - bund,
För hed - nin - gar och ju - dar kring he - la jordens rund

3. Vår fräls - ning är full - bor - dad för tid och e - vig - het,
U - ti hans namn al - le - na är lif och sa - lig - het

I Fa - dens, Sons och An - dens namn dem dö - pen,
Si, dör - ren till ett e - vigt lif står öp - pen.
Att Gud för oss sin en - de Son ut - gif - vit!
Har Kri - sti lif en lö - se - pen - ning blif - vit.
Och Kri - stus är upp - stån - den från de dö - da.
För al - la dem, som vil - ja blif - va fräl - sta.

Guds Son har li - dit dö - den för A - dams fall - na släkt
Han för oss up - pen - ba - rat Guds sto - ra kär - leks - råd,
Guds vil - ja är nu den - na, att e - van - ge - li - um

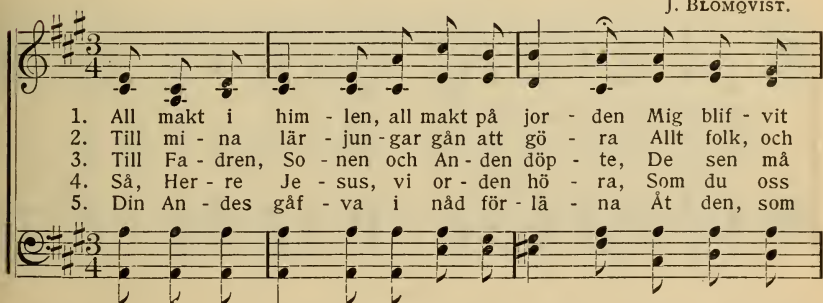
Och med sitt blod al - le - na dess syn - da - skuld be - täckt,
Att män - ni - skan får lef - va och blif - va frälst af nåd,
Af män - ni - skan mot - ta - ges på hvar - je ort och rum,

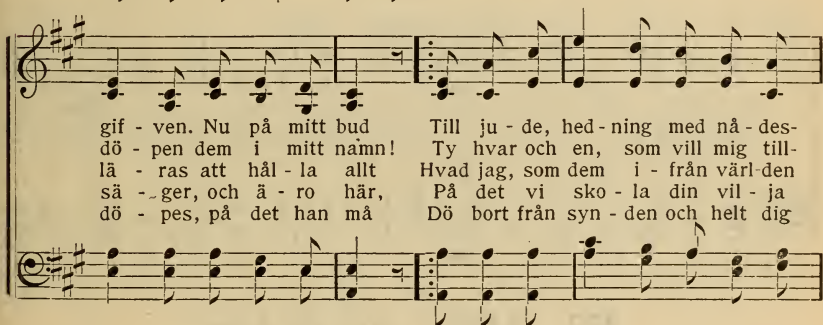
Och den där tror och blif - ver döpt är sa - - lig.
 Och den där tror och blif - ver döpt är sa - - lig.
 Och den där tror och blif - ver döpt är sa - - lig.

437. Gån ut, fören dem till Gud!

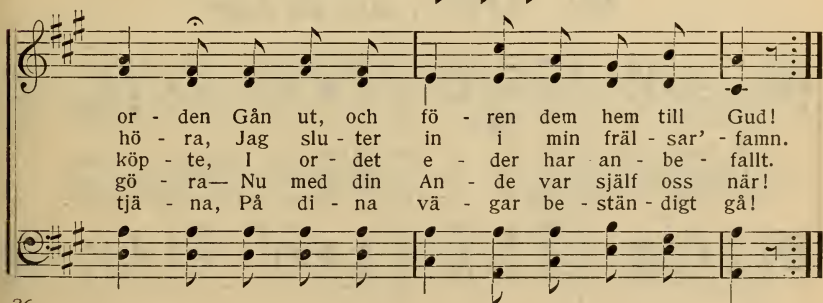
J. BLOMQVIST.

1. All makt i him - len, all makt på jor - den Mig blif - vit
 2. Till mi - na lär - jun - gar gån att gö - ra Allt folk, och
 3. Till Fa - dren, So - nen och An - den döp - te, De sen må
 4. Så, Her - re Je - sus, vi or - den hö - ra, Som du oss
 5. Din An - des gåf - va i nåd för - lä - na Åt den, som

gif - ven. Nu på mitt bud Till ju - de, hed - ning med nå - des -
 dö - pen dem i mitt nämn! Ty hvar och en, som vill mig till -
 lä - ras att håll - la allt Hvad jag, som dem i - från värl - den
 sä - ger, och ä - ro här, På det vi sko - la din vil - ja
 dö - pes, på det han må Dö bort från syn - den och helt dig

or - den Gån ut, och fö - ren dem hem till Gud!
 hö - ra, Jag slu - ter in i min fräl - sar' - famn.
 köp - te, I or - det e - der har an - be - fallt.
 gö - ra - Nu med din An - de var själf oss när!
 tjä - na, På di - na vä - gar be - stän - digt gå!

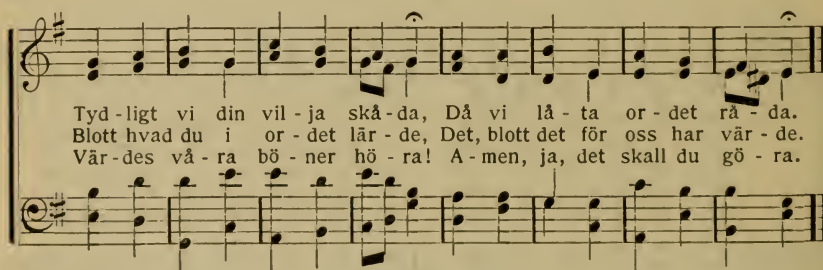
438. Som du sagt, vi vilja göra.

1. Kä - re Je - sus, här vi stå; Som du sagt, vi vil - ja gö - ra.
 2. Se, vi vil - ja håll - la allt; Ej vi kun - na läng - re drö - ja
 3. Her - de, be - ta själf din hjord, Få - ren skyd - da och be - va - ra!

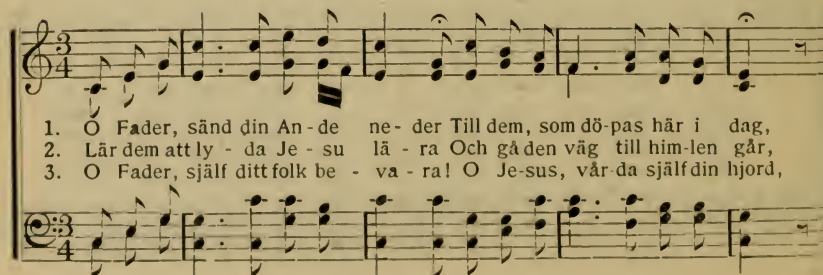

Låt oss nu din An - de få! Dig vi vil - ja helt till - hö - ra.
 Med det dop, som du be - fallt; Män - sko - bud oss ej för - nö - ja.
 Led oss med ditt e - get ord, Di - na bud allt mer för - kla - ra!

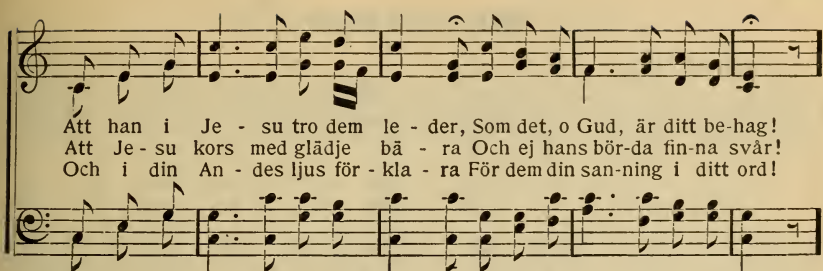

Tyd - ligt vi din vil - ja skå - da, Då vi lå - ta or - det rå - da.
 Blott hvad du i or - det lär - de, Det, blott det för oss har vår - de.
 Vår - des vå - ra bö - ner hö - ra! A - men, ja, det skall du gö - ra.

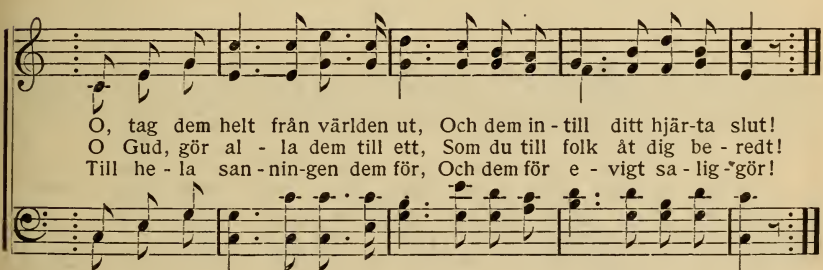
439. O Fader, sänd din Ande!

1. O Fader, sänd din An - de ne - der Till dem, som dö - pas här i dag,
 2. Lär dem att ly - da Je - su lä - ra Och gå den väg till him - len går,
 3. O Fader, själf ditt folk be - va - ra! O Je - sus, vår - da själf din hjord,

Att han i Je - su tro dem le - der, Som det, o Gud, är ditt be-hag!
Att Je - su kors med glädje bā - ra Och ej hans bör-da fin-na svår!
Och i din An - des ljus för - kla - ra För dem din san-ning i ditt ord!

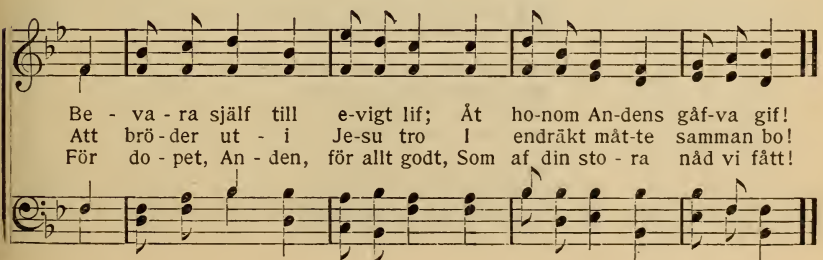
O, tag dem helt från världen ut, Och dem in - till ditt hjär-ta slut!
O Gud, gör al - la dem till ett, Som du till folk åt dig be - redt!
Till he - la san - nin-gen dem för, Och dem för e - vigt sa - lig - gör!

440. Efter dopet.

L. MASON.

1. O Je - sus, den, som till din död Nu blifvit döpt, som du det bjöd,
2. Slut al - la tro - en - de i - hop, Gif dem, o Gud, ditt an-de-dop,
3. Pris, tack och lof, o Fa - der god, För frälsnin-gen i Je - su blod,

Be - va - ra själf till e - vigt lif; Åt ho - nom An - dens gåf - va gif!
Att brö - der ut - i Je - su tro I endräkt māt - te samman bo!
För do - pet, An - den, för allt godt, Som af din sto - ra nåd vi fått!

441. Vid dopet.

J. W. HJERTSTRÖM.

HUGH WILSON.

1. I Je - su namn jag sti - ger ned I
2. Far - väl, o värld, med all din nöd! Ej

do - pets hel - ga graf. Min Fräl - sa - re, som
dig jag tjä - nar mer. Jag är med Kri - stus

för mig led, Åt mig ex - emp - let gaf.
vor - den död, Be - graf - nin - gen nu sker.

3. Jag uppstår ock med honom, som
Mig rätta vägen lär,
Och vandrar, tills han säger: Kom,
Och var där själf jag är!
4. Säg, du som är från världen köpt
Med lammets blod och sår,
Hvi tvekar du att blifva döpt,
Som det i ordet står?
5. Skall du på fariseers sätt
Förkasta Herrens råd?
Vill du ej gifva honom rätt,
Som dig har frälst af nåd?

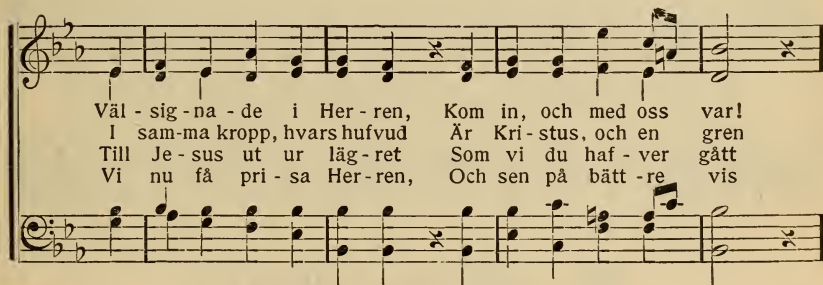
442. Vi hälsa dig välkommen.

1. Vi hä - sa dig väl - kom - men, Och bro - der - ska - pets band
 2. Den kalk, som vi väl - sig - na, Det bröd vi bry - ta här
 3. Du ej i värl - den fun - nit För sjä - len frid och ro;
 4. Nu hand i hand vi van - dra I främ - ling - ska - pet här

Med dig vi gla - de kny - ta Och räk - ka dig vår hand.
 Med oss du fritt åt - nju - te, Ty du en lem ock är
 För - den - skull har du kom - mit Till oss att med oss bo.
 Och bä - ra Je - su små - lek, Tills hem - met hun - net är.

Väl - sig - na - de i Her - ren, Kom in, och med oss var!
 I sam - ma kropp, hvars hufvud Är Kri - stus, och en gren
 Till Je - sus ut ur läg - ret Som vi du haf - ver gått
 Vi nu få pri - sa Her - ren, Och sen på bätt - re vis

En tro, ett dop vi haf - va Och sam - me Gud och Far.
 Du är ut - i det vin - träd, Som bär oss hvar och en.
 Och un - der Je - su vin - gar Med oss en fri - stad fått.
 Vi in - för tro - nen sjun - ga Till e - vig tid hans pris.

443. Hvad kraft, hvad fröjd!

1. Hvad kraft, hvad fröjd det hjär-tat ger Att nju - ta af det bord,
Som Kri - sti kär - lek du - kat här På mörk och stridfull jord!

2. Hans gå - sta - bud af vin och märg För - ny - ad kraft mig ger
Att van - dra upp till Si - ons berg, Där in - gen nöd är mer.

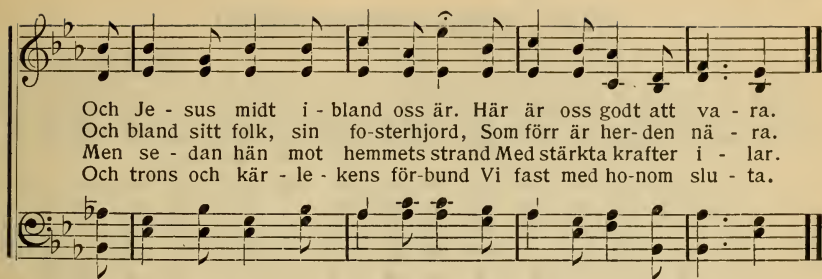
O djup af nåd, att Je - sus dog För mig på kor - sets stam
O sy - skon, blott en li - ten tid, Och slut är stri - den här—

Och sa - tans hä - rar ne - der - slog Och lif och ljus bar fram!
Vi stå in - för Guds tron med frid, En sam - lad se - ger - här.

444. I stilla frid vi samlas här.

A. G. LINDQVIST.

1. I stil - la frid vi sam - las här Vid Herrens bord en ska - ra,
2. Han du - kar själf sitt hel - ga bord I nåd för si - na kä - ra,
3. Som van - dra - ren i öknens sand En stund i täl - tet hvi - lar
4. Så hvi - la vi i den - na stund Och Herrens rät - ter nju - ta,

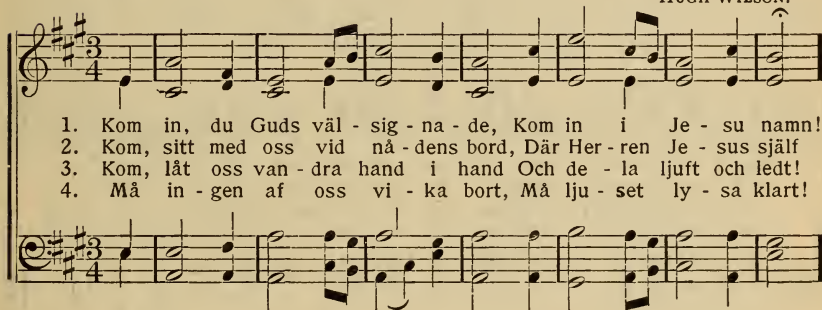
Och Je - sus midt i - bland oss är. Här är oss godt att va - ra.
 Och bland sitt folk, sin fo - sterhjord, Som förr är her - den nä - ra.
 Men se - dan hän mot hemmets strand Med stärkta krafter i - lar.
 Och trons och kär - le - kens för - bund Vi fast med ho - nom slu - ta.

5. Han är så ljuf, han är så god,
 Hans röst så hjärtligt ljuder,
 Och sin lekamen och sitt blod
 Han sina trogna bjuder.

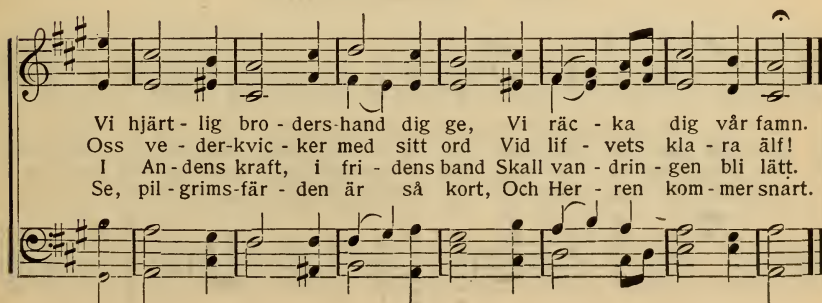
6. Så stärkas kärlek, hopp och tro
 Af lifvets friska flöden,
 Och hjärtat finner frid och ro
 I lifvet och i döden.

445. Kom in, du Guds välsignade!

HUGH WILSON.

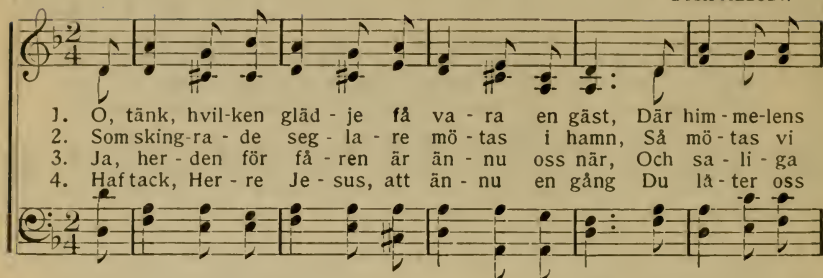
1. Kom in, du Guds väl - sig - na - de, Kom in i Je - su namn!
 2. Kom, sitt med oss vid nå - dens bord, Där Her - ren Je - sus själf
 3. Kom, låt oss van - dra hand i hand Och de - la ljuft och ledt!
 4. Må in - gen af oss vi - ka bort, Må lju - set ly - sa klart!

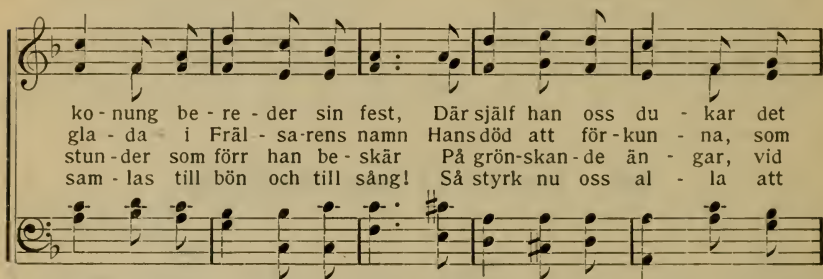
Vi hjärt - lig bro - ders-hand dig ge, Vi räk - ka dig vår famn.
 Oss ve - der - kvic - ker med sitt ord Vid lif - vets kla - ra älf!
 I An - dens kraft, i fri - dens band Skall van - drin - gen bli lätt.
 Se, pil - grims - fär - den är så kort, Och Her - ren kom - mer snart.

446. O, tänk, hvilken glädje!

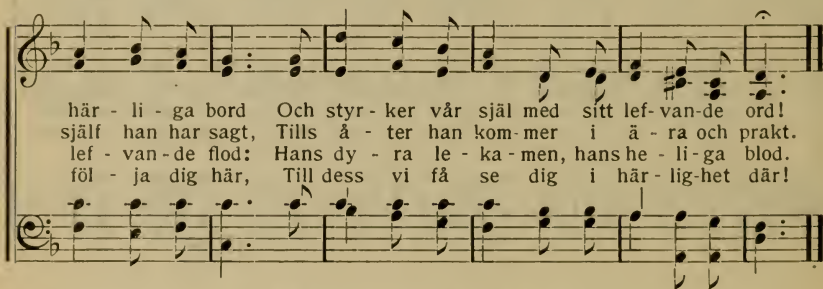
TYSK MELODI.

1. O, tänk, hvil-ken gläd-je få va-ra en gäst, Där him-me-lens
 2. Som sking-ra-de seg-la-re mö-tas i hamn, Så mö-tas vi
 3. Ja, her-den för få-ren är än-nu oss när, Och sa-li-ga
 4. Haftack, Her-re Je-sus, att än-nu en gång Du lå-ter oss

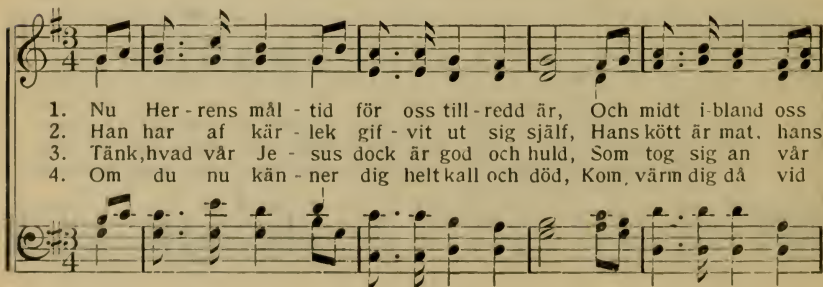

ko-nung be-re-der sin fest, Där själf han oss du-ka- det
 gla-da i Fräl-sa-rens namn Hans död att för-kun-na, som
 stun-der som förr han be-skär På grön-skan-de än-gar, vid
 sam-las till bön och till sång! Så styrk nu oss al-la att

här-li-ga bord Och styr-ker vår själf med sitt lef-van-de ord!
 själf han har sagt, Tills å-ter han kom-mer i ä-ra och prakt.
 lef-van-de flod: Hans dy-ra le-ka-men, hans he-li-ga blod.
 föl-ja dig här, Till dess vi få se dig i här-lig-het där!

447. Herrens måltid.

1. Nu Her-rens mål-tid för oss till-redd är, Och midt i-bland oss
 2. Han har af kär-lek gif-vit ut sig själf, Hans kött är mat. hans
 3. Tänk, hvad vår Je-sus dock är god och huld, Som tog sig an vår
 4. Om du nu kän-ner dig helt kall och död, Kom, värm dig då vid

står vår Je - sus kär. Han rik - ligt mät - ta vill med lif - vets
blod är lif - vets älf. Nu ät och drick i tron — det hör dig
sto - ra synd och skuld! Nu hvar och en, som tror, är verk - ligt
Je - su kär - leks glöd! Ack, lu - ta dig in - till din Je - su

bröd En hvar, som flyr till ho - nom i sin nöd.
till — Tag dub - belt af hans hand, ty så han vill!
fri Från syn - dens tjänst och sa - tans slaf - ve - ri.
bröst! Hos ho - nom fin - nes ro och ev - vig tröst.

448. Jesus bland de sina.

1. Se, midt i-bland oss står vår vän, Den hul-de, trog-ne Fräl-sa - ren.
2. Hur rik den mål-tid Her-ren ger, Där själf till bords han sit - ter ner!
3. Om blicken skum och mat - tad ser Ej ho-nom, blott den bild han ger,
4. De för-ra ti - der ut - af fröjd Hanskänt på hel - ga ber-gets höjd,
5. Vår sjä - la-brud-gum, Je - sus kär, Din nåd ren här en him - mel är.

Med sår i si - da, hand och fot Går blodsbrudgummen oss e - mot.
Det bröd är luft, det vin är bäst, Där Je-sus mö - ter hvar-je gäst!
Hans kärlek öpp - ne ö - gat så, Att ho-nom själf vi skå - da må!
De fyl - la nu vår själ med törst Att se hans an - sik - te som först.
Lyft slö-jan! Blif för en och hvar Af di - na trog - na up - pen - bar!

449. Kommen, tagen!

L. HARTSOUGH.

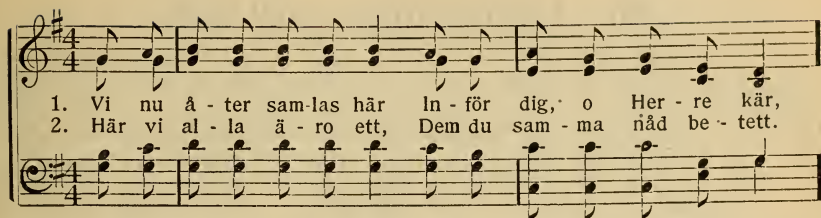
1. "Kommen, ta - gen, ä - ten, dric - ken," Ro - par Je - sus huld och god,
 2. Jag vill kom - ma, jag vill ta - ga, Dy - re Her - re Jesus Krist,
 3. Ock för mig du "pint och sla - gen," Tör - ne - krönt och sargad var,
 4. Kom, o Je - sus, kom, o Je - sus, Var mig när i den - na stund!

Ty för e - der har jag gif - vit Min le - ka - men och mitt blod!
 Hvad du gif - vit åt de ar - ma, Att de ej må li - da brist.
 Ock för mig du bar Guds vre - de, När all värl - dens synd du bar.
 Jag är fat - tig och e - län - dig, Jag är svart och ond i grund.

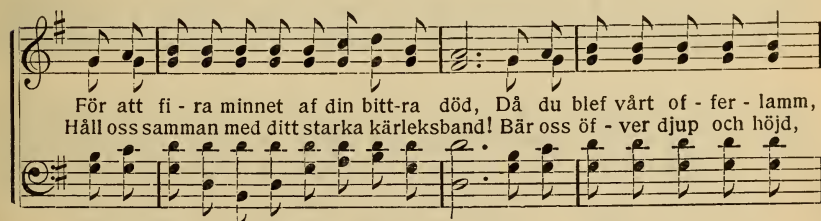
Den där hung - rar, den där tör - star Kom - me blott och ta - ge fritt!
 Låt mig få till lifs åt - nju - ta Di - na gåf - vor, Je - sus god!
 Gif mig nåd att hål - la det - ta Med en fast och sta - dig tro,
 På ditt e - get ord al - le - na Kom - mer jag till dig dock fram.

Den där trycks af syn da - bör - dan Kan hos Je - sus bli den kvitt.
 Ve - der - kvick mitt hjärta ä - ter, Styrk på nytt mitt kle - na mod!
 Låt ej o - tro, låt ej tvif - vel Hin - dra hjär - tats frid och ro!
 Lär mig se på in - tet an - nat Än på dig, Guds dy - ra lamm!

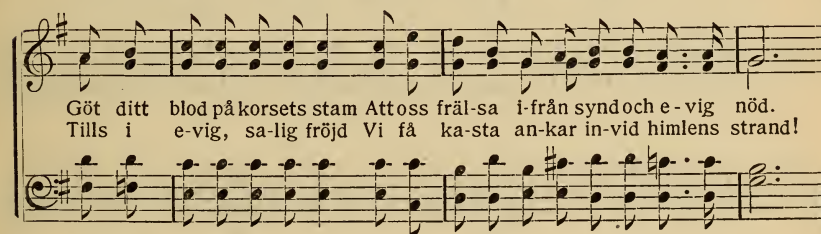
450. Vi nu åter samlas här.

1. Vi nu å - ter sam - las här In - för dig, o Her - re kär,
2. Här vi al - la ä - ro ett, Dem du sam - ma nåd be - tett.

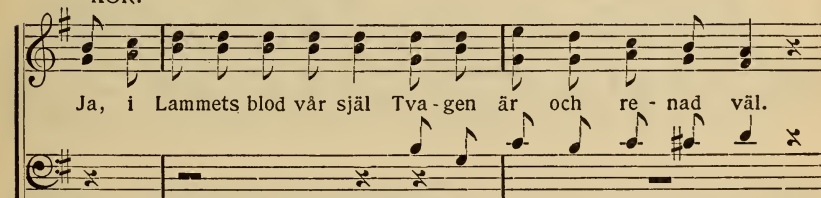

För att fi - ra minnet af din bitt - ra död, Då du blef vårt of - fer - lamm,
Håll oss samman med ditt starka kärleksband! Bär oss öf - ver djup och höjd,

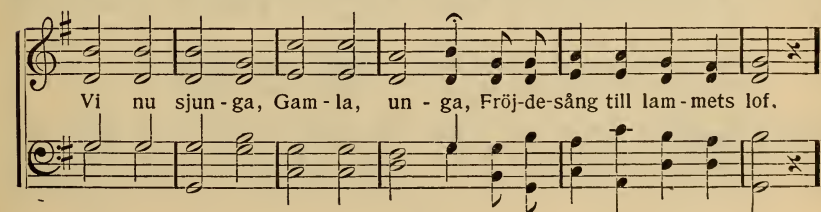

Göt ditt blod på korsets stam Att oss fräl - sa i - från synd och e - vig nöd.
Tills i e - vig, sa - lig fröjd Vi få ka - sta an - kar in - vid himlens strand!

KÖR.

Ja, i Lammets blod vår själ Tva - gen är och re - nad väl.

Vi nu sjun - ga, Gam - la, un - ga, Fröj - de - sång till lam - mets lof.

4. BRÖDRAGEMENSKAP.

451. Ditt rike, Kristus, skall bestå.

NICOLAUS DECIUS.

1. Ditt ri - ke, Kristus, skall be - stå; Din spi - ra kan ej
2. Det hel - ga ri - ket är dock ej Af den - na snö - da
3. Dig va - re pris, o Je - sus Krist, Du ko - nung u - tan

fal - - la, Hur mörk-rets makt än ra - sa må
värld - den. Dess hög - het ser hon ej - ack, nej,
li - - ke, Att du trots all vår synd och brist

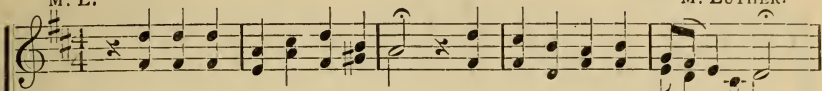
Och syndens vå-gor sval - la. Ditt väl-de du till e - vig tid
För-blindad ut-af flär - den, Hon ser blott yttre makt och glans
Oss öpp-nat har ditt ri - kel Ja, gif all världen syn där-på,

Ut - i rätt-fär-dig-het och frid Med nåd och sanning grun - dat.
Men ic - ke här-lig - he-ten hans, Som ä - ran all till - hö - rer.
Att al - la folk må där in - gå Och e - vigt där dig tjä - na!

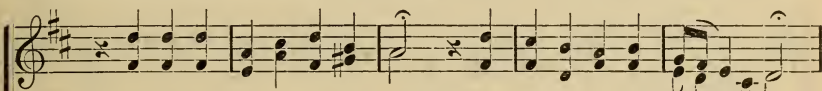
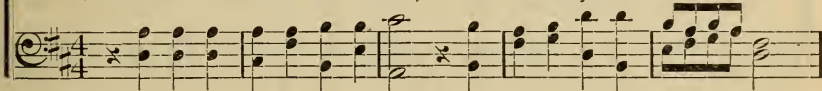
452. Vår Gud, en väldig borg.

M. L.

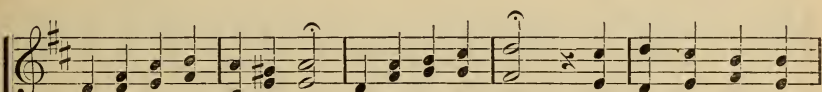
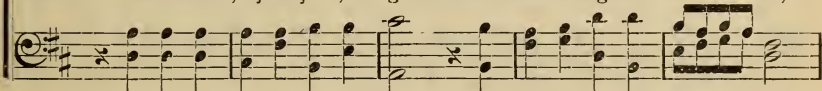
M. LUTHER.

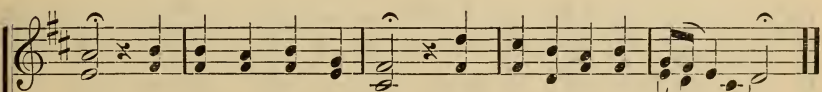
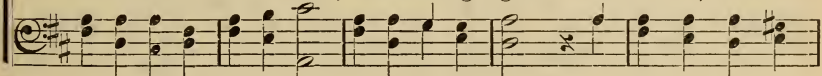
1. Vår Gud är oss en väldig borg, Han är vårt va-pen tryg - ga.
 2. Vår e - gen kraft ej hjälpa kan, Vi vo-re snart för - ströd - de;
 3. Och vo - re världen än så stor Och full af mörkrets hä - rar,
 4. Guds ord och löf-te skall be-stå, Vi det i hjär-tat bä - re.

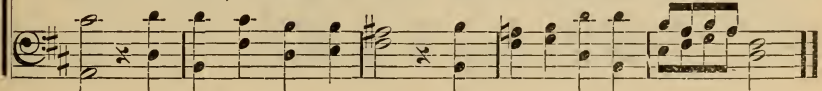
På ho-nom i all nöd och sorg Vårt hopp vi vil - ja byg - ga.
 Men med oss står den rät-te man, Vi stå af ho-nom stöd - de.
 Dock, när i-bland oss Herren bor, Platt in - tet oss för - få - rar.
 För himmel, ej för jord, vi gå Till strids och glade ä - re,

Mörkrets furste sti-ger ned, Ho-tan-de och vred. Han ru-star sig för-
 Frågar du hvad namn han bär? Jesus Krist det är. Han är den Her-ren
 Världens fur-ste är ju dömd, Och hans kraft är tömd. Han på ett huf-vud-
 Ä-re all-tid väl till mods, Fast vi vå-ge gods Och ä - ra, lif och

visst Med våld och ar - gan list. Lik - väl vi oss ej frük - te.
 Gud, Som,klädd i se - ger - skrud, Sin tron för e - vigt grun - dat.
 här Oss ska - da ej för - mår; Ett ord kan ho-nom fäl - la.
 allt. Ske blott, som Gud be - fallt! Guds ri - ke vi be - håll - le.

453. Med Gud och hans vänskap.

C. O. ROSENIUS.

O. AHNFELT.

1. Med Gud och hans vän-skap, hans An - da och ord Samt brö - ders ge-
 2. I stor - mi - ga ti - der bland töc - ken och grus En ska - ra dock
 3. Den moln - stod oss höl - jer och le - der vårt tåg, Den klip - pa oss
 4. Se här är nu grun - den för lyc - ka och frid I här - da - ste
 5. O Je - sus, blif när oss, blif när oss allt-fort, Och sköt oss och

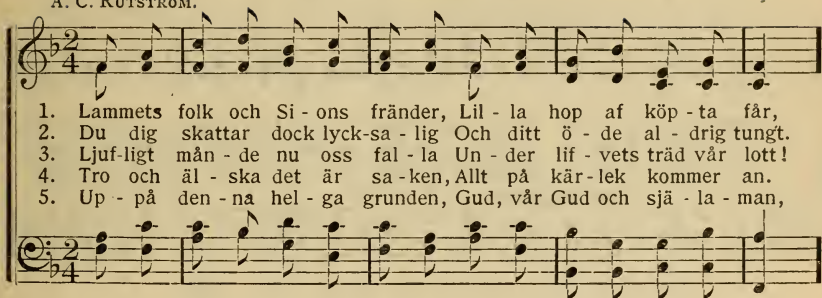
men - skap och nå - de - nes bord De o - sed - da da - gar vi
 skri - der mot him - me - lens ljus. Det tå - get, dess här - lig - het
 föl - jer med lifs - käl - lans våg Är Kri - stus, hans kär - lek och
 stun - den af kval och af strid. Om mig än för - smäk - ta min
 bär oss, som all - tid du gjort! Ja, a - men, din tro - het skall

mö - ta med tröst. Oss föl - jer ju her - den, Oss föl - jer ju
 värl - den ej ser; Men Her - ren går för dem, Men Her - ren går
 re - nan - de blod. Där lef - ver vårt hjär - ta, Där lef - ver vårt
 kropp och min själ. När dig blott jag haf - ver, När dig blott jag
 brin - ga oss fram. Lof, pris, tack och ä - ra, Lof, pris, tack och

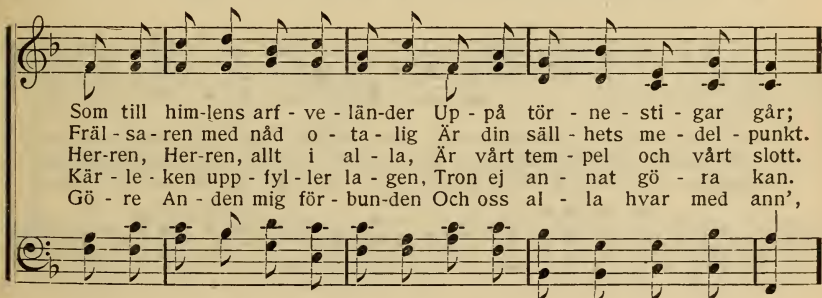
her - den, Den tro - fa - ste her - den, vi kän - na hans röst.
 för dem, Ja, Her - ren går för dem med seg - rens ba - ner.
 hjär - ta, Där fröj - das vårt hjär - ta och lif - vas vårt mod.
 haf - ver, När dig blott jag haf - ver, o Gud, är allt väl.
 ä - ra, Lof, pris, tack och ä - ra, vår Gud och vårt lamm!

454. Lammets folk.

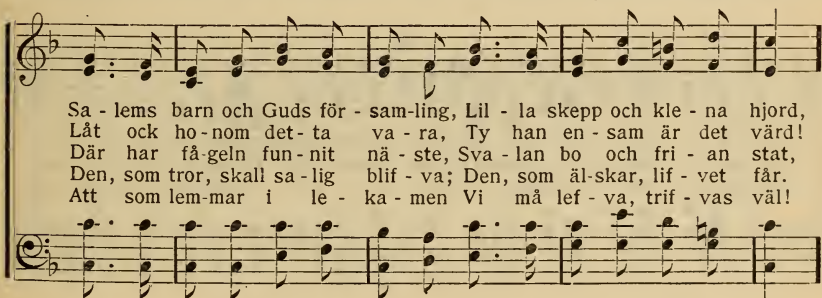
A. C. RUTSTRÖM.

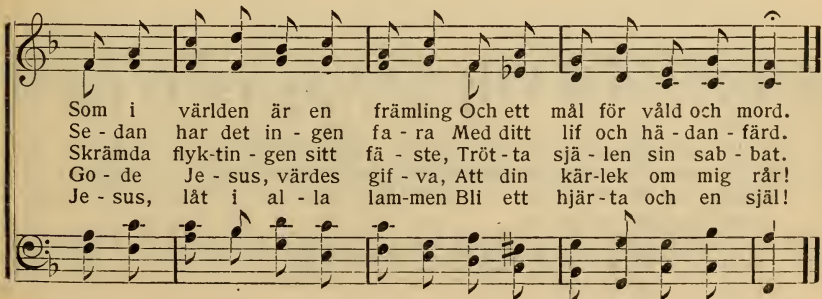
1. Lammets folk och Si - ons fränder, Lil - la hop af köp - ta får,
 2. Du dig skattar dock lyck - sa - lig Och ditt ö - de al - drig tungt.
 3. Ljuf - ligt mån - de nu oss fal - la Un - der lif - vets träd vår lott!
 4. Tro och äl - ska det är sa - ken, Allt på kär - lek kommer an.
 5. Up - på den - na hel - ga grunden, Gud, vår Gud och sjä - la - man,

Som till him - lens arf - ve - län - der Up - på tör - ne - sti - gar går;
 Fräl - sa - ren med nåd o - ta - lig Är din säll - hets me - del - punkt.
 Her - ren, Her - ren, allt i al - la, Är vårt tem - pel och vårt slott.
 Kär - le - ken upp - fyl - ler la - gen, Tron ej an - nat gö - ra kan.
 Gö - re An - den mig för - bun - den Och oss al - la hvar med ann',

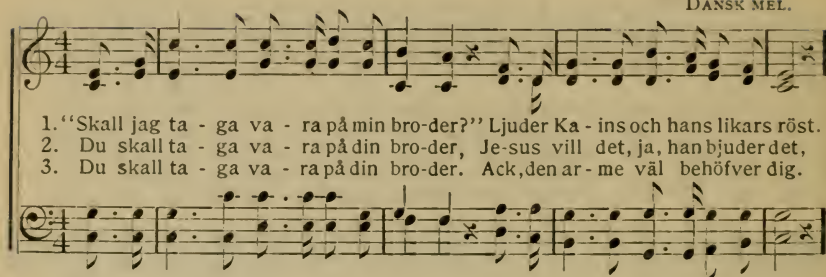
Sa - lems barn och Guds för - sam - ling, Lil - la skepp och kle - na hjord,
 Låt ock ho - nom det - ta va - ra, Ty han en - sam är det värd!
 Där har få - geln fun - nit nä - ste, Sva - lan bo och fri - an stat,
 Den, som tror, skall sa - lig bli - va; Den, som äl - skar, lif - vet får.
 Att som lem - mar i le - ka - men Vi må lef - va, trif - vas väl!

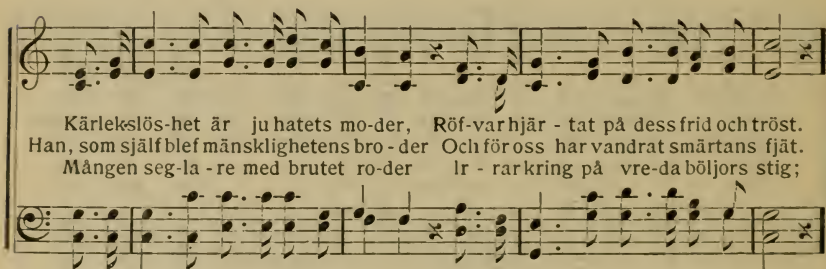
Som i världen är en främling Och ett mål för våld och mord.
 Se - dan har det in - gen fa - ra Med ditt lif och hä - dan - färd.
 Skrämda flyk - tin - gen sitt få - ste, Tröt - ta sjä - len sin sab - bat.
 Go - de Je - sus, värdes gif - va, Att din kär - lek om mig rår!
 Je - sus, låt i al - la lam - men Bli ett hjär - ta och en själ!

455. Skall jag taga vara på min broder?

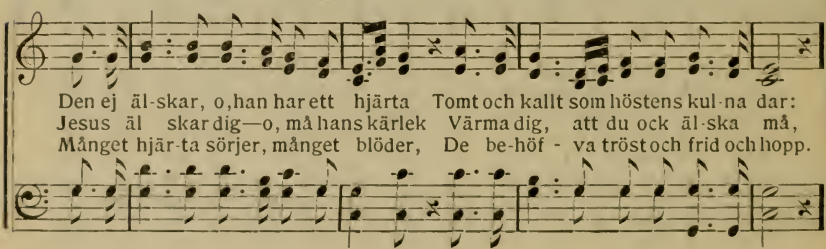
DANSK MEL.

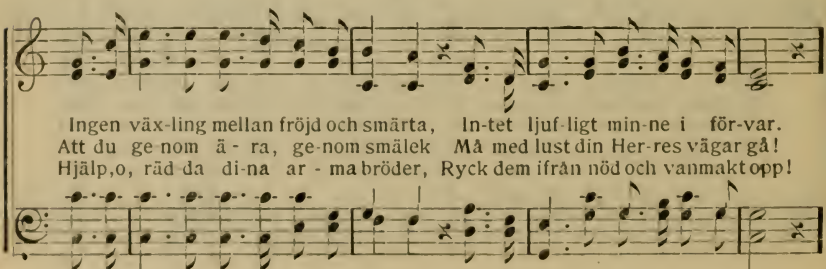
1. "Skall jag ta - ga va - ra på min bro-der?" Ljuder Ka - ins och hans likars röst.
 2. Du skall ta - ga va - ra på din bro-der, Je - sus vill det, ja, han bjuder det,
 3. Du skall ta - ga va - ra på din bro-der. Ack, den ar - me väl behöfver dig.

Kärlekslös - het är ju hatets mo - der, Röf - var hjär - tat på dess frid och tröst.
 Han, som själf blef mänsklighetens bro - der Och för oss har vandrat smärtans fjät.
 Mången seg - la - re med brutet ro - der Ir - rar kring på vre - da böljors stig;

Den ej äl - skar, o, han har ett hjärta Tomt och kallt som höstens kul - na dar:
 Jesus äl skar dig — o, må hans kärlek Värma dig, att du ock äl - ska må,
 Månet hjär - ta sörjer, månet blöder, De be - höf - va tröst och frid och hopp.

Ingen väx - ling mellan fröjd och smärta, In - tet ljuf - ligt min - ne i för - var.
 Att du ge - nom ä - ra, ge - nom smålek Må med lust din Her - res vägar gå!
 Hjälp, o, räd - da di - na ar - ma bröder, Ryck dem ifrån nöd och vanmakt opp!

In-gen växling mellan fröjd och smärta, In - tet ljuf-ligt min-ne i för-var!
 Att du ge - nom ä - ra, genom smälek Må med lust din Herres vägar gå!
 Hjälp, o, rädda di - na ar-ma bröder, Ryck dem i-från nöd och vanmakt opp!

456. Du Guds församling, Kristi brud.

OLIVER HOLDEN.

1. Du Guds för - sam-ling, Kri-sti brud, Hur skön din lott dock är!
 2. Du är hans skatt, hans ö - gon-sten Och köpt med Kri - sti blod,
 3. Han näm-ner dig med skö-na namn, Han vär-dar dig så ömt.
 4. Ej döden med sin hemska makt Kan ska-da dig ett grand.

Din brudgum och din Her-re Gud, Han har dig e - vigt kär.
 Och hvar-je stund han tvär dig ren I den - na häl - so - flod.
 Du har en fristad i hans famn, Där han dig of - ta gömt.
 Nej, du skall stå i här - lig prakt På Jor - dans an - dra strand.

Din brudgum och din Her - re Gud, Han har dig e - - vigt kär.
 Och hvar-je stund han tvär dig ren I den - na häl - so - flod.
 Du har en fri-stad i hans famn, Där han dig of - ta gömt.
 Nej, du skall stå i här - lig prakt På Jor - dans an - dra strand.

457. Älsken hvarandra!

1. On - da ord, o, låt dem al - drig Öf - ver di - na läp - par
 2. Kär - lek är för ren och him - melsk, Vänskap allt - för he - lig
 3. Snart ett ord är sagdt i vre - de Och en sak i ond - ska

gå! Låt en he - lig käns - la hin - dra, Att de al - drig ska - da må!
 är För att så - ra och för - stö - ra, På så syndigt sätt som sker.
 gjord. Snart kan kär - leks - ban - det sli - tas Af ett en - da vre - dens ord.

KÖR.

“Äl - sken hvar - an - dra!” så sa - de Je - sus. Ly - den som

barn det Fa - dren har be - fallt! “Äl - sken hvar - an - dra!”

så sa - de Je - sus. Ly - den som barn hvad han be - fallt!

458. Sälla Sion!

FOLKMELODI.

1. Si - on Herrens berg om - gif - va, Skyd - da med gu - dom - lig makt.
O - vän skall be - seg - rad bli - va, Trots en värld i va - pen bragt.
2. Om ock jor - de - stö - den bri - sta, Mo - dern än sitt barn för - smär,
Om vi gods och vän - ner mi - sta, Si - ons borg lik - väl be - står.
3. Dig må Gud i el - den pröf - va, Att du blir allt me - ra skär.
Om han må - ste dig be - dröf - va, Har han dig dock li - ka kär.

Säl - la Si - on, Säl - la Si - on! Je - ho - va är själf din vakt.
Den är grundad, Den är grun - dad På Guds nåd, som ej för - går.
Gud är med dig, Gud är med dig, Han ditt säk - ra fä - ste är.

Säl - la Si - on, Säl - la Si - on! Je - ho - va är själf din vakt.
Den är grundad, Den är grun - dad På Guds nåd, som ej för - går.
Gud är med dig, Gud är med dig, Han ditt säk - ra fä - ste är.

459. Kärleken vänder aldrig åter.

J. B.

J. BLOMQUIST.

1. Hur ljuft det är, när brö - der bo Till - sam mans ut - i
 2. Och när de al - la ä - ro ett Och de - la ljuft och
 3. I kär - le - ken en en - da kropp På Je - su ord de

frid och ro! Som kost - lig bal - sam fly - ter ne - der Från
 de - la ledt, En himmelsk doft, som kännes vi - da, Guds
 byggt sitt hopp: I sko - len al - la med mig va - ra I

Som kost - lig bal - - - sam Från A - rons
 En himmelsk doft, som Guds kä - ra
 I sko - len al - - - la I pa - ra -

A - rons huf - vud på hans klä - der, Så ljuft det är, när
 kä - ra barn om - kring sig spri - da. Hur godt, när al - la
 pa - ra - dis det un - der - ba - ra. I Kri - stus blott en

huf - vud
 barn.....
 dis.....

brö - der bo Till - sam - mans ut - i frid och ro.
 ä - ro ett Och de - la ljuft och de - la ledt!
 en - da kropp De al - la haf - va sam - ma hopp.

4. O, underbara kärleksband!
Hvad än min själ vid Jordans strand
Skall i den sista striden mista,
Det bandet dock skall aldrig brista.
Ja, detta underbara band
Ej slites ens af dödens hand.
5. Men, broder, syster, vaka, bed,
Ty lögnens fader är oss vred!
Han, tvedräktsanden, kan ej skåda,
Att kärlek bland Guds barn får råda.
Ja, broder, syster, vaka, bed,
Ty mörkrets furste är oss vred!
6. Att mördra själar han begär,
Hans lösen split och söndring är.
O, må vi alla samfäldt strida
Mot honom vid vår Jesu sida,
Ty själar mördra han begär!
Hans lösen split och söndring är.
7. Kom därför, Herre Jesus Krist,
Och hjälp oss från vår kärleksbrist,
Och gif, att uti alla lammnen
Må bli en själ, ett hjärta! Amen.
O dyre Herre Jesus Krist,
Kom, hjälp oss från vår kärleksbrist!

460. Hur ljufvligt är, då bröder!

TYSK FOLKMELODI.

1. Hur ljuf - ligt är, då brö - der I Je - su Kri - sti tro
2. Ty då, som dagg från Her - mon På ber - gen fly - ter ner,
3. Då kny - tas bar - nen sam - man Som lem - mar i en kropp,
4. De sar - ga - de bli läk - ta, De fång - na fri - het få,

En - dräk - tigt bo till - sam - man I kär - lek, frid och ro,
De si - na Gud för - lä - nar Vål - sig - nel - se allt - mer,
Och ny - a ska - ror sam - las I kär - lek, tro och hopp,
Och snart den hel - ga sta - den Skall byggd och fär - dig stå,

En - dräk - tigt bo till - sam - man I kär - lek, frid och ro!
De si - na Gud för - lä - nar Vål - sig - nel - se allt - mer.
Och ny - a ska - ror sam - las I kär - lek, tro och hopp.
Och snart den hel - ga sta - den Skall byggd och fär - dig stå.

5. Och ljuset från den staden
Sig breder rundt kring jord.
Det blir en enda herde
Och blott en enda hjord.
6. Lär oss, o Gud, som bröder
I Jesu Kristi tro
Endräktigt bo tillsammans
I kärlek, frid och ro!

461. Kärleken.

J. B.

J. BLOMQUIST.

1. Om jag än kun - de med äng - la - tun - ga Lof - sjun - ga
 2. Om likt pro - fe - ter jag kun - de sä - ga Hvad hän - da
 3. Om hvad jag äg - de åt nöd - ställd li - ke Jag skif - ta
 4. Så är nu kär - le - ken mild och tå - lig, Han af - und,

him - lens och jor - dens Gud, Men kär - lek ej i mitt hjär - ta
 skall un - der fram - tids - dag, Om tro jag ha - de, som berg för -
 lät', om mig själf ock - så Åt eld jag gåf - ve, det u - tan
 skalk - het ej kän - ner till. Han är ej upp - blåst, ej sitt han

fun - nes, Det vo - re in - tet, blott tom - ma ljud, Det vo - re
 sat - te, Men kär - lek ej, ack, hvad vo - re jag? Men kär - lek
 kär - lek Till in - tet gag - na - de mig än - då, Till in - tet
 sö - ker, Han blott det go - da, det san - na vill, Han blott det

in - tet, blott tom - ma ljud— Men kär - lek ej i mitt hjär - ta
 ej, ack, hvad vo - re jag? Om tro jag ha - de, som berg för -
 gag - na - de mig än - då— Åt eld jag gåf - ve, det u - tan
 go - da, det san - na vill. Han är ej upp - blåst, ej sitt han

fun - nes, Det vo - re in - tet, blott tom - ma ljud.
 sat - te, Men kär - lek ej, ack, hvad vo - re jag?
 kär - lek Till in - tet gag - na - de mig än - då.
 sö - ker, Han blott det go - da, det san - na vill.

5. Han allt fördrager, han allt kan lida,
 Han allting tror, allt han hoppas kan,
 Och när allt annat en gång försvinner
 Från denna jord, ej försvinner han.
6. En gång allt mörker skall helt försvin-
 Till dag förbyter sig skymningen, [na,
 Men tro och kärlek och hopp förblifva,
 Dock störst af allt, det är kärleken.

462. Guds rike:

T. DWIGHT.

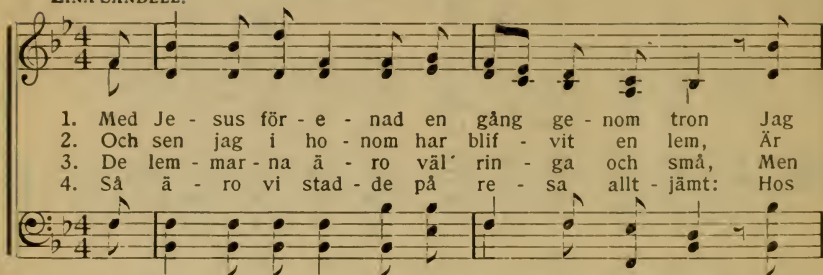
GEORGE F. HANDEL.

1. Ditt ri - ke är mig kärt, Ditt hus, min Gud så god.
 2. Din stad jag hål - ler kär, Dess mu - rar för dig stå.
 3. För dem jag bed - ja vill, Med dem jag grå - ter ut.
 4. Ej hög - re fröjd jag vet Än van - dra med Guds folk.

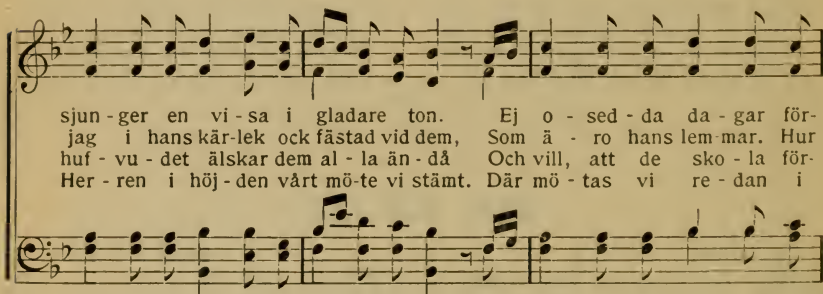
Det folk du frälst är å - ter - löst Med Je - su dy - ra blod.
 Guds barn, din dy - ra ö - gon - sten, Din öm - ma vård und - få.
 Mitt verk, min mö - da äg - nas dem, Tills mö - dans dag tar slut.
 De krist - nas sy - skon - band är ljuft Och sän - gen hjär - tats tolk.

463. Med Jesus förenad.

LINA SANDELL.

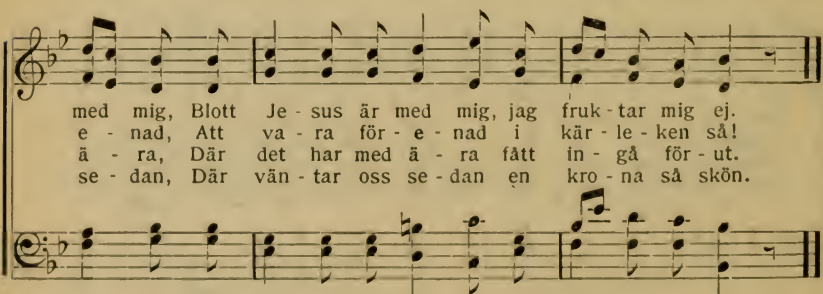
1. Med Je - sus för - e - nad en gång ge - nom tron Jag
 2. Och sen jag i ho - nom har blif - vit en lem, Är
 3. De lem - mar - na ä - ro väl' rin - ga och små, Men
 4. Så ä - ro vi stad - de på re - sa allt - jämt: Hos

sjun - ger en vi - sa i gladare ton. Ej o - sed - da da - gar för -
 jag i hans kär - lek ock fästad vid dem, Som ä - ro hans lem - mar. Hur
 huf - vu - det älskar dem al - la än - då Och vill, att de sko - la för -
 Her - ren i höj - den vårt mö - te vi stämt. Där mö - tas vi re - dan i

fä - ra mig, nej, Blott Je - sus är med mig, Blott Je - sus är
 sa - ligt än - då Att va - ra för - e - nad, Att va - ra för
 samlas till slut Där det har med ä - ra, Där det har med
 lof - sång och bön, Där vän - tar oss se - dan, Där vän - tar oss

med mig, Blott Je - sus är med mig, jag fruk - tar mig ej.
 e - nad, Att va - ra för - e - nad i kär - le - ken så!
 ä - ra, Där det har med ä - ra fått in - gå för - ut.
 se - dan, Där vän - tar oss se - dan en kro - na så skön.

5. Vi söka ett skönare fädernesland,
Ty världen den är oss en främmande strand.
Till hemmet därofvän står allt vårt begär,
Vi äro blott gäster och pilgrimer här.
6. Framåt, är vår lösen, framåt till Guds stad!
Ju närmare målet, dess mer blir man glad.
I ära och smälek vi söka blott ett.
Vi söka det arfvat, som Jesus beredt.

464. Ljuft kärleksbandet är.

JOHN FAWCETT.

H. G. NAGELI.

1. Ljuft kär - leks - ban - det är, Som Kri - sti lem - mar band.
2. I bön vi sti - ga opp, Ge - men - samt till Guds tron
3. Vår kär - lek, fast - än fri, Ej bro - dren öf - ver - ger.
4. När dö - den by - te tar, Det gör oss sorg och kval;

De hel - gas sam - fund lik - nar här Det ut - i him - lens land.
Med sam - ma fruk - tan, sam - ma hopp Och sam - ma frid i tron.
Med den, som grå - ter, grå - ta vi, Vi le med den, som ler.
Dock hop - pas vi på säl - la dar I him - lens lju - sa sal.

5. Och det oss hvila lär
Med tröst vid Guds behag,
Då längtande vi bedja här
Att skåda Herrens dag.
6. Ej sorger och besvär,
Ej synd där bor och strid;
Fullkomlig kärlek härskar där
Hos Gud till evig tid.

465. Ett i Kristus.

J. W. HJERTSTRÖM.

O. BODIEN. Arr. af A. L. S.

1. Jag ä - ger ge-menskap med sy-sko-nen kä - ra I blodet, som flöt från Guds
 2. Jag ä - ger ge-menskap som barn i fa - mil-jen Och ä - ter vid Fadrens väl-
 3. O Fa - der, för - ö - ka vår kär-lek till al - la, I hvil-ka din An - de har

men - lö - sa lamm. Jag ä - ger ge-men-skap—o, tänk, hvilken ä - ra!—Med
 sig - na - de bord. O sy-skön, er al-drig från hus - fol-ket skil-jen, Ty
 redt sig ett bo! Och när du till sist bar-na - ska - ran vill kal - la Att

dem så - som gre-nar i vin - trädets stam. Den ä - ran jag al - drig kan
 då I för ak - ten Guds he - li - ga ord! Det ord, som Guds An - de för
 bo i din o - stör - da him - mel-ska ro, Då sko - la vi al - la, båd'

nog högt be - pri - sa, Som Fadren i So - nen mig ve - lat be - vi - sa.
 bar-nen vill ty - da, Det pas sar oss bäst att helt en - fal - digt ly - da.
 gam - la och un - ga, Om frid och för-so-ning för e - vigt få sjun-ga.

466. Från hvarje stormvind.

THOMAS HASTINGS.

1. Från hvar-je storm-vind hård och kall, Från sor-ge-vå-gors vil-da svall
 2. Det är en plats så full af frid, Där Je-sus stil-lar all vår strid
 3. Där mö-tas vi i An-den än, Och vän-nen fin-ner där sin vän.
 4. Där blir vår själ som ör-nen fri, Och synd och sorg för-gä-ta vi,
 5. Min hög-ra hand för-viss-na må, Mitt hjär-ta ic-ke me-ra slå,

Jag har en till-flykt lugn och kär, Och den vid nå-da-sto-len är.
 Och glädjens ol-ja oss be-skär—Vid blodstänkt nå-da-stol det är.
 Fast skil-da de för-e-nas där Vid sam-ma nå-da-stol så kär.
 Och him-len sän-kes ned till jord, Och Her-rens här-lig-het blir spord.
 Om jag en gång för-gä-ter dig, Guds nå-da-stol, så kär för mig!

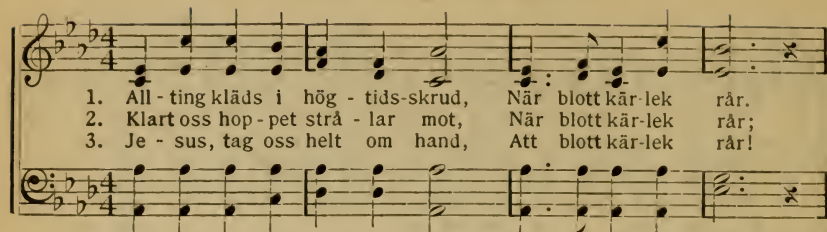
467. Brödrakärlek.

WM. H. HAVERGAL.

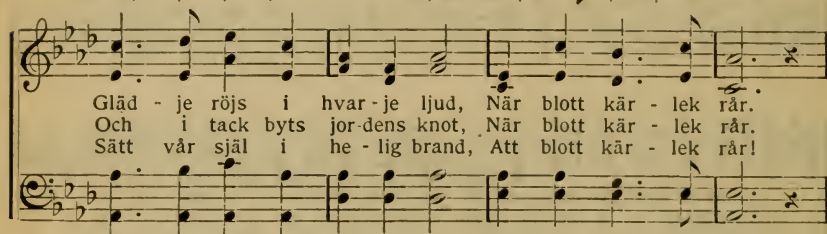
1. Hur skönt, hur här-ligt är att se Det folk, som äl-skar Gud,
 2. När, fritt från hög-mod, split och agg, Man sam-ma sin-ne fått,
 3. Ja, hu-ru ljuft det ban-det är, Som knyts af kär-le-ken!

Till ett i kär-lek e-na-de Och hål-lan-de Guds bud!
 Och bor-ta är all ondskans tagg, Och al-la äl-ska blott!
 Det sam-man-bin-der hjär-tan här Och ut-i him-me-len.

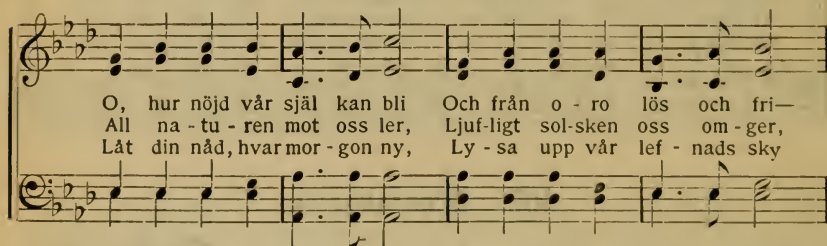
468. När blott kärlek rår.

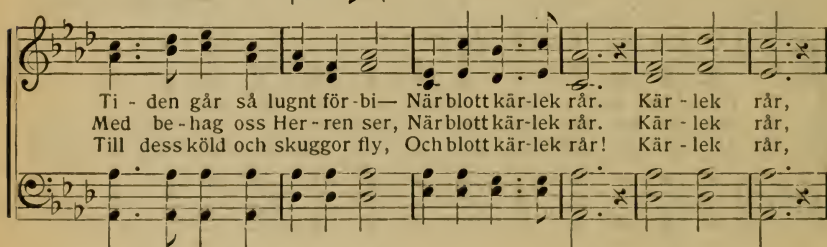
1. All - ting kläds i hög - tids - skrud, När blott kär - lek rår.
 2. Klart oss hop - pet strå - lar mot, När blott kär - lek rår;
 3. Je - sus, tag oss helt om hand, Att blott kär - lek rår!

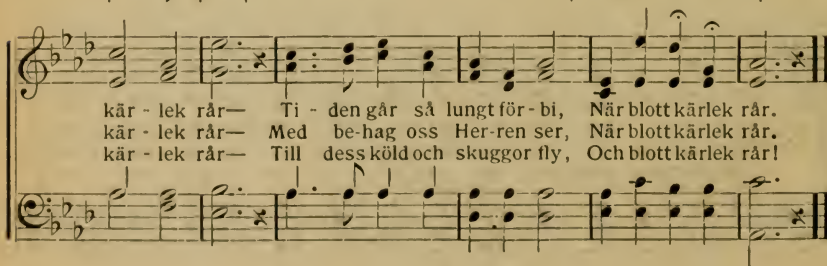
Gläd - je röjs i hvar - je ljud, När blott kär - lek rår.
 Och i tack byts jor - dens knot, När blott kär - lek rår.
 Sätt vår själ i he - lig brand, Att blott kär - lek rår!

O, hur nöjd vår själ kan bli Och från o - ro lös och fri—
 All na - tu - ren mot oss ler, Ljuf - ligt sol - sken oss om - ger,
 Låt din nåd, hvar mor - gon ny, Ly - sa upp vår lef - nads sky

Ti - den går så lugnt för - bi— När blott kär - lek rår. Kär - lek rår,
 Med be - hag oss Her - ren ser, När blott kär - lek rår. Kär - lek rår,
 Till dess köld och skuggor fly, Och blott kär - lek rår! Kär - lek rår,

kär - lek rår— Ti - den går så lugnt för - bi, När blott kärlek rår.
 kär - lek rår— Med be - hag oss Her - ren ser, När blott kärlek rår.
 kär - lek rår— Till dess köld och skuggor fly, Och blott kärlek rår!

469. Förfäras ej, du lilla hop!

GUSTAF II ADOLF.

A. L. SKOOG.

1. För - fä - ras ej, du lil - - la hop, Fast fi - en - der - nas
 2. Din sak är Guds. Gå i..... ditt kall, Och i hans hand dig
 3. I Je - su namn vårt hopp... är visst, Att de gud - lö - sas

larm och rop Från al - la si - dor skal - la! De fröjdas åt din
 an - be - fall, Så räds du in - gen fa - ra! Hans Gi - de - on skall
 våld och list Ej oss men sig för - stö - rer. Till hån och spott de

undergång, De fröj - das åt din undergång, Men de - ras
 än bli spord, Hans Gi - de - on skall än bli spord, Som Her - rens
 sko - la bli, Till hån och spott de sko - la bli; Med oss är

fröjd ej blif - ver lång. Ty låt ej mo - det fal - la!
 folk och Her - rens ord Skall man - li - gen för - sva - ra.
 Gud, med ho - nom vi, Och se - gern oss till - hö - rer.

470. Ingen lik Jesus.

JOHNSON OATMAN, Jr.

GEO. C. HUGG.

1. In-gen lik Je - sus i lust och smär-ta, Nej, jag vet ic - ke en.
 2. In-gen så he - lig och hög bland vänner, Nej, jag vet ic - ke en;
 3. Ges det väl stunder, då han oss glömmet? Nej, jag vet ic - ke en.
 4. Har han för-bun-det med någon bru - tit? Nej, jag vet ic - ke en.
 5. In-gen lik Je - sus, den vännen kã - ra, Nej, jag vet ic - ke en;

In-gen som han kan förstå mitt hjär - ta, Nej, det finns ic - ke en.
 In-gen så öd-mjuk och mild jag kän-ner, Nej, det finns ic - ke en.
 El - ler en fa - ra, då han sig gömmer? Nej, det finns ic - ke en.
 Finns välen själ, som han har för-skju-tit? Nej, det finns ic - ke en.
 In-gen som han, värd all pris, all ä - ra, Nej, det finns ic - ke en.

KÖR.

Je - sus kän ner vår strid och pröf-ning, Han oss le - der till af - to - nen.

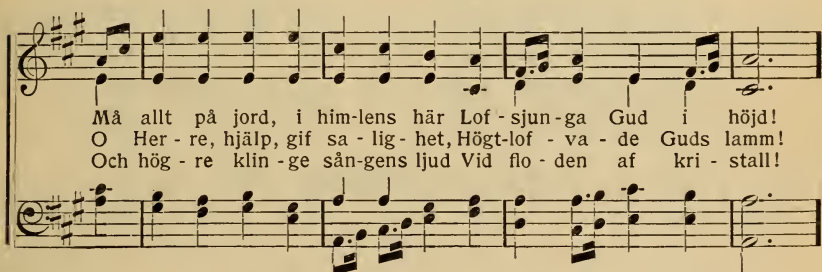
In - gen lik Je - sus i lust och smär-ta, Nej, det finns ic - ke en.

5. HERRENS DAG.

471. Herrens dag är kommen.

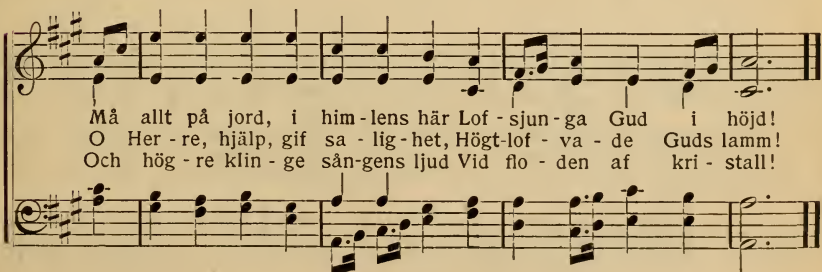
1. Se, Herrens dag nu kom-men är Så ljuf med frid och fröjd.....
2. Vål-sig-nad i all e - vig-het, Du kung af Da-vids stam!.....
3. Hosian - na, lof - vad va - re Gud, Så jub-le jör-den all!.....

Må allt på jord, i him-lens här Lof - sjun-ga Gud i höjd!
O Her - re, hjälp, gif sa - lig - het, Högt-lof - va - de Guds lamm!
Och hög - re klin - ge sån-gens ljud Vid flo - den af kri - stall!

Lof - sjun-ga Gud i höjd,.... Lof-sjun-ga Gud i höjd!.....
Högt-lof - va - de Guds lamm,.... Högt-lof-va - de Guds lamm!....
Vid flo - den af kri - stall,.... Vid flo - den af kri - stall!.....

Må allt på jord, i him-lens här Lof - sjun-ga Gud i höjd!
O Her - re, hjälp, gif sa - lig - het, Högt-lof - va - de Guds lamm!
Och hög - re klin - ge sån-gens ljud Vid flo - den af kri - stall!

472. Hvilodagen.

L. MASON.

1. Den kä - ra hvi - lo - da - gen Är här i - gen med frid
 2. Med skif - tan - de be - kym - mer Och nöd af al - la slag,
 3. Du än med fa - ders - kär - lek Oss slu - ter i din famn

Som ef - ter natt af ängs - lan En som - mar - mor - gon blid,
 Af synd och skuld be - tryck - ta Vi kom - ma, Gud, i dag
 Och å - ter nåd du bju - der I Je - su dy - ra namn.

Som mil - da sku - rar fal - la Och sval - ka ö - de land,
 In - för dig. Mil - de Fa - der, Du ser vår skröp - lig - het,
 Dig va - re pris och ä - ra För den - na hvi - lo - dag!

Som pal - men skän - ker skug - ga På ök - nens tor ra sand.
 Och allt hvad vi för - sum - mat Och hvad vi gjort du vet.
 Låt nu oss få er - fa - ra Din frid, ditt väl - be - hag!

473. O dag af ljus och hvila!

1. O dag af ljus och hvila, O dag af glädje blid, O dag, då sorger ila Sin kos för himlens frid! För dig båd' hög och ringa Sen fordom tid med fröjd Sin tack- och lofsång bringa Till Gud i himmelshöjd. 2. På dig det klara ljuset Blef tändt i skapelsen. På dig stod upp ur gruset Vår Herre, Frälsaren. På dig kring jordens gränser Han gaf sin Andes lag. Så trefaldt skön du glänser, Du helga Herrens dag. 3. I dag basunen ljuder Med stämma silfverklar Och frid och frälsning bjuder Från Herren åt enhvar.	I dag af lifvets fröjder Bevattnas öknens sand, Och ifrån hoppets höjder Vi skåda löftets land. 4. I dag, o Gud, välsigna Med himmelskt bröd din hjord, Och res dem upp, som digna, Med kraften af ditt ord! Låt Andens frukter spira Bland oss i hopp och tro, Tills vi hos dig få fira En evig sabbatsro! 5. När skall, o Gud, naturen Få fira sabbatsår? Som fågeln uti buren Den till förlossning trår. Kom, Herre, snart att bryta All ondska, våld och strid Och jord och himmel knyta Tillsamman uti frid!

474. Hvilodag, hur skön!

J. B.

J. BLOMQVIST.

1. Hvi-lo-dag, hur skön du är! Skänkt af Gud, jag har dig kär.
2. Ef-ter ar-bets-vec-kans strid Få vi sit-ta ned i frid
3. Gud, vår Gud, till dig vi se. Gif oss rik-väl-sig-nel-se!
4. Låt i dag ditt hel-ga ord Gö-ra-un-der på vår jord!

Kom, o kom att än en gång Sam-la oss till bön och sång!
Vid vår Fa-ders ri-ka bord, Lyss-nan-de till nå-dens ord.
Låt ditt e-van-ge-li-um Lju-da klart på al-la rum!
Vå-ra ar-ma sjä-lar föd, Her-de god, med lif-vets bröd!

5. Kom och månet byte tag Från den starke denna dag! Bärga mången kärfve in Uti himlaladan din!	6. Herre, komme snart den tid, Då vi efter lifvets strid Uti evig sabbatsro Få i dina gårdar bo!

475. Högtidssång.

L. SPENGLER.

B. WALDIS.

1. För - gäf - ves all den om - sorg är, Som styrd af
 För - gäf - ves män - ni - skans be - svär, Om Gud ej
 2. Ack, lär oss, Gud, med lust och fröjd Ditt ri - ke
 Och gör vår själ i dig för - nöjd, Din frid i

Gud ej blif - ver,
 fram-gång gif - ver. Ej gag-na kan, att med hvarann
 först att sö - ka! Att vi må se i väl och ve
 oss för - ö - ka,

Vi råd - slå och ar - be - ta, Om ej Guds
 Ditt ljus allt - me - ra da - gas Och sist med

nåd i råd och dåd Vi städ-se med oss ve - ta.
 frid till e - vig tid I di-na hyd - dor ta - gas!

476. Herrens dag.

O. B.

W. H. DOANE.

1. He - li - ga Her - rens dag, Gåf - va från Gud!
 2. Ljuf - li - ga Her - rens dag, Då jag kan få
 3. Sa - li - ga Her - rens dag, Sa - li - ga ro!

Frid - full du för till mig Kär - le - kens bud.
 I Her - rens går - dar än Med fröjd in - gå,
 Ljuft du på - min - ner om Då jag skall bo.

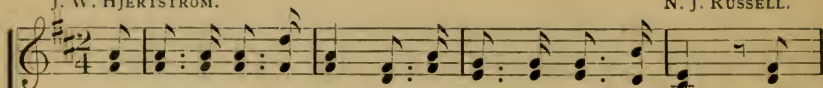
Ef - ter en vec - kas id Här un - der lif - vets strid
 Där, så mig or - det lär, En dag långt bätt - re är
 Långt bort - om ti - dens tvång I e - vig - he - ten lång

Skän - ker du sa - lig frid, Hel - ga Her - rens dag.
 Än tu - sen an - dra här - Ljuf - va Her - rens dag!
 Hem - ma hos Gud en gång. Säl - la Her - rens dag!

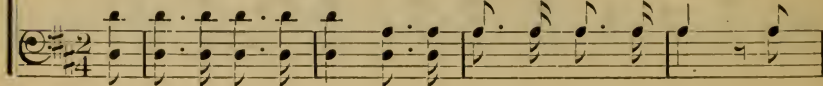
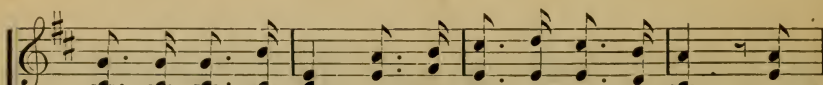
477. Herrens sköna dag.

J. W. HJERTSTRÖM.

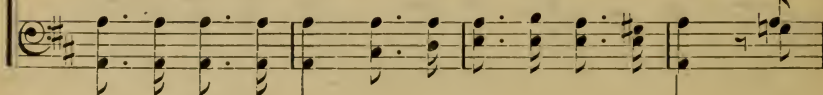
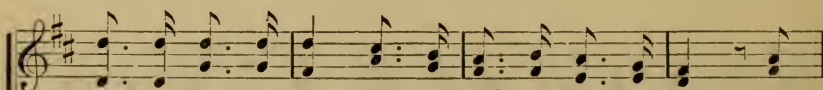
N. J. RUSSELL.

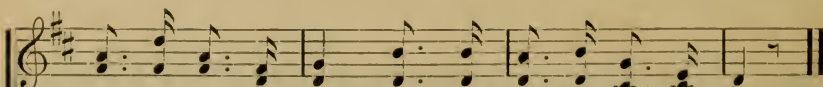
1. Väl kom-men med din hvi - la, Du skö - na Her - rens dag! Som
 2. Jag tän - ker på den fröj - den, Som vän - tar mig en gång, Då
 3. Hur ljuft att va - ra lug - nad Vid Her - rens löf - tes - ord Och
 4. Då värl-den nöjd med syn - den För - smår Guds väl - be - hag, I

tröt - ta duf - vor i - la Till bo, så skyn - dar jag Att
 jag i lju - sa höj - den Får sjun - ga sab - bats - sång. Jag
 nju - ta hjär - tats hug - nad På ond och kval - full jord; Att
 trog - na, skyn - den, skyn - den Att hel - ga Her - rens dag! Ej

sö - ka ro i or - det - Guds hel - ga san - nings - råd - Som
 re - dan här vill lä - ra Att på mitt enk - la vis Till
 med mång tu - sen from - ma Få van - dra i Guds lag; Att
 hin - dre tom - ma lö - jen Att ly - da Her - rens bud! Ej

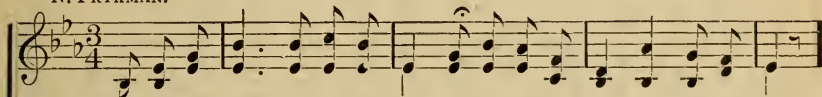
är till fräls - ning vor - det För mig af Her - rens nåd.
 Guds och Kri - sti ä - ra Upp - stäm - ma lof och pris.
 till Guds hus få kom - ma På Her - rens skö - na dag!
 loc - ke värl - dens nö - jen Oss bort från lif - vets Gud!

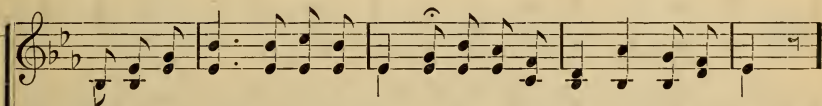
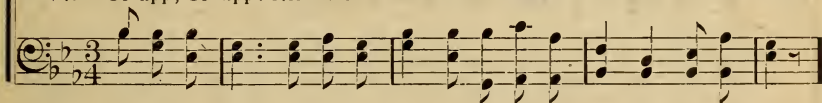
IX. Kristlig verksamhet.

478. Vår store Gud.

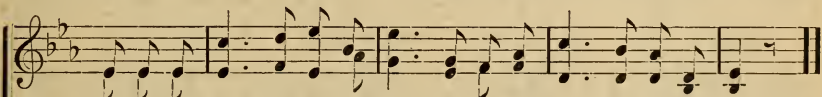
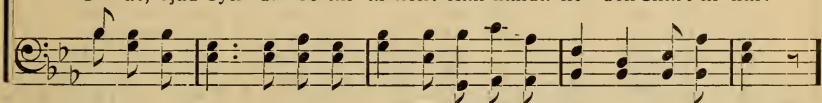
N. FRYKMAN.

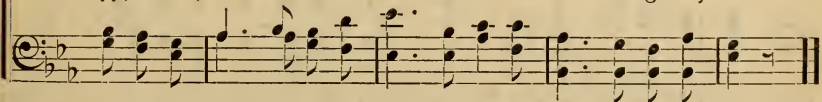
1. Vår sto-re Gud gör sto-ra un-der, Med glädje vi det skå-da få.
2. Guds ord med makt går fram i världen, Och o-trons fä - sten ram-la ner.
3. O, tänk, så mån - ga kä - ra brö-der Nu föl - jas åt till him-me-len!
4. Se upp, se upp! Ren vitnar marken. Nu skör-de-tim-men in - ne är.

Han sô-par bort de fal-ska grunder, Som många tu - sen hvi-lat på.
De star-ke hjäl - tar fäl - la svärden Och fly till Gud, som nåd dem ger.
I al - la land från norr till sö-der Mång' tusen äl - ska Fräl-sa - ren,
Gå ut, bjud syn - da - re till ar-ken! Kan-hända flo - den snart är här.

Han rif-ver sön - der sa-tans garn Och frälsar si - na fall-na barn.
De re - ning få i Je - su blod Och sjunga sen: "Vår Gud är god."
Och fle-ra än han haf - va skall: Hans e-gen-dom är världen all.
Upp, bröder, al - la som en man! Att sof - va nu det går ej an.

5. O Gud, låt ingen bli tillbaka,
Då andra taga riket in!
Låt mig din nåd få se och smaka,
Ja, låt mig evigt blifva din!
Jag lämnar mig uti din hand:
För hem ditt barn till fridens land!

6. Halleluja! Han är ej fjärran
Den stora dag, då vi få bud:
Se upp, se upp! Nu kommer Herren
Att föra hem sin köpta brud.
O sälla dag, då allt blir klart!
Jag väntar dig—kom snart, kom snart!

479. Vi tåga till seger.

O. W. VAN OSDELL.

W. H. DOANE.

1. "Gån ut i värl - den all!" Så mä star'n bju - dit har. Pre-
 2. Bjud de för - lo - ra - de Att upp till kor - set se, Där
 3. Hur sa - ligt och hur stort Att på en syn - dig jord Få
 4. Snart Je - sus kom - ma skall l här - lig - het och makt Och

di - ken e - van - ge - li - um, Pre - di - ken e - van - ge - li -
 Fräl - sa - ren i dö - den går, Där Fräl - sa - ren i dö - den
 föl - ja mä - star'n i hans spår, Få föl - ja mä - star'n i hans
 gif - va här - lig se - ger - lön, Och gif - va här - lig se - ger -

um Om fräls - ning un - der - bar, Om frälsning un - der - bar!
 går För ar - ma syn - da - re, För ar - ma syn - da - re!
 spår Och spri - da vidt hans ord, Och spri - da vidt hans ord!
 lön, Som han i or - det sagt, Som han i or - det sagt.

KÖR:

Vi tå - ga till se - ger, Un - der - bar, un - der - bar se - ger,
 Vi tå - ga fram till

Vi tå - ga framåt till se - ger, För kun - nan de frälsningens ord.

480. Samlen dem!

W. A. OGDEN.

1. Lyss, nu jag hör min herdes röst, Som gifver sorgset hjärta tröst.
 2. Hvem vill nu hjäl - pa her - den god? Vil - la - de sö - ka, hvem har mod?
 3. Än finns i ök - nen mån - get får, Som i - från her - den bor - ta går.

Lam - met, som ir - rat fjär - ran bort, Vill han hem - fö - ra in - nan kort.
 Hvem vill de ar - ma räd - da nu? Slum - ran - de bro - der, skyn - dar du?
 Mä - sta - ren ro - par nu till dig: Räd - da mitt får, det till - hör mig!

Sam - len dem, Sam - len dem, Sam - len dem till sitt rät - ta hem!

Sam - len dem, sam - len dem, Sam - len lammen små till Je - sus!

481. Fälten mogna.

FANNY J. CROSBY.

WM. J. KIRKPATRICK.

1. Se, de gyll-ne fäl-ten hvi - na. O, hvar-för då få - fäng stå?
 2. Gå och säg ett ord i - kär - lek, Som kan lyf-ta hjär-tat opp!
 3. Sam-la kärf-var in för Je - sus, Dy - ra sjä-lar sam-la in!
 4. Skynda dig! Hör, Herren kal - lar: O, ej läng-re få-fäng stå!

Stor är skörden, få ar - be - ta; Her - ren kal - lar dig att gå.
 Hvi-ska tröst till en be - dröf - vad, Till den tröt - te mod och hopp!
 Led dem fram till nå da - sto - len, Dem för him - mel - ri - ket vinn!
 Spill ej bort den dy - ra ti - den! Nu han kal - lar dig att gå.

Skyn-da dig! Se, ti-den i - lar. Låt ditt hjär-ta med be - hag
 Gå och lyft de tun-ga bör - dor, Ful - la ut - af sor - gens rön!
 Kärf-var sam la du för Je - sus, Ver - ka, me-dan kraft du har!
 Han som för dig gick i dö - den För att å - ter - lö - sa dig,

Sva - ra kal-lel-sen från ho - nom: "Her - re Je - sus, här är jag!"
 Böj dig ned vid brodrens si - da, Och bär ho - nom fram i bön!
 Nå - gra dar än - nu af mö - da, Blott en li - ten tid är kvar.
 Nu han kal-lar dig att tjä - na Ho - nom, som så off - rat sig.

KÖR.

Hör, en sång, en sång från fälten vi - da, Skör - de män - nens gla - da sång!

Gå och fyll din plats i - bland dem, Säg ej nej än - nu en gång!

482. Till verksamhet!

L. MASON.

1. Till verk-sam-het för Kri - sti skull, Som tjä-nat dig så kär-leks-full!
 2. Till verk-sam-het! Gå raskt å - stad, Och gör din Fa - ders vil - ja glad!
 3. Till verk-sam-het! Det är dock ej För-gäf-ves för Guds ri - ke, nej.

Den väg som mä - starn täcktes gå, Den höf - ves tjä - na - ren ock - så.
 Om värl - den ha - tar dig, hvad mer, Blott Herren dig sitt bi - fall ger!
 Den, som på en förhoppning sår, En gång medgläd - je skör - da får.

4. Än är det dag, än går det an;
 Om natten ingen verka kan.
 Så skynda dig, stätt upp, och minns,
 Att utan strid ej segern vinn!
5. Si, Jesus klappar på i dag
 Och ropar till oss: "det är jag!"
 Hvem vill nu tjäna Herren Gud?
 O, hvem vill bli hans sändebud?
6. Ack, snart är tjänstetiden slut,
 Och hvar och en har tjänat ut.
 Han kommer snart, han nalkas dig
 Och har sin stora lön med sig.
7. Framåt, framåt till kamp och strid!
 Snart kommer han med segerns frid.
 Snart klingar Jesu röst en dag:
 "Lyft upp ditt hufvud—det är jag!"

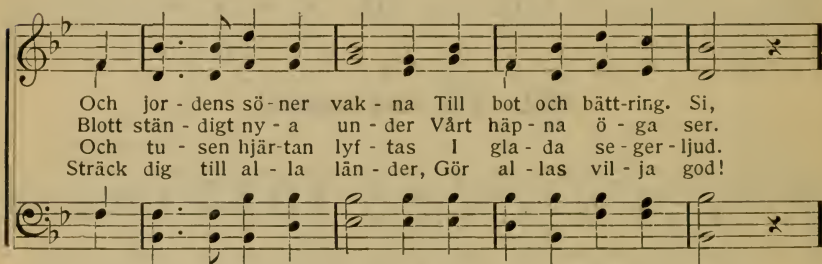
483. Ren bådar morgonstjärnan.

S. F. SMITH.

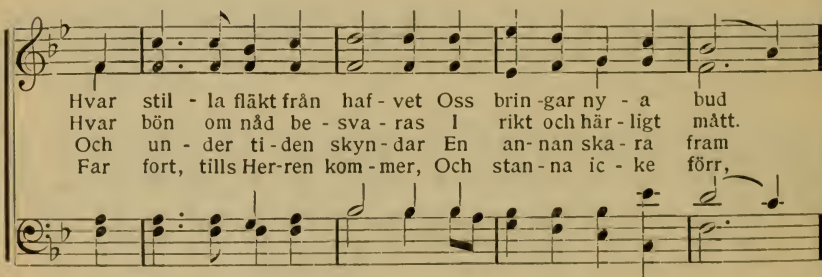
G. J. WEBB.

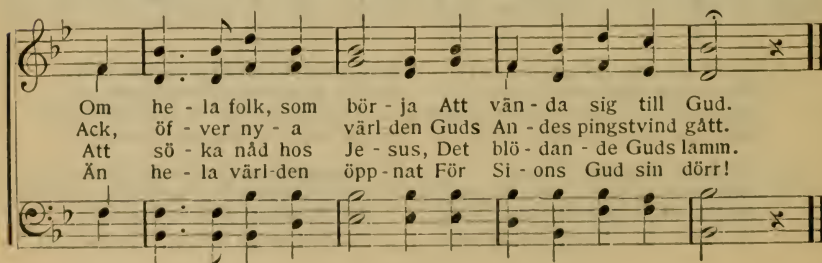
1. Ren bå - dar mor - gon - stjär - nan, Att nat - ten är för - bi,
 2. Och dagg från him len fal - ler i mil - da sku - rar ner.
 3. Se, hed - na - fol - ken bö - ja Ock knä för Her - ren Gud,
 4. Far fort, far fort att sti - ga, Du ny - a nå - des - flod!

Och jor - dens sö - ner vak - na Till bot och bätt - ring. Si,
 Blott stän - digt ny - a un - der Vårt häp - na ö - ga ser.
 Och tu - sen hjär - tan lyf - tas i gla - da se - ger - ljud.
 Sträck dig till al - la län - der, Gör al - las vil - ja god!

Hvar stil - la fläkt från haf - vet Oss brin - gar ny - a bud
 Hvar bön om nåd be - sva - ras i rikt och här - ligt mått.
 Och un - der ti - den skyn - dar En an - nan ska - ra fram
 Far fort, tills Her - ren kom - mer, Och stan - na ic - ke förr,

Om he - la folk, som bör - ja Att vän - da sig till Gud.
 Ack, öf - ver ny - a värld - en Guds An - des pingstvind gått.
 Att sö - ka nåd hos Je - sus, Det blö - dan - de Guds lamm.
 Än he - la värld - en öpp - nat För Si - ons Gud sin dörr!

484. Till polens kalla gränser.

REGINALD HEBER.

1. Till polens kalla gränser,
Till Indiens ängd så huld,
Till flodens strand som glänser
I Afrika af guld,
Där pisangträden blomma,
Till palmbevuxen jord
De ropa oss att komma
Med Kristi dyra ord.
2. Guds allmakt har där säte,
Där syns hans fingers spår;
Dock mänskan, hans beläte,
I djupa mörkret går.
Väl han ock där förnöjer
Med gåfvor utan mått;
Men hedningen sig böjer
För döda gudar blott.
3. Vi, som hans nåd fått smaka,
Hans ljus betrakta få—
O, skall vår ljusastaka
Än under skäppan stå?
Må frälsning, frälsning skalla,
Må Herrens ord bli sändt,
Till dess bland folkslag alla
Messie namn blir känt!
4. Hans pris må vinden bära,
Och vågorna ge svar,
Tills likt ett haf af ära
Från pol till pol det far,
Till dess vi frälsta skada
Guds lamm, som dödadt var,
Bland oss för evigt råda,
Vår konung, Gud och Far!

485. Något för Jesus.

S. D. PHELPS.

R. LOWRY.

1. Du som af kär- lek dog, Je - sus, för mig! In - tet jag
2. Du som till nå - da - stol Ut - gafs för mig, Je - sus, af
3. Ska - pa ett hjär - ta rent, Her - re, i mig, Att jag må
3. Allt hvad jag är och har — Gåf - vor af dig — Allt ut - i

hå - le då Un - dan för dig! Nej, tag mig, Her-re, fatt
nåd mig sänd Kraft i - från dig Nöjd med mitt kors att gå
hvar - je dag Lef - va för dig, He - lan - de nå - got sår,
fröjd och sorg Tag det af mig! Och när i him - lens höjd

Så med din kär- lek, att Hjär - tat må off - ra gladt Nå - got för dig!
Pri - san - de dig och så Gö - ra, fast svagt, än - då Nå - got för dig!
Vin - nan - de nå - got får, Gö - ran - de, hvar jag går, Nå - got för dig!
Jag får dig se med fröjd, Ärf - ver jag e - vigt nöjd All - ting med dig.

486. Se, vi tåga fram.

1. Se, vi tå - ga fram med sköld och med ba - ner Ut till
 2. Till för - ny - ad kamp nu or - der de - las ut. Låt oss
 3. Gån fram - åt! Vår ko - nung stån - digt med oss går. När vi
 4. Gån fram - åt, tills hem - lands - kloc - kan en gång slår, Till det

D.C. Se, vi tå - ga fram, och sjun - gan - de vi gå Till det

strid för Gud, och se - gerhan oss ger. Han är med. Vi vap - nen
 än en gång vår fa - na veck - la ut, Lyf - ta kor - set högt, som
 ho - nom föl - ja, ska - da oss ej när, Och vi fruk - ta ej, blir
 land, där so - len al - drig ne - der - går, Och där lif - vets träd i

säl - la land och lif - vets kro - na få. Kom i le - det med som

Fine.

ej få läg - ga ner, Till dess Je - sus ro - par: Kom!
 seg - ra skall till slut, Till dess Je - sus ro - par: Kom!
 stri - den än så svår, Till dess Je - sus ro - par: Kom!
 e - vig blom - ning står! Snart oss Je - sus ro - par: Kom!

pil - grim, du ock - så, Till dess Je - sus ro - par: Kom!

KÖR.

Stäm då upp, stäm då upp Segersång, se - ger - sång! Sjung af
 Stäm då upp, stäm då upp Segersång, segersång!

fröjd, sjung af fröjd, Så blir vä - gen al - drig lång!
Sjung af fröjd, sjung af fröjd, Så blir vä - gen al - drig lång!

487. I skördetiden.

HENRY CAREY.

1. Ett bud kring lan - det går, Att skör - den mo - gen står
2. Där förr ej å - ker fanns, Blott vild - mark u - tan ans,
3. De gyll - ne skör - dars prakt Vi se på hvar - je trakt

På höjd, i dal. Se, fäl - ten hvit - na där; Hvar teg, som
Vi skör - dar se; Ty An - dens kraft är spord På äl - skad
Ut - i vårt land. Den säd de gam - le sått Har ren till

od - lad är, Nu ri - ka kärf - var bär I tu - sen - tal.
fo - ster - jord, Där Her - ren med sitt ord Sin nåd vill ge.
mog - nad gått, Ty sår - la - regn den fått Af Her -rens hand.

4. O, skall dock säden nås
Af döden och förgås —
En säd så dyr —
Då alla skördemän,
Som gått att bärga den,
Ett fåtal äro än,
Fast tiden flyr?

5. Än är ej dagen slut.
O, låt oss skynda ut
Med ordets ljus!
Vår bön en gång blir hörd,
Då fältets rika skörd
Med jubel blir införd
I Herrens hus.

488. Strid för sanningen!

1. Strid för san-nin-gen, strid mot fi-en-den! Tätt kring Fräl-sa-ren,
 2. Mo-digt gå vi fram, kom-ma ej på skam, Ty vår Her-res namn
 3. Gud alls-vål-di-ge, hör vårt ro-pan-de, Hjälp oss käm-pan-de,

slut-na led! Vap-nen får-di-ga! Al-la e-ni-ga, Fullt fri-se-ger ger. Han oss själf står bi, hans skall ä-ran bli; Där-för var oss huld! Ef-ter stri-der-na sist i him-lar-na Skänk oss

KÖR.

mo-di-ga, ty Gud är med! Upp då, brö-der, samloms kring vår
 hö-ja vi vårt kors-ba-ner.
 kro-nor-na för Kri-sti skull!

fa-na! Här är lö-sen: gif-ven den hvarann! Fram-åt, upp-åt,

Klin-ge ho - si - an - na! Kri - stus, hjäl-ten, för ju själf oss an.

489. Vi sluta ej.

1. Guds An - des fläkt vi haf - va rönt I vå - ra byg - der här.
Med fram - gång mä - sta - ren be - krönt Sin rin - ga käm - pa - här.
2. När ska - ror bö - ja sig för Gud, Ack, ljufligt är det då;
När lof ur har - pans re - na ljud Mot him - len hö - res gå.
3. Än - nu vi se mång tu - sen - tal I synd och o - tro gå
Med hjär - tat fullt af bitt - ra kval Och in - gen hvi - la få.
4. Snart ut - i him - la - sta - den skön Vi sko - la hvi - la få.
Se, det - ta blir en här - lig lön För mödan — tänk där - på!

KÖR.

Och där - för slu - ta vi ej än Med vitt - nan - de och bön

Att vin - na fler för Fräl - sa - ren. Det har en här - lig lön.

490. Ropet hör!

Arr. af N. J. RUSSELL.

1. Se, hur Her-rens dag nu nal-ka-s, Ljus i fjär-ran bör-jat har.
 2. Li-ta på din frälsningshöfding! In-tet hjär-ta fruk-te sig!
 3. Gå fram-åt med lugn och trygghet, Fruk-ta ej för sa-tans hop!
 4. Öf-ver berg och da-lar tå-gar Med ba-ner nu se-gerns här,

Vak-nen upp, I jor-dens sö-ner, Häl-sen mor-gon-stjär-nan klar!
 Je-sus le-der si-na hä-rar, Han till se-ger hjäl-per dig.
 Her-ren är dig all-tid nä-ra, Tills du kro-nan ta-ger mot.
 Stan-nar ej tills sån-gen klin-gar: Kri-stus en-sam ko-nung är.

KÖR.

Ro-pet hör, ro-pet hör, Fat-ta An--dens svärd, Sa-lig-
 Fat-ta An-dens svärd,

he-tens hjälm tag på! Ro-pet hör, ro-pet hör, Strid för

san - - nin-gen E - mot sa - tan, synd och värld!
Strid för san - nin-gen

491. Tänk på dina sändebud!

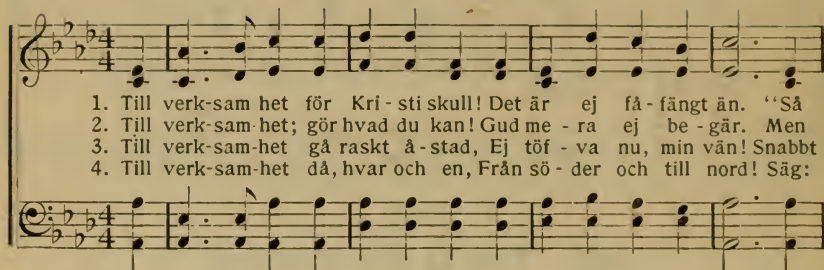
Okänd.

1. När vi få sam-las, Her-re kär, I frid om-kring ditt ord, O,
2. Ja, tänk på di - na sän-de-bud I mör - ka hed - na - land! Var
3. Tänk särskildt på de brö-der, som Ut-ur vår krets gått ut! Med
4. Var de - ras del och sto - ra lön, En hjälp i nö - dens tid! Med

tänk up-på din käm-pa-här, Som midt i stri - dens het - ta är Där-
de - ras hjäl - pa - re, o Gud, Och låt dem sist med lofsångs ljud Och
tröst till de - ras hjärtan kom, Och fre - stas de att vän - da om, Nytt
nåd och kraft dem här bekrön Och sist med se - gers krona skön, När

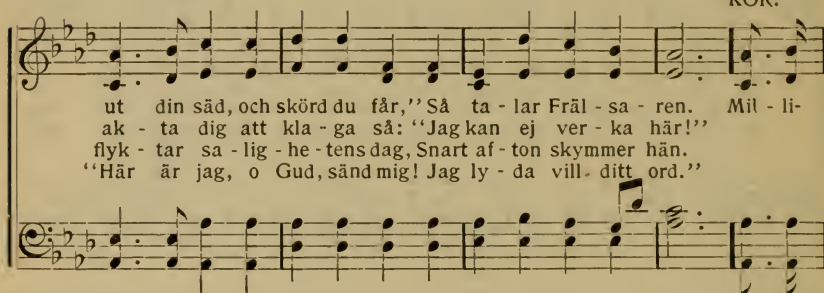
u - te på den vi - da jord, I sö - der och i nord!
se-gerns by - te i sin hand Nå him-lens säl - la strand!
mod i de - ras hjär - tan gjut Att här-da ut till slut!
ef - ter väl full-bor - dad strid De in - gått i din frid!

492. Till verksamhet!

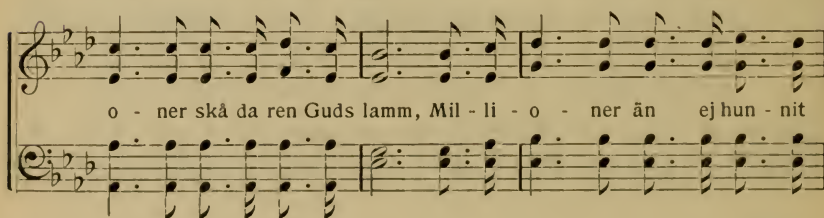

1. Till verk-sam het för Kri-sti skull! Det är ej få-fångt än. "Så
 2. Till verk-sam het; gör hvad du kan! Gud me-ra ej be-gär. Men
 3. Till verk-sam-het gå raskt å-stad, Ej tög-va nu, min vän! Snabbt
 4. Till verk-sam-het då, hvar och en, Från sö-der och till nord! Säg:

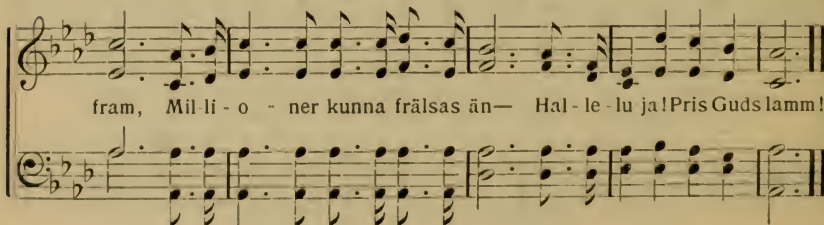
KÖR.

ut din säd, och skörd du får," Så ta-lar Fräl-sa-ren. Mil-li-
 ak-ta dig att kla-ga så: "Jag kan ej ver-ka här!"
 flyk-tar sa-lig-he-tens dag, Snart af-ton skymmer hän.
 "Här är jag, o Gud, sänd mig! Jag ly-da vill ditt ord."

o-ner skå da ren Guds lamm, Mil-li-o-ner än ej hun-nit

fram, Mil-li-o-ner kunna frälsas än— Hal-le-lu ja! Pris Guds lamm!

493. Gud, som gläder mina dagar.

S. ÖDMANN.

1. Gud, som glä-der mi-na da-gar Med din ri-ka
 2. Då jag un-der nö-dens bör-da Mi-na li-ka
 3. Må min vän-stra hand ej ve-ta Hvad den hög-ra

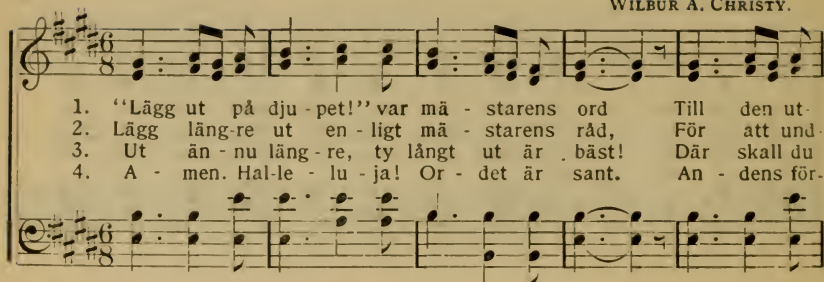
nåd och vård, Gif, att för den röst, som kla-gar, Jag ej fin-nes
 svik-ta ser, Lär mig då din kär-lek vör-da, Som en bätt-re
 han-den gör, Hög-mod ej mitt hjär-ta re-ta, Då jag di-na

döf och hård! Det är du som allt be-skär: Jag ditt red-skap en-dast
 lott mig ger! Då med tacksam blick till skyn Jag väl-sig-nar din för-
 gåf-vor för! Må min tro af kär-lek ledd, En-dast af ditt ö-ga

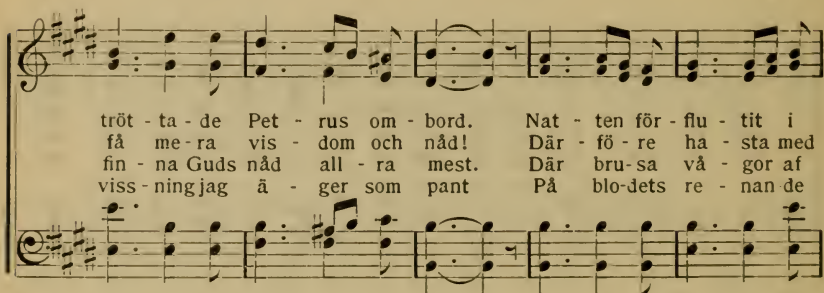
är, Då du ge-nom mi-na hän-der Hjälp-en till min bro-der sänder.
 syn, Gif, att hjär tats vär-me spri-der Hjälp och tröst till den, som li-der!
 sedd, Sin väl-gär-ning ic-ke mä-ta, Gö-ra godt och det för-gä-ta!

494. Läggt ut på djupet!

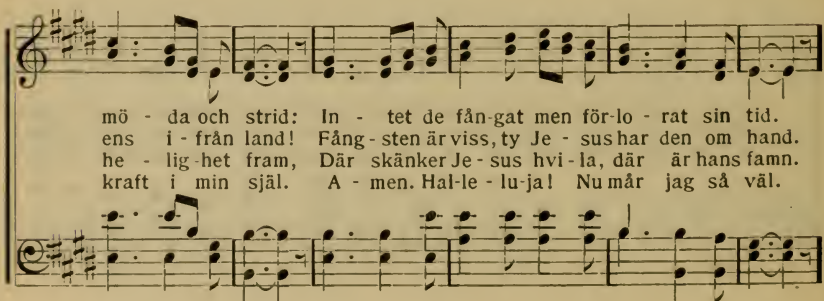
WILBUR A. CHRISTY.

1. "Läggt ut på dju - pet!" var mä - staren's ord Till den ut -
 2. Läggt län - re ut en - ligt mä - staren's råd, För att und -
 3. Ut än - nu län - re, ty långt ut är bäst! Där skall du
 4. A - men. Hal - le - lu - ja! Or - det är sant. An - dens för -

tröt - ta - de Pet - rus om - bord. Nat - ten för - flu - tit i
 få me - ra vis - dom och nåd! Där - fö - re ha - sta med
 fin - na Guds nåd all - ra mest. Där bru - sa vå - gor af
 viss - ning jag ä - ger som pant På blo - det's re - nan de

mö - da och strid: In - tet de fån - gat men för - lo - rat sin tid.
 ens i - från land! Fång - sten är viss, ty Je - sus har den om hand.
 he - lig - het fram, Där skänker Je - sus hvi - la, där är hans famn.
 kraft i min själ. A - men. Hal - le - lu - ja! Nu mår jag så väl.

KÖR.

Lägg län - gre ut, ... Lägg län - re ut! ... Lägg ut på
 Lägg län - gre ut, Lägg län - gre ut!

nå-dens dju-pa, fräl - san-de haf! Lägg längre ut,
Lägg längre ut,

Lägg längre ut! Ty in-vid stranden går din tro snart i kvaf.
Lägg längre ut!

495. Jesu välde.

ISAAC WATTS.

J. L. HATTON.

1. Hvar so-len på sin ba - na går, Dit Je-sus med sitt väl-de når.
2. Med ständig bön, med lof-sångs-ljud Han hyllning får som kung och Gud.
3. På skil-da språk i vär-l-den all Hans kär-lek högt be-sjun-gas skall.

Hans ri ke sträcks från strand till strand Och bre-des ut i al-la land.
Hans namn, en blom-ster-doft så skön, Sig gömmer i hvar morgonbön.
Från spä-da läp-par pris han får För hvad hans dy - ra namn förmår.

4. Af Jesu makt beskyddas vi,
Den fångne frihet bjuds däri,
Den trötte finner ständig ro,
De arma kunna trygga bo.

5. Stå upp, o mänska, jubla, sjung,
Och hylla Jesus, världens kung!
I änglar, sjungen än en gång!
Du jord, stäm in i deras sång!

496. Tjåna Herren Jesus!

1. Gå i Her-rens vingård, kå - re bro-der, tag Plats bland dem, som tjå-na
 2. Se, hur Je - sus öm-mar för hvar syn-da-re, Hur han if - rigt sö - ker
 3. Den som tror på Je - sus, måt - te han ock gå I hans sto-ra vin-gård

må-sta-ren, i dag! Vitt - na om din Je - sus, drag din not i land,
 de för-lo-ra-de! Ål - ska så-som Je - sus, öm - ma såsom han! -
 och ej få-fång stå, In - gen dag för-u - tan tjå-nan-de och bön!

KÖR.

Lågg dig med din gåf - va ut - i Her-rens hand! Tjå - - - - - na
 Je - sus till sitt red - skap dig be - gag - na kan.
 Så skall e - vig - he - ten gif - va skörd så skön. - Tjå - na tro - get, tjå - na

tro - get Frål - sa - ren! Lön Lön, ja, här - lig lön du
 Lön, ja, här - lig lön du

får i him - me - len. Kort är så - nings - ti - den.

Låt oss skynda då Att i tid och o - tid or - dets säd ut - så!

497. Guds rikes sommar.

LINA SANDELL.

J. BLOMQVIST.

1. Guds ri - kes som - mar, i or - det lof - vad, O, mån ne
 2. Har tur - tur - duf - van ej län - ge se - dan Ock lå - tit
 3. Och mån - ne Her - ren ej bör - jat sam - la De spridda
 4. Ja, själf - va bull - ret af strid och tve - dräkt, O, hör det

ic - ke den när - mar sig? Har fi - kon - trä - det ej bör - jat
 hö - ra sin sak - ta röst? Och går Guds An - de ej fram bland
 sö - ner af Ja - kobs hus, Att Si - öns mu - rar må å - ter
 ic - ke till teck - nen ock? Guds ri - kes som - mar går fram ur

knop - pas Om än o - märk - ligt för dig och mig?
 föl - ken Och brin - gar fräls - ning och lif och tröst?
 byg - gas Och Ju - da fröj - das i Her - rens ljus?
 stor - men, Ett fri - dens ri - ke - hur sa - ligt dock!

5. Pris vare Herren för förebudet
 Till löftets sommar, den gyllne tid!
 Pris vare Herren för morgonstjärnan,
 Som bådardagen så ljuf och och blid!

6. Pris vare Herren! Han skall ock
 kröna
 Med rik fullbordad vårt framtidshopp.
 Så må vi hvila i frid vid löftet
 Och lyfta glada vårt hufvud opp!

498. Verka, ty natten kommer!

S. DYER.

L. MASON.

1. Ver - ka, ty nat - ten kom - mer, Ver - ka, då mor - gon gryr!
 2. Ver - ka, ty nat - ten kom - mer, Ver - ka, då Gud ger tid!
 3. Ver - ka, ty nat - ten kom - mer! Snart sjun - ker sol i haf.

Ver - ka, då da - gen glän - ser, Ver - ka - ti - den flyr!
 Gif ho - nom hä - sans pär - la, Gör din bä - sta id!
 Gör nå - got du för ho - nom, Som för dig sig gaf!

Ver - ka, när so - len brän - ner, Ver - ka, till kväll'n håll ut!
 Hvar - je mi - nut, som fly - ger, Fyll på ett nyt - tigt sätt;
 Lef till hans pris, som köpt dig, Ti - den du än har kvar!

Ver - ka, ty nat - ten kom - mer! Då är ver - ket slut.
 Bör - dan på Her - ren ka - sta! Han gör värf - vet lätt.
 Du är ju hans - så ver - ka, Tills han hem dig tar!

499. I Herrens tjänst.

REV. H. C. McCOOK.

W. D. HOWARD.

1. De sam-las, Je - su ar - bets-män, Ut - i Her - rens tjänst.
 2. Pre-di - ka e - van - ge - li - um Ut - i Her - rens tjänst!
 3. O Gud, gif kraft och he - ligt mod Ut - i Her - rens tjänst,
 4. Och när min ar - bets-dag är all Ut - i Her - rens tjänst,

Följ dem och tro - get ver - ka än Ut - i Her - rens tjänst!
 För-kun - na det på al - la rum Ut - i Her - rens tjänst!
 Att här-da ut i tå - la - mod Ut - i Her - rens tjänst!
 En här lig lön han gif - va skall Ut - i Her - rens tjänst!

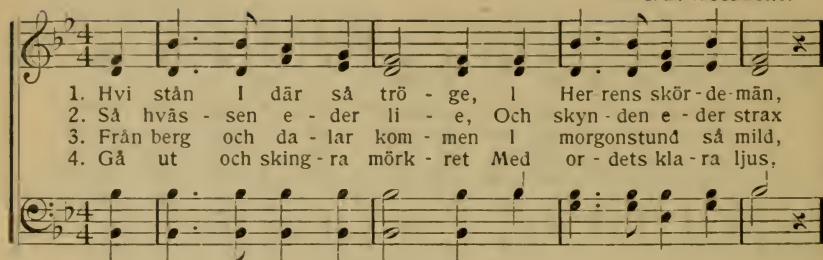
KÖR.

Vi ver - ka tills han kom - mer, Vi ver - ka tills han kom - mer,

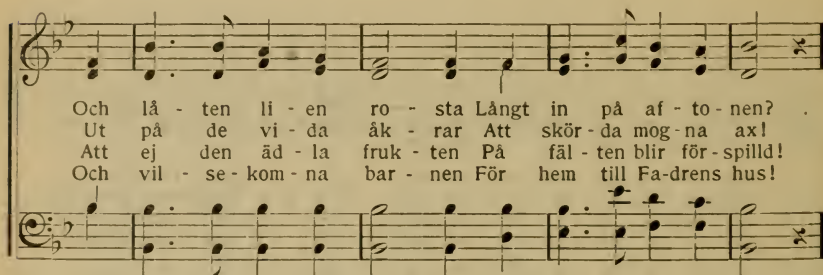
Vi ver - ka tills han kom - mer, Och se - dan him - lens frid.

500. Hvi stån I där?

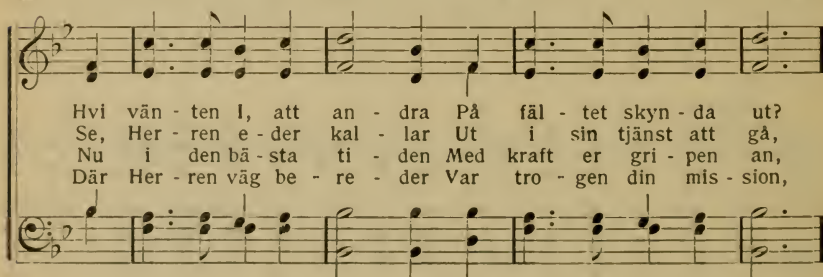
I. B. WOODBURY.

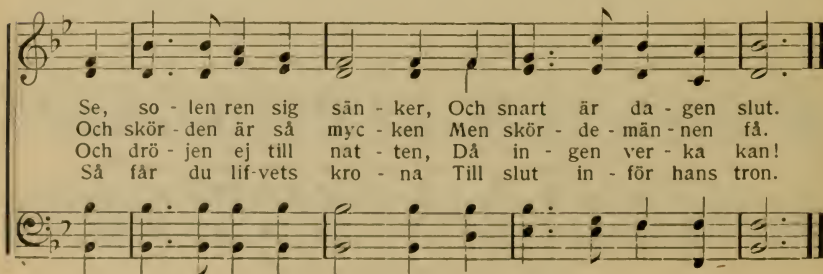
1. Hvi stån I där så trö - ge, I Her rens skör - de - män,
 2. Så hväs - sen e - der li - e, Och skyn - den e - der strax
 3. Från berg och da - lar kom - men I morgonstund så mild,
 4. Gå ut och sking - ra mörk - ret Med or - dets kla - ra ljus,

Och lå - ten li - en ro - sta Långt in på af - to - nen?
 Ut på de vi - da åk - rar Att skör - da mog - na ax!
 Att ej den äd - la fruk - ten På fäl - ten blir för - spilld!
 Och vil - se - kom - na bar - nen För hem till Fa - drens hus!

Hvi vän - ten I, att an - dra På fäl - tet skyn - da ut?
 Se, Her - ren e - der kal - lar Ut i sin tjänst att gå,
 Nu i den bā - sta ti - den Med kraft er gri - pen an,
 Där Her - ren väg be - re - der Var tro - gen din mis - sion,

Se, so - len ren sig sån - ker, Och snart är da - gen slut.
 Och skör - den är så myc - ken Men skör - de - män - nen få.
 Och drö - jen ej till nat - ten, Då in - gen ver - ka kan!
 Så får du lif - vets kro - na Till slut in - för hans tron.

501. Hednavärlidens långa natt.

J. B.

J. BLOMQVIST.

1. Hed-na-värl-dens lån-ga natt In-om kort skall än-das,
 2. Al-drig mër i tör-stigt land Käl-lor sko-la try-ta.
 3. Me-dan den-na säl-la tid Vi i tron för-bi-da,

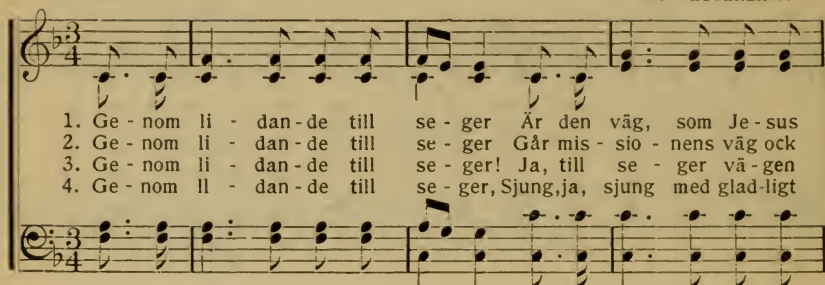
Mörk-ret vi-ka, lif-vets ljus Skall bland fol-ken tän---das.
 Ge-nom ö-de-mar-ken hård Ström-mar sko-la fly---ta.
 Lå-tom oss för kor-sets tro Vil-ligt käm-pa, li---da!

Fro-stig vin-ter flyr sin kos, Vå-ren kom-mer å---ter,
 Sto-ra un-der sko-la ske Ef-ter Her-rens vil---ja;
 Lögn och o-tro, våld och svek Från vår jord snart vi---ke!

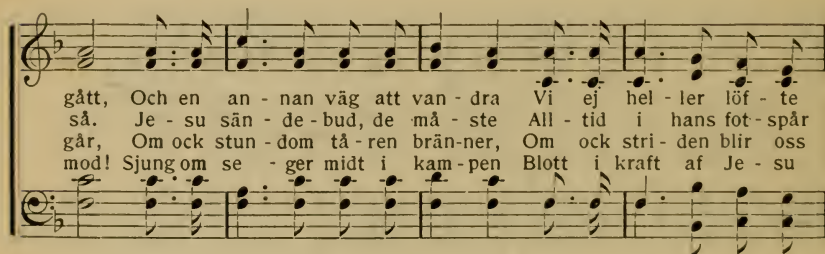
Tur-tur-duf-vans ljuf-va röst Nu sig hö-ra lå---ter.
 Själ-f-va vil-da ök-nen skall Blom-stra som en lil---ja.
 Fa-der vår i him-me-len, Kom-me snart ditt ri---ke!

502. Lidande och seger.

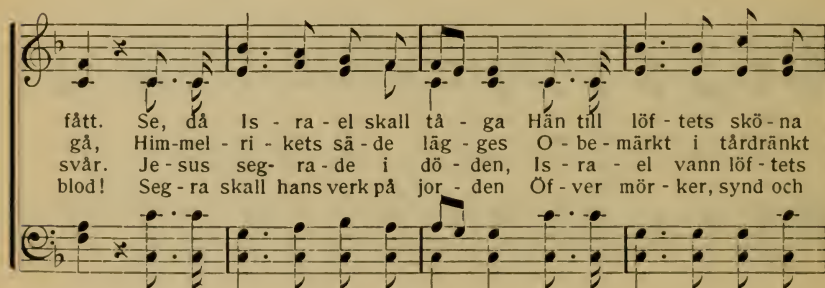
H. WETTERLING.

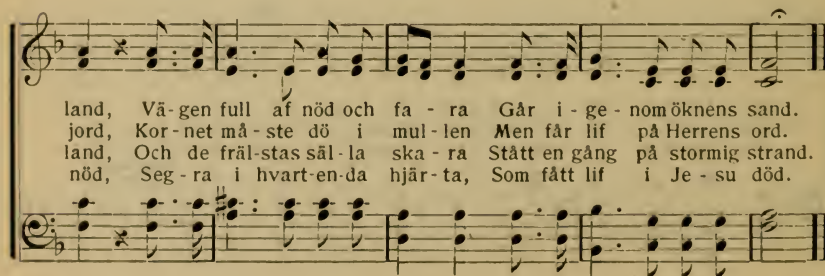
1. Ge - nom li - dan - de till se - ger Är den väg, som Je - sus
2. Ge - nom li - dan - de till se - ger Går mis - sio - nens väg ock
3. Ge - nom li - dan - de till se - ger! Ja, till se - ger vä - gen
4. Ge - nom li - dan - de till se - ger, Sjung, ja, sjung med glad - ligt

gått, Och en an - nan väg att van - dra Vi ej hel - ler löf - te
så, Je - su sän - de - bud, de må - ste All - tid i hans fot - spår
går, Om ock stun - dom tå - ren brän - ner, Om ock stri - den blir oss
mod! Sjung om se - ger midt i kam - pen Blott i kraft af Je - su

fått. Se, då Is - ra - el skall tå - ga Hån till löf - tets skö - na
gå, Him - mel - ri - kets sän - de läg - ges O - be - märkt i tårdränkt
svår. Je - sus seg - ra - de i dö - den, Is - ra - el vann löf - tets
blod! Seg - ra skall hans verk på jor - den Öf - ver mör - ker, synd och

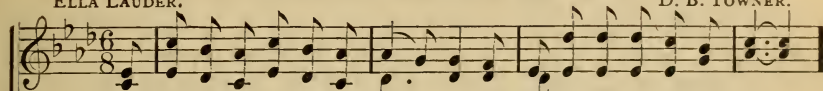

land, Vä - gen full af nöd och fa - ra Går i - ge - nom öknens sand.
jord, Kor - net må - ste dö i mul - len Men får lif på Herrns ord.
land, Och de fräl - stas säl - la ska - ra Stått en gång på stormig strand.
nöd, Seg - ra i hvart - en - da hjär - ta, Som fått lif i Je - su död.

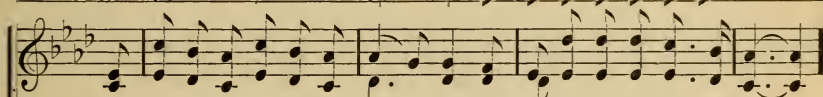
503. Sådd och skörd.

ELLA LAUDER.

D. B. TOWNER.

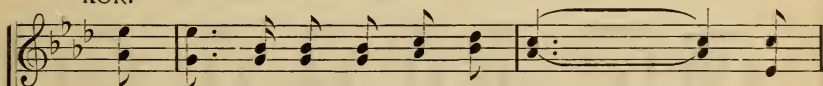
1. Vill blommor i lif-vet du skör - da, Så må-ste du blomsterfrön så,
2. Väl-sig-nel-se kan ic - ke vä - xa Ur hat och ur ondska, min vän,
3. Ur kärlekssådd tacksamhet spi - rar Som lil - jor en gång på din graf,
4. Ditt tal, då det må-sta-ren pri - sar, Han själf sin välsig-nel-se ger,
5. Gör Kristus i un-der-bar full - het Som synda-res Fräl-sa-re känd!

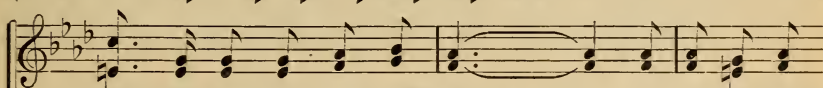
Ty det du ju vet, att af o - gräs Till sist måste o-gräs upp-stå.
 Men om du barmhärtighet vi - sar, Så skördar du kär-lek i - gen.
 Och lön för det hopp du skall fin - na, Som här åt för-tvif-lan du gaf.
 Och sva-ga-ste sken, du här spri - der, Där e-vigt som solljus sig ter.
 Hvarhelst du en syn-da-re mö - ter, Hans ö - ga mot Gol-ga-ta vänd!

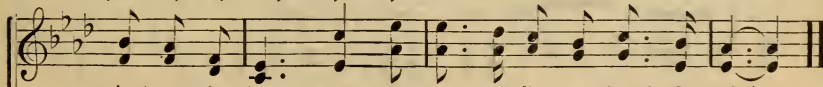
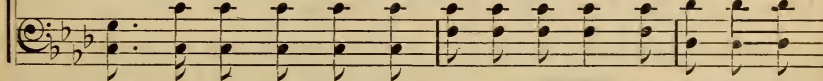
KÖR.

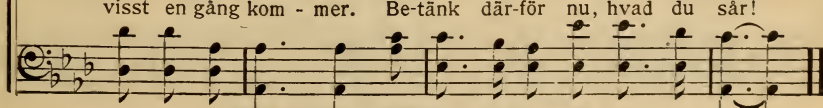
Du skör - dar hvad helst du än sår,..... Du
 Du skör - dar för vis - so hvad helst du än sår, Du

skör - dar hvad helst du än sår..... Ja, skör-den helt
 skör - dar för vis - so hvad helst du än sår.

visst en gång kom - mer. Be-tänk där-för nu, hvad du sår!

504. Säg mig, o broder, hvad säd du sår?

MRS. EMILY S. OAKY.

P. P. BLISS.

1. Säg mig, o broder, hvad säd du sår, Säg hvilken skörd, som dig fö - re står!
 2. Sår du en säd ut-af lif-vets ord, Sår du en säd ut-i frukt-bar jord,
 3. Sår du barmhärtighet, ljuf och blid, Sår du i klar ock i mu - len tid,

Sår du en säd ut - af nåd och frid El-ler en säd ut-af nöd och strid?
 Sår du en säd ut - af kär-lek varm El-ler af ondska och synd och harm?
 Sår du med bön och med tä - la - mod, Sår du för ho-nom, som gött sitt blod?

O, tänk, hvad det blifver för skörd, . . . O, tänk, hvad det blifver för skörd!

KÖR.

Hvad vi i ljus el - ler mör - - - - ker sått
Hvad vi i ljus el-ler mörker sått ut, hvad vi i ljus el - ler

ut Skör - - - - das med fröjd el - ler
mör-ker sått ut Skör-das med fröjd el - ler tå - rar till slut,

tå - - - - rar till slut. Sår du ett korn för Guds
skördas med fröjd el-ler tå-rar till slut. Sår du ett korn för Guds

ri - - - ke här, Skörda du skall ut-i ym - - - nighet där.
ri-ke här, Skörda du skall ut-i ym - nighet, ymnighet där.

505. Skynda dig!

Okänd.

1. Se det hvi - tan - de fäl - tet, som vän - tan - de står! Hvem vill
Den är dyr - köpt med blodsveit och blö - dan - de sår, Då vår

2. Ack, gå ge - nast till fäl - tet, det hvi - tan - de står, Just då
Och hans tjä - na - re blif, ty han kraf - ten be - står, Fat - ta

3. Jag nu går ut till fäl - tet med li - e och band För att
O, gif styr - ka och mod så till själ som till hand Att ut -

me - ja och sam - la dess säd?
Je - sus på kors - trä - det led. Skyn - da
mā - sta - ren kal - lar på dig: dig: Skyn - da
mod och dig ge - nast in - - - - - vig! Skyn - da
me - ja och bin - da ock - så.
här - da och fri - mo - digt stå! Skyn - da

KÖR.

dig, o, skyn - da dig, Just då
dig, o, skyn - da dig, Just då
dig, o, skyn - da dig! Se, hur

Skyn - da dig, skyn - da dig,

mā - sta - ren kal - lar på dig! Ack, se, skör - den är stor men ar -
mā - sta - ren kal - lar på dig! Ack, se, skör - den är stor men ar -
da - gen för rin - ner med fart. Hvad skall gö - ras är myc - ket, du

be - tar - ne få, Och att drö - ja har dö - den med sig.
 be - tar - ne få, Och att drö - ja har dö - den med sig.
 bör - jat så sent— Dö - dens hand läg - ges tungt på dig snart.

506. Ljuft är det sändebud.

ISAAC WATTS.

GEORGE F. HANDEL.

1. Ljuft är det sän - de - bud, Som står på Si - ons höjd
 2. Hur ljuf - lig är dess röst, Dess bud - skap, o, hur skönt:
 3. Det ö - ra lyck - ligt är, Dit det - ta bud - skap hann.
 4. Hvad de pro - fe - ter ej I sin å - stun - dan nått,

Och ta - lar e - van - ge - lii ord Om fräls - ning, frid och fröjd.
 "Kom, Si - on, skå - da här din kung I ä - ra se - ger - krönt!"
 Pro - fet och kung i for - dom - tid Ej den - na lyc - ka vann.
 Det haf - va vå - ra ö - gon här Med glä - dje skå - da fått.

5. Nu stiga lofsångsljud
 Från väktarens rad.
 Jerusalem, brist ut i sång,
 Och öknen juble glad!

6. Gud blottat har sin arm,
 Ut går hans frälsnings bud,
 Och alla jordens gränser se
 Vår Frälsare och Gud.

507. Litet vänligt solsken.

E. E. HEWITT.

WM. J. KIRKPATRICK.

1. Li - tet vän - ligt sol - sken, låt oss sprida det Öf - ver mör - ka
 2. Så - som Je - sus gjor - de, o, så må ock vi Trö - sta dem, som
 3. Li - tet vän - ligt sol - sken loc - kar ro - sor fram, Lå - ter blom - mor

vå - gar för de tröt - ta fjät! Strå - lar ut - af kär - lek
 sör - ja, stå den sva - ge bi, Hjä - pa vil - se - gång - na
 spi - ra på den ka - la stam. Sök att bör - dor lät - ta,

S:
 i den mör - ka värld Sprida ljuf - ligt sol - sken på vår ö - ken - färd.
 till den trygga hamn, Bju - da fån - gar fri - het i hans dy - ra namn!
 lin - dra sorgens slag! Sa - lig frukt du skör - dar på Guds sto - ra dag.
Fine.

D. S. Må vi fö - ra med oss ut i världen vid!

KÖR.

Solsken, solsken, li - tet vän - ligt sol - sken, Skynt af himmelsk gläd - je

D. S.

ge-nom jordens strid! Sol - sken, sol - sken, li - tet vänligt sol-sken

508. Räd - da de döende!

FANNY J. CROSBY.

W. H. DOANE.

1. Räd - da de dö - en - de, Hjälp de e - län - da, Ryck dem med kär - lek ur
2. Fast de försumma sig, Än - nu han väntar, Sträc - ker e - mot dem sin
3. Kväf - da af fre - sta - ren, Göm - mas i sjä - len Känslor, som än kun - na
4. Räd - da de dö - en - de! Plik - ten dig kal - lar. Kraf - ter till yer - ket af

synd och ur nöd! Sök de för - vil - la - de, Lyft upp de fall - na,
 öpp - na - de famn. Var - na, för - ma - na dem, Bed dem att skyn - da!
 väc - kas af Gud. Rörd af ett äl - skande Hjär - ta med öm - het
 Gud skall du få. För dem med tå - la - mod Å - ter till hjo - ren,

KÖR.

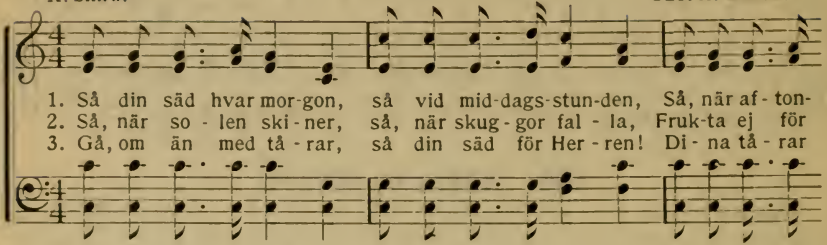
Säg dem, att Je - sus kan fräl - sa från död! Räd - da de dö - en - de,
 Han ger dem nåd, blott de tro på hans namn.
 Strängen, som brustit, kan än gif - va ljud.
 Säg dem, att Je - sus dem köp - te ock - så!

Hjälp de e - län - da! Je - sus vill fräl - sa dem, Fräl - sa från död.

509. Bär ga skörden in!

K. SHAW.

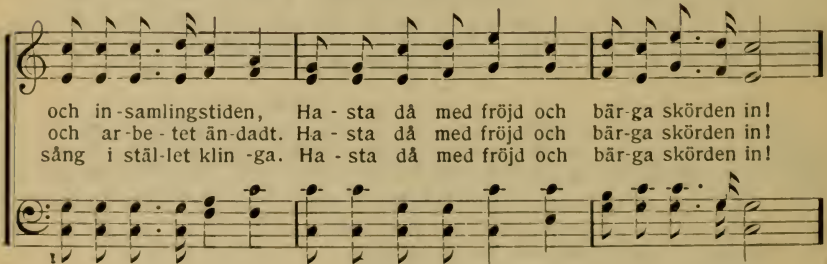
GEO. A. MINOR.

1. Så din säd hvar mor-gon, så vid mid-dags-stun-den, Så, när af-ton-
 2. Så, när so-len ski-ner, så, när skug-gor fal-la, Fruk-ta ej för
 3. Gå, om än med tå-rar, så din säd för Her-ren! Di-na tå-rar

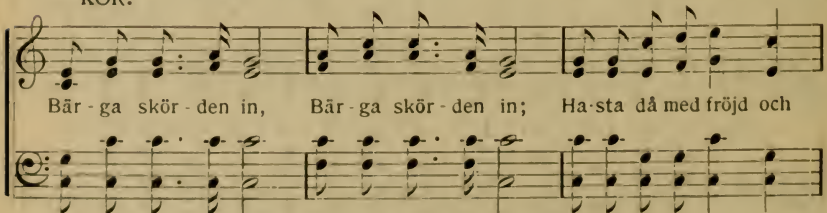

vin-den sval-kar kin-den din! Tå-ligt vän-ta skör-den
 moln, ej hel-ler ky-lig vind! Snart blir skör-den mo-gen
 sam-lar han i lä-geln sin. Snart skall grå-ten slu-ta,

och in-samlingstiden, Ha-sta då med fröjd och bär-ga skörden in!
 och ar-be-tet än-dadt. Ha-sta då med fröjd och bär-ga skörden in!
 sång i stål-let klin-ga. Ha-sta då med fröjd och bär-ga skörden in!

KÖR.

Bär-ga skör-den in, Bär-ga skör-den in; Ha-sta då med fröjd och

bär - ga skör - den in! Bär - ga skör - den in, Bär - ga skör - den in; -

Ha - sta då med fröjd och bär - ga skör - den in!

510. Kristlig välgörenhet.

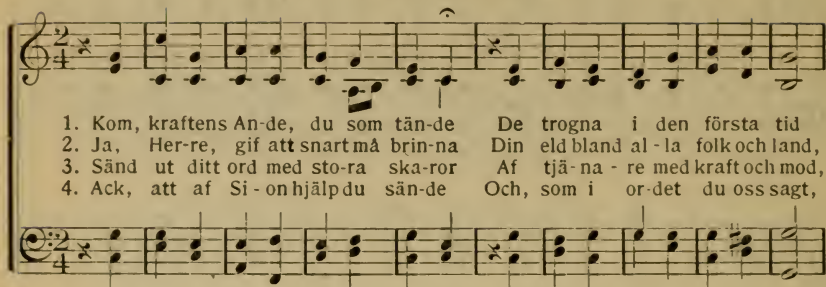
J. W. HJERTSTRÖM.

1. Vi här för - e - nas i bön och sång Med tacksamt hjärta och ej af tvång,
2. Det gif - ver styr - ka och sin - nes - ro Att helt o - de - ladt på Je - sus tro.
3. I flit och endräkt på my - rors vis Vi hjäl - pas åt till vår Her - res pris.

Ty Kri - sti ri - ke vi hål - la kärt; Att där - för ver - ka är mö - dan värdt.
Den tro är äk - ta, som verksam är Till Je - su ä - ra, så or - det lär.
Af bi - bel - or - det vi ha förstätt, Att äf - ven vi nå - got pund ha fått

4. Vi ofta klaga och säga: "Ack,
Oss gifves icke den minsta tack."
Må vi i trohet blott hårda ut,
Ty trohet vinner sin lön till slut!
5. Att tackas Jesus är bästa lön,
Men tackas människor sår tvistefrön.
O Herre, gif, att Marienit
I oss förenas med Dorkas' flit!

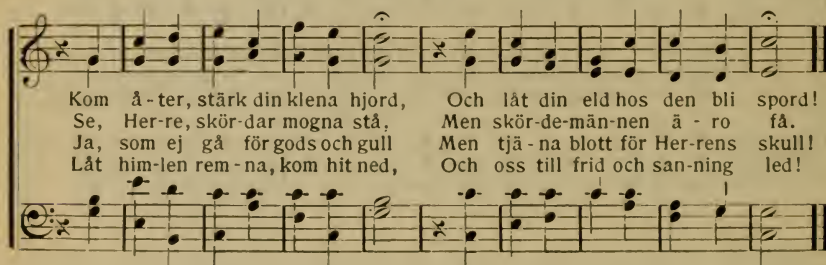
511. Missionssång.

1. Kom, kraftens An-de, du som tän-de De trogna i den första tid
2. Ja, Her-re, gif att snart må brin-na Din eld bland al-la folk och land,
3. Sänd ut ditt ord med sto-ra ska-ror Af tjä-na-re med kraft och mod,
4. Ack, att af Si-on hjälpdu sän-de Och, som i or-det du oss sagt,

Till he-ligt nit och ut dem sände Med hjäl-te-mod till he-lig strid!
Att du må tu-sen vitt-nen vin-na, Som ej från plo-gen ta sin hand!
De där ej sky för någ-ra fa-ror Men vil-ligt off-ra lif och blod;
Den mör-ka fån-gen-ska-pen vän-de Och gjor-de slut på mörkrets makt!

Kom å-ter, stärk din klena hjord, Och låt din eld hos den bli spord!
Se, Her-re, skör-dar mogna stå, Men skör-de-män-nen ä-ro få.
Ja, som ej gå för gods och gull Men tjä-na blott för Her-rens skull!
Låt him-len rem-na, kom hit ned, Och oss till frid och san-ning led!

512. För alla.

1. För dem, som under heta solen Bo uti palmers rika land; För dem, som kring den frusna polen Kringirra på en mager strand; För alla, alla, Jesus god Utgöt sitt dyra hjärteblod. 2. Se, tusental af hednahopar Bortsopas af en bitter död. Från deras läger stämman ropar: Du kristna värld, betänk vår nöd! Kom ut, sänd ut, uppoffra, bed, Och gräf ej himlapunden ned!	3. Min broder, syster, du som njuter Af fadershusets öfverflöd, Låt se, att du din själ utgjuter I bön för dina bröders nöd Och mer än smulan från ditt bord Uppoffrar för en nödställd jord! 4. Låt, Jesus, snart den dag upprinna, Då du blir Herre öfver allt! Låt dina trognas hjärtan brinna Utaf den kärlek du befallt! Ja, lär oss vaka, kämpa, be, Tills vi ditt anlet' evigt se!

513. Mästarens stämma.

RUTH HARMON.

REV. SAMUEL ALMAN.

1. Hör, mä-sta-rens stämma dig bju - der I dag i hans vin-gård att
2. Gå, upp-lyft de sva - ga, som vack - la, Och var mot de fall-na ej

gå. Du re-dan i mor-go-nens tim - me Hos ho-nom kan ar - be - te
hård! O, säg dem ett ord till för-bätt - ring Och gif dem en kär-leks-full

få. Ej ti - den du vårdslöst för-spil - le, Hvi skulle du fåfång än stå? Hör,
vård! Ej ti - den du vårdslöst för-spil - le, Hvi skulle du fåfång än stå? Hör,

Je - sus så trä-get dig kal - lar: O, skyn-da, till ver-ket nu gå!
Je - sus så trä-get dig kal - lar: O, skyn-da, till ver-ket nu gå!

514. Trängen fram!

Arr. af N. J. R.

1. Högt väl-sig - na - de i va - ren, I som bort till fjär-ran land
 2. Lyf - ten högt med star-ka hän - der Je - su Kri - sti blods-ba-ner!
 3. I, som käm-pen Her-rens stri - der U - tan svärd och u - tan lans,
 4. Kär - lek, som i hjär-tat glö - der, Var den makt, som dref er fort

Med det go - da budskap fa - ren, Som skall bry - ta dö-dens band!
 Re-sen det i al - la län - der, Att allt folk dess tec-ken ser!
 Trängen fram - åt al - la ti - der, Ty all världens krets är hans!
 Att för-täl - ja e - dra brö - der, Hvad mot e - der Her-ren gjort.

Trän-gen fram, I lju-sets sö - ner, Ge - nom dö - dens skuggors trakt!
 Blif-ven vitt - nen för all värld - den Om hans makt och här - lig - het,
 Den er sändt skall er för-sva - ra, E - der ko - nung står er bi,
 Där - för e - dert ej i sö - ken, Ej en e - gen ä - re - stod,

E - der tro med se - ger krö - ner Han, som dö - den ne - der - lagt.
 Att de star - ke fäl - la svär - den, Då de se hans ma - je - stät!
 Om som får bland ulf - vars ska - ra, Dock framåt! Er väg är fri.
 Men hans pris allt - jämt i ö - ken, Som för värld - en göt sitt blod.

515. Tillkomme ditt rike!

LINA SANDELL.

G. WENNERBERG.

1. Till - kom - me ditt ri - ke, var Her - re och Gud, O
 2. Du lof - vat i or - det en vild - mar - kens vår, Då
 3. Vål - sig - na de vitt - nen, som gått i ditt namn Att

kom - me ditt ri - ke på jor - den! Sänd ut di - na vitt - nen med
 ök - nen skall stå likt en lil - ja. Vi bi - da där ef - ter hvar
 re - sa ba - ne - ret där - u - te! Din tro - het dem va - re en

fräls - nin - gens bud, Sänd ut dem till sö - dern och nor - den Att
 gry - en - de år, Och är det din nå - di - ga vil - ja, Snart
 skyd - dan - de hamn, Och ljuf - ligt i famn du dem slu - te, Hug -

kal - la och bju - da all vär - den, Att kal - la och bju - da all vär - den!
 kom - me den ti - den, o Je - sus! Snart kom - me den ti - den, o Je - sus!
 sva - lan - de såsom en mo - der, Hug - sva - lan - de så - som en mo - der!

4. Var själf deras styrka, med kraft dem bekläd
 Och lär dem att manligen strida,
 Att utså i hoppet din himmelska säd
 Och växten i tålmod bida
 Af dig, som allena den gifver!
5. Så kasta vi alla bekymmer på dig.
 Du lofvat för allting att sörja.
 Drag för oss på lifvets och sannin - gens stig,
 Och låt i ditt namn oss ren börja
 Att tacka och lofva för segern!

516. Fram, I Kristi stridsmän!

SABINE B. GOULD.

ARTHUR S. SULLIVAN.

1. Fram, I Kri - sti strids - män, Fram till he - ligt slag! Je - su kors i
 2. Likt en härs - makt ryc - ker Hans för - sam - ling ut. Brö - der, där vi
 3. Kro - nor må för - mult - na, Ri - ken fal - la må, Guds församling
 4. Fram då, trog - na ska - ra, Fram i se - ger - tåg! Hög ditt hjärtas

spet - sen Le - de er i dag! Kristus, e - der fur - ste,
 tä - ga, Hel - gon gått för - ut. Ej vår här är de - lad.
 e - vigt, E - vigt skall be - stå. Ondskans makt skall al - drig
 ju - bel Starkt som haf - vets våg! Lof och pris och ä - ra

För till strid er an. Sen hans fa - nor va - ja:
 E - nig tä - gar den: En i hopp och lä - ra,
 Öf - ver - mäk - tig bli. Så har Je - sus lof - vat,
 Lam - met och vår kung, Med Guds äng - la - ska - ra

KÖR.

Fram - åtl bju - der han. Fram, I Kri - sti strids - män, Fram till he - ligt
 En i kär - le - ken.
 Där - på li - ta vi.
 Nu och e - vigt sjung!

slag! Je - su kors i spet - sen Le - de er i dag!

517. Missionsbön.

J. W. HJERTSTRÖM.

IRA D. SANKEY.

1. O Gud, ditt verk är stort, Ditt ri - ke seg - ra skall. Vi
 2. Med sa - lig - het dem kläd, Som tol - ka lif - vets ord, Och
 3. Sänd ny - a ska - ror ut Med An - dens svärd i hand, Och
 4. De tröt - ta vitt - nen stärk - På dig de helt be - ro - Och

pri - sa dig för hvad du gjort Med oss och värld - en all.
 ge - nom nå - den dem be - red Att vår - da rätt din hjord!
 snart på ondskans makt gör slut I vårt och an - dra land!
 ef - ter väl full - bor - dadt verk Gif e - vig sab - bats - ro!

KÖR.

Pris ske dig, vår Gud! Dig är in - gen lik.

Fräl - sta, hö - jen lof - sångs - ljud: Vår Gud är stor och rik!

518. Sanna, uppriktiga.

FRANCES R. HAVERGAL.

GEO. C. STEBBINS.

1. Sanna, upp rik - ti - ga, trog - na och fa - sta, Vil - ja vi föl - ja, o
 2. Sanna, upp - rik - ti - ga stän - digt och trog - na Vil - ja vi föl - ja vår
 3. Sanna, upp - rik - ti - ga, vil - ja vi tå - ga, Her - re, framåt på vår

ko-nung, ditt bud. Un - der din furst - li - ga fa - na vi ha - sta,
 se - gran - de kung, Käm - pan - de mo - digt för seg - rar, som mog - na,
 o - kän - da stig, Off - ran - de all - ting för - u - tan att frå - ga

KÖR.

Re - do att käm - pa för dig, o vår Gud. Ljud, du vår lö - sen!
 Blif - ve vår pröfning än al drig så tung.
 Vil - ja och käns - la, i kär - lek åt dig.

Al - drig du tyst - ne, Sång, som vår an - de jub - lar så fril

Ljud, du vår lö - sen: Trog - na för all - tid,

Kung af vårt lif, i din nåd vi för - bli.

519. Måste då jag gå så tomhändt?

C. C. LUTHER.

GEO. C. STEBBINS.

1. Må - ste då jag gå så tomhändt? Skall jag mö - ta Je - sus så:
 2. Ej för dö - den jag mig fruk - tar, Ty mig Je - sus fräl - sat huld,
 3. O, de är i synd jag slö - sat, Kun - de dem jag å - ter - få,
 4. O, I krist - na, upp och ver - ken Tro - get, me - dan dag det är!

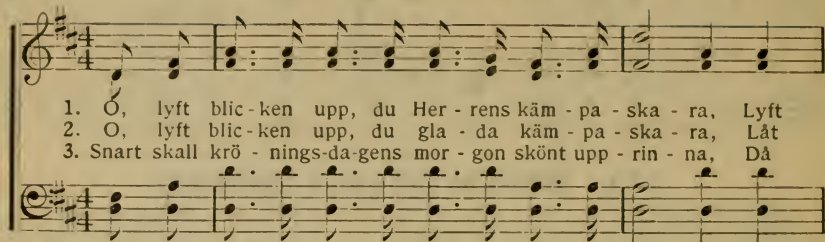
Ej en ar - bet - s - dag, en se - ger, Som jag ho - nom bju - da må?
 Men att kom - ma, o, så tomhändt Trots för - so - nad syn - da - skuld!
 Gåf - ve jag dem glädtåt Je - sus, Skul - le jag hans vä - gar gå!
 In - nan dö - dens natt er höl - jer, Sö - ken råd - da sjä - lar här!

KÖR.

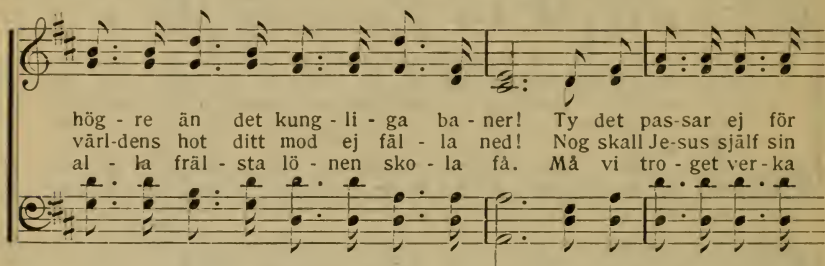
Må - ste då jag gå så tom - händt, Skall jag mö - ta Je - sus så?

Ej en själ att brin - ga ho - nom — Må - ste jag så tomhändt gå?

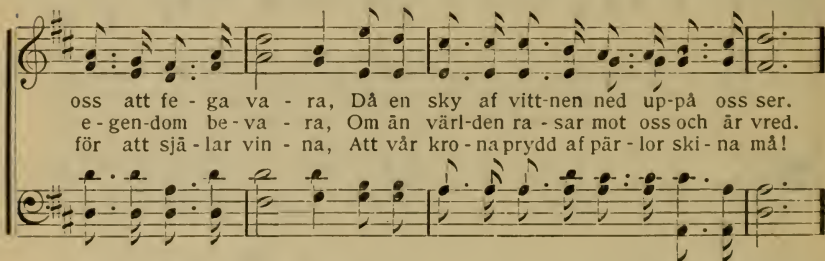
520. Lyft blicken upp!

1. Ó, lyft blic-ken upp, du Her - rens kãm - pa - ska - ra, Lyft
 2. O, lyft blic-ken upp, du gla - da kãm - pa - ska - ra, Låt
 3. Snart skall krö - nings-da-gens mor - gon skönt upp - rin - na, Då

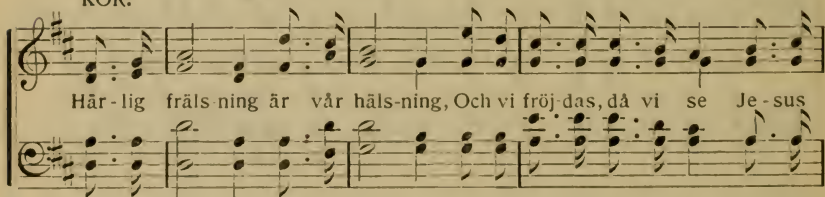

hög - re än det kung - li - ga ba - ner! Ty det pas-sar ej för
 världens hot ditt mod ej fäl - la ned! Nog skall Je-sus själf sin
 al - la fräl - sta lö - nen sko - la få. Må vi tro - get ver - ka

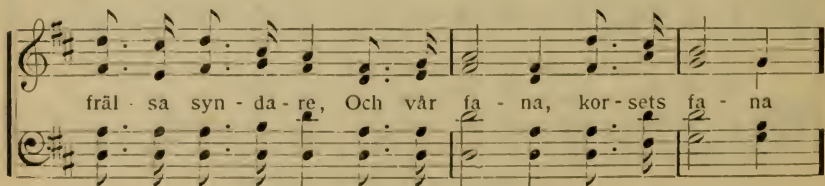

oss att fe - ga va - ra, Då en sky af vitt-nen ned up-på oss ser.
 e - gen-dom be - va - ra, Om än värld-en ra - sar mot oss och är vred.
 för att sjä - lar vin - na, Att vår kro - na prydd af pär - lor ski - na må!

KÖR.

Här - lig fräls ning är vår häls-ning, Och vi fröj - das, då vi se Je - sus

fräl - sa syn - da - re, Och vår fa - na, kor - sets fa - na

Mo - digt hö - ja vi, att vär - liden den må se.

521. Trogen i det lilla.

O. B.

D. B. TOWNER.

1. När dig Her - ren kal - la må Att hans råd pre - di - ka,
 2. Må du öf - ver land och haf Gå till hed - na - län - der!
 3. Men om Her - ren kal - lar dig Glömd att en - sam van - dra
 4. Kan - ske o - tack blir den lön, Som ditt hjär - ta så - rar.
 5. Snart är ar - bets - da - gen all, Snart skall fruk - ten mog - na.

Lyss - na då och vil - ligt gå, Tyd hans ord det ri - ka!
 Följ det upp - drag, som han gaf! Han dig hjäl - pen sän - der.
 Kan - ske på en tör - nig stig, Lef - va blott för an - dra.
 Vänd din blick till Gud i bön! Han ser di - na tå - rar.
 Här - lig lön då Her - ren skall Gif - va si - na trog - na.

KÖR.

Tro - gen var i stort och smått, Blif vid Her - ren stil - la!

Tjä - na med det pund du fått Tro - get i det lil - la!

522. Israel drager hem till sin ro.

Arr.

1. I nor-dan-land, På i-sad strand, I sö-derns grö-na lun-der,
 2. Ur al-la land Med väl-dig hand Sitt folk Je-ho-va fö-rer.
 3. O säl-la dag! Guds väl-be-hag All Ju-das synd för-lå-ter.

I bygd och stad En lof-sång glad För-kun-ne Her-rens un-der.
 Je-ru-sa-lem Som arf och hem Och lan-det dem till-hö-rer.
 O ljuf-va tid, Då Her-rens frid I Sa-lem fin-nes å-ter!

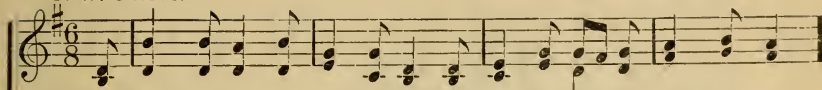
Från ö-ster må den sän-gen gå Och vä-ster genljud gif-va!
 De gå med fröjd till Si-ons höjd, Och folk i fjär-ran län-der
 Se, Is-ra-el, Guds arf-ve-del, Är nu upp-rät-tad vor-den.

Ty Si-ons hopp Nu fyl-les opp, Och Ju-da frälst skall blif-va.
 Dem byg-ga hus, Och stad ur grus Blir rest af fur-stars hän-der.
 Som lif från död I vär-ldens nöd Det blir för he-la jor-den.

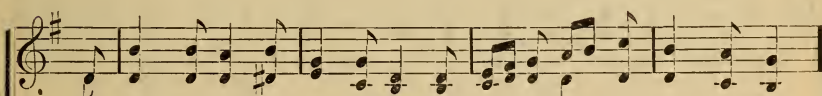
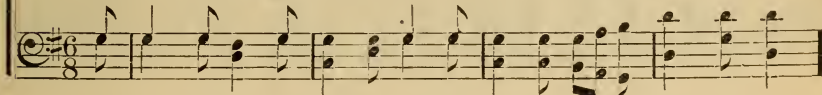
523. Framåt, I starke!

G. W. CROFTS.

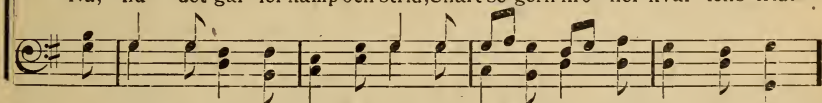
D. B. TOWNER.

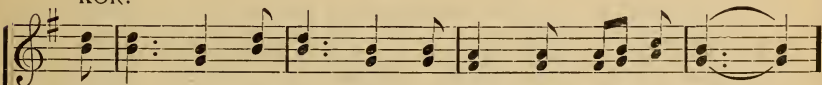
1. Fram-åt, I star-ke, tapp-re män Som be-dit, kämpat, käm-pen än!
2. Fram-åt, I män, hvar en-da en! En här-lig se-ger vin-kar ren.
3. Fram-åt! Ej läg-gen vap-nen ner! En sky af hel-gon vak-tar er,
4. Fram-åt! Snart slocknar so-lens ljus, Och kväl-len föl-jer da-gens brus.

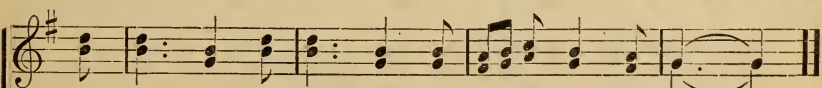
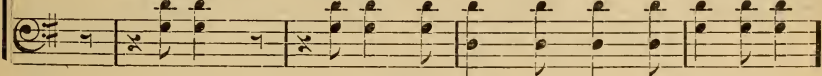
Den kom-mit å-ter e-der stund: Nu sol går upp på him-lens rund.
 Du An-dens svärd nu bru-ke rätt, Du tappe här från dal och slätt!
 Och vitt-nen föl-ja. Gud är när. Nu räd-den hvad för-lo-radt är!
 Nu, nu det gäl-ler kamp och strid, Snart se-ger krö-ner kväl-lens frid.

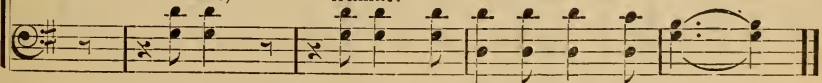
KÖR.

Fram-åt då, fram-åt då I lån-ga dju-pa led!
 Framåt, framåt Framåt!

Fram-åt då, fram-åt då! Ej läg-gen vap-nen ned!
 Framåt, framåt!

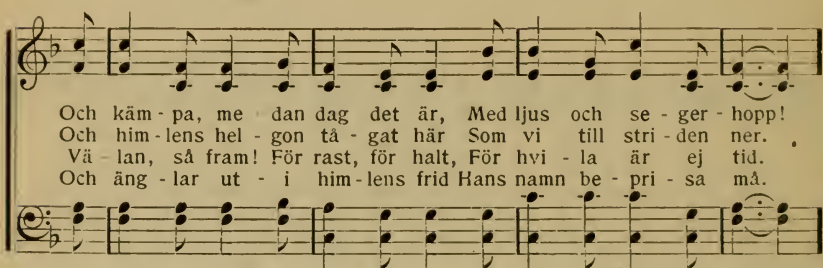
524. Vår tro vår seger är.

JOHN H. YATES.

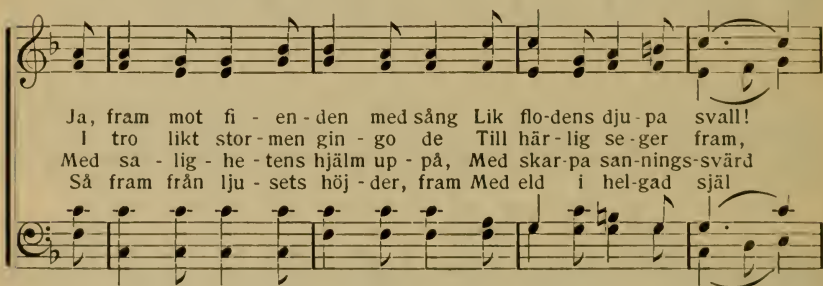
IRA D. SANKEY.

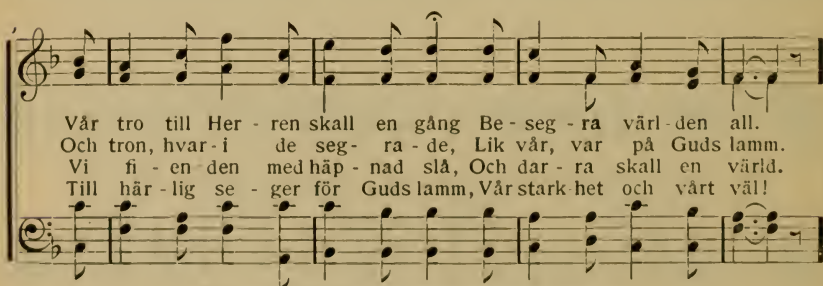
1. Från lju - sets höj - der, krist - na här, Till strid för Her - ren opp,
 2. Vårt star - ka svärd Guds ord ju är, Hans kär - lek vårt ba - ner,
 3. Vår fi - en - de står öf - ver - allt Be - redd för väl - dig strid.
 4. Och den, som seg - rar ut - i strid, Skall hvi - ta klä - der få,

Och kām - pa, me - dan dag det är, Med ljus och se - ger - hopp!
 Och him - lens hel - gon tå - gat här Som vi till stri - den ner.
 Vä - lan, så fram! För rast, för halt, För hvi - la är ej tid.
 Och äng - lar ut - i him - lens frid Hans namn be - pri - sa må.

Ja, fram mot fi - en - den med sång Lik flo - dens dju - pa svall!
 I tro likt stor - men gin - go de Till här - lig se - ger fram,
 Med sa - lig - he - tens hjälm up - på, Med skar - pa san - nings - svärd
 Så fram från lju - sets höj - der, fram Med eld i hel - gad själ

Vår tro till Her - ren skall en gång Be - seg - ra värld - en all.
 Och tron, hvar - i de seg - ra - de, Lik vår, var på Guds lamm.
 Vi fi - en - den med häp - nad slå, Och dar - ra skall en värld.
 Till här - lig se - ger för Guds lamm, Vår stark het och vårt väl!

KÖR.

Vår (vår) tro vår se - ger är, Vår (vår) tro vår se - ger är.

O, här - li - ga tro, som skall Be - seg - ra värl - den all!

525. Kom, o Jesus, var oss när!

J. W. HJERTSTRÖM.

J. BLOMQVIST.

1. Kom, o Je - sus, var oss när! Du det bä - sta säll - skap är.
 2. Rin - ga ä - ro vi och få, Gö - ra dock hvad vi för - må.
 3. Ser du nå - gon bland oss här, Trött af jor - de - lifs be - svär,
 4. Sör - jer mo - der si - na barn, Snärj - da ut - i o - trons garn,

Hjälp oss tän - ka, ta - la så, Att du trif - vas bland oss må!
 Vå - ra hän - ders verk i dag Krön med nå - digt väl - be - hag!
 Gif hug - sva - lel - se och tröst, Fyll med frid hvar sorg - set bröst!
 Fräls de un - ga, Je - sus kär, Du som bar - na - vän - nen är!

5. Hör vår bön för ofrälst man,
 Du, som frälsa vill och kan!
 Barnets bön du ej försmår,
 ? nkans suck du väl förstår.

6. Så åt dig vi lämna allt,
 Just som själf du har befallt.
 Stärk vår kärlek, tro och hopp,
 Helga ande, själ och kropp!

526. Vårt baner.

EL. NATHAN.

JAMES McGRANAHAN.

1. Ett baner, ett kungligt, strålande af hopp, Herrens stridsmän fått en Höjen edert sköna segertecken opp, Jubla -

2. Om ock fiender sig hopa som en flod, Låt baneret sva - ja Må vi tåga fram med sång och muntertmod, Hand i

KÖR. Tågen fram, tågen gång. de er frälsnings - sång! Tågen fram, fram, fram, tågen än! hand för san - nin - gen!

fram!..... För Kristus offren viligt er!..... fram, fram, fram! För Kristus offren allt, offren viligt er! Skynden

gladt framåt På segerstråt In - un - der Herrens kors - ba - ner!

3. Öfver land och haf, hvarhelst en mänska bor,
Korsbaneret resas må.
Vi få högt förkunna: Hvar och en som tror,
Han ett evigt lif skall få.
4. Snart skall härlighetens sköna morgon gry
För Guds folk, så ljus och klar.
Herrens fiender till evigt mörker fly—
Vårt baner då segrat har.

Used by per. James McGranahan, owner of copyright.

527. Tillkomme ditt rike!

O. B.

O. B. Arr. af A. L. S.

1. Må, Gud, ditt ri - ke snart i kraft bli up - pen - bart,
 2. Lyft upp din hand, o Gud! För ut det gla - da bud!
 3. Väck din för - sam - ling opp Till kär - lek, tro och hopp,
 4. Gif An - dens kraft, o Gud, Åt di - na sän - de - bud,
 5. Ack, snart den ljuf - va tid Skall bry - ta fram med frid,

Då jor - dens folk - slag al - - la Dig Gud och Fa - der kal - la!
 Fräls sjä - lar mång som san - den I syd - och nor - dan - lan - den!
 Att värld - en helt för - sa - ka Och al - drig se till - ba - ka!
 Att de med fröjd fram - bä - ra Din frälsnings ljuf - va lä - ra!
 Då jor - dens folk - slag al - la Dig Gud och Fa - der kal - la.

Copyright, 1903, by O. Bodien.

528. Bida blott!

O. B.

LEONARD MARSHALL.

1. Än någ - ra stun - der blott, Än någ - ra kor - ta år,
 2. Än någ - ra mö - dans dar, Än någ - ra af - sked här,
 3. Än någ - ra tå - rar blott, Än någ - ra smär - tans sår,
 4. Än någ - ra tjän - ster små, Än någ - ra stri - ders rön,

Så kommer han, som kom - ma skall, Och hvi - lan å - ter - står.
 Och så är slut all kamp och strid, Och vi få mö - tas där.
 Och så skall Her - ren tor - ka bort Den si - sta sor - tens tår.
 Och så skall Her - ren gif - va sist En här - lig nå - de - lön.

529. Framåt!

O. B.

1. Fram-åt, säl - la ska - ra, Je - su tapp - ra här!
 2. Pröi - nin - gar på fär - den Mö - ta män - gen gång.
 3. Låt ej mo - det fal - la, Håll blott ut än - nu!
 4. Snart så få vi hvi - la, Snart är da - gen all.

Han har lof - vat va - ra Al - la da - gar när.
 Of - ta här i vär - l - den Få vi li - da tvång,
 Än hörs mä - star'n kal - la: Gå! Hvi drö - jer du?
 Ti - dens väk - ter i - la, Snart han kom - ma skall,

Snart så slu - tar stri - den, Och hos Je - sus kär
 Men en här - lig se - ger Vann vår her - de god,
 Gå att sjä - lar vin - na! Ti - den snart är slut,
 Och de fräl - stas ska - ra Ho - nom skå - da få

In - går sab - bats - fri - den, Se - gern vun - nen är.
 Och till oss han sã - ger: "Va - ren vid godt slut!"
 Lö - nen skall du fin na. Håll blott tro - get ut!
 Och på sky - ar fa - ra Till hans mö - te då.

KÖR.

Fram - åt, fram - åt, fram - åt Från kraft till kraft vi gå. Snart
Fram-åt, fram-åt, fram-åt

sko - la vi på Si - on Guds an - let' skå - da få.

530. Din spira, Jesus, sträckes ut.

F. M. FRANZEN.

J. KLUG.

1. Din spi - ra, Je - sus, sträckes ut Så långt, som da - gen
Ditt ri - ke står till ti - dens slut, Det står, då allt för -

2. Kom, Je - sus, var i ve och väl, I lif och död oss
Och gjut i hvar för - kros - sad själ Din An - de med din

hin - ner.
svin - ner. Ditt namn be - känns med he - ligt mod, Och
nä - ra,
lä - ra! Oss styr - ka gif till he - lig strid, Och

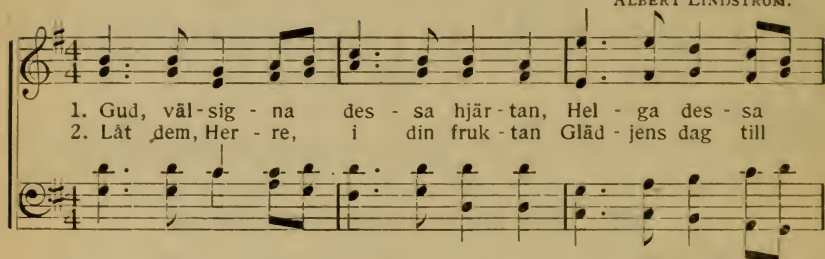
för ditt kors, din se - ger - stod, Ned - fal - la folk och kun - gar.
sam - la oss till e - vig frid, Då du all värld - en dö - mer!

X. Sångar vid särskilda tillfällen.

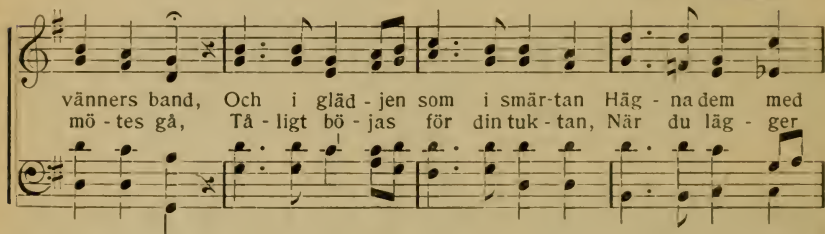
1. BRÖLLOPSSÅNGER.

531. Gud, välsigna dessa hjärtan!

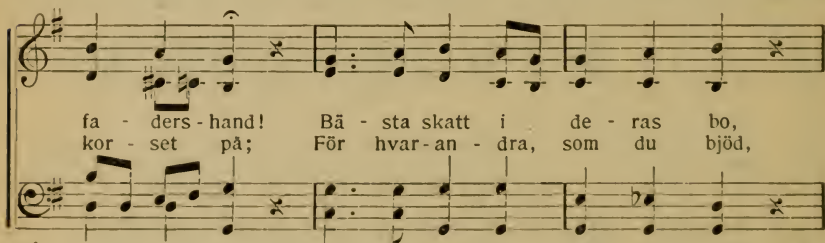
ALBERT LINDSTRÖM.

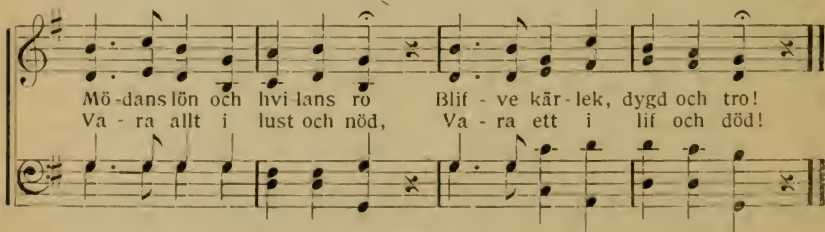
1. Gud, väl-sig - na des - sa hjär-tan, Hel - ga des - sa
2. Låt dem, Her - re, i din fruk - tan Gläd - jens dag till

vänners band, Och i gläd - jen som i smär-tan Hög - na dem med
mö - tes gå, Tå - ligt bö - jas för din tuk - tan, När du läg - ger

fa - ders - hand! Bä - sta skatt i de - ras bo,
kor - set på; För hvar - an - dra, som du bjöd,

Mö - danslön och hvi - lans rö Blif - ve kär - lek, dygd och tro!
Va - ra allt i lust och nöd, Va - ra ett i lif och död!

532. O Gud, välsigna dessa två!

1. O Gud, väl-sig-na des-sa två, Som här in-för ditt än-let' stå!
 2. Af jor-disk säll-het störst är den, Som vin-nes ge-nom kär-le-ken,
 3. Man här ej städs' på ro-sor går, Och mången pröfning kan bli svår.
 4. Led-sa-ge dem din mil-da hand Till fri-dens e-vigt säl-la land!

Gif frid och fröjd i det för-bund, Som de nu slu-tit den-na stund!
 Då tven-ne hjär-tan ä-ro ett Och de-la bå-de ljuft och ledt.
 Låt då, o Gud, din An-des röst Dem städs bringa frid och tröst!
 Där bröllopsglädjen e-vig är, Och e-vig kär-lek härskar där.

533. Till brudparet.

1. Je-sus, du som en gång träd-de I ett bröllops-hus som gäst
 2. Kom ock nu till des-sa kä-ra Med din nåd i den-na stund!
 3. Lär dem att med vil-ligt hjär-ta Städs' på him-la-vä-gen gå
 4. Her-de, vår-des väl dem skö-ta, Gif dem hvad dig sy-nes bäst,

Och dem sa-lig-het be-red-de, Gaf till sist det som var bäst.
 Dem till sällhet, dig till ä-ra, Slut dem i ditt nåds-för-bund!
 Och att så i fröjd som smär-ta Blif-va di-na, bå-da två!
 Och låt sist oss al-la mö-ta Dem vid lam-mets bröl-lops-fest!

2. PREDIKANTORDINATION.

534. Simon Jona, älskar du mig?

D. S. S.

JNO. R. SWENEY.

1. "Si-mon Jo-na, säg, älskar du mig Mer än dessa," som ä-ro med dig?
 2. "Si-mon Jo-na, säg, älskar du mig?" Frågan ställer jag ensamt till dig.
 3. "Si-mon Jo-na, säg, älskar du mig?" Den-na frå-ga har vikt ut- i sig,
 4. "Si-mon Jo-na, säg, älskar du mig?" Led då fåren från törnbeströdd stig
 5. "Si-mon Jo-na," en frå-ga blott till, Som jag härmed dig hemställa vill:

Har jag he-la ditt hjärta? o, säg! Min frå-ga upptag, och den öf-ver-väg!
 Pröfva, pröfva dig no-ga i-gen, Är jag al-le-na af hjärtat din vän?
 Ty det yp-per-sta bu-det be-står Ut-i ren kär-lek, som al-drig för-går.
 Upp till ängar, som grönskande stå, Friskt vatten gif dem att dricka ock-så!
 Om du älskar, så "föd mina lamm," Af kärlek tag dem då ömt i din famn!

KÖR.

"Ja, Her-re, all-ting du vet, Du vet så väl, jag älskar dig."

När ej så var, jag bit tert grät, Dock nu jag älskar, du själf det vet.

535. Du själens herde.

J. W. HJERTSTRÖM.

A. L. SKOOG.

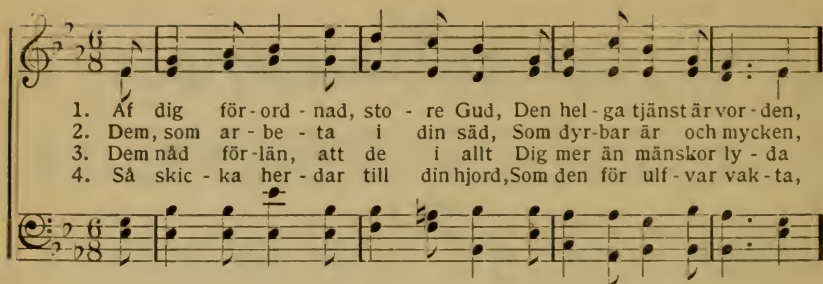
1. Du sjä-lens her - de, Je - sus Krist, Som löf - vat har så
 2. När. han skall ta - la lif - vets ord Och straf - fa syn - den
 3. Men hjälp ock hjor - den, her - de god! Den ko - stat har ditt

fast och visst De di - na att led - sa - ga, Gif åt dintjäna -
 på vår jord, Slit mänskofruk - tans sna - ra! Din underherde
 e - get blod; Blott du kan den för - sva - ra. Om du oss följer,

re den kraft, Gif åt din tjä - na - re den kraft, Som för - dom
 föd så väl, Din un - der - her - de föd så väl Med him - melskt
 gå vi fram, Om du oss föl - jer, gå vi fram Och brin - ga

di - na vitt - - - nen haft, Att en - dast dig be - ha - ga!
 man - na, att hans själ Må stän - dig frid er - fa - ra!
 kött och värld på skam Och ä - ro u - tan fa - ra.

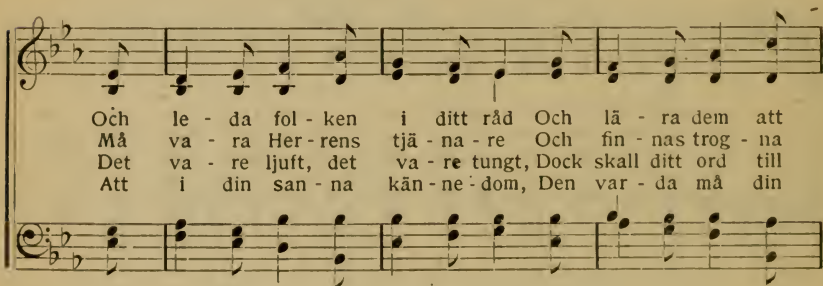
536. Af dig förordnad.

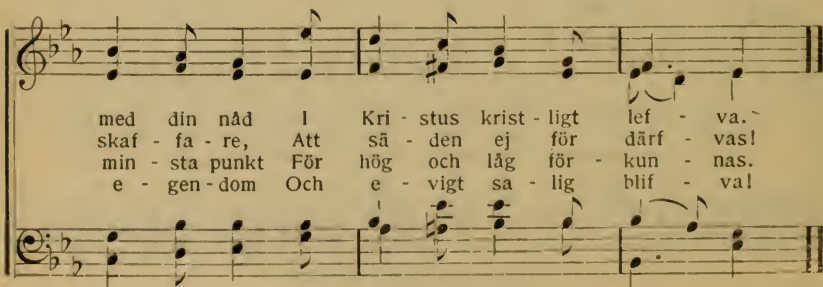
1. Af dig för-ord - nad, sto - re Gud, Den hel - ga tjänst är vor - den,
 2. Dem, som ar - be - ta i din säd, Som dyr - bar är och mycken,
 3. Dem nåd för - län, att de i allt Dig mer än människor ly - da
 4. Så skic - ka her - dar till din hjord, Som den för ulf - var vak - ta,

Som him - lens dy - ra ord och bud För - kun - na skall för jor - den
 Med kraft af höj - den du be - kläd, Att de i al - la styc - ken
 Och hvad du skic - kat och be - fallt Med nit och san - ning ty - da!
 Den spi - sa med ditt hel - ga ord Och på dess bä - sta ak - ta,

Och le - da fol - ken i ditt råd Och lä - ra dem att
 Må va - ra Her - rens tjä - na - re Och fin - nas trog - na
 Det va - re ljuft, det va - re tungt, Dock skall ditt ord till
 Att i din san - na kän - ne - dom, Den var - da må din

med din nåd I Kri - stus krist - ligt lef - va -
 skaf - fa - re, Att sä - den ej för däre - vas!
 min - sta punkt För hög och låg för - kun - nas.
 e - gen - dom Och e - vigt sa - lig blif - val

3. KYRKÖINVIGNING.

537. Liksom fordom uti templet.

J. W. HJERTSTRÖM.

1. Lik-som for-dom ut - i temp-let Is - ra - el i hög-tids - skrud
 2. Sto - ra löf - ten Gud oss gif - vit, Dem han ock upp - fyl - la skall,
 3. Fa - der kär, vi dig å - kal - la, Hör oss, gif oss nå - digt svar!
 4. Må det ord här skall för - kun-nas Bli till frälsning för vårt folk,

Träd-de upp att bed - ja, lof - va In - för al - la värld - ars Gud,
 Om vi blott i tro och kär - lek Van - dra i hans rät - ter all'.
 Med ditt hjär - ta och ditt ö - ga Al - la da - gar bland oss var.
 Re - na sin - nen, hel - ga hjär - tan Ge - nom An - den, Kri - sti tolk,

Så med Her - rens väl - be - hag Sam - las här Guds folk i dag.
 Al - la Her - rens "go - da ord" Gäl - la trog - na på vår jord.
 Att vi må i hvar - je tid Nju - ta få den san - na frid!
 Att vi al - la, sto - ra, små, i din san - ning van - dra må!

5. Sist när hemlandsbudet höres
 Ifrån Guds Jerusalem.
 Kallande den trötta pilgrim
 Till hans rätta, lugna hem,
 Må vi få i evig ro
 Skåda det, som här vi tro!

6. Då skall glädjemättet rågas
 För Guds folk i paradiset,
 När vi bland serafers skara
 Gifva heligt lof och pris
 Uti evigt fröjdeljud:
 Helig, helig, Herren Gud!

538. Herre, värdes skaror samla!

C. C. CONVERSE.

1. Her re, värdes skaror sam - la Kring ditt ord i det - ta hus!
 2. Låt, o Gud, din Helge An - de Hvi - la öf - ver dem, som här

Var dem med din Ande nä - ra, Led dem i din san - nings ljus!
 Sko - la vitt - na om din kär - lek, Om din san - ning, Her - re kär!

Go - de Fader, dig vi bed - ja: Låt din kraft här blif - va spord
 Hjälp ock dem, som skola hö - ra Or - det om vår Her - re Krist,

Till att samla många vils - na Män - sko - sjä - lar till din hjord!
 Att det gärna tro och göm - ma Ut - i hjär - tat först och sist!

539. Pris ske dig, store Gud!

1. Pris ske dig, sto-re Gud! Ditt folk får dig till ä - - - ra
 2. Du som i him-lens höjd All värl-dens ö - de vän - - - der,
 3. Så kom, o Gud, att oss I nåd och san-ning le - - - da,

I dag från det - ta rum Sitt för - sta of - fer bä - - - ra,
 Du bor ej ut - i hus, Som byggs af män - sko - hän - - - der.
 Att här i vå - ra bröst Ett tem - pel dig be - re - - - da!

Upp - hö - ja här ditt namn, Din mild - het, di - na råd, Af
 En väckt och kros - sad själ, Som nå - dens tröst be - gär I
 Din An - de till oss sänd Och låt i det - ta hus Oss

hjär - tat tac - ka dig Och bed - ja om din nåd.
 Je - su Kri - sti namn, Ditt rät - ta tem - pel är.
 gläd - jas af din tröst Och ly - sas af ditt ljus!

540. Hvarhelst ditt folk församladt är.

1. Hvar - helst ditt folk för - sam - ladt är, Du
2. Fast him - len ej är dig för stor, Dock

dem väl - sig - nar, Je - sus kär. Och där man mö - tes
i de trög - nas bröst du bor. När de gå ut, du

ut - i tro, Där är ditt hus, där vill du bo.
är dem när, När de gå hem, så är du där.

3. Kom, hulde herde, var oss blid
Nu som uti den flydda tid,
Och föd vår själ på detta rum
Med nådens evangelium!
4. Vårt vittnesbörd, vår sång och bön
Med din välsignelse bekrön.
Att anden löst från jordens grus
Må bada här i himmelskt ljus!
5. Vi äro ringa, men din arm
Är mäktig och din kärlek varm.
Så kom och stora skaror vinn,
Och äran evigt skall bli din!

4. VID ÅRSSKIFTET.

541. Nyårsbön.

1. Låt mig bör - ja med dig, o min Fräl - sa - re kär, Ock den
 2. Låt mig bör - ja med dig - i ditt he - li - ga namn, Som al -
 3. Låt ditt lef - van - de ord bli det ljus, i hvars sken Jag allt -
 4. Låt mig bör - ja med dig - men dock än - nu en bön: Låt mig

väg, som mig å - ter - står än! Låt mig bör - ja med dig hvar - je
 le - na har frälsning i sig! Slut mig hårdt in - till dig! I din
 jämt van - drar fram på din stig. Men hvar dag, ack, på nytt två mig
 slu - ta min dag ock med dig! Och när da - gen är slut, gif mig

dag du be - skär Och för - ny - a mitt upp - sät i -
 tro - fa - sta famn, Där är trygg - het och hvi - la för
 hvit, två mig ren I det blod, som ock run - nit för
 hvi - la så skön, Tills du väc - ker ur söm - nen ock

gen Att va - ra och blif - va din e - - gen!
 mig Trots bru - set där - u - te i värl - den.
 mig Från kor - set en gång, Her - re Je - - sus!
 mig Att lef - va för e - vigt när Her - - ren!

542. Nyårssång.

1. Å - ter ett nå - digt är har för-svun - nit: Stor har sig Her - ren
 2. Jor - den väl bäf - var—må vi be - tän - ka Teck - nen, som väx - a
 3. Ljuf - lig skall Her - rens stad dock för - blif - va Med si - na brun nar;
 4. Ja, du är ko - nung, in - gen din li - ke. Hvad du be-gynt skall

vist för vår jord. Sjä - lar han mäk - tigt kal - lat och vun - nit Ge - nom sitt
 stund ef - ter stund! Blo - di - ga svär - den blix - ra och blän - ka, Gö - ra för -
 Her - ren är där. Ör - lig han stillar, skydd skall han gif - va Dem han har
 e - vigt be - stå. Himlens och jor - dens grund - va - lar vi - ke, Allt må för -

ord, He - li - ga el - den spridt; den har brunnit Ock i vår nord.
 bund. Bru - san - de haf - ven vil - ja för - drän - ka Allt i sin grund.
 kär. Kun - na ock haf - ven ber - gen upp - rif - va, Her - ren är när.
 gå; Her - re, ditt pry - da, he - li - ga ri - ke Blif - ver än - då.

543. Ett nådigt Herrens år.

1. Nu går ett nå - digt Herrens år I e - vig - he - tens hamn,
 Och he - la vär - l - den å - ter - får Ett nytt i Je - su namn. O - änd - lig
 2. Du mången ljum och liknöjd själ Gjort med din kär - lek varm.
 Du mången bun - den syndaträl För - los - sat med din arm. Du, her - de

nåd har du be - tett Ditt arma Sion på allt sätt. Hal - le - lu - ja, vår Gud!
 god för di - na lamm, Har fostrat fåra - hjor - den fram. Hal - le - lu - ja, vår Gud!

3. Den, som från hjorden velat fly, Du samlat hem, ja fler. Vi trygga stått för mörkrets gny Inunder ditt baner. Du har ock för ditt dyra blod Med oss oändligt tålmod. Halleluja, vår Gud!	5. Haf du all omsorg, Herre god, Så blir allt väl för visst! Fördränk uti din nådaflod Allt split, parti och tvist, Och lär oss vandra lifvets stig I tro och kärlek inför dig! Halleluja, vår Gud!
4. Ditt helga evangelium Låt fritt förkunnadt bli, Och låt på hvarje tid och rum Oss se din nåd däri! Gif du åt hvarje själ, som tror, Att prisa högt din kärlek stor! Halleluja, vår Gud!	6. Pris vare dig, o Herre kär, Och lof i evighet, Som oss uppå ditt hjärta bär I nåd och trofasthet! Nu allt det, som på jorden bor, Lofsjunge dig med änglars kor! Halleluja, vår Gud!

544. Träd fram med fröjd!

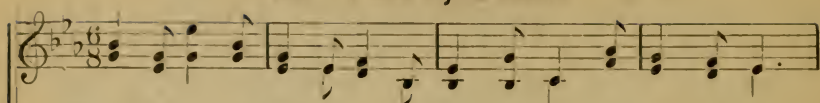
T. H. GILL.

THOS. A. ARNE.

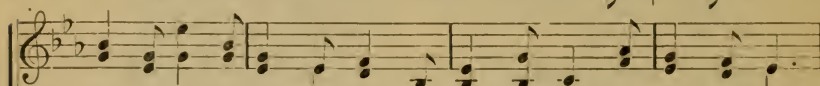
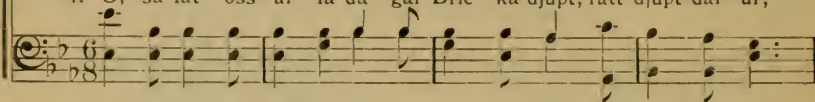
1. Träd fram med fröjd, du ny - a år, Vid lof - sång och mu - sik!
 2. O Gud, låt det - ta å - ret bli Ett år allt - mer för dig,
 3. Då mö - ta vi med mod och hopp Hvad - helst oss hän - da må,
 4. Du lif - vets Gud, som e - vig är, Då å - ren från oss fly.

Flyg, snab - ba tid! Dock fast be - står Guds kär - lek, stor och rik.
 Ett år af ljus och har - mo - ni På he - lig - he - tens stig!
 Och gladt vi lyf - ta vin - gen opp, Då vi vårt hem - bud få.
 Dig skall vårt hjär - ta sjun - ga där En lof - sång e - vigt ny!

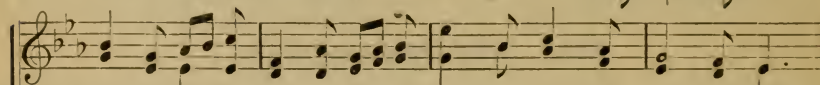
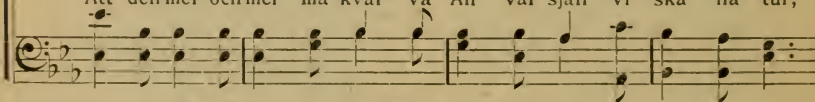
545. I ditt dyra namn.

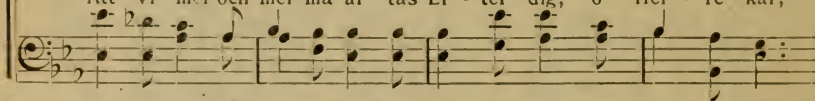
1. I ditt dy - ra namn, o Je - sus, Bör - ja vi än - nu ett år,
 2. Gif oss allt hvad vi be - höf - va Un - der den - na ny - a tid,
 3. Men vi haf - va al - le - sam - mans Bru - tit kär - le - kens förbund.
 4. O, så låt oss al - la da - gar Dric - ka djupt, rätt djupt där - ur,

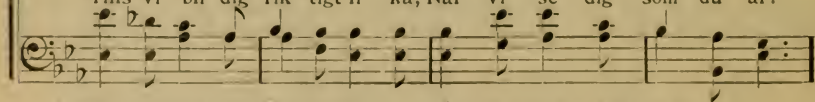
Men till dig, till dig al - le - na All vår lit och läng - tan står.
 Ny för - lå - tel - se och stark - het, Ny, väl - sig - nel - se och frid!
 Vi be - höf - va där - för al - la Nåd, barm - här - tig - het, mis - kund.
 Att den mer och mer må kväf - va All vår själf - vi - ska na - tur,

Kom till vå - ra ar - ma hjär - tan Med din An - des ljus och kraft!
 Gif oss lust att i din kär - lek, Her - re Je - sus, tjä - na dig,
 Vi be - höf - va blo - det, Her - re, Vi be - höf - va, som du vet,
 Att vi mer och mer må ar - tas Ef - ter dig, o Her - re kär,

Gif oss mer af lif - vets full - het Än vi hit - tills haf - va haft!
 I det vi hvar - an - dra tjä - na På vår kor - ta pröf - nings - stig!
 Den - na öpp - na, fri - a brunnen Mot all synd och o - ren - het.
 Tills vi bli dig rik - tigt li - ka, När vi se dig som du är!

5. Men vi bedja ock för världen,
 Hennes nöd är också vår:
 Kom då, kom då, Herre Jesus,
 Under detta nya år
 Till de tusental, som ännu
 Vandra främmande för dig,
 Vandra utan ljus i natten
 På fördärfvets breda stig!

6. Lär oss alla taga vara
 På vår korta lefnadstid!
 Lär oss räkna våra dagar
 Och besinna rätt vår frid!
 Gif, att ingen må förspilla
 Detta nya nådens år,
 Kanske, Herre, just det sista,
 Hvilket mången af oss får!

5. MORGON OCH AFTON.

546. Din klara sol.

J. O. WALLIN.

STÖRL.

1. Din kla - ra sol går å - ter opp: Jag tackar dig, min Gud.
2. Din sol går upp för ond och god, För al - la som för mig.
3. O, må jag ock i tro och dygd, Nöjd med hvad du be - skär,
4. Då skall jag trygg i råd och dåd Till dig, o Fa - der, fly

Med kraft och mod och ny - födt hopp Jag hö - jer glädjens ljud.
O, må jag så i tå - la - mod Och kär - lek lik - na dig!
Än kun - na gläd - jas i ditt skygd Hvar dag jag lef - ver här!
Och än för - nim - ma, att din nåd Är hvar - je mor - gon ny.

547. Så går en dag.

J. F. HERZOG.

1. Så går en dag än från vår tid
Och kommer icke mer,
Och än en natt med Herrens frid
Till jorden sänkes ner.
2. Men du förblifver den du var,
O Herre, full af nåd,
Och våra nätter, våra dar
Du tecknat i ditt råd.
3. Trygg i din vård jag lämnar mig,
När solen från oss flyr,
Och fröjdfullt vill jag prisa dig,
När dagen åter gryr.
4. Men om det stilla dödens bud
I denna natt jag hör,
Det är min tröst, att din, o Gud,
Jag lefver och jag dör.

548. Skymningsbön.

WM. B. BRADBURY.

1. Jag är så glad, när jag får gå I skym-nings-fri-den skön Långt
 2. Det är så godt i ens - lig-het Få kla - ga Gud sin nöd Och
 3. Jag tän - ker då på hvad jag fått Och hvad allt-jämt jag får Och
 4. Jag tän - ker på den fröjd och ro, Som en gång vän - tar mig. Den

bort från jord - be - kym - ren små Till Gud i öd - mjuk bön.
 ha i Guds barm-här - tig - het Sitt en - da värn och stöd.
 ka - star allt båd' stort och smått På den, som allt för - mår.
 tan - ken lif - var upp min tro Här på be - kym - rens stig.

549. Vid dagens slut.

JOHN WYETH.
Fine.

1. Tu - sen, tu - sen stjär - nor glim - ma På den mörkblå himlens grund:
 Det är da - gens si - sta tim - ma, Det är bö - nens tysta stund.
 2. O, hur dyr din god - het va - rit Äf - ven den - na dag för mig!
 Må den nåd, som jag er - fa - rit, Ma - na mig att pri - sa dig!

D. C. Her - re, låt mig än för - nim - ma Kraf - ten af ditt fridsförbund!
 Blif den - sam - me, som du va - rit, Hu - ru allt för - ändrar sig!

D. C.
 Her - re, låt mig än för - nim - ma Kraf - ten af ditt fridsförbund!
 Blif den - sam - me, som du va - rit, Hu - ru allt för - ändrar sig!

3. Blif min konung och regera
 I mitt hjärta, så att jag
 Icke måtte lefva mera
 Blott mig själf till välbehag
 Men, om möjligt, samla flera,
 Som lofsjunga dig en dag!

4. Säg mig ock, att du förlåter
 All min myckna kärleksbrist,
 Och, när efter dig jag gråter,
 Trösta mig, o Jesus Krist,
 Till dess du mig hämtar åter,
 Hem till dig i himlen sist!

6. AFSKEDSSÅNGER.

550. Därofvän säges ej farväl.

MRS. E. W. CHAPMAN.

J. H. TENNY.

1. Med fröjd vi mö - ta dy - ra vän - ner, Och stunden snart för - går,
 2. Hur ljuf - lig är än - då den tan - ken, När dy - ra från oss gå,
 3. Ack, in - ga af - sked sko - la fin - nas Ut - i det lju - sa hem,

Men ve - mods - full än - då blir tan - ken, När afskedstimmen slår.
 Att vi med dem vid slu - tad mö - da För e - vigt va - ra få!
 Blottgläd - je - sång och frid och säll - het E - vin - ner - ligt med dem.

KÖR.

Där - of - van sä - ges ej far - väl, De sä - ga ej far - väl.

I säll - he - tens och fri - dens land De sä - ga ej far - väl!

Used by per. John J. Hood, owner of copyright.

551. Herren med dig!

J. E. RANKIN.

W. G. TOMER.

1. Her - ren med dig, tills vi mö - tas få! Han ditt mod, din styrka
 2. Her - ren med dig, tills vi mö - tas få! Han ditt skydd för e-vigt
 3. Her - ren med dig, tills vi mö - tas få! Han sin kärleks frid dig

va - re Och i tron din själ be - va - re! Her - ren med dig, tills vi
 blif - ve, Han sin manna än dig gif - ve! Her - ren med dig, tills vi
 sän - de, Mild han dödens hot af - vän - de! Her - ren med dig, tills vi

KÖR.

mö - tas få! Mö - tas få, mö - tas få,
 mö - tas få!
 mö - tas få! Mö - tas få, tills vi mö - tas få,

Mö - tas få hos Je - sus då; mö - tas få; Mö - tas få -
 Mö - tas få -

mö - tas få - Her - ren med dig, tills vi mö - tas få!
tills vi mö - tas få -

552. Afskedssång.

1. För si - sta gån - gen vi kan - ske nu Till - sam - mans
2. Far - väl, I dy - re och äl - ska - de, I - ge - nom
3. I him - len är dock den säl - la ort, Där vi få
4. Ack, dy - ra vän - ner, ej må vi då Så fa - sta

va - rit. Det väx - lar ju Be - stän - digt om här på jor - dens
blo - det för - los - sa - de! Vi mö - tas å - ter, men när och
mö - tas. O, tänk, så stort Att in - för all - mak - tens sto - re
på - lar här - ne - re slå. Snart ran - das da - gen, då brud - gum -

rund, Vårt lif blott va - rar en li - ten stund.
hvar, Det vet al - le - na vår Gud och Far.
Gud Få bä - ra nam - net: en Kri - sti brud!
men Skall häm - ta oss från för - gån - gel - sen.

5. Guds löftesord äro medlen att
Oss uppehålla i tviflets natt.
När känslan växlar i ebb och flod,
En blick på löftet då gifver mod.

6. Snart stundar sällhetens ljufva tid,
Då vi få njuta en evig frid.
Framåt, framåt! Snart är tiden slut,
Snart få vi sjunga: "Vi kämpat ut."

553. Faren väl, I vänner kära!

F. ENGELKE.

Efter VOGLERS HOSIANNA.

1. Fa - ren väl, I vän - ner kä - ra, Fa - ren väl i Her - rens namn!
 Gud skall själf oss hem - åt bā - ra I sin trog - na fa - ders - famn.
 2. Lef - ven al - la väl i Je - sus, Glömmen ej hans tro - fast - het,
 Som för få - ren gif - vit lif - vet Och blef så vår sa - lig - het!

O, det skul - le va - ra godt, Om ock he - la den - na flock Fin - ge
 I hans se - ger ha vi nog, Lif - vet ha vi i hans blod, Och ut -

sam - las hem - ma blott Hos vår Her - re Se - ba - ot, Hvar - est
 i hans dy - ra sår Ha vi stån - digt ju - bel - år. Se, så

se - dan in - tet af - sked Ä - ger rum bland Her - rens folk!
 går det hem på nå - den, Tills vi stå i him - me - len.

7. VID TANKEN PÅ TIDENS KORTHET OCH DÖDEN.

554. Framåt i Jesu namn!

Engelsk melodi.

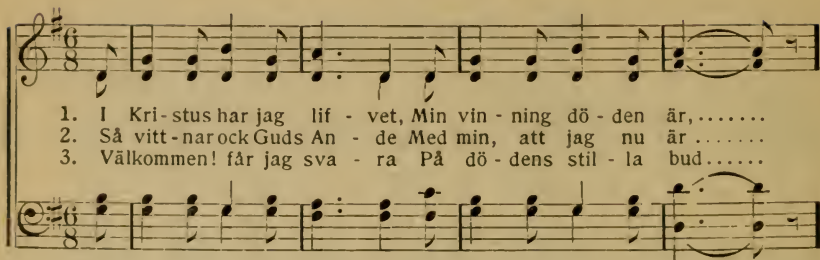
1. Fram - åt i Je - su namn! Ti - den är kort.
 2. Hur det må väx - la här, Ti - den är kort.
 3. O, håll i tron blott ut! Ti - den är kort.
 4. Ver - ka i tron mitt verk! Ti - den är kort.

Ljuf - lig är hvi - lans hamn, Ti - den är kort.
 Hem - met mig vän - tar där, Ti - den är kort.
 Allt blir ju väl till slut, Ti - den är kort.
 Blott på min vil - ja märk! Ti - den är kort.

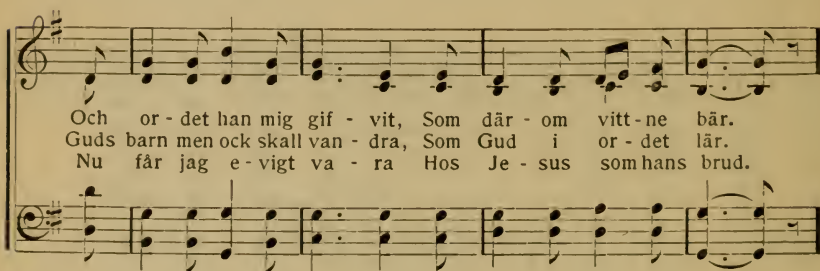
Här - ligt är re - sans mål, Je - sus vet hvad jag tål,
 Kort, om än het, min strid, Je - sus mig vin - kar blid:
 Jag, jag dig äl - skar ju, Hvi då be - dröf - vas du?
 Löp på min' bud - ords stig, Gläds att få tjä - na mig,

Han är min läng - tans mål. Ti - den är kort.
 "Jag är nu själf din frid." Ti - den är kort.
 Hur jag dig skö - ter nu, Ti - den är kort.
 Gläds att få off - ra dig! Ti - den är kort.

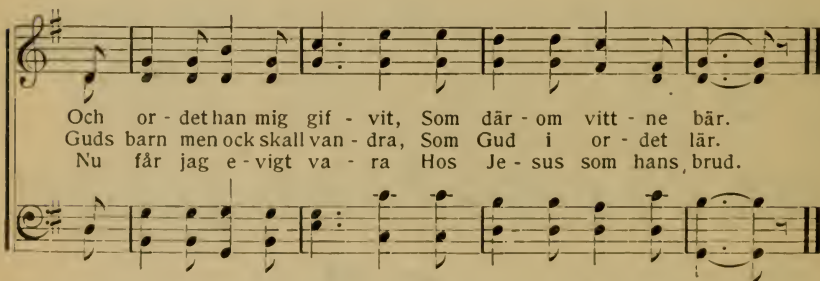
555. I Kristus har jag lifvet.

1. I Kri-stus har jag lif - vet, Min vin - ning dö - den är,.....
 2. Så vitt - nar ock Guds An - de Med min, att jag nu är.....
 3. Välkommen! får jag sva - ra På dö - dens stil - la bud.....

Och or - det han mig gif - vit, Som där - om vitt - ne bär.
 Guds barn men ock skall van - dra, Som Gud i or - det lär.
 Nu får jag e - vigt va - ra Hos Je - sus som hans brud.

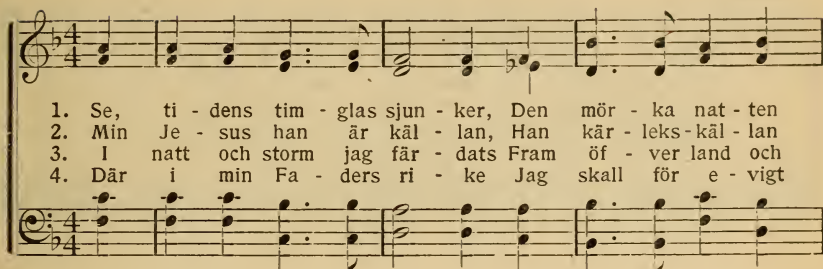

Och or - det han mig gif - vit, Som där - om vitt - ne bär.
 Guds barn men ock skall van - dra, Som Gud i or - det lär.
 Nu får jag e - vigt va - ra Hos Je - sus som hans brud.

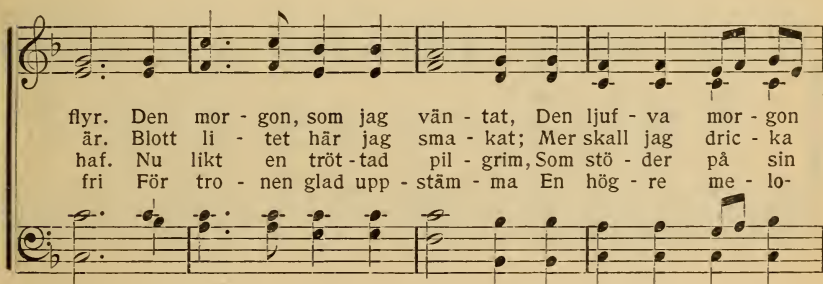
4. Ty han har öfvervunnit All syndens hemska makt. Hans blod som för oss runnit, Har döden nederlagt.	6. När hjärta, mun och sinne Till bön ej röras mer, Mig Jesus har i minne Och städse för mig ber.
5. När mina krafter vika Och tungan mållös är, Min Jesus skall ej svika, Hans kraft, hans nåd blir när.	7. Och stilla jag insomnar I Jesu namn och tro. I Jesu famn jag hamnar, I evig fröjd och ro.

556. Se, tidens timglas sjunker.

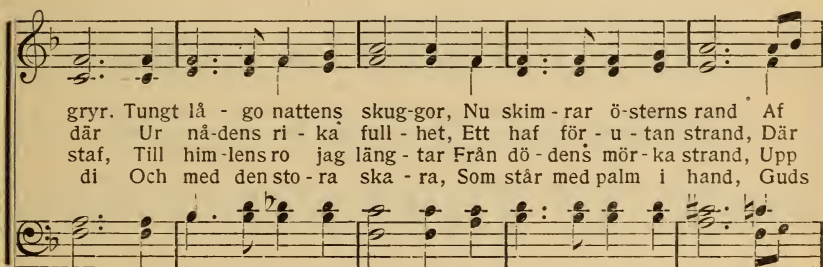
C. D'URHAN.

1. Se, ti - dens tim - glas sjun - ker, Den mör - ka nat - ten
 2. Min Je - sus han är käl - lan, Han kär - leks - käl - lan
 3. I natt och storm jag får - dats Fram öf - ver land och
 4. Där i min Fa - ders ri - ke Jag skall för e - vigt

flyr. Den mor - gon, som jag vän - tat, Den ljuf - va mor - gon
 är. Blott li - tet här jag sma - kat; Mer skall jag dric - ka
 haf. Nu likt en tröt - tad pil - grim, Som stö - der på sin
 fri För tro - nen glad upp - stäm - ma En hög - re me - lo -

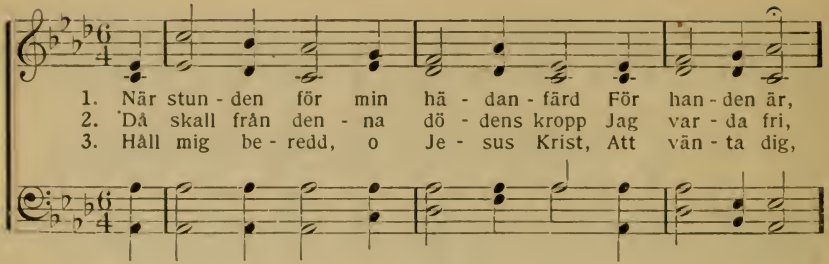

gryr. Tungt lå - go nattens skug - gor, Nu skim - rar ö - sterns rand Af
 där Ur nå - dens ri - ka full - het, Ett haf för - u - tan strand, Där
 staf, Till him - lens ro jag läng - tar Från dö - dens mör - ka strand, Upp
 di Och med den sto - ra ska - ra, Som står med palm i hand, Guds

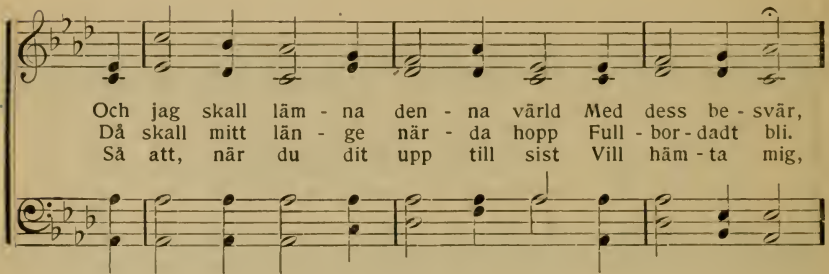

ljus, som här - ligt strå - lar I - från Im - ma - nuels land.
 lju - set här - ligt strå - lar Ut - i Im - ma - nuels land.
 till det ljus, som strå - lar Ut - i Im - ma - nuels land.
 kär - leks ä - ra sjun - ga Ut - i Im - ma - nuels land.

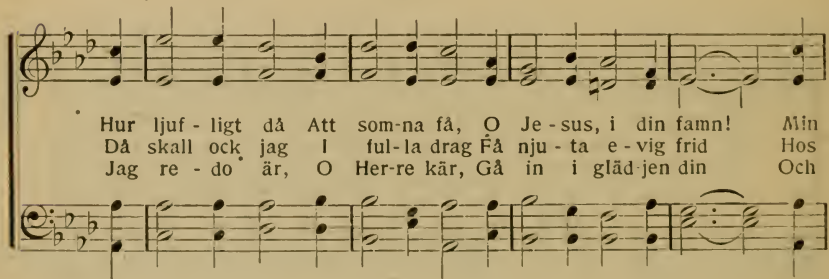
557. När stunden för min hädanfärd.

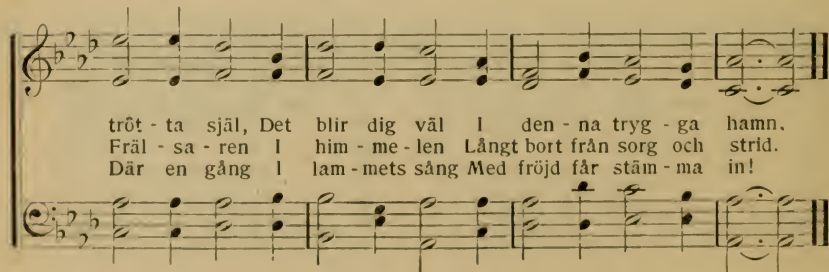
1. När stunden för min hädanfärd För handen är,
 2. Då skall från denna dödens kropp Jag vara fri,
 3. Håll mig be-redd, o Je-sus Krist, Att vän-ta dig,

Och jag skall läm-na den-na värld Med dess be-svär,
 Då skall mitt län-ge när-da hopp Full-bor-dadt bli.
 Så att, när du dit upp till sist Vill häm-ta mig,

Hur ljuf-ligt då Att som-na få, O Je-sus, i din famn! Min
 Då skall ock jag i ful-la drag Få nju-ta e-vig frid Hos
 Jag re-do-är, O Her-re kär, Gå in i gläd-jen din Och

tröt-ta själ, Det blir dig väl i den-na tryg-ga hamn.
 Fräl-sa-ren i him-me-len Långt bort från sorg och strid.
 Där en gång i lam-mets sång Med fröjd får stäm-ma in!

558. Den korta stund jag vandrar här.

J. CRUGER.

1. Den kor-ta stund jag vandrar här Hvad fruktar jag och kla - gar?
 2. O du, som sa - de: In-gen kan De mi-na från mig ta - ga,
 3. Hur tomt är allt hvad världen har, Hur kort dess nö-je-n va - ra!

Han som den go-de herden är, Han mi-na steg led - sa - gar.
 Dig mot en värld jag ro-par an, Som vill mig från dig dra - ga.
 Snart stundar nat-ten, då en - hvar Af oss skall hä-dan fa - ra.

Han, som gaf lif- vet för sin hjord, Än med sin
 Låt mig ej vil-las bort från dem, Som till din
 Och då, hvad är all lyc - ka här E - mot det

An - de och sitt ord Är när oss al - la da - gar.
 Fa - ders säl - la hem Du lof - vat att led - sa - ga!
 löf - tet: Hvar jag är, Där sko-len I ock va - ra!

559. Min förlossare.

G. P.

W. B. BRADBURY.

1. Jag vet, att min för - los - sa - re Städs' lef - ver och på si - sto - ne
2. Om in - gen an - nan vän är här, Är min för - los - sa - re dock när.

Skall visst för - blif - va den han var, Min hjälp, min tröst och mitt för - svar.
Han hjäl - per mig ur all min nöd, Han fräl - sar mig från synd och död.

3. Fast denna hyddan slås omkull
Och så förvandlas snart till mull,
Skall jag stå upp i bättre skrud
Och se förlossaren, min Gud.
4. Ja, under segersångers ljud
Jag hälsas skall som lammets brud
Och njuta all den salighet
Han mig beredt i evighet.

560. När nöd och krankhet tynga på.

T. HASTINGS.

1. När nöd och krankhet tyn - ga på En bräcklig, jor - disk kropp, Hur ljuft att
2. Hur ljuft att se i hjär - tat ner, Där Gud för - kla - rat sig! Hur ljuft att
3. Hur ljuft att se tillbaks! Mitt namn Skrefs en gång of - van skyn. Hur ljuft att
4. Hur ljuft att på en svek - full jord I Her - rens kär - lig - het Och i hans

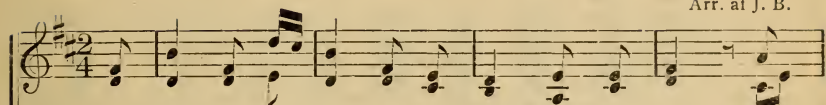
un - der kor - set då Ren ha ett himmelskt hopp, Ren ha ett himmelskt hopp!
blic - ka upp - åt, där Min Je - sus ber för mig, Min Je - sus ber för mig!
se framåt! Guds famn Står öp - pen för min syn, Står öp - pen för min syn!
skö - na lög - tes - ord Se i - del tro - fast het, Se i - del tro - fast het!

5. Hur ljuft att trygga sig intill
Hans evigt fasta råd
Och blifva under korset still'
Och taga allt som nåd!
6. Men är så ljuft hvar droppe här
Af nådens rika älf,
Tänk då, hur ljuft att ösa där
En gång ur källan själf!

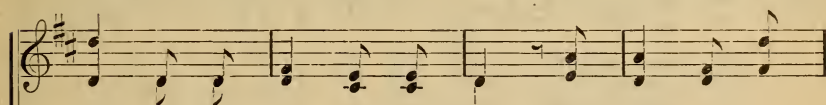
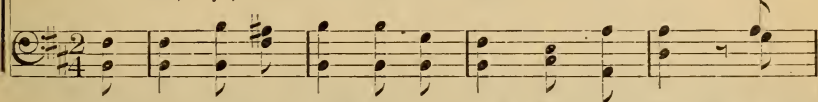
8. VID BEGRAFNINGAR.

561. Så har du, vår broder, fullbordat ditt lopp.

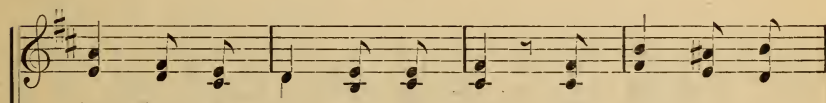
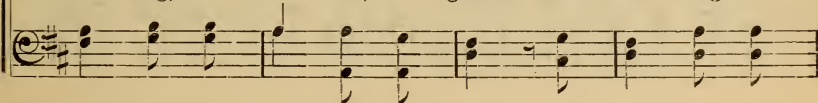
Arr. af J. B.

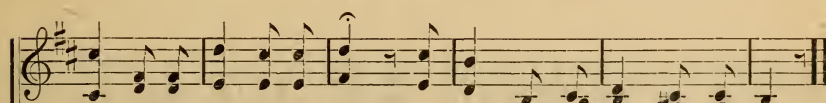
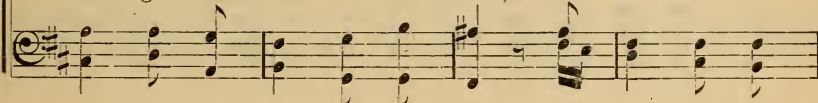
1. Så har du, vår bro - der,* full - bor - dat ditt lopp Och
 2. Nu är du där hem - ma hos Gud - hvil - ken tröst! - Hos
 3. Far - väl, ja, far - väl! Om en kort li - ten tid Vi

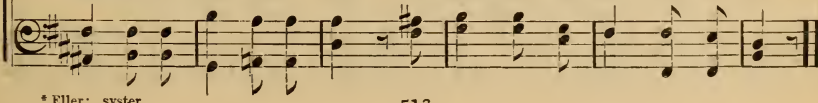
läm - nat för - gån - gel - sens strand. Din Je - sus, till
 Je - sus, vår Fräl - sa - re kär. Nu ser du hans
 se dig, o bro - der,* i - gen! Än - nu någ - ra

hvil - ken du sat - te ditt hopp, Till hvil - ken i
 an - let', nu hör du hans röst, Nu hvi - lar du
 da - gar af mö - da och strid, Sen sko - la ock

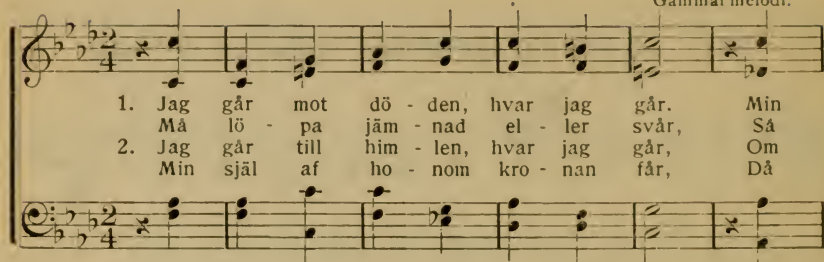
tron du här blic - ka - de opp, Han för - de din far - kost i land.
 säll vid hans äl - skan - de bröst. O, ja, att ock vi vo - re där!
 vi fa - ra hä - dan i frid Till hem - met där - of - van. A - men!

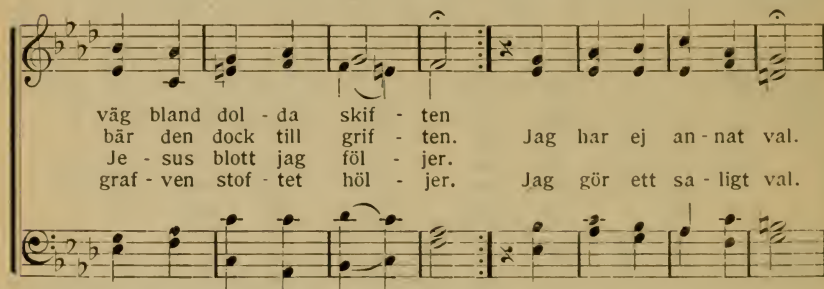
* Eller: syster.

562. Jag går mot döden, hvar jag går.

Gammal melodi.

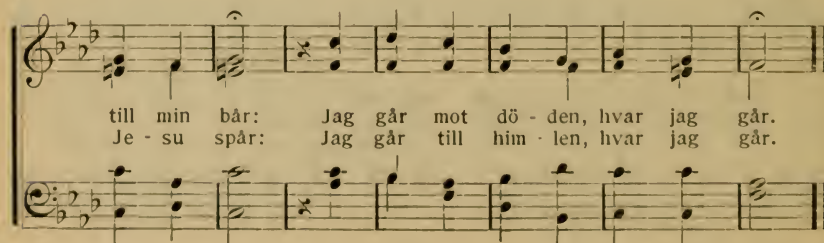
1. Jag går mot dö - den, hvar jag går. Min
 Må lö - pa jäm - nad el - ler svår, Så
 2. Jag går till him - len, hvar jag går, Om
 Min själ af ho - nom kro - nan får, Då

väg bland dol - da skif - ten
 bär den dock till grif - ten. Jag har ej an - nat val.
 Je - sus blott jag föl - jer. Jag gör ett sa - ligt val.
 graf - ven stof - tet höl - jer.

I - ge - nom fröjd och kval Min gång sig när - mar
 I - ge - nom dö - dens dal Min gång är trygg i

till min bår: Jag går mot dö - den, hvar jag går.
 Je - su spår: Jag går till him - len, hvar jag går.

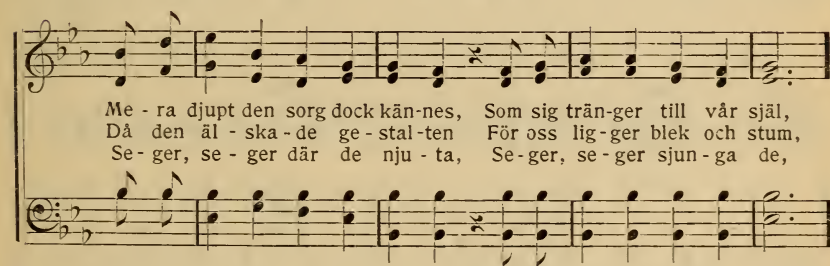
563. De ha gått till ett bättre hem.

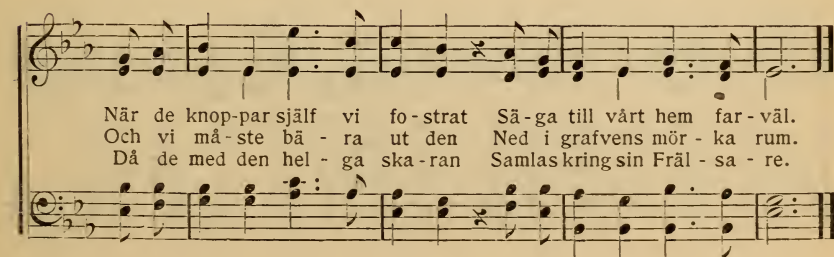
1. Har du sett, hur trä - den fäl - la Si - na löf för hö - stens vind?
 2. Då in - un - der mju - ka loc - ket Mat - ta ö - gat gömt sig har,
 3. De ha en - dast gått i för - väg Till ett myc - ket bätt - re hem,

Har du sett hur fär - gen viss - nar På den fag - ra ro - sens kind?
 Då de kã - ra läp - par kall - nat, Och vår röst får in - tet svar,
 Till det land, där ros ej viss - nar, Och där Gud hug - sva - lar dem.

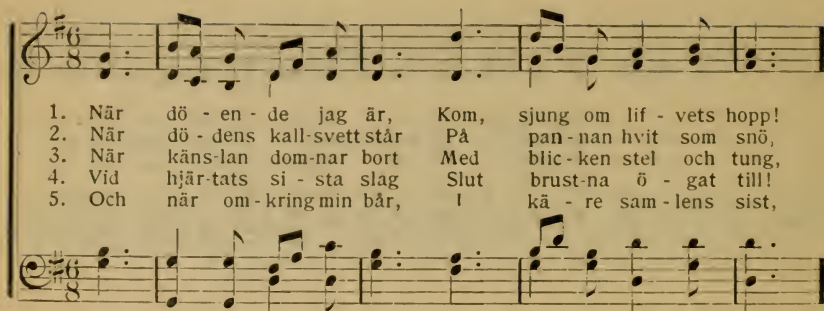

Me - ra djupt den sorg dock kän - nes, Som sig trån - ger till vår själ,
 Då den äl - ska - de ge - stal - ten För oss lig - ger blek och stum,
 Se - ger, se - ger där de nju - ta, Se - ger, se - ger sjun - ga de,

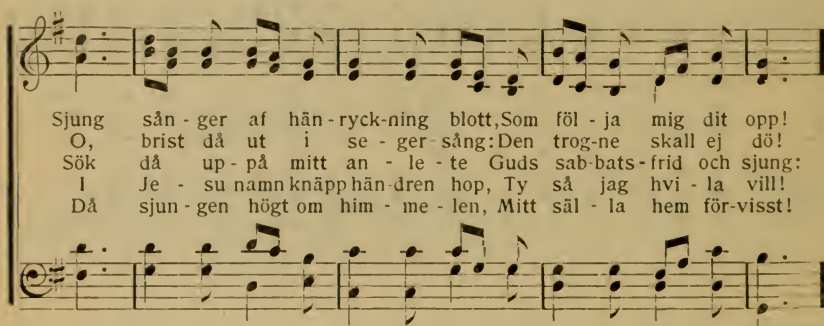

När de knop - par själf vi fo - strat Sä - ga till vårt hem far - väl.
 Och vi må - ste bã - ra ut den Ned i grafvens mör - ka rum.
 Då de med den hel - ga ska - ran Samlas kring sin Fräl - sa - re.

564. När döende jag är.

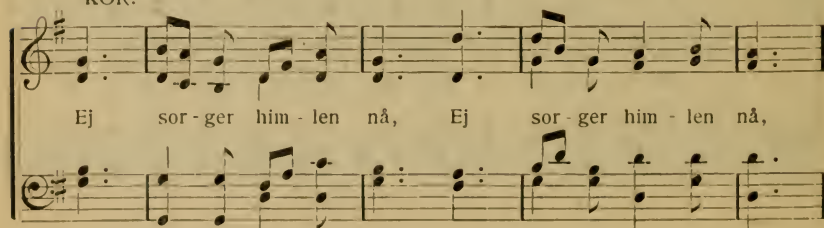

1. När dö - en - de jag är, Kom, sjung om lif - vets hopp!
 2. När dö - dens kall - svett står På pan - nan hvit som snö,
 3. När kän - lans dom - nar bort Med blic - ken stel och tung,
 4. Vid hjär - tats si - sta slag Slut bröst - na ö - gat till!
 5. Och när om - kring min bår, I kä - re sam - lens sist,

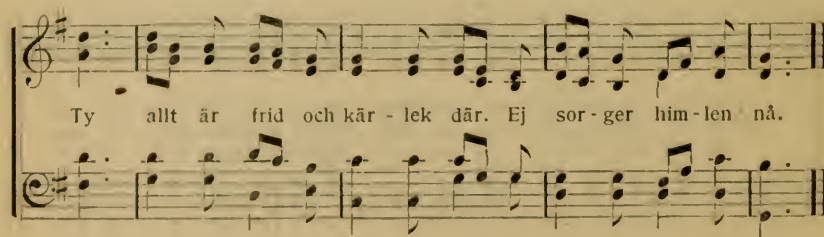

Sjung sån - ger af hän - ryck - ning blott, Som föl - ja mig dit opp!
 O, brist då ut i se - ger - sång: Den trog - ne skall ej dö!
 Sök då up - på mitt an - le - te Guds sab - bats - frid och sjung:
 I Je - su namn knäpp hän - dren hop, Ty så jag hvi - la vill!
 Då sjun - gen högt om him - me - len, Mitt säl - la hem för - visst!

KÖR.

Ej sor - ger him - len nå, Ej sor - ger him - len nå,

Ty allt är frid och kär - lek där. Ej sor - ger him - len nå.

565. Vid en makes bår.

J. W. HJERTSTRÖM.

G. FRANC.

1. Far-väl, far-väl, du ma-ke god, Som seg-rat ge-nom läm-mets blod!
 2. Vi sak-na dig, din plats är tom, Men ut-i him-lens hel-ge-dom
 3. O Gud, din väg är un-der-bar. Hvar-för skall jag bli läm-nad kvar
 4. Men tills jag lärt att fat-ta rätt Ditt un-der-li-ga hand-lings-sätt,

Väl stri-den het och lång-sam var, Men nu du seg-rens lön har kvar.
 Vi mö-tas få en gång i frid, Då slu-tad är all jor-dens strid.
 I nöd, be-kym-mer, ängs-lan svår? O Fa-der, jag det ej för-står.
 Må jag ej kno-ta men för-stå, Hur ömt du äl-skar mig än-då!

566. Stilla uti grafvens frid:

THOMAS HASTINGS.

Fine.

O. B.

1. Stil-la ut-i graf-vens frid Stof-tet göms en li-ten tid.
 2. Grafven fast-än mörk och kall Mig dock ej för-få-ra skall,
 3. Sto-ra dag, o, hvil-ken syn! Her-ren kom-ma skall i skyn

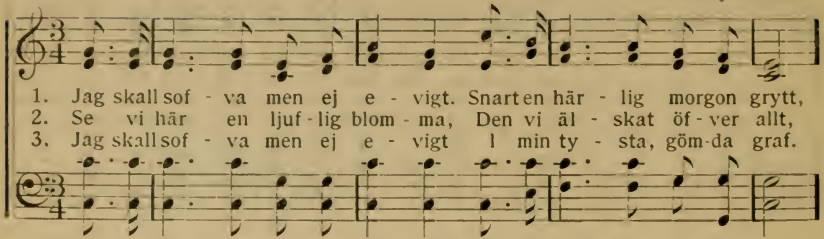
D. C. Men bortom, på an-dra strand Vin-kar här-lig-he-tens land.
 På hans ord för-li-tar jag, Han skall kal-la mig en dag.
 Det-ta löf-te glä-der mig. Sto-ra dag, jag bi-dar dig.

D. C.

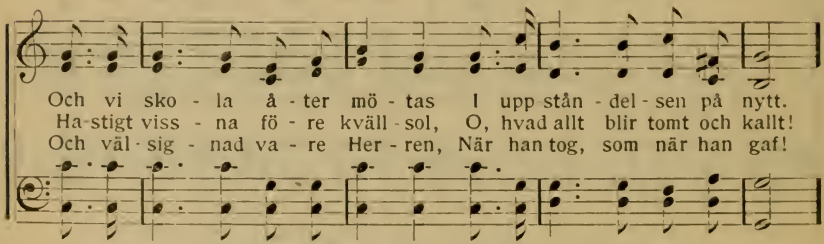
Här vi må-ste skil-jas åt Un-der smär-ta, sorg och gråt,
 Ty den Je-sus öf-ver-vann. Han dess por-tar öpp-na kan.
 Och, med o-för-gång-lig kropp, Väck-a mig ur graf-ven opp.

567. Jag skall sofva men ej evigt.

S. J. VAIL.

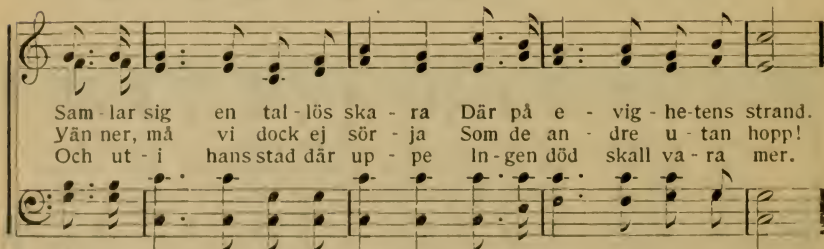
1. Jag skall sof - va men ej e - vigt. Snarten här - lig morgon grytt,
 2. Se vi här en ljuf - lig blom - ma, Den vi äls - kat öf - ver allt,
 3. Jag skall sof - va men ej e - vigt I min ty - sta, göm - da graf.

Och vi sko - la å - ter mö - tas I upp stån - del - sen på nytt.
 Hastigt viss - na fö - re kväll - sol, O, hvad allt blir tomt och kallt!
 Och vål - sig - nad va - re Her - ren, När han tog, som när han gaf!

Då från jor - dens skil - da trak - ter, Hafvens djup och öknens sand,
 Drö - jan - de vi stå vid kul - len, Där vigömt vår ro - sen - knopp.
 När han kal - lar till sin gläd - je, Det i rät - ta stun - den sker,

Sam - lar sig en tal - lös ska - ra Där på e - vig - he - tens strand.
 Yån ner, må vi dock ej sör - ja Som de an - dre u - tan hopp!
 Och ut - i hans stad där up - pe In - gen död skall va - ra mer.

KÖR.

Jag skall so - va men ej e - vigt. Snart en här - lig mor - gon grytt,
 Och vi sko - la å - ter mö - tas, Se - dan allt är vor - det nytt.

568. Vid ett barns begrafning.

1. Säll du, som menlös fann din graf För å - ren,
 Lik spä - da blomman, som föll af Om vå - ren! Du i det stil - la
 2. Förr'n fal - ska lä - ror fått din själ Be - dra - ga,
 Du mån de Her - ren Gud så väl Be - ha - ga, Att dig för - va - ra
 3. Där vill du gläd - ja demdig nu Be - grå - ta.
 Snart bortom kva - len mö - ter du De så - ta: Vid lif - vets käl - la

Gick ner, du lil - la, Förr'n ondskan hunnit ditt för - stånd för - vil - la.
 Från allsköns fa - ra, Han upp - tog dig i - bland sin fräl - sta ska - ra.
 Den kla - ra, säl - la, Ur hvil - ken nåd och sanning e - vigt väl - la.

4. Ty lugnens här, I ömma bröst
 Som blöden,
 Och tänken nu med stilla tröst
 På döden:
 Han ej förstörer,
 Han endast förer
 Till himlen det, som jorden ej tillhörer.

5. O Jesus, gif, att barnslig tro
 Och lydnad
 För oss må blifva själens ro
 Och prydnad!
 Som barn allena
 Med hjärtan rena
 Du vill oss i din Faders hus förena.

569. De samlas hem.

W. A. OGDEN.

1. De sam - las hemåt från hvar - je land, En och en, en och en,
När trötta de hunnit den gyll - ne strand,
2. När stri - den slutat, de hvi - la få, En och en, en och en.
Från döden till lifvet de säl - la gå,

Ja, en och en. { Hos Je - sus de hvi - la och vän - ta lön, i
Och skinande kläder där skänkas af Gud Åt
Ja, en och en. { Se, någ - ra nedstiga i floden med fröjd Och
Men andra förskräckas för böl - jor - nas brus, Dock

KÖR.

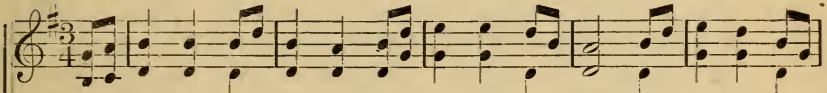
stäl - let för stridsdräkten, kro - na skön.
al - la, som hæl - sas som Je - su brud. Sam - las hem, sam las hem
trä - da med ju - bel på Si - ons höjd;
äf - ven de häm - na i Fa - drens hus.

Öf - ver dödsfloden en och en. Samlas hem, samlas hem, Ja, en och en.

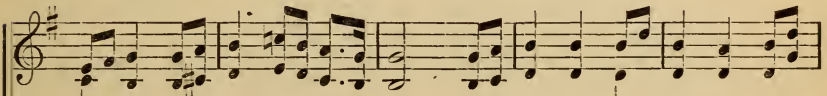
3. Den vägen måste vi alla gå,
 En och en, en och en.
 Dess stränder vi nalkas, snart bud vi få,
 Ja, en och en.
 Och ljudet förnims af dess strida ström
 Så ofta och klart genom lifvets dröm,
 Och stundom dess vågor så brusande slå,
 Men stundom så stilla ses floden gå.

4. Vår Frälsare kär, upp till dig vi se,
 En och en, en och en.
 Vi ropa till dig om förbarmande,
 Ja, en och en.
 När dödsfloden famnar oss mörk och kall,
 Och hjärtat förskräcks vid dess hemska
 svall,
 O, trösta oss då med din k äpp och din staf,
 Du, som för vår frälsning ditt lif utgaf!

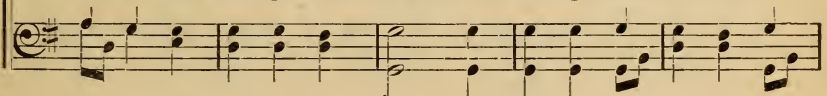
570. Likt dimman på bergen.

1. Likt dim-man på ber-gen, likt skeppen på haf, Så fort vi bort-
 2. Se maj-blom-man spä-da, hur ljuf-ligt hon ler! Men lätt för en
 3. I Sa-mu-els ung-dom han sök-te sin Gud, Fann ro i hans
 4. I ön-sken er nö-je? Så flyn till hans bröst! Ty där få de

i-la och nal-kas vår graf. Vår lef-nad för-svin-ner likt
 frostnatt hon död bö-jes ner. Så ha-stigt små bar-nen helt
 sällskap och fröjd i hans bud. De fle-sta Guds barn fun-nit
 tröt-ta och sva-ga sin tröst Och så-ga med se-ger i

mor-go-nens sky. Ack, låt oss i dag till vår Fräl-sa-re fly!
 of-ta bort-gå. Ack, ä-ren i re-do för do-men att stå?
 Her-ren i tid, Ack, sö-ken då bit-ti-da Fräl-sa-ren blid!
 döds-da-lens kväll: Är det-ta att dö? Då är dö-dén ock säll.

571. O, tänk!

L. R. och P.

1. O, tänk, när bo - jan lig - ger kros - sad Och sänkt i
 2. O, tänk, när jag ej mer skall bä - ra En en - da
 3. Ja, tänk där - på, min själ, och bi - da! En så - dan

graf - vens mör - ka klyft! O, tänk, när an - den är för -
 synd, en brist, ett fel! O, tänk, när e - vigt pris och
 säll - het vän - tar dig. Hvad då, om här du skul - le

lös - sad Och öf - ver jor - de - gru - set lyft! O, tänk, när
 ä - ra Jag brin gar lam - met från min själ! O, tänk, när
 li - da En stund än - nu på kor - sets stig? Hur snart är

jag af äng - lar bu - ren Hör him - la - har pors fröj - de - ljud!
 fri från sorg och smärta Jag van - drar i Guds ny - a stad!
 ti - den ej för - gån gen, Den kor - ta tid du dväl - jes här!

O, tänk, när bortom skil - je - mu - ren Jag ändtligt skåda får min Gud!
 O, tänk, när in - vid Je - su hjär - ta Jag hvi - lar salig, trygg och glad!
 Och se - dan lof och ju bel sän - gen Dig gläd ja skall för - evigt där.

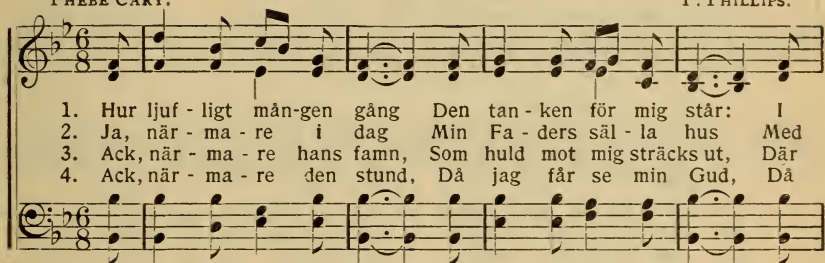
XI. De yttersta tingen.

1. HEMLANDSSÅNGER.

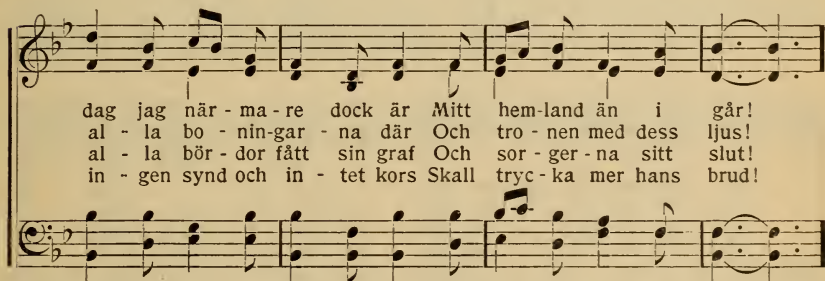
572. En ljuflig tanke.

PHEBE CARY.

P. PHILLIPS.

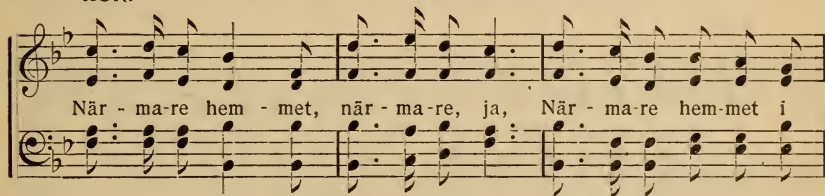

1. Hur ljufligt mången gång Den tanken för mig står: I
2. Ja, när-ma-re i dag Min Faders sälla hus Med
3. Ack, när-ma-re hans famn, Som huld mot mig sträcks ut, Där
4. Ack, när-ma-re den stund, Då jag får se min Gud, Då

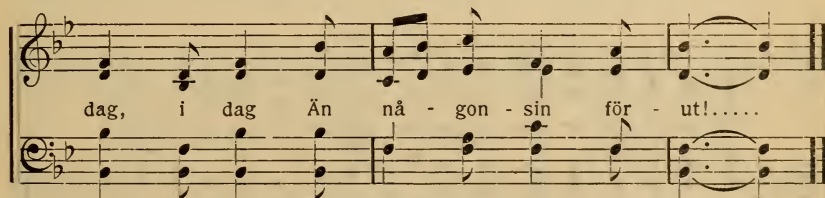

dag jag när-ma-re dock är Mitt hemland än i går!
al-la bo-nin-gar-na där Och tro-nen med dess ljus!
al-la bör-dor fått sin graf Och sor-ger-na sitt slut!
in-gen synd och in-tet kors Skall tryc-ka mer hans brud!

KÖR.

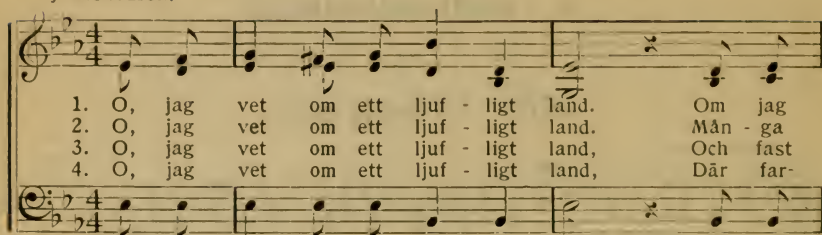
När-ma-re hem-met, när-ma-re, ja, När-ma-re hem-met i

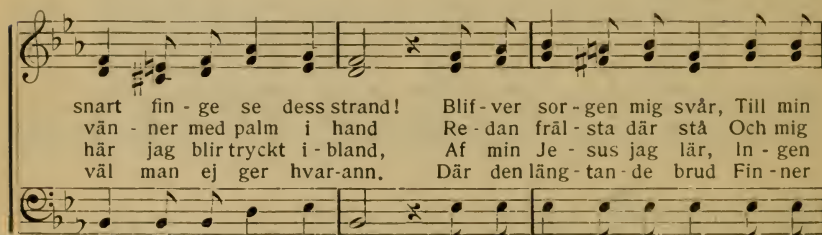
dag, i dag Än nå-gon-sin för-ut!.....

573. O, jag vet om ett ljufligt land.

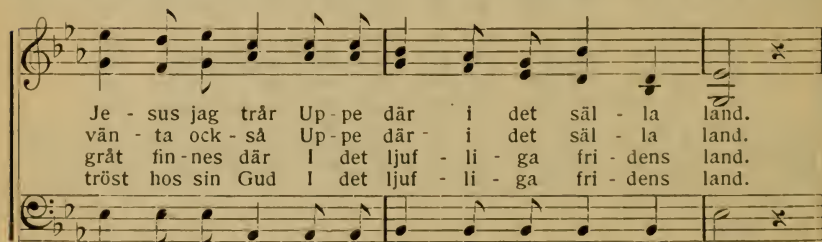
J. NICHOLSON.

1. O, jag vet om ett ljufligt land. Om jag
 2. O, jag vet om ett ljufligt land. Mån - ga
 3. O, jag vet om ett ljufligt land, Och fast
 4. O, jag vet om ett ljufligt land, Där far-

snart fin - ge se dess strand! Blif - ver sor - gen mig svår, Till min
 vän - ner med palm i hand Re - dan fräl - sta där stå Och mig
 här jag blir tryckt i - bland, Af min Je - sus jag lär, In - gen
 väl man ej ger hvar - ann. Där den läng - tan - de brud Fin - ner

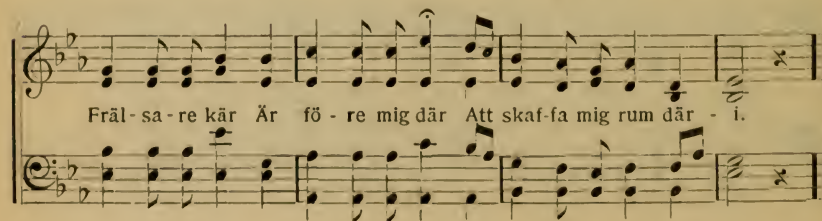

Je - sus jag trår Up - pe där i det säl - la land.
 vän - ta ock - så Up - pe där - i det säl - la land.
 gråt fin - nes där I det ljufliga fri - dens land.
 tröst hos sin Gud I det ljufliga fri - dens land.

KÖR.

I det lan - det jag snart får bli Från jor - dens be - kym - mer fri. Min

Fräl - sa - re kär Är fö - re mig där Att skaf - fa mig rum där - i.

574. O, hur saligt att få vandra!

J. B.

R. LOWRY.

1. O, hur sa - ligt att få van - dra Hem - åt vid vår Fa - ders
 2. Här vid älf - var - na i Ba - bel Tyst - nar of - ta nog vår
 3. Här vi skil - jas från hvar - an - dra, Här är mö - da, sorg och
 4. O, må in - gen bli till - ba - ka Här i den - na mör - ka

hand!..... Snart vi slu - tat ö - ken - fär - - den Och gå
 sång,..... Men vi vän - ta bätt - re da - - gar I Je -
 strid,..... Men ut - i den gyll - ne sta - - den Snart vi
 värld!..... Må vi al - la där få mö - - tas Ef - ter

KÖR.

in i Ka - naans land. Här - ligt sän - gen där skall bru - sa,
 ru - sa - lem en gång.
 mö - tas få i frid.
 slu - tad pil - grims - färd!

Starkt som då - net af en vat - tu - flod:..... "Ä - ran till - hör

Gud och lam - - met, Som oss vun - nit med sitt blod!"

575. Saliga Eden.

REV. W. O. CUSHING.

WM. F. SHERWIN.

1. Sa - li - ga him - mel - ska E - den, Upp till din sab - bats - frid
 2. Öf - ver de sör - jan - des hjär - tan Ly - ser en här - lig dag,
 3. Där är min Fräl - sa - res bo - ning. Där skall och jag en gång

Lång - tar mitt smäk - tan - de hjär - ta, Bort från all nöd och strid.
 Lju - da från äng - lar där - of - van, Sån - ger till Guds be - hag.
 Sjun - ga med sa - li - ga ska - ror, Her - re, till dig min sång!

KÖR.

Sa - li - ga himmelska E - den, Hem, där Guds hel - gon bo!.....
 Hem, där Guds lyck - li - ga helgon bo!

Hur of - ta på jord - lifvets böj - ja Jag drömt om din sab - bats - ro!

576. Till det härliga land.

S. FILLMORE BENNET.

JOS. P. WEBSTER.

1. Till det här-li-ga land of-van skyn Vi i tron skå-da upp re-dan
 2. Äf-ven vi på den ljuf-li-ga strand Sko-la sjun-ga de sa-li-gas
 3. Till vår äl-skan-de Fa-der och Gud Vi vårt of-fer och tack läg-ga

här, Ty ett hem, fast för-doldt för vår syn. Har vår Je-sus be-
 sång, När för-lö-sta från död-li-ga band Vi vår Fräl-sa-re
 ner För den kär-lek han skän-ker sin brud Och den nåd, som han

KÖR.

redt åt oss där. Om en kort li-ten tid Vi få
 skå-da en gång. Om en kort li-ten tid, li-ten tid Vi få
 dag-li-gen ger.

mö-tas på him-me-lens strand. Om en kort li-ten
 mö-tas, få mö-tas på himmelens strand. Om en kort, om en kort li-ten

tid, li-ten tid Vi få mö-tas på him-me-lens strand.

577. Vi vandra till Sion.

ISAAC WATTS.

ROBERT LOWRY.

1. Låt oss, som älska Gud, Uppstäm ma med stor fröjd Och
 2. Om den ej sjungas kan, Som ej kan tro på Gud. Må
 3. Ack, snart vi smaka få Guds Si-ons sällighet Och
 4. Må sången om Guds lamm Borttorka sorgens tår! Im-

sjungas glädtoners ljud, Och sjungas glädtoners ljud
 den, som frid i Jesus fann, Må den, som frid i Jesus fann,
 på de gyllene gator gå, Och på de gyllene gator gå
 manuell själf oss leder fram, Immanuel själf oss leder fram

Med skaran ut i höjd, Med skaran ut i höjd!
 Förkunnad fröjdebud, Förkunnad fröjdebud!
 Ut i all evighet, Ut i all evighet.
 Och vid vår siddagår, Och vid vår siddagår.

Med skaran ut i höjd, Med skaran ut i höjd.

KÖR.

Vi vandra till Sion, Härlika, härlika Sion. Vi
 Vi vandra hem till Sion,

van-dra hemåt till Si - on, Till him - me-lens här - li-ga stad.
Si - on, Si-on,

578. Dit upp.

N. FRYKMAN.

1. Jag är en gäst och främ-ling här. Mitt rät - ta fo - ster - land
2. Till det - ta land min läng-tan står. Hur sa - ligt där en gång,
3. Tack, Je - sus, att du köp - te mig Och gaf mig bar-na - rätt!
4. Lär mig blott sö - ka ditt be - hag Och lef - va så för dig,

Är of - van skyn, där Je - sus är På Fa - drens hög-ra hand.
Då bru - den gyll - ne har-pan slår Vid äng - lars ju - bel - sång!
Nu går jag nöjd den sma - la stig. Din nåd gör bör-dan lätt!
Att jag är re - do, hvil-ken dag Du än vill häm-ta mig!

KÖR.

Dit upp (dit upp) min an - de trår, Dit upp (dit upp) min läng-tan står,

Dit upp (dit upp) med fröjd jag går. Ty där, där är mitt hem.

579. Jag är en gäst och främling.

LINA SANDELL.

N. R. BISHOP.

1. Jag är en gäst och främ-ling Som mi - na fä - der här. Mitt
 2. Där - up - pe bor min Je - sus, Min Fräl - sa - re så huld, Som
 3. Hur jor - dens blom - mor dof - ta Af frisk - het och be - hag, Och
 4. Och snart, så or - det sä - ger, Jag skall ock hin - na dig. Min

hem är ej på jor - den, Nej of - van skyn det är. Där -
 gått för mig i dö - den Och plå - nat ut min skuld. Om
 hur dess fåg - lar sjun - ga Den skö - na som - mar - dag, Hur
 Je - sus skall ej drö - ja Att häm - ta mig till sig. Då

up - pe bor min Fa - der I här - lig het och ljus. Där
 gläd - jen blom - ster - ströd - de Hvert steg jag här går fram, Jag
 vän - ner dy - ra, kä - ra Så ljuf - ligt mö - ta mig, Mitt
 skall jag sa - lig skå - da Hvad här jag trod - de på Och

KÖR.

vil - le jag ock va - ra Ut - i min Fa - ders hus. Hem, hem, mitt
 skul - le än - då läng - ta Hem till Guds dy - ra lamm.
 hjär - ta än - dock läng - tar, O skö - na hem, till dig.
 till min Je - su ä - ra Den gyll - ne har - pan slå.

kä - ra hem! Ej finns en plats på jor - den Så skön som du, mitt hem.

580. Skall jag sjunga lammets sång?

J. A. HULTMAN.

J. A. HULTMAN.

1. Se, vi van - dra till Je - ru - sa - lem, Till den stad, där Her - ren
 2. Tänk, när al - la bar - nen sam - las där, Som här tryckts af ti - dens
 3. Vi, en li - ten ska - ra, tå - ga fram Mot den ljuf - va him - lens
 4. O, hvi fruk - tar du dig, lil - la hjord, När din Fa - ders vil - ja
 5. Snart skall pröf - vo - ti - den ta - ga slut Och vår hemlandsklocka

bor, Där vi skå - da Je - sus i vårt hem Och få mö - ta släk - ten
 tvång Och på tör - ne - sti - gar van - drat här Un - der frå - gan män - gen
 ro, Och med blickeñ fä - stad på Guds lamm Snart vi få i him - len
 är, Att du ärf - va skall den ny - a jord? O, så sjung: det hem - åt
 slå. Då har he - ta stri - den kām - pats ut, Och vi se - ger - kro - nan

KÖR.

stor. Skall ock jag en gång Sjun - ga lam - mets ny - a sång?
 gång!
 bo.
 bär!
 få. Skall jag en gång

Skall ock jag en gång Sjun - ga lam - mets ny - a sång?
 Skall jag en gång

581. Mitt eviga hem.

N. FRYKMAN.

N. FRYKMAN.

1. Mitt hem är ej på jor - den Bland sor - ger och be - svär.
 2. Som seg - lar'n ut - i stor - men Med läng - tan ser mot land,
 3. En vin - ning skön det blif - ver Att läm - na jor - dens mull

Jag är som mi - na fä - der En gäst och främ - ling här,
 Så läng - tar jag till hem - met På him - lens lug - na strand,
 Och med de fräl - sta van - dra På ga - tor - na af gull

Men i min Fa - ders ri - ke En bo - ning vän - tar mig,
 Dit stor - mens brus ej hin - ner Och vå - gens svall ej når,
 Och i den ny - a sän - gen Med ju - bel stäm - ma in

KÖR.

Den al - drig sett på jor - den sin li - ke. Säl - la hem,
 Där in - tet hjär - ta li - der och sak - nar.
 Och loc - ka har - po - to - ner så kla - ra. Mitt kära hem,

skö - na stad,
 Guds vänners stad,
 Där äng - la - ska ran sjun - ger så

gläd!
Hal - le - lu - ja! O, hvad frid, O, hvad
Där finns ej strid,

fröjd
jag blir så nöjd In - om de pär - le - por - tar - na kla - ra!

582. Ett fjärran land jag vet.

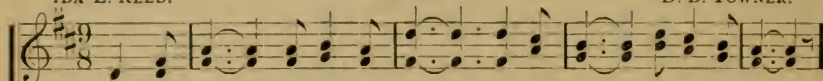
1. Ett fjär - ran land jag vet. Hur sa - ligt där!
Där står i här - lig - het Guds hel - gons här. Ljuf - ligt lof - sjun - ga de
2. Kom till det säl - la land, Kom, vänd dig dit!
Till plo - gen sätt din hand! Sök det med flit! Där synd och sorg ej bo,
3. Där i det säl - la land Hvar blick är klar.
Fa - dren i kär - leks - hand E - vigt oss har. Ställ då ditt loppdit in,

Lam - met, sin för - los - sa - re: "Ä - ra vår konung ske I e - vig - het!"
Vi få skå - da hvad vi tro. Där ger oss Je - sus ro I e - vig - het.
Kro - nan skön och ri - ket vinn! Låt Je - su lön bli din I e - vig - het!

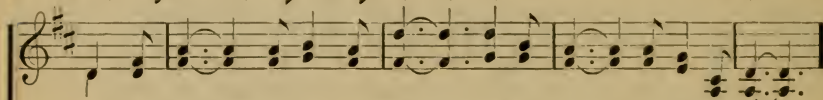
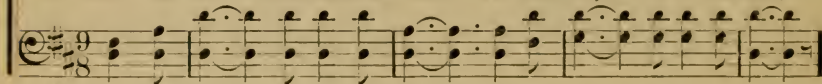
583. Den fjärran stranden.

IDA L. REED.

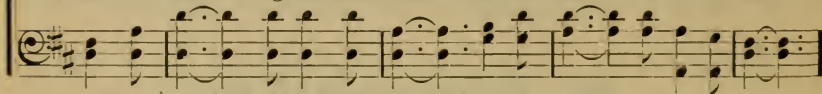
D. B. TOWNER.

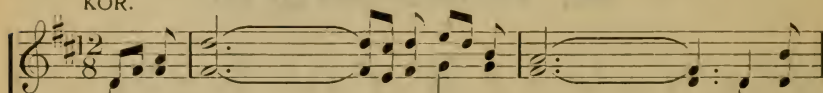
1. Bort - om jor - dens trånga gräns Finns en ljuf och här lig strand,
2. Fjär - ran är ej det - ta land: Bort - om flo - dens mörka lopp
3. Ljuf och frid - full dess mu - sik To - nar i - från fjärran strand,
4. Bort - om lif - vets dunk - la rand Bor den fröjd vi bi - da här,

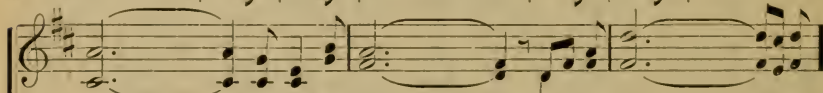
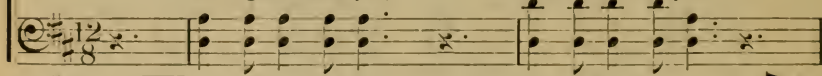
Där ej stor - men me - ra känns. Det är fri - dens sälla land.
 Här - li - ga mot him - lens rand Ren dess höj - der sti - ga opp.
 Mor - gon - rod - nad strå - lar rik, Ång - lar vin - ka med sin hand.
 Och i sa - lig - he - tens land Få vi va - ra Je - sus när.

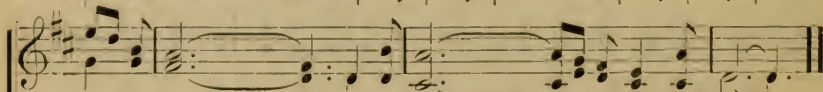
KÖR.

Här - ligt är..... dess kla - ra ljus,..... Skön och
 Här - ligt är dess ljus, är dess kla - ra ljus,

stil - la hamnen är..... Skall jag hö - - - - ra
 Stil - la hamnen är, så stil - la hamnen är. Skall jag hö - ra få,

sångens brus?..... Skall min själ..... sig fröj - da där?
 den skö na sångens brus? Skall min själ sig fröj - da där?

584. Fröjd evinnerligen.

1. Jag vet ett land, ett här - ligt land, Där in - tet moln är mer,
 2. På an - dra si - dan lif - vets haf, Där finns ej storm, ej natt.
 3. Där är vårt hem, där är vår släkt Frälst från allt jor - dens tvång,
 4. Från den - na jords få - fäng - lig - het Dit upp min läng - tan står,

Och Fräl - sa - ren är själf dess ljus. Dess sol går al - drig ner.
 Det lan - det har ett mildt kli - mat. O, va - re där vår skatt!
 Och dem vårt hjär - ta äl - skat här Vi mö - ta där en gång.
 Där Si - ons folk i e - vig fröjd Guds lof på har - pan slår.

KÖR.

Den som kor - set tå - ligt bär, Han med kro - nan prydes där
 Den som kor - set tå - ligt bär, Han med kro - nan pry - des där

Och får bo hos Je - sus kär Ut - i fröjd e - vin - ner - lig.
 Och får bo hos Je - sus kär

585. Hemma hos Gud.

D. W. HUNTINGTON.

T. C. O'KANE.

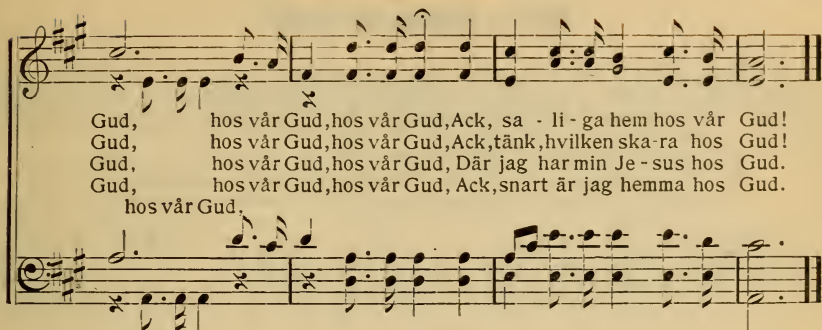
1. Ack, sa - li - ga hem hos vår Gud, Där den lef - van - de älf rin - ner
 2. Ack, tänk, hvilken ska - ra hos Gud Ut - af vän - ner, som lyk - tat sin
 3. Där har jag min Je - sus hos Gud Och de kä - ra, som ren hun - nit
 4. Och snart är jag hem - ma hos Gud, Ty min van - dring är nä - ra sitt

fram, Där de fräl - ste i ski - nan - de skrud Bö - ja
 färd, Och som nu hö - ja seg - ran - de ljud I sitt
 hamn. O, så vill jag som läng - tan - de brud Skynda
 slut. Mån - ga kä - ra mig vän - ta hos Gud, Som sitt
 (Hos vår Gud,)

KÖR.

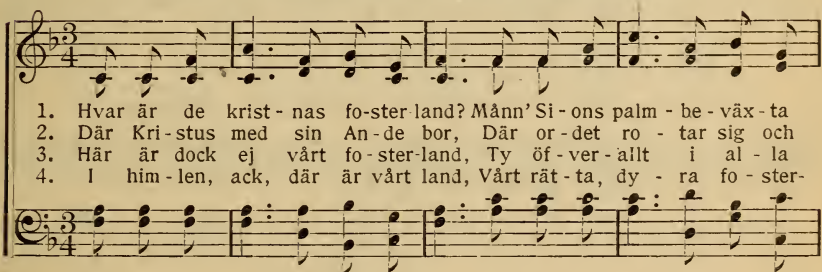
knä för det slak - ta - delamm! Hos vår Gud, hos vår
 hem i den him - melska värld! Hos vår Gud, hos vår
 dit till min Fräl - sa - res famn. Hos vår Gud, hos vår
 mål haf - va hun - nit för - ut. Hos vår Gud, hos vår
 (Hos vår Gud.) Hos vår Gud,

Gud, Ack, sa - li - ga hem hos vår Gud! Hos vår
 Gud, Ack, tänk, hvil - ken ska - ra hos Gud! Hos vår
 Gud, Där har jag min Je - sus hos Gud. Hos vår
 Gud, Ack, snart är jag hem - ma hos Gud. Hos vår
 hos vår Gud, Hos vår Gud!

Gud, hos vår Gud, hos vår Gud, Ack, sa - li - ga hem hos vår Gud!
 Gud, hos vår Gud, hos vår Gud, Ack, tänk, hvilken ska - ra hos Gud!
 Gud, hos vår Gud, hos vår Gud, Där jag har min Je - sus hos Gud.
 Gud, hos vår Gud, hos vår Gud, Ack, snart är jag hemma hos Gud.
 hos vår Gud.

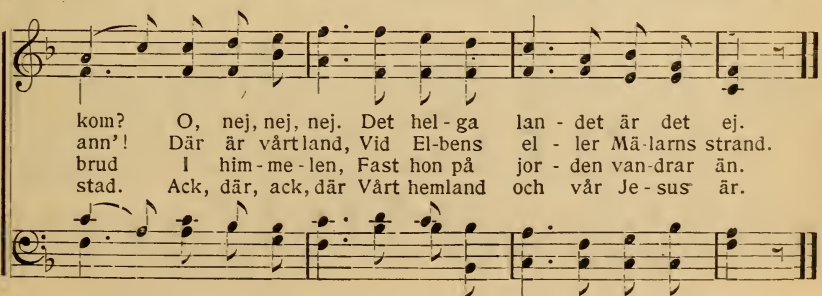
586. Hvar är de kristnas fosterland?

1. Hvar är de krist - nas fo - ster - land? Männ' Si - ons palm - be - väx - ta
2. Där Kri - stus med sin An - de bor, Där or - det ro - tar sig och
3. Här är dock ej vårt fo - ster - land, Ty öf - ver - allt i al - la
4. I him - len, ack, där är vårt land, Vårt rät - ta, dy - ra fo - ster -

strand, Där Jordan än - nu hvi - skar om, Hur Je - sus till dess stränder
 gror, Där om Guds barn mans ä - ga kan: Se, hur de äl - ska än hvar -
 land, Där nå - gon själ fått frid med Gud, Där lef - ver hon en Kri - sti
 land, Där ängla - ska - ran sjun - ger glad Guds lög i lef - van - de Guds

kom? O, nej, nej, nej. Det hel - ga lan - det är det ej.
 ann'! Där är vårt land, Vid El - bens el - ler Mä - larns strand.
 brud I him - me - len, Fast hon på jör - den van - drar än.
 stad. Ack, där, ack, där Vårt hemland och vår Je - sus är.

587. I Eden en gång.

1. Vi få mötas i E - den en gång, I de sa - li gas här - li - ga
 2. Då vi mötas i E - den en gång, Då vi bo hos vår Fräl - sa - re
 3. Där de hel - gon från ur - min - nes tid Och pro fe - ter, marty - rer ock -

land. All vår mö - da och sorg är då slut, När vi
 kär, Al - la trog - na, som flyt - tat för ut, Få vi
 så, Och små barn, som fått ti - digt gå hem, För Guds

D. S. Hvad en död - lig ej sett el - ler tänkt Blir oss

KÖR.

Fine. Ut - i E - - - den en

stå på den him - mel - ska strand. I det här - li - ga, här - li - ga
 träf - fa i him - me - len där.
 tron ju - bi - le - ran - de stå.

där ut - af Fräl - sa - ren skänkt.

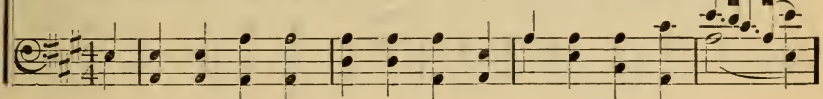
gång, Ut - i E - - - den en gång— *D. S.*

E - den en gång, I det här - li - ga, här - li - ga E - den en gång—

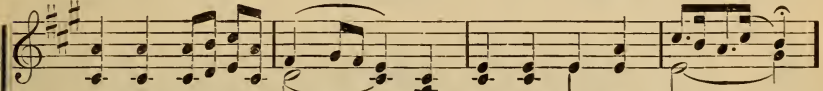
588. Det saliga landet.

S. STENNETT.

-
1. Jag står på stor-mig Jor-danstrand Och ser med lång-tans blick
 2. O, hvil-ken syn! All säll-hets höjd Går öf-ver all vår tro.
 3. Och lif-vets flod som klar kri-stall Från lammets tron ut-går.
 4. Och öf-ver him-lars rymd så vid En e-vig mor-gon grvr.

Upp till det skö-na Kanaans land, Där jag mitt hem-man fick, Där
Där fly-ta strömmar ut-af fröjd I grö-na da-lars ro, I
Hvart träd in-vid dess fri-ska svall I e-vig blom-ning står, I
Guds Son re-ge-rar där i frid, För ho-nom nat-ten flyr, För

jag mitt hem-man fick, Där jag mitt hem-man fick;
grö-na da-lars ro, I grö-na da-lars ro.
e-vig blom-ning står, I e-vig blom-ning står.
ho-nom nat-ten flyr, För ho-nom nat-ten flyr.

Upp till det skö-na Kanaans land, Där jag mitt hem-man fick.
Där fly-ta strömmar ut-af fröjd I grö-na da-lars ro.
Hvart träd in-vid dess fri-ska svall I e-vig blom-ning står.
Guds Son re-ge-rar där i frid, För ho-nom nat-ten flyr.

5. Ej kylig vind, ej giftig fläkt
Kan hinna hälsans strand.
Nöd, sjukdom, hela dödens släkt
Ej finns i fridens land.
6. Snart skall jag nå den sälla ort,
Den lugna, stilla hamn,
Där jag får slutas—ack, hur stort!
Uti min Faders famn.

589. Hemma få vi hvila.

LINA SANDELL.

H. WETTERLING.

1. Hem - ma, hem - ma få vi hvi - la Ef - ter slu - tad kamp och
 2. Må - let lig - ger ju fram - för oss, Vå - gen är ock ej så
 3. O, så låt oss ej för - tröt - tas, Låt oss, me - dan än är
 4. Hem - ma, hem - ma få vi hvi - la — Va - re det vårt fält - rop

strid. Hem - ma, hem - ma hos vår Je - sus Vän - tar oss en e - vig
 lång, Fast den går i dju - pet ne - der Och i mör - ker mån - gen
 tid, Ver - ka Her - rens verk på jor - den Om ock un - der myc - ken
 här, Me - dan stri - den än - nu va - rar, Ja, när den som he - tast

frid. Där - för glad fram - åt, I brö - der! Lof - tes - or - det svi - ker
 gång. Je - sus sla - git sig i - ge - nom — O, hvad tröst för oss där -
 strid! Ty på mö - dan föl - jer hvi - lan Som en ljuf - lig nå - de -
 är! Låt oss ro - pa till hvar - an - dra, Hvar vi mö - tas, hvad oss

ej, Och vi käm - pa ic - ke hel - ler För ett o - visst mål, ack, nej.
 i! Ge - nom ho - nom, ge - nom ho - nom Öf - ver - vin - na ock så vi.
 lön, Och vårt verk är ej för - gäf - ves, Då ju Her - ren hör vår bön.
 sker: Hem ma, hem - ma få vi hvi - la! — O, hvad vil - ja vi då mer?

590. Se, vi gå uppåt till Jerusalem.

1. Se, vi gå upp - åt till Je - ru - sa - lem. Må jor - den
2. Hvad mer, om vä - gen kän - nes tung i - bland! Den bär dock

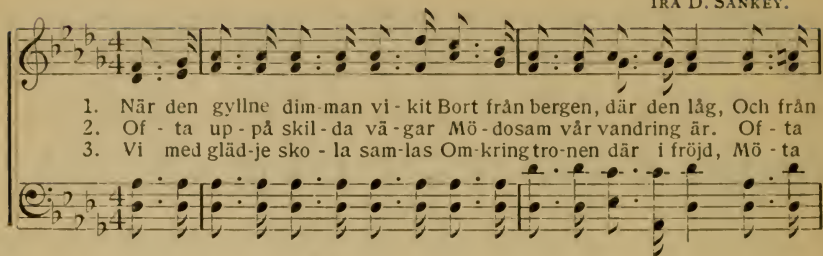
och dess små bekymmer fa - ra! Vi hasta hem, ack, till det säll - a hem,
upp - åt - uppåt och ej ne - der, Och Je - sus med sin starka frälsar' hand

Där in - gen synd och ingen sorg skall vara. synd och ingen sorg skall vara.
I - ge - nom ljus och mörker själf oss le - der. ljus och mörker själf oss le - der.

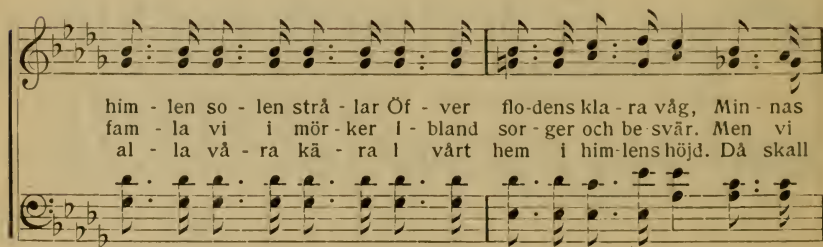
3. Hvad mer, om jordens blommor vissna bort
Och våra glädjekällor här utsina!
Vår färd igenom öknen är så kort,
Och Herren, han förgäter ej de sina.
4. Allt skall fullkomnas, såsom Jesus sagt;
Hvad han har lofvat, o, det skall han gifva.
Vi lita på hans trohet och hans makt
Och skola genom dem behållne blifva.
5. Må vi då fröjdas åt vårt sälla hem,
Där Jesus väntar med sin änglaskara!
Se, vi gå uppåt till Jerusalem,
Och där, där få vi evigt hemma vara.

591. När den gyllne dimman vikit.

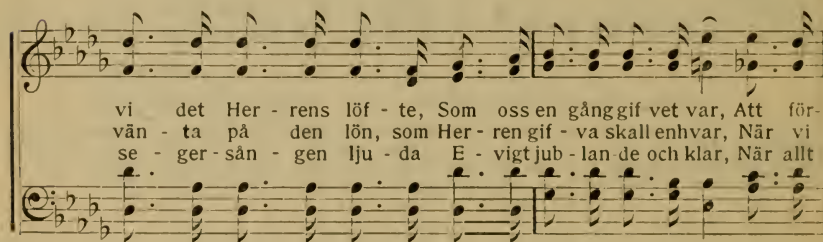
IRA D. SANKEY.

1. När den gyllne dim-man vi - kit Bort från bergen, där den låg, Och från
 2. Of - ta up - på skil - da vä - gar Mö - dosam vår vandring är. Of - ta
 3. Vi med gläd-je sko - la sam-las Om-kring tro-nen där i fröjd, Mö - ta

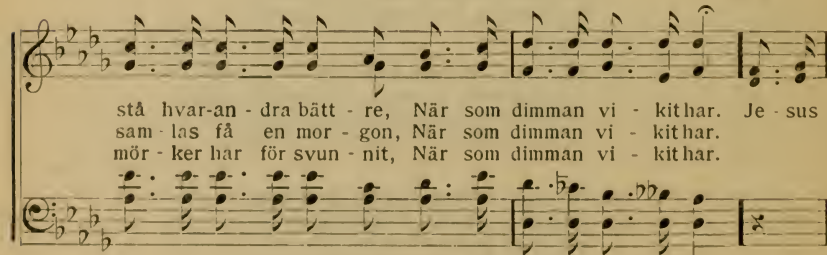

him - len so - len strå - lar Öf - ver flo-dens kla - ra våg, Min - nas
 fam - la vi i mör - ker I - bland sor - ger och be - svär. Men vi
 al - la vå - ra kã - ra l vårt hem i him-lens höjd. Då skall

vi det Her - rens lög - te, Som oss en gång gif vet var, Att för-
 vän - ta på den löm, som Her - re gif - va skall enhvar, När vi
 se - ger - sã - gen lju - da E - vigt jub - lan - de och klar, När allt

KÖR.

stå hvar-an - dra bätt - re, När som dimman vi - kit har. Je - sus
 sam - las få en mor - gon, När som dimman vi - kit har.
 mör - ker har för svun - nit, När som dimman vi - kit har.

då vi skå-da få Och hans kär - lek fullt för-
Je-sus då vi skå-da få Och hans kälek fullt för-

stå, Då den sköna dagen bräcker, Hvilken bådär Edens dar-
stå, ja, fullt förstå,

Vi för-stå hvar-an - dra bätt-re, När som dim - man vi - kit har.

592. Det finns ett land.

ISAAC WATTS.

1. Det finns ett land af i - del ljus, Där hel-go - nen få bo.
2. Där flö - dar gläd - jens käl - la klar, Där är en e - vig vår.
3. Men dö - dens flod mig skil - jer än Från det - ta säl - la land.
4. Får jag blott stå, där Mo - ses stod, Och skå - da Ka-naans land

Där är mitt hem, mitt fa - ders-hus, Där rå - der e - vig ro.
Där da-gen al - drig än - da tar, Dit nat - ten al - drig når.
O, vö - re jag ren hos min vän På flo - dens an - dra strand!
Skall mig ej dö - dens kal - la flod För - få - ra min - sta grand.

593. Himlen är mitt hem.

1. Him-len är mitt hem. O, hvad sa - lig tröst! I - från
 2. Och vill trängt det bli för min själ i - bland, Se, jag
 3. Jag för dö - dens dal in - gen fruk - tan bär, Ty till
 4. Kom, o, kom, min vän! Hvar - för tvek - sam stå? Räck mig

syn - dens garn har mig Je - sus löst. Mig för - dö - mel - sen ic - ke
 bor ej jämt här i Meseks land. Hemmet vin - kar ljuft - där - för
 pa - ra - dis går en väg ock där. Där skall jag till sist ef - ter
 här din hand, vi till him - len gå! Se, där finns det rum af - ven

läng - re när, Frid med Gud jag fått ge - nom lam - mets sår.
 glädt fram - åt! Snart i Je - su famn stil - las all min gråt.
 slu - tad strid Fin - na hvi - la ljuf och en o - störd frid.
 för din själ. Fat - ta ditt be - slut, värld - en säg far - väl!

KÖR.

Kom, gå med! Se, vä - gen bär Till vårt
 O, kom, gå med!

Se, vä - gen bär, se, vä - gen bär
 hem hos Je - sus kär. Kom, gå
 Ja, till vårt hem hos Je - sus kär, hos Je - sus kär.

med, räck mig din hand, Och vi gå till him-lens land!
Ja, kom, gå med, Vi gå till himlens land!

räck mig din hand, räck mig din hand,

594. O sälla land!

1. O säl-la land, dit him-lens vän-ner läng-ta, Som här med
2. O säl-la land, där Her-ren Gud skall krö-na Den, som till
3. O säl-la land, där vi få Je-sus skå-da, Med klar-nad
4. O säl-la land, där Si-ons har-por klin-ga Ut-i de
5. O säl-la land, där gläd-jen al-drig än-das, Hvar dag är

kval-da bröst på jor-den gå! O säl-la land, dit jordens sö-ner
än-den tro-fast käm-pat här! O säl-la land, där han af nåd vill
blick hans ljuf-va an-le-te! O säl-la land, där änglarna oss
hö-ga him-la-sa-lar-ne! O säl-la land, där de, som va-rit
ny och å-ren ej ta slut! O säl-la land, där nöd i lust skall

träng-ta, Som ut-i Je-su kors-dräkt pryd-da stå!
lö-na Allt, som i tron på Je-sus ver-kadt är!
bå-da Den frid vi ä-ga och ej blott få se!
rin-ga, För lam-met fal-la ned till-bed-jan-de!
vän-das, Och där man sjun ger: Jag har käm-pat ut!

595. O, jag vet ett land.

M. VIEL.

1. O, jag vet ett land, där Her-ren Gud Har be-redt en
 2. Men där får ej nå-gon kom-ma in, Som ej re-nad
 3. O, det fin-nes än en hål-so-flod, Som din själ från
 4. Ljuf-va tan-ke, att mitt hem är där, Och att jag fast

stad åt si-na kä-ra. Här-ligt strå-lar Je-su köp-ta
 är från syn-dens smit-ta. Säg, o själ, skall him-len då bli
 syn-den ren kan gö-ra. Två dig väl i Je-su dy-ra
 rin-ga dit får kom-ma! O, jag läng-tar till min Je-sus

brud #Där i o-för-gång-lig-het och ä-ra.
 din, Och skall du dess här-lig-het be-sit-ta?
 blod, Så skall Gud dig själf till him-len fö-ra!
 kär.— Kom, o, kom att häm-ta di-na from-ma!

KÖR.

In-gen nöd, in-gen död blif-ver där, blif-ver där, In-gen

sorg, in-gen sorg skall hjär-tat brän-na, In-ga tå-rar

mer i him-lens land—Nej, vi sko - la där blott gläd - je kän - na.

596. O land, du sälla andars land!

F. G. HEDBERG.

O. AHNFELT.

1. O land, du säl - la an - dars land, Där Her - ren Gud själf bor!
 2. Där blir oss ljuft, där blir oss godt, Där blir oss allt be - skärdt.
 3. Där of - van skyn är det - ta land, Ej ö - gat ser det här.
 4. Och skänk - tes oss all värl - dens glans, Och kun - de vi än få
 5. Som blom - man slu - ten än i knopp Dock mog - nar ur - sitt tvång,

Högt öf - ver stjär - ne - him - lens rand, Långt från för - gång - lig - he - tens strand,
 Hur Gud än skif - tar här vår lott, Ett him - melskt hem - land vi dock fått.
 Dess skat - ter fam - nar ej vår hand, Ty bort - om död - lig - he - tens strand,
 Hvad yp - perst up - på jor - den fanns, Hvad nå - n - sin af en död - lig vanns,
 Så skall ock för vår syn gå opp Guds pa - ra - dis, som är vårt hopp,

Där skall vår gläd - je blif - va stor, Där Her - ren Je - sus bor.
 Hvad finns på jor - den väl så värdt Att hål - las dyrt och kärt?
 Där Fräl - sa - ren och Fa - dren är, Vårt hem - land det är där.
 Till det - ta säl - la land än - då Vår läng - tan skul - le stå.
 Och hög - re klin - ga skall en gång Hos Gud vår hem - lands - sång.

597. Uppå lifsflodens härliga stränder.

Arr. af A. L. S.

1. Mot mitt hem jag tå-gar glad och nöjd, Det skö-na Ka-naans land,
 2. I - från vän-ner få vi skil-jas här, Fast högt vi ä-l-skat dem,
 3. Om vi föl-ja Je-sus här en tid, Han rik-lig lön be-skär.

KÖR.

Där de fräl-sta ä-ga här-lig fröjd På him-lens skö-na strand. Up-på
 Men vi sko-la se hvar-an-dra där I Guds Je-ru-sa-lem.
 Lif-vets skö-na kro-na, fröjd och frid Vi sko-la und-få där.

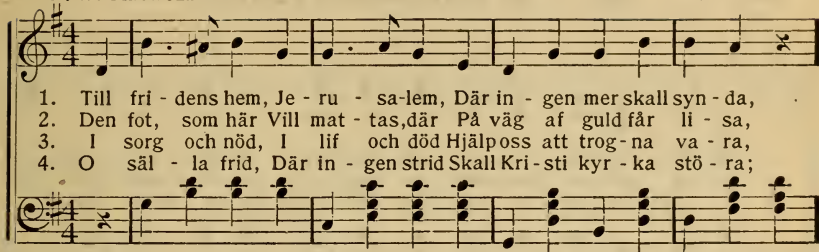
lifs-flo-dens här-li-ga strän-der Möt mig där, möt mig där!
 Möt mig där, möt mig där!

Up-på lifs-flo-dens här-li-ga strän-der Möt mig där, då min strid slutad är!

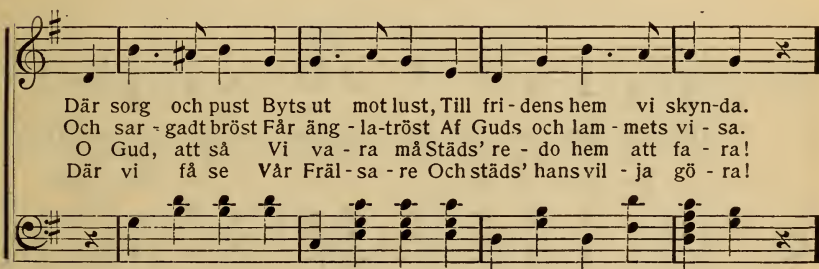
598. Till fridens hem.

E. W. GRISWOLD.

P. P. BLISS.

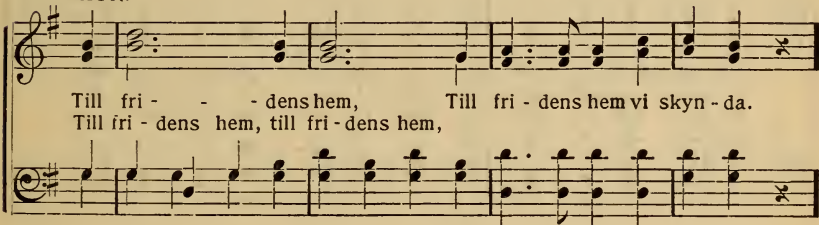

1. Till fri - dens hem, Je - ru - sa - lem, Där in - gen mer skall syn - da,
 2. Den fot, som här Vill mat - tas, där På väg af guld får li - sa,
 3. I sorg och nöd, I lif och död Hjälp oss att trog - na va - ra,
 4. O säl - la frid, Där in - gen strid Skall Kri - sti kyr - ka stö - ra;

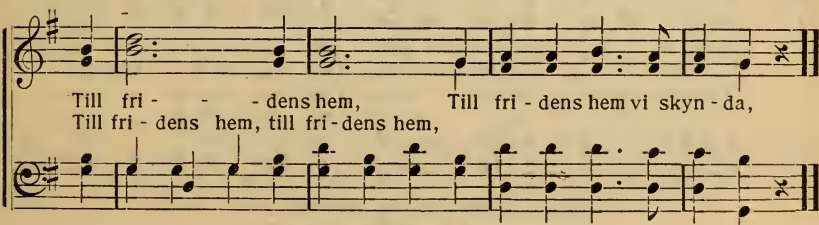

Där sorg och pust Byts ut mot lust, Till fri - dens hem vi skyn - da.
 Och sar - gadt bröst Får äng - la - tröst Af Guds och lam - mets vi - sa.
 O Gud, att så Vi va - ra må Städs' re - do hem att fa - ra!
 Där vi få se Vår Fräl - sa - re Och städs' hans vil - ja gö - ra!

KÖR.

Till fri - - - dens hem, Till fri - dens hem vi skyn - da.
 Till fri - dens hem, till fri - dens hem,

Till fri - - - dens hem, Till fri - dens hem vi skyn - da,
 Till fri - dens hem, till fri - dens hem,

2. KRISTI TILLKOMMELSE.

599. Se, brudgummen kommer.

G. F. R.

G. F. Root.

1. Håll lam - pan klar och re - do, Du Je - su Kri - sti brud!
 2. Gå ut att ho - nom mö - ta! Dig vä - gen öp - pen står,
 3. Se, från hans säl - la bo - ning Ren skym - tar fe - stens glans!

I - kläd dig bröl - lops - dräk - ten, Rätt - fär - dig - he - tens skrud!
 Upp - lyst ut - af den klar - het, Som från hans an - let' går.
 En så - dan fröjd och gläd - je På jor - den al - drig fanns.

Ty snart skall ro - pet skal - la Från sö - der och till nord,
 O, kom, tag mot hans bjud - ning Så o - för - skyld och fri!
 Se, por - ten än står öp - pen. O, skyn - da in, min vän!

Till al - la folk och släk - ten mång Up - på den vi - da jord:
 O, dröj ej, tag din lam - pa, kom, Och du skall in - släppt bli!
 Ty snart den stån - gas skall, och sen Den öpp - nas ej i - gen.

Used by per. The John Church Co., owners of copyright.

KÖR.

Se, brud - gum - men kom - mer Att häm - ta hem sin brud,

Om hon har lam - pan re - do Och bär den hvi - ta skrud.

600. För sent!

ALFRED TENNYSON.

MISS M. LINDSAY.

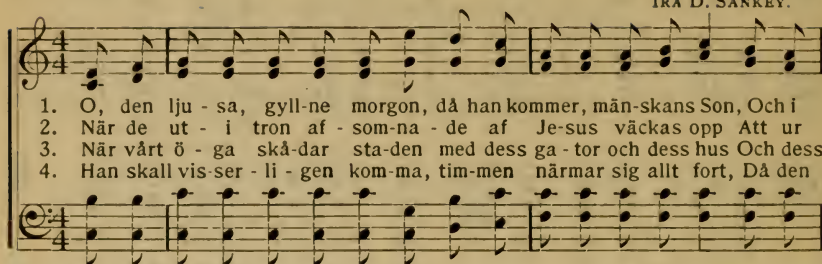
1. Sent, sent, så sent, Och nat - ten mörk och kall! Sent, sent, så sent, Men
2. Vi sak - naljus, Men nu vi ång - ra det. Ser Her - ren oss, Nog
3. Ej ljus - så sent! I mör - ker u - tan hus! O, låt oss in, Att
4. Ha vi ej hört, Att brud - gum - men är mild? O, låt oss in, Fast

dör - ren öpp - nas skall. För sent, för sent! I fån ej kom - ma
har han skonsamhet. För sent, för sent! I fån ej kom - ma
vi må fin - na ljus! För sent, för sent! I fån ej kom - ma
sent, att se hans bild! Nej, nej, för sent! I fån ej kom - ma

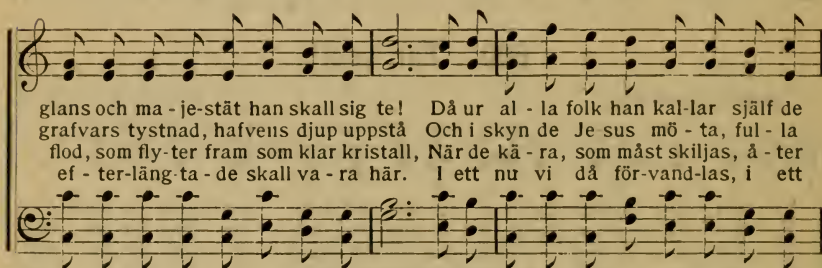
in. För sent, för sent! I fån ej kom - ma in.
in. För sent, för sent! I fån ej kom - ma in.
in. För sent, för sent! I fån ej kom - ma in.
in. Nej, nej, för sent! I fån ej kom - ma in.

601. Hvilken skara!

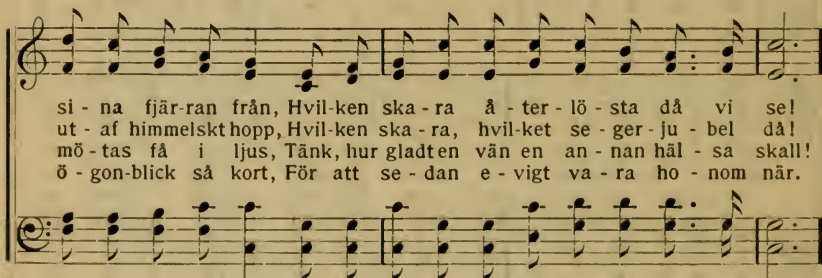
IRA D. SANKEY.

1. O, den lju - sa, gyll-ne morgon, då han kommer, män-skans Son, Och i
 2. När de ut - i tron af - som-na - de af Je-sus väckas opp Att ur
 3. När vårt ö - ga skå-dar sta-den med dess ga - tor och dess hus Och dess
 4. Han skall vis-ser - li - gen kom-ma, tim-men närmar sig allt fort, Då den

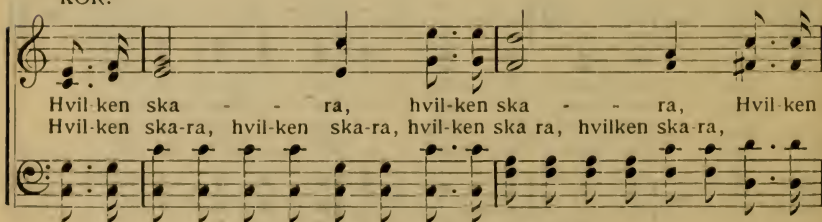

glans och ma - je-stät han skall sig te! Då ur al - la folk han kal-lar själf de
 grafvars tystnad, hafvens djup uppstå Och i skyn de Je sus mö - ta, ful - la
 flod, som fly-ter fram som klar kristall, När de kå - ra, som måst skiljas, å - ter
 ef - ter-läng-ta - de skall va - ra här. I ett nu vi då för-vand-las, i ett

si - na fjär-ran från, Hvil-ken ska - ra å - ter - lö - sta då vi se!
 ut - af himmelskt hopp, Hvil-ken ska - ra, hvil-ket se - ger - ju - bel då!
 mö - tas få i ljus, Tänk, hur gladden vän en an - nan hål - sa skall!
 ö - gon-blick så kort, För att se - dan e - vigt va - ra ho - nom när.

KÖR.

Hvil-ken ska - - ra, hvil-ken ska - - ra, Hvil-ken
 Hvil-ken ska-ra, hvil-ken ska-ra, hvil-ken ska ra, hvilken ska-ra,

ska-ra å - terlö-sta där på himlens sälla strand! Hvilken ska - - - ra,

hvil-ken ska - ra E - vigt hem-ma där i fri - dens säl - la land!

602. Kristi kröning.

T. KELLY.

C. LOCHART.

1. Skåden, hel-gon! Se, ur stri-den, Höljd med ä - ra, hjäl - ten går.
Genom mar-ter vann han fri-dén. Nu han al - las hyll-ning får.
2. I Guds äng-lar, hyllning bringen Ho - nom, som för - ak - tad var!
Skynden fram, hans tron om-rin-gen! Ge - nom rym - den ro - pet far:
3. Ha - tet Je sus tör - ne-krön-te. Hvil - ket hemskt och syn - digt dåd!
Hån, förakt och spott han rön-te, Men han vek ej från Guds råd.
4. Högljudt se - ger-ro - pen skal-la, Bi - fall jub - lar gam-mal, ung.
Je - sus ä - ras öf - ver al - la. Stäm med gläd - je in och sjung:

Krö-nen ho-nom ä - rans konung, Segrar'n, som vår o - vän slår!
 Krö-nen ho-nom ä - rans konung, Fräl - sa - ren, som mak - ten har.
 Krö-nen ho nom ä - rans konung, Se - ger - fur - sten, full af nåd!
 Krö-nen ho nom ä - rans konung, Her-rars Her - re, kun - gars kung!

603. Herren kommer.

S. M. O. HOFFMAN.

1. Her - ren kom - mer, Her - ren kom - mer. Är du re - do, Kri - sti brud?
 2. Her - ren kom - mer, Her - ren kom - mer I sin här - lig - het och makt.
 3. Her - ren kom - mer, Her - ren kom - mer. Re - dan skym - tar fe - stens glans.
 4. Her - ren kom - mer, Her - ren kom - mer, Slu - tad är min ar - bet - s - dag.

Är du i - klädd hög - tids - dräk - ten, Så att du kan mö - ta Gud?
 Han skall häm - ta hem de si - na Ut - i o - för - gång - lig prakt.
 Så - dan fröjd och him - melsk glädje Al - drig här på jor - den fanns.
 Slu - tad är all kamp på jor - den, E - vigt o - störd hvi - lar jag.

Her - ren kom - mer - ro - pet skal - lar I - från sö - der och till nord,
 Her - ren kom - mer, Her - ren kom - mer. Har du lam - pa, ol - ja, ljus?
 Her - ren kom - mer. Por - ten öp - nas, Hvad vi se ej död lig sett.
 Her - ren kom - mer. In - gen fa - ra, In - gen sorg mig tyn - ger mer,

I - bland folk och släk - ten al - la Up - på den - na vi - da jord.
 Är du får - dig att in - tä - ga Ut - i him - lens bröl lops - hus?
 Äng - lar sjun - ga, hel - gon lof - va Gud, som den - na fröjd be - redt.
 Här - lig - he - tens se - ger - kro - na Får jag bä - ra of - van där.

KÖR.

Her - ren kom-mer, Her-ren kom-mer, Och han häm-ta skall sin brud,

Om hon har sin lam - pa re - do Och är i klädd snö-hvit skrud.

604. Jesus kommer.

E. AUG. SKOGSBERGH.

Satt af A. L. S.

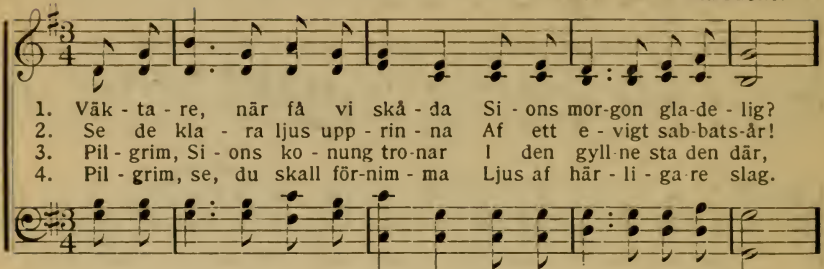
1. Je - sus kom-mer för att fö - ra Hem sin brud-för-sam-ling snart.
2. Guds ba - su-na - klang skall hö - ras Och en öf - ver - än-gels röst.
3. Bru-den up - på vä-drens vin-gar Mö-ter brud-gum-men i skyn,

Då skall ti - dens natt upp-hö - ra Och se, allt blir up - pen-bart.
 Då skall fräl-sta ska - ran fö - ras Upp från jor-den— o, hvad tröst!
 Un - der ju - bel-sång sig svin-gar Öf - ver mol-nen—tänk, hvad syn!

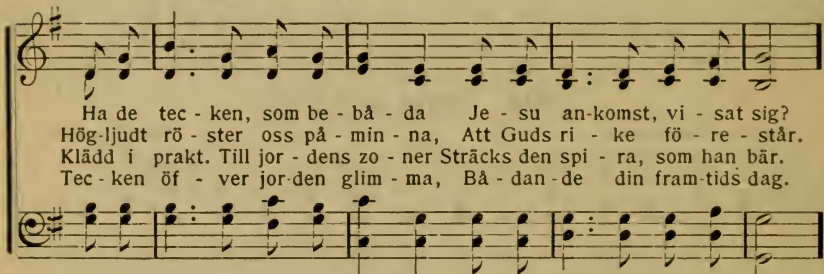
4. Sen skall lammets bröllop firas I Jerusalem, Guds stad. Bruden då med kronan siras, Glädjen höjs i högsta grad. 5. Frälsta hopar om hvarandra Ut af alla tungomål Uppå gyllne gator vandra, Glada att ha nått sitt mål. 6. Se, där sitter trones fader, Gamle Abraham, till bords Med mång tusen helgon glader— Alla äro väl till mods.	7. Rövvar'ns röst den höres vida, Då han stämmer in i kor. Alla högljudt lofvet sprida, Lammet midt ibland dem bor. 8. Skall ock jag stå med i raden Af de frälsta, när en gång Hembud kommer ifrån Fadren? Hörs min röst bland deras sång? 9. Är din lampa redo, broder? Står du färdig hvar minut? O, så bort med tårefloder! Snart är väntanstiden slut.

605. Väktare, hvad lider tiden?

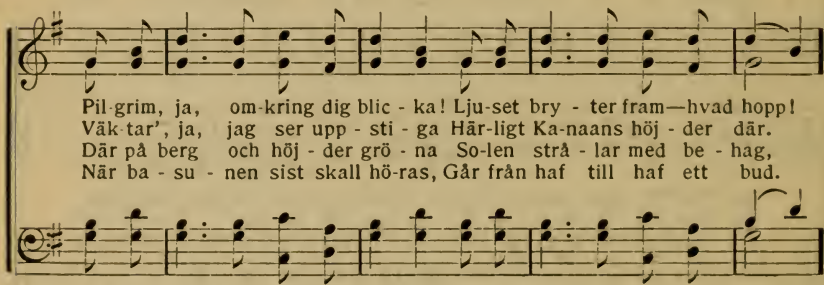
Arr. af WM. B. BRADBURY.

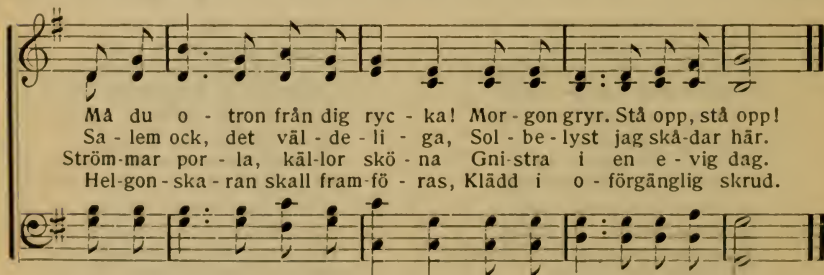
1. Väk - ta - re, när få vi skå - da Si - ons mor-gon gla-de - lig?
 2. Se de kla - ra ljus upp - rin - na Af ett e - vigt sab-bats-år!
 3. Pil - grim, Si - ons ko - nung tro-nar I den gyll-ne sta den där,
 4. Pil - grim, se, du skall för-nim - ma Ljus af här - li - ga-re slag.

Ha de tec - ken, som be - bå - da Je - su an-komst, vi - sat sig?
 Hög-ljudt rö - ster oss på - min - na, Att Guds ri - ke fö - re - står.
 Klädd i prakt. Till jor - dens zo - ner Sträcks den spi - ra, som han bär.
 Tec - ken öf - ver jor-den glim - ma, Bå - dan - de din fram-tids dag.

Pil-grim, ja, om-kring dig blic - ka! Lju-set bry - ter fram—hvad hopp!
 Väk-tar', ja, jag ser upp - sti - ga Här-ligt Ka-naans höj - der där.
 Där på berg och höj - der grö - na So-len strå - lar med be - hag,
 När ba - su - nen sist skall hö-ras, Går från haf till haf ett bud.

Må du o - tron från dig ryc - ka! Mor - gongryr. Stå opp, stå opp!
 Sa - lem ock, det väl - de - li - ga, Sol - be - lyst jag skå-dar här.
 Ström-mar por - la, käl-lor skö - na Gni-stra i en e - vig dag.
 Hel-gon-ska - ran skall fram-fö - ras, Klädd i o - förgänglig skrud.

606. Se, brudgummen kommer.

J. B.

J. BROMQVIST.

1. Han kommer, vår Jesus—välsignade tröst! Den sa-li - ga da-gen är nä - ra,
 2. Mi-nu-ter-na i-la, se, skuggorna fly, Snart natten den långa är än - dad.
 3. Ja, kom, Herre Jesus, kom snart, som du sagt! Din ankomst med fröjd vi förbida.

Då vi sko-la hö-ra hans ljuf-li-ga röst Och skå-da hans an-le-te kla - ra.
 Där bor-ta i fjär-ran ses morgonen gry, Den e - vi-ga dagen snart ran - das.
 Kom snart att förstöra all fiendens makt, Att ensam på jorden re-ge - ra!

KÖR.

Se, brudgum-men kommer. Upp, sofvande brud, Tänd lam-pan och skyn-da att

mö - ta din Gud! Så lju - der den ma - nan-de rö - sten.

607. Kröningsång.

EL. NATHAN.

JAMES McGRANAHAN.

1. Vår Je - sus nu för - ka - stas, Ty än han misskänd är.
 2. Högt him - lens har - por klin - ga, Men kla - ra - re än de
 3. Vår nöd skall då ha slu - tat, Vi suc - ka al - drig mer,
 4. Låt hvar och en, som vän - tar, På - skynda "Herrens dag",

Af mån - gen han för - ak - tas, Blott få ha ho - nom kär.
 Skall hel - gon - ska - ran sjun - ga, Då hon får Je - sus se.
 Bak - om är tå - re - da - len — Fram för oss gläd - jen ler.
 Med bön och all - var ver - ka Till Fräl - sa - rens be - hag,

Men snart han ses i ä - ra, Ty ti - den flyr så fort,
 In - för Im - ma - nuels skön - het För - svin - ner so - lens prakt,
 Stor fröjd vi få i Je - sus, Han tor - kar tå - ren bort.
 Att råd - da ar - ma sjä - lar, Som ut - i synd gått bort!

Och se, krö - nings - da - gen kom - mer in - nan kort.
 När vår Je - sus kom - mer å - ter, som han sagt.
 Och se, krö - nings - da - gen kom - mer in - nan kort.
 Ty se, krö - nings - da - gen kom - mer in - nan kort.

KÖR.

O, ja, krö - nings - da - gen kommer, Den kom - mer in - nan kort,

Då för Her - rens kla - ra an - let? Fly jord och him - lar bort.

Vid ba - su - nens ljud för - sam - las Hans hel - gon - hvil - ken syn,

När vår brud - gum Je - sus kom - mer ut - i skyn!

608. Jesu Kristi dag.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Snart randas en dag så här-lig och stor För al - la, som ä - ska
 2. I ä - ra och makt vår konung sig ter Och kal - lar de si - na
 3. För kor-set vi få en kro - na till lön, För ring-het ko - nungslig
 4. Vi ve-ta ej tid, vi ve - ta ej stund, Då gry - nin-gen in - ne

Gud. Dess sol al - drig skymd af skug-gor-nas flor, Och
 hem. Ej af - stånd, ej död då skil - ja dem mer, Ej
 glans, För törn - be - strödd stig en bo-ning så skön, För
 är. Vi ve - ta lik - väl på san-nin-gens grund, Att

KÖR.

al-drig hörs kla-gans ljud. O, här - li - ga dag,.....
 synden mer plå - gar dem.
 svärdet en se - ger - krans.
 frälsningens dag är när. O, här - li - ga dag,

som randas för mig!..... O, här-li - ga mål..... på pil-grimens
 som randas för mig! O, här-li - ga mål på

stig!..... Min läng-tan och blick..... allt mer till dig
 pilgrimens stig! Min läng-tan och blick allt

drag,..... Du här - li - ga Je - su Kri - sti dag!
 mer till dig drag,

609. Kommer du ej snart?

ITHAMAR CONKEY.

1. Her-re Je-sus, hu - ru län-ge Skall jag vän-ta på dig här?
 2. Kom, o kom! När vill du te dig Ut - i him-lens sky, min vän?
 3. Det är sant, jag re - dan sett dig Ut - i tron så mån-gen gång.
 4. Men, o Je-sus, väl jag min-nes Hvad du sa-de en gång här,

Ack, jag ön - skar ditt um - gän-ge, Ön-skar se dig, som du är.
 O, jag läng - tar. Kom snart till mig! Jag dig vän-tar, bi - dar än.
 Himmelsk för-smak du be - redt mig Of-ta un-der ti-dens tvång.
 Att din brud, hvar-helst hon fin-nes, Du skall sam-la där du är.

5. "Se, jag kommer snart," du sade, "Du är min, jag har dig kär."
 Ack, hvad tröst du däri lade,
 Hvilken frid det mig beskär!
6. Så jag bidar dig och längtar
 Att bli frälst från jordens tvång.
 I från världens flärd jag längtar
 Att få sjunga där din sång.

610. Är du redo?

J. W. SLAUGHENHAUPT.

E. S. LORENZ.

1. Snart skall lif - vets af - ton skym - ma Och din lef - nads - sol gå ned;
 2. Snart skall doms - ba - su - nen hö - ras Kal - la dig för domar'ns tron.
 3. Än i kär - lek han dig bju - der Fräls - nin - gen, så stor och fri.

Snart dig dö - dens arm skall fam - na, Och du må - ste föl - ja med.
 Skyn - da dig att fär - dig gö - ras Till att stå in - för Guds Son!
 Nä - dens bud - skap än - nu lju - der: Läm - na syn - dens slaf - ve - ri!

KÖR.

Är du re - do, Är du re - do, är du re - do? Säg, då
 Är du re - do, Är du re - do, är du re - do?

An - den kal - lar: "Här är jag!" Är du re - do, Är du re - do, är du
 Är du re - do, Är du re - do, är du

re - do?
är du re - do?

Själ, o, dröj ej lång - re. kom i dag!

611. Herrens uppenbarelse.

O. B.

THOMAS HASTINGS.

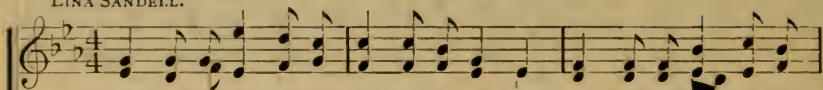
1. Snart i himlens sky skall komma Han, som dog för syn-da-re, Till att
2. Bru-den då till Her-rens mö-te Hö-jes ofvan stoft och grus, Hvi-lar
3. A-men. Ja, dig up-pen-ba-ra, Fridens konung, i din makt! Sam-la

häm-ta si-na fromma Och i härlighet sig te. Hal-le-lu-ja!
i sin brudgums skö-te, i sitt rät-ta fa-ders-hus. Hal-le-lu-ja!
snart din frälsta ska-ra, Som du själf i or-det sagt! Hal-le-lu-ja!

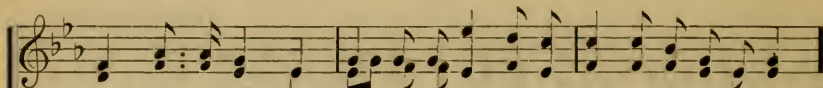
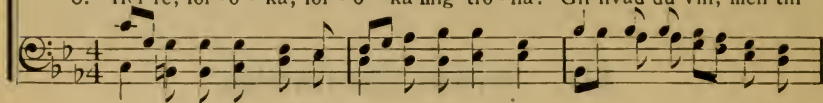
Jesus, kom! Jag väntar dig. Hal-le-lu-ja! Jesus, kom! Jag väntar dig.
Sa-ligt skall det blif-va då. Hal-le-lu-ja! Saligt skall det blifva då.
Sto-ra dag, jag vän-tar dig. Hal-le-lu-ja! Sto-ra dag, jag väntar dig.

612. Kommer du ej snart?

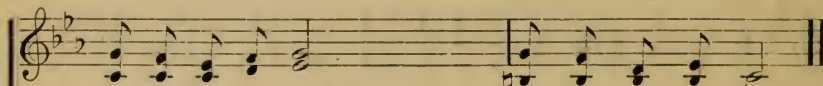
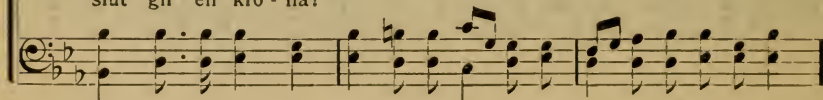
LINA SANDELL.

1. Her-re, fördölj ej ditt an-sik-te för mig, Trö-sta mig a-ter, väl-
2. Än-nu ej hem-ma när dig, är jag vor-den En-dast en gäst och en
3. Här i det främmande lan-det jag skic-kar Upp till din him-mel så
4. Me-dan du drö-jer, tag vård om mitt hjär-ta, Hel-ga min gläd-je, och
5. Håll mig, ack, håll mig blott fast vid det e-na, Att jag må fruk-ta dig,
6. Her-re, för-ö-ka, för-ö-ka mig tro-na! Gif hvad du vill, men till

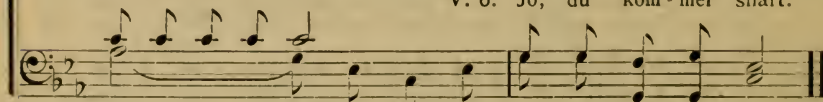
sig-na mig, hör mig! O du, min tro-fa-ste, dy-re för-los-sa-re,
främ-ling på jor-den. O du, min tro-fa-ste, dy-re för-los-sa-re,
lång-tan-de blic-kar.
lin-dra min smär-ta!
Her-re, al-le-na!
slut gif en kro-na!

Kommer du ej snart?

Kom-mer du ej snart?

V. 6. Jo, du kom-mer snart.

Kom - - - mer du ej?

613. Kommer dag ej snart?

1. Seklernas väkter så dröjande skrida,
Bleknande stjärnor sitt ljus ännu sprida.
Hör, hvilken skälfvande, ångestfull suck
Kommer dag ej snart? [går fram:

2. Hedningars skaror så sucka och kvida,
Ropet om frälsning sig tränger så vida,
Herren ock fråga hörs: "Hvar är din
Kommer han ej snart? [broder, hvar?"

3. Sörjande broder i palmernas skugga,
Morgonens dimmor ren öfver dig dugga,
Nattens oändliga mörker försvinna skall:
Kristus kommer snart.

4. Ljus af Gudshärlighet skall dig omböjla,
Dödsdalens stränder skall lifsfloden
skölja.

Tyst! Hör, där ljuder den sucken så kla-
Kommer dag ej snart? [gande:

614. Ack, saliga dag!

F. N. B.

W. RUDIN.

1. Ack, sa - li - ga dag, som i hop - pet vi bi - da, Då världen är vor - den Guds
 2. Han kommer, han kommer, den dag, som vi bida, Dess strålar vi skå - da på
 3. Han kommer, han kommer, den dag som vi bi - da, Då fol - ken för - e - nas i
 4. Han kommer, han kommer, den dag som vi bi da, Den lju - sa - ste dag, som i

ri - ke till sist, Då mänskornas släk te för - loss - ningen fun - nit Och
 mor - go - nens sky. Än mörk - ret är mäktigt i dim - mi - ga däl - der, Men
 kär - lek och tro Och him - me - lens Herre på jor - den är konung Och
 världen har grytt, Då Her - ren alls - mäk - tig al - le - na re - ge - rar Och

fol - ken be - kån - na, att Her - ren är Krist, Då dö - den är dö - dad och
 da - gen be gyn - ner på höj - der - na gry. Han kom - mer att stil - la de
 de i hans skugga få sa - li - ga bo, Den dag, som fullkomnar de
 sa - tan och synd för hans an - le - te flytt, Och ska - pel - sen frälsad från

synden försvunnen Och frälsningens fullhet för e - vigt är vun - nen!
 sörjandes trängtan, Han kommer att fyl - la de he - li - gas läng - tan.
 he - li - gas bö - ner, Den dag, som vår tro med be - skå - dan - de krö - ner.
 syn - der och strider Förkunnar hans ä - ra till e - vi - ga ti - der.

615. Lyften edert hufvud opp!

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Gläd dig nu, du Her-rens lil - la bar - na - ska - ra, Ty se,
 2. Gan - ska mån - ga sä - ga nu, att Gud för-drö - jer Att full-
 3. Mån - ga trot - san de med Fa - ra - o ut - bri - sta: "Ho är
 4. Snart skall Her - ren skil - ja get - ter-na och få - ren, Upp till

fi - kon - trä - det står i knopp (står i knopp) Och be-
 bor - da det, som skrif - vet står (skrif-vet står), Och lik-
 Her - ren, den jag hö - ra skall (hö - ra skall)?" Låt dem
 lif - vets käl - lor bär vårt lopp (bär vårt lopp). "Se på

bå-dar, som-ma-ren snart här skall va - ra—"Lyf-ten e - dert huf-vud
 som i No-ahs tid man sig för - nö - jer Ut - i syn-den är från
 små-da, låt dem si - na huf - vud ri - sta! Herren brin-gar dem på
 fi - kon-trä-det!" Säg, är det ej vå - ren? "Lyften e - dert huf-vud

KÖR.

opp!" Sen opp, sen opp!
 år.
 fall. Lyf ten e - dert huf - vud opp, lyf-ten e - dert huf - vud opp!
 opp!"

Lyften e - dert huf - vud opp, då det - ta sker! Sen
Lyften e - dert hufvud opp, då det - ta sker, då detta sker! Lyften

opp, sen opp!
edert hufvud opp, lyf-ten edert hufvud opp! Er förlösning snart är här.

616. Han kommer.

1. Pil - grim, lyft din blick mot höj-den! Se, dig väntar him-la - fröj-den.
2. Snart han kom-mer, som du vän - tar, Han på dör-ren re-dan glän-tar,
3. Med sitt ord han dig hug-sva - lar: "Se, jag kommer snart,"han talar.
4. Lyss-na! Him-lens kloc-kor kläm - ta. Je-sus kommer för att häm-ta
5. Pil-grim, vänd din blick mot ö - ster, Där dig mö-ta gla-da rö-ster!

Snart din si - sta tim-me slår Och du e - vig hvi - la får.
Ro - par dig så huld't vid namn Och dig slu-ter i sin famn.
Lyft då glad ditt huf-vud opp! Snart full - bor-das skall ditt lopp.
Si - na barn, som läng-ta hem, Upp till Guds Je - ru - sa - lem.
Mor-gon kom-mer, nat - ten flyr, Och den skö - na da - gen gryr.

617. Brudgummen kommer.

T. T.

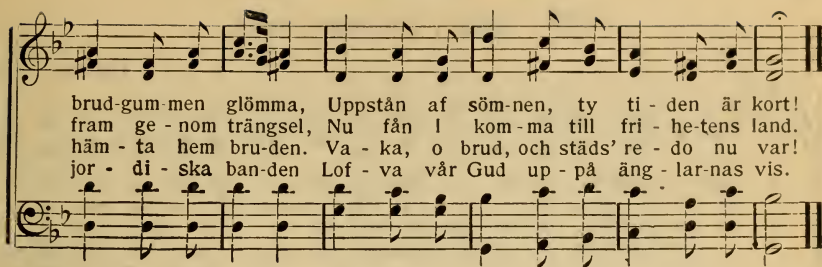
Okänd.

1. "Brudgummen kommer," hörs an-skri-et skal la. Syn-da-re, pröf-va dig!
 2. "Brudgummen kommer," hörs an skri et skal-la. Herrens dyr-köp-ta, nu
 3. "Brudgummen kommer," hörs an-skri-et skal-la! Kom, du af lång-tan för-
 4. "Brudgummen kommer," hörs an skri et skal-la. Bru-den fram-trä-der för-

Än är det tid. Skall han som vän el-ler o - vän dig kal-la? Nu dig be-nal-kas ditt hopp. Bru-den skall hämtas, ej tå - rar mer fal-la. Lyf-ten, I smäk-tan-de brud! Knoppen på trä-den nu bå - dar dig som-mar, Kom nu att löst ur allt tvång. Nu skall hon krönas, och him - lar-na al - la Skal-la af

tänk, hvad som hör till din frid! Her-ren skall kom-ma helt snart för att fräl - ste, ert huf - vud nu opp! Här han I va - rit som fån-gen i mö - ta din Her - re och Gud! Klädd är du ren i den snö - hvi-ta ju - bel och fröj - de - full sång. Äng - lar-nas ska-ror med har-por i

dö-ma. Skall du bli frälst? Skall han vi - sa dig bort? Vaknen, i al - le, som fångsel, Nu blin I lö - ste ur fän-gel-sets band. Här han I kām-pat er skruden. Lampan blott sköt, att hon brinner så klar! Brudgummen kommer att han-den Sjunga: "Guds lamm vare ä - ra och pris!" Fräl sa-de sjä - lar från

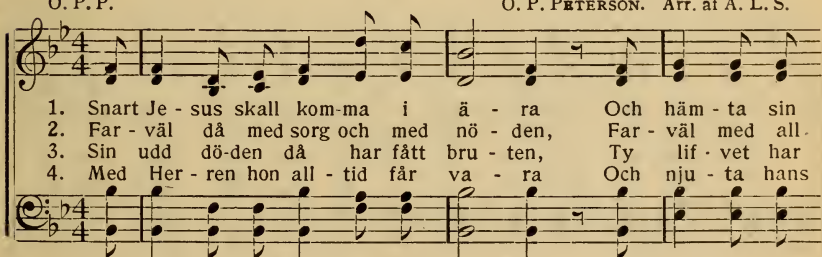

brud-gum-men glömma, Uppstån af söm-nen, ty ti - den är kort!
 fram ge - nom trängsel, Nu fån i kom-ma till fri - he-tens land.
 häm - ta hem bru-den. Va - ka, o brud, och städs' re - do nu var!
 jor - di - ska ban-den Lof - va vår Gud up - på äng - lar-nas vis.

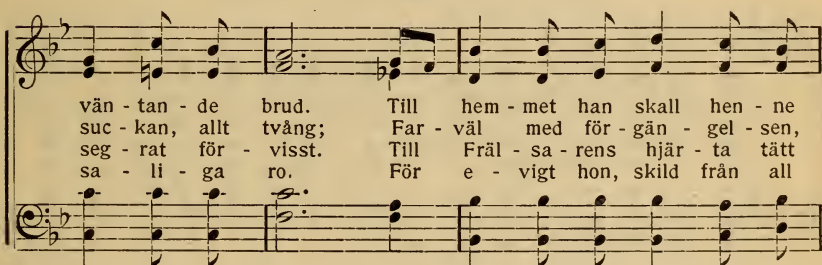
618. Se, han kommer.

O. P. P.

O. P. PETERSON. Arr. af A. L. S.

1. Snart Je - sus skall kom-ma i ä - ra Och häm - ta sin
 2. Far - väl då med sorg och med nö - den, Far - väl med all.
 3. Sin udd dö-den då har fått bru - ten, Ty lif - vet har
 4. Med Her - ren hon all - tid får va - ra Och nju - ta hans

vän - tan - de brud. Till hem - met han skall hen - ne
 suc - kan, allt tvång; Far - väl med för - gån - gel - sen,
 seg - rat för - visst. Till Fräl - sa - rens hjär - ta tätt
 sa - li - ga ro. För e - vigt hon, skild från all

bå - ra, Där hon stäl - les fram in - för Gud.
 dö - den! Nu sjun - ges den him - mel - ska sång.
 slu - ten, Skall bru - den få hvi - la till sist.
 fa - ra, Hos ho - nom i trygg - het får bo.

619. Snart kommer Jesus.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Som en ljun-eld, den af ö - ster Ut - går, sy - nes in - till vä - ster,
 2. Vi upp-lyf - tas snart i ar - ken, Slip - pa att bli kvar på mar - ken,
 3. Je - sus kommer. Hvil-ket mö - te, När vi i - la i hans skö - te,
 4. Je - sus kom-mer, se, han kom-mer, Ja, och snar - li-gen han kom-mer—

Skall vår Je - sus kom - ma i sin här - lig - het. Bru - den
 Slip - pa äf - ven lön med skrym - ta - re att få. Je - sus
 Och hans an - sik - te vi verk - ligt skå - da få! Sa - lig
 Sā - gen, sy - skon, haf - va vi ej or - sak stor Att en

då på ör - na - vin gar Mot sin brud - gum - me sig svingar, Att hos
 kom - mer som en sna - ra. Må vi där - för re - do va - ra, Att den
 den sig hål - ler va - ken, Att han ej be fin - nes na - ken, Då, lik
 fröj - de sång upp - stämma Re - dan här, tills vi där hem - ma Då få

KÖR.

ho - nom e - vigt bo i sa - lig - het. Se, snart kommer Je - sus att hem -
 da - gen ej för ha - stigt kommer på
 tjuf - ven, Herrns an - komst smyger på!
 ju - bi - le - ra i Guds äng - la - kor?

ta - ga sin brud. Han kommer snart..... och ger oss
Han kommer snart

bud (och ger oss bud). O, lå - tom oss stå kläd - da i vår

bröl - lops-skrud Och bi - da tå - ligt, ty vår brudgum kom-mer snart!

620. Du trogna Kristi brud.

O. B.

GEORG F. HANDEL.

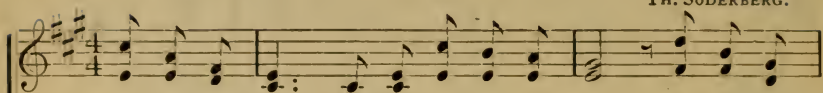
1. Du trog - na Kri - sti brud, Som vän - tar, bi - dar än!
2. Brud - gum - men kom - mer, se, Han kom - mer ut - i skyn.
3. Stå upp, var va - kan - de! Med lam - pan re - do stå
4. Må in - gen, in - gen då, I brist på ol - ja, ljus,

Snart mid - natts - tim - mens kloc - ka slår, Snart kommer Fräl - sa - ren.
Då sko - la vi vår Fräl - sa - re Få skå - da - hvilken syn!
Att då med ska - ran, Kri - sti brud, I bröl - lops sal'n in - gå!
Bland få - vit - ska bli u - te - stängd Från himlens bröl - lops - hus!

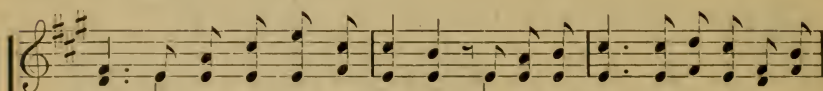
3. DE TROENDES FÖRHÄRLIGANDE.

621. En morgon utan synd jag vakna får.

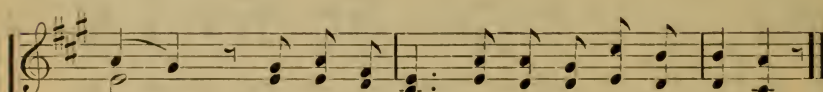
TH. SÖDERBERG.

1. En mor-gon u - - tan synd jag vak-na får, En mor-gon
 2. E - vin - ner - li - ga hyd-dor öpp nas där, Dem han be-
 3. Hur sän-gen bru - sar om-kring lam mets tron! Det tar ej

glad hos Fräl-sa-ren där hem-ma, Får se för - kla - ra-de hans dy-ra
 redt åt si - na fräl-sta ska ror, Där vi få ta - las vid om vännen
 slut på gläd-jen, sab-bats - fri-den. Ack, trängde blott hit ned en en-da

sår Och hö - ra lju - det af hans kã - ra stãm - ma.
 kär Och tac - ka för de öf - ver-stånd-na fa - ror.
 ton, Med lyf-tadt mod vi brö - te fram i stri - den.

4. Dock, han är själf hos sina barn, han går,
 En eldstod mäktig, före oss i natten,
 Och Andens svärd, hans dyra ord, består,
 Och löftets ark går öfver djupa vatten.

5. Förbida Herren! Tiden är så kort.
 Är resan stormig, huru skön är hamnen.
 Förbida morgonen, och skåda bort—
 Nej, skåda hemåt! Jesus öppnar famnen.

622. Återseendet.

FANNY J. CROSBY.

JNO. R. SWENEY.

1. När mitt lifs afton skymmer, och jag öf - ver flo - den går, Och den
2. O, att Je - sus få mö - ta ut - i him - lens säl - la land Och att
3. Al - la kā - ra som redan gått från jordens sorg och gråt, Jag dem
4. Ge - nom por - ten jag skyndar, klädd ut - i den hvi - ta skrud. In - gen

e - vigt kla - ra morgon jag får se, Jag skall kän - na min Herre, när jag
där få skā - da honom som han är! Ho - nom skall jag då prisa, att han
al - la där i här - lig - het skall se. De mig hāl - sa: "Välkommen för att
sorg och inga tā - rar fin - nas där. Jag skall sjun - ga med helgonen, hans

ho - nom skā - da får, Och väl - kom - nas af min dy - re Fräl - sa - re.
ledt mig vid sin hand, Och att han ett hem be - redt mig of - van där.
al - drig skil - jas åt!" Störst af allt blir dock att se min Fräl - sa - re.
å - ter - lö - sta brud; Störst af allt blir dock att se min Je - sus kär.

KÖR.

Jag skall i - - - gen - känna honom, När jag lyckligt har nått den sälla strand.
Jag skall i - gen - känna

Jag skall i - - - gen - kän - na ho - nom, Ut - af spikarnas märken i hans hand.
Jag skall i - gen - kän - na

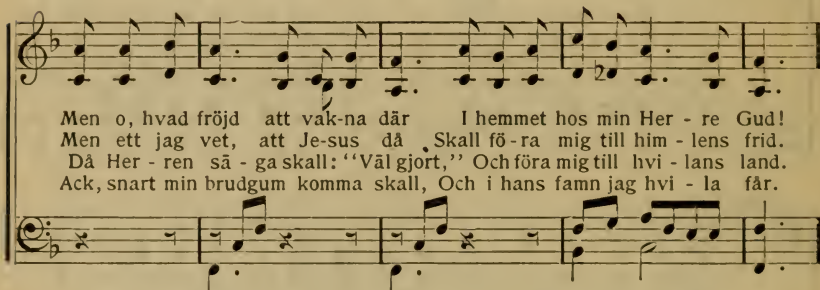
623. Frälst af nåd.

F. J. CROSBY.

GEO. C. STEBBINS.

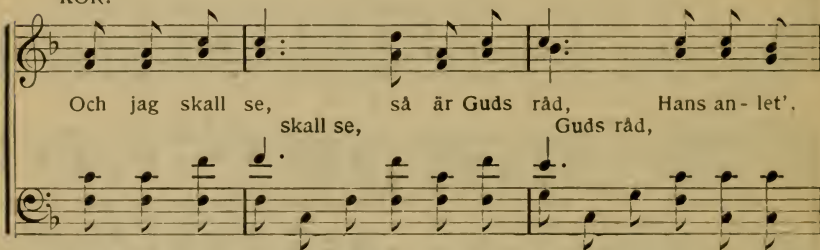

1. Snart lefnads-trå - den bru - sten är, Och tyst är sån - gens gla - da ljud;
 2. Snart jordens tält - hus fal - la må. Ej vet jag dag, ej hel - ler tid;
 3. Snart skall min lef - nads - sol gå bort Vid västerns gyll - ne af - ton - rand,
 4. Snart skall min bi - dan va - ra all: Med lam - pan får - dig än jag står.

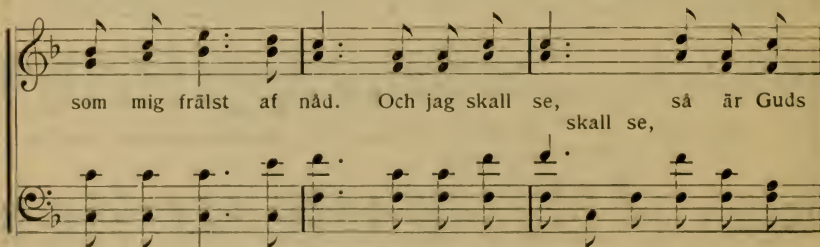

Men o, hvad fröjd att vak - na där I hemmet hos min Her - re Gud!
 Men ett jag vet, att Je - sus då Skall fö - ra mig till him - lens frid.
 Då Her - ren sã - ga skall: "Vål gjort," Och föra mig till hvi - lans land.
 Ack, snart min brudgum komma skall, Och i hans famn jag hvi - la får.

KÖR.

Och jag skall se, så är Guds råd, Hans an - let',
 skall se, Guds råd,

som mig frälst af nåd. Och jag skall se, så är Guds
 skall se,

råd, Hans an - let', som mig frälst af nåd.
Guds råd,

624. Håll dig vid klippan!

EKSTRÖM.

1. Håll dig vid klip-pan, dyr - köp - ta själ! Det skall för
2. Fruk-tan och o - ro, ängs - lan och kval, Sor - ger och
3. Snart är det öf - ver - tå - la - mod blott! Fräl - sa - ren
4. Hvar-fö - re sör - ja då, du min vän? Knappt hin - ner
5. Tänk, hu - ru sa - ligt mö - tas en gång! Suc - kar ej

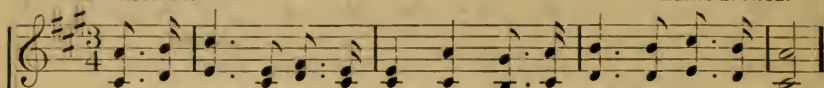
e - vigt då gå dig väl. Fa - ror - na ho - ta,
syn - der, allt u - tan tal Läm - na åt Je - sus—
sā - ger: Ti - den är kort. Låt det då stor - ma,
sor - gen bör - ja, förr - än Vi ä - ro lyck - ligt
me - ra blan - da vår sång. Där - för vi sjun - ga

ho - ta med makt—Håll dig vid klip - pan, tro hvad han sagt!
där är det lagdt—Håll dig vid klip - pan, tro hvad han sagt!
hör ej där - på, Håll dig vid klip - pan, sen låt det gå!
fram - me, och då Just ge - nom klip - pan hem - ma vi stå.
om det i - gen: Håll dig vid klip - pan, så går det hem!

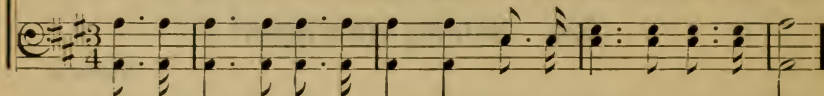

625. Möts vi då?

H. L. HASTINGS.

ELIHU S. RICE.

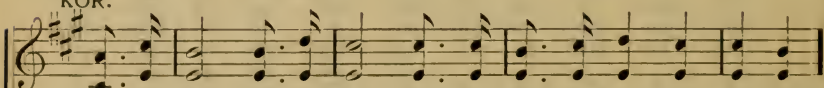
1. Sko-la vi väl al-la mö-tas Bort-om Jor-dan-flo-dens brus
 2. Få vi mö-tas i den ham-nen Ef-ter stor-mar, sorg och pust?
 3. Mö-tas vi ut-i den sta-den, Som vid lif-vets kla-ra älf
 4. Där de å-ter-lö-stas lof-sång Höjs i ljuf-lig har-mo-ni,
 5. Få vi mö-ta vå-ra kã-ra, Som här ryck-tes ur vår famn,
 6. Få vi mö-ta Her-ren Kri-stus, När han häm-tar hem sin brud?

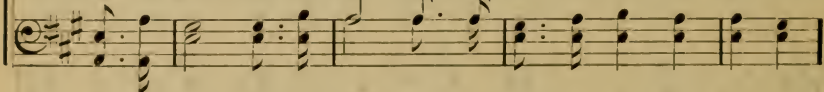

Och med al-la fräl-stas ska-ra E-vigt bo i fri-dens hus?
 Få vi mö-tas, ka-sta an-ka- Vid den skö-na him-lens kust?
 Är med ja-spis, guld och pär-lor Byggd ut-af vår Fa-der själf?
 Och allt ska-padt in-för tro-nen Stäm-mer upp sin me-lo-di.
 Se dem där ut-i för-klar-ing, Hö-ra ut-af dem vårt namn?
 Få vi slu-tas i hans ar-mar Och för e-vigt lof-va Gud?

KÖR.

Möts vi då, möts vi då På den an-dra si-dan flo-den?

Få vi mö-tas bort-om flo-den, Dit ej nå-gra stor-mar nå?

626. Hemlängtan.

Arr.

1. O Je - sus kär, när vill du häm - ta mig Från det - ta
2. Jag of - ta tänkt, det skul - le bätt - re bli, Om blott från
3. Ty syn - den plå - gar mig på mån - ga vis, Och för min

främlingslandet hem till dig? Jag är så trött och kan ej fin - na
det och det jag blef - ve fri. Men nej, så län - ge jag på jor - den
synd jag må - ste haf - va ris. "Min näpst för han - den hvarje mor - gon

ro, Förr'n jag hos dig i him - me - len får bo.
är, Mig vän - ta en - dast mö - da och be - svär.
är." Jag mär - ker grannt, jag är ej hem - ma här.

4. En resenär uti ett fjärran land
Jag vandrar här. O Fader, tag min hand,
Och led mig du—jag annars vilse går—
Hem, hem till dig, där jag min krona får!

7. Ja, Gud ske lof! Min nöd en ände har.
"Det står Guds folk en ljuslig hvila kvar."
Då är ju skäl att kämpa några år—
I evighet jag hemma hvila får.

5. Jag löfte har att blifva Jesus lik
Och ärfva med—o, tänk, hvad jag blir rik!
Men skall en gång jag bära kronan där,
Så måste jag ock bära korset här.

8. Så bidar jag så länge Jesus vill.
I lif och död jag hörer honom till.
Min pröfvotid, om ock den blir mig lång,
Dess sista timma skall dock slå en gång.

6. Där hemma, o, där svida inga sår.
Då frälst jag på de gyllne gator går,
Jag höja skall af hjärtat jubelskri:
Halleluja! Nu är all nöd förbi.

9. O, huru sällt en gång få skåda Gud!
Det blir en salig dag, när jag får bud
Att fara hem från allt elände här
Och evigt vara där min Jesus är.

627. Genom porten.

1. Gud ske lof! Guds barn jag är, Ut - i blo - det ren och skär,
 2. Lju - sens Fa - der, upp till dig Hjärtats suc - kar hö - ja sig,
 3. O, hur skall jag skyn - da glad Ge - nom por - ten till den stad,
 4. Snart skall fångslet krossadt bli, Och min an - de fly - ga fri

Men jag vän - tar och jag läng - tar år från år Snart att
 Men i di - na ar - mar trygg jag hvi - la får, Lu - tan -
 Där den tröt - te ar - bets - man får e - vig ro, Där jag
 Of - van stjär - nor - na till Fa - drens lju - sa hem. E - vig -

svin - ga upp med fröjd Till mitt hem i him - lens höjd,
 de mig till ditt bröst, Nju - tan - de din ljuf - va tröst,
 sy - skon har för - ut, Där mig kro - nan räcks till slut!
 he - tens mor - gon gryr, Så - gen bör - jar, sor - gen flyr,

Där jag väl - komst - häls - ning af min Je - sus får.
 Till den da - gen, då jag ge - nom por - ten går.
 Till den sta - den blic - kar jag i sa - lig tro.
 Ge - nom por - ten går jag till Je - ru - sa - lem.

KÖR.

Ut - i lam-mets blod min själ Tva-gen är och re - nad väl.

Fri från ban - den Säl - la an - den Genom him - la - por-ten går.

628. Min framtidsdag.

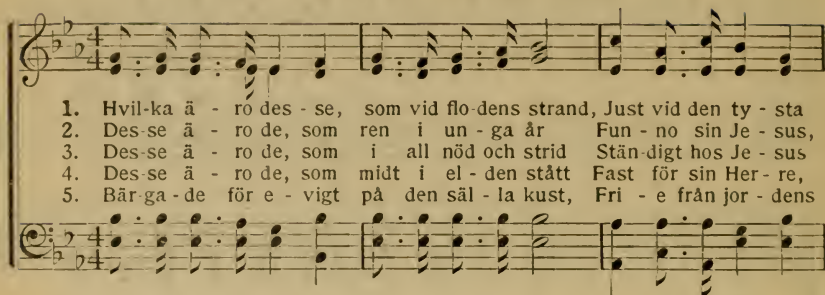
N. F.

N. FRYKMAN.

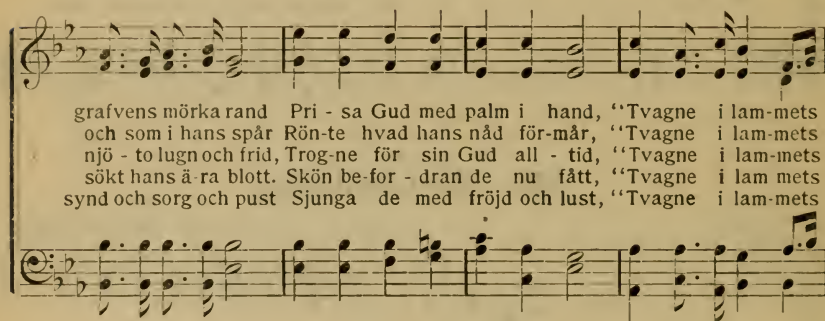
1. Min framtidsdag är ljus och lång, Den räk-ker bort-om ti-dens tvång,
2. Ett o-för-gång-ligt arf jag har, I him-len är det i för-var.
3. Pris va-re Gud, som ställt det så! Nu slip-per jag att ängslig gå.
4. Så har jag frid ut - i min själ Och sjun-ger glad: nu allt är väl.
5. Men, Her-re Je - sus, lär du mig Att lef - va me - ra helt för dig

Där Gud och lam-met säll jag ser Och in-gen nöd skall va - ra mer.
 Och under prof - vo-ti-den här Min Fa-der ger hvad nyt-tigt är.
 För mig han en - sam sör-ja vill, Och då bör jag ej hjäl - pa till.
 Jag vandrar trygg vid Fadrens hand, Han le-der mig till lif - vets land.
 Den lil-la tid jag har i - gen På vä-gen hem till him - me-len!

629. Tvagne i lammets blod.

1. Hvil-ka ä - rö des - se, som vid flo - dens strand, Just vid den ty - sta
 2. Des-se ä - ro de, som ren i un - ga år Fun - no sin Je - sus,
 3. Des-se ä - ro de, som i all nöd och strid Stän - digt hos Je - sus
 4. Des-se ä - ro de, som midt i el - den stått Fast för sin Her - re,
 5. Bär - ga - de för e - vigt på den säl - la kust, Fri - e från jor - dens

grafvens mörka rand Pri - sa Gud med palm i hand, "Tvagne i lam - mets
 och som i hans spår Rön - te hvad hans nåd för - mår, "Tvagne i lam - mets
 njö - to lugn och frid, Trog - ne för sin Gud all - tid, "Tvagne i lam - mets
 sökt hans ä - ra blott. Skön be - for - dran de nu fått, "Tvagne i lam - mets
 synd och sorg och pust Sjunga de med fröjd och lust, "Tvagne i lam - mets

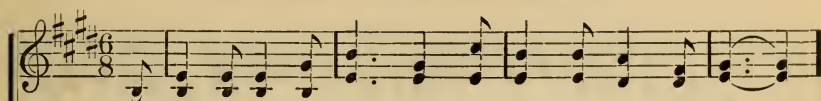
KÖR.

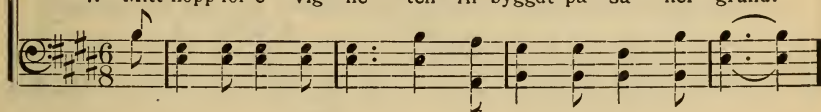
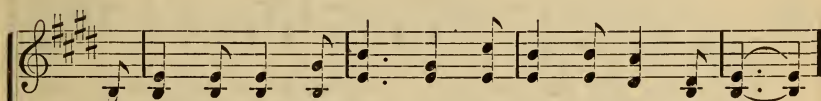
blod?" Ja, i - ge - nom por - ten de gå med glad - ligt mod,
 blod."
 blod."
 blod."
 blod."

Tvag - ne i lam - mets blod..... Tvag - ne i lam - mets blod.
 Tvag - ne, ja tvag - ne i lam - mets blod.

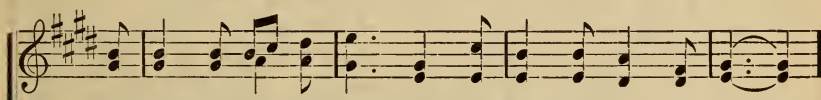
630. Hos Gud är idel glädje.

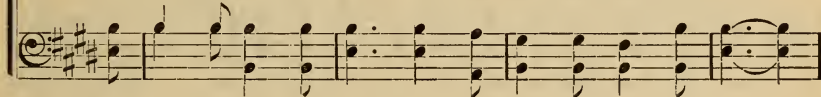
1. Hos Gud är i - del gläd - je. Här tryc - ker mån - gen nöd,
 2. Här har jag ej mitt hem - vist, Här bor jag blott i tält,
 3. Jag vill då lott ej by - ta Med den sin del här får.
 4. Mitt hopp för e - vig - he - ten Är byggt på sä - ker grund.

Här får jag of - ta suc - ka Och ä - ta tå - rars bröd.
 Men hän mot gläd - je - stran - den Mitt syn - glas jag har ställt.
 Nej, hell - re un - der tå - rar Den äd - la säd jag sår,
 Må kor - set gär - na tryc - ka Än - nu en li - ten stund!

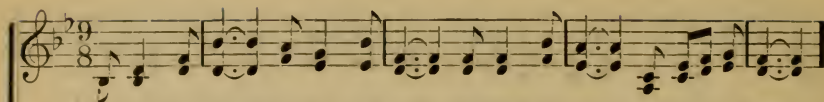
Här blan - das fröjd och smär - ta För Her - rens Je - su brud,
 När värl - den ler och skal - kas, Jag skå - dar mot den borg,
 Blott jag med fröjd får skör - da En gång vid vä - gens slut,
 Snart in - gen sorg skall va - ra Och in - gen kla - gan mer,

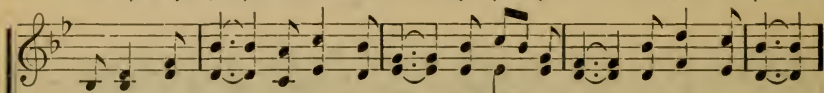
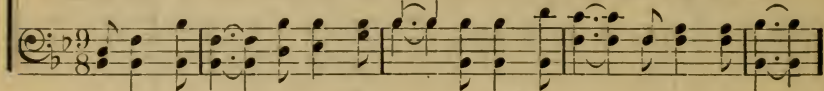

Men där skall så ej va - ra, Ty gläd - jen bor hos Gud.
 Där jag skall bo för e - vigt Och glöm - ma all min sorg.
 Då värl - dens då - rar ta - git Sin he - la fröjd för - ut.
 Då jag med o - höljdt ö - ga Min Je - sus e - vigt ser.

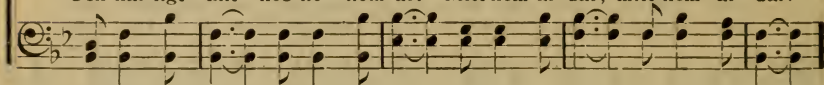
631. Mitt hem är där.

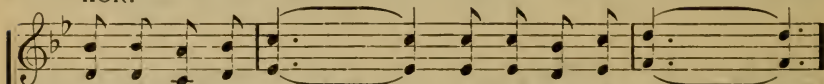
1. Högt öf - ver ti - dens storm och strid. Långt från all nöd på jor - den vid,
2. Där lif - vets ström man flö - da ser Bland blomster, som ej viss - na mer,
3. Långt från allt tvif - vel, smärta, pust, Från jordisk vin - ning och för - lust,
4. Där pär - le - por - tar öpp - na sig, Och Her - ren Je - sus vän - tar mig,

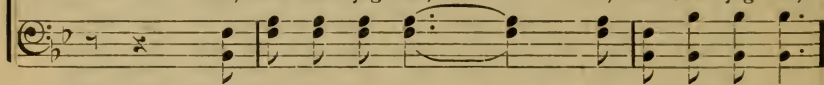
Där frid och fröjd full - kom - lig är, Mitt hem är där, mitt hem är där.
 Där tolf - fald frukt Guds lifstråd bär, Mitt hem är där, mitt hem är där.
 Från fre - stel - ser och mö - dor här, Mitt hem är där, mitt hem är där.
 Och här ligt allt hos ho - nom är. Mitt hem är där, mitt hem är där.

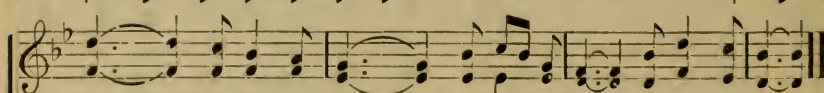
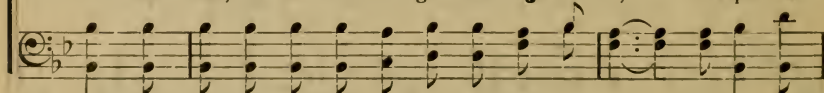
KÖR.

Ja, där skall jag bo, Ja, där skall jag bo,
 Ja, där skall jag bo, Ja, där skall jag bo,

I det land, där de sa - li - ga e - vigt få ro, Och pri - sa

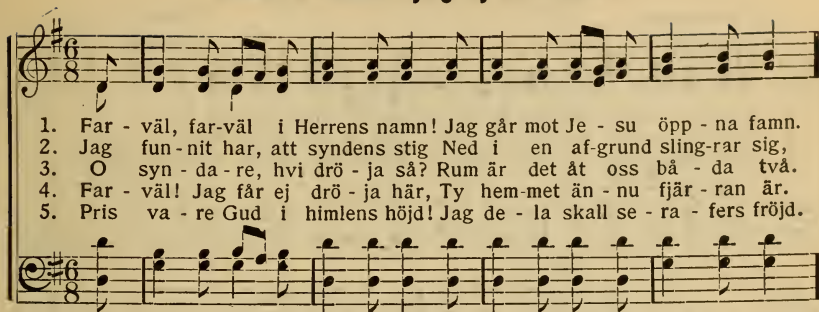

Gud.... I här - lig skrud - Mitt hem är där, mitt hem är där.

pri - sa Gud I här - lig, här - lig skrud -

632. Här har jag ej mitt hem.

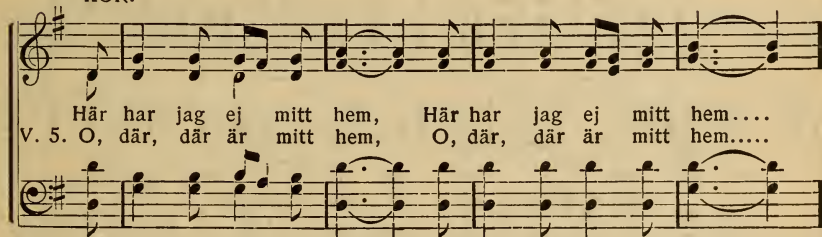

1. Far - väl, far-väl i Herrens namn! Jag går mot Je - su öpp - na famn.
 2. Jag fun - nit har, att syndens stig Ned i en af-grund sling-rar sig,
 3. O syn - da - re, hvi drö - ja så? Rum är det åt oss bå - da två.
 4. Far - väl! Jag får ej drö - ja här, Ty hem-met än - nu fjär - ran är.
 5. Pris va - re Gud i himlens höjd! Jag de - la skall se - ra - fers fröjd.

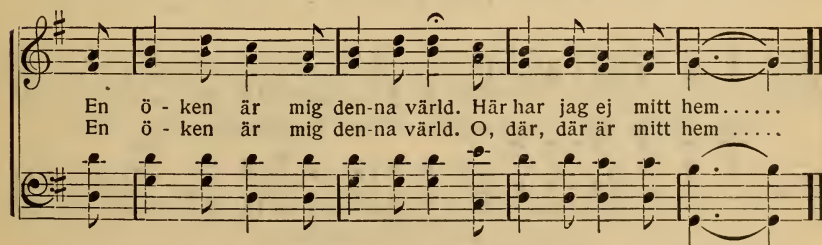

Min båt jag sät - ter ut från strand, Ej mer för mig är det - ta land.
 Men bort-om dö-dens väg jag ser Det land, som Je - sus köpt och ger.
 Vår båt är stark och re - san fri Och lan-det skönt att bo ut - i.
 Hos Kri-stus först jag stannar kvar, Ej det - ta land min kär - lek har.
 Ut - i Je - ru - sa - lem i ro, Det him-mel-ska, där jag får bo.

KÖR.

Här har jag ej mitt hem, Här har jag ej mitt hem....
 V. 5. O, där, där är mitt hem, O, där, där är mitt hem.....

En ö - ken är mig den-na värld. Här har jag ej mitt hem.....
 En ö - ken är mig den-na värld. O, där, där är mitt hem

633. Åskådningens fröjd.

WM. STEVENSON.

ROBERT LOWRY.

1. Tänk, när skå-da jag får Hvad jag nu ej för - står I de sa - li - gas
 2. Som jag när-mar mig dig, Blir det ljust på min stig Från din strålgång, du
 3. Det - ta här - li - ga land, Den-na ljuf - li - ga strand, Blir den plats där vi

hem hos vår Gud! Där min lof-sång skall bli Om hans kär-lek så
 här - li - ga stad. Ut - i fjär - ran jag hör Him - la - sän-gen, dess
 mö - tas en gång. I-bland hel - go-nen all Då be - pri - sa jag

KÖR.

fri, Som af nåd sändt mig fräls-nin-gens bud. O, du ljuf - li - ga
 kör, Och de fri - köp-tas sång gör mig glad.
 skall Je - su fräl - san-de kär - lek med sång.

hem, mitt hem,..... Säl - la hem!..... Hvad kan liknas, o,
 hem, mitt hem, Säl - la hem, mitt hem!

hvad, med vår här - li - ga stad, Al - la sa - li - gas boning, mitt hem?

634. Den ljufva tanken.

LINA SANDELL.

O. AHNFELT.

1. Tänk, när en gång allt mör-ker har för - svun - nit, Tänk, när de
2. Tänk, när en gång ej syn-den skall be - smit - ta Hvert ord, hvar
3. Tänk, när ock tron ej mer be - höf - ver öf - vas Men är för-

tyst - nat, al - la kla - gans ljud, När jag det säl - la må - let ändtligt
tan - ke så - som all - tid här, När u - tan synd och sorg jag får be -
bytt i fullt å - skå - dan - de, När kär - le - ken ej så - ras, ej be -

hun - nit Och står på Si - ons berg och skå - dar Gud!
sit - - ta Det arf, som Je - sus mig för - va - rat där!
dröf - - vas, Och äf - ven hop - pet nått upp - fyl - lel - se!

4. Tänk, när de underliga Herrens vägar
I evig klarhet läggas fram för mig,
När jag skall fatta hvarför här han plägar
I storm och mörker ofta dölja sig!

5. Tänk ännu mer, när jag får Jesus skåda
Ej blott i tron men sådan, som han är,
Och frälst ur tidens faror, nöd och våda
Med änglaskaran lofva honom där!

6. Väck, Jesus, städse denna tanke åter
Hvar gång jag suckar under tidens tvång!
Säg mig på nytt, att du all synd förlåter
Och hämtar bruden hem till dig en gång!

7. Säg mig på nytt, att mig skall intet skilja
Ifrån den kärlek du mig älskar med!
Säg, att ock jag i kraft af Fadrens vilja
Skall bo i skuggan utaf livvets träd!

635. Möt mig där!

HENRIETTA E. BLAIR.

WM. J. KIRKPATRICK.

1. På de säl-las gyllne strand, Där i e - vig-he-tens land Hel-gon
 2. Få - fäng är all jordens fröjd, Och jag vandrar hän förnöjd Till min
 3. Där den lju-der full och rik— Ack, ej nå-gon jor-disk lik— Äng-la-

van-dra hand i hand, Möt mig där! Hän från jordens kval jag flyr Dit, där
 frid i himlens höjd. Möt mig där! Vid den flod, som skimrar klar I den
 har-por-nas mu sik. Möt mig där! Där, på e-vig-hetens strand, I de

stormen mer ej yr Och en e - vig mor - gon gryr. Möt mig där!
 stad så un - der-bar, Dit mitt hjär - ta lång-tat har. Möt mig där!
 fräl-stas säl - la land Få vi van - dra hand i hand. Möt mig där!

D. S. e - vig-he-tens land Hel-gon van - dra hand i hand, Möt mig där!
 KÖR.

Möt mig där, Möt mig där, möt mig där, Hvarest lif-vets träd bär
 möt mig där, möt mig där,

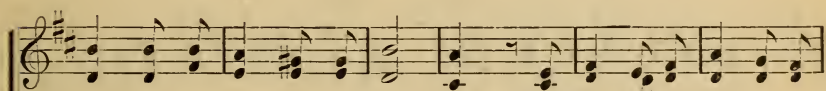
blommor, Möt mig där! På de säl-las gyllne strand, Där i
 möt mig där!

636. Jag längtar till himlen.

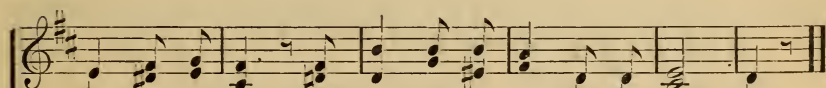
LINA SANDELL.

1. Jag läng - tar till him - len från sor - ger och strid Att
 2. Jag läng - tar till him - len från syn - der och flärd, Från
 3. Jag läng - tar till him - len, från mör - ker till ljus, Från
 4. Där har jag en kro - na för - va - rad åt mig, Där

där hos min Je - sus få va - ra Och sjun - ga om här - lig - het,
 det - ta för - där - va - de hjär - ta, Som fre - stas af sa tan, af
 o - ro till ro, ack, jag träng - tar. Där har jag mitt hemman, mitt
 har jag ett arf u - tan li - ke. O Je - sus, min Je - sus, där

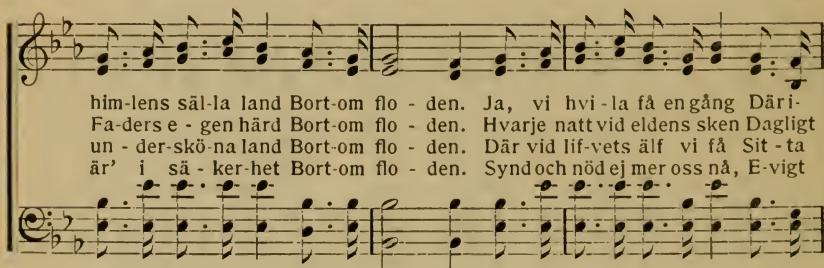
se - ger och frid Och skå - da hans an - le - te kla - ra.
 synd och af värld Och gör mig blott o - ro och smär - ta.
 berg - fa - sta hus— Till him - len, till him - len jag läng - tar.
 får jag af dig Ett e - vigt be - stån - dan - de ri - ke.

5. Och alla de kära som förut gått hem,
 Där har jag dem lefvande åter.
 Där slipper jag sedan att skiljas från dem—
 O Jesus, af längtan jag gräter.
6. Hur länge, min Frälsare, dröjer väl du?
 Ack, hör, hur jag suckar och trängtar!
 Säg vill du ej komma och hämta mig nu?
 Till himlen, till himlen jag längtar.

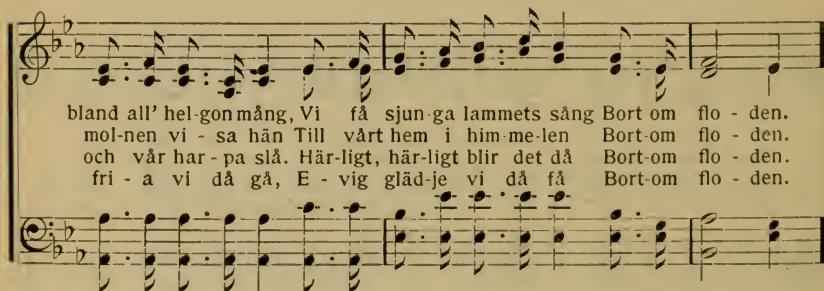
637. Bortom Jordan.

1. Med sin kär-leks-ful - la hand Je - sus le - der oss allt-jämt Upp till
 2. Ge - nom den - na ö - ken-färd Je - sus le - der oss allt-jämt Till vår
 3. Med en stark och mäk - tig hand Je - sus le - der oss allt jämt Till vårt
 4. Med sin sto - ra tro - fast-het Je - sus le - der oss allt jämt, Tills vi

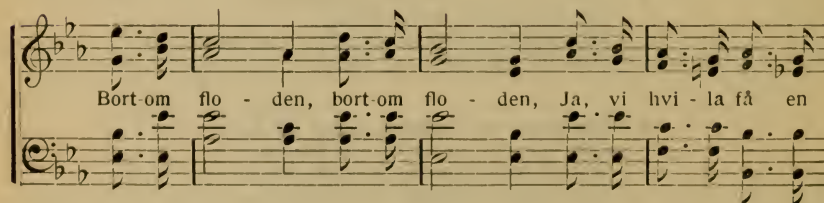

him-lens säl-la land Bort-om flo - den. Ja, vi hvi-la få engång Där i
 Fa-ders e - gen härd Bort-om flo - den. Hvarje natt vid eldens sken Dagligt
 un - der-skö-na land Bort-om flo - den. Där vid lif-vets älf vi få Sit - ta
 är' i sä - ker-het Bort-om flo - den. Synd och nöd ej mer oss nå, E - vigt

bland all' hel-gonmång, Vi få sjun-ga lammets sång Bort om flo - den.
 mol-nen vi - sa hån Till vårt hem i him-me-len Bort-om flo - den.
 och vår har - pa slå. Här-ligt, här-ligt blir det då Bort-om flo - den.
 fri - a vi då gå, E - vig gläd-je vi då få Bort-om flo - den.

KÖR.

Bort-om flo - den, bort-om flo - den, Ja, vi hvi - la få en

gång Där i - bland Guds hel - gon mång, Bort - om flo - den, Bort - om
flo - den, Vi få sjun - ga lam - mets sång Bort - om flo - den.

638. En liten tid.

MRS. JANE CREWDSON

IRA D. SANKEY.

1. Gif mig den frid, som du, o Je - sus, gif - ver, Den frid, som
2. En li - ten tid att käm - pa vid din si - da, Hvar - un - der
3. En li - ten tid af tröst och rop och läng - tan Med någ - ra
4. En li - ten tid att hål - la lam - pan fär - dig, "En li - ten
ljuf - ligt stillar all slags strid Och gör, att ök - nen själf en lust - gård
huldt du hviskar: "Du är min." En li - ten tid att så din säd och
drop - par blott från lifvets älf, Och sen ett e - vigt nog för all min
tid" att vän - ta dig än - nu, Och sen ett e - vigt ju - bel: "Du är
blif - ver Och främ - lings - ti - den blott "en li - ten tid!".....
bi - da Den dag, då kärf - var - ne få sam - las in.....
träng - tan, En e - vig full - het in - vid käl - lan själf!.....
vär - dig Att haf - va lof och pris och tack - blott du!".....

639. Hur ljuft att betänka!

1. Hur ljuft att be - tän - ka: Jag sa - ligt dock lan - dar En gång ut - i
 2. Där finns in - gen sorg mer för Her - rens för - trog - na, Där blir det å -
 3. När äng - la - le - gio - ner med har - por i hän - der Har - mo - niskt in -
 4. Hell dig, du väl - sig - na - de land och I kö - rer! I sa - li - ga

him - lens väl - sig - na - de ro! "Väl - kom - men!" där sjun - ga för -
 skådning i stål - let för hopp. I här - lig - het där des - sa
 stäm - ma sitt hal - le - lu - ja, Syns hel - go - nen kom - ma från
 ska - ror, snart bor jag bland er. Där vill jag be - skrif - va hvad

kla - ra - de an - dar Och fö - ra mig dit, där jag sa - lig får bo.
 fruk ter - na mogna, Som här i från san - nin - gens stam skö - to opp.
 död - li - ga län - der Och fröj - de - full del ut - i lof - sän - gen ta.
 här ren jag hö - rer, Hur Je - sus från dö - den oss fräls - nin - gen ger.

Om - gif - ven af ljus och med blic - ken för - kla - rad Jag
 Och där i de änd - lö - sa e - vig - hets - ti - der, Där
 När lam - mets be - röm ge - nom him - lar - na klin - gar, Då
 Fast, fån - gen på jor - den, i hop - pet jag skå - dar, Hur

skå-dar den sa-lig-hets-höjd uppen - ba-rad, Den ä - ra, den glans, som mig
al - drig det hän e - mot af - to-nen li - der, Skall hämtad från jordens mång-
lyf - ter min själ sig på lof - sångens vin-gar Och ä - ra och pris sin Im-
sen vid min själ in-gen synd me-ra lå - dar, Jag nju-ter den fröjd, som Guds

blif - vit för - va-rad, Och vandrar i kär - le - kens E - den i frid.
fal - di - ga stri - der Jag bo hos min Je - sus i ä - ra och frid.
ma - nu - el brin-gar, Hvars nåd oss led-sa - gar till E - den i frid.
ord mig be - bå - dar, Den nju-ter jag häm-tad till E - den i frid.

640. En troendes hopp.

1. Snart min af - ton - kloc-ka slår, Och snart hem jag i - la får
2. Snart jag skall för tro - nen stå, Där ej syn - den kan mig nå.
3. Snart jag se - ger - kro - nan får, Och bland fräl - sta ska - ran står,
4. Snart skall e - vig - he - tens ljus Hem-ma ut - i Fa-drens hus

Vid min go - de her-des arm Un - dan världens strid och larm.
In - tet kors mer tryc - ker mig Så - som här på ö - ken - stig.
Äg - nan - de min har - pas ljud Åt min Her - re och min Gud.
Öf - ver all - ting spridas klart. Allt för-döldt blir up - pen - bart.

641. O, min nya sång!

JNO. R. SWENEY.

1. Ut - af An - den lyft i - från jor - den en gång, En Jo-
 2. "Ä - ra va - re lam - met, som köpt oss åt Gud!" E - vigt
 3. Snart skall Je - sus kom - ma i ä - ra och makt För att

han - nes fick hö - ra den him - mel - ska sång. Här - ligt sjöngs den af
 to - nar den him - mel - ska lof - sån - gens ljud. Ny - a jor - den och
 häm - ta de si - na till sig, som han sagt. Då full - kom - ligt hos

hel - go - nen om - kring Guds tron, Till dess him - len gen - ljöd af dess
 him - lar - ne sva - ra i - gen: "Ä - ra, hal - le - lu - ja va - re
 ho - nom en e - vig - het lång Får jag sjun - ga min ny - a, min

KÖR.

klang - ful - la ton. O, min ny - - - a sång, O, min
 lammet! A men."
 him - mel - ska sång. Jag har bör - jat att öf - va min ny - a sång, Jag har

ny - - - a sång! Jag har bör - - -
 bör - jat att öf - va min ny - a sång. Jag har bör - jat den ny -

jat den här— O, min ny - - - a sång!
 a sän - gen här, Jag har bör - jat min ny - a sång.

Pris och lof och ä - ra och stark - het va - re
 Pris och lof och ä - ra och stark - - het

Gud I - från e - vig - het och till e - vig - het!
 va - re vår Gud I - från e - vig - het och till e - vig - het!

642. Här uti världen en främling jag går.

1. Här ut - i värl - den en främling jag går, Här är ej frid, är ej
 Jag är blott pilgrim från år och till år, Dock har jag frid, har dock
 2. Här ä - ro stri - der och sor - ger och nöd, Här är ej frid, är ej
 Här ä - ro fi - en - der, sa - tan och död, Jag har dock frid, har dock

frid.
 frid. Frid ge - nom tron i min Je - sus jag har,
 frid. Värld - den må ha - ta och små - da mitt namn,
 frid.

Ty mi - na syn - der, min dödsdom han bar, Skänk - te mig lif - vet och
 Sa - tan mig fre - sta, mig, höl - ja med skam, Jag till min Je - sus dock

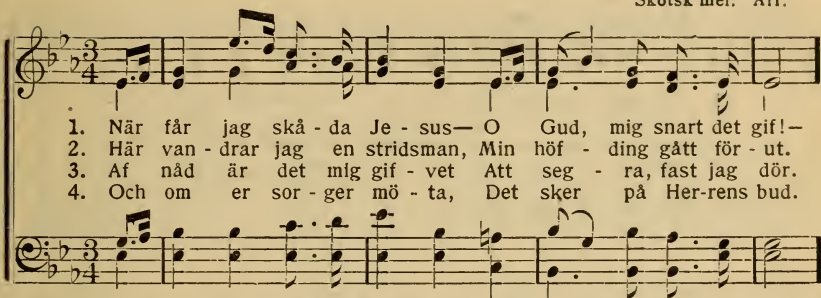
är mitt för - svar. Så har jag frid, har jag frid.
 städs' vill gå fram. Han är min frid, är min frid.

3. Här flyktar vänskap som drömbilden
 Här är ej frid, är ej frid. [bort,
 Människors trohet är sviksam och kort,
 Jag har dock frid, har dock frid;
 Ty af det trofasta ordet jag lär,
 Att Herren Jesus densamme dock är,
 Och att min vandring till himmelen bär,
 Där, där är frid, där är frid.

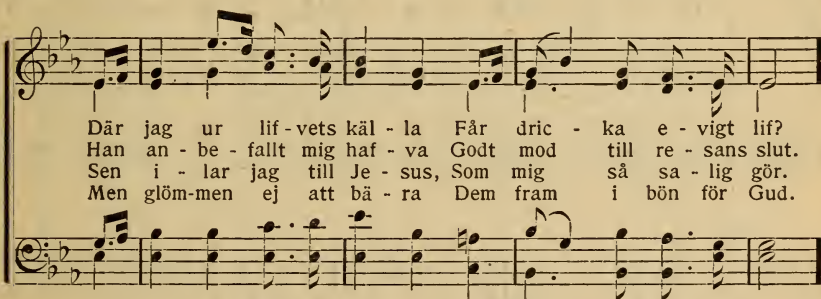
4. Här är det möda från år och till år,
 Här är ej frid, är ej frid.
 Här är ej hemmet, där hvila jag får,
 Jag har dock frid, har dock frid.
 Ofta min väg synes vara så trång,
 Sorgerna många och tiden så lång,
 Snart dock i himlen jag sjunger min sång,
 Ja, lammets sång, lammets sång.

643. När får jag skåda Jesus?

Skotsk mel. Arr.

1. När får jag skå - da Je - sus— O Gud, mig snart det gif! -
 2. Här van - drar jag en stridsman, Min höf - ding gått för - ut.
 3. Af nåd är det mig gif - vet Att seg - ra, fast jag dör.
 4. Och om er sor - ger mö - ta, Det sker på Her - rens bud.

Där jag ur lif - vets käl - la Får dric - ka e - vigt lif?
 Han an - be - fallt mig haf - va Godt mod till re - sans slut.
 Sen i - lar jag till Je - sus, Som mig så sa - lig gör.
 Men glöm - men ej att bä - ra Dem fram i bön för Gud.

När slip - per jag att van - dra Af synd och sor - ger böjd?
 Han tro - fast lof - vat gif - va En här - lig kro - na där,
 Far - väl till synd och sor - ger Jag bju - der glad till slut.
 Er va - pen - dräkt på - ta - gen Af kär - lek, hopp och tro!

När får jag med min Je - sus Där dric - ka e - vig fröjd?
 Och hvar - je tro - gen stridsman Han e - - vigt lif be - skär.
 O dy - re vän - ner, van - dren I tro - - het re - san ut!
 När stri - den väl är slu - tad, För Gud er hem till ro.

644. O, låt mig svinga upp i tron!

ISAAC WATTS.

1. O, låt mig svin - ga upp i tron Till him - lens fröjd och se
 2. En gång de ha - de sorg och gråt Som vi i stof - tet här
 3. Jag spor - de hur de se - ger fått, Och med för - e - nad röst

De ska - ror, som för lam - mets tron Sin lof - sångs hyll - ning ge!
 Och kām - pa - de på öds - lig stråt Mot tvif - vel, synd, be - svär.
 De sva - ra: Ge - nom lam met blott, Hvars blod oss å - ter - löst.

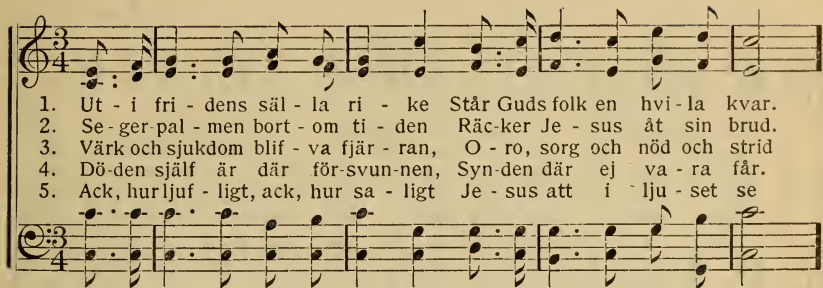
KÖR.

Många vänner där re - dan bär - ga - de stå Lyckligt på den gyll - ne strand.

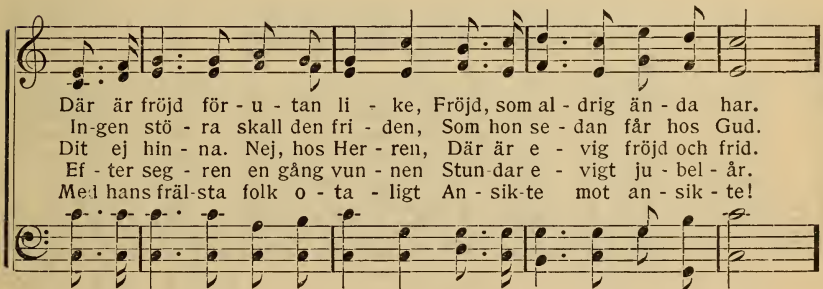
Många röster kal - la äf - ven oss att gå Och rāc - ka dem vår hand,

Kal la oss ock så, kal - la oss också Till det sāl la Ka - naans land.

645. Uti fridens sälla rike.

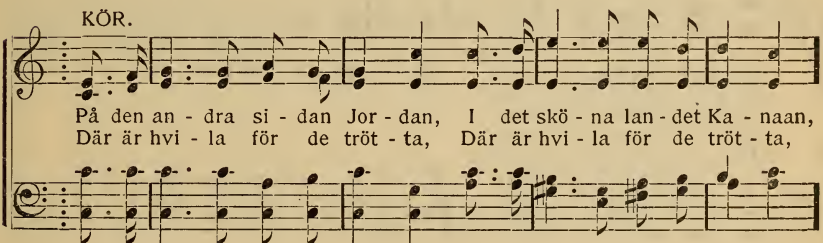

1. Ut - i fri - dens säl - la ri - ke Står Guds folk en hvi - la kvar.
 2. Se - ger - pal - men bort - om ti - den Råc - ker Je - sus åt sin brud.
 3. Värk och sjukdom blif - va fjär - ran, O - ro, sorg och nöd och strid
 4. Dö - den själf är där för - svun - nen, Syn - den där ej va - ra får.
 5. Ack, hurljuf - ligt, ack, hur sa - ligt Je - sus att i lju - set se

Där är fröjd för - u - tan li - ke, Fröjd, som al - drig än - da har.
 In - gen stö - ra skall den fri - den, Som hon se - dan får hos Gud.
 Dit ej hin - na. Nej, hos Her - ren, Där är e - vig fröjd och frid.
 Ef - ter seg - ren en gång vun - nen Stun - dar e - vigt ju - bel - år.
 Med hans fräl - sta folk o - ta - ligt An - sik - te mot an - sik - te!

KÖR.

På den an - dra si - dan Jor - dan, I det skö - na lan - det Ka - naan,
 Där är hvi - la för de tröt - ta, Där är hvi - la för de tröt - ta,

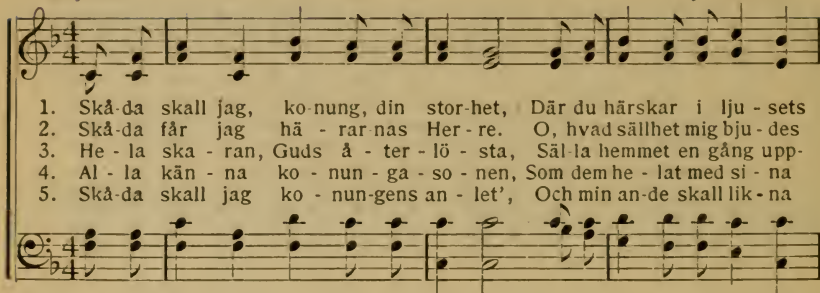

Hvar - est lif - vets träd nu blom - mar, Där är frid för dig.
 Där är hvi - la för de tröt - ta, E - vig frid för dig.

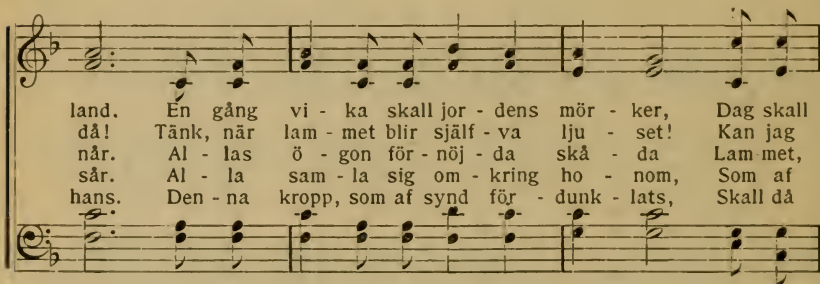
646. Konungen i sin härlighet.

A. J. G.

A. J. GORDON.

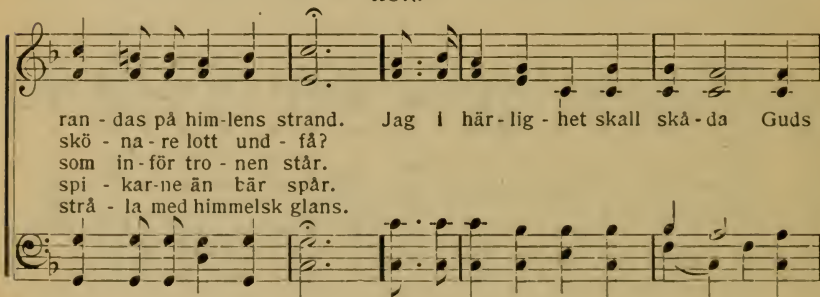

1. Skå-da skall jag, ko-nung, din stor-het, Där du härskar i lju - sets
 2. Skå-da får jag hä - rar nas Her - re. O, hvad sällhet mig bju - des
 3. He - la ska - ran, Guds å - ter - lö - sta, Säl-la hemmet en gång upp-
 4. Al - la kån - na ko - nun - ga - so - nen, Som dem he - lat med si - na
 5. Skå-da skall jag ko - nun-gens an - let', Och min an-de skall lik-na

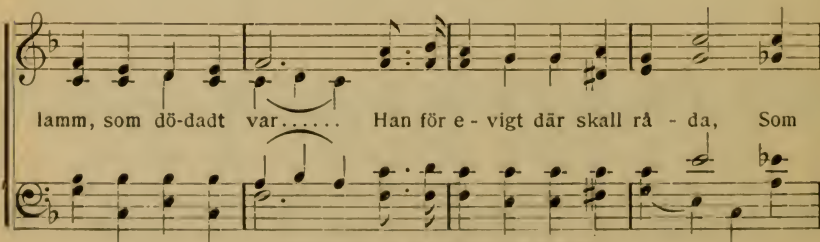

land. En gång vi - ka skall jor - dens mör - ker, Dag skall
 då! Tänk, när lam - met blir själf - va lju - set! Kan jag
 när. Al - las ö - gon för - nöj - da skå - da Lam met,
 sår. Al - la sam - la sig om - kring ho - nom, Som af
 hans. Den - na kropp, som af synd för - dunk - lats, Skall då

KÖR.

ran - das på him-lens strand. Jag i här - lig - het skall skå-da Guds
 skö - na-re lott und - få?
 som in - för tro - nen står.
 spi - kar-ne än bär spår.
 strå - la med himmelsk glans.

lamm, som dö-dadt var..... Han för e - vigt där skall rå - da, Som

världens syn-der bar. Hal-le-lu - ja, hal - le - lu - ja Till vår
Fräl-sa-re och vän! Hal-le-lu - ja, hal-le-lu - ja, hal-le - lu - ja! A-men.

647. Ack, sälla stund!

1. Ack, sälla stund jag ef - ter-längtar, Då jag skall för Guds an-let' stå!
2. Då kan jag rätt den sången sjunga, Som jag af nåd fått bör - ja här,
3. Då får jag i be - sitt-ning ta-ga Långt mer än här jag kun-nat tro.
4. Jag öf-ver brist på fröjd ej kla-gar, Min Je-sus fyller mitt be - gär.
5. Jag vill ej nå - got an - nat ve - ta Än dig, korsfäste Fräl - sa - re.

Då bru-den hämtas hem—jag trängtar Att där med mina ö - gon då
Och pri-sa med en he - lig tun-ga Det lammet, hvilket slaktadt är.
Mitt hjärta slip-per ock att kla - ga, Ty in-tet stör nu mer min ro.
Han hvarje stund med mig så la-gar, Att han blir mig än me - ra kär.
Låt mig på Sa-rons än - gar be-ta, Tills jag förklarad dig får se!

Få skå-da Gud på Si - ons höjd, Där in-tet an-nat hörs än fröjd.
Då skall jag utan synd och brist Lofsjun-ga dig, o Je - sus Krist.
I or-det jag blott skuggan ser Af allt hvad Herren där mig ger.
Han fägnar bå-de kropp och själ Och sör-jer tro-fast för mitt väl.
Om sår och blod jag sjun-ger här, Så sjun-ger jag ock e - vigt där.

648. Pärleporten.

1. Jag här läm-nat allt för Je - sus. Världens fröjd må an-dra ta.
 2. När som Je - su röst mig kal - lar Och jag änglars hviskning hör,
 3. Till den an - dra si - dan Jor - dan Far jag snart med fröjdfullt mod

All' dess nö - jen jag för-glöm-mer, Då jag min - nes Gol - ga - ta.
 Jag vill li - ta på min Her - re, Han mig ge - nom da - len för.
 För att nä den skö-na sta - den Vid den kla - ra lif - vets flod.

Om än vän - ner här mig läm - na Och jag världens små-lek får,
 Jag tar fast hans dy - ra löf - te:— Mer än guld det är för mig—
 I de säl - la an - dars hemland Lif-vets träd i fäg - ring står,

Är dock Je sus mig till mö - tes, Då jag vid pär - le - por - ten
 "Fruk ta ic - ke! Jag är när dig," Då pär - le - por - ten öpp - nar
 Änglar jub - la, då jag sa - lig I - ge nom pär - le - por - ten

KÖR.

står. Snart min lef - nads af - ton skym-mer Och dess
sig.
går.

si - sta klock - slag slår, Då jag fri från allt be-

kym - mer I - ge - nom pär - le - por - ten går.
I - ge - nom pär - le - por - ten går.

649. Jerusalem.

1. Je - ru - sa - lem, mitt säl - la hem — Du namn så kärt för mig! —
2. När får jag se din pär - le - borg Af här - lig - het så full,
3. A - post - lar och mar - ty - rer där Hos Her - ren Je - sus bo,
4. Je - ru - sa - lem, mitt säl - la hem, Till dig min läng - tan står,

När skall min mö - da ta - ga slut Och jag få bo i dig?
Med mu - rar ut - af sa - lig - het Och ga - tor ut - af gull?
Och al - la käm - pan - de Guds barn Få se hvad här de tro.
Där vi få mö - tas hos vår Gud Till e - vigt sab - bats - år.

650. Till Gud min blick jag höjer.

A. FRANCKE.

1. Ack, hvil ken ri - ke - dom och tröst Att få på Je - sus tro!
 2. Då äf - ven jag fått den - na lott, Jag sjunger hjärt - ligt nöjd
 3. I tron jag glä - des re - dan här Ut - af min sa - lig - het,

Det lin drar ljuf - ligt kval - da bröst, Det gif - ver hjär - tat ro.
 Om arf - vet jag i him - len fått, Om e - vig frid och fröjd.
 Och snart skall jag få va - ra där I him - lens här - lig - het.

KÖR.

Till Gud min blick..... jag hö - jer
 Till Gud min blick

opp..... Det gif - ver ett..... o - rubb - ligt
 jag höj - er opp. Det gif - ver ett

hopp..... Om e - vigt lif..... och sa - lig -
 o - rubb - ligt hopp Om e - vigt lif

het..... Hos Gud i e - vig här - lig - het.
och sa - lig-het

651. Du sälla folk.

1. Du säl - la folk, som sagt far-väl åt värl - den, Som upp till
2. För dig allt jor-dens guld så li - tet vä - ger, Ty di - na
3. Och blir det trångt bland dem, som ha - ta fri - den, Vill mo-det
4. Så sjung och jub - la högt, du fräl - sta ska - ra! Din Gud är

fa - ders - hu - set stäl - ler fär - den, Låt dig ej dāras mer af synden,
skat - ter du i him - len ä - ger. Snart skall ock du, som Gud i or - det
stun - dom fal - la un - der stri - den, Rāds ej! Din prōf - vo - tid är snart för -
med dig - hvem kan mot dig va - ra? Han skall mot ondskans makter dig för -

flār - den! Ditt mål är him - len. Hal - le - lu - ja!
sā - ger, Hans ri - ke ärf - va. Hal - le - lu - ja!
li - den, Snart kom - mer Je - sus. Hal - le - lu - ja!
sva - ra. Din hjälp är Her - ren. Hal - le - lu - ja!

652. Skall du möta oss där?

P.

1. Säg mig, hvar går du, o bro - der? Hvar går du, hvar går du? o, säg!
 2. Hvad är din kal - lel - se, bro - der? Hvad ut - sä - de är det du sår?
 3. Ja, du skall mö - ta oss, bro - der, Sen kor - set du bu - rit en tid.

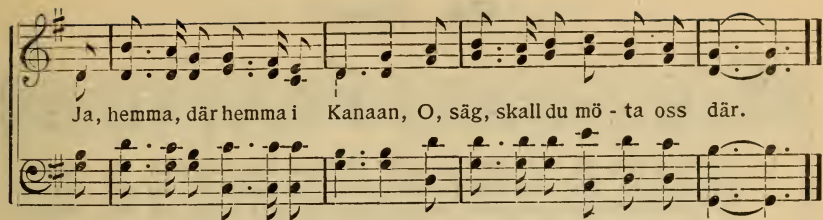
Säg mig, hvar går du, o sy - ster? Hvar går du, ty smal är din väg?
 Hvad är din kal - lel - se, sy - ster, Då fram - åt mot him - len du går?
 Ja, du skall mö - ta oss, sy - ster, Med strå - lan - de klä - der i frid.

Vi skynda fram - åt emot Ka - naan Trots li - dande, nöd och be - svär.
 Vår kal - lel - se är att för - trö - sta På Herren och hål - la hans bud,
 Med krona, med pal - mer i hän - der, Och tag - ne ur nöd och be - svär

Och hemma, där hemma i Ka - naan, O, säg, skall du mö - ta oss där?
 I kär - lek och tå - lamod ver - ka Och skyn - da mot hem - met hos Gud.
 Vi jub - lan - de stå inför tro - nen—O, säg, skall du mö - ta oss där?

KÖR.

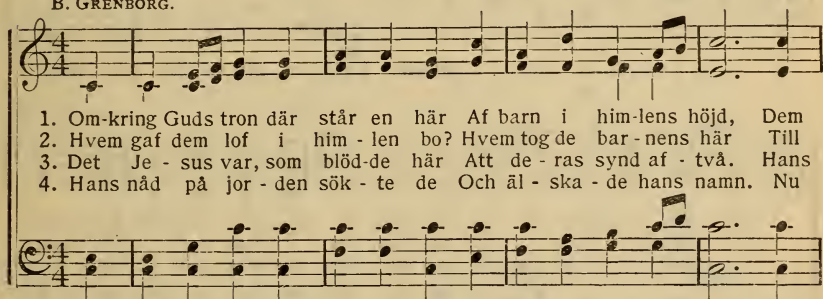
O, säg, skall du möta oss där? O, säg, skall du mö - ta oss där?

Ja, hemma, där hemma i Kanaan, O, säg, skall du mö - ta oss där.

653. Omkring Guds tron.

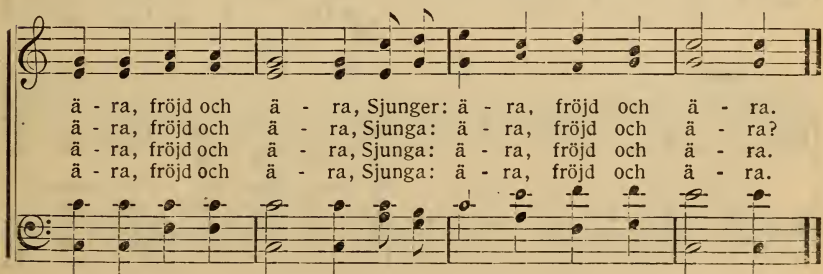
B. GRENBERG.

1. Om-kring Guds tron där står en här Af barn i him-lens höjd, Dem
2. Hvem gaf dem lof i him - len bo? Hvem tog de bar - nens här Till
3. Det Je - sus var, som blöd-de här Att de - ras synd af - två. Hans
4. Hans nåd på jor - den sök - te de Och äl - ska - de hans namn. Nu

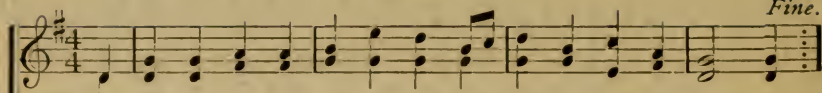

syn - den all för - lä - ten är, En ska - ra frälst och nöjd Sjun - ger:
 den - na värld af fröjd och ro Och lär - de dem att där Sjun - ga:
 blod en skrud så hvit och skär Dem gaf, och nu de få Sjun - ga:
 skå - da de hans an - le - te, Nu få de i hans famn Sjun - ga:

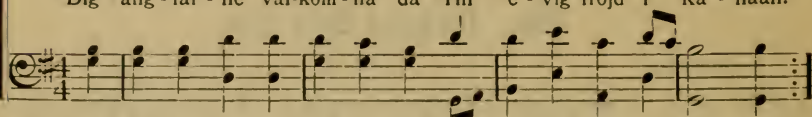

ä - ra, fröjd och ä - ra, Sjunger: ä - ra, fröjd och ä - ra.
 ä - ra, fröjd och ä - ra, Sjunga: ä - ra, fröjd och ä - ra?
 ä - ra, fröjd och ä - ra, Sjunga: ä - ra, fröjd och ä - ra.
 ä - ra, fröjd och ä - ra, Sjunga: ä - ra, fröjd och ä - ra.

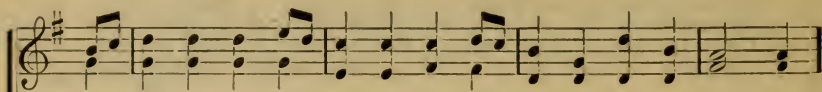
654. Kanaan.

Fine.

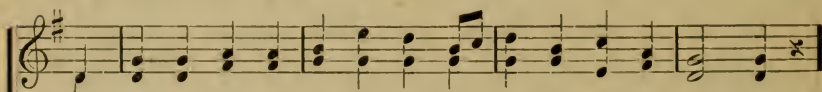
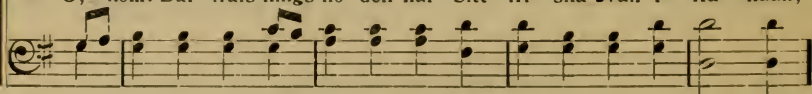
1. Hvad har min Je - sus gjort för mig? Jo, han steg ned från Ka - naan
Och dog på kor-sets träd för mig, Att jag skall vin - na Ka - naan.
2. Då jag bland Si - ons folk en gång Går in i säl - la Ka - naan,
Då, min för - los - sa - re, din sång Jag sjun - ga skall i Ka - naan.
3. O syn - da - re, vänd om och gå Till Je - sus i hans Ka - naan!
Dig äng - lar - ne väl - kom - na då Till e - vig fröjd i Ka - naan.

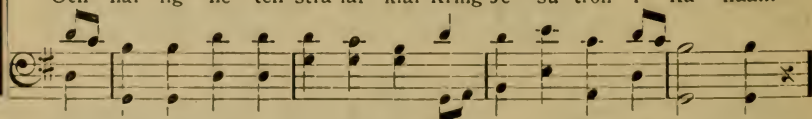
D. C. Vårt Kanaan är ett sa - ligt land. Kom, låt oss gå till Ka - naan!

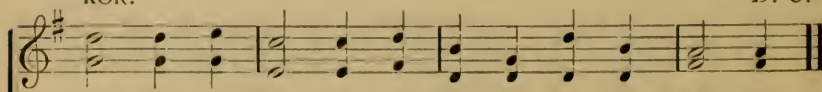
Där blir en kro - na nå - de - lön i lju - sa lan - det Ka - naan,
Där strå - lar du, o Je - sus min, På ä - rans tron i Ka - naan
O, kom! Där fräls - nings - flo - den har Sitt fri - ska svall i Ka - naan,

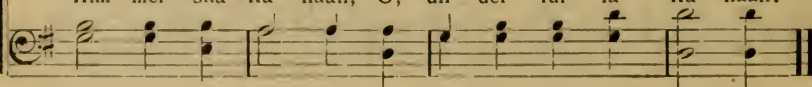
Och se - ger - pal - men vin - kar skön. Kom, låt oss gå till Ka - naan!
Och bju - der di - na barn gå in Att bo med dig i Ka - naan.
Och här - lig - he - ten strå - lar klar Kring Je - su tron i Ka - naan.

KÖR.

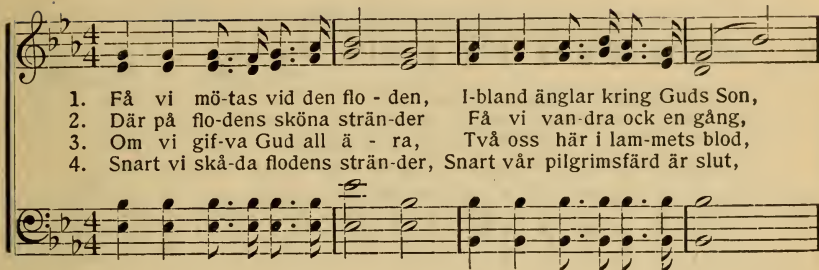
D. C.

Him - mel - ska Ka - naan, O, un - der - ful - la Ka - naan!

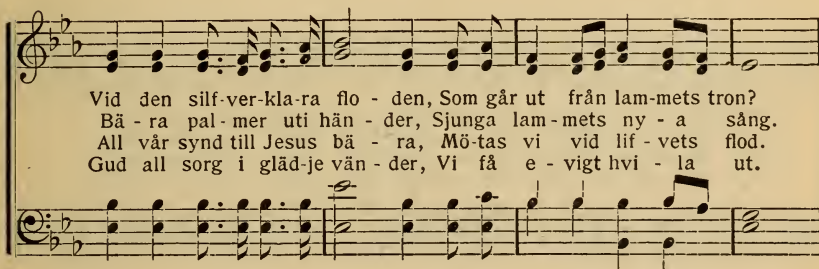

655. Vi mötas vid floden.

R. LOWRY.

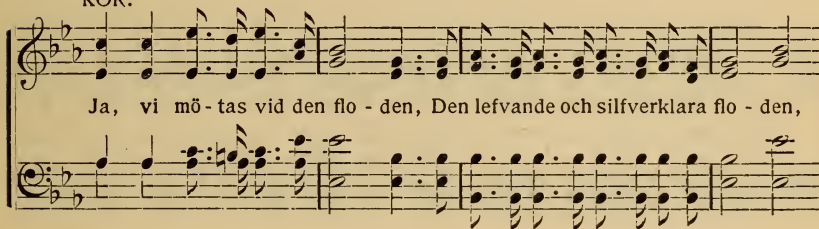

1. Få vi mö-tas vid den flo - den, I-bland änglar kring Guds Son,
 2. Där på flo-dens sköna strän-der Få vi van-dra ock en gång,
 3. Om vi gif-va Gud all ä - ra, Två oss här i lam-mets blod,
 4. Snart vi skå-da flodens strän-der, Snart vår pilgrimsfärd är slut,

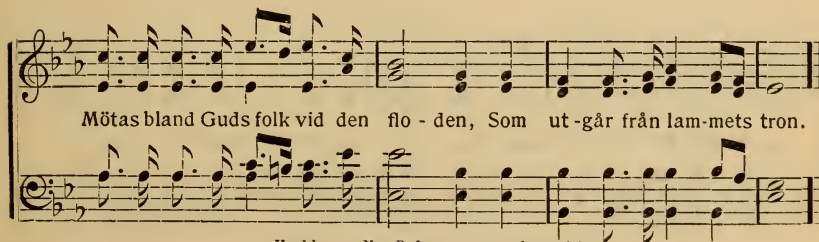

Vid den silf-ver-kla-ra flo - den, Som går ut från lam-mets tron?
 Bä - ra pal-mer uti hän - der, Sjunga lam-mets ny - a sång.
 All vår synd till Jesus bä - ra, Mö-tas vi vid lif - vets flod.
 Gud all sorg i gläd-je vän - der, Vi få e - vigt hvi - la ut.

KÖR.

Ja, vi mö-tas vid den flo - den, Den lefvande och silfverklara flo - den,

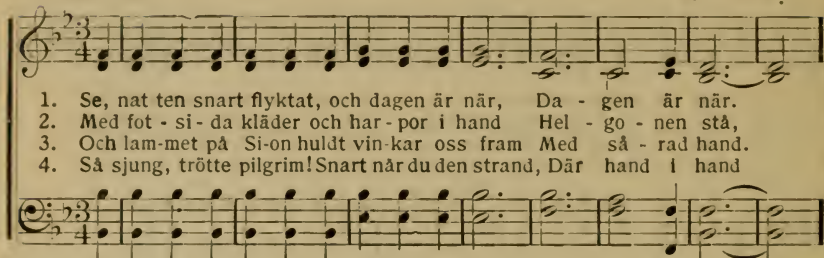

Mötas bland Guds folk vid den flo - den, Som ut-går från lam-mets tron.

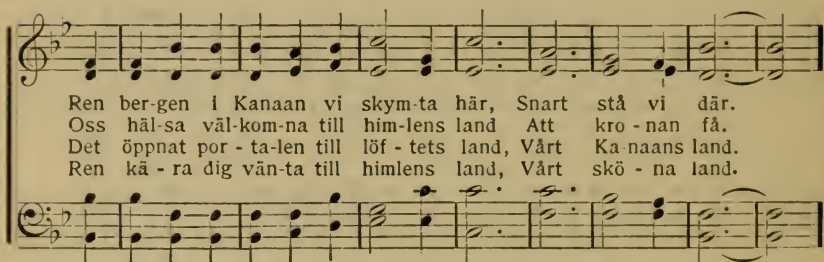
656. De troendes kommande härlighet.

A. J. G.

A. J. GORDON.

1. Se, nat ten snart flyktat, och dagen är när, Da - gen är när.
 2. Med fot - si - da kläder och har - por i hand Hel - go - nen stå,
 3. Och lam-met på Si-on hultv vin-ka oss fram Med så - rad hand.
 4. Så sjung, trötte pilgrim! Snart när du den strand, Där hand i hand

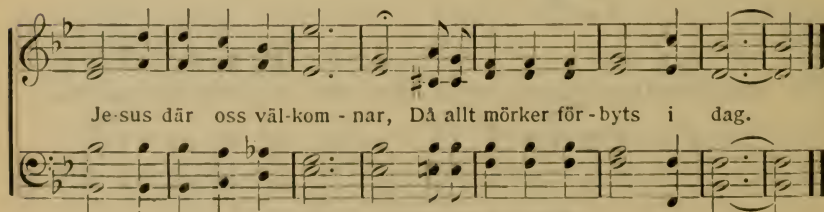

Ren ber-ge i Kanaan vi skym-ta här, Snart stå vi där.
 Oss hål-sa väl-kom-na till him-lens land Att kro-nan få.
 Det öppnat por - ta-len till löf - tets land, Vårt Ka-naans land.
 Ren kä - ra dig vän-ta till himlens land, Vårt skö - na land.

KÖR.

Snart Je - sus där oss väl-kom - nar Till ä - ra och gläd - je. Snart

Je-sus där oss väl-kom - nar, Då allt mörker för-byts i dag.

4. DOMEN.

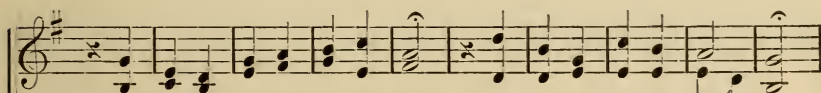
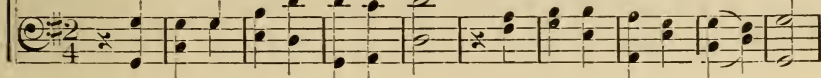
657. En dag skall uppgå för vår syn.

L. JON.E.

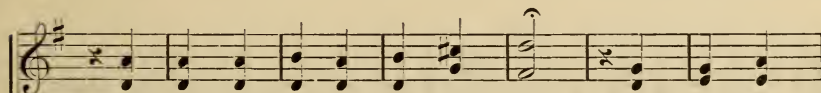
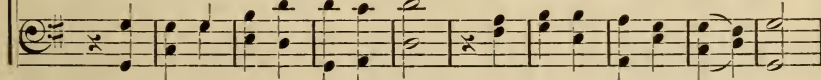
J. CRUGER.

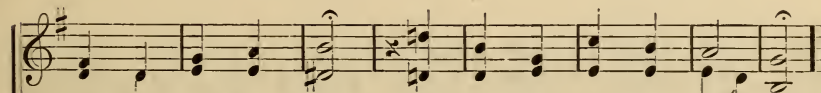
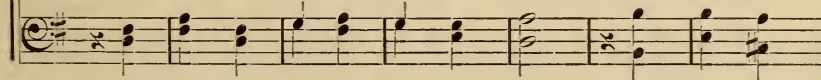
1. En dag skall upp-gå för vår syn— Må vi det ej för-glöm-ma!—
2. Den bo-ken då upp-lå-tas skall, I hvil-ken står be-skrif- vet
3. O Jes-us Kristus, kom dock snart, Om det sig så be-ha-gar!

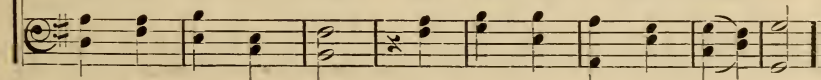
Då Her-ren kom-ma skall i skyn All jordens krets att dö - ma.
 Hvad godt, hvad ondt sen Adams fall I vär-l-den är be - drif - vet,
 Jag glä-der mig åt ti-dens fart Och möd-ans flydd-ä da - gar.

Be-tänk dig, ar-me syn-da-träl! Hvar vill du
 Och se-dan dö-mes en och hvar, Allt ef-ter
 Ty med hvar dag, som går, jag vet, Att du mig

din för-skräck-ta själ För Her-rens blic-kar göm-ma?
 som han hand-lat har I det för-flut-na lif- vet.
 till din här-lig-het Allt när-ma-re led-sa-gar.

658. Vaken upp!

J. O. WALLIN.

PHILIP NICOLAI.

1. Va - ken upp! en stäm - ma bju - der, Som mäk - tig och hög -
 Va - ken upp, stån upp, I dö - da, Som glöm - men ti - dens
 2. Jord och haf och him - lar bäf - va, Och Her - rens äng - lar
 Dju - pen öpp - nas, ber - gen fal - la, Och A - dams barn för -
 3. Je - sus, mig din an - komst glä - der, Där jag i di - na
 Tör - net by - ter du i pal - mer Och sor - ge - rop i

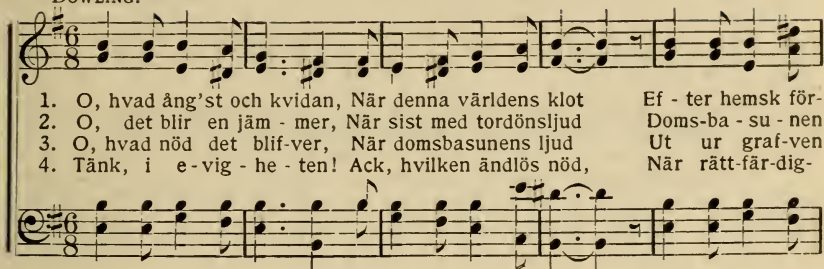
tid - lig lju - der Till al - la graf - vars djup en gång.
 ve - der - mö - da I dö - dens dva - la tung och lång!
 ne - der - sväf - va. Han kom - mer, män - ni - sko - nes Son.
 sam - las al - la Med hopp och fruk - tan kring hans tron.
 fot - spår trä - der På tör - ne - stig, af sor - ger böjd.
 gläd - je - psal - mer, Ty skå - dar jag min graf med fröjd.

Guds röst till e - der sker, Ty nat - ten är ej mer. Dagen kommer:
 Här blif - ver fröjd och gråt, Han skall dem skilja åt Som en herde.
 När ef - ter mö dan trött En stund jag sof vit sött I dess skugga,

Den si - sta dag, Den största dag, Han kommer ef - ter Guds behag.
 De trog - na då Sin kro - na få, Men bort de on - da må - ste gå.
 Du väc - ker mig Så nå - de - lig Till e - vig frid och fröjd hos dig.

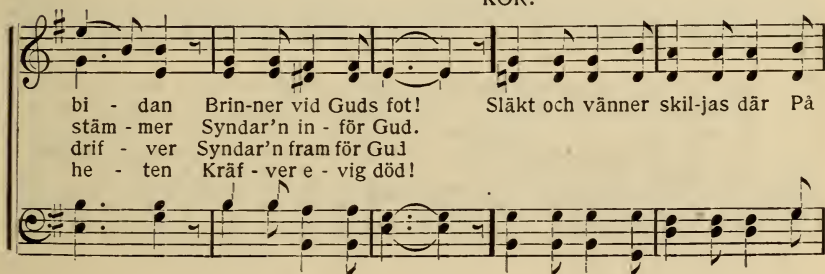
659. O, hvad ångest och kvidan!

DOWLING.

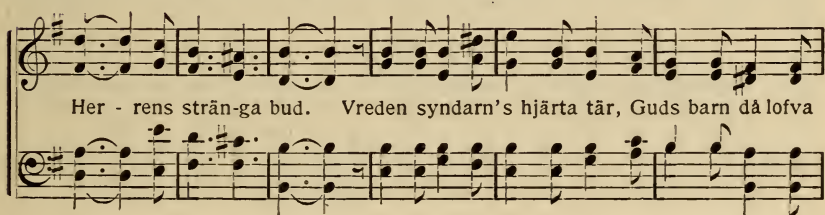

1. O, hvad ång'st och kvidan, När denna världens klot Ef - ter hemsk för-
 2. O, det blir en jäm - mer, När sist med tordönsljud Doms - ba - su - nen
 3. O, hvad nöd det blif - ver, När domsbasunens ljud Ut ur graf - ven
 4. Tänk, i e - vig - he - ten! Ack, hvilken ändlös nöd, När rätt - fär - dig -

KÖR.

bi - dan Brin - ner vid Guds fot! Släkt och vänner skil - jas där På
 stäm - mer Syndar'n in - för Gud.
 drif - ver Syndar'n fram för Gud
 he - ten Kräf - ver e - vig död!

Her - rens strän - ga bud. Vreden syndarn's hjärta tär, Guds barn då lofva

Gud. O, hvad det blir kvi - dan In - för domarn's tron!

660. Hvilket möte!

J. H. K.

J. H. KURZENKNABE.

1. Vid ba - su-nens ljud, när al - la trog - na samlats ha en gång, Vid det
 2. När ärk'-än-geln högt för - kun nar: "In-gen tid skall vara mer," Vi få
 3. När den sto-ra dag in - bry - ter och för-svinna haf och land, Herren
 4. När Guds äng-lar högt för-kun-na e - vigt ju-bel - är en gång, O, hvad

spe-gel-kla-ra haf där mö-tas vi. Vänner, fränder i-från jor-den hål-sa
 sam-las och de fräl-sta ska-ror se. Hvil-ket mö-te på den stranden! In-ga
 Je - sus u - ti ä - ra skå - da vi. Då han bjuder al - la si-na sam las
 ju - bel, o, hvad himmelsk harmoni! Al-la him-lens harpor klinga, högljudt

vi med fröjd och sång. Hvil-ket mö - te af de trog-na det skall bli!
 tå - rar fäl - las där— Hvil-ket mö - te af de trog-na det skall bli!
 på sin hög-ra hand, Hvil-ket mö - te af de trog-na det skall bli!
 bru-sar lam mets sång. Hvil-ket mö - te af de trog-na det skall bli!

KÖR.

Hvil - ket mö - - - - te, mö - - - - te,
 Hvil - ket mö - te, när de äl - ska - de från jor-den vi få se, Hvilket

mö - te af de trog-na det skall bli! Hvil-ket mö-
Hvil-ket mö - te, när de

te, mö - - - te,
äl-ska-de från jorden vi få se, Hvilket möte af de trogna det skall bli!

661. Yttersta dagen.

1. Yt-ter-sta da - gen helt fröj - de - full blif - ver För dem på
Yt-ter-sta stun - den dem in - trä - de gif - ver Till de - ras
D. S. Här - lig - het

Fine. *D. S.*
Je - sus, vår Fräl-sa-re tro, } Ar - bet' och strid Byts då i frid,
säl - la och e - vi - ga ro. }
föl - jer på mö-do-sam tid.

2. Enhvar, som önskar sig värdigt be-
reda

Saligt att sluta sin lefnad och tid,
Bör låta ordet sig föra och leda
Till en rätt kunskap om Frälsaren blid.
Änden blir god,
När Jesu blod
Rätt får upplifva och styrka vårt mod.

3. När någon rädes för döden och do-
men,

Bör han blott tänka på Frälsarens död,
Som för att göra vår frihet fullkommen
Dömdes och dog uti yttersta nöd.
Är det vår tröst,
Att han oss löst,
Blir domsbasunen en glädjefull röst.

XII. Nykterhets-, fosterlands- och afslutningssånger.

1. NYKTERHETSSÅNGER.

662. Strid för nykterhet!

F. PACIUS.

1. Upp, Sve - a folk, och höj din röst Lik - som i for - na dar! Sjung
 2. En kamp står äf - ven fö - re oss, En kamp på lif och död. Kung
 3. I Nor - dens sö - ner, vaknen upp! Drag fram i den - na strid, Och

om de tapp - re hjäl - tars mod, Som käm - pa - de för fosterjord, För
 Al - ko - hol här dra - ger fram, Han här - jar up - på haf och land, Han
 för na - tio - ner gö - ren kändt, Hur tap - pert sven - sken strider än För

rätt och sanning, hem och hård E - mot ty - ran - nens svärd!
 hem fördärfvar, sprider nöd, E - län - de, sorg och död.
 fri - het i - från al - la band Ut - af ty - ran - nens hand.

För sanning, hem och hård E - mot ty - ran - nens svärd!
 Han hem för - därf - var med E - län - de, sorg och nöd.
 För fri - het i - från band Ut - af ty - ran - nens hand.

4. Om svensk du kallas skall och man, 5. Om så du gör och bryter fram
 Gör då som svenskar förr:
 Sky feghet och förräderi,
 All onskans makt och slafveri!
 Din tillit ställ till Herren Gud,
 (T. Din tillit ställ till Gud,)
 Tänk på hans helga bud!
- Mot dryckenskapens här,
 Skall fienden med all sin list
 Till flykten taga, det är visst,
 Och onskans makt ehuru vrång
 (T. Och onskans makt fast vrång)
 Skall vika än en gång.

663. Sök att öfva hjältemod!

1. Sök att öf - va hjäl - te - mod! Ver - ka för att häm - ma
 2. Bort med allt, som gif - ver rus Och för - stån - det döf - var,
 3. Se, hur mån - get tu - sen - tal Mot för - där - vet ha - star!

Dryc - ken - ska - pens syn - da - flod, Som vill öf - ver - sväm - ma!
 Fri - den tar från vå - ra hus, Och all fröjd be - röv - var!
 Sig och an - dra ut - i kval Ar - ma drin - kar'n ka - star.

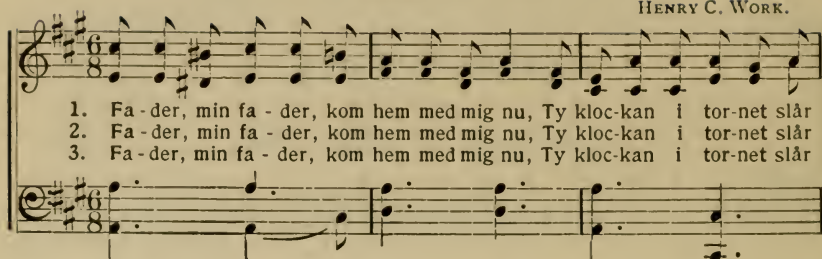
KÖR.

Allt det on - da plå - na ut, Mot vår o - vän va - ka!

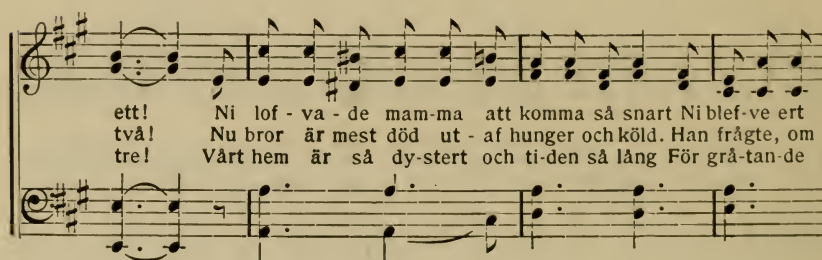
Gör i dag ett fast be - slut Att ej rus - dryck sma - ka!

664. Fader, min fader!

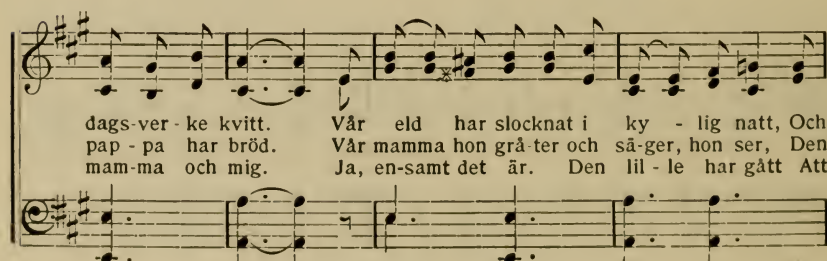
HENRY C. WORK.

1. Fa - der, min fa - der, kom hem med mig nu, Ty kloc-kan i tor-net slår
 2. Fa - der, min fa - der, kom hem med mig nu, Ty kloc-kan i tor-net slår
 3. Fa - der, min fa - der, kom hem med mig nu, Ty kloc-kan i tor-net slår

ett! Ni lof - va - de mam - ma att komma så snart Ni blef - ve ert
 två! Nu bror är mest död ut - af hunger och köld. Han frågte, om
 tre! Vårt hem är så dy - stert och ti - den så lång För grå - tan - de

dags - ver - ke kvitt. Vår eld har slocknat i ky - lig natt, Och
 pap - pa har bröd. Vår mamma hon grå - ter och så - ger, hon ser, Den
 mam - ma och mig. Ja, en - samt det är. Den lil - le har gått Att

nu vän tar mam - ma på er. Bror Ed - vard är sjuk - lig och
 lil - le snart slu - tar sin nöd. Och det - ta är bu - det hon
 få i - bland äng - lar sin skatt. Det si - sta han sa - de så

hon är så matt, Har ingen som hjäl-per sig mer. Kom hem, kom hem, kom
sän-der till er: "Kom genast, förrän han blir död!"
barnsligt, så godt: "Jag önskar be pappa god natt."

KÖR.

hem! O fa-der, min fa-der, kom hem! Hör nu från barnet en

röst, Som i nattvinden ljuder: Kom hem! Ack, hvem kan väl

ne - ka så kla-gan-de bön: O fa-der, min fa-der, kom hem!

665. Väcktarens rop.

W. B. BRADBURY.

1. Väk-ta-re, hvad li - der nat - ten? Skå-dar du ej teck-nen snart?
 2. Väk-ta-re, hvad skall du bå - da, Hvad af fröjd för folk och land?
 3. Väk-ta-re, hvad li - der ti - den? Syns ej stjär-nan hög - re stå?
 4. Skall den stjärnan en - dast drö - ja För att slock-na om en stund?

Se, ut - öf - ver land och vat - ten Löf-tets stjär - na glän-ser klart.
 Jo, min bro - der, du skall skå - da Drin-ka'r'n löst ur si - na band.
 Sor-gens natt är snart för - li - den, Nö-dens barn då fröj - das få.
 Nej, dess sken skall städs' för-nö - ja Al - la folk på jör-dens rund.

KÖR.

I Guds kraft vi vil - ja stri - da, Blic-ka fram - åt och för - bi - da.

Snart ej nå - gon mer skall li - da Ut - af dryc-ken-ska-pens nöd.

Snart ej nå - gon mer skall li - da Ut - af dryc-ken-ska-pens nöd.

666. Nykterhetssång.

FR. PIRA.

1. Glänsande klar Är den drycken rar, Friskt vatten ur källan kla - ra.
 2. Bätt-re än allt Är det vat-ten kallt, Som flyter från källan kla - ra.
 3. Glädjen på nytt, Sedan sorgen flytt, Kom å-ter till barn och moder:
 4. Drinkarens hus Har nu frid och ljus Och vård af en nykter fa - der.

Den häl - sa ger, Och den sval-kar er. Drick käl-lans vat - ten ba - ra!
 Den bä-sta skatt Bå-de dag och natt För er skall vattnet va - ra.
 De slu-tat opp Med en gif tig kopp Båd' son och man och bro - der.
 De barn, som flytt Och hans hemkomst skytt, Han ser kring sig så gla - der.

KÖR.

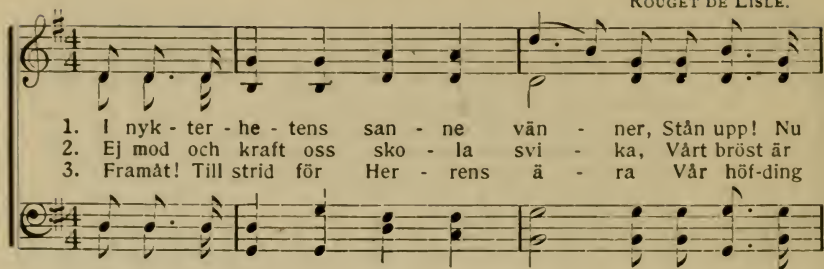
Med hast bortryck Hvarje gif - tig dryck I-från din mun, och

sva - ra: Vi in-tet fått, Som oss gör så godt Som källans

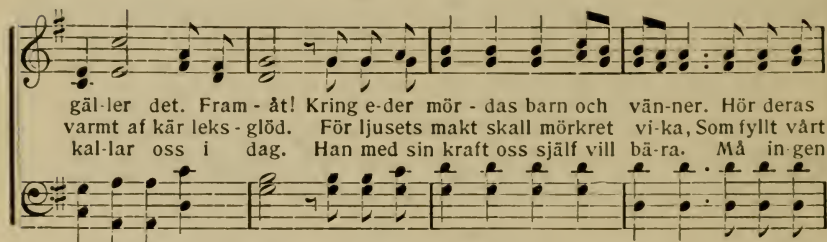
vat-ten kla - ra, Som källans vatten, Som källans vat-ten kla - ra.

667. Nykterhetsmarseljäsen.

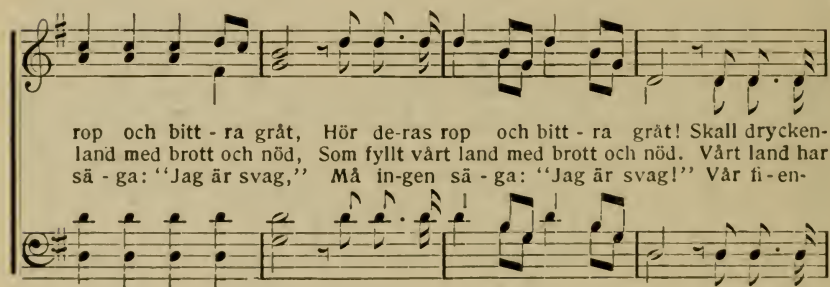
ROUGET DE LISLE.

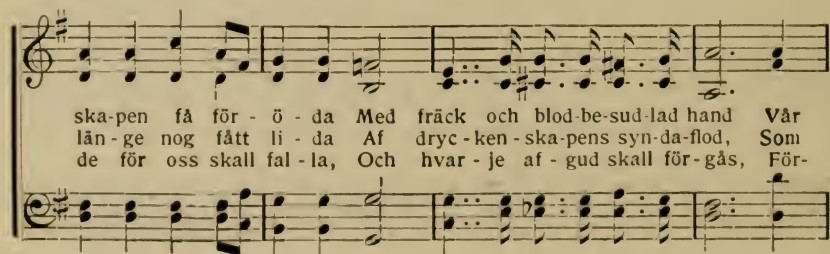
1. I nyk - ter - he - tens san - ne vän - ner, Stån upp! Nu
 2. Ej mod och kraft oss sko - la svi - ka, Vårt bröst är
 3. Framåt! Till strid för Her - rens ä - ra Vår höf - ding

gäl - ler det. Fram - åt! Kring e - der mör - das barn och vän - ner. Hör deras
 varmt af kär leks - glöd. För ljusets makt skall mörkret vi - ka, Som fyllt vårt
 kal - lar oss i dag. Han med sin kraft oss själf vill bä - ra. Må in - gen

rop och bitt - ra gråt, Hör de - ras rop och bitt - ra gråt! Skall drycken -
 land med brott och nöd, Som fyllt vårt land med brott och nöd. Vårt land har
 sä - ga: "Jag är svag," Må in - gen sä - ga: "Jag är svag!" Vår fi - en -

ska - pen få för - ö - da Med fräck och blod - be - sud - lad hand Vår
 län - ge nog fått li - da Af dryc - ken - ska - pens syn - da - flod, Som
 de för oss skall fal - la, Och hvar - je af - gud skall för - gås, För -

hård, vårt folk, vår stat, vårt land? Skall frid och säll-het här för-blö-da?
 har för-gif-tat dygd och mod Med vå-gor grum-li-ga och stri-da.
 lo-radt E-den å-ter-fås, Och Her-rens lof på jor-den skal-la.

KÖR.

Fram-åt!..... Med san-nin-gen (med san-nin-gen) Om-

gjor-da-de vi gå. Framåt, fram-åt, fram-åt med tro och
 Främåt,

bön! Till sist.....(till sist) vi se-ger få. få.
 bön! Till sist vi se-ger få. få.

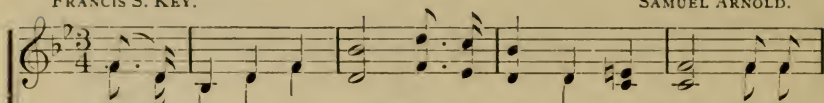
Till sist, till sist vi se - - ger

2. FOSTERLANDSSÅNGER.

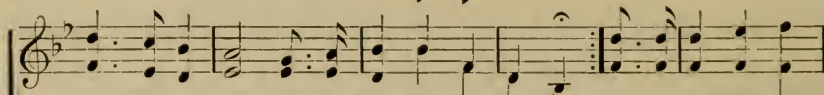
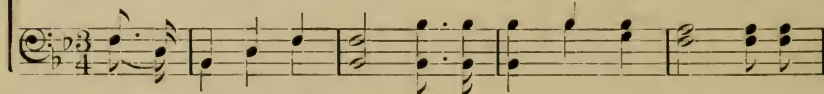
668. Den stjärnströdda fanan.

FRANCIS S. KEY.

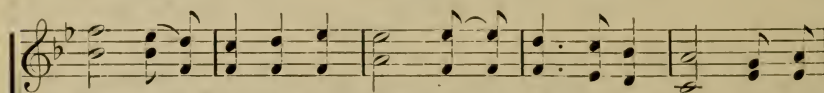
SAMUEL ARNOLD.

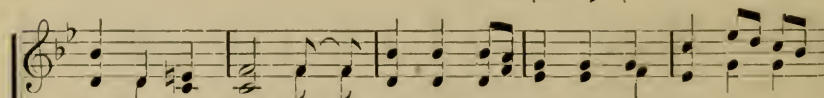
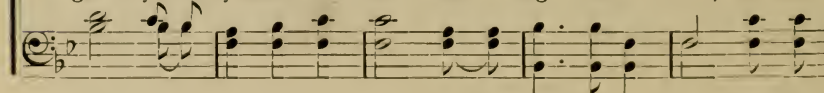
1. Kan du se i den gry - en - de mor - go - nens glöd Hvad vi Och hvars stjärnor oss ly - ste i fa - rör och död, När vi
2. Se, från töc - ken - tung strand, of - van klip - por - nas bryn, Längs det Se, hvad är det, som glän - ser så röd - hvitt mot skyn, Stundom
3. Men hvar är hon, den lögn, som så skry - tan - de svor, Att vår Då den eld - rö - de ha - nen med skräck bland oss for?— Hennes

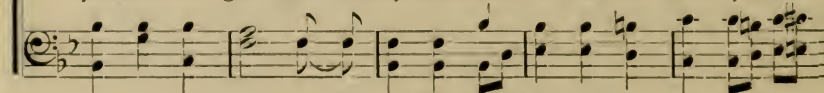
häl - sa - de stolt, me - dan so - len gick ne - der, värj - de vårt land mot för - rä - dar - nes le - der? O, när kul - reg - net djup, där vår o - vän i döds - tyst - nad hvi lar— lyft, stundom sänkt af en mor - gon - vinds i - lar? Se, nu fån - gar dess hembygd, vårt allt skul le jäm - nas med jor - den, blod har sköljt bort hen - nes fot - spår i nor - den. Ic - ke flyk - ten ens

hven, ge - nom glöd - bom - bers sken Vi så - go vår fa - na med rand mor - gon - röd - na - dens brand, I ä - ra och prakt häl - sar gaf skydd åt hyrknekt och slaf Mot seg - ra rens svärd, un - dan

fröjd hvar och en. O, sva jar den stjärn - ströd - da fa - nan allt - fa - nan sitt land. Må vår stjärnströd - da fa - na ock sva - ja allt - jäm - mer och graf. Och vår stjärn strödda fa - na hon sva - jar allt -

fort Öf-ver tapp-re mäns hembygd och fri-he-tens ort?
 fort Öf-ver tapp-re mäns hembygd och fri-he-tens ort!
 fort Öf-ver tapp-re mäns hembygd och fri-he-tens ort.

5. Ja, förblifve det så! Frie män stå på vakt
 För sitt älskade land mot försåt och mot fara!
 Hell den makt, som har frid genom striden oss bragt,
 Som vår frihet oss gaf, och som skall den bevara!
 Hvad som rätt är består: ty skall segern bli vår—
 "Vi lita på Gud" så i dag som i går,
 Och vår stjärnströdda fana skall svaja alltfort
 Öfver tappe mäns hembygd och frihetens ort.

669. The Star-Spangled Banner.

- Oh say, can you see, by the dawn's early light
 What so proudly we hailed at the twilight's last gleaming,
 Whose stripes and bright stars, through the perilous fight,
 O'er the ramparts we watched, were so gallantly streaming?
 And the rockets' red glare, the bombs bursting in air,
 Gave proof through the night that our flag was still there.
 Oh say, does that star-spangled banner yet wave
 O'er the land of the free and the home of the brave?
- On the shore dimly seen through the mists of the deep,
 Where the foe's haughty host in dread silence reposes,
 What is that which the breeze, o'er the towering steep,
 As it fitfully blows, half conceals, half discloses?
 Now it catches the gleam of the morning's first beam,
 In full glory reflected, now shines on the stream.
 'Tis the star-spangled banner. Oh, long may it wave
 O'er the land of the free and the home of the brave!
- And where is that band who so vauntingly swore,
 That the havoc of war and the battle's confusion
 A home and a country should leave us no more?
 Their blood has washed out their foul footsteps' pollution.
 No refuge could save the hireling and slave
 From the terror of flight or the gloom of the grave:
 And the star-spangled banner in triumph shall wave
 O'er the land of the free and the home of the brave.
- Oh, thus be it ever when freemen shall stand
 Between their loved homes and war's desolation:
 Blest with vict'ry and peace, may the Heaven-rescued land
 Praise the Power that hath made and preserved us a nation!
 Then conquer we must, when our cause it is just,
 And this be our motto, "In God is our trust,"
 And the star-spangled banner in triumph shall wave
 O'er the land of the free and the home of the brave.

670. Amerika.

REV. F. S. SMITH.

HENRY CAREY.

1. Mitt fo - ster - land, för dig Min ly - ra strän - ge sig,
 2. Mitt dy - ra fo - ster - land, De fri - es skö - na strand
 3. Må fri - hets - sän - gen stark Från da - lar, skog och mark
 4. O fä - drens Gud, till dig En lof - sång hö - jer sig

Du fri - hets - land! Här sto - ra hjäl - tar dött, Här pilgrims -
 Du var och är. Med skog och berg och fjäll, Med kul - lar,
 Sig hö - ja klar! Stäm in, na - tu - ren all, I mil - da
 Från gam - mal, ung. För - blif - ve fri vår strand Och ljust vårt

fä - dren mött Och ä - re - min - nen strött Från strand till strand.
 bäck och häll, Med fält och him - la - päll Du är mig kär.
 to - ners svall, Tills här - da klip - pan skall Ge å - ter - svar!
 fo - ster - land, Be - skyd - dadt af din hand, Vår Gud och kung!

671. America.

1. My country, 'tis of thee,
 Sweet land of liberty,
 Of thee I sing.
 Land where my fathers died,
 Land of the pilgrims' pride,
 From ev'ry mountain side
 Let freedom ring!
2. My native country, thee,
 Land of the noble free,
 Thy name I love.
 I love thy rocks and rills,
 Thy woods and templed hills;
 My heart with rapture thrills
 Like that above.
3. Let music swell the breeze,
 And ring from all the trees,
 Sweet freedom's song!
 Let mortal tongues awake,
 Let all that breathe partake,
 Let rocks their silence break,
 The sound prolong!
4. Our fathers' God, to thee,
 Author of liberty,
 To thee we sing:
 Long may our land be bright
 With freedom's holy light!
 Protect us by thy might,
 Great God, our King!

3. AFSLUTNINGSSÅNGER.

672. Amen, halleluja!

Dansk melodi.

A - men, lof, ä - ra, nu sjun - ga med fröjd
Bar - nen här ne - re och bar - nen i höjd,

The first system of music is in 3/4 time, G major. The vocal line (treble clef) features a melody of eighth and quarter notes. The piano accompaniment (bass clef) consists of block chords. The system ends with a double bar line and repeat dots.

Al - la Guds barn till - sam - man. Lam-met, blott
Ä - ran och

The second system continues the melody. The vocal line has a more varied rhythm with some half notes. The piano accompaniment remains block chords. The system ends with a double bar line and repeat dots.

lam-met för vån - da och sår A - men, hal - le - lu - ja!
pri - set i e - vig - het får.

The third system continues the melody. The vocal line has a more varied rhythm with some half notes. The piano accompaniment remains block chords. The system ends with a double bar line and repeat dots.

A - - men. A - men, hal - le - lu - ja! A - - men.

The fourth system concludes the piece. The vocal line has a more varied rhythm with some half notes. The piano accompaniment remains block chords. The system ends with a double bar line and repeat dots.

673. Hosianna, Davids Son!

VOGLER.

Ho - si - an - na, Da - vids Son! Vål - sig - nad va - re han, vål -

sig - nad va - re han, som kom - mer i Her - rens namn! Ho - si -

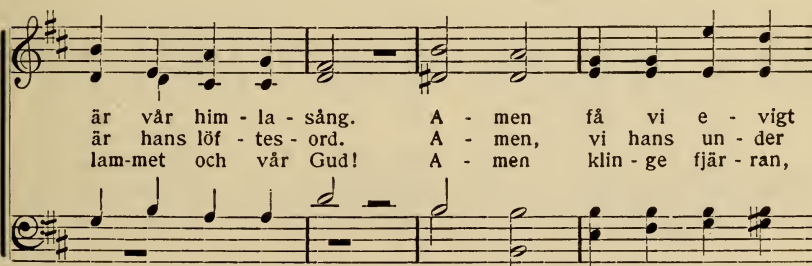
an - - na i høj - den, ho - si - an - na, ho - si -
an - na i høj - den, ho - si - an - na, ho - si -
sig - nad, vål - sig - nad, vål - sig - nad va - re
an - na.

an - na! Vål - sig - nad Davids Son, som kommer i Herrens navn!
na!
han!

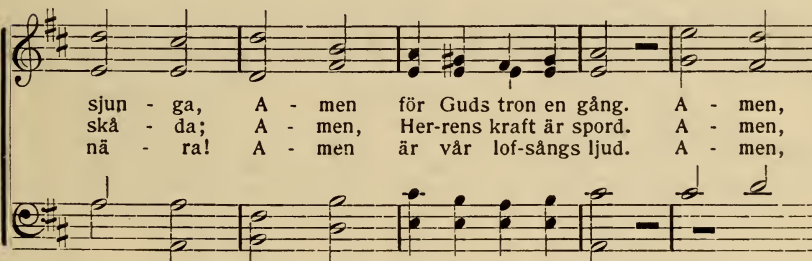
674. Sions amen.

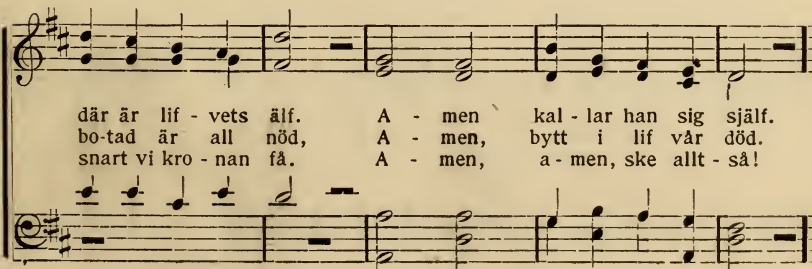
1. A - men sjun - ge hvar - je tun - ga! A - men
 2. A - men, Her - rens Krist skall rå - da. A - men
 3. A - men, lof och pris och ä - ra, A - men,

är vår him - la - sång. A - men få vi e - vigt
 är hans lög - tes - ord. A - men, vi hans un - der
 lam-met och vår Gud! A - men klin - ge fjär - ran,

sjun - ga, A - men för Guds tron en gång. A - men,
 skå - da; A - men, Her-rens kraft är spörd. A - men,
 nä - ra! A - men är vår lof-sångs ljud. A - men,

där är lif - vets älf. A - men kal - lar han sig själf.
 bo-tad är all nöd, A - men, bytt i lif vår död.
 snart vi kro - nan få. A - men, a - men, ske allt - så!

675. Apostolisk välsignelse.

Vår Her - res Je - su Kri - sti nåd, Guds Fa - ders

kär - - lek och den He - li - ge An - des del-

ak - tig - het va - re med oss al - la, va - re med oss

med oss al - - la!
al - la, med oss al - la, med oss al - la! A - - men.

INNEHÅLL.

	N:ris		N:ris
I. Guds tillbedjan.....	1—11	3. Dop och nattvard.....	434—450
II. Gud.		4. Brödragemenskap	451—470
1. Skapelsen.....	12—19	5. Herrens dag.....	471—477
2. Försynen.....	20—32		
3. Guds kärlek.....	33—42	IX. Kristlig verksamhet.....	478—530
III. Kristus.			
1. Jesu födelse	43—54	X. Sånger vid särskilda till-	
2. Jesu lidande och död..	55—74	fällen.	
3. Jesu uppståndelse....	75—83	1. Bröllopssånger.....	531—533
4. Jesu himmelfärd....	84—90	2. Predikantordination...534—536	
5. Jesu namn.....	91—103	3. Kyrkoinvigning.....	537—540
IV. Den Helige Ande.....	104—124	4. Vid årsskiftet.....	541—545
V. Frälsningen		5. Morgon och afton....	546—549
1. Väckelse	125—148	6. Afskedssånger.....	550—553
2. Evangelij inbjudning...149—193		7. Vid tanken på lifvets	
3. Sinnesändring och tro..194—238		korthet och döden...554—560	
VI. Det kristliga lifvet.		8. Vid begrafningar.....	561—571
1. Helgelse.....	239—255		
2. Kristi efterföljelse....	256—270	XI. De yttersta tingen.	
3. Strid och pröfning	271—286	1. Hemlandssånger.....	572—598
4. Trygghet och frid	287—344	2. Kristi tillkommelse....	599—620
VII. Böne- och lofsånger.		3. De troendes förhärli-	
1. Bönesånger	345—371	gande.....	621—656
2. Lofsånger.....	372—395	4. Domen.....	657—661
VIII. Församlingssånger.			
1. Guds ord.....	396—412	XII. Nykterhets-, fosterlands-	
2. Före och efter ordets		och avslutningssånger.	
predikan.....	413—433	1. Nykterhetssånger....	662—667
		2. Fosterlandssånger....	668—671
		3. Avslutningssånger	672—675

REGISTER

Upptagande sångernas begynnelseord.

	N:o		N:o
Ack, göt min Frälsare sitt blod	59	Det finns en Gud, hvars.....	15
Ack, hvilken rikedom och tröst	650	Det finns en ljuflig hvilostad..	331
Ack Jesus, jag längtar att helt	243	Det finns ett land af idel ljus..	592
Ack, saliga dag, som i hoppet vi	614	Det finns ett namn, som.....	101
Ack, saliga hem hos vår Gud..	585	Det ges en brunn, som öppen,	188
Ack, saliga stunder, som Jesus	415	Det är ett fast ord och i all..	166
Ack, säg mig, hvad gäller....	181	Det är ljuft att ha en vän i..	203
Ack, sälla stund jag.....	647	Det är nyfödt hopp i min.....	215
Af dig förordnad, store Gud..	536	Det är solsken i min själ i dag	225
Afskild för min Herres räkning	241	Det är så godt att om Jesus..	388
Aldrig Herren skall de sina... 302		Dig allena vare ära.....	13
Allena Gud i himmelrik.....	16	Dig, Herre Gud, är ingen.....	37
All makt i himlen, all makt....	437	Dig, Jesus, jag älskar, jag vet	344
Allt för Jesus, allt för Jesus..	244	Dig skall min själ sitt offer	18
Alltid salig om ej alltid glad..	314	Din klara sol går åter opp....	546
Allting kläds i högtidsskrud..	468	Din spira, Jesus, sträckes ut..	530
Allt åt Jesus vill jag lämna....	240	Ditt ord, o Gud, som dagg sig	410
Amen, amen, pris och ära....	426	Ditt ord, o Herre, är min skatt	432
Amen, lof, ära, nu sjunga....	672	Ditt ord är i vår nöd och sorg	403
Amen sjunge hvarje tunga....	674	Ditt rike, Kristus, skall bestå	451
Bergen må vika och högarna..	304	Ditt rike är mig kärt.....	462
Beseglad med Anden, jag erfar	112	Djup var Jesu smärta.....	70
Bevarad genom ditt behag....	321	Du Betlehem, du lilla stad....	46
Blott en dag, ett ögonblick i..	319	Du Guds församling, Kristi..	456
Blyges du för Herren Jesus..	263	Du går, Guds lamm, du milda	56
Bortom jordens trånga gräns..	583	Du, själens herde, Jesus Krist	535
Brist i jubel ut och sjung.....	389	Du som af kärlek dog.....	485
Brudgummen kommer, hörs....	617	Du som din skatt på jorden..	128
Bröllopet tillredt står.....	159	Du stridshop, vaken stå.....	283
Böjd under korset, sargad och	68	Du sälla folk, som sagt farväl	651
Dagar komma, dagar flykta..	433	Du trogna Kristi brud.....	620
Den Helige Ande är här.....	116	Du ömma fadershjärta.....	21
Den korta stund jag vandrar..	558	Dyra löfte Gud har gifvit....	292
Den kära hvilodagen.....	472	Dyrbara löften—ack! saliga..	268
Denna är den stora dagen....	81	Efter slutadt värf på jorden..	85
Den port är trång och smal den	170	Ej silfver, ej guld har.....	227
Den store läkaren är här....	186	Emedan blodet räcker till....	200
De samlas hemåt från hvarje	569	En blick på den korsfäste... 149	
De samlas, Jesu arbetsmän..	499	En dag skall uppgå för vår syu	657
		Enhvar, som under himlen bor	385

	N:o		N:o
En liten stund med Jesus....	366	Gif mig den frid, som du, o..	638
En man kom till Jesus vid..	199	Gläd dig nu, du Herrens lilla..	615
En morgon utan synd jag....	621	Glänsande klar den drycken..	666
En timme i Getsemane.....	71	Gud, ditt ord, det dyra, kära..	406
En vän jag har i Jesus.....	223	Gud, gif mig nåd att stå i tron	362
Ett baner, ett kungligt.....	526	Gud, jag frågar ej efter.....	217
Ett barn i dag är oss gifvet..	43	Gud, låt din Ande, full af....	114
Ett bud kring landet går.....	487	Gud låter sina trogna här....	26
Ett fjärran land jag vet.....	582	Guds Ande kallar. Stanna,...	126
		Guds Andes fläkt vi hafva rönt	489
Fader, du som från din himmel	414	Gud ske lof! Guds barn jag är	627
Fader, min fader, kom hem..	664	Guds namn är ett fäste i nöden	93
Faren väl, I vänner kära.....	553	Gud, som gläder mina dagar..	493
Farväl, farväl, du make god..	565	Guds ord kan aldrig dö.....	398
Farväl, farväl i Herren namn	632	Guds rena lamm, oskyldig....	57
Fram en suck sig smyger....	347	Guds rikes sommar i ordet....	497
Fram, I Kristi stridsmän.....	516	Guds Son på korsets stam....	210
Framåt det går igenom.....	332	Gud vare tack och ära.....	32
Framåt i Jesu namn.....	554	Gud, välsigna dessa hjärtan..	531
Framåt, I starke, tappre män	523	Gud älskar ej på mänskors vis	39
Framåt, sälla skara.....	529	Gud är kärlek och skall blifva	41
Framåt vi gå dit vår herde oss	269	Gud är kärlek—tusen röster..	38
Friska daggen sköna.....	28	Gå i Herrens vingård, käre..	496
Frukta ej, se, jag är med dig	330	Gån ut i hela världen och lären	436
Frukta icke, svaga skara.....	334	Gån ut i världen all.....	479
Från berg och dal, omkring vår	379		
Från hvarje stormvind hård..	466	Haf tack, käre Jesus, för ordet	429
Från jorden till himlen vår..	90	Halleluja! Uppstånden vår..	76
Från ljusets höjder, kristna..	524	Han kommer, vår Jesus.....	606
Från synden förlossad och....	201	Han leder mig—hvad.....	326
Från urtidens klippa, långt....	299	Har du funnit den kostliga....	135
Frälsad fullkomligt, min.....	234	Har du intet rum för Jesus....	129
Frälsning i Jesus allena.....	157	Har du mod att följa Jesus,..	267
Fröjdebudet har dig nått.....	226	Har du mod att följa Jesus?..	134
Få vi mötas vid den floden..	655	Har du mod att Jesus följa....	434
För dem, som under heta solen	512	Har du sett, hur träden fälla	563
För dig, o Gud, mitt hjärta....	19	Hednavärldens långa natt.....	501
Förfäras ej, du lilla hóp.....	469	Hela vägen går han med mig	341
Förgäfvdes all den omsorg är..	475	Hela världen fröjdes Herren..	1
Förlorade son, kom hem.....	193	Helge Ande, du som samlar..	104
Förlossningen är vunnen.....	49	Helge Ande, du som är.....	121
För mig till den fasta klippan	291	Helge Ande, ljufva.....	122
För sista gången vi kanske nu	552	Helge Ande, ljusets källa....	111
Försoning är vunnen, och.....	69	Helge Ande, låt ditt ljus.....	108
		Helge Ande, rika flöde.....	110
Genom lidande till seger.....	502	Helge Ande, sänk dig neder..	106

	N:o		N:o
Heliga Herrens dag.....	476	Hur än lifvets stormar rasa..	313
Helige Fader, Böj ditt öra....	345	Hvad gagnar dig att äga hela	259
Helige Fader, Kom och var..	422	Hvad har min Jesus gjort för	654
Helig, helig, belig.....	2	Hvad helst här i världen.....	399
Hell, Jesus utaf Betlehem....	97	Hvad hjälper dig att ordet höra	143
Helt för Jesus, helt från.....	266	Hvad kraft, hvad fröjd det....	443
Helt på Jesus vill jag trösta..	370	Hvad synes dig om Kristus..	138
Hemma, hemma få vi hvila... 589		Hvad är att tro? Ho kan det	214
Herre, fördölj ej ditt ansikte..	612	Hvad är den kraft, hvad är..	407
Herre Jesus, gif mig mera....	251	Hvar finner man ro under....	307
Herre Jesus, huru länge.....	609	Hvarför vill du än dröja.....	140
Herre Jesus, när du sade.....	358	Hvarhelst ditt folk församladt	540
Herre, låt din Ande hvila.....	105	Hvar jag går i skogar, berg och	303
Herre, min Gud, jag hoppas på	333	Hvar och en som hör, o ljufliga	154
Herre, mitt hjärta.....	356	Hvar solen på sin bana går....	495
Herren af himlen är kommen	48	Hvar som helst med Jesus kan	256
Herren i Israel kan icke svika	401	Hvar stund jag dig behöfver..	360
Herren Jesus står vid hjärtats	127	Hvart går du? Hvart går du?	137
Herren kallar dig i dag.....	173	Hvar är de kristnas fosterland	586
Herren kommer, Herren.....	603	Hvar är du? Hvar är du?....	139
Herren med dig, tills vi mötas	551	Hvar är min vilsne son i kväll	146
Herrens nåd är hvar morgon..	338	Hvem kommer näst att följa	183
Herren är konung, dess glädje	83	Hvi hastar denna skaran, säg	160
Herre, samla oss nu alla.....	419	Hvilka äro desse, som vid....	629
Herre, värdes skaror samla..	538	Hvilken vän ha vi i Jesus....	368
Himladufva, Ande ljufva....	117	Hvilodag, hur skön du är.....	474
Himlar, gifven Herren ära....	4	Hvi stån I där så tröge,.....	500
Himlens fåglar hafva sina....	54	Håll dig vid klippan, dyrköpta	624
Himlen är mitt hem. O hvad	593	Håll lampan klar och redo....	599
Hit, o Jesus, samlas vi.....	413	Här en källa rinner.....	178
Hjärta, du som kämpar, strider	278	Här offerar jag mig själf, o....	252
Hos Gud är idel glädje.....	630	Här uti världen en främling..	642
Hosianna, Davids son.....	673	Höga majestät, vi alla.....	5
Ho som helst kan bli frälst..	158	Högtid för handen är.....	430
Hugsvala mitt hjärta.....	350	Högt välsignade I varen.....	514
Hur ljufvligt klingar Jesu.....	96	Högt öfver tidens storm och	631
Hur ljufvligt mången gång....	572	Hör, dig ropar nådens stämman	61
Hur ljufvligt är, då bröder... 460		Hören glada röster bringa....	382
Hur ljuft att betänka: jag....	639	Hör Fadrens röst i dag.....	182
Hur ljuft det är att komma... 421		Hör, hur himlens harpor klinga	376
Hur ljuft det är, när bröder bo	459	Hör, hur Jesu stämman ljuder	152
Hur mörkt och tomt i världen	208	Hör, hvilken nyhet förr ej....	179
Hur ofta under färden.....	272	Hör, mästartarens stämman dig..	513
Hur skönt, hur härligt är att se	467	Hör, nådens budskap ljuder..	169
Hur sällt att äga Jesus.....	305	Hör, o själ, en röst från höjden	191
Hur underligt, Herre, du förer	284	Hör, o själ, ett.....	165

	N:o		N:o
I dag till himlen Kristus for..	88	Jag vet ett land, ett härligt....	584
I den remnade seklernas.....	343	Jag vet ett ord med eld af....	409
I ditt dyra namn, o Jesus....	545	Jag vet på hvem jag tror.....	279
I fordom tid, då Israel.....	286	Jag vill sjunga om Guds kärlek	40
I Jesu namn jag stiger ned....	441	Jag äger gemenskap med....	465
I Jesus ha vi evig nåd.....	230	Jag är din, o Gud, jag har....	353
I korpungar små.....	23	Jag är en gäst och främling..	578
I Kristus har jag lifvet.....	555	Jag är en gäst och främling..	579
I kärlek han mig sökte.....	197	Jag är så glad, att mig Gud... 207	
I midnattstimmens tysta stund	47	Jag är så glad, när jag får gå	548
Ingen bok är mig så kär.....	402	Jerusalem, mitt sälla hem....	649
Ingen lik Jesus i lust och....	470	Jesu kära brud.....	275
Innerligt, kärleksfullt Jesus dig	133	Jesus allena mitt hjärta skall..	253
I nordanland, På isad strand..	522	Jesus dig kallar till ljus och..	153
I nykterhetens sanne vänner..	667	Jesus, du min fröjd och.....	423
I stilla frid vi samlas här.....	444	Jesus, du som en gång trädde..	533
I tron mitt hjärta längtar....	416	Jesus, du som älskar mig....	351
		Jesus, du är allt för mig.....	317
Jag blyges ej vid Jesus.....	264	Jesus, endast Jesus är min..	301
Jag bär min synd till Jesus..	221	Jesus, gör mig liten, ringa....	262
Jag frågar ej, om du är en..	130	Jesus, gör mig så till sinnes..	265
Jag gaf mitt lif i döden.....	246	Jesus har mig liten kär.....	216
Jag går mot döden, hvar jag..	562	Jesus jag följer, hur världen..	260
Jag har den sällhet funnit....	315	Jesus, jag mitt kors vill bära..	257
Jag har en Jesus, som i allt..	281	Jesus kommer för att föra....	604
Jag har en trofast Fader.....	31	Jesus kär, går ej förbi mig..	349
Jag har en vän, som älskar mig	295	Jesus kär, min farkost styr..	308
Jag har en vän så huld, så mild,	316	Jesus, led mig hvarje dag....	361
Jag har hunnit välsignelsens..	323	Jesus, låt din rädda dufva....	298
Jag har lämnat allt för Jesus	648	Jesus, min Frälsare, kom till..	232
Jag hörde Jesu röst så ljuf... 164		Jesus, som farit dit upp till..	86
Jag kan icke räkna dem alla..	20	Jesus, store frälsningshöfding..	78
Jag lyfter mina händer.....	22	Jesus undfår syndare.....	187
Jag längtar till himlen från..	636	Jesus älskar barnen.....	184
Jag nu den pärlan funnit har..	204	Jesus är det namn, som bringar	103
Jag sjunga vill om Jesus.....	92	Jesus är min sång Här i tidens	202
Jag skall sofva, men ej evigt	567	Jesus är min vän den bäste..	324
Jag sträcker ut min hand till..	196	Jesus är min vän för alla....	329
Jag står på stormig.....	588	Jublen, I himlar, I änglar....	53
Jag såg det dyra korset.....	65	Just som jag är, ej med ett....	198
Jag vandrar igenom skuggornas	400	Kan du se i den gryende.....	668
Jag vet, att min förlossare... 559		Klippa, du som brast för mig..	300
Jag vet en källa, som djup och	185	Kom, du bedröfvade.....	172
Jag vet en liten afskild vrå....	359	Kom, du Helige Ande.....	120
Jag vet en port, som öppen står	156	Kom, du som ängslas, sörjer..	337
Jag vet en skön och helig.....	335	Kom, Helge Ande, kom i dag..	119

	N:o		N:o
Kom, Helge Ande, kom.....	115	Med Jesus förenad en gång....	463
Kom, Helge Ande, och utgjut	109	Med sin kärleksfulla hand....	637
Kom, huldaste förbarmare....	417	Mer helighet gif mig.....	364
Kom in, du Guds välsignade	445	Mer kärlek, Jesus kär.....	369
Kom, kraftens Ande, du som..	511	Min blodige konung på.....	58
Kom, låtom oss förenas här..	381	Min Fader är god och.....	34
Kom, låtom oss på barnavis..	373	Min framtidsdag är ljus och..	628
Kommen, tagen, äten, dricken	449	Min gode herde Herren är....	311
Kom, o Jesus, var oss när... 525		Min herde kär Nu Herren är	306
Kom till lifvets friska källa..	176	Min herde är Herren, och han	270
Kom till mitt kalla Domnade	346	Min hjälp den kommer blott..	27
Kom, vilsna själ, som irrar här	155	Min kropp, min själ och ande	255
Korsfäst med Kristus, ej mer..	274	Min själ, ack, fatta mod.....	220
Kristi kors, mitt allt, min... 73		Min själ drefs omkring som på	209
Kristus min konung är vorden	310	Min själ, upp att lofsjunga... 392	
Kristus är uppstånden, Fröjda	79	Min son, min son, gif mig ditt	142
Kvalda hjärta, fäst ditt öga.. 72		Min sång skall bli om Jesus..	312
Kära själ, som irrar fjärran..	147	Min tro ser upp till dig.....	218
Käre Jesus, här vi stå.....	438	Min vän är min, och jag är	325
		Mitt fosterland, för dig.....	670
Lammets folk och Sions.....	454	Mitt hem är ej på jorden.....	581
Lefver du det nya lifvet.....	145	Mitt hjärta har lärt sig en sång	213
Liksom fordom uti templet... 537		Mot mitt hem jag tågar glad	597
Likt dimman på bergen, likt.. 570		My country, 'tis of thee.....	671
Litet vänligt solsen, låt oss.. 507		Må, Gud, ditt rike snart.....	527
Ljuft kärleksbandet är.....	464	Må jord och alla himlarna... 14	
Ljuft är det sändebud.....	506	Måste jag då gå så tomhändt	519
Ljufva ord om Herren Jesus.. 177		Ned uti dalen med min Jesus	258
Lof, pris och tack, o Gud.....	431	Nu fröjde sig den vida jord	405
Lofsjungom Herrens Jesu.....	378	Nu går ett nådigt Herrens år..	543
Lofva Gud, min själ, min tunga	89	Nu Herrens måltid för oss... 447	
Lofva vill jag Herren, Herren	236	Nu min frälsningssak är klar	211
Lofven Gud med glädjesång.. 394		Nu vill jag sjunga om ett namn	99
Lofven nu Herren med harpor	393	Nu är jag frälst och salig... 235	
Lycklig i Jesus, lycklig i Jesus	205	Nu är jag säll och nöjd.....	228
Lyssna, själ, hör, hur det.....	144	Nåd är ett härligt ord.....	224
Lyss, nu jag hör min herdes.. 480		När den gyllne dimman vikit..	591
Låt mig börja med dig, o min	541	När dig Herren kalla må.....	521
Låt oss, o Gud, ditt helga ord..	418	När döende jag är.....	564
Låt oss, som älska Gud.....	577	När frid jag åtnjuter så rik..	222
Låt synden ej råda.....	285	När får jag skåda Jesus.....	643
Lägg ut på djupet! var.....	494	När, Herre, du ditt ord mig..	420
Lämna dig helt åt Jesus.....	254	När invid korset jag böjde mig	212
		När jag betraktar korsets stam	66
Med fröjd vi möta dyra.....	550	När jag min rätt till Fadrens..	282
Med Gud och hans vänskap.. 453			

	N:o		N:o
Närmare, Gud, till dig.....	357	O, jag vet om ett ljufligt land	573
Närmare korset, sjunger jag..	245	O, jag är så lycklig i Jesus..	231
När med min synd jag till....	363	O Jesus, den, som till din död	440
När mitt lufs afton skymmer..	622	O Jesus, ditt namn är ett fäste	100
När död och krankhet tynga på	560	O Jesus, du fröjdar mitt hjärta	342
När på det blodbestänkta kors	60	O Jesus, du som tro i hjärtat..	237
När stunden för min hädanfärd	557	O Jesus, i ditt namn jag hör..	391
När vi få samlas, Herre kär..	491	O Jesus, jag vill prisa.....:	233
När ökenvandringen dig synes	276	O Jesus Krist Guds dyra....	242
Nästän en kristen—Än har jag	136	O Jesus kär, när vill du hämta	626
Nödga dem—de djupast fallna	162	O, kom, du nådens Helge And'	113
		O land, du sälla andars land..	596
O, att med tusen tungors ljud	374	O, lyft blicken upp, du Herrens	520
O bönestund för mig så kär..	348	O, låt med kraftigt ljud.....	168
O dag af ljus och hvila.....	473	O, låt mig svinga upp i tron..	644
O, den ljusa, gyllne morgon, då	601	Om din synd än är blodröd..	167
O, det sköna bibelordet.....	408	Om faror förfära och nöd....	25
O du nådens helga källa.....	395	O min själ, stäm in i sången..	375
O du saliga, O du heliga.....	51	Om jag än kunde med.....	461
O Fader, sänd din Ande.....	439	Omkring Guds tron där står en	653
Ofta i kvällens tystaste timma	141	O namn af fröjd; o namn af..	98
O Gud, all sannings källa.....	367	Onda ord, o, låt dem aldrig....	457
O Gud, din makt, ditt majestät	11	O say, can you see, by the....	669
O Gud, ditt verk är stort.....	517	O, skulle jag förgäta dig.....	261
O Gud, hvad hör jag? Är det..	42	O smäktande hjärta.....	294
O Gud, min Gud, jag prisar dig	384	O, sök att bli helig.....	250
O Gud, till dig med hopp jag..	29	O sälla land, dit himlens.....	594
O Gud, vår Fader kär.....	118	O, tänk, hvilken glädje få....	446
O Gud, välsigna dessa två....	532	O, tänk, när bojan ligger.....	571
O Helge And' af himlen sänd	107	O, vandrade min Herre Gud..	74
O Helge Ande, kom och tänd..	123	O, ägde blott min tunga ljud	372
O herde god, som vårdar.....	428	O, öppna ditt hjärta för Herren	132
O Herre Gud, må dina bud....	424		
O Herre, min klippa, min....	293	Pilgrim, lyft din blick mot....	616
O Herre, må du städe bli....	248	Pris Gud, all godhets källa vid	3
O Herre, till dig jag längtar..	365	Pris Gud i makt och kärlek stor	7
O Herre, vi åter församlas....	355	Pris och ära! Se, uppstånden	77
O, hur ljuft att tro på Jesus..	194	Pris ske dig, Herre och.....	17
O, hur lycklig är den.....	238	Pris ske dig, store Gud.....	539
O, hur många sköna stunder..	387	Pris ske Gud för blodskällans	229
O, hur saligt att få vandra....	574	Pris vare Gud treenige.....	6
O, hvad fröjd: Gud har.....	336	Pris vare Jesu dyra namn....	94
O, hvad ång'st och kvidan....	659	Pris, ära, makt, halleluja....	8
O, hvilken höjd af frid och..	340	På de sällas gyllne strand....	635
O, jag har en vän, som älskar	309	På underbara vägar går.....	24
O, jag vet ett land, där Herren	595	Ren bådar morgonstjärnan....	483

	N:	N:o
Rum invid korset för hvarje..	180	Snart min aftonklocka slår... 640
Rädda de döende, Hjälp de... 508		Snart randas en dag så härlig 608
Rättfärdig och helig i Kristus 219		Snart skall lifvets afton..... 610
Saliga, himmelska Eden..... 575		Som en ljungeld, den af öster 619
Saliga visshet, Jesus är min.. 206		Som törstig hjort till källan.. 280
Saligt det är att vara..... 289		Sorgsna själ, eho du är..... 161
Sanna, uppriktiga, trogna och 518		Stilla, Herre, våra hjärtan... 425
Se, de gyllne fälten hvitna... 481		Stilla, ljufvig, underbar..... 327
Se det hvitnande fältet, som.. 505		Stilla uti grafvens frid..... 566
Se en främling vid din dörr.. 189		Strid för sanningen..... 488
Se Guds lamm, det helga, rena 62		Stå upp i fröjd, han kommen.. 50
Se, Herrens dag nu kommen är 471		Stå upp, stå upp för Jesus... 271
Se, Herrens ord är rent och.. 396		Stäm in i änglars kor..... 383
Se, Herren står och väntar... 174		Stäm upp din segersång..... 390
Se, Herren står vid hjärtats.. 131		Svag och hjälplös jag är..... 277
Se, hur Herrens dag nu nalkas 490		Syndare, som borta går..... 192
Seklernas väkter så dröjande.. 613		Så din säd hvar morgon, så vid 509
Se, midt ibland oss står vår.. 448		Så gladligt jag vandrar till... 435
Se, natten flyr för dagens... 52		Så går en dag från vår tid... 547
Se, natten snart flyktat, och.. 656		Så har du, vår broder..... 561
Sent, sent, så sent, Och natten 600		Så älskade Gud världen all... 35
Se smärtornas man, hur..... 67		Säg mig, hvart går du, o..... 652
Se, tidens timglas sjunker... 556		Säg mig, o broder, hvad säd du 504
Se, vi gå uppåt till Jerusalem 590		Säll den, som icke träder..... 296
Se, vi tåga fram med sköld.. 486		Säll du, som menlös fann din.. 568
Se, vi vandra till Jerusalem.. 580		Sök att öfva hjältemod..... 663
Si, Jesus är ett tröstrikt..... 91		Tack, o Jesus, för det dyra.. 427
Simon, Jona, säg, älskar du.. 534		Tag det namnet Jesus med dig 102
Sion Herrens berg omgifva... 458		Tag mitt lif, och helga mig.. 239
Sittande vid Jesu fötter..... 287		Till Betlehem mitt hjärta... 45
Sjung, o, sjung dem igen för.. 397		Till det härliga land ofvan... 576
Skall jag taga vara på min.. 455		Till dig, o Gud, ditt Sion här 10
Skogens tusen fåglar sjunga.. 12		Till fridens hem, Jerusalem.. 598
Skola vi väl alla mötas..... 625		Till härlighetens land igen... 84
Skulden är gjäddad, segren är.. 171		Tillkomme ditt rike, vår..... 515
Skulle än hafvet storma och.. 339		Till polens kalla gränser..... 484
Skurar af nåd vill jag sända.. 124		Till verksamhet för Kristi... 492
Skynda, skynda och tag..... 190		Till verksamhet för Kristi... 482
Skåda skall jag, konung, din 646		Trofaste Jesus..... 354
Skåden, helgon! Se, ur striden 602		Tryggare kan ingen vara... 328
Skåden, skåden, hvilken kärlek 33		Trygg gemenskap här, hvilken 322
Skåden, skåden nu här alle... 55		Träd fram med fröjd, du nya 544
Snart i himlens sky skall..... 611		Tusen, tusen stjärnor glinna 549
Snart Jesus skall komma i ära 618		Tänk, när en gång allt mörker 634
Snart lefnadstråden brusten är 623		Tänk, när skåda jag får Hvad 633

	N:o		N:o
Tänk, o min själ, den dyraste	64	Vill du gå med till himlen....	151
Tätt vid korset, Jesus kär....	371	Vill du komma nära Jesus....	249
Underbar kärlek så stor.....	36	Vill så ofta ha bekymmer....	30
Under dina vingars skugga....	288	Vi nu åter samlas här.....	450
Ungdom i världen,.....	148	Vi tacka dig, o Jesus god.....	63
Upp, alla verk, som Herren....	9	Vår bibel, vår bibel, mer.....	412
Upp, min själ, att Herren lofva	377	Vår bästa vän är Jesus.....	95
Upp, min tunga, att lofsjunga	82	Vår dyrbara bibel, som Herren	404
Uppstånden är Kristus!.....	80	Vår Frälsare, vår Jesus.....	380
Uppstånden är vår Herre Krist	75	Vår Gud är oss en väldig.....	452
Upp, Svea folk, och höj din..	662	Vår Herres Jesu Kristi nåd..	675
Utaf Anden lyft ifrån jorden..	641	Vår Jesus nu förkastas.....	607
Uti fridens sälla rike.....	645	Vår store Gud gör stora under	478
Uti Jesu blod allena.....	175	Vägen, som jag vandrat har..	247
Uti morgonstunden	352	Väktare, hvad lider natten...	665
Vaka, själ, och bed.....	273	Väktare, när vi få skåda....	605
Vaken upp! en stämman bjuder	658	Välkommen med din hvila....	477
Vak upp, min själ, vak upp och	386	Välsignad den dagen, när jag	195
Vak upp, vak upp, hör på, ack,	125	Välsignelsen jag fordom sökte	290
Var hälsad sköna morgonstund	44	Yngling, som går ut i världen	411
Verka, ty natten kommer....	498	Yttersta dagen helt fröjdefull..	661
Vid basunens ljud, när alla....	660	Åter ett nådigt år har.....	542
Vi få mötas i Eden en gång....	587	Än några stunder blott.....	528
Vi hafva i himlen en.....	87	Än är det rum.....	150
Vi hälsa dig välkommen.....	442	Är det sant, att Jesus är min..	320
Vi här förenas i bön och sång	510	Är du tryckt och trött af lifvets	297
Vild var dengrande våg.....	318	Öppet står Jesu förbarmande..	163
Vill blommor i lifvet du skörda	503		

